

ŽALTÁŘ

NEB

KNIHA ŽALMŮ.

DLE PŮVODNÍHO TEXTU HEBREJSKÉHO

JAKOŽ I

DLE CÍRKEVNÍ LATINSKÉ VULGATY

PŘELOŽIL A KRÁTKÝMI
POZNÁMKAMI OPATŘIL

DR. MELICHAR MLČOCH,

JEHO SVATOSTI DOMÁCÍ PRAELÁT,
SÍDELNÍ KANOVNÍK PŘI METROPOL. CHRÁMĚ SV. VÁCLAVA,
BÝV. VEŘEJNÝ ŘÁDNÝ PROFESSOR BIBLICKÝCH ŠTUDIÍ STA-
RÉHO ZÁKONA A JAZYKŮ SEMITSKÝCH NA C. K. BOHOSLO-
VECKÉ FAKULTĚ V OLOMOUCI R. 1869.— 1900.

S POVOLENÍM NEJDŮSTOJNĚJŠÍHO KNÍŽE-ARCIBISKUPSKÉHO
ORDINARIÁTU OLOMOUCKÉHO.

V OLOMOUCI 1906.

NÁKLADEM VLASTNÍM.

TISKEM KNÍŽ.-ARCIB. KNIH- A KAMENOTISKÁRNY V OLOMOUCI.

Jeho Excellenci

Nejdůstojnějšímu, Urozenému Pánu,

Panu

D^{RU.} FRANTIŠKU SAL. BAUEROVI,

arcibiskupu Olomouckému,

Knížeti, Vojvodovi, Hraběti královské české kaple,
skutečnému tajnému radovi Jeho císař. a král. apošt. Veličenstva
atd. atd. atd.,

štedrému příznivci vědy a umění,

Pánu svému nejmilostivějšímu

věnuje toto dílo

na doklad své vděčné mysli, nejhlubší úcty a oddanosti

ve vší poníženosti

spisovatel.

Proslov.

1. Žalmy starozákonné byly původně sepsány jazykem hebrejským.

2. Dle původního textu hebrejského ustrojen byl v III. století př. Kr. doslovný překlad řecký — tak zvaný Alexandrijský či překlad Sedmdesáti mužů (LXX) — „Septuaginta.“

Mluva toho překladu není spisovný jazyk řecký, nýbrž nářečí obecné — Macedonsko-Alexandrijské, jež slulo tehdy *διάλεκτος κοινή* — neb obecným a kteréž, u Židů vlivem hebrejštiny a aramejštiny zvláštní barvitosti nabývši, nářečím — hellenistickým se nazývá.

Smyslu knihy tímto nářečím psané nemůže ani Řek zcela a bez obtíží vystihnouti — nezná-li zároveň hebrejštiny a aramejštiny — pro slovné i mluvnické zvláštnosti nářečí hellenistického. —

3. Dle řeckého překladu Alexandrijského byl pořízen v II. století po Kristu doslovný překlad latinský, později „Itala“ zvaný.

Latina tohoto překladu není klassická, nýbrž obecná t. j. taková, jakou se na venkově mluvilo. Poměr mezi latinou klassickou nebo spisovnou (jež slula za dob Augustových — městskou — „urbana“) a obecnou (*lingua vulgaris* seu „rustica“) byl asi týž, jaký jest mezi spisovnou mluvou českou a některým českým nářečím.

4. Ku konci věku IV. a začátkem V. srovnával sv. Jeroným¹⁾ k vyzvání papeže Damasa žaltář „Italy“ s Alexandrijským překladem „κοινή“ a zároveň jej popravil. Žaltář ten byl v Římě opraven a opraveného užívalo se a až podnes se užívá v Basilice Vatikánské; odtud nazývá se — Žaltářem Římským.²⁾

1) Narodil se v Stridonu na hranicích dalmatsko-pannonských mezi 340—346. Zemřel 30. září 420.

2) Z tohoto žaltáře jest v breviáři římském toliko jediný žalm — 94tý ad Matutinum „Venite exultemus Domino . . .“, ale do mešní knihy „Missale Romanum“ přijaty jsou všechny částky žalmů.

5. Avšak Žaltář Římský netěšil se veliké oblibě, a protož opravil ho znovu sv. Jeroným podle — *hexaply* Origenovy; tento znova opravený žaltář nazývá se Žaltářem Gallským, poněvadž nejdříve se užíval v Gallii. Tento latinský překlad vyhlásil sv. sněm Tridentský za *authentický* t. j. neobsahující ničeho, co by bylo na újmu učení o víře a o mravech; jest v latinské Vulgatě či v obecném latinském od církve sv. schváleném vydání Písma svatého.³⁾ Tohoto latinského překladu užívá sv. církev, a dle něho pořizují se pak překlady české, německé, polské a t. d. pro věřící.

6. Z toho tedy, co shora řečeno, jasně vysvítá, že církevní latinský překlad žalmů jest nepřímý, t. j. že pořízen jest nikoliv z textu původního — hebrejského, nýbrž z řeckého překladu Alexandrijského, a že, jako řecký Alexandrijský žaltář jest doslovný překlad textu původního hebrejského, jest také církevní latinský žaltář doslovný překlad řeckého překladu Alexandrijského.

7. Církevní latinský překlad podává nám tedy prostřednictvím překladu Alexandrijského věrný obraz slov původního textu hebrejského slovy latinskými; za tou příčinou mají latinské věty v překladě tom též smysl, jako původní text hebrejský; potřeba jest jen

a) při těchto latinských větách — hebrejsky mysliti; mimo to

b) bedlivě šetřiti všech zvláštností slovných i mluvnických, jimiž řecké nářečí hellenistické od spisovné řečtiny a

c) latina obecná od latiny klassické se různí.

V každém totiž jazyku jest myšlenka duší, slova pak jsou tělem věty. Kterými slovy jistá myšlenka v té které mluvě se vyjadřuje, určuje povaha té které řeči.

Zda-li slovy doslovného překladu táž myšlenka, jakáž jest v původním textě, správně a jasně se vyjadřuje, naznačuje povaha mluvy, do které se překládá.

3) Z něho jsou vzaty všechny žalmy v Breviáři římském, vyjímajíc toliko již zmíněný žalm 94tý.

Chce-li tedy překladatel touže myšlenku, textem původním vytknoutou, slovy jiného jazyka správně a jasně vyjádřiti, musí voliti taková slova a takovou vazbu jich, jimiž myšlenka textu původního v tom kterém jazyku správně a jasně se vytýká.⁴⁾

4) Tak na př. překládá církevní latinská Vulgata doslovně původní text hebrejský 102, 2. „noli oblivisci omnes retributiones ejus“; původním textem hebrejským vyjadřuje se těmi slovy myšlenka: „nezapomínej na žádné z dobrodiní jeho“. Má-li táž myšlenka mluvou latinskou správně a jasně se vytknouti, musí ohledem na povahu latinského jazyka zníti: „noli oblivisci ullius beneficiorum ejus“ (beneficium = retributio in Vulgata h. l)

Podobně viz 24, 3. „universi . . . non confundentur“, nižádný, kdož v Tebe doufá, nepozná zahanbení. Jest zajisté podstatný rozdíl mezi: „nezapomněl na všechno“ a „nezapomněl na nic“, — „žádný nebude zahanben“ a „všickni nebudou zahanbeni“.

(Srovnej české: „nikdy nelže“; touže myšlenku vyjadřuje latinský překlad: „nunquam mentitur“; překlad: „numquam non mentitur“ byl by sice doslovný, ale smysl byl by dle genia latinské mluvy zcela jiný, opačný. Jest veliký rozdíl mezi větou původně latinskou a touže větou v latinském doslovném překladu původní řeči české a nejinak hebrejské).

40, 9 „Numquid, qui dormit, non adjiciet, ut resurgat.“ Těmi slovy vyjadřuje hebr. text myšlenku: „Zdaž opět povstane, když ulehl?“ (t j. on již nevstane, on umře); „adjiciet“ značí toliko opětování následujícího „resurgat“ a vyjádří se příslovkou „opět, zase“; „non“ se v latině nesmí klásti, má-li se latinou t ý ž smysl vyjádřiti jako řečtinou a hebrejštinou. —

84, 7. „Deus tu conversus vivificabis nos“, zní správně a jasně: Bože, ty nás opět oživiš“; „conversus“ značí toliko opětování následujícího „vivificabis“ jako dřívější „adjiciet“.

111, 9. „Dispersit dedit pauperibus“ = „štědře dává chudým“; „dispersit“ naznačuje v hebrejštině jakost následujícího „dedit“; podobně „cito fecerunt“ v následující větě.

105, 13. „Cito fecerunt obliti sunt“ = brzo zapomněli.

118, 60. Rychle a bez prodlení ostříhám rozkazů tvých.

4, 10. „Quoniam tu Domine, singulariter in spe constitui me“ = „Neboť ty, Hospodine, sám jediné činíš, že bezpečně bydlím“; „singulariter“ znamená zde — sám jediné, jak již LXX. ukazuje; „in spe“ = bezpečně; „constituo“ = statuo = facio stare, facio habitare“; „Domine“ — Hospodine; v hebr. textu jest „Jehova“ (Bůh spásy) a nikoliv „adonaj“ (pán). Latina překládá obé slovem „Dominus“ a t. d.

8. **Český překlad**, jež tuto podávám, jest volný překlad původního textu hebrejského⁵⁾ a církevní latinské Vulgaty⁶⁾ — na všech místech, kde by doslovný překlad vyjádřil buď nesprávně neb alespoň nejasně tutéž myšlenku textu původního, po případě latinské Vulgaty, kde totiž různé čtení se objevuje. —

9. Vždyť i ta nejpůsobnější krajina jeví se zrakům našim teprve tenkrát skutečně krásnou, když jasné slunce ji ozařuje, a když vymizela mlha, kteráž ty které části — tu více, tu méně, — zahalovala.

Také krása vyhlášeného díla malířského teprve tenkrát oku našemu se objevuje, když obraz se postaví do patřičného světla.

Dojem, jaký pohled na působnou krajinu — za jasného slunce, na vyhlášený obraz — při patřičném světle na člověka činí, jest uchvacující, jest trvalý, nezapomenutelný a proniká celou jeho bytostí; — on se přesvědčil o té kráse a přesvědčení to neopustí ho po celý život.

Patřičným osvětlením slov jazykem neznámým pronešených anebo díla psaného cizím jazykem jest — přesný překlad volný v jazyku nám známém, zvláště mateřském: — překlad totiž, kterým je vyjádřen slovní smysl co nejvěrněji a nejúplněji dle genia či povahy jazyka nám známého. Co v překladě geniu známé nám řeči neodpovídá nebo docela odporuje, — podobá se mlhavému mraku, který některé části, tu méně, tam více zastírá.

10. Starozákonná kniha „Žaltář“ obsahuje 150 žalmů; jsou to písně lyrické, vnuknutím Božím složené, či bohoduché. Způsobem přemilým a dojemným uvádí

5) Autograf tohoto českého překladu z textu hebrejského byl vydán r. 1886 a po druhé r. 1892. v Olomouci a jest v rukou bývalých p. p. akademických posluchačů.

6) Český překlad žalmů dle lat. církevní Vulgaty byl připraven k tisku 1893, jehož ukázky uveřejněny byly ve „Vlasti“ r. 1894. (žalm 17.) a v „Kazateli“ r. 1894. (žalmy kající); avšak bylo třeba dříve tiskem vydati přesné znění latinské církevní Vulgaty latinou klassickou, což se stalo r. 1898. uveřejněním díla „Psalmi latinae Vulgatae“, aby odborní učenci a vysoké církevní úřady práci tu mohli posouditi.

nám na paměť věčné úradky neskončeného milosrdenství Božího, týkající se spásy člověčenstva, dále pak zjevení Boží lidskému pokolení svěřené.

11. Užívalo se Žalmů při službách Božích i v soukromí. Také v Novém Zákoně užívalo se jich hned od prvních dob a užívá se až podnes, jak při bohoslužbě tak i v soukromí, netoliko v církvi katolické, nýbrž ve všech zemích u všech, kteří sv. křest přijali a jakýmkoliv způsobem od církve katolické se odchýlili. Již tato okolnost jest dostatečným svědectvím o důležitosti posvátných Žalmů. — V nich nalézá čtenář neobyčejnou krásu myšlenek, v nichž Bohu oddaná duše se kochá s největší radostí, v nichž také v každé trudné době dochází útěchy a posily. Krásu Žalmů uzná i ten, kdo puzen pouze zvědavostí, do nich nahlédne; uznání to jest pak prvním krokem k novému, ideálnímu životu; čte opět, čte dál, čte rád, až se konečně roznítí v srdci jeho plamen lásky k Bohu, hlavnímu původci tohoto díla.

12. Katolická církev ukládá také všem klerikům, kteří vyššího svěcení dosáhli, za povinnost, modliti se každodenně jistou část žalmů ku své spáse vlastní a ku spáse všech věřících. Modlitba tato bude zajisté každému tím milejší a účinnější, čím jasněji ozřejmí slovní smysl jednotlivých žalmů přesným volným překladem, který se tuto podává. — Nedá se mysliti, že by komu v pravdě lhostejnou věcí bylo, rozumí-li správně a jasně slovu Božímu, nebo nic.

Aby jednotlivé části žalmů na první pohled ozřejmely, označuje se v tomto překladě každá část žalmu větším začátečním písmenem.

Nad to nadepsána jest každému žalmu krátká věta, udávající obsah celého žalmu neb hlavní jeho myšlenku.

Volný tento překlad pořízen jest dle původního znění textu Massoretského, jenž v podstatných částech shoduje se s textem, jehož užilo Sedmdesáte mužů (LXX).

Že též slovní smysl, jaký skýtá text Massoretský a Septuaginty, podává i žaltář církevní latinské Vulgaty, vyjímaje ovšem různá čtení, jimiž ale podstata nikterak

se nemění, ukazuje dílo „*Psalterium seu Liber Psalmorum*“ 1890. tiskem vydané.⁷⁾

K tomuto dílu odkazuje se čtenář v poznámkách k jednotlivým žalmům tohoto českého překladu, aby poznal vědecké důvody a o shodě při různém čtení se přesvědčil. Tam také je naznačeno, ze kterých sv. Otců a katolických spisovatelů vysvětlivky čerpány byly a kde možno nalézt širšího poučení.

Dále se odkazuje ku „*Starovědě biblické*“, s níž se musí seznámiti, kdo chce rozuměti biblickým spisům, tak jako bez starovědy řecké a římské se neobejde, kdo rozuměti chce spisovatelům řeckým a římským.⁸⁾

V Olomouci, na den sv. Cyrilla a Methoda, apoštolů slovanských 1906.

Dr. Melichar Mlčoch.

7) exaravit Dr Melchior Mlčoch. Apud Ed. Hoelzel bibliopolam Olomucii et Vindobonae — Dílo to podává nejen vědecké doklady, že církevní latinský překlad žalmů jest věrný, doslovný překlad původního textu hebrejského, nýbrž také návod, jak slovní smysl tohoto církevního překladu klassickou latinou aneb jakoukoliv jinou mluvou správně a jasně jest vyjádřiti. Zároveň ukazuje, jakým způsobem vzniklo to které různé čtení, a že podstata tím nikterak se neruší. —

Na základě tohoto díla podává druhá kniha od téhož spisovatele r. 1898. v Olomouci tiskem vydaná „*Psalmi latinae Vulgatae*“ — slovní smysl všech žalmů církevní Vulgaty správně a jasně vyjádřený klassickou latinou ve sloupci nadepsaném „*Sensus latinae Vulgatae*.“

Za tou příčinou nebude nyní již nesnadno poříditi v jakémkoliv jazyku správný a srozumitelný překlad žalmů církevní latinské Vulgaty, když překladatel důkladně zná latinu klassickou a zároveň úplně mocen jest jazyka, do kterého žalmy překládá. Dosavadní překlady jsou na mnoze nesrozumitelné.

Na základě téhož *Psalteria* z r. 1890 vyšel nákladem knihkupectví Herderova ve Frýburgu (v Breisgau) německý překlad původního hebrejského textu Žalmů: „*Die Psalmen*“. *Sinngemäß Uebersetzung nach dem hebr. Urtexte mit Approbation des hochw. Herrn Bischofs von Rottenburg vom 24. August 1904.* (Viz předmluvu „*Vorwort*“ k tomu překladu.)

8) Starověda biblická. Vzdělal Dr. Melichar Mlčoch. V Praze 1888. Nákladem Dědictví sv. Prokopa. Připojeno vyobrazení 173.

Úvod do knihy žalmů.

a) Název, rozdělení a číslování.

Knihou žalmů či Žaltářem nazývá se sbírka 1. 150 básní obsahu lyricko-náboženského; hebrejsky zovou se — Tehillim t. j. hymny, — chvalozpěvy, řecky pak ψάλμοι, odtud latinské Psalmi, české — žalmy.

Mimo tento společný název sbírky má téměř každý 2. žalm svůj zvláštní nápis, kterým se označuje buď skladatel, buď příležitost, kdy žalm složen byl, buď nápěv, buď ředitel kůru, za jehož vedení měl býti zpíván, anebo druh hudebních nástrojů, jimiž zpěv doprovázeti bylo.

Hebreové dělili Žaltář po způsobu knih Mojží- 3. šových na pět knih. Jako první tak i druhá, třetí a čtvrtá kniha končí slovy: „Amen, Amen“, v latinském překladu Vulgaty — „Fiat, Fiat“ (staň se, staň se).

I. kniha — žalm 1.—41. — jest sbírka žalmů Davidových.

II. kniha — žalm 42.—72. — obsahuje žalmy Korachovců, některé Davidovy, jeden Asafův.

III. kniha — žalm 73.—89. — obsahuje žalmy Asafovy, některé Korachovců, jeden Davidův.

IV. kniha — žalm 90.—106. — obsahuje žalm Mojžíšův, dva Davidovy, ostatní jsou bezejmenný.

V. kniha — žalm 107.—150. — obsahuje 16 žalmů Davidových, jeden Šalomounův, ostatní jsou bezejmenný.

Rozdělení to jest prastaré, a proto přemnozí sv. Otcové a spisovatelé církevní je znají, na př.: sv. Epifanius, Origines, sv. Hippolyt, sv. Hilarius Pict., sv. Ambrož, sv. Jeroným, sv. Augustin a jiní.

Poznámka. — Tutéž látku tímž způsobem 4. pronáší žalm hebr. 14. a 53. — Žalm 70tý obsažen jest také ve verších 14.—18. žalmu 40ho.

Žalm **108.** obsažen jest také ve verších 8.—12. žalmu **57^{ho}**, i ve verších 7.—14. žalmu **60^{ho}**.

Žalm **18.** s nepatrnými změnami jest v II. knize Samuelově hlava 22.

5. Co do číslování žalmů, různí se toto poněkud v bibli hebrejské a v latinské Vulgatě.

Příčinou toho jest, že latinská Vulgata slučuje dle řeckého překladu Alexandrijského (LXX) čtyři žalmy, a sice 9tý a 10tý, pak 114tý a 115tý, ve dva; aby však počet 150 žalmů byl zachován, rozděljuje potom dva žalmy (t. j. 116tý a 147tý) ve čtyři. — Jest tedy:

v textu hebrejském žalm 1.—8. — v LXX a lat. Vulgatě 1.—8.

v textu hebrejském žalm 9.—10. — v LXX a lat. Vulgatě 9. (v. 1.—21. + 1.—18.)

v textu hebrejském žalm 11.—113. — v LXX a lat. Vulgatě žalm 10.—112.

v textu hebrejském žalm 114. + 115. — v LXX a lat. Vulgatě žalm 113. (v. 1.—8. + 1.—18.)

v textu hebrejském žalm 116. — v LXX a lat. Vulgatě 114 + 115. (114. = v. 1.—9., 115 = 10.—19.)

v textu hebrejském žalm 117.—146. — v LXX a lat. Vulgatě žalm 116.—145.

v textu hebrejském žalm 147. — v LXX a lat. Vulgatě žalm 146 + 147. (146. = v. 1.—11., 147 = v. 12.—20.)

v textu hebrejském žalm 148.—150. — v LXX a lat. Vulgatě žalm 148.—150.

6. Za příčinou zmíněného stahování a rozdělování objevuje se v žalmu 9. a 113. řeckého a latinského překladu dvoje počítání veršů — počínající veršem prvním: 9. = v. 1.—21. + v. 1.—18., 113. = v. 1.—8. + v. 1.—18.;

naproti tomu nezačínají dva žalmy veršem prvním.

Začíná totiž žalm **115.** veršem **10.** (115. = v. 10.—19.); a žalm **147.** veršem **12.** (147. = v. 12.—20.)

Poznámka 1. Číslo žalmů jsou původu novějšího a udávají pořádek, v jakém žalmy byly nalezeny, aneb spíše sebrány, nikoli však čas, kdy byly sepsány.

Talmud čítá toliko **147** žalmů, poněvadž spojil v jedno žalmy **1. a 2., 42. a 43., 116. a 117.**

Poznámka 2. Poukázavše na různé číslování žalmů, upozorňujeme, že při dalším postupu v díle tomto budou se uváděti žalmy dle číslování v latinské církevní Vulgatě.

b) Obsah žalmů.

Sbírka 150 žalmů jest obsahu

8

1. poučného n. př. žalm 1., 48., 118.

2. liturgického n. př. žalm 3., 4., 5., 7., 8., 15., 18., 19., 24., 35., 109., 130.—135.

3. historického n. př. žalm 105., 106.

4. messianského, buď výhradně. neb obrazně. (Viz číslo 10. a 11.)

c) Účel žalmů.

Již nápisy a obsah ukazují, že účel žalmů jest různý; básník totiž Bohem nadšený buď 1. Boha chválí, za obdržená dobrodiní děkuje, o uštědření nových prosí a svých hříchů oplakává, by se stal hodným nových milostí;

buď 2. poučuje o Bohu, o Jeho dokonalostech a skutcích, odporučuje ctnosti a varuje před hříchem;

neb 3. podává vzor veřejných modliteb,

neb 4. předpovídá Messiáše, Jeho umučení, smrt a z mrtvých vstání.

Poznámka. Žalmy, jež bezprostředně ku Kristu Pánu a ku království Jeho t. j. sv. Církvi se odnášejí, nazývají se výlučně či výhradně Messianské. Tyto jsou:

žalm 2. (jedná o vítězství krále Messiáše).

žalm 15. (jedná o vzkříšení a oslavě jeho).

žalm 21. (jedná o umučení Spasitelově a o blahodárných účincích smrti Jeho).

žalm 44. (jedná o Kristu a Církvi Jeho).

žalm 71. (jedná o království Messiášově a věčném míru).

žalm 109. (jedná o vítězství Messiáše krále a Jeho kněžství).

11. Žalmy, které bezprostředně se odnášejí k Davidovi, aneb k jiné osobě starého Zákona, prostředně pak směřují ku Kristu, slovou o b r a z n ě Messianské (— jest totiž osoba ona o b r a z e m či předobrazem — t y p e m Kristovým). Sem patří předně žalmy 8., 18., 34., 39., 40., 67., 68., 77., 96., 101., 108., 116., 117., o jejichž Messianské povaze svědčí Nový Zákon.

12. d) O spisovatelích či skladatelích a o věku žalmů.

α) Náписy původní v textu hebrejském nasvědčují tomu, že rozliční byli skladatelé žalmů. Jména jejich jsou:

1. David král, jemuž se připisuje 73 žalmů;
2. Mojžíš, jemuž se přičítá jeden žalm (89.).
3. Šalomoun, od něhož jsou dva (71. a 126.).
4. Asaf, jemuž se přičítá žalmů 12 (49., 72.—82.).

Poněvadž „Asaf“ jako jméno obecné znamená „písaře“, může se jím označovati více spisovatelů.

5. Eman, od něhož jest jeden (87.).

6. Ethan; dle nápisu složil také žalm (88.).

7. Korachovci, potomci Korachovi (dle Vulgaty Koreovi), jimž se přičítá 12 žalmů (41.—48., 83., 84., 86., 87.).

13. Poznámka. Korachovci jsou potomci onoho Koracha, pravnuka Leviova, vnuka Kahatova, jehož země pohltila, synové však jeho nezahynuli. (Num. 16, 32.—36. II.). Korachovci byli nejvěrnějšími přívrženci Davidovými. (I. Par. 72, 6.) Heman, jeden ze tří ředitelů kůru, byl Korachovec. (I. Par. 6, 18.—23.) Jeho synové — počtem 14 — byli mimo 4 synů Asafových a 6 synů Ethanových náčelníky 24 tříd hudebních. I za panování Josafatova činí se zmínka o Korachovcích, pěvcích a hudebnících. (II. Par. 20, 19.) Žalmy Korachovců jsou velmi krásné. —

Ostatní žalmy jsou bezejmenné, z části snad Davidovy. — Poněvadž David, král, největší část žalmů složil, nazývá se od pradávna celá sbírka *Žaltářem Davidovým* — *Psalterium Davidicum*, kteréhož názvu i církev sv. užívá, když jedná o celé sbírce 150 žalmů. Tak i všeobecný sněm Tridentský po příkladu sněmu Karthaginského (III. can. 47.) r. 397. po Kr.

β) Z toho, co o skladatelích řečeno, můžeme také, 14. pokud možno, poznati jejich věk.

Některé žalmy byly, jak se zdá, složeny teprve v zajetí. Avšak žádný není z doby Makabejské, poněvadž tehdy hebrejštiny již se neužívalo.

O době, kdy sebrány byly, neví se nic určitého; nejspíše stalo se tak teprve po návratu ze zajetí babylonského.

e) Důležitost žalmů.

Od doby Davida krále zpívány bývaly žalmy při službách Božích. Tím uváděny každodenně věřícím na paměť úradky Božské ku spáse lidského pokolení směřující, a rozněcována touha po zaslíbeném Vykupiteli. Mimo to byly a jsou dosud žalmy povahou svou vzorem modliteb jakýchkoliv a hodí se nejlépe k veřejné bohoslužbě; toť jest také, proč se užívalo žalmů nejen ve Starém, nýbrž i v Novém Zákoně až dosud.

Poznámka. Některé žalmy nazývají se poutní 15. písně, jiné kající, jiné zaklínací či zlořečící neb zlopřejné.

α) Poutní písně (lat. *graduales*, *psalmi graduum*) 16. jest název 15 žalmů po sobě následujících 119.—133., poněvadž je Židé zpívali, když o třech hlavních svátcích — o velikonoci, o slavnosti letnic a stánků — do Jerusalema putovali.

β) O žalmech kajících, v nichž duše, želíc 17. spáchaných hříchů, se modlí, třeba poznamenati, že těchto žalmů je více, avšak zvykem církve sv. od

pradávná označuje se názvem tímto jen 7 žalmů, a sice žalm: 6., 31., 37., 50., 101., 129., 142.

Na zvláštní důležitost žalmů kajících poukazoval sv. Augustin. (Viz Dr. Hošek, Život a spisy sv. Augustina, v Brně 1863.)

18. γ) Zaklínající či zlopřejné žalmy jsou ty, v nichž spisovatel svatý pronáší přání, aby nespravedlnosti na této zemi za své vzaly, a aby tresty a pohromy stihly nepřítele spravedlnosti. Sem patří n. př. žalmu 34 ho v. 4. 6., 8., 26.

57 ho v. 7

58 ho v. 6., 12. 16.

68 ho v. 23.—29.

104 ho v. 35.

108 ho v. 6. 15., 19.—20., 29.

137 ho v. 7.—9.

Chceme-li takovým místům správně porozuměti, jest způsob rozkazovací a optativ překládati časem budoucím; n. př.

68. v. 25. „Hněv svůj na ně vylej — a dopustí...“ t. j. „Ty vyleješ na ně hněv svůj a dopustíš...“

108, 8. „Ukrácení budtež dnové jeho“ t. j. „ukrácení budou dnové jeho.“

19. Jest totiž obyčejem svatých věstců starozákonných, že, když předpovídají budoucí věci, činí tak na způsob přání; tak si počínají, když věští o blahu království Messiášova, a podobně, když nespravedlivým oznamují, jaké tresty a pohromy dle zákona stihnou jejich nepravosti.

20. Věstec Bohem nadšený přeje si totiž:

1. aby se objevila spravedlnost Božská. Neboť když Bůh dle spravedlnosti své trestá tvrdšíjné nešlechetníky, utvrzují se tím šlechetní v ctnosti a radují se, nikoliv nad zlem, nýbrž nad spravedlností Boží; rovněž neraduje se Bůh nad potrestáním nešlechetných, nýbrž nad svou

spravedlností, poněvadž spravedlivý Hospodin miluje spravedlnost.

2. Aneb si přeje, aby za své vzaly zlořády 21. a neřesti; touha jeho směřuje k odstranění viny (srv. žalm 7, 10.), nikoliv ku zlému provinilce. (Tak n. př. rozuměti jest žalmu 103, 35. „Nechť vyhynou ze země hříšníci, nechať není bezbožníků více.“) Vždyť dlužno zatracovati nespravedlnost a neřest, pokud rodí veřejné pohoršení, pořádek Bohem stanovený převrací a pohromy přivádí na nevinné a spravedlivé.

Těmito vyššími pohnutkami nadšen jest svatý 22. pěvec, a nikoliv nezřízenou touhou po pomstě osobní, aneb snad nenávistí k nepříteli. Vždyť takové nekalé pohnutky v mysli svatého spisovatele nevznikají a vzniknouti ani nemohou, poněvadž odporují Božskému Zákonu Mojžíšovu, jehož výkladem jsou žalmy — výroky Ducha svatého, a Zákon Mojžíšův

α) výslovně zapovídá osobní pomstu slovy: „Mně náleží pomsta, a já odplatím časem svým.“ (Deut. 32, 35.)

β) O nenávisti k nepříteli sluší poznamenati: 23 Milovati nepřítele nařizuje zákon přirozený dle zásady: „Co nechceš, aby tobě jiní činili, nečiň jiným“; nikdo věru nechce, aby byl nenáviděn, aby mu zlé bylo odplaceno zlým, což také Plato pouhým přirozeným rozumem poznal. (I. 1.)

Na šetření tohoto přirozeného zákona přísně 24. naléhá Starý Zákon, tak jako Nový. Pravíť Bůh ve Starém Zákoně:

„Nehledej pomsty, aniž pamatovati budeš na křivdu spoluobčanů svých. Milovati budeš bližního svého jako sebe samého.“ Lev. 19, 18. srv. Mat. 5, 43. a 22, 39. a Luk. 6, 27. Řím 13, 9.

A že slovem „bližní“ míní se nejen Židé, nýbrž i pohané či vůbec nežidé, neb každý člověk bez rozdílu, učí Mojžíš na rozkaz Hospodinův slovy jasnými:

„Bude-li příchozí v zemi vaší bydleti a bude-li se zdržovati mezi vámi, nečiňte mu předhůzky (v textu hebrejském „neutiskujte ho“); ale bude mezi vámi jako tuzemec, a budete ho milovati jako sama sebe, vždyť i vy jste byli pohostinu v zemi Egyptské. Já, Hospodin, Bůh váš!“ (Lev. 19, 33.—34.).

Příkaz tento objasňují dále slova:

„Trefil-li bys na vola nepřítele svého, nebo na osla jeho, an bloudí, doved' ho k němu.“

„Uzřel-li bys, že osel toho, jenž tě má v nenávisti, klesl pod břemenem, neopomineš jich, ale pozdvihneš ho s ním.“ (t. j. s nepřítelem tvým.) (Exod. 23, 45. srv. Deut. 22, 1.—4.)

Jako zákon Mojžíšův, tak naléhají na to i ostatní knihy Starého Zákona, n. př.:

Přísl. 24, 17. „Když by padl nepřítel tvůj, neraduj se, a když by klesl, nechať neplesá srdce tvé.“

Přísl. 25, 21. „Jestli-že by lačněl nepřítel tvůj, nakrm ho, žíznil-li by, dej mu vody píti.“

25. Mimo to ukazuje jednáním svým prorok Eliseus (IV. Král. 6, — 8.—23.), že nenávistí pohanského krále Syrského nepozbývá platnosti povinnost, bližního milovati; — jak v novém, tak i ve Starém Zákoně zatracování nešlechetnosti nevylučuje milosrdenství ku hříšníkovi.

26. Odtud také Spasitel náš kárá a zavrhuje převrácený výklad Zákona, jejž lstivě a proti právu zavedli Fariseové. (Mat. 5, 43.)

Z toho zároveň vysvítá, že není podstatného rozdílu mezi duchem Starého a duchem Nového Zákona, co do lásky k bližnímu, ať je přítel neb nepřítel.

27. Odvolává-li se však někdo k slovům Zákona (Exod. 21, 24.) „oko za oko, zub za zub, ruku za ruku“ a t. d., nesprávně vidí soukromou pomstu tam, kde o ní ani řeči není; vždyť tam mluví Zákon o pomstě, která přísluší zákonitému úřadu na této zemi jménem Božím. Zákon stanoví

totiž slovy „oko za oko“ a t. d. pouze pravidla, dle nichž má příslušný úřad souditi o tom, jak vysokou náhradu má poraněný obdržeti od toho, který mu buď úmyslně neb úkladně úraz tělesný způsobil.

Náhrada, přihlížejíc ke všem okolnostem, má býti vyměřena tak, aby se učiněnému poranění a zlým jeho následkům co možno nejvíce vyrovnala. Náhradu stanovil soudce. Poškozený nesměl více žádati, ale mohl se spokojiti s menším zadostučiněním. (Viz Starověda bibl. § 106.) Bůh, ani ve Starém ani v Novém Zákoně, nezapověděl utíkat se k příslušnému úřadu. (Řím. 13, 1.—5.)

f) Básnictví biblické.

Předmětem básnictví biblického jest 1. uctívání Boha a 2. pěstění dobrých mravů, a protož zasluhuje právem názvu básnictví posvátného.

Dle druhů dělí se na básnictví lyrické a didaktické:

První opěvuje Boha a obdivuje se dokonalostem a skutkům Jeho; druhé vybízí ku zbožnosti a ku mravní zachovalosti.

Oba tyto druhy poesie biblické častěji navzájem se spojují.

Básnictví epického a dramatického v písemnictví biblickém není.

Co do formy, pohybuje se

30.

1. v tropech, obrazech a podobenstvích příliš smělých, vzatých z předmětů té které krajiny, na př. z Libanu a jeho cedrů, z Karmelu, z doubrav Bašánských, z vinic, zahrad, řek, pramenů a p. — z historie, z bájesloví východního a t. d.

2. V jakémsi rytmu zaznívajícím, a to tak, že se delší a kratší slabiky navzájem střídají a jistou souměrnou úpravou se pojí. Málo neb zcela nic nehledí se na počet slabik a na stejnoměrné jich klesání a stoupání.

3. V tak řečeném parallelismu členném; tento záleží v tom, že tatáž myšlenka bezprostředně se vyjadřuje dvěma neb i více větami, jež tvoří výzdobu a okrasné jádro poesie biblické, nemalé jsou zároveň ceny u výkladu posvátných knih.

31. I. Parallelismus členný jest co do látky
 a) stejnoznačný či synonymický, když slova a věci členů na sebe stejnoznačně dopadají.¹⁾
 b) protikladný či antithetický, když se následující větou vyjadřuje myšlenka logicky neb věcně protikladná myšlence věty předchozí.²⁾
 c) souborný či synthetický, když myšlenka členu prvního
 α) ve členu druhém šířeji se rozvádí, nebo
 β) důvody se upevňuje, neb
 γ) přirovnáním se objasňuje.³⁾
32. II. Co do formy slove parallelismus členný
 a) dokonalým, když jednotlivé členy jsou upraveny stejným způsobem,
 b) nedokonalým, když způsob úpravy není stejným.
33. Nejčastěji objevují se verše dvoučlenné — zvané δίστιχοι; naskytují se však též trojčlenné τρίςτιχοι a čtveročlenné τετράστιχοι.
 V některých básních jsou též místa, vyjadřující jednotlivé myšlenky dvěma až sedmi verši,⁴⁾
 ano někdy těmitéž slovy počínají, nebo týmiž končí.⁵⁾
 Neschází ani umělé ustrojení dle abecedy.⁶⁾

1) na př.: Hospodine, jak četní jsou nepřátelé moji!

Jak mnozí povstávají proti mně (žalm 3, 2.).

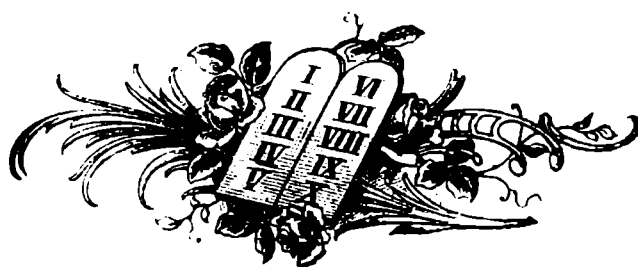
2) na př.: Syn moudrý obveseluje otce,
 syn pak nemoudrý jest k zármutku matce své (Pří-sloví 10, 1.).

3) na př.: α) Vyučovati chci bezbožníky Tvým cestám,
 a hříšníci obrátí se k Tobě (žalm 50, 15. hebr. 51, 15.).
 β) Lehám a spávám,
 a probouzím se, jelikož mne chrání Hospodin (3. 6.).
 γ) Jako jelen touží po bystřinách,
 tak prahne duše má po Tobě, ó Bože! (hebr. 42, 2.).

- 4) na př.: žalm 2hý 3. 3. 3. 3. nebo žalm 18tý hebr. 3. 3. 4. 4. atd.
- 5) na př.: žalm 42, 6. 12.; 43, 5. Jesai 5, 25., 9, 11. (Vulg. 12.), 16. (Vulg. 17.) 20. (Vulg. 21.) 10, 4.
- 6) a to buď α) jednotlivé verše, jako žalm hebr. 25., 34., 145. Přísloví 31, 10.—31. Chvála hodné ženy, odtud český název: „ženská abeceda“.
Pláč Jeremiášův 1. 2. 4tý.
- neb β) tři a tři na př. Pláč Jeremiášův 3tí.
- γ) osm a osm, jako žalm hebr. 119 ; odtud má 176 veršů (8×22).
- δ) jednotlivé díly verše, jako žalm 111, 112.

Některé básně sestávají dle počtu 22 písmen z tolika veršů neb stichů. Tyto jsou žalmy hebr.: 33. 38. 39. 49. 50. 94. 103. 105.—107. 115. 116. 146. 147.

Pláč Jeremiášův 5tý.

U K A Z A T E L.

Hlavní obsah jednotlivých žalmů.

Číslo		Kniha I.	Strana
Vul-gaty	Hebr. textu		
1.	1.	Rozdílný osud spravedlivých a bezbožných	1
2.	2.	Proti Bohu a Synu Božímu marně vzpouzí se zlý svět	3
3.	3.	Ranní modlitba pronásledovaného	7
4.	4.	Večerní modlitba stísněného	9
5.	5.	Ranní modlitba na cestě do chrámu Páně	11
6	6.	Smiluj se nade mnou, Hospodine! (I. žalm kající)	14
7	7	Úpění za pomoc proti utrhačům a nevděčníkům	16
8.	8.	Sláva Boží jeví se na nebi i na zemi	21
9 ¹ .	9.	Modlitba děkovná a prosebná	23
9 ² .	10.	Modlitba na ochranu proti bezbožným dráčům a úkladníkům	27
10.	11.	V dobách trudných doufej v Hospodina	31
11.	12.	Modlitba spravedlivého v dobách zne-mravnělých	33
12.	13.	Hospodine, pomoz!	35
13.	14.	Zlý svět	36
14.	15.	Spravedlivý dosáhne života věčného	38
15.	16.	Bůh jest nejlepším podílem mým	40
16.	17.	Spravedlivý, jsa pronásledován, doufá v Hospodina	42
17.	18.	Píseň na poděkování za vítězství pravdy	45
18.	19.	Slávu Boží hlásá svět viditelný i du-chovní	53
19.	20.	Modlitba za krále v dobách válečných	56
20.	21.	Modlitba na poděkování za pomoc králi poskytnutou	58
21.	22.	Dokonáno jest!	61
22.	23.	Dobrý pastýř	67
23.	24.	Připravte se na slavné příští Páně!	69
24.	25.	Hospodine, smiluj se nade mnou!	71
25.	26.	Mysl čistá touží po chrámu Páně	74

II.

Číslo			Strana
Vul- gaty	Hebr. textu		
26.	27.	Kdož se důvěřuje v Hospodina, ne- leká se ničeho	77
27.	28.	Pomoz mi, ó Hospodine!	80
28.	29.	Moc Hospodinova jeví se v povětrí bouřlivém	83
29.	30.	Díky za vysvobození z úzkosti smr- telné	85
30.	31.	Modlitba v tuhé tísní	87
31.	32.	Vyznej se upřímně z hříchů svých a dojdeš odpuštění (II. žalm kající)	92
32.	33.	Chvalte Hospodina! On jest všemohoucí a milosrdný	95
33.	34.	Díky za ochranu Boží. — Spasitelná napomenutí	98
34.	35.	Prosba po zastání proti nevďěčníkům	102
35.	36.	Útěcha spravedlivého	107
36.	37.	Bezbožník zahyne, spravedlivého Bůh neopustí	109
37.	38.	Prosba za odvrácení zasloužených trestů (III. žalm kající)	115
38.	39.	Vyslyš mne, ó Hospodine!	119
39.	40.	Díky a prosba ctitele Hospodinova	122
40.	41.	Blahoslavení milosrdní	127
Kniha II.			
41.	42.	Touha po chrámu Páně	130
42.	43.	Touha po chrámu Páně	134
43.	44.	Ó Bože, slituj se nad lidem svým!	135
44.	45.	Na oslavu svadebního sňatku králova	140
45.	46.	Hospodin, ochránce Siona	143
46.	47.	Bůh panuje nade všemi národy	146
47.	48.	Sion jest nedobytný	147
48.	49.	Moc a sláva bezbožných nerušíž klidné mysli spravedlivých	150
49.	50.	Pravá pocta Boží	155
50.	51.	Přijmi mne opět na milost, ó Bože! (IV. žalm kající)	158
51.	52.	Zlý jazyk nezůstane bez trestu !	163
52.	53.	Zlý svět	165
53.	54.	Modlitba pronásledovaného	167
54.	55.	Modlitba přítelem zrazeného	169
55.	56.	Útěcha na útěku	173
56.	57.	Večerní modlitba na poušti	175
57.	58.	Bůh hrozně potrestá nesvědomité správce	178

Číslo			Strana
Vul- gaty	Hebr. textu		
58.	59.	Modlitba nevinně pronásledovaného .	180
59.	60.	Pomoz nám, ó Bože!	184
60.	61.	Ó Bože, pomoz králi!	187
61.	62.	Doufej jedině v Boha!	188
62.	63.	Modlitba ranní — pronásledovaného na poušti bezvodé	191
63.	64.	Bože, chraň mne před bezbožníky! .	193
64.	65.	Na poděkování za úrodu	195
65.	66.	Díky	198
66.	67.	Na poděkování za úrodu	201
67.	68.	Hymna na oslavu vítězství	203
68.	69.	Volání horlivého ctitele Hospodinova o pomoc	210
69.	70.	Hospodine, pomoz!	216
70.	71.	Ó Bože, neopouštěj mne ve věku po- kročilém	217
71.	72.	Modlitba za šťastné panování královo	222
Kniha III.			
72.	73.	Bezbožní zahynou, spravedliví pak věčné slávy dojdou	227
73.	74.	Ó Bože, nedej hanobiti chrámu svého a utiskovati lidu svého	230
74.	75.	V pravý čas potrestá Bůh bezbožníky	234
75.	76.	Chvalme Hospodina! On pokáral bez- božníky	236
76.	77.	Útěcha v nemoci a v soužení	239
77.	78.	Dějiny jsou spasitelnou výstrahou . .	242
78.	79.	Smiluj se, Hospodine, nad zbědovaným lidem svým!	253
79.	80.	Ó Bože, zastáň se vinného kmene svého!	255
80.	81.	Ke svátkům velikonočním	258
81.	82.	Bůh pokárá nespravedlivé soudce . .	262
82.	83.	Pomoz nám, ó Bože, proti spolčeným nepřátelským vojům	263
83.	84.	Touha putujících ke chrámu Páně . .	267
84.	85.	Hospodin nás opět na milost přijme .	269
85.	86.	Potěš, ó Pane, věrného ctitele svého .	272
86.	87.	Jerusalem bude zdroj a základ obrodu pokolení lidského	275
87.	88.	Modlitba těžce zkoušeného	276
88.	89.	Hospodine, obnov slavný trůn Da- vidův!	280

Číslo			Strana
Vul- gaty	Hebr. textu		
Kniha IV.			
89.	90.	Rychle miji život náš	288
90.	91.	Bůh jest nejbezpečnější útočiště naše	291
91.	92.	Hospodin vládne spravedlivě	294
92.	93.	Bůh jest král svrchovaný	297
93.	94.	Bůh zahladí soudce nespravedlivé	298
94.	95.	Chvalte Hospodina! Poslouchejte hlasu Jeho!	302
95.	96.	Sláva Boží se blíží	305
96.	97.	Království Boží překoná veškeru mo- dloslužbu	307
97.	98.	Chvalte Hospodina; On přichází!	309
98.	99.	Svatý, Svátý, Svátý jest Hospodin!	311
99.	100.	Klanějte se Hospodinu všechny země!	313
100.	101.	Předsevzetí bohabojného krále	314
101.	102.	Hospodine, smiluj se; vadnu jako tráva! (V. žalm kající)	316
102.	103.	Chvalte Hospodina; Onť jest nejvyšší milosrdný!	321
103.	104.	Hymna na oslavu Hospodina, jenž vše- cko stvořil a vše zachovává	324
104.	105.	Hymna na poděkování Hospodinu za zázračnou ochranu lidu vyvoleného	328
105.	106.	Hospodin zůstal věrným lidu svému nevděčnému	334
Kniha V.			
106.	107.	Díky Hospodinu za zázračnou pomoc Jeho	341
107.	108.	Vyslyš mne, Hospodine!	346
108.	109.	Kletba stihne bezbožníka	348
109.	110.	Vítězný boj Spasitele, krále a zároveň kněze	353
110.	111.	Chvalme Hospodina!	356
111.	112.	Blaze člověku bohabojnému!	357
112.	113.	Chvalte Hospodina!	359
113 ¹ .	114.	Sláva Boží po vysvobození lidu isra- elského z Egypta	360
113 ² .	115.	Hospodine, Bože živý, zastaň se cti své!	362
114.	116.	Kterak se odsloužím Hospodinu?	364
115.	117.	Hospodinu jedině klanějte se národové všichni	367
117.	118.	Při posvěcení chrámu	368
118.	119.	Tvůjť jsem já, Hospodine, zachovejž mne!	373
119.	120.	Hospodine, vysvobod' mne od sousedů svárlivých!	395

Číslo		Strana
Vul- gaty	Hebr. textu	
120.	121.	Hospodin nás chrání 397
121.	122.	Žádejte štěstí Jerusalemu, poutnímu místu našemu 398
122.	123.	Ó Bože, odvráť od nás posměch a po- tupu! 399
123.	124.	Hospodin nás zachránil! 400
124.	125.	Hospodin jest pevnou hradbou spra- vedlivých 402
125.	126.	Po žalosti radost 403
126.	127.	Všechno zdar od Boha 404
127.	128.	Bohabojnému požehnává Hospodin! 406
128.	129.	Konec nepřátel Siona 407
129.	130.	U Hospodina jest milosrdenství! (VI. žalm kající) 408
130.	131.	Srdce pokorné a Bohu oddané 410
131.	132.	Trůn Davidův bude trvati na věky 411
132.	133.	Blahodárný účinek svorného obcování 414
133.	134.	Při odchodu ze svatyně 415
134.	135.	Chvalte Hospodina! 416
135.	136.	Oslavujte Hospodina, neboť na věky trvá milost Jeho! 419
136.	137.	Touha po Jerusalemě v zajetí Baby- lonském 423
137.	138.	Hospodin splní slib svůj: Trůn Da- vidův trvati bude na věky. (II. Sam. 7, 11.—16) 425
138.	139.	Klaníme se Tobě, Bože vševědoucí a všudypřítomný 427
139.	140.	Ó Bože! ostříhej mne od nepřátel lsti- vých a ukrutných 431
140.	141.	Vroucná modlitba zvítězí nad zvůli ne- přátel 433
141.	142.	Ó Bože, nemám přítele kromě Tebe! 435
142.	143.	Hospodine, obživ mne! (VII. žalm ka- jící) 437
143.	144.	Bůh zachová blahobyť lidu svého 440
144.	145.	Bůh jest neskonale velebný a dobrotivý 442
146.	146.	Bůh jest ochránce jediný 446
146.	147.	Bůh pečuje o všechny tvory své 448
147.	148.	Chvalte Hospodina, stvoření nebeská 451
148.	149.	Chvalte Hospodina, kdož za pravdu bojujete 453
149.	150.	Chvalte Hospodina! 455
150.	150.	Chvalte Hospodina! 455

Žalmy kající: 6, 31, 37, 50, 101, 129, 142. (Hebr. 6, 32, 38, 51, 102, 130, 143.)

Písně poutní (gradual): 119.—133. (Hebr. 120.—134.)

Kniha první.

(Žalmy 1.—40.)

Žalm 1.

Rozdílný osud spravedlivých a bezbožných.

Překlad latinské Vulgaty.

1. **B**laze člověku, kterýž nechodí po radě bezbožných,
a nestává na cestě hříšníkův,
a nesedá ve společnosti morové.
2. Ale v zákoně Hospodinově své zalíbení má,
a o zákoně Jeho přemýšlí dnem i nocí.
3. I jest jako strom štípený při rýhách vodních,
jenž ovoce své vydává časem svým,
jemuž listí neopadá;
a cokoliv podniká, šťastně dokonává.
4. **N**ikoliv tak bezbožní, nikoliv tak;
ale jsou jako plevy, kteréž smítá vítr s povrchu země.
5. Protož neobstojí na soudu bezbožní,
ani hříšníci ve shromáždění spravedlivých.
6. Znáť Hospodin cestu spravedlivých,
ale cesta bezbožných skončí záhubou.

Překlad původního textu hebrejského.

1. **B**laze člověku, kterýž nechodí po radě bezbožných,
a nestává na cestě hříšníkův,
a nesedá ve společnosti rouhačův.
2. Ale v zákoně Hospodinově své zalíbení má,
a o zákoně Jeho přemýšlí dnem i nocí.
3. I jest jako strom štípený při rýhách vodních,
jenž ovoce své vydává časem svým,
a jehož list nevadne;
a cokoliv podniká, šťastně dokonává.
4. **N**ikoliv tak bezbožní;

ale jsou jako plevy, kteréž rozmítá vítr.
5. Protož neobstojí na soudu bezbožní,
ani hříšníci ve shromáždění spravedlivých.
6. Znáť Hospodin cestu spravedlivých,
ale cesta bezbožných skončí záhubou.

Poznámky k žalmu 1.

Obsah: — Žalm první jest úvodem k žaltáři, a velmi vhodně nazývá jej sv. Jeronym „Předmluvou Ducha Svatého“.

Odporučuje se v něm účinná snaha po ctnosti a varování se zlého, a zároveň poukazuje se na rozdílný osud spravedlivých a bezbožných, a to nejen zde na zemi, nýbrž také i na věčnosti.

Skladatel žalmu tohoto se nejmenuje; v některých starých vydáních řeckého překladu LXX. přisuzuje se Davidovi, v čemž též mnozí latinští Otcové souhlasí.

Jelikož obsah žalmu tohoto jest znění příliš všeobecného, nelze udati zvláštní příležitosti, za kteréž složen byl.

v. 1. a 2. Smysl jest: Blahoslaveným, šťastným jest člověk, kterýž se zlého varuje a dobré činí, čili — člověk spravedlivý.

Společnost **morová**, duševním morem nakažená, jest, jak hebrejský text to klade, — společnost **rouhačů**, lidí rouhavých, kteří si ze všeho, co k víře a poctě Boží se táhne, jen posměch dělají.

v. 3. Spravedlivý podobá se stromu štípenému při rýhách vodních; má kořen svůj v zemi dobře zavlažené, dává ovoce časem příhodným, a svěží list jeho nevadne, neopadá, i když za letního vedra slabší rostlinstvo nedostatkem vláhy hyne.

Zákon Hospodinův, v němž mysl spravedlivého se zakořenila, dává jemu potřebné duševní síly, a tím zachovává on přes všelike časové nehody tvárnost svěží a utěšenou, a k zdárnému přivede konci, co s Bohem začal a s Bohem koná.

v. 4.—6. Bezbožné, nespravedlivé přirovnává spisovatel bohoduchý prachu z rozdrcených plev čili plevě, kterouž zmítá vítr dle libosti; bezbožní nemají totiž té mravní síly, by dovedli odpírati vášním, jimiž zmítáni bývají. Za tou příčinou neobstojí na soudu, budou odsouzeni, nebudou míti místa mezi spravedlivými; — život bezbožných, neobráti-li se, skončí — záhubou.

(K tomu viz „Starověda biblická“ § 10. 3. „Povětrnost Palestiny“, § 77. „Rolnictví“ a § 79. „Zahradnictví“.)

Žalm 2.

Proti Bohu a Synu Božímu marně vzpouzí se zlý svět.

Překlad latinské Vulgaty.

1. **K** čemu bouří se národové,
a obmýšlejí lidé věci marné?
2. Zemští králové se vzpouzejí,
a knížata vespolek rokují—
proti Hospodinu a proti Pomazanému Jeho:
3. „Roztrhejme jejich pouta
a vrzme od sebe jho jejich!“
4. **T**en, jenž trůní na nebesích,
směje se jim,
Hospodin totiž posmívá se jim.
5. Na to mluví k nim ve hněvu svém,
a děsí je svou prchlivostí:
6. „**V**ždyť já ustanoven
jsem králem od Něho
na Sionu, svaté hoře Jeho!“
Nuže, chci oznámiti usnesení Jeho:
7. Hospodin řekl ke mně:
„Syn můj jsi Ty,
Já dnes zplodil jsem Tě.“
8. Požádej mne, a učiním
národy dědictvím Tvým,
a končiny země Tvým
vladařstvím.

Překlad původního textu hebrejského.

1. **K** čemu bouří se národové,
nač obmýšlejí lidé věci marné?
2. Zemští králové se vzpouzejí,
a knížata vespolek rokují—
proti Hospodinu a Pomazanému Jeho:
3. „Roztrhejme jejich pouta
a vrzme od sebe provazy jejich!“
4. **T**en, jenž trůní na nebesích,
směje se,
Hospodin posmívá se jim.
5. Potom praví jim ve hněvu svém,
a děsí je svou prchlivostí:
6. „Já sám ustanovil jsem
krále svého na Sionu,
svaté hoře své!“
7. **Nuže**, chci oznámiti usnesení:
Hospodin řekl ke mně:
„Syn můj jsi Ty,
Já dnes zplodil jsem Tě.“
8. Požádej mne, a učiním
národy dědictvím Tvým,
a končiny země Tvým
vladařstvím.

<p>9. Spravuj je žezlem železným,
rozbij je jako nádobu
hliněnou!“</p> <p>10. ▲ nyní, králové — buďte
moudří,
podvolte se kázni —
soudcové zemští!</p> <p>11. Služte Hospodinu v bázni,
a plesejte Jemu, chvějíte
se úctou!</p> <p>12. Podvolte se kázni, by se
nerozhněval Hospodin,
a vy nezhynuli, vybo-
čivše z cesty pravé;</p> <p>13. neboť snadno se rozpálí
hněv Jeho.
Blaze všem těm, kteří
doufají v Něho!</p> | <p>9. Potírej je žezlem železným!
rozbij je jako nádobu
hliněnou!“</p> <p>10. ▲ nyní, králové — buďte
moudří,
podvolte se kázni —
soudcové zemští!</p> <p>11. Služte Hospodinu s úctou,
a chvějte se hrůzou!</p> <p>12. Políbením holdujte Synu,
by se nerozhněval,
a vy nezhynuli na cestě;</p> <p>13. neboť snadno může se
rozpáliti hněv Jeho.
Blaze všem těm, kteří
doufají v Něho!</p> |
|---|--|

Poznámky k žalmu 2.

Obsah: — Žalm druhý jest výhradně Messiánský, t. j. slovní smysl jeho odnáší se bezprostředně ku Kristu Pánu a k Jeho království — svaté Církvi.

Jedná o vítězství Messiáše krále. — Národové a králové bouří se proti králi od Boha ustanovenému na hoře Sionské; avšak marno jest jejich namáhání, neboť proti Němu, Synu Božímu, nejen ničeho nepořídí, nýbrž sobě jen jistou záhubu připraví; naproti tomu však ti, kteří rozkazů Jeho poslouchají, šťastnými budou pod vládou Jeho.

Také dle výkladu chaldejského jest král tento — očekávaný Messiáš, což Židé až do 12. století po Kr. uznávali.

Žalmista sám mluví jen ve verších 1. 2. 4. 5. 10.—13.; jakožto osoby mluvící uvádí:

1. odbojníky (v. 3.),
2. krále od Boha ustanoveného — Syna Božího.

v. 6.—9. Dle textu hebr. mluví ve v. 6. Bůh sám. **Skladatelem** žalmu tohoto jest David dle Skutků Apoštol. 4, 24.—25.

Příležitost, žalm tento sepsati, poskytlo příslibení Boží o věčném trvání trůnu Davidova (II. Sam. 7, 12.—16.; II. Par. 17, 11.—14.).

v. 1. Hned na začátku označuje žalmista tázacím zájmenem „K čemu“, že všeliká vzpoura proti Kristu a jeho svaté Církvi jest marna, bezvýsledna. I v obecné mluvě se říká: „k čemu to vede“ místo: „to k ničemu nevede“.

v. 2. Pomazaný slove hebrejsky „mašia ch“, řecky „christos“. Z tohoto místa bere svůj původ jméno Vykupitele světa — Syna Božího — Messiáš a dle řeckého — Kristus.

v. 3. Vládou Kristovou, t. j. zákony v Církvi Kristově platnými a k blahu všech bez rozdílu rodu, jmění, postavení a t. d. směřujícími obmezuje se nezřízená volnost kohokoliv, a protože zákony ty obrazně se jmenují — pouty, jhem, provazy, jimiž jho k šíji se připevňuje a dle potřeby přituzuje. Jedině ti, jimž na obecném blahu nic nezáleží a kteří nezřízené volnosti užiti chtějí k svému prospěchu na úkor všech ostatních, vidí v zákonech nesnesitelné jho, přetěžká pouta a nenávidí zřízené strážce zákonů z celé duše své.

v. 4.—5. Obmezený rozum lidský nemůže sobě Boha, u něhož není žádné změny, Jeho neskonalou povahu a nejdokonalejší vlastnosti jinak mysliti, než porovnáním s nejdokonalejším tvorem na zemi, t. j. s člověkem, s lidskou povahou i vlastnostmi.

Představuje-li se Bůh v podobě člověka, n. př. když se praví: že Bůh sedí, vstává, očima svýma hledí, ucho své nakloňuje, pravici svou zdvihá a t. d., mluví se o Bohu — anthropomorfisticky.

Praví-li se o něm, že myslí, cítí, se hněvá, něčeho želí, nad něčím se raduje, rmoutí, někomu se vysmívá — po způsobu člověka — slove obrazné líčení to — anthropopathia.

Obojí způsob obrazné mluvy jest jistou měrou nevyhnutelný.

v. 6.—9. Nově ustanovený král oznamuje bouřícím se národům a králům usnešení Hospodinovo. Dal totiž Hospodin Jemu, jakožto Synu svému, dědictvím — vládu nade všemi národy celé země a zároveň tu moc, aby přísnou spravedlností naložil s těmi, kteříž, nedbajíce blaha obecného, toliko své zvláštní sobecké záměry ku škodě obecného blaha na zřeteli mají a proti nově ustanovenému králi se vzpouzejí.

v. 9. **Žezlo** či berla královská byla dřevěná hůl opatřená jablkem a okrášlená zlatými kroužky a hřeby; žezlo náleží u všech národů k odznakům královské hodnosti — kralování; žezlo přímé (žalm 44, 7.) značí panování přímé, t. j. nestranné, spravedlivé; železné pak vládu přísnou, neoblomnou, která zločiny od kohokoliv spáchané krutě stíhá.

Za starých dob nosívali králové vždy žezlo a citelně kárali jím neposlušné své poddané, kdy a kde za dobré uznali. (Ilias II. 198.)

Klade-li železnému žezlu hliněná nádoba odpor, jest záhuba této nevyhnutelná; podobně jen záhubu si připravují ti, kteří proti nestranné, neoblomné vládě Syna Božího se bouří; osud hliněné nádoby bude — osudem jejich.

v. 10.—13. Žalmista napomíná odbojníky, by zmoudřeli, kázni se podvolili a nově ustanovenému králi se vší příslušnou úctou se podrobili, uváživše, že vybočením z cesty pravé nezbytně zhynou, kdežto ty, kteříž jemu oddáni jsou, štěstí a blaho nemine.

Pohlavárové slibovali nově ustanovenému králi poslušnost, kterouž políbením potvrdili. Klade-li tedy původní text v. 12. „políbením holdujte Synu“ místo „podvolte se kázni“, označuje tím způsob, jakým, podvolivše se kázni, nově ustanovenému králi dle zvyku holdovati mají.

K tomu viz „Starověda biblická“ § 99. „Nastolení královo“.

O tom, jak vzniklo různé čtení ve verši 6. a 8. zde a v ostatních žalmech, viz „Psalterium seu Liber psalmorum“.

Žalm 3.

Ranní modlitba pronásledovaného.

Překlad latinské Vulgaty.

1. Žalm Davidův, — když utíkal před Absolonem, synem svým.
2. **H**ospodine, jak četni jsou nepřátelé moji!
mnozí povstávají proti mně!
3. Mnozí mluví o mně:
„Pro něho není pomoci u Boha jeho.“
4. **▲**však Tys, Hospodine, ochráncem mým,
slávou mou; neboť Tys povznesl hlavu mou!
5. Hlasem svým volám k Ho-
spodinu,
On se mi ozývá s hory své svaté.
6. **L**ehám a spávám,
a probouzím se, jelikož mne chrání Hospodin.
7. Nebojím se mnoha tisíců lidu,
kterýž mne obkličuje.

Povstaň, Hospodine! za-
chovej mne, Bože můj!

8. neboť Tys zbil všechny,
kteříž mi se zprotivili bez příčiny,
Tys bezbožníkům zvyrá-
žel zuby.
9. U Hospodina jest pomoc jista;
nad lidem Tvým jest po-
žehnání Tvé!

Překlad původního textu hebrejského.

1. Žalm Davidův, — když utíkal před Absolonem, synem svým.
2. **H**ospodine, jak četni jsou nepřátelé moji!
jak mnozí povstávají proti mně!
3. Mnozí mluví o mně:
„Pro něho není pomoci u Boha.“ (séla)
4. **▲**však Tys, Hospodine, štítem vůkol mne,
slávou mou; neboť Tys povznesl hlavu mou!
5. Hlasem svým volám k Ho-
spodinu,
On se mi ozývá s hory své svaté. (séla)
6. **L**ehám a spávám,
probouzím se, jelikož mne chrání Hospodin.
7. Nebojím se mnoha tisíců lidí,
kteří vůkol táborem se kladou proti mně.
- P**ovstaň, Hospodine! za-
chovej mne, Bože můj!
8. neboť Tys roztříštil skráně všech nepřátel mých,
Tys bezbožníkům zvyrá-
žel zuby.
9. U Hospodina jest pomoc jista;
nad lidem Tvým budiž požehnání Tvé! (séla)

Poznámky k žalmu 3.

Dle nápisu jest David původcem žalmu tohoto; zároveň naznačuje nápis příležitost, za kteréž sepsán byl, o čemž viz II. Sam. hlava 15.—17.

Obsah : David utíkáje před synem svým Absolonem, naříká na množství nepřátel a na jich rouhavá slova: „Pro něho není pomoci u Boha“ (v. 2.—3.). Avšak pamětliv jsa zvláštní ochrany, kteréž až posud tak často zakusil, doufá pevně v pomoc Boží a ve vítězství nad nepřáteli svými; praví: „U Hospodina jest pomoc jista“, (což v textu hebr. členem jest naznačeno (v. 4.—7.).

Ku konci prosí Boha o pomoc a o to, aby lidu žehnati ráčil.

Že o Absolonovi David ani slovem se nezmiňuje, dá se snadno vysvětliti z přílišné jeho lásky k nezdárnému synu, o čemž viz II. Sam. 18, 5. 12. 22. 33. a násled.

v. 3. Slovo „séla“ v textu hebr. jest 71 krát v žaltáři a vždy na konci odstavce. Znamená bez pochyby — přestávku čili „mezihru, interludium“ (LXX. διαψάλλμα —) v liturgickém zpěvu, v kteréž toliko hudbu jest slyšeti.

v. 4. „**Ochránce**“ nazývá se obrazně štítem, jenž náleží ku zbrani ochranné. Za krále Davida objevuje se štít jednou tak veliký než starší obyčejný; za ním se mohl skrýti člověk celý; slul hebrejsky „z i n n â“, v českém překladě pavezá. — (Viz Star. bibl. § 110. „Zbroj“.)

v. 8. David přirovnává své nepřátele silným, krvelačným dravcům, jež neškodnými učiní, kdož jim zvyráží zuby aneb skráně roztrhne, — slovem, kdo jich zbije. A Hospodin dosud zbil všechny protivníky Davidovy; odtud jeho nezvratná důvěra v pomoc Jeho v nynější tísní, vyjádřená slovy „U Hospodina jest pomoc jista“, t. j. Hospodin mne zachová na trůně a tím zároveň lid svůj vyvolený před pohromou, jakou by vzpoura, s úspěchem provedená, v zápětí měla.

Žalm 4.

Večerní modlitba stísněného.

Překlad latinské Vulgaty.

1. K službám Božím. Na strunové nástroje. — Žalm Davidův.
2. **K**dyž jsem volal, ozýval se mi spravedlivý Bůh můj.
Tys uvolňoval mne v tísní;
smiluj se nade mnou a
vyslyš modlitbu mou!
3. **M**užové, jak dlouho budete zatvrzovati srdce?
K čemu milujete marnost,
a sháníte se po klamu?
4. Uznejte přece, že Hospodin divně vodil oddaného ctitele svého!
Hospodin mne vyslyší,
když k Němu volati budu.
5. Hněvem neprohřešujte se na dále!
Nač v srdci svém myslíte,
toho želte na ložcích svých!
6. Oběťujte oběti spravedlivé,
a doufejte v Hospodina!
7. **M**nozí říkají: „Kdož nám dopomůže ku blahu!
Nad námi vznáší se*) Tvůj
jasný obličej, Hospodine;

Překlad původního textu hebrejského.

1. Řediteli hudby, na strunové nástroje. — Žalm Davidův.
2. **K**dyž volám, ozvi se mi, spravedlivý Bože můj!
Tys pomáhal mi v tísní;
smiluj se nade mnou a
vyslyš modlitbu mou!
3. **M**užové, dokud zůstane pohaněna důstojnost má?
Vy milujete marnost, sháníte se po klamu. (séla)
4. Uznejte přece, že Hospodin oslavil oddaného ctitele svého!
Hospodin slyší, když
k Němu volám.
5. Zhrozte se a nehřešte již!
Uvažujte u sebe na ložci svém a ustaňte! (séla)
6. Oběťujte oběti spravedlivé,
a doufejte v Hospodina!
7. **M**nozí říkají: „Kéž bychom se dočkali spásy!
Hospodine, povznes nad námi jasný obličej svůj!

*) jako prapor.

Tys uštědřil srdci mému radost	8. Tys uštědřil srdci mému radost
8. větší, než je ta hojnost obilí, vína a oleje, čímž oni zbohatli.	větší, než bývá tenkrát, když se jim obilí a vína hojně urodí.
9. Myslí klidnou zároveň lehnu a usnu, neboť Ty, Hospodine, sám jedině činíš, že bezpečně bydlím!	9. Myslí klidnou zároveň lehnu a usnu, neboť Ty, Hospodine, sám jediný činíš, že bezpečně bydlím!

Poznámky k žalmu 4.

Skladatel žalmu jest dle nápisu — D a v i d.

Pěvec volá o pomoc k Bohu (v. 2.);

pak oslovuje nepřátely své, aby ustali od záměrů svých bezbožných a bezvýsledných, jelikož Bůh sám zastane se vyvolence svého (v. 3.—6.).

Konečně velebí blaho lidí spravedlivých (v. 7.—9.).

Žalm tento složen jest téhož téměř času, kdy žalm třetí, a to před večerem; praví totiž žalmista ve v. 9.: „Myslí klidnou zároveň lehnu a usnu.“

v. 1. Nápis „k službám Božím“ odpovídá nápisu hebrejského textu: „Řediteli hudby“. Věc se má takto:

Teprve péčí krále Davida o zvelebení bohoslužby stalo se, že modlitby ve svatyni při oběti ranní i večerní společně konávány a žalmy zpívány byly. Za něho roztríděni byli Levité (bylo dospělých 38.000): 1. na sluhy, 2. strážce čili vrátné, 3. hudebníky a zpěváky a 4. na soudce a rodopisce.

Hudebníků a zpěváků bylo tenkrát 4000; tvořili jeden sbor pod nejvyšším správcem čili „ředitelem hudby“; veliký tento sbor, který k výročním slavnostem se scházel, byl rozdělen na 24 třídy, které po sobě, vždy týden, úřad zastávaly; každá třída měla svého náčelníka.

Každý žalm, k službám Božím složený, musil býti odevzdán řediteli hudby, aby se o nápěv a doprovod hudbou postaral. K tomu tedy přihlíží text hebrejský.

Řecký však překladatel LXX., maje na zřeteli účel žalmu, volil nápis „εις τὸ τέλος“, t. j. „k službám Božím“. Řecké „τέλος“ totiž neznamená toliko latinské „finis“ — české „konec, úmysl, zřetel, cíl, účel“ — nýbrž mimo jiné také — náboženské obřady, služby Boží, oběť ke cti a chvále Boží. (Viz řecké slovníky, jež sepsal Dr. Val. Rost, Dr. Palm, Dr. W. Pappe.)

Podobně volila chaldejská parafrase nápis „l'sabbacha“, t. j. k prozpěvování chvály při bohoslužbě.

Nápisem tím opatřeno jest 55 žalmů.

v. 3. Pohlavárové, kteříž, zpronevěřivše se králi Davidovi, Absolona podporovali, osvědčili tím mysl zrádnou, srdce zatvrzelé, čímž zároveň důstojnost královská pohaněna byla. (v. 3. a 5.). „séla“ viz žalm 3., 3.

v. 4. Hebrejské „chasid“ znamená: 1. dobrotivý, 2. o Bohu — milostivý, milosrdný; o člověku vzhledem na Boha — zbožný, pobožný, věrný ctitel Jeho; LXX. překládá ὅσιος; lat. Vulgata „sanctus“; odtud v českých překladech „svatý“ ve smyslu právě naznačeném.

v. 8. Pšenice, vína a oleje bylo v Palestině přebytek. (Viz „Starověda bibl.“ § 11. „Úrodnost Palestiny“, § 78. „Vinice“, § 79. „Zahradnictví“.)

Žalm 5.

Ranní modlitba na cestě do chrámu Páně.

Překlad latinské Vulgaty.

1. K službám Božím; — pro tu, na niž dědictví připadá; — Žalm Davidův.
2. **H**ospodine, slyš slova má, — všimni si mého volání!
3. Pozoruj na hlasitou modlitbu mou, o králi a Bože můj!
4. Vždyť k Tobě se modlím! Hospodine, z rána slyš hlas můj!

Překlad původního textu hebrejského.

1. Řediteli hudby; na dechové nástroje. Žalm Davidův.
2. **●** Hospodine, slyš slova má, — všimni si mé starosti!
3. Pozoruj volání mé úpěnlivé, o králi a Bože můj, neboť k Tobě se modlím!
4. Hospodine, z rána slyš hlas můj,

5. Z rána před Tebou stávám a čekám!
Neboť Ty nejsi bohem,
jenž si oblibuje nepravost,
6. u Tebe nemá místa bezbožník;
Před očima Tvýma neobstojí nespravedliví,
7. Ty nenávidíš všech nešlechtníků.
Ty zahubíš vsecky lháře;
vraždníka a ošemetníka v ošklivosti má Hospodin.
8. **J**á pak smím dle veliké milosti Tvé vkročiti do domu Tvého,
smím se skláněti před svatým stánkem Tvým v bázni Tvé.
9. Hospodine, veď mne ve spravedlnosti své;
pro úkladníky mé urovnej před obličejem svým cestu mou!
10. Neboť v ústech jejich není upřímnosti,
srdce jejich jest zlé.
11. Hrdlo jejich jest zející hrob, —
jazyky svými ošemetně si počínají.

- z rána Ti žádost přednáším a čekám!
5. **N**eboť Ty nejsi bohem,
jenž si oblibuje nespravedlnost,
- u Tebe nemá místa bezbožník;
6. Před očima Tvýma neobstojí pyšní,
Ty nenávidíš všech nešlechtníků,
Ty zahubíš lháře;
vraždníka a ošemetníka v ošklivosti má Hospodin.
8. **J**á pak smím dle veliké milosti Tvé vkročiti do domu Tvého,
smím se skláněti před svatým stánkem Tvým v bázni Tvé.
9. Hospodine, veď mne ve spravedlnosti Tvé
pro úkladníky mé,
urovnej přede mnou cestu svou!
10. Neboť v ústech jeho není upřímnosti,
vnitřnost jejich jest sama zkáza,
hrdlo jejich otevřený hrob, —
jazykem svým lichotívají.

<p>○dsud' je, o Bože!
 nechť padnou pro ob-
 mysly své!
 svrz je pro mnohé ne-
 šlechtnosti jejich,
 neboť oni odpírají Tobě,
 Hospodine!</p> <p>12. I zaradují se všichni dou-
 fající v Tebe, —
 plesati budou věčně,
 a Ty budeš při nich,
 aby plesati mohli
 nad Tebou všickni cti-
 telové jména Tvého!</p> <p>13. Neboť Ty žehnáváš spra-
 vedlivému,
 Hospodine, Ty jako pa-
 vezou obklopuješ nás
 milostí svou.</p> | <p>11. ○dsud' je, o Bože, nechť
 padnou pro obmysly
 své,
 svrz je pro mnohé ne-
 šlechtnosti jejich;
 neboť Tobě odpírají!</p> <p>12. I zaradují se všichni dou-
 fající v Tebe, —
 plesati budou věčně;
 Chraň jich tedy, aby ple-
 sati mohli
 nad Tebou ctitelové jmé-
 ná Tvého!</p> <p>13. Neboť Ty štěstí dáváš
 spravedlivému,
 Hospodine, Ty jako pa-
 vezou obklopuješ ho
 milostí svou!</p> |
|--|---|

Poznámky k žalmu 5.

Skladatelem žalmu tohoto jest dle nápisu — král D a v i d.

Čas. Zdá se, že jej složil, když po ukončení vzpoury Absolonovy ze Zajordání do Jerusalema se navrátil a po-
 prve opět přítomen byl ranní oběti (srv. v. 8.).

Obsah. Básník prosí Boha, aby ho chránil před po-
 dlými a krvežíznivými nepřáteli; doufá, že Jehova vyslyší
 prosby jeho, poněvadž, jsa nejvyš dokonalým, nemůže
 přát nepravosti.

v. 1. „K službám Božím“ viz žalm 4.

v. 8. Mnozí přičítají žalm tento básníkovi věku
 pozdějšího, svedeni tím, že v latinské Vulgatě v 8. verši
 jest slovo „templum“ = chrám. Avšak slovem „templum“
 značí latinská Vulgata přenosný svatostánek, jak
 byl na poušti (Ex 30, 24.; 38, 34.), pak za velekněze He-
 liho (I. Sam. 1, 9.; 3, 3.). Když pak král Šalomoun vy-

stavěl „chrám“, značí lat. Vulgata týmž slovem „templum“ — chrám zděný.

Uvážití jest třeba, že v textu hebrejském jest slovo „hêkal“, jež značí budovu rozsáhlou, prostornou, v níž by se mohli buď poddaní, aneb věřící shromáždit, a tudíž — palác — chrám. Tak slul před dobou Šalomounovou svatostánek. Jako tento — tak byl i chrám Jerusalemský zároveň palácem krále Jehovy.

Konečně dlužno poznamenati, že právem užívá lat. Vulgata zde i na jiných místech tohoto slova, poněvadž „templum“ jest latiníkům mimo jiné každou budovou tomu neb onomu bohu zasvěcenou, ať dřevěnou ať zděnou. (Viz „Starověda bibl.“ § 29.—32. „Svatostánek“ a obrazy 1—9.)

v. 13. jako pavezou viz žalm 3, 4.

Žalm 6. (I. žalm kajicný.)

Smiluj se nade mnou, Hospodine!

Překlad latinské Vulgaty.	Překlad původního textu hebrejského.
1. K službám Božím. — Na strunové nástroje; s oktavou. — Žalm Davidův.	1. Řediteli hudby, na strunové nástroje; s oktavou. — Od Davida.
2. H ospodine, nekárej mne déle ve své prchlivosti, a v hněvu svém netrestej mne!	2. H ospodine, nekárej mne ve svém hněvu, a v prchlivosti své netrestej mne!
3. Smiluj se nade mnou, Hospodine, neboť chřadnu, uzdrav mne, Hospodine, neboť kosti mé se chvějí!	3. Hospodine, budiž mně milostiv, neboť chřadnu, uzdrav mne, Hospodine, neboť kosti mé se chvějí!
4. Také duše má jest náramně zdrcena, Ty pak, Hospodine, dokud?	4. Také duše má jest náramně zdrcena, Ty pak, Hospodine, dokud?
5. O brať se, prosím, Hospodine, a vytrhni duši mou, pomoz mi pro milost svou!	5. O brať se, prosím, Hospodine, a vytrhni duši mou, pomoz mi pro milost svou!

<p>6. Vždyť není žádného zemřelého, jenž by Tebe oslavovati mohl,
v podsvětí — kdož by směl Tě velebiti?</p> <p>7. Ztrápen jsem hořekováním svým,
každé noci smáčím lože své,
slzami svými postel svou svlažuji.</p> <p>8. Oči kalí se mi hořem;
stárnu pro přčetné protivníky své.</p> <p>9. ●dstupte ode mne všichni nešlechtníci,
Hospodin zajisté slyší hlasitý nářek můj!</p> <p>10. Hospodin slyší mou úpěnlivou prosbu,
Hospodin přijímá mou modlitbu.</p> <p>11. Zahanbeni buďtež a náramně zdrceni všichni nepřátelé moji;
na novo zahanbeni buďtež z nenadání!</p> | <p>6. Vždyť zemřelý neoslavuje Tebe,
v podsvětí — kdož by směl Tě velebiti?</p> <p>7. Ztrápen jsem hořekováním svým,
každé noci smáčím lože své,
slzami svými postel svou svlažuji.</p> <p>8. Oči kalí se mi hořem;
stárnou pro přčetné protivníky mé.</p> <p>9. ●dstupte ode mne všichni nešlechtníci,
Hospodin zajisté slyší hlasitý nářek můj,</p> <p>10. Hospodin slyší mé úpění,
Hospodin přijímá mou modlitbu.</p> <p>11. Zahanbeni buďtež a náramně zdrceni všickni nepřátelé moji,
na novo zahanbeni buďtež z nenadání!</p> |
|--|---|

Poznámky k žalmu 6.

Skladatelem žalmu tohoto jest D a v i d, jak z nápisu zřejmo.

Obsah: Pěvec jsa krutě pronásledován od nepřátel, vzývá Boha o slitování, jehož jest třeba všem, kteří provinění svého doznávají.

Zároveň prosí, aby ho Bůh na životě zachoval (v. 2.—8.).

Konečně posílněn nezvratnou důvěrou v Boha a v Jeho pomoc, vyzývá své protivníky, by ustali a odstoupili.

Zároveň jim předpovídá, že za hříšné jednání své zaslouženému trestu neujdou (v. 9.—11.).

Příležitost nelze s jistotou udati; bez pochyby byl tento žalm složen, když již přemnozí nepřátelé jásali nad nastávající záhubou Davidovou.

v. 1. „K službám Božím“ viz žalm 4.

v. 6. Král David prosí úpěnlivě Hospodina, aby ho při životě zachovati ráčil, aby ještě déle Boha oslavovati a velebiti mohl. — Básníkům hebrejským totiž jest smrt hrozným v podsvětí králem, jenž obývá podzemský palác „šeol“ zvaný, kdež panuje všem zemřelým. Zemřelému nelze v podsvětí oslavovati Boha, nelze zapěti písně na oslavu Jeho; tam vládne ustavičné mlčení; tam vše utichne.

To také zřetelně označuje žalm 113, 17. a 18. slovy:

Nikoliv zemřelí chválí Tebe, Hospodine,
aniž ti, kteří sestoupili do podsvětí,
ale my, kteří žijeme, velebiti budeme Hospodina
od toho času až na věky.

a žalm 93, 17. slovy:

Kdyby mi Hospodin nepomáhal,
byla by bezmála duše má se octla v podsvětí.

dle hebrejského: byla by bezmála duše má se octla v mlčení, t. j. tam, kde všechno utichne = na onom světě; viz také žalm 87, 11.—13.

(Viz „Starověda bibl.“ § 92. „Zrušení svazku rodinného úmrtím“.)

Žalm 7.

Úpění za pomoc proti utrhačům a nevděčníkům.

Překlad latinské Vulgaty.

1. Hymna Davidova, již byl zapěl Hospodinu — za příčinou řečí Benjamínovce, jménem Chusi.

Překlad původního textu hebrejského.

1. Hymna Davidova, již zapěl Hospodinu — za příčinou řečí Benjamínovce, jménem Kuš.

2. **H**ospodine, Bože můj,
Tobě se důvěřuji,
osvobod' mne ode všech
protivníků mých a vy-
trhni mne!
3. Aby mne snad neroztrhal
jako lev,
vždyť nemám nikoho, kdož
by mne vykoupil,
nikoho, kdož by mne vy-
svobodil.
4. **H**ospodine, Bože můj,
dopustil-li jsem se toho,
lpí-li jaká nepravost na
rukou mých;
5. Ukřivdil-li jsem přízniv-
cům svým,
ať padnu dle zasloužení
rukou nepřátel svých —
nedosáhnuv ničeho.
6. Nechať honí mne nepřítel
a nechať mne dostihne,—
nechať i rozšlapá na zemi
život můj,
a nechať povalí do prachu
důstojnost mou!
7. **P**ovstaň, Hospodine,
v hněvu svém,
a pozdvihni se v konči-
nách nepřátel mých!
8. Povstaň, prosím, o Pane,
Bože můj, dle zákona,
kterýž jsi ustanovil!
A zástup národův obklo-
piž Tebe,
a přes něj ubírej se na-
zpět do výše!

2. **H**ospodine, Bože můj,
Tobě se důvěřuji,
osvobod' mne ode všech
protivníků mých a vy-
trhni mne!
3. Aby mne snad neroztrhal
jako lev;
chce mne rozsápati, a já
nemám nikoho,
kdož by mne vysvobodil.
4. **H**ospodine, Bože můj,
dopustil-li jsem se toho,
lpí-li jaká nepravost na
rukou mých,
5. Ukřivdil-li jsem příteli
svému,
a odňal-li jsem co pro-
tivníku svému bez-
právně:
6. Nechať honí mne nepřítel
a nechať mne dostihne,
nechať i rozšlapá na zemi
život můj,
a nechať povalí do prachu
důstojnost mou! (séla)
7. **●** povstaň, Hospodine,
v hněvu svém,
a pozdvihni se proti zu-
ření nepřátel mých,
a procit' k ochraně mé! —
Tys sám nařídil spra-
vedlnost!
8. A zástup národů obklo-
piž Tebe,
a přes něj ubírej se na-
zpět do výše!

9. Hospodin bude souditi národy.
Hospodine! sud' mne podle spravedlnosti mé,
a podle bezúhonnosti mé staniž se mi!
10. **K**éž vezme konec zloba bezbožníků,
a kéž utvrdíš spravedlivého!
Vždyť srdce i ledví zkoušíš Ty, — ó Bože!
11. **S**pravedlivá pomoc má je u Hospodina,
neboť On pomáhá těm, kdož jsou upřímného srdce.
12. Bůh jest spravedlivý soudce, silný a shovívavý;
Což nehněvá se On den co den?
13. Jestliže se neobráíte —
máchne svým mečem;
On napíná lučiště své a míří, —
14. a míří na něho střelami smrtonosnými,
On rozpaluje šípy své.
15. **H**le! on pracuje ku rodu bezpráví,
počalť svízel; rodí však — nepravost.
16. Kopal jámu a vykroužil ji,
avšak sám padá do jámy, kterouž byl připravil.

9. Hospodin bude souditi národy.
Hospodine, sud' mne podle spravedlnosti a bezúhonnosti mé!
10. **○** kéž konec vezme zloba bezbožníků,
a kéž utvrdíš spravedlivého!
Vždyť srdce i ledví zkoušíš Ty, Bože spravedlivý!
11. **P**aveza má jest u Boha,
jenž pomáhá těm, kdož jsou upřímného srdce.
12. Bůh jest spravedlivý soudce,
a Bůh jest hotov, každého dne trestati.
13. Jestliže se kdo neobráí —
On brousí meč svůj, napíná lučiště své a míří, —
14. a míří na něho střelami smrtonosnými,
přikládá šípy žhavé.
15. **H**le! on pracuje ku rodu záhuby,
počalť svízel; rodí však — sklamání.
16. Kopal jámu a vykroužil ji,
avšak sám padá do jámy, kterouž byl připravil.

17. Svízel jím osnovaný
vrací se zpět — na
hlavu jeho,
a na témě jeho řítí se
jeho nepravost.

18. Slaviti budu Hospodina
pro spravedlnost Jeho
a opěvati budu jméno Ho-
spodina Svrchovaného.

17. Svízel jím osnovaný
vrací se zpět — na
hlavu jeho,
a na témě jeho sype se
násilnictví jeho.

18. Slaviti budu Hospodina
pro spravedlnost Jeho
a opěvati budu jméno Ho-
spodina Svrchovaného.

Poznámky k žalmu 7.

Spisovatel a obsah. — Bohoduchý skladatel žalmu tohoto — D a v i d — volá k Hospodinu, Bohu králi, o pomoc proti zuřivým pronásledovníkům svým, kterým nikterak neublížil, nejsou si vědom žádné křivdy, jíž by se byl dopustil na příтели neb nepříteli (v. 2.—6.)

Prosí, aby na veřejném valném shromáždění Hospodin sám při jeho zastával, t. j. odvolává se na spravedlivý rozsudek nejvyššího soudce (v. 7.—9.).

Jsa přesvědčen, že pře jeho dobrá jest a soud Boží spravedlivý, očekává osvobození své; zároveň důvěřuje, že protivník, setrvá-li ve své zlobě, sám upadne do záhuby, již byl připravoval Davidovi (v. 10.—18.).

Beze vší pochyby jest žalm tento z doby, když D a v i d a pronásledoval král Saul, na jehož dvoře bylo mnoho nepřátel Davidových, tak že nelze určit, kdo z nich byl onen Benjaminovec, králův soukmenovec, jménem „Chusi“ (hebr. K u š).

v. 1. Bez pochyby štvál, jako Doëg (I. Sam. 24.—26.), krále Saula lží a pomluvami nestoudně na Davida. Za příčinou řeči tohoto Benjaminovce složil David píseň tuto na oslavu Hospodina, jediného ochránce svého.

v. 2.—6. David osvědčil šlechtnou mysl svou proti úskočnému králi Saulovi tím, že, maje ho po dvakrát ve své moci, nevztáhl ruky na něho, ačkoliv družina jeho si přála, by vhodné příležitosti k svému prospěchu použil.

Šlechetným jednáním tímto zahanben, zařekl se Saul Davida dále pronásledovati; zrušil však slovo své následkem ustavičného štvání strany, která vždy nové lži a pomluvy na Davida vynášela.

„s é l a“ viz žalm 3, 3.

v. 6. Hebreové kladou často místo jednoduchého zájmena osobního: já, ty, on, ona, my, zvrtné „se“ = slovo „néfeš“ (duše, život, bytost) s přisvojovacím zájmenem: můj, tvůj, jeho, svůj. Odtud klade Vulgata: anima mea, tua, eius, sua (bytost má, tvá, jeho, její). Viz také žalm 10, 6.

v. 11. „P a v e z o u“ nazývá se obrazně „pomoc“ (viz žalm 3. v. 4.).

v. 13.—14. M e č, l u k — jest zbraní ú t o č n o u; také rozpálené — ohnivé střely či šípy metaly se na nepřitele, odkudž se přirovnávají ku blesku. Rozpalovaly se uhlím kručinkovým (žalm 120, 4.).

Meč znamená obrazně — každý trest a vše, co bolest působí. (Srv. Luk. 2, 35.: „A tvou vlastní duši pronikne meč.“)

v. 16. Při lovu bylo užíváno týchž zbraní jako ve válce, totiž: l u k u, š í p u, k o p í, o š t ě p u a m e č e; mimo to i n á s t r a h, jako: s í t í, o s i d e l, s m e č e k a j a m; j á m y chystány zvláště na lvy.

Za tou příčinou nazývají se ú k l a d y, n á s t r a h y všeho druhu i k l e v e t y (118, 35.) obrazně — s í t í, o s i d l e m, s m e č k o u (jemnější i silnou z provazů), j á m o u i l a h ů d k o u.

(Viz „Starověda bibl.“ § 110. Zbroj a věci k válčení příslušící a pozn. 3. § 83. „o lovu“..)

P o z n á m k a. Hebrejské K u š = „Chusi“ latinské Vulgaty; Hebr. „k a f“ označuje LXX. někdy hláskou „x“ (znění tvrdé), jindy „χ“ (znění dyšné); odtud má lat. Vulgata „c = k“, jindy „ch“. Hebr. „š i n“ (= české „š“) označovali LXX. — nemajíce v řečtině hlásky „š“ — literou „σ = s“; dle toho klade lat. Vulgata „s“. Nepřihlížejíce k tomu, že jak v německém tak i českém jazyku jest hlásky „š“ a že tedy možno vlastní jméno tak vysloviti, jak původně znělo a zní, řídili se překladatelé zněním latinským, ač nedostatečným. Toliko u některých vlastních jmen šetřeno v českých překladech původního „š“, jako: Šalomoun, Šimon, Šavel (ve Starém Zákoně však — Saul).

Žalm 8.

Sláva Boží jeví se na nebi i na zemi.

Překlad latinské Vulgaty.

1. K službám Božím; na čer-
řeny. — Žalm Davidův.
2. **H**ospodine, Pane náš!
jak slavné jest jméno Tvé
po vší zemi!
neboť po nebesích se roz-
kládá sláva Tvá.
3. Ústy nemluvňátek a ko-
jeňátek položils ke slávě
základ,
za příčinou protivníků
svých,
abys k mlčení přivedl ne-
přítele a mstivce.
4. **K**dyž patřím na nebesa
Tvá,
dílo prstů Tvých,
na měsíc a na hvězdy,
kteréž Tys upevnil:
5. Což jest člověk, že po-
zornost svou mu vě-
nuješ?
a což jest tvor lidský,
že o něho pečuješ?
6. Tys učinil, že málo mu
chybí do andělů,
slávou a důstojností ověn-
čils jej.
7. **J**emu propůjčil jsi pan-
ství nad díly rukou
svých,
všecko jsi podložil jemu
pod nohy.
8. Brav i skot veškerý,
nad to i zvěř polní.

Překlad původního textu
hebrejského.

1. Řediteli hudby; na gittit.
— Žalm Davidův.
2. **H**ospodine, Pane náš!
jak slavné jest jméno Tvé
po vší zemi!
neboť po nebesích se roz-
kládá sláva Tvá.
3. Ústy nemluvňátek a ko-
jeňátek položils ke slávě
základ,
za příčinou protivníků
svých,
abys k mlčení přivedl ne-
přítele a mstivce.
4. **K**dyž patřím na nebesa
Tvá,
dílo prstů Tvých,
na měsíc a na hvězdy,
kteréž Tys upevnil:
5. Což jest člověk, že po-
zornost svou mu vě-
nuješ?
a což jest tvor lidský,
že o něho pečuješ?
6. Tys učinil, že málo mu
chybí do Boha,
slávou a důstojností ověn-
čils jej.
7. **J**emu propůjčil jsi pan-
ství nad díly rukou
svých,
všecko jsi podložil jemu
pod nohy.
8. Brav i skot veškerý,
nad to i zvěř polní.

<p>9. Ptactvo nebeské a ryby
mořské,
a cokoliv se běře stez-
kami mořskými.</p> <p>10. Hospodine, Pane náš!
jak slavné jest jméno
Tvé po vší zemi!</p> | <p>9. Ptactvo nebeské a ryby
mořské,
a cokoliv se běře stez-
kami mořskými.</p> <p>10. Hospodine, Pane náš!
jak slavné jest jméno
Tvé po vší zemi!</p> |
|--|--|

Poznámky k žalmu 8.

Skladatel. — Žalm osmý patří k nejkrásnějším zpěvům Davidovým.

Obsah. — Žalmista opěvuje velebnost Boží, která se nejvíce zračí v lásce Jeho k člověku, jehož nad míru povýšil, učiniv ho sobě podobným a pánem ostatních tvorů (viz Gen. 1, 27. násl.).

Při jaké příležitosti velebný žalm tento vznikl, nelze udati.

v. 1. „K službám Božím“ viz žalm 4.

v. 3. Slova v. 3. obrací Kristus Pán sám na sebe (Mat. 21, 16.)

v. 5.—7. Slova v. 5.—7. uvádí dle LXX. sv. Pavel (I. Kor. 15, 27. a Žid. 2, 5.—9.) o Kristu Pánu, jenž byl všech lidí nejdokonalejší.

Dle hebr. textu porovnává se člověk s Bohem samým, dle jehož obrazu byl stvořen (Gen. 1, 27.); dle lat. Vulgaty — s anděly. Příčinou toho jest, že odchylkou od způsobu mluvy starozákonní překládá řecký překlad LXX. hebr. „Elohím“ (Bůh) slovem „ἄγγελοι“, a odtud latinská Vulgata má „angeli“ (andělé).

Žalm 9.

Modlitba děkovná a prosebná.

Překlad latinské Vulgaty.

1. K službám Božím; dle „tajnosti synovy“. — Žalm Davidův.
2. **O**slavovati chci Tebe, Hospodine, celým srdcem svým,
chci vypravovati všechny divy Tvé!
3. Chci se radovati a ple-
sati nad Tebou,
opěvovati chci jméno Tvé,
o Svrchovaný!
4. **P**rotože se nazpět obrá-
tili nepřátelé moji,
sklesli a zahynuli před
tváří Tvou!
5. Neboť Tys provedl soud
můj a při mou,
posadiv se na stolicí —
soudce spravedlivý.
6. **P**okárals pohany, protož
zničen jest bezbožník;
Tys vyhladil jméno jejich
na věky věkův.
7. Meče nepřítelovy ochábly
na vždy;

neboť Tys vyvrátil jejich
města;
zahynula památka jejich
jako zvuk.
8. **A**le Hospodin zůstane na
věky,
On připravil trůn svůj
k soudu,

Překlad původního textu
hebrejského.

1. Řediteli hudby; dle „umři
za syna!“ — Žalm Da-
vidův.
2. **N** **O**slavovati chci Ho-
spodina celým srdcem
svým,
N chci vypravovati všech-
ny Tvé divy!
3. **N** Chci se radovati a ple-
sati nad Tebou,
N opěvovati chci jméno
Tvé, o Svrchovaný!
4. **G** **P**rotože se nazpět obrá-
tili nepřátelé moji,
klesli a zahynuli před
tváří Tvou!
5. Neboť Tys provedl soud
můj a při mou,
posadiv se na stolicí —
soudce spravedlivý.
6. **J** **P**okárals pohany, zničilš
bezbožníka,
jméno jejich vyhladil jsi
na věky věkův.
7. **N** Co do nepřítele, doko-
nána jest úplná zhouba
na vždy;
neboť podvrátilš města
jejich; —
zahynula památka jejich.
8. **J** **A**le Hospodin bude kra-
lovati na věky,
připravil trůn svůj
k soudu.

9. a On souditi bude okrsek země spravedlivě, souditi bude národy právě.
10. **Ú**točištěm bude Hospodin utištěnému, pomocníkem v dobách soužení.
11. I budou doufati v Tebe ti, kteří znají jméno Tvé, neboť neopustils, o Hospodine, hledajících Tebe.
12. **Z**pívejte Hospodinu, jenž sídlí na Sionu, rozhlašujte mezi národy skutky Jeho!
13. **Ž**e pamatuje na ně, jsa mstitelem prolité krve, a že nezapomíná na křik utištěných.
14. **S**miluj se nade mnou, Hospodine, popatř na soužení mé od nepřátel mých.
15. Vždyť Ty mne od bran smrti vysvobozuješ, bych mohl vypravovati veškeru chválu Tvou,— v branách dcery Sionské.
16. **P**lesám nad pomocí Tvou.
Pohrouzeni jsou pohané v jámě, kterouž nastrojili, v osidle, kteréž polékli, uvázla noha jejich.

9. **¶** Onť souditi bude okrsek země spravedlivě, souditi bude národy právě.
10. **¶** **Ú**točištěm budiž Hospodin utištěnému, hradem v dobách soužení.
11. **¶** I budou doufati v Tebe ti, kteří znají jméno Tvé, neboť neopustils, o Hospodine, hledajících Tebe.
12. **¶** **Z**pívejte Hospodinu, jenž sídlí na Sionu, rozhlašujte mezi národy skutky Jeho!
- Ž**e pamatuje na ně, jsa mstitelem prolité krve,
13. a že nezapomíná na křik utištěných.
14. **¶** **S**miluj se nade mnou, Hospodine, popatři na soužení mé od nenávistníků mých, a vysvobod' mne od bran smrti!
15. Abych mohl vypravovati veškeru chválu Tvou,— plesaje nad pomocí Tvou v branách dcery Sionské.
16. **¶** **P**ohrouzeni jsou pohané v jámě, kterouž nastrojili, v osidle, kteréž polékli, uvázla noha jejich.

17. Ve známost přišel Hospodin — On konal soud, v díle rukou svých zapletl se bezbožník.

18. **N**azpět půjdou bezbožníci do podsvětí, všickni pohané, kteříž na Boha zapomínají.

19. Neboť nezůstane na vždy v zapomenutí chudý, naděje utištěných nepřijde nikdy na zmar.

20. **P**ovstaň, Hospodine, ať nesesílí člověk, před Tebou budtež souzeni pohané!

21. Ustanov nad nimi vykonavatele zákona, Hospodine, aby poznali pohané, že smrtelní jsou!

17. Ve známost přišel Hospodin — On konal soud, v díle rukou svých zapletl se bezbožník.

(higgaon séla.)

18. ' **N**azpět půjdou bezbožníci do podsvětí, všickni pohané, kteříž na Boha zapomínají.

19. Neboť nezůstane na vždy v zapomenutí chudý, nikdy nepřijde naděje utištěných na zmar.

20. **ř P**ovstaň, Hospodine, ať nesesílí člověk, před Tebou souzeni budtež pohané!

21. Pusť na ně hrůzu, o Hospodine,

aby poznali pohané, že smrtelní jsou! (séla)

Poznámky k žalmu 9.

Skladatel a obsah. — Svatý pěvec — David — oslavuje Boha a děkuje mu za stkvělé vítězství, jehož dobyl na mocných nepřátelích.

Chválí Boha, že nepřátele ony docela zničil (v. 2.—7.) — zvelebují spravedlnost a pomoc Boží (v. 8.—12.) — snažně prosí Boha, by jej vysvobodil z nebezpečí velikého, v němž ještě vězí (v. 14.—15.) —

načež opět jásá nad zničením nepřátel svých (v. 16.—21.).

Čas. — Chvalozpěv tento pochází z dob, když již byla přenesena archa na horu Sionskou (srvn. v. 12. a 15.).

Příležitost. — Podnět k tomuto žalmu zavedla bezpochyby válka s Nesibenskými a s jejich spojenci — Syry, Damasceny, Assyřany, Edomity, Ammonity a Moabity, jak

se vypravuje v II. Sam. 8, 2.—12., kdež ovšem o posledních bojích kratinká zmínka se činí. — (Srvn. žalm 60. a 83. Vulg.)

v. 1. „K službám Božím“ viz žalm 4.

Slovy nápisu dle „umři za syna“, hebr. dle „tajnosti synovy“ označuje se bez pochyby začátek jiné písně, dle jejíhož nápěvu žalm tento zpívati jest. Tak i u nás se udává nápěv, na př. zpívá se jako „Bože před Tvou velebností“ a t. d.

v. 5. „Tys provedl soud můj a při mou; jest řečnická figura — zvaná „hendyadis“: kladou se totiž dvě podstatná jména souřadně vedle sebe, ač jedno má podřadný význam přivlastňovacího jména přídavného. Prostě by se řeklo: „Tys provedl soud ve při mé.“

v. 10. Všecko co slouží člověku k ochraně před nepřítelem, jako: hrad, tvrz, hradba, místo útočištné, štít, pavez, přilba a t. d. jest o b r a z e m ochrany, útočiště, pomoci, — ochránce, spomocníka a t. d.

v. 12. Krevní pomsta (viz „Starověda bibl.“ § 108.).

v. 14. „Branou smrti“ slove obrazně — každé nebezpečí, jež hrozí záhubou.

v. 15. Na hoře Sionské čili na Sionu bylo od doby Davida krále sídlo královo a také svatostánek Hospodinův. Protože město Jerusalem bylo mu podřízeno, nazývá se často — dcerou Sionskou. Někdy zahrnuje se slovem „Sion“ celé město Jerusalem; na př. žalm 96, 8.

Východané představují si města jako ženy, a sice jako královy manželky — dcery — panny; jako matky obyvatelstva — synů — dcer. Dále slovou matkami — hlavní města, dcerami pak menší města a městečka, k nim přináležející. (Viz „Starověda bibl.“ § 71.: „Vesnice, městečka, města“.)

Dcerami slovou také obyvatelé města, ba i celé země, kteráž jest pak jejich matkou. (Srovnej s tím vyobrazení: Roma, Austria, Bavaria a t. d.)

v. 16. „Osídlo, jáma“ viz žalm 7, 16.

v. 17. Higgsaon s'éla znamená bez pochyby jako pouhé „s'éla“ (viz žalm 3, 3.) přestávku, mezihru, v níž toliko slyšeti hru na strunové nástroje, což slovem „higgsaon“ se naznačuje. LXX. a lat. Vulgata této známky nepřeložili.

Žalm 10. (podle hebrejského).

Modlitba na ochranu proti bezbožným dráčům
a úkladníkům.

Překlad latinské Vulgaty.

1. **P**roč, o Hospodine, daleko se vzdaluješ,
proč odvracíš zraky své
v dobách trapných?
2. Pro pych bezbožníka roz-
něcují se chudí,
polapování bývají nástra-
hami, kteréž onino vy-
mýšlejí.
3. **V**ždyť bezbožník se ho-
nosívá smyslnými chout-
kami svými,
a nešlechtník dobroře-
čívá sobě.
4. Bezbožník hněvá Hospo-
dina;
pro velikou hrdost svou
na Něho nedbá;
5. dle smýšlení jeho — není
žádného Boha.
Nekalé jsou cesty jeho
každého času;
vzdálení jsou od něho sou-
dové Tvoji;
on v porobu uvádí vše-
cky své odpůrce.

Překlad původního textu hebrejského.

1. **י** **P**roč, o Hospodine,
stojíš z daleka,
zahaluješ se v dobách
trapných?
2. Pro pych bezbožníka v úz-
kostech bývají chudí,
polapování bývají úskoky,
kteréž onino vymýšlejí.
3. **V**ždyť bezbožník honosí
se smyslnou baživostí
svou,
a hrabivý odřiká se Ho-
spodina — pohrdá Jím.
4. Co se týká bezbožníka,
s hrdou myslí jeho:
„Nebude trestati“,

„není žádného Boha“, toť
všecko smýšlení jeho.
5. Stále jsou cesty jeho kaž-
dého času,
vysoko vzdálení jsou od
něho soudové Tvoji;
na všechny odpůrce své
hrdě fouká.

6. Říká v srdci svém: „Ne-
zviklám se od poko-
lení do pokolení, —
prost jsem svízele.“
7. Ústa jeho jsou plna zlo-
řečení a trpkosti a lsti,

pod jazykem jeho jest
týrání a sužování.
8. S bohatci sedává v zá-
lohách, — ve skry-
ších —,
chtěje ubiti nevinného;
9. oči jeho slídí po ubohém;
číhá v úkrytu jako lev
ve svém doupěti;
číhá, aby uchvátil chu-
dého;
chtěje zajati nebohého,
přitahuje si ho;
10. osidlem svým sráží ho
k zemi;
shýbá se a vrhá se naň;

v moci své má chudasy.
11. Říkává totiž v srdci
svém: „Bůh zapomíná,
On odvrací svou tvář,
aby nikdy ničeho ne-
viděl!“
12. **P**ovstaniž, Hospodine!
zdvihni ruku svou, Bože!
nezapomínejž se nad uti-
štěnými!

6. Říká v srdci svém: „Ne-
zviklám se
od pokolení do pokolení,
vždyť mne pohroma ne-
stíhá.“
7. Ústa jeho jsou plna zlo-
řečení a úskokův a ná-
tiskův,
pod jazykem jeho jest
týrání a sužování.
8. Sedí v zálohách dvor-
ců,

ve skryších vraždí ne-
vinného,
oči jeho slídí po ubohém.
9. Číhá v úkrytě jako lev
v houšti,
číhá, by uchvátil chu-
dého;
jímá nebohého, přitahuje
ho sítí svou;
10. sevřený pak se choulí
a klesá —
v drápech jeho jsou
ubozí.
11. Říkává v srdci svém:
„Bůh zapomíná,
zahaluje tvář svou, ne-
stará se nikdy!“
12. **ⲡ** Povstaniž, Hospodine!
zdvihni ruku svou, Bože!
nezapomínejž se nad uti-
štěnými!

<p>13. Proč by směl bezbožník
popouzeti Boha,
říkaje v srdci svém:
„On nebude trestati!“</p> <p>14. Ty to vidíš, nebo patříš
na týrání a sužování,
zaznamenáváje to v ru-
kou svých.
Tobě důvěřuje se chudás,
sirotku budeš ty spo-
mocníkem.</p> <p>15. Potři rámě bezbožného
a nešlechtného,
bezbožnost jeho budiž
pokárána, by jí nestá-
valo více!</p> <p>16. Hospodin jest králem na
věky — na věky věkův,
z Jeho země vy, pohané,
vymizíte.</p> <p>17. Hospodin vyslyší tou-
žebnou žádost utiště-
ných,
ucho Jeho slyšelo sr-
dečné přání jejich,</p> <p>18. by hájil práva osiřelého
a utištěného,

aby člověk pozemšťan se
nevypínal na dále.</p> | <p>13. Proč smí bezbožník rou-
hati se Bohu,
říkaje v srdci svém, že
netrestáš?</p> <p>14. ¶ Ty to vidíš, nebo patříš
na týrání a sužování,
zaznamenáváje to v ru-
kou svých.
Tobě důvěřuje se chudý,
sirotku Ty býváš spo-
mocníkem.</p> <p>15. ¶ Potři rámě bezbož-
ného
a pokárej bezbožnost ne-
šlechtníka, bys ji ne-
nalezl více!</p> <p>16. Hospodin jest králem na
věky věkův,
z Jeho země pohané se
vytratí.</p> <p>17. ¶ Hospodine, Tys slyšel
toužebnou žádost uti-
štěných,
Ty utvrdíš srdce jejich;</p> <p>18. Ty nakloníš ucha svého,
bys hájil práva osiře-
lého a utištěného,
aby nebyl více postra-
chem — člověk po-
zemšťan.</p> |
|---|--|

Poznámky k žalmu 10. (dle hebrejského).

Žalm tento n e m á nápisu.

Latinská Vulgata připojuje dle LXX. tento žalm ku předcházejícímu, bez ohledu na látku zcela různou.

Poněvadž tedy tyto dva žalmy v jeden celek sloučiti nelze, jest v lat. Vulgatě v žalmu devátém dvoje číslování, od verše prvního počínaje, a to: v. 1.—21. (= hebr. žalm 9.) a v. 1.—18. (= hebr. žalm 10.).

Táž příčina má týž výsledek také v žalmu 113.

Obsah. — Pěvec svatý stěžuje si do bezpráví, jež musí snášeti ctitele Boží od lidí hrdých, hrabivých a úkladných, kteří, hovíce jen své smyslnosti, popírají jsoucnost a prozřetelnost Boží. Z toho pak, že Bůh je dosud netrestal, se domýšlejí, že budou vždy šťastnými.

Počínání si lidí těch bohatých líčí svatý pěvec velmi zračitě, přirovnávaje je k dravému lvu a lstivému ptáčníku (v. 7.—11.).

Potom prosí Hospodina, aby ctitele své utiskované hájil a nešlechtné dráče zahubil, aby země Hospodina (Lev. 25, 23.) nebyla zneuctívána takovými bezbožci; — konečně pevně doufá, že Hospodin prosby jeho vyslyší v. 12.—18.

Kdy a za jaké příležitosti žalm tento složen byl, určiti nelze. Dějepis, jak světský tak církevní, učí, že vždy bývali takoví nevěrci a bezbožci a že počet jejich vzrůstá zvláště za dob bouřlivých.

v. 1. O Bohu praví se, že „stojí z daleka“ — vzdálen, dle hebr. že „zahaluje se“, že zastírá oči své, odvrací svou tvář, když stísněnému ku pomoci hned nepřichází; jakoby byl pro vzdálenost neslyšel volání o pomoc, aneb maje tvář zastřenou, pomoci potřebného neviděl (viz žalm 2, 4. a 5. anthropomorfismus).

v. 2. Pychem značí se zde zpupnost, násilí, násilné vrážení na majetek cizí jakož i na práva bližního. Zpupný — pyšný chce, aby jeho bližní se cítil pod ním hluboko býti, a proto užívá všeho, úskoků i křiklavého bezpráví, aby jen cíle svého dosáhl, vysoko se vyšinul, a pak smyslné marnosti své hověti mohl. Takový jest ovšem prázden lásky k bližnímu a tudíž i lásky k Bohu, a slove právem — bezbožný.

v. 3.—6. Bezbožný honosí se tím, že může dle vůle hověti smyslným choutkám svým, kdežto utištěný bližní jeho denně s nouzí zápasí. Hrabivému násilníku jsou po-

klady jeho — bohem, a protož odřiká se jednáním svým pravého Boha — nedbá na Něho, pohrdaje Jím. Hrdá mysl jeho ustálí se konečně na tom, že Bůh trestati nebude, ano, že ani Boha není; vždyť přes všecko bezpráví na bližním páchané a přes všecko rouhání své nejen bez trestu zůstává, nýbrž i blahem oplývá. Odtud domýšlí se, že dosavadní blahobyť jeho se nezviklá nikdy, a proto hrdě odmítá každého, kdo náhledům jeho nepři-
svědčuje, kdo jemu odpírá.

v. 7.—11. Řeč a všecko jednání bezbožníka hrabivého směřuje jen a jen k podmanění nebohých chudasů. Počíná si jako dravý lev a jako lstivý ptačník.

v. 21. „s é l a“ viz žalm 3, 3.

Žalm 10. (11.)

V dobách trudných doufej v Hospodina!

Překlad latinské Vulgaty.	Překlad původního textu hebrejského.
1. K službám Božím; — Žalm Davidův.	1. Řediteli hudby; — Žalm Davidův.
2. H ospodinu důvěřuji; kterakž tedy radíte mi: „Utíkej na horu jako ptáče!“	2. H ospodinu důvěřuji; kterakž tedy radíte mi: „Utíkejte na horu svou, ptáčata!“
3. Neboť hle, bezbožníci napínají lučiště, upravují šípy své v toulu, aby v temnu stříleli na lidi srdce upřímného.	3. Nebo hle, bezbožníci napínají lučiště, přikládají šípy své na tetivu, aby v temnu stříleli na lidi srdce upřímného.
4. Vždyť podvracují, cos dokonale zařídil. Spravedlivý pak — což pořídí?	4. Vždyť základy se podvracují. Spravedlivý pak — což pořídí?

5. **H**ospodin jest v chrámě
svém svatém;
trůn Hospodinův jest
v nebi.
Oči Jeho hledí na chu-
dého,
víčka Jeho zpytují plémě
lidské.
6. Hospodin zkoumá spra-
vedlivého i bezbožného,
kdo však miluje nepra-
vost, nenávidí sama sebe.
7. Dštíti bude na bezbož-
níky osidly, ohněm a
sirou,
a rozkácené bouře budou
podílem kalicha jejich.
8. Nebo Hospodin jest spra-
vedlivý, protož miluje
spravedlnost;
na spravedlnost hledí se
zalíbením obličej Jeho.

5. **H**ospodin jest v paláci
svém svatém;
trůn Hospodinův jest
v nebi.
Oči Jeho hledí,

víčka Jeho zpytují plémě
lidské.
6. Hospodin zkoumá spra-
vedlivého,
bezbožníka pak a milu-
jícího násilí nenávidí
duše Jeho.
7. Dštíti bude na bezbož-
níky osidly, ohněm a
sirou,
a vítr žhoucí bude po-
dílem kalicha jejich.
8. Nebo Hospodin jest spra-
vedlivý — miluje spra-
vedlnost;
spravedliví budou patřiti
na tvář Jeho.

Poznámky k žalmu 10. (11.)

Spisovatel a obsah. — Spisovateli tohoto žalmu, D a-
v i d o v i, nebezpečím ohroženému, radí přátelé jeho, aby se
zachránil útekem do hor, ve kterých se dříve již jednou byl
skrýval (v. 1.—3.).

David však za'mítaje rady přátel svých, důvěřuje
v Hospodina, jenž všechno řídí a spravuje (v. 5.—8.,
hebr. 4.—7.).

Příležitost. — Má se za to, že tento žalm sepsán jest
v prvních dobách Absolonova spiknutí, jehož známky do-
cela zatajiti se nedaly, — neboť zmínka se děje o po-
kusech, základy řádu zákonitého vyvrátiti (v. 4.).

- v. 1. „K službám Božím“ (viz žalm 4).
 v. 3. (viz žalm 7, 16.).
 v. 5. (viz žalm 2, 4.—5. anthropomorfismus).
 v. 6. sama sebe (viz žalm 7, 6.).

v. 7. Při hostinách na východě býval pokrm na společné míse; nápoj však býval předkládán každému ve zvláštní nádobě, poháru čili kalichu. Odtud jest kalich, t. j. obsah jeho — obrazem osudu čili toho, co komu souzeno jest; trpký osud slove hořkým, trpkým kalichem. Srovnej slova Krista Pána na hoře Olivetské: „Otče, chceš-li, přenes kalich tento ode mne!“ viz Mat. 20, 22. 23.; Mr. 14, 36; Luk. 22, 42.; Jan 18, 12.

(Viz „Star. bibl.“ § 75. „Zvyky Hebreů při jídle“; § 12. „Pohromy Palestiny“, „Vítr žhoucí“.)

Žalm 11. (12.)

Modlitba spravedlivého v dobách znemravnělých.

Překlad latinské Vulgaty.	Překlad původního textu hebrejského.
1. K službám Božím; dle oktávy. — Žalm Davidův.	1. Řediteli hudby; dle oktávy. — Žalm Davidův.
2. Spomoz mi, o Hospodine! neb ubývá zbožných, vždyť z rodu lidského mizí upřímní.	2. Spomoz, o Hospodine! neb ubývá zbožných, vždyť z rodu lidského vymizeli upřímní.
3. Neupřímně mluvívá druh s druhem svým, úlisnýma rtoma, srdcem falešným rozmlouvají.	3. Neupřímně mluvívá druh s druhem, úlisnýma rtoma, srdcem falešným rozmlouvají.
4. ❶ by vyplnil Hospodin všecky úlisné rty — a chlubitivý jazyk těch,	4. ❶ by vyplnil Hospodin všecky úlisné rty — chlubitivý jazyk
5. kteří říkají: „Jazyka svého všímejme si velice — s námi jsou naši rtové. Kdo jest nad námi pá-nem?“	5. těch, kteří říkají: „Jazykem zjednáme si převahu, s námi jsou naši rtové. Kdo jest nad námi pá-nem?“

<p>6. „Pro utiskování nuzných
a pro nářek chudých
již nyní povstanu“, dí Ho-
spodin,
„v bezpečí ho uvedu, —
milostivě s ním naložím.“</p> <p>7. Slova Hospodinova jsou
slova čistá,
jsou stříbro, ohněm zku-
šené,
u lidí osvědčené,
čistěno byvší sedmkrát.</p> <p>8. Ty, Hospodine, budeš nás
ostříhati,
Ty zachráníš nás před
pokolením tím na věky.</p> <p>9. Na všech stranách obje-
vují se bezbožníci;
dle nevystižitelné mou-
drosti své dopouštíš, že
se vzmáhá lid ten.</p> | <p>6. „Pro utiskování nuzných,
pro nářek chudých
již nyní povstanu“, dí Ho-
spodin,
„v bezpečí uvedu utiště-
ného.“</p> <p>7. Slova Hospodinova jsou
slova čistá,
jsou stříbro, jakéž v ta-
vírni rozpuštěno na zemi
se objevuje,
čistěno byvší sedmkrát.</p> <p>8. Ty, Hospodine, budeš jich
ostříhati,
Ty zachráníš nás před
pokolením tím na věky.</p> <p>9. Na všech stranách obje-
vují se bezbožníci,
když se vzmáhá podlost
mezi lidem.</p> |
|---|--|

Poznámky k žalmu 11. (12.)

Svatý spisovatel — David — naříká si, že ubývá lidí zbožných a upřímných, a že pokolení horší na svět přichází (v. 2.—5.).

Hospodin přislubuje pomoc, v níž věstec nezvratně doufá, poněvadž sliby Hospodinovy jsou čisté jako zlato nejčistější (v. 6.—9.).

Zdá se, že tento žalm s e p s á n byl

1. buď toho času, když David pletichami Edomovce Doëga a dvořanů, tomuto podobných, stíhán, své rodiče pro jistotu do země Moabské odstěhoval, potom pak na vyzvání proroka Gada opět do území Judova se navrátil (I. Sam. 22, 1.—5.); nebo

2. onoho času, když přemnoží k Absalonovi odpa-
dávali. (II. Sam. 15, 13. a násl.)

v. 1. „K službám Božím“ viz žalm 4.

Žalm 12. (13.)

H o s p o d i n e, p o m o z !

Překlad latinské Vulgaty.

1. K službám Božím. — Žalm Davidův.
Dokud budeš, Hospodine, na mne napořád zapomínati?
dokud budeš tvář svou ode mne odvracetí?
2. dokud mám chovati starosti v mysli své?
trud v srdci svém po celý den?
3. dokud má se nade mnou vypínati nepřítel můj?
4. **S**hlédni a vyslyš mne, Hospodine, Bože můj!
učiň, aby se vyjasnily oči mé, abych snad neusnul spánkem smrti,
5. aby snad neřekl nepřítel můj: „Zvítězil jsem nad ním.“
Protivníci moji plesají, když klesám.
6. **J**á však milosti Tvé se důvěřuji,
srdce mé zaplesá nad pomocí Tvou,
prozpěvovati budu Hospodinu, že milostivě naložil se mnou;
opěvovati budu jméno Hospodina Svrchovaného.

Překlad původního textu hebrejského.

1. Řediteli hudby. — Žalm Davidův.
2. **D**okud budeš, Hospodine, na mne napořád zapomínati?
dokud budeš tvář svou přede mnou zahalovati?
3. dokud mám chovati starosti v mysli své?
trud v srdci svém po celý den?
4. **S**hlédni, vyslyš mne, Hospodine, Bože můj!
učiň, aby se vyjasnily oči mé, abych snad neusnul spánkem smrti,
5. aby snad neřekl nepřítel můj: „Zvítězil jsem nad ním.“
Protivníci moji plesají, když klesám.
6. **J**á však milosti Tvé se důvěřuji,
srdce mé zaplesá nad pomocí Tvou,
prozpěvovati budu Hospodinu, že milostivě naložil se mnou.

Poznámky k žalmu 12. (13.)

Skladatel a obsah. — Žalm tento složil David; jsa ustavičně pronásledován, úpěnlivě prosí Boha o pomoc proti nepřátelům svým (v. 1.—5.) a projevuje svou pevnou důvěru v Hospodina.

Příležitost. — David byl dlouho a mnohokrát Saulem pronásledován; které však z pronásledování zavadlo příčinu k žalmu tomuto, nelze na jisto určit.

Co do číslování jest

v. 1. Vulgaty = v. 1. a 2. textu hebrejského,

v. 2. Vulgaty = v. 3. a. b. textu hebrejského,

v. 3. Vulgaty = v. 3. c. textu hebrejského.

v. 1. „K službám Božím“ viz žalm 4.

v. 2. hebr. zapomínati — odvraceti tvář svou viz žalm 2, 4.—5.; žalm 9², 1.

Žalm 13. (14.) = žalm 52. (53.)

Z l ý s v ě t.

Překlad latinské Vulgaty.	Překlad původního textu hebrejského.
1. K službám Božím. — Žalm Davidův. B lázen říkává v srdci svém: „Není Boha.“ Zkažení jsou a hnusní v jednání svém, není, kdo by činil dobré, není ani jediného.	1. Řediteli hudby. — Davidův (žalm). B lázen říkává v srdci svém: „Není Boha.“ Zkažení jsou — hnusní v jednání svém, není, kdo by činil dobré.
2. Hospodin se dívá s nebe na pokolení lidské, aby viděl, je-li tu kdo moudrý, jenž by hledal Boha.	2. Hospodin se dívá s nebe na pokolení lidské, aby viděl, je-li tu kdo moudrý, jenž by hledal Boha.

3. Všichni se odchýlili, do jednoho se zvrhli, není ani jediného, jenž by činil dobré.
Zející hrob jest hrdlo jejich;
jazyky svými klamou, hadí jed jest pode rtoma jejich.
Ústa jejich oplývají zlořečením a hořkostí; rychle jsou nohy jejich vylévati krev.
Pohroma a zkáza jest na cestách jejich; působení blahodárného neznají;
bázně Boží není před očima jejich.
4. Což pak nepřijde k poznání žádný z těch nešlechtníků, již zžírají lid můj — jako chléb,
5. Hospodina nevzývají? Tam zachvějí se hrůzou, kdež nebylo by se čeho hroziti;
6. neboť Hospodin jest při pokolení spravedlivém. Zmařiti jste chtěli úmysl utištěného, protože Hospodin jest nadějí jeho!
7. ❶ kéž přijde se Siona osvobození Israele! Když nazpět přivede Hospodin zajaté lidu svého, plesati bude Jakob, radovati se bude Israel.

3. Což pak se všichni odchýlili, všichni se zvrhli? což není ani jediného, jenž by činil dobré?
4. Nejsou-li beze smyslů všichni nešlechtníci, již zžírají lid můj — zžírají — jako chléb, Hospodina nevzývají?
5. Tehdáž zachvějí se hrůzou, že Bůh bude při pokolení spravedlivém.
6. Nuže, zmařte úmysly utištěného, když Hospodin jest útočištěm jeho!
7. ❶ kéž přijde se Siona osvobození Israele! Když nazpět přivede Hospodin zajaté lidu svého, plesati bude Jakob, radovati se bude Israel.

Poznámky k žalmu 13. (14.) = žalmu 52. (53.)

Skladatel a obsah. — Královský pěvec, D a v i d, stě-
žuje si na bezbožné lidi věku svého, zvláště pak na m o c n é
utlačovatele lidu (v. 4.).

Poněvadž jim sám odolati nemůže, spoléhá na j i s t o u
p o m o c B o ž í (v. 5.—6.).

Poslední verš (7.) obsahuje prosbu žalmistovu za n a -
vrácení lidu ze zajetí.

Verš 7. poukazuje na dobu, kdy byla již archa Ho-
spodinova na horu Sionskou přenesena.

Z a j a t ý m i (v. 7.) rozuměti jest ony Židy, kteříž za
tolika bojů krále Davida do zajetí odvedeni byli; —
k bezbožným a mocným utlačovatelům lidu sluší pak
netoliko zahraniční nepřátely čítati, nýbrž také J o a b a,
kterýž zákeřnickým způsobem zavraždil Abnera a Amasa.
(II. Sam. 3, 27.—32.; 20, 8.—10.; III. Král. 2, 5.—6.)

v. 1. „K službám Božím“ viz žalm 4. — „Staro-
věda bibl.“ § 18. „Náboženství Mojžíšovo“.

Žalm 14. (15.)

Spravedlivý dosáhne života věčného.

Překlad latinské Vulgaty.

1. Zalm Davidův.

Hospodine, kdo smí pře-
bývati v stánku Tvém,
aneb kdo smí bydleti na
svaté hoře Tvé?

2. **T**en, kdož bezúhonně ob-
cuje a spravedlivě jedná,
kdož pravdu mluví dle
srdce svého.

Překlad původního textu hebrejského.

1. Žalm Davidův.

Hospodine, kdo smí pře-
bývati v stánku Tvém,
kdo smí bydleti na svaté
hoře Tvé?

2. **T**en, kdož bezúhonně ob-
cuje a spravedlivě jedná
a pravdu mluví dle srdce
svého.

3. Kdo nejedná ošemetně jazykem svým,
kdo nečiní křivdy bližnímu svému,
a kdo nepřipouští potupy bližního svého.
4. Ten, v jehož očích opovržen jest zlomyslný,
ctitelé pak Hospodinovi v uctivosti jsou;
ten, kdož bližního svého přísahou neklame.
5. Ten, kdož peněz svých nedává na lichvu
a nepřijímá úplatků proti nevinnému. —
Kdo takto jedná, nezviklá se na věky.

3. **K**do nepomlouvá jazykem svým,
kdo nečiní křivdy druhu svému,
a kdo nepronáší potupy na bližního svého.
4. Ten, v jehož očích opovržen jest opovržení hodný,
ctitelé pak Hospodinovi v úctě jsou;
ten, kdož toho nemění, přísáhl-li se škodou.
5. Ten, kdož peněz svých nedává na lichvu
a nepřijímá úplatků proti nevinnému.
Kdo takto jedná, nezviklá se na věky.

Poznámky k žalmu 14. (15.)

Skladatel a obsah. — Královský pěvec — David líčí vzor pravého ctitele Hospodinova. Pravý ctitel Hospodinův jest bezúhonný, spravedlivý, upřímný a lidumilný; bližního nepomlouvá ani netupí, a vůbec žádné křivdy mu nečiní; věrně plní, co přislíbil, peněz na lichvu nedává, úplatků proti nevinnému nepřijímá, opovrhne tím, kdož jest opovržení hoden, ale v uctivosti má ty, kteříž Hospodinu věrně slouží. Takový ctitel jest, kdykoli vstupuje do svatostánku, Bohu milým a bude na věky blaženým. (Srv. slova Božského Spasitele (Mat. 7, 16.): „Po ovoci jejich poznáte je. Každý strom dobrý dobré ovoce nese, zlý pak strom zlé ovoce nese. Nemůžeť strom dobrý zlého ovoce nésti, ani strom zlý dobrého ovoce vydávati.“)

Příležitost. — Žalm tento složen byl bez pochyby tehdy, když archa úmluvy z města Kirjat-jearim přenesena byla na horu Sionskou.

v. 4.—5. Viz „Star. bibl.“ o „přísaze“ § 64. a § 103. a o „lichvě“ § 106.

Žalm 15. (16.)

Bůh jest nejlepším podílem mým.

Překlad latinské Vulgaty.

1. Památní píseň Davidova.
Zachovej mne, o Pane,
neboť Tobě se důvěřuji.
2. Hospodinu říkám: Tys
Bůh můj,
neboť zboží mého nepo-
třebuješ!
3. Na světcích, kteříž jsou
na zemi Jeho,
vyplňuje divným způso-
bem všeliké přání mé.
4. **M**nohé jsou bolesti oněch,
kteří za nimi (modlami)
chvátají;
schůzek k ulitbám jejich
krvavým nesvolám,
aniž vezmu jich jména
na své rty.
5. Hospodin jest můj dědičný
podíl a kalich můj,

Ty zachováš mi dědictví
mé!
6. **M**ně připadl podíl v kraji
rozkošném,
a dědictví to se mi ve-
lice líbí.
7. Dobrořečím Hospodinu, že
mě poučoval,
také v noci upomínávají
mne má ledví.
8. Ustavičně sobě předsta-
vuji Hospodina,
an po pravici jest mně,
abych nepoklesl.

Překlad původního textu
hebrejského.

1. Zlatá píseň Davidova.
Zachovej mne, o Bože,
neboť Tobě se důvěřuji!
2. Hospodinu říkám: Tys
Pán můj,
není pro mne žádného
štěstí mimo Tebe!
3. Ve světcích, kteří jsou na
zemi,
a ve šlechtých mívám
všecko své zalíbení.
4. **M**nohé jsou bolesti oněch,
kteří za jinými bohy
chvátají;
nechci jim (modlám) obě-
tovat uliteb krvavých,
aniž vezmu jich jména
na své rty.
5. Hospodin jest můj čá-
stečný podíl na zemi a
kalich můj,
Ty zachováš dědictví mé!
6. **M**ně připadl podíl v kraji
rozkošném,
a dědictví to se mi líbí.
7. Dobrořečím Hospodinu, že
mi radu dával,
také v noci upomínávají
mne má ledví.
8. Ustavičně sobě předsta-
vuji Hospodina,
an po pravici jest mně;
— nezviklám se.

<p>9. Z té příčiny raduje se
srdce mé a plesá jazyk
můj,
ano i tělo mé bude bez-
pečně odpočívati.</p> <p>10. Neboť Ty nenecháš duše
mé v podsvětí,
a nepřipustíš, aby světec
Tvůj uzřel porušení.</p> <p>11. Ty vyučuješ mne cestě
k životu,
naplňuješ mne radostí
před tváří Tvou;
pravá rozkoš jest po
pravici Tvé věčně.</p> | <p>9. Z té příčiny raduje se
srdce mé a plesá duše
má,
ano i tělo mé bude bez-
pečně odpočívati.</p> <p>10. Neboť Ty nenecháš duše
mé v podsvětí,
nepřipustíš, aby světec
Tvůj uzřel porušení.</p> <p>11. Vyučuješ mne cestě k ži-
votu;
radostí do syta jest
přede tváří Tvou,
pravá rozkoš jest po
pravici Tvé vezdy.</p> |
|---|--|

Poznámky k žalmu 15. (16.)

Skladatel a obsah. — Královský pěvec — D a v i d, jsa u velikém nebezpečí, ujišťuje, že milost Boží vždy jest mu nade všechno, že zalíbení má jen ve věrných ctitelích Jehovových (v. 2.—3.) a že nenávidí modlářství (v. 4.—5.).

Na to pochvaluje si podíl Bohem prisouzený (v. 6.) a skládá veškeru naději na Boha, který jej vždy poučoval a dosud poučuje. On jedině vytrhne ho ze všelikého nebezpečí, jež hrozí jeho zdraví a životu a učiní ho na věky blaženým (v. 7.—11.).

Že žalm tento je m e s i á n s k ý, o tom svědčí Skutkové apoštolští 2, 25.—33. Svatý Petr totiž uvádí v řeči své verše 8.—11. žalmu tohoto dě: „Muži, bratři, nechať směle promluvím k vám o praotci Davidovi, že skončil a pochován byl, a hrob jeho jest u nás až do dnešního dne. Byv tedy prorokem a věda, že přísahou zavázal se mu Bůh, že z plodu ledví jeho usedne na trůnu jeho, — předvídaje mluvil o **vzkříšení** Kristovu, že ani nezanechán byl v podsvětí, aniž tělo Jeho uvidělo porušení. Toho Ježíše vzkřísil Bůh, čehož všickni my svědkové jsme. Pravicí tedy Boží povýšen a zaslí-

bení Ducha sv. obdržev od Otce, vylil toho, jejž vidíte a slyšíte.“

Příležitost žalmu jest neznáma.

v. 5. „kalich můj“ viz žalm 10, 7.

v. 6. Dle zákona Mojžíšova bylo v zemi zaslíbené základní živností Hebreův — rolnictví. Protož rozdělil Josue zemi zaslíbenou provázkem měřickým mezi pokolení a území jednotlivých pokolení mezi jednotlivé muže jako nájemníky a osadníky krále Hospodina. Odtud slove „provázkem čili provazcem“ (hebr. „chêbel“) — „podíl dědičný toho, kterému byl odměřen, aneb podíl vůbec“. (Viz „Starověda bibl.“ § 76. „Rolnictví“.)

Žalm 16. (17.)

Spravedlivý, jsa pronásledován, doufá v Hospodina.

Překlad latinské Vulgaty.

Modlitba Davidova.

1. **S**lyš, Hospodine, věc mou
spravedlivou, pozoruj
úpění mé!
vyslyš mou modlitbu ze
rtů bezelstných!
2. Od Tebe vyjdiž soud nade
mnou,
oči Tvé vidí správně!
3. **Z**koumal jsi srdce mé,
vyšetřovals je v noci;
čistils mne ohněm — ne-
pravosti nebylo na mně
shledáno;

Překlad původního textu hebrejského.

Modlitba Davidova.

1. **S**lyš, Hospodine, věc spra-
vedlivou, pozoruj úpění
mé,
vyslyš mou modlitbu ze
rtů bezelstných!
2. Od Tebe vyjdiž soud nade
mnou,
oči Tvé vidí správně!
3. **Z**koumal jsi srdce mé,
vyšetřovals je v noci,
tavils mne;
neshledáš smýšlení zlého
na mně,

4. ta nevyjde ústy mými.
Vzhledem lidských skutků — já podle slov rtů Tvých —
vystříhal jsem se cest násilnických.
5. Učiň, aby pevně držely se kroky mé v kolejích Tvých,
aby nohy mé se nerozpakovaly.
6. **K** Tobě volám; nebo vyslycháš mne, o Bože!
nakloň ke mně ucha svého a slyš slova má!
7. Proslav divotvorné milosti své,
neboť vysvobozuješ doufající v Tebe!
8. Od protivníků pravice Tvé
ostříhej mne jako zříteľnici oka;
ve stínu perutí svých skrývej mne!
9. před bezbožníky, kteříž mne hubí!
Nepřátelé moji obkličují mne;
10. Oni zavírají bezcitné srdce své,
pyšně mluvívají ústy svými.
11. Chtějíce mne poraziti, obkličují mne,
očima svýma směřují k tomu, by povalili mne na zem.

- to nevyjde ústy mými.
4. Vzhledem lidských skutků — já podle slova rtů Tvých —
vystříhal jsem se cest násilnických.
5. Pevně držely se kroky mé v kolejích Tvých,
šlepěje mé se nerozpakovaly.
6. **K** Tobě volám, nebo vyslycháš mne, o Bože!
nakloň ke mně ucha svého, slyš řeč mou!
7. Proslav divotvorné milosti své,
neboť vysvobozuješ utíkající se k Tobě —
od protivníků — pravici svou!
8. **O**stříhej mne jako zříteľnici oka;
ve stínu perutí svých skrývej mne!
9. před bezbožníky, kteříž mne hubí,
před nepřáteli, kteříž zuřivě obkličují mne.
10. **O**ni zavírají bezcitné srdce své,
pyšně mluvívají ústy svými.
11. Při každém kroku našem nyní mne obkličují,
očima svýma směřují k tomu, by povalili mne na zem.

<p>12. Číhají na mne jako lev
žádostivý lupu
a jako lvíče sedící ve
skrýši.</p> <p>13. Vstaň, Hospodine, pře-
dejdi ho a poraz ho!
vysvobod' duši mou od
bezbožníka; —
meč svůj</p> <p>14. od nepřátel pravice Tvé,
Hospodine!
Odděl je od těch, jichž
na zemi málo jest na
počet!
V tomto životě naplněno
jest ze zásob Tvých
břicho jejich;
majíť synů hojnost,
a zůstávají přebytek dít-
kám svým.</p> <p>15. Já však spravedlivým
shledán budu před Tváří
Tvou;
napatřím se, když se ob-
jeví sláva Tvá.</p> | <p>12. Jako lev žádostivý lupu
a jako lvíče sedící ve
skrýši.</p> <p>13. Vstaň, Hospodine, postav
se proti němu, poraz ho!
mečem svým vysvobod'
duši mou od bezbož-
níka!</p> <p>14. Rukou svou, Hospodine,
od lidí!
Od lidí světáckých, je-
jichž podíl jest v tomto
životě,
vždyť zásobou svou na-
plňuješ břicho jejich,

majíť synů hojnost,
a zůstávají přebytek dít-
kám svým.</p> <p>15. Já však, jsa spravedliv,
patřiti budu na Tvář
Tvou:
napatřím se, když pro-
citnu, — Tvého obrazu.</p> |
|---|--|

Poznámky k žalmu 16. (17.)

Skladatel a obsah. — Skladatel žalmu tohoto jest David. Jsa pronásledován nepřátely nesmířitelnými, hrdými, úkladnými, — nepřátely, kteří, všelikými statky oplývající, jen rozkoší hleděli, dosvědčuje nevinu svou a prosí Boha o pomoc.

Svrchovanou útěchu skýtá mu pevná víra, že spravedliví věčně budou blaženi v životě posmrtném (v. 15.).

Čas a příležitost. — Žalm tento složen jest bez pochyby tehdy, kdy S a u l pronásledoval Davida; bližšího však nelze ničeho udati.

v. 8. V nebezpečí sbírá a svolává k sobě slepice kuřata a shromážďuje je pod křídla svá. — Odtud jsou „křídla, perutě“ obrazem ochrany. — Srovnej s tím slova Krista Pána „Jerusaléme, kolikrát jsem chtěl shromáždit děti tvé, jako shromážďuje slepice kuřátka svá pode křídla a nechtěl jsi.“ (Mat. 23, 37.)

v. 10. Latinské „adepts“ — sádlo znamená zde — srdce sádlem obrostlé, a proto — bezcitné, ztrnulé.

v. 12. „Lev — lvíče“ viz žalm 3, 8.

Žalm 17. (18.)

Píseň na poděkování za vítězství pravdy.

Překlad latinské Vulgaty.

1. K službám Božím. — Od služebníka Hospodinova, od Davida, jenž pronesl Hospodinu slova písně této, když jej vysvobodil Hospodin z ruky všech nepřátel jeho i z ruky Saulovy. — Řekl totiž:
2. **M**iluji Tě, o Hospodine, sílo má!
3. Hospodin jest tvrz má, útočiště mé a vysvoboditel můj.
Bůh můj jest spomocník můj, jemužto důvěřuji.
Obrance můj, roh můj spásný, ochránce můj.

Překlad původního textu hebrejského.

1. Řediteli hudby. — Od služebníka Hospodinova, od Davida, jenž pronesl Hospodinu slova písně této, když jej vysvobodil Hospodin z ruky všech nepřátel i z ruky Saulovy. — Řekl totiž:
2. **M**iluji Tě, o Hospodine, sílo má!
3. Hospodine, skálo má, hrade můj a vysvoboditeli můj!
Bože můj, útočiště moje, jemužto důvěřuji!
pavezo má, rohu můj spásný, vysoký hrade můj!

<p>4. Chválu vzdávaje, vzývám
Hospodina,
neboť jsem vysvobozen
od nepřátel svých.</p> <p>5. Obkličovaly mne bolesti
smrtné,
a zhoubní proudové mne
děsívali.</p> <p>6. Pekelné bolesti mne ob-
kličovaly,
nástrahy smrtonosné
mne zachvacovaly.</p> <p>7. V úzkosti své vzýval
jsem Hospodina,
volaje o pomoc k Bohu
svému.
On slyšel ze svatého pa-
láce svého hlas můj,
a volání mé k Němu —
přišlo k uším Jeho.</p> <p>8. Zatřásla se země a za-
chvěla se,
i hory otrásly se v zá-
kladech,
a klátily se; — neb On
rozpálil se hněvem proti
nim.</p> <p>9. Dým vystupoval z Jeho
chřípí,
a oheň Jemu sálal z úst,
řeřavé uhlí z Něho sršelo.</p> <p>10. Spouštěje nebesa — se-
stupoval,
maje černý mrak pod
nohama svýma.</p> | <p>4. Volám: „Pochválen bu-
diž Hospodin!“
neboť jsem vysvobozen
od nepřátel svých.</p> <p>5. Obkličila mne smrto-
nosná osidla
a zhoubní proudové mne
děsívali.</p> <p>6. Pekelná osidla mne ob-
kličovala,
nástrahy smrtonosné
mne zachvacovaly.</p> <p>7. V úzkosti své vzýval
jsem Hospodina,
volaje o pomoc k Bohu
svému.
On slyšel z paláce svého
hlas můj
a volání mé k Němu
o pomoc přišlo k uším
Jeho.</p> <p>8. Tehdy zatřásla se země
a zachvěla se,
i hory otrásly se v zá-
kladech,
a klátily se; — neb On
rozpálil se hněvem.</p> <p>9. Dým vystupoval z Jeho
chřípí
a oheň Jemu sálal z úst,
řeřavé uhlí z Něho sršelo.</p> <p>10. Spouštěje nebesa sestu-
poval,
maje černý mrak pod
nohama svýma.</p> |
|--|--|

11. **L**etěl sedě na Cherubech,
vznášel se na perutech
větrových.
12. Dle vůle Jeho byla Mu
temnota — závojem
vůkol Něho,
stánkem Jeho byla kolem
Něho temnost vodní,
temnota mraková.
13. Z oslňující záře před Ním
šlehalo skrze mračna—

krupobití a řeřavé uhlí.
14. **H**římal Hospodin na
nebesích,
a Svrchovaný rozhla-
holil hlas svůj, —
krupobití a řeřavé uhlí.
15. **M**etal své šípy; a roz-
ptýlil je;
množství blesků; i po-
děsil je.
16. I bylo viděti řečiště vod,
a obnaženi jsou zákla-
dové země —
pro hrozbu Tvou, o Ho-
spodine,
pro soptění rozproudě-
ného hněvu Tvého!
17. **S**áhnuv s výsosti ucho-
pil mne,
a vytáhl mne z vod ve-
líkých.
18. Vysvobodil mne od ne-
přátel mých přesilných
a od nenávistníků mých,
protože byli na mne
příliš silni.

11. **L**etěl sedě na Cherubu
vznášeje se na perutech
větrových.
12. Dle vůle Jeho byla Mu
temnota — závojem
vůkol Něho,
temnost vodní, temnota
mraková byla — Jeho
stánkem.
13. Z oslňující záře před Ním
šlehalo skrze mračna
Jeho —
krupobití a řeřavé uhlí.
14. **H**římal Hospodin na
nebesích
a Svrchovaný rozhla-
holil hlas svůj, —
krupobití a řeřavé uhlí.
15. **M**etal své šípy; a roz-
ptýlil je;
a množství blesku; i po-
děsil je.
16. I bylo viděti řečiště vod,
a obnaženi jsou zákla-
dové země,
pro hrozbu Tvou, o Ho-
spodine,
pro soptění rozproudě-
ného hněvu Tvého!
17. **S**áhnuv (rukou) s výsosti
uchopil mne,
vytáhl mne z vod ve-
líkých.
18. Vysvobodil mne od ne-
přítele mého silného
a od nenávistníků mých,
protože byli na mne
příliš silni.

19. Nadskočili mne v době
pro mne trudné,
ale Hospodin byl obrán-
cem mým.
20. I vyvedl mne na pro-
stranno,
vysvobodil mne, neboť si
mne oblíbil.
21. Odměnil mne Hospodin
podle spravedlnosti mé,
a odplatil mi podle či-
stoty rukou mých.
22. **N**eboť ostríhal jsem cest
Hospodinových,
a nezpronevěřil jsem se
Bohu svému.
23. Neboť mívám všecka při-
kázání Jeho před sebou
a zákony Jeho neodklá-
dal jsem od sebe.
24. Nýbrž upřímně choval
jsem se k Němu,
vystříhaje se, abych se
nedopustil nepravosti.
25. Protož odplatil mně Ho-
spodin dle spravedl-
nosti své,
a podle čistoty rukou
mých, ana zjevna jest
před očima Jeho.
26. **K** dobročinnému uka-
zuješ se dobročinným,
a k člověku upřímnému
máš se upřímně.
27. K prostému ukazuješ se
prostým,
a s převráceným nakládáš
dle převrácenosti jeho.

19. Přepadli mne v době
pro mne trudné,
ale Hospodin byl mi pod-
porou.
20. I vyvedl mne na pro-
stranno,
vysvobodil mne, neboť si
mne oblíbil.
21. Odměnil mne Hospodin
podle spravedlnosti mé,
odplatil mně podle či-
stoty rukou mých.
22. **N**eboť ostríhal jsem cest
Hospodinových,
a nezpronevěřil jsem se
Bohu svému.
23. Neboť mívám všecka Jeho
přikázání před sebou
a zákony Jeho neodklá-
dal jsem od sebe.
24. Nýbrž upřímně choval
jsem se k Němu,
vystříhaje se, abych se
nedopustil nepravosti.
25. Protož odplatil mně Ho-
spodin dle spravedl-
nosti své,
podle čistoty rukou
mých, ana zjevna jest
před očima Jeho.
26. **K** dobročinnému uka-
zuješ se dobročinným,
k člověku upřímnému
máš se upřímně.
27. K prostému ukazuješ se
prostým,
s převráceným nakládáš
dle převrácenosti jeho.

28. **T**y pomáháš zajisté lidem
utištěným
a ponižuješ oči pyšné.
29. Ty zajisté chceš, aby sví-
tila svíce má,
Hospodine, Bože můj,
ozařuj temnotu mou!
30. Tvou zajisté pomocí uni-
kám protivníkům
a přispěním Boha svého
stékám hradby.
31. **C**o se Boha mého týká,
věrné jest řízení Jeho;
řeč Hospodinova jest
ohněm zkušena;
obráncem jest On všem,
kteří doufají v Něho.
32. Nebo kdo jest bytostí
božskou kromě Hospo-
dina?
a kdo jest Bohem mimo
Boha našeho?
33. **O**n jest ten Bůh, který
mne přepásal silou,
a cestu mně urovnával.
34. Kterýž uzpůsobil nohy
mé, jako běhy jelení,
a mne na vrchy po-
stavil.
35. Kterýž cvičil ruce mé
bojovati,
a učinil ramena má jako
lučiště měděné.

28. **T**y pomáháš zajisté lidem
utištěným
a ponižuješ oči pyšné.
29. Ty zajisté chceš, aby sví-
tila svíce má;
Hospodin, Bůh můj, oza-
řuje temnotu mou.
30. Tvou zajisté pomocí roz-
rážím vojska
a přispěním Boha svého
stékám hradby.
31. **C**o se Boha týká, věrné
jest řízení Jeho,
řeč Hospodinova jest
přečistěna,
pavézou jest On všem,
kteří se utíkají k Němu.
32. Nebo kdo jest bytostí
božskou kromě Hospo-
dina?
a kdo jest skalou mimo
Boha našeho?
33. **O**n jest ten Bůh, který
mne přepásal silou,
a cestu mně urovnával.
34. Kterýž uzpůsobil nohy
mé, jako běhy jelení,
a mne na vrchy mé po-
stavil.
35. Kterýž cvičil ruce mé
bojovati,
by ramena moje znala
napínati lučiště měděné.

36. **T**ys také dával mi svou ochranu spasnou,
a Tvá pravice mne podpírala,
a Tvá kázeň mne vždy spravovala,
ano Tvá kázeň jest vůdkyní mou.
37. Tys uvolnil kroky mé
pode mnou,
a kotníky moje nekle-
saly.
38. Honil jsem nepřátele své
a postihl jsem jich,
a neobrátil jsem se, do-
kud síly nepozbyli.
39. Potřel jsem je, že ne-
mohli odolati —
padli pod nohy mé.
40. **T**ys zajisté mne přepásal
silou k boji,
a povalils pode mne pro-
tivníky mé.
41. I nastavils mi hřbet ne-
přátel mých
a zahubils nenávistníky
mé.
42. Volali o pomoc, ale po-
mocníka nebylo,
— k Hospodinu, On však
jich nevyslyšel.
43. I potřel jsem je, jako
na větře prach,
vyklidil jsem je, jako
bláto na ulicích.
44. **T**ys vysvobodil mne
z různic občanských,
učinils mne hlavou nad
pohany;

36. **T**ys také podal mi svou ochrannou pavézu,
a Tvá pravice mne pod-
pírala,
a Tvá dobrotivost mne
zvelebila.
37. Tys uvolnil kroky mé
pode mnou,
a kotníky moje nekle-
saly.
38. Honil jsem nepřátele své
a postihl jsem jich,
a neobrátil jsem se, do-
kud jsem jich nevyhubil.
39. Potřel jsem je, že ne-
mohli odolati —
padli pod nohy mé.
40. **T**ys zajisté mne přepásal
silou k boji,
povalils pode mne pro-
tivníky mé.
41. I podals mi šíji nepřátel,
a zahubil jsem nenávist-
níky svoje.
42. Volali o pomoc, ale po-
mocníka nebylo,
k Hospodinu, On však
jich nevyslyšel.
43. Potřel jsem je, jako na
větře prach,
a vyklidil jsem je, jako
bláto na ulicích.
44. **T**ys vysvobodil mne
z různic občanských,
učinils mne hlavou nad
pohany,

45. lid, jehož jsem neznal,
slouží mně;

jak jen uchem zaslechl,
podrobil se mně.

46. Cizozemci mně lichotili,
cizozemci zmalátněli
a třásli se v řadách
svých.

47. **Ž**iv budiž Hospodin, a
zveleben budiž Bůh
můj,
a oslavován budiž spasný
Bůh můj!

48. Tys onen Bůh, kterýž mi
zjednal zadostučinění,
a národy mně podmanil.
Tys vysvobodil mne od
nepřátel mých zuřivých.

49. Ano i nad protivníky
moje vyvýšils mne,
od muže násilníka vy-
prostils mne.

50. **P**rotož chci Tě oslavo-
vati mezi pohany, o Ho-
spodine,
a opěvovati jméno Tvé!

51. Ontě důstojně obhájil
krále svého,
a milost prokázal poma-
zanému svému —
Davidovi a semeni jeho
na věky.

lid, jehož jsem neznal,
slouží mně.

45. Jak jen uchem zaslechl,
podrobili se mně,

cizozemci mně lichotili.

46. Cizozemci žloutli
a třásli se v ohradách
svých.

47. **Ž**iv budiž Hospodin, a
zvelebena budiž skála
má,
a oslavován budiž spasný
Bůh můj!

48. Onen Bůh, kterýž mi
zjednal zadostučinění,
a národy mně podmanil.

49. Tys vysvobodil mne od
nepřátel mých,

ano i nad protivníky
moje vyvýšils mne,
od muže násilníka vy-
prostils mne.

50. **P**rotož chci Tě oslavo-
vati mezi pohany, o Ho-
spodine,
a opěvovati jméno Tvé!

51. Ontě důstojně obhájil
krále svého,
a milost prokázal poma-
zanému svému —
Davidovi a semeni jeho
na věky.

Poznámky k žalmu 17. (18.)

Skladatel, doba a obsah. — Jak z nápisu poznati lze, jest žalm tento složen od D a v i d a krále. To dosvědčuje také II. Sam. 22., v níž žalm tento také jest, ve znění poněkud odchylném. David složil žalm tento ku konci svého života. Opěvuje a zvelebujeme v něm Hospodina, že upřímného a vroucího ctitele svého podivným způsobem vysvobodil od nepřátel, že ho vytrhl z nebezpečí smrtonosných a že mu dal i vítězství nad mnohými národy. Zároveň vzdává Jemu díky za poskytnutou pomoc.

v. 1. „K službám Božím“ viz žalm 4.

v. 2. „Tvrz, hrad, skála“ a t. d. viz žalm 9, 10.; „roh“ jest odznakem moci; „roh železný“ značí moc nejvyšší; „roh můj spasný“ = roh, který mne zachránil a zachrání — obrazné rčení místo — původce mé spásy, můj ochránce.

v. 5.—6. Popisuje básnicky n e h o d y, jakéž ho byly potkaly;

v. 8.—17. popisuje básnický podivuhodný způsob, jakým ho Bůh od nepřátel jeho vysvobodil; výrazy bere hlavně z popisu, jak Bůh na hoře Sinajské byl se zjevil (Exod. 19, 18. násl.). Bůh objevuje se v bouři, za hromu a blesku, jakožto Pán veškeré přírody; — země se chvěje, hory se otřásají v základech a t. d.

v. 9 Kouř znamená výbuchy Jeho hněvu; řeřavé uhlí sílu a trvání hněvu.

v. 10. Rozestřená křídla dvou cherubů nad víkem archy úmluvy tvořila t r ů n Hospodinův (viz „Starověda biblická“ § 32. „Velesvatyně“).

v. 15. Š í p y Hospodinovy jsou — blesky; viz žalm 7, 13. 14.

v. 17. Veliké vody jsou obrazem n e h o d, pohrom.

Žalm 18. (19.)

Slávu Boží hlásá svět viditelný i duchovní.

Překlad latinské Vulgaty.

1. K službám Božím. — Žalm Davidův.
2. Nebesa vypravují slávu Boží,
a díla rukou Jeho hlásá obloha.
3. Den dává návěští dni,
a noc podává zprávu noci.
4. Není to zpráva, a nejsou to slova taková,
jichž zvuku by slyšeti nebylo.
5. **P**o vší zemi rozléhá se jejich zvuk,
a slova jejich v končinách okruhu zemního.
6. V slunci rozbil stánek svůj;
toto pak vychází jako ženich ze své ložnice,
a plesá, jako rek, mající rychle vykonati cestu.
7. Od končin nebes jest východ jeho,
běh pak jeho až do končin jejich protějších,
a nic nemůže se vyhnouti horku jeho.

Překlad původního textu hebrejského.

1. Řediteli hudby. — Žalm Davidův.
2. Nebesa vypravují slávu Boží,
a dílo rukou Jeho hlásá obloha.
3. Den dává návěští dni,
a noc podává zprávu noci.
4. Není to zpráva, a nejsou to slova taková,
jichž zvuku by slyšeti nebylo.
5. **P**o vší zemi rozléhá se jejich zvuk,
a slova jejich v končinách okruhu zemního,
na nichž vykázal On stánek slunci.
6. Toto pak vychází jako ženich ze své ložnice,
plesá, jako rek, mající rychle vykonati cestu.
7. Od končin nebes jest východ jeho,
běh pak jeho až do končin protějších,
a nic nemůže se vyhnouti horku jeho.

8. Zákon Hospodinův jest dokonalý, — občerstvuje duše; výrok Hospodinův jest bezpečný; — moudrosti dává neumělým. 9. Zřízení Hospodinova jsou pravá; — obveselují srdce; příkázání Hospodinovo jest jasné; — osvětluje oči. 10. Pocta Hospodinu vzdávaná jest svatá; potrvá na vždy, rozsudky Hospodinovy jsou pravý, jsou zároveň spravedlivy. 11. Jsou žádoucnější nad zlato i nad množství drahého kamení; a sladší než med a než strdí. 12. Také služebník Tvůj ostříhá jich; na zachovávání jich jest odměna vysoká. 13. Kdo pak si vzpomene na ta poblouzení? od těch, jichž jsem se z nevědomí dopustil, rozhřešiš mne!	8. Zákon Hospodinův jest dokonalý; — občerstvuje duši; svědectví Hospodinovo jest bezpečné, — poučuje neumělého. 9. Zřízení Hospodinova jsou pravá; — obveselují srdce; příkázání Hospodinovo jest jasné; — osvětluje oči. 10. Pocta Hospodinu vzdávaná jest čistá; potrvá na vždy, rozsudky Hospodinovy jsou pravý, jsou zároveň spravedlivy. 11. Jsou žádoucnější nad zlato i nad mnoho ryzího zlata; a sladší než med a než strdí. 12. Také služebník Tvůj bývá jimi poučován, na zachovávání jich jest odměna vysoká. 13. Kdo pak si vzpomene na všeliká poblouzení? od těch, jichž jsem se z nevědomí dopustil, rozhřešiš mne!

14. Od úmyslných však hříchů chraň služebníka svého!
pak-li mne tyto neovlád-
nou, tehdy budu prost
viny,
a očištěn od hříchu pře-
velikého.

15. Pak budou příjemna
slova úst mých a tužby
srdce mého
před Tebou vždycky,
o Hospodine! spomoc-
níče a vykupiteli můj!

14. Od úmyslných hříchů
chraň služebníka
svého,
aby mne neovládly!
Tehdy budu zbaven
viny,
očištěn jsa od hříchu
velikého.

15. Příjemna buďtež slova
úst mých a tužby srdce
mého
před tváří Tvou,
o Hospodine, skálo a
vykupiteli můj!

Poznámky k žalmu 18. (19.)

Skladatel a obsah. — Královský žalmista — David opěvá v první části tohoto žalmu (v. 2.—7.) podivuhodnou slávu Boží, jež se jeví na nebesích, t. j. ve veškerém světě viditelném; v části druhé chválí výbornost zákona božského.

Doby, kdy žalm tento složen byl, určiti nelze.

v. 1. „K službám Božím“ viz žalm 4.

v. 6. „V slunci rozbil stánek svůj“, t. j. Bůh sídlí na nebi; to praví původní text také na mnohých místech viz na př. žalm 11, 5. (Vulg. 10, 5.); dle hebr. Bůh vykázal slunci sídlo v končinách okruhu zemského; to samo praví také lat. Vulgata ve v. 7. Tato různost nemění nikterak podstaty.

v. 11. místo „ryzí zlato“ klade Vulgata „drahé kamení“, což smyslu pranic nemění.

„Strdí“ = střed = tekutý med bez vostin; (prostřední část medu, odtud jméno střed).

v. 14. Podstatný jest rozdíl mezi přestoupením zákona Božího — z nevědomí, nedopatření, z přenáhlení a poblouzení a mezi přestoupením příkazů Božích —

úmyslným, čímž člověk na jevo dává svou mysl pyšnou, hrdou, zpupnou (jak má text hebr.), mysl od Boha odvrácenou, odcizenou, nepřátelskou, což lat. Vulg. slovem „ab alienis“ označuje. Na úmyslné, zpupné přestoupení zákona stanovil Mojžíš smrt; na usmíření ostatních byly oběti, a sice: celopaly za přestupky zákona přirozeného, záhřešiny pak a pokutní oběti za přestupky zákona theohratického (III. Mojž. 4, 22. 27.). (Viz „Starověda bibl.“ § 55. „Smírné oběti zvláště“.)

v. 15. Hospodin jmenuje se obrazně skalou t.j. ochráncem (viz žalm 9¹, 10.) a vykupitelem (hebr. goěl), t.j. vysvoboditelem.

Žalm 19. (20.)

Modlitba za krále v dobách válečných.

Překlad latinské Vulgaty.	Překlad původního textu hebrejského.
1. K službám Božím. — Žalm Davidův.	1. Řediteli hudby. — Žalm Davidův.
2. V yslyšíž tě Hospodin v den soužení, chraniž tě jméno Boha Jakobova!	2. V yslyšíž tě Hospodin v den soužení, povznesiž tě jméno Boha Jakobova!
3. Sešliž tobě pomoc se sva- tyně, a se Siona ochraňujž tě!	3. Sešliž tobě pomoc se sva- tyně, a se Siona podporujž tě!
4. Budiž On pamětliv všech tvých obětí, a celopal tvůj uznejž On za tučný!	4. Budiž On pamětliv všech tvých obětí, a celopal tvůj uznejž On za tučný! (séla)
5. On ušetdřiž tobě podle srdce tvého, a vyplniž přání tvé ve- škeré!	5. Hospodin ušetdřiž tobě podle srdce tvého, a vyplniž přání tvé ve- škeré!

<p>6. Plesati budeme nad pomocí tobě poskytnutou, neboť mocí Boha našeho dojdeme zvelebení.</p> <p>7. Hospodin vyplniž všecka tvá přání! —
Nyní vím, že Hospodin chrání pomazaného svého;
On ho vyslyší s posvátného svého nebe;
ve všemohoucí pravici Jeho jest spása.</p> <p>8. Jedni zakládají si na vozích, druzí na koních, —
my však na jménu Hospodina, Boha svého.</p> <p>9. Onino bývají spoutáni a padají,
my pak vstáváme a stojíme pevně.</p> <p>10. O Hospodine, pomáhej králi!
a vyslyš nás, když Tebe vzýváme!</p> | <p>6. Nuže, plesejme nad pomocí tvou,
a ve jménu Boha našeho rozvíňme prapory!
Hospodin vyplniž všecka tvá přání!</p> <p>7. Nyní vím, že Hospodin chrání pomazaného svého;
pomůže jemu s posvátných nebes svých —
zázračnými činy pravice své.</p> <p>8. Jedni (velebí) vozy, druzí koně,
my však velebíme jméno Hospodina, Boha svého.</p> <p>9. Onino klesají a padají,
my pak vstáváme a stojíme pevně.</p> <p>10. O Hospodine, pomáhej králi! —
Hospodin vyslyší nás,
když Jej vzýváme.</p> |
|---|---|

Poznámky k žalmu 19. (20.)

Obsah. — Žalm tento obsahuje:

1. přání a prosby, které lid k Bohu vysílal za zdar války, do níž král táhl (v. 2.—6.)
2. odpověď královi (v. 7.) a
3. opětná slova lidu (v. 8.—10.).

Spisovatelem jest D a v i d; když již archa na horu Sion přenesena byla, složil žalm tento k obecné potřebě, aby totiž Hebreové, za války jej zpívající, v pomoc Ho-

spodinovu se důvěřovali a dosáhnuvše vítězství, Bohu díky vzdávali.

v. 1. „K službám Božím“ viz žalm 4.

v. 2. a 8. „Jméno“ znamená zde „moc“; srovnej naše „jménem zákona“ to jest mocí zákona.

v. 4. celopal tučný, to jest milý, příjemný.
„séla“ viz žalm 3, 3.

v. 7. pomazaný, t. j. král, viditelný místokrál Hospodinův.

v. 6. Rozviňme prapory ve jménu Boha našeho, t. j. táhněme do boje.

Vulg.: „pomocí Boží dojdeme zvelebení to jest zvítězíme.

v. 8. koně — vozy viz „Starověda bibl.“ § 109.
„Vojenství Hebreův“ I. II. III.

Žalm 20. (21.)

Modlitba na poděkování za pomoc králi poskytnutou.

Překlad latinské Vulgaty.	Překlad původního textu hebrejského.
1. K službám Božím. — Žalm Davidův.	1. Řediteli hudby. — Žalm Davidův.
2. H ospodine, silné ochraně Tvé raduje se král, a nad pomocí Tvou plesá velice!	2. H ospodine, král se raduje ochraně Tvé, a jak velice plesá nad pomocí Tvou!
3. Přání srdce jeho jsi vyplnil, a nezamítl jsi tužby rtů jeho.	3. Přání srdce jeho jsi vyplnil, a nezamítl jsi tužby rtů jeho. (séla)
4. V ždyť uděluješ mu vzácných darů, postavils na hlavu jeho korunu z kamení drahého.	4. V ždyť uděluješ mu vzácných darů, stavíš na hlavu jeho korunu z ryzího zlata.

<p>5. Života žádal od Tebe;
Tys mu dal věk dlouhý —
na věky a navždy.</p> <p>6. Veliká jest sláva jeho
z pomoci Tvé;
Ty dáváš jemu velebnost
a velikou slávu.</p> <p>7. Činíš ho zdrojem požeh-
nání na věky;
Ty ho naplňuješ rozkoší
před tváří svou.</p> <p>8. Zajisté doufá král v Ho-
spodina
a milostí Svrchovaného
se nezviklá.</p> <p>9. Ruku tvou ucítí všickni
nepřátelé tvoji,
tvá pravice dostihne
všech tvých nenávist-
níků.</p> <p>10. Učiníš, že budou jako
ohnivá pec, když se ob-
jeví tvář tvá;
Hospodin v hněvu svém
je uvede ve zmatek a
oheň je požere.</p> <p>11. Potomstvo jejich vyhla-
díš ze země,
a símě jejich z pokolení
lidského.</p> <p>12. Byť i zle obmýšleli
proti tobě
a lest osnovali — ničeho
nedovedou.</p> | <p>5. Života žádal od Tebe;
Tys mu ho dal, — věk
dlouhý
na věky a navždy.</p> <p>6. Veliká jest sláva jeho
z pomoci Tvé;
Ty dáváš jemu velebnost
a slávu.</p> <p>7. Vždyť Ty ho činíš zdrojem
požehnání na věky,
Ty ho naplňuješ rozkoší
před tváří svou.</p> <p>8. Nebo král doufá v Ho-
spodina
a milostí Svrchovaného
se nezviklá.</p> <p>9. Ruka tvá dosáhne všech
nepřátel tvých,
tvá pravice dostihne
všech nenávistníků
tvých.</p> <p>10. Učiníš, že budou jako
ohnivá pec, když se ob-
jeví tvář tvá;
Hospodin v hněvu svém
je zničí a oheň je po-
žere.</p> <p>11. Potomstvo jejich vyhla-
díš ze země,
a símě jejich z pokolení
lidského.</p> <p>12. Byť i zle obmýšleli
proti tobě
a lest osnovali; — ničeho
nedovedou.</p> |
|---|--|

13. Neboť Ty to dovedeš, že
nastaví hřbet,
když tetivami svými tvář
jejich upravíš.

14. **Proslav** se, Hospodine,
mocnou ochranou svou!
Zpěvem i hudbou budeme
oslavovati hrdinské
činy Tvé.

13. Neboť Ty učiníš, že na-
staví hřbet,
když mířiti budeš teti-
vami svými na tvář
jejich.

14. **Proslav** se, Hospodine,
ochranou svou!
Zpěvem i hudbou budeme
oslavovati moc Tvou.

Poznámky k žalmu 20. (21.)

Skladatel a obsah. — Žalm tento, od Davida slo-
žený, obsahuje dobrořečení čili díkůčinění lidu
za pomoc králi poskytnutou, jakož i za ostatní veliká
dobrodiní, jimiž Bůh krále obdařil (v. 2.—8.).

Na to obrací se lid ku králi a vyslovuje mu ne-
zvratnou důvěru, že i příště pomocí Hospodinovou, v Něhož
doufá, protivníky své porazí a vyhubí (v. 9.—13.).

Konečně vzývá lid Hospodina za mocnou ochranu (v. 14.).

Příležitost a čas. — O příležitosti a čase nic urči-
tého stanoviti nelze.

v. 1. „K službám Božím“ viz žalm 4.

v. 10.—13. Smysl jest: „Ruku tvou“, — o králi,
jenž v Hospodina doufáš, ucítí všickni nepřátelé tvojí; ty
učiníš, že budou kraje jejich podobati se ohnivé peci,
kdy města a vesnice jejich ohněm ničiti budeš; Hospodin
v hněvu svém dopustí, že nastane v řadách jejich zmatek
a že oheň je požere. Ty vyhladiš potomstvo jejich ze
země — z počtu lidského pokolení. Ani lstí ani úskoky
svými ničeho proti tobě nedovedou, nýbrž na útěk se dají
— hřbet ranám nastaví, jakmile šípy tvé, tetivami vymr-
štěné, tváře jejich zraní a zohaví.

v. 13. L u k skládá se z lučiště a tetivy; lučiště byl
oblouk z pružného dřeva, zřídka z kovu. Tetiva byla
točena z vyschlých střev hovězích, ze žíní a podobných
věcí. Střely či šípy byly z třtiny neb lehkého dřeva a
2 stopy zdělí a z ostrého hrotu 2—3 palce dlouhého.
(Viz „Starověda bibl.“ § 110. „Zbroj“.)

Žalm 21. (22.)

D o k o n á n o j e s t .

I.

Překlad latinské Vulgaty.

1. K službám Božím; — Za přijetí oběti ranní. Žalm Davidův.
2. **B**ože! Bože můj! shledniž na mne! proč mne opouštíš?!
vzdaluješ se, — moha mi pomoci v mukách, — pro hříchy, kteréž jsem na sebe vzal.
3. „Bože můj!“ přes den volám, a neozýváš se; i v noci; o, nebudiž mi to za zlé pokládáno!
4. **V**ždyť Ty ve svatyni přebýváš —
chválo Israelova!
5. V Tebe doufali otcové naši,
doufali, a vysvobožoval jsi je.
6. K Tobě volávali a docházeli vysvobození,
v Tebe doufali a nebyvali zahanbeni.
7. **J**á pak červ jsem, a ne člověk,
lidem na posměch, tupen od chátry.
8. Všichni, kteří mne vidí,
posmívají se mi,
pysky rozdírají a hlavou potřásají:

Překlad původního textu hebrejského.

1. Řediteli hudby; — dle: „Jitřní laňka“. — Žalm Davidův.
2. **B**ože můj! Bože můj! proč mne opouštíš?!
vzdaluješ se, moha mi pomoci, od úpěnlivého nářku mého!
3. „Bože můj!“ přes den volám, a neozýváš se; i v noci, a nemohu se utišiti.
4. **▲** Tys přece onen Svatý,
jenž trůní nad chvalozpěvy Israele!
5. V Tebe doufali otcové naši,
doufali, a vysvobožoval jsi je.
6. K Tobě volávali a docházeli vysvobození,
v Tebe doufali a nebyvali zahanbeni.
7. **J**á pak červ jsem, a ne člověk,
lidem na posměch, tupen od chátry.
8. Všickni, kteří mne vidí,
posmívají se mi,
pysky rozdírají, hlavou potřásají:

<p>9. „Důvěřoval se Hospodinu
— ať jej vysvobodí,
ať mu pomůže, když se
Mu v něm zalíbilo!“</p> <p>10. Vždyť Tys vyvedl mne
ze života mateřského,
Tys mou nadějí od prsou
matky mé.</p> <p>11. Tobě jsem přikázán od
narození, —
od lůna matky mé jsi
Ty Bůh můj.</p> <p>12. Nevzdaluj se ode mne,
neboť soužení se blíží,
vždyť nemám nikoho,
kdo by spomohl!</p> <p>13. Obkličují mne četní bý-
kové;
tuční junci mne obstu-
pují.</p> <p>14. Rozdírají na mne tlamy
své,
jako lev dravý a řvoucí.</p> <p>15. Rozplývám se jako voda,
a všecky kosti mé se
rozstupují;
srdce mé je jako vosk,
rozpouští se v útrobě mé.</p> <p>16. Síla má vyprahla jako
střepina,
a jazyk můj lne mi na
podnebí,
ano, ukládáš mne do
hlíny pro umrlce.</p> | <p>9. „Důvěřoval se Hospodinu
— ať jej vysvobodí,
ať ho vytrhne, když se
Mu v něm zalíbilo!“</p> <p>10. Vždyť Tys vyvedl mne
ze života mateřského,
Tys učinil, že bezpečně
jsem se vinul k prsům
matky své.</p> <p>11. Tobě jsem přikázán od
narození, —
od lůna matky mé jsi
Bůh můj.</p> <p>12. Nevzdaluj se ode mne,
neboť soužení se blíží,
vždyť nemám, kdo by
spomohl!</p> <p>13. Obkličují mne četní bý-
kové;
jarobujní Bašanští junci
mne obstupují.</p> <p>14. Rozdírají na mne tlamy
své,
jako lev dravý, řvoucí.</p> <p>15. Rozplývám se jako voda,
a všecky kosti mé se
rozstupují;
srdce mé je jako vosk,
rozpouští se v útrobě mé.</p> <p>16. Síla má vypráhla jako
střepina,
a jazyk můj lne mi na
podnebí,
ano, ukládáš mne do
hlíny pro umrlce.</p> |
|---|---|

17. **N**eboť obkličují mně četní
psi,
rota bezbožná mne ob-
léhá;
prokláli mi ruce i nohy.
18. Všecky kosti mé možno
sčísti;
oni pak dívají se —
pasou se na mně.
19. Dělí mezi sebou roucha
má
a metají los o můj oděv.
20. **T**y pak, Hospodine, ne-
vzdaluj pomoci své ode
mne!
přispěj mi ku pomoci!
21. Vychvať od meče duši
mou —
mou jedinou z moci psů!
22. Vysvobod' mne ze chřtánu
lvího,
a od rohů bývolích —
mne ztrápeného!

17. **N**eboť obkličují mne psi,
rota bezbožná mne ob-
léhá;
prokláli mi ruce i nohy.
18. Všecky kosti své mohu
sčísti;
dívají se — pasou se
na mně.
19. Dělí mezi sebon roucha
má
a metají los o můj oděv.
20. **T**y pak, Hospodine, ne-
vzdaluj se!
sílo má, přispěj mi ku
pomoci!
21. Vychvať od meče duši
mou —
mou jedinou z moci psů!
22. Vysvobod' mne ze chřtánu
lvího,
a od rohů bývolích vy-
prošť mne!

II.

23. **V**ypravovati chci o jménu
Tvém bratřím svým,
uprostřed shromáždění
budu Tě oslavovati:
24. „Kdož se bojíte Hospo-
dina, chvalte Jej,
zvelebujte Jej všechno
símě Jakobovo,

- 23, **V**ypravovati chci o jménu
Tvém bratřím svým,
uprostřed shromáždění
budu Tě oslavovati:
24. „Kdož se bojíte Hospo-
dina, chvalte Jej,
zvelebujte Jej všechno
símě Jakobovo,

25. a chvějte se před Ním
všickni potomci Isra-
elovi!“

„Neboť nepohrdl ani ne-
povrhl prosbou trpícího
a neodvrátil ode mne
tváře své,
nýbrž vyslyšel mne, když
jsem k Němu o pomoc
volal.“

26. ❶ Tobě jednati bude
chvála má ve shromá-
ždění valném;
sliby své splním před
těmi, kteříž se Ho bojí.

27. Hodovati budou chudí
do syta,
velebíti budou Hospo-
dina ti, kteříž ho hle-
dají;
na věky kochati se bude
srdce jejich.

28. **R**ozpomenou se a k Ho-
spodinu obrátí se vše-
cky končiny zemské,
a skláněti se budou před
Ním všechny čeledi po-
hanské;

29. neboť Hospodinovo jest
to království,
vždyť On panuje nad
národy.

30. Hodovati budou a sklá-
něti se před Ním všickni
velmoži země,
Jemu klaněti se budou
všickni, kteříž klesají
do prachu.

a chvějte se před Ním
všichni potomci Isra-
elovi!“

25. „Neboť nepohrdl ani ne-
povrhl mukami trpícího
a nezahalil před ním
tváře své,
nýbrž vyslyšel jej, když
k Němu o pomoc volal.“

26. ❶ Tobě jednati bude
chvála má ve shromá-
ždění valném;
sliby své splním před
těmi, kteříž se ho bojí.

27. Hodovati budou chudí
do syta,
velebíti budou Hospo-
dina ti, kteříž ho hle-
dají;
„O kéž by se na věky
kochalo srdce vaše!“

28. **R**ozpomenou se a k Ho-
spodinu obrátí se vše-
cky končiny zemské,
a skláněti se budou před
Tebou všechny čeledi po-
hanské;

29. neboť Hospodinovo jest
to království,
vždyť On panuje nad
národy.

30. Hodovati budou a sklá-
něti se před Ním všickni
velmoži země,
Jemu klaněti se budou
všickni, kteříž klesají
do prachu,

31. i duše má Jemu žíti bude, a símě mé bude sloužiti Jemu.	i ti, kteříž život svůj déle zachovati nemohou.
32. O Pánu bude se vypra- vovati pokolení, jež přijde, a nebesa hlásati budou spravedlnost Jeho pří- štímu pokolení, že — Hospodin je vykou- pil.	31. Potomstvo bude sloužiti Jemu, o Pánu bude se vypra- vovati pokolením, 32. jež přijdou a hlásati bu- dou spravedlnost Jeho příštímu pokolení, že — „On to dokonal“.

Poznámky k žalmu 21. (22.)

Skladatel a obsah. — Žalm tento — výhradně
mesiánský — jest proroctví

o umučení Krista Pána (v. 2.—22.) a

o blahodárných účincích smrti Jeho
(v. 23.—32.).

Královský žalmista — David — světlem nadpři-
rozeným osvícen, mluví ústy Spasitelovými a líčí
zde barvami živými kruté muky, jakéž Kristus Pán vy-
trpěti má od svých nepřátel, a zároveň i smrtelnou úzkost
a sklíčenost, již mu bude zakusiti.

Ve druhé pak části hlásá blahonosné účinky
umučení Páně na věřících v Církvi, kterouž Božský
Spasitel založí.

K této církvi hlásiti se budou všickni národové;
v ní také občerstvovati se budou Svátostí Oltářní všickni
údobní, každého stavu bez rozdílu, ať velmož neb
poddaný, bohatec neb chudobný, zdravý neb umírající. —
A za to památka na Božského Spasitele věkověčně
potrvá v Církvi Jeho, a každé pokolení bude hlásati
zprávu tu o vykoupení světa pokolení následujícímu,
pokolení mladšímu — slovy: „**On to dokonal**“.

Že žalm tento jest výhradně mesiánský, dosvědčeno jest výrokem samého Spasitele a apoštolův, souhlasem všech křesťanských vykladačův a rozhodnutím Církve sv. nade vší pochybnost.

Také Židé dřívějších dob nepopírali, že žalm tento k Mesiáši se odnáší; mladší však pokolení vykládá žalm tento o smutném stavu národa židovského, chtěc takto zmařiti pádné důvody, které z něho čerpají křesťané.

V tomto žalmu jsou také mnohé věci, které se nesrovnávají ani s osudem krále Davida, ani s osudem jiné známé osoby; avšak s tím, co Kristus Pán, na kříž přibit, trpěl a mluvil, nápadně se shodují: vždyť osoba, kteráž v žalmu tomto mluví, dí, že proklány jsou ruce a nohy její (v. 17.) a že nepřátelé se o její oděv dělí (v. 19.); mimo to úplně se shodují slova, jež řečení nepřátelé pronášejí (v. 9.), se slovy, kterými židé posmívali se Kristu Pánu, na kříži visícímu (Mat. 27, 43.); ano Spasitel sám, na kříži umíraje, pronesl první slova žalmu našeho, — jak to dosvědčují evangelia sv. Matouše (27, 46.) a sv. Marka (15, 34.).

Kdy a za jaké příležitosti David žalm tento napsal, nelze určit.

v. 1. „K službám Božím“ viz žalm 4.

Slovy dle „Jitřní laňka“ viz žalm 9¹ nāpis.

Talmudisté nazývali ranní dobu — „jitřní laňkou“ a přirovnávali růžkám této — první paprsky vycházejícího slunce. S východem slunce byla dle zákona ve svatyni konávána každodenně ranní oběť, — obětován beránek. Zdá se tedy, že za milostivé přijetí oběti této (jak Vulgata označuje) zároveň byla zpívána píseň, začínající slovy: „Jitřní laňka“, jak má hebr. text.

v. 14.—32. V Bašanskú byly nejlepší pastviny; odtud byli Bašanští junci tučnější, smělejší, drzejší než jiní; býkové, junci, bývolí, lvové (viz žalm 3, 8.) jsou obrazem nepřátel silných a drzých — podobně i psi. (Viz „Starověda bibl.“ § 7. „Hory Palestinské“; § 82. „Dobytek pastýřských kočovníků“.

v. 25. Neodvrátil — nezahalil tváře své viz žalm 9², 1.

v. 26.—27. O s l i b e c h viz „Starověda bibl.“ § 62. „Sliby“; § 56. „Oběti mírné“.

v. 30. Před velmožem poklonil se pozdravující východan až k zemi, před králem padl zcela na zem, neb poklekl a dotekl se čelem země. (Viz „Starověda bibl.“ § 93. „Mravy v životě společenském“.)

Žalm 22. (23.)

D o b r ý p a s t ý ř.

Překlad latinské Vulgaty.

Žalm Davidův.

1. **H**ospodin jest můj vůdce,
netrpím nedostatku.
2. Na travnaté pastvy mne
klade,
k občerstvujícím vodám
mne vodí.
3. Posilňuje duši mou,
vodí mne po stezkách
pravých —
pro slávu svou.
4. **K**dyž se ubírám stínem
smrtonosným,
nebojím se nehody, nebo
Tys při mně;
žezlo Tvé a hůl Tvá jsou
mojí útěchou.
5. Ty strojíš mně stůl před
nepřátelei můmi,
olejem bohatě pomazuješ
hlavu mou,
a číše má opojivá, ó jak
je vzácná!

Překlad původního textu hebrejského.

Žalm Davidův.

1. **H**ospodin jest můj pastýř,
netrpím nedostatku.
2. Na travnatých pastvách
mne pase,
k tichým vodám mne vodí
3. Posilňuje duši mou,
vodí mne po stezkách
pravých —
pro slávu svou.
4. **K**dyž se ubírám údolím
děsnotemným,
nebojím se nehody, nebo
Tys při mně;
žezlo Tvé, hůl Tvá jsou
mojí útěchou.
5. Ty strojíš mně stůl před
nepřátelei můmi,
olejem bohatě pomazuješ
hlavu mou,
číše má přetéká.

6. **▲** milost Tvá bude mne
provázeti po všechny dny
života mého,
abych potom směl přebý-
vati v domě Hospodi-
nově — doživotně.

6. **J**en štěstí a milost budou
mne provázeti po všechny
dny života mého;
a opět budu přebývati
v domě Hospodinově
— doživotně.

Poznámky k žalmu 22. (23.)

Skladatel a obsah. — Skladatelem žalmu jest král D a v i d. Projevuje v něm svou neobmezenou důvěru v Hospodina a díky vzdává za ochranu božskou. Hospodina nazývá obrazně svým pastýřem, pod jehož vedením netrpí pražádného nedostatku a zároveň zcela bezpečným se cítí, neboť žezlem svým pečlivě ho řídí a holí svou proti nepřátelům chrání.

Doba sepsání. — Přihlížíme-li k verši pátému, složil David žalm tento, když před Absolonem utíkáje, za Jordán se uchýlil; bezpochyby tehdy, když v pustých místech, uprostřed nepřátel, s největším nedostatkem zápasil a v pravý čas mu Sobi, Machir a Berzelaj Salaadský pomohli, přinesše mu lože, koberce a nádoby hliněné, obilí ječmene, mouky, krup, bobu, čočovice a pražmy, ano i medu a másla, ovcí a tučných telat. (II. Sam. 17, 27.—29.)

v. 1. Za příčinou laskavé péče, s jakou pastýřové kočující nad blahem stáda svého bděli, stalo se jméno „pastýř“ čestným názvem králů, vůdců, kněží; ba sám Spasitel nazývá se „pastýřem dobrým“ (Jan 10, 11.); ž e z l o značí krátkou hůlečku, jíž pastýř ovečky řídí; dravce a škůdce stáda zahání holí; travnatá pastva, pramenitá voda jest obrazem štěstí a blahobytu. (Viz „Starověda bibl.“ § 81. „Pastýřství kočovnické“.)

v. 5. Vydatnou pomoc v nedostatku líčí král David dle způsobu, jakým hostitel svého milého hosta častoval: bohatě dal mu pomazati olejem hlavu, nápoje a pokrmu hojně mu předložil a t. d. (Viz „Starověda bibl.“ § 94. „Pohostinství a hostiny“; srovnej také Luk. 7, 46. jak vytýká Pán náš Simonovi fariseovi: „Olejem hlavy mé nepomazal jsi, tato ale mastí pomazala nohy mé“.)

Žalm 23. (24.)

Připravte se na slavné příští Páně.

Překlad latinské Vulgaty.

1. První den po sobotě. —
Žalm Davidův.

(Sbor u paty hory Sionské.)

Hospodinova jest země
a co ji naplňuje,
okrsek zemský, i všickni,
kteříž v něm obývají.

2. Neboť On ji na moři za-
ložil
a na řekách ji upevnil.

(I. hlas.)

3. **K**do smí putovati na horu
Hospodinovu,
a kdo smí se postaviti
na svatém místě Jeho?

(II. hlas.)

4. **T**en, kdož má ruce ne-
vinné a srdce čisté,
kdož nepovznáší mysli
své ku zlému,
a nepřisáhá lstivě bliž-
nímu svému.

(Sbor.)

5. **T**en obdrží od Hospodina
požehnání,
a spravedlivou odměnu
od Boha, spasitele svého.

6. Toť jest pokolení těch,
kteříž Ho hledají,
kteří hledají tváře Boha
Jakobova!

Překlad původního textu
hebrejského.

1. Žalm Davidův.

(Sbor u paty hory Sionské.)

Hospodinova jest země,
a co ji naplňuje,
okrsek zemský, i ti, kteříž
v něm obývají.

2. Neboť On ji na moři za-
ložil
a na řekách ji upevnil.

(I. hlas.)

3. **K**do smí putovati na horu
Hospodinovu,
a kdo smí se postaviti
na svatém místě Jeho?

(II. hlas.)

4. **T**en, kdo má ruce ne-
vinné a srdce čisté,
kdož nepovznáší mysli
své ku zlému,
a nepřisáhá lstivě.

(Sbor.)

5. **T**en obdrží od Hospodina
požehnání,
a spravedlivou odměnu
od Boha, spasitele svého.

6. Toť jest pokolení těch,
kteříž Ho hledají,
kteří hledají tváře Tvé,
Bože Jakobův! (séla)

(Sbor u hradu Sionského.)

7. **P**ozdvihněte, knížata, bran svých,
ano zdvihněte se, brány odvěké,
aby vejíti mohl král vítězoslavný!

(Hlas ode bran.)

8. **K**dož pak jest ten král vítězoslavný?

(Sbor.)

Hospodin silný a mocný,
Hospodin rek válečný.

9. **P**ozdvihněte, knížata, bran svých,
ano zdvihněte se, brány odvěké,
aby vejíti mohl král vítězoslavný!

(Hlas ode bran.)

10. **K**dož pak jest ten král vítězoslavný?

(Sbor.)

Hospodin zástupů,
On jest ten král vítězoslavný.

(Sbor u hradu Sionského.)

7. **Z**dvihněte brány své hlavy,
ano zdvihněte se, brány odvěké,
aby vejíti mohl král vítězoslavný!

(Hlas ode bran.)

8. **K**dož pak jest ten král vítězoslavný?

(Sbor.)

Hospodin silný a mocný,
Hospodin rek válečný.

9. **Z**dvihněte brány své hlavy,
ano zdvihněte se, brány odvěké,
aby vejíti mohl král vítězoslavný!

(Hlas ode bran.)

10. **K**dož pak jest ten král vítězoslavný?

(Sbor.)

Hospodin zástupů,
On jest ten král vítězoslavný. (séla)

Poznámky k žalmu 23. (24.)

Skladatel, doba a obsah. — Královský žalmista — D a v i d složil žalm tento dle všeho p ř e d přenesením archy úmluvy na horu Sionskou, aby při tomto slavnostním přenášení — při vítězoslavném průvodu Hospodina krále — po sborech zpíván byl.

Krásně oslovují se po dvakráte brány svatého stánku, aby se zdvihly, ježto jsou příliš nízký, aby Ho-

spodina, krále vítězoslavného, v sebe pojati mohly (viz v. 7.—9.).

(Viz „Starověda bibl.“ § 29.—32. „Rozměry a popis svatostánku“; viz také popis triumfu římského v díle: „Život Řekův a Římanův“. Líčí Frant. Velišský str. 459.—465.)

v. 4. viz „Starověda bibl.“ §§ 64. a 103. „O přísaze“.

v. 6. a 10. „s é l a“ viz žalm 3, 3.

Žalm 24. (25.)

Hospodine, smiluj se nade mnou!

Překlad latinské Vulgaty.	Překlad původního textu hebrejského.
1. K službám Božím. — Žalm Davidův.	1. Od Davida.
K Tobě, Hospodine, mysl svou pozdvihuji:	ס K Tobě, Hospodine, mysl svou pozdvihuji:
2. Bože můj, v Tebe doufám, nedejž mi zahanbenu býti,	2. י Bože můj, v Tebe doufám, nedejž mi zahanbenu býti,
3. nedopusť, aby jásali nepřátelé moji nade mnou;	nedopusť, aby jásali nepřátelé moji nade mnou;
nebo nižádný, kdož v Tebe doufá, nepozná zahanbení;	3. י nebo nižádný, kdož v Tebe doufá, nepozná zahanbení;
4. zahanbeni budou ti, kteří zlomyslně hřeší.	zahanbeni budou ti, kteříž Tě bez příčiny opustili.
U čiň, Hospodine, abych poznal cesty Tvé, stezkám svým mne vyučuj!	4. י U čiň, Hospodine, abych poznal cesty Tvé, stezkám svým mne vyučuj!

5. Učiň, abych kráčel dle pravdy Tvé, a poučuj mne;
neboť Ty jsi Bůh můj spasný,
v Tebe doufám po celý den.
6. **R**ozpomeň se, Hospodine, na slitování svá a na milosti své,
jsoutě zajisté odvěké!
7. Nevzpomínej hříchů mládí mého a mých nepravostí,
budiž mne pamětliv podle milosti své,
pro dobrotu svou, Hospodine!
8. **D**obrotivý a věrný jest Hospodin,
protož ukazuje hříšníkům cestu.
9. Vede ponížené k tomu, co pravé jest,
vyučuje pokorné svým cestám.
10. **V**šecky stezky Hospodinovy jsou plny milosti a věrnosti,
těm, kteříž ostříhají smlouvy s Ním — to jest přikázání Jeho.
11. Pro jméno své, Hospodine, odpusť vinu mou,
neboť jest veliká!

5. **U**čiň, abych kráčel dle pravdy Tvé, a poučuj mne;
neboť Ty jsi Bůh můj spasný,
v Tebe doufám po celý den.
6. **R**ozpomeň se, Hospodine, na slitování svá a na milosti své,
jsoutě zajisté odvěké!
7. **N**evzpomínej hříchů mládí mého a mých nepravostí,
budiž mne pamětliv podle milosti své,
pro dobrotu svou, Hospodine!
8. **D**obrotivý a věrný jest Hospodin,
protož ukazuje hříšníkům cestu.
9. **V**ede ponížené k tomu, co pravé jest,
a vyučuje pokorné cestě své.
10. **V**šecky stezky Hospodinovy jsou plny milosti a věrnosti —
těm, kteříž ostříhají smlouvy s Ním — to jest přikázání Jeho.
11. **P**ro jméno své, Hospodine, odpusť vinu mou,
neboť jest veliká!

12. **K**terýkoli člověk bojí se Hospodina, toho vyučuje On cestě, kterouž voliti má.
13. Duše jeho ve štěstí přebývá,
a potomstvo jeho bude vládnouti zemí.
14. Tvrzí bývá Hospodin ctitelům svým,

nebo smlouva Jeho směruje k poučování jich.
15. **○**či mé obráceny bývají vždycky k Hospodinu, On zajisté vyprostí nohy mé z léčí.
16. Popatř na mne a smiluj se nade mnou,
neboť jsem opuštěn a ztrápen!
17. Úzkosti srdce mého se vzmáhají:
o vyved' mne z mých tísní!
18. **V**zhlédni na mé soužení a na mou bídu,
a odpusť mi všecky mé hříchy!
19. Viz, že mnozí jsou nepřátelé moji,
že nespravedlivým záštim mne nenávidí!
20. Ostříhej duše mé a vysvobod' mne,
nedejž mi zahanbenu býti, vždyť se utíkám k Tobě!

12. **ⲕ**terýkoli člověk bojí se Hospodina, toho vyučuje On cestě, kterouž voliti má.
13. **ⲁ** Duše jeho ve štěstí přebývá,
a potomstvo jeho bude vládnouti zemí.
14. **ⲉ**Důvěrné obcování s Hospodinem bývá podílem ctitelů Jeho,
nebo smlouva Jeho směruje k poučování jich.
15. **ⲙ****○**či mé obráceny bývají vždycky k Hospodinu, On zajisté vyprostí nohy mé z léčí.
16. **ⲉ** Popatř na mne a smiluj se nade mnou,
neboť jsem opuštěn a ztrápen!
17. **ⲙ** Uvolni úzkosti srdce mého
a vyved' mne z mých tísní!
18. **ⲓ** **V**zhlédni na mé soužení a na mou bídu,
a odpusť mi všecky hříchy!
19. **ⲓ** Viz, že mnozí jsou nepřátelé moji,
a že nespravedlivým záštim mne nenávidí!
20. **ⲙ** Ostříhej duše mé a vysvobod' mne,
nedejž mi zahanbenu býti, vždyť se utíkám k Tobě!

21. **B**ezúhonní a spravedliví
přidrží se mne,

vždyť doufám v Tebe!

22. Osvobod', o Bože, Israële,
ze všech úzkostí jeho!

21. **Π** Bezúhonnost a spra-
vedlnost nechať mne
ostříhají,

vždyť doufám v Tebe!

22. **Δ** Osvobod', o Bože, Israele.
ze všech úzkostí jeho!

Poznámky k žalmu 24.. (25.)

Spisovatel a obsah. — Skladatel tohoto — abeced-
ního — žalmu — David — líčí pevnou svou dů-
věru v Boha a velebí rozkazy Boží, jež zachovávati
chce. Protož prosí, aby Bůh mu ukázal způsob
správného jednání a aby mu odpustil poklesky, o kte-
rých dobře ví, že jsou příčinou všech svízeli.

Zároveň prosí Boha pro sebe a pro celý národ
o pomoc proti nepřítelům.

O době a příležitosti sepsání žalmu nelze nic ji-
stého říci.

O žalmech abecedních viz „Úvod“ číslo 33.

v. 1. „K službám Božím“ viz žalm 4.

Žalm 25. (26.)

Mysl čistá touží po chrámu Páně.

Překlad latinské Vulgaty.

1. K službám Božím. — Žalm
Davidův.

Zastaň se mne, Hospo-
dine, neboť spravedlivě
jednám,
a nezvratně doufám v Ho-
spodina!

**Překlad původního textu
hebrejského.**

1. Od Davida.

Zastaň se mne, Hospo-
dine, neboť spravedlivě
jednám,
a nezvratně doufám v Ho-
spodina!

2. Zkoumej mne, Hospodine, a zpytuj mne, ohněm doznávej mých ledví i srdce mého!
3. neboť mám před očima svýma milost Tvou, a stále kochám se s pravdou Tvou!
4. **S** lidmi falešnými nese-dávám
a s licoměrníky neobcuji.
5. V nenávisti mám shromáždění zlomyslníků
a u bezbožníků nese-dávám.
6. Jsa bez viny, mohu umyti ruce své
a choditi okolo oltáře Tvého, Hospodine!
7. abych slyšel chvalo-zpěvy,
a o všech Tvých divech vypravoval.
8. Hospodine, miluji okrasu domu Tvého
a místo, kde trůní sláva Tvá.
9. **N**edopust', aby zahynula duše má zároveň s bez-božníky
a život můj s vražed-níky!
10. neboť na rukou jejich lpí neřesti,
a pravice jejich plna jest úplatků.

2. Zkoumej mne, Hospodine, a zpytuj mne, ohněm doznávej mých ledví i srdce mého!
3. neboť mám před očima svýma milost Tvou, a stále jednám podle pravdy Tvé.
4. **S** lidmi falešnými nese-dávám
a s licoměrníky neobcuji.
5. V nenávisti mám shromáždění zlomyslníků
a u bezbožníků nese-dávám.
6. Jsa bez viny, mohu umyti ruce své
a choditi okolo oltáře Tvého, Hospodine!
7. abych zapěl chválu,
a o všech Tvých divech vypravoval.
8. O Hospodine, miluji dům,
v němž bydlíš,
a místo, kde trůní sláva Tvá.
9. **N**eodnímej duše mé zá-roveň s hříšníky
a života mého s vra-žedníky!
10. neboť na rukou jejich lpí neřest,
a pravice jejich plna jest úplatků.

11. Já však spravedlivě jed-
nám —
Osvobod' mne a bud'
mně milostiv!

12. Noha má stává na cestě
přímé:
Ve shromáždění chci
oslavovati Tebe, o Ho-
spodine.

11. Já však spravedlivě jed-
nám —
Osvobod' mne a bud'
mně milostiv!

12. Noha má stává na cestě
přímé:
Ve shromáždění chci
oslavovati Hospodina.

Poznámky k žalmu 25. (26.)

Skladatel a obsah. — Skladatel tohoto žalmu — David — odvolává se k soudu Božímu a dokládá, že veškerý jeho život jest neustálou snahou po spravedlnosti; i prosí Hospodina, by mu poskytnouti ráčil ochrany své.

Čas. — Žalm tento složil David, jak pravdě podobno, když od Saula pronásledován byl; nemožno však blíže něčeho určitého stanovit, při které příležitosti se to stalo.

P o z n. Část žalmu tohoto (v. 6.—12.) modlívá se kněz při nejsv. oběti mše sv., když po obětování ruce si umývá. Kdo ruce si myje, označuje obřadem tím čistou mysl svou, t. j. že není si povědom žádné viny. Žalmista naráží zde na mytí rukou, kteréž předepsáno bylo starším té obce, v jejíž okolí nalezena byla mrtvola zavražděného člověka, a vrah nemohl býti vypátrán. V takovém případě povinna byla obec ta dáti jalovici, která dosud jha nenesla; tuto starší obce přivedli k řece neb potoku a zde ji místo onoho vražedníka zabili, a sice tak, že krev do vody stékala a proudem odnesena byla. Na to všickni starší, za přítomnosti kněží, úředníků, sluhů neviditelného Boha, krále, ruce v řece si umývajíce, říkali: „Ruce naše neprolily krve této, aniž viděly zraky naše“ — (totiž: ji prolíti; t. j. nikdo z nás nespáchal této vraždy a nikdo z nás také vražedníka neviděl.) Milostiv budiž, Hospodine, lidu svému Israelskému!“

(Viz „Starověda bibl.“ § 108. „Krevní pomsta“.)

v. 1. „K službám Božím“ viz žalm 4. (zde přidala Vulgata, nikoliv LXX.).

v. 2. „srdce a ledví“ jsou vnitřní části těla, jimiž naznačuje se — myšlení, úmysl při jednání, což toliko Bůh zná.

v. 6. „okolo oltáře“ totiž zápalného, kterýž stál v nádvoří proti vchodu do svatyně. (Viz „Starov. bibl.“ § 29., 30., 31., 32.: „Svatostánek — Nádvoří Svatyně — Velesvatyně čili Tajnice — v této trůn Boha krále“.)

Žalm 26. (27.)

Kdož se důvěřuje Hospodinu, neleká se ničeho.

Překlad latinské Vulgaty.

1. Od Davida, prve než pomazán byl.

Hospodin jest světlo mé a spása má, kohož bych se měl báti?

Hospodin jest ochránce života mého, kohož bych se lekal?

2. Když se ke mně přibližují nešlechtníci, chtějí pohltiti mé tělo; nepřátelé moji, kteříž mne sužují, ti slábnou a padají.

3. Byť i tábor proti mně se rozložil, — srdce mé se nestrachuje. Byť se zdvihla proti mně válka, — i při tom nepřestávám doufati.

Překlad původního textu hebrejského.

1. Od Davida.

Hospodin jest světlo mé a spása má. kohož bych se měl báti?

Hospodin jest obrana života mého, kohož bych se lekal?

2. Když se ke mně přibližují nešlechtníci, chtějí pohltiti tělo mé, protivníci a nepřátelé moji; — ti klopýtají a padají.

3. Byť i tábor proti mně se rozložil, — srdce mé se nestrachuje. Byť se zdvihla proti mně válka, — jsem při tom klidné mysli.

4. **❶** jednu věc prosívám
Hospodina, po té tou-
žím,
abych směl přebývati
v domě Hospodinově
po všechny dny života
svého,
patře na velebnost Ho-
spodinovu,
kochaje se ve chrámě
Jeho.
5. Neboť On mne ve stánku
svém skrývá;
v době trudné
On mne chrání záclonou
stánku svého.
6. On mne vyzdvihne na
skálu,
a tak hlavu mou po-
vznese nad nepřáteli
mými.
Obcházeje oltář, budu
obětovati ve stánku
Jeho chvalné oběti,
budu zpívati a hráti Ho-
spodinu.
7. **Slyš**, o Hospodine, hlas
můj, když k Tobě
volám,
smiluj se nade mnou
a vyslyš mne!
8. K Tobě mluví srdce mé,
Tebe hledají zraky mé;
já, Hospodine, tváře Tvé
hledám.

4. **❶** jednu věc prosívám
Hospodina, po té tou-
žím,
abych směl přebývati
v domě Hospodinově
po všechny dny života
svého,
patře na velebnost Ho-
spodinovu,
kochaje se ve chrámě
Jeho.
5. Neboť On mne ve stánku
svém skrývá
v době trudné;
Hospodin mne chrání
záclonou stánku svého;
On mne vyzdvihne na
skálu.
6. A tak se hlava má po-
vznese nad nepřátely
mé vůkol mne.
I budu obětovati ve stán-
ku Jeho chvalné oběti,
budu zpívati a hráti Ho-
spodinu.
7. **Slyš**, o Hospodine, hlas
můj, když volám,
a buď mně milostiv a vy-
slyš mne!
8. Za Tebe říká srdce mé:
„Hledejte tváře mé!“
Já, Hospodine, tváře Tvé
hledám.

<p>9. Neodvracujž tváře své
ode mne,
neodchyluj se ve hněvu
od služebníka svého!
Bud' mi spomocníkem,
neopouštěj mne,
a nepovrhni mnou, Bože
můj spasný!</p> <p>10. Vždyť opustili mne otec
můj i má matka,
avšak Hospodin se mne
ujme.</p> <p>11. Vyučuj mne, Hospodine,
cestě své,
a ved' mne po stezce
pravé, —
pro nepřátele mé!</p> <p>12. Nevydej mne kvůli pro-
tivníků mých!
neboť povstali proti mně
svědkové lživí;
i sobě samému lže ne-
šlechtník.</p> <p>13. Doufám, že zakusím do-
broty Hospodinovy .

na zemi mezi živými.</p> <p>14. Doufej v Hospodina!
vzmuž se a posilniž se
srdce tvé,
a doufej v Hospodina!</p> | <p>9. Neskrývejž tváře své
přede mnou,
nezamítej ve hněvu slu-
žebníka svého.
Ty býváš pomoc má,
o nezavrhuj mne,
a neopouštěj mne, Bože
můj spasný!</p> <p>10. Vždyť opustili mne otec
můj i má matka.
Avšak Hospodin se mne
ujme.</p> <p>11. Vyučuj mne, Hospodine,
cestě své,
a ved' mne po stezce
pravé,
pro slídiče mé!</p> <p>12. Nevydej mne lakotě pro-
tivníků mých!
neboť povstali proti mně
svědkové lživí,
i ten, jenž po násilí
dychtí.</p> <p>15. Kdybych nebyl doufal,
že zakusím dobroty Ho-
spodinovy
na zemi mezi živými —
(pak bych byl zahynul
v soužení svém).</p> <p>14. Doufej v Hospodina!
vzmuž se a posilniž se
srdce tvé,
a doufej v Hospodina!</p> |
|---|--|

Poznámky k žalmu 26. (27.)

Skladatel a obsah. — Skladatel žalmu tohoto — David — vyznává svoji pevnou důvěru v ochranu Boží a zároveň vřelou touhu, by mu dovoleno bylo, doživotně přebývati v domě Hospodinově; po té připojuje prosby, aby Hospodin chránil ho od nepřátel nad míru zuřivých.

Čas. — Zdá se, že David složil žalm tento na útěku před Saulem (I. Sam. 21.), dříve, než k sobě vzal otce i matku (I. Sam. 22, 1.—3.).

v. 1. „světlem“ nazývá se obrazně — štěstí, milost.

v. 6. „On mne vyzdvihne na skálu“ t. j. přivede mne na bezpečné místo = zachrání mne; skála — záclona jsou obrazem ochrany, viz žalm 9¹, 10.

v. 6. Viz „Starověda biblická“ § 56. „Oběti mírné či pokojné“.

v. 9. „Neodvracuj tváře své“ viz žalm 9², 1.

v. 12. „i sobě samému lže nešlechtník“, t. j. proti svému přesvědčení roztrušuje o mne lživé věci.

Žalm 27. (28.)

Pomoz, o Hospodine!

Překlad latinské Vulgaty.

1. Žalm Davidův.

K Tobě, Hospodine,
volám,
Bože můj, neodmlčujž se
mně!
abych pak, odvrátíš-li se
mlče ode mne,
nepodobal se těm, kteříž
sklesnouti mají do
hrobu!

Překlad původního textu hebrejského.

1. Od Davida.

K Tobě, Hospodine,
volám,
skálo má, neodmlčujž se
mně!
neodvracuj se mlče ode
mne,
abych se nepodobal těm,
kteříž klesnouti mají do
hrobu!

2. Vyslyš, Hospodine, úpěnlivý hlas můj, když k Tobě se modlím,
když vzpínám ruce své k tajnici Tvé svaté!
3. O neodvolávej mne zároveň s hříšníky,
a nedopusť, abych zahynul s nešlechtníky,
kteří přátelsky mluvívají s bližním svým,
ale zlý úmysl v srdci svém chovají!
4. Odplť jim podle jednání jejich
a podle zloby skutků jejich;
odplť jim podle práce rukou jejich;
odplť jim jednání jejich!
5. Neboť nevšímají si skutků Hospodinových,
aniž díla rukou Jeho. —
Ty je podvrátíš a nevzděláš je více!
6. **P**ochválen budiž Hospodin,
že vyslyšel úpěnlivé volání mé!
7. Hospodin jest spomocník můj a obránce;
v Něho doufalo srdce mé,
a — bylo mi spomoženo,
i plesá tělo mé,
protož oslavuji Jej ochotně.

2. Vyslyš úpěnlivý hlas můj,
když k Tobě o pomoc volám,
když vzpínám ruce své k tajnici Tvé svaté!
3. O neodvolávej mne zároveň s bezbožníky a nešlechtníky,

kteří přátelsky mluvívají s bližními svými,
ale zlý úmysl v srdci svém chovají!
4. Odplť jim podle jednání jejich
a podle zloby skutků jejich;
odplť jim podle práce rukou jejich,
odplť jim jednání jejich!
5. Neboť nevšímají si skutků Hospodinových,
ani díla rukou Jeho. —
On je podvrátí a nevzdělá již více.
6. **P**ochválen budiž Hospodin,
že vyslyšel úpěnlivé volání mé!
7. Hospodin jest síla má a pavéza,
v Něho doufalo srdce mé,

protož oslavuji Jej svou písní.

8. Hospodin jest silou lidu svého,
a spasným obráncem pomazanému svému.	8. Hospodin jest záštitou jejich (lidu svého)
a spásnou ohradou pomazanému svému.
9. Pomáhej lidu svému, Hospodine,
a žehnej dědictví svému
a spravuj je a zvelebuj je na věky!	9. O pomáhej lidu svému
a žehnej dědictví svému
a spravuj je a zvelebuj na věky!

Poznámky k žalmu 27. (28.)

Skladatel a obsah. — Žalmista — král David — vzývá pomoc Boží, aby snad při nastalé pohromě zároveň s nešlechtníky neklesnul do hrobu.

Pevně doufaje, že prosby jeho vyslyšeny budou, končí žalm tento díky vzdáním a modlitbou za národ.

Čas. — Žalm tento odnáší se zajisté do doby vzpoury, osnované od nezdárného Absolona, poněvadž skladatel jest v prevelikém nebezpečí života (v. 1.).

v. 2. T a j n i c í čili velesvatyní slove nepřístupná část svatostánku; do ní žádný paprsek sluneční nevnikal; tam uložen byl poklad lidu israelského nejdražší — a r c h a ú m l u v y. Do tajnice směl velekněz v roku jen na den smíru vkročiti. (Viz „Starověda bibl.“ § 29. „Svatostánek“; § 32. „Velesvatyně“; § 51. „Den smíru“.)

v. 8. P o m a z a n é m u s v é m u t. j. králi, kteréhož si Hospodin král za viditelného náměstka vyvolil.

Žalm 28. (29.)

Moc Hospodinova jeví se v povětrí bouřlivém.

Překlad latinské Vulgaty.

1. Žalm Davidův při závěrku slavnosti stánků.

Přinášejte Hospodinu,
ctitelé Boží,
přinášejte Hospodinu —
beránky!

2. Vzdávejte Hospodinu —
čest a chválu,
vzdávejte Hospodinu čest
jména Jeho hodnou,
sklánějte se před Hospo-
dinem v Jeho síni svaté!

3. **H**las Hospodinův zaznívá
nad vodami,
hřímá Bůh slavný,
Hospodin nad vodami ve-
líkými.

4. Hlas Hospodinův jest
silný,
hlas Hospodinův jest ve-
lebný.

5. **H**las Hospodinův láme
cedry,
ano, Hospodin láme cedry
Libanské.

6. A potírá je jako na Li-
baně tele,
byť i vzácné bylo — jako
mladý bývol.

7. Hlas Hospodinův
rozkřesává plameny
ohnivé.

**Překlad původního textu
hebrejského.**

1. Žalm Davidův.

Vzdávejte Hospodinu,
ctitelé Boží,
vzdávejte Hospodinu —
čest a chválu!

2. Vzdávejte Hospodinu čest
jména Jeho hodnou,

sklánějte se před Hospo-
dinem v ozdobě svaté!

3. **H**las Hospodinův zaznívá
nad vodami,
hřímá Bůh slavný,
Hospodin nad vodami ve-
líkými.

4. Hlas Hospodinův jest
silný,
hlas Hospodinův jest ve-
lebný.

5. **H**las Hospodinův láme
cedry,
ano, Hospodin láme cedry
Libanské.

6. A způsobuje, že poskakují
— jako tele,
Libanon a Širjon — jako
mladý bývol.

7. Hlas Hospodinův
rozkřesává plameny
ohnivé.

<p>8. Hlas Hospodinův otřásá pouští,
Hospodin otřásá pouští Kadešskou.</p> <p>9. Hlas Hospodinův působí, že laňky plodu pozbývají;
i husté lesy obnažuje, ale ve chrámě Jeho všickni volají: „Sláva!“</p> <p>10. Hospodin dopustil, že přišla potopa,
a Hospodin trůní jako král na věky;
Hospodin udělí lidu svému síly,
Hospodin ušetří lidu svému hojného štěstí.</p> | <p>8. Hlas Hospodinův otřásá pouští,
Hospodin otřásá pouští Kadešskou.</p> <p>9. Hlas Hospodinův způsobuje, že laňky plodu pozbývají,
i lesy obnažuje, ale ve chrámě Jeho všechno volá: „Sláva!“</p> <p>10. Hospodin trůnil nad potopou,
a Hospodin trůní jako král na věky.
Hospodin udělí lidu svému síly,
Hospodin ušetří lidu svému hojného štěstí.</p> |
|--|---|

Poznámky k žalmu 28. (29.)

Skladatel a obsah. — Královský pěvec — David oslavuje slavně moc a velebnost božskou, která obzvláště při bouři hromobitím (hlasem Hospodinovým), bleskem (rozkřesává plameny ohnivé v. 7.) a spoustou vod se objevuje hroznou a úctyhodnou.

Dobu, kdy píseň ta sepsána byla, nelze určit.

v. 5.—6. O Libanu, o Širjonu, o cedrech Libanských viz „Starověda bibl.“ § 7. „Hory Palestinské“.

v. 8. Poušť Kadešská jest v Arabii.

Žalm 29. (30.)

Díky za vysvobození z úzkosti smrtelné.

Překlad latinské Vulgaty.

1. Zalm. — Píseň při posvěcení stánku; — od Davida.
5. **V**elebím Tě, o Hospodine, že jsi mne chránil
a že jsi nedopustil, aby nade mnou jásal nepřítel můj!
3. Hospodine, Bože můj!
k Tobě volal jsem o pomoc, a uzdravil jsi mne!
4. Hospodine, Tys vyvedl z podsvětí duši mou,
Ty jsi mne při životě zachoval mezi těmi, kteří klesli do hrobu.
5. **Z**pívejte Hospodinu, vy, věrní ctitelé Jeho,
a oslavujte Jeho svatou památku!
6. Neboť On trestá, — když se hněvá,
a oživuje, když milostiv jest;
z večera zavítává pláč,
ale z jitra prozpěvování.
7. **■** já v době hojnosti myslíval jsem:
„Nezviklám se nikdy.“

Překlad původního textu hebrejského.

1. Píseň při posvěcení stánku. — Od Davida.
2. **V**elebím Tě, o Hospodine, že jsi mne vysvobodil,
a že nedopustil, aby nade mnou jásal nepřítel můj!
3. Hospodine, Bože můj!
k Tobě volal jsem o pomoc, a uzdravil jsi mne!
4. Hospodine, Tys vyvedl z podsvětí duši mou,
Ty jsi mne při životě zachoval mezi těmi, kteří klesli do hrobu.
5. **Z**pívejte Hospodinu, vy, věrní ctitelé Jeho,
a oslavujte Jeho svatou památku!
6. Neboť okamžik jen trvá Jeho hněv,
milost Jeho — doživotně;
z večera zavítává pláč,
ale z jitra prozpěvování.
7. **■** já v bezpečí jsa, myslíval jsem:
„Nezviklám se nikdy.“

<p>7. Hospodine! Tys milostí svou opevnil důstojnost mou;
ale, jak jsi odvrátil tvář svou ode mne, polekal jsem se.</p> <p>9. K Tobě, Hospodine, volal jsem,
Tebe, Boha svého, prosil jsem úpěnlivě:</p> <p>10. „Jaký bude užitek z mé krve, —
sklesnu-li do hrobu —
„Může-li pak oslavovati Tě hlína,
může-li hlásati věrnost Tvou?“</p> <p>11. Slyšel Hospodin, a smíloval se nade mnou,
Hospodin byl mým spomocníkem!</p> <p>12. Tys obrátil pláč můj ve plesání,
Tys mi odňal roucho žíněné a přepásal jsi mě veselím,</p> <p>13. aby Tě opěvovala duše má a zármutkem neumlkla.
Hospodine, Bože můj,
Tebe budu na věky velebiti!</p> | <p>8. Hospodine! Tys milostí svou silně opevnil horu mou,
ale, jak jsi skryl tvář svou, polekal jsem se.</p> <p>9. K Tobě, Hospodine, volal jsem,
Tebe, o Hospodine, prosil jsem úpěnlivě:</p> <p>10. „Jaký bude užitek z mé krve, —
sklesnu-li do hrobu?“
„Může-li pak oslavovati Tě hlína,
může-li hlína hlásati věrnost Tvou?“</p> <p>11 Ó, slyš, Hospodine, a smíluj se nade mnou!
Hospodine, budiž mým spomocníkem!</p> <p>12. Tys obrátil pláč můj ve plesání,
Tys mi odňal roucho žíněné a přepásal jsi mne veselím,</p> <p>13. aby Tě opěvovala duše má a neumlkla.
Hospodine, Bože můj,
Tebe budu věčně velebiti!</p> |
|---|--|

Poznámky k žalmu 29. (30.)

Spisovatel a obsah. — Král D a v i d, jsa vysvobozen z patrného nebezpečí smrti, děkuje Hospodinu.

Doba. — Dle nápisu: „Píseň při posvěcení stánku“ zdá se, že se tím naznačuje z a s v ě c e n í h o r y M o r i a pro budoucí chrám. Stalo se tak po onom moru, o němž v II. Sam. 24., a I. Paral. 21.—22, 1.—19. se vypravuje. Král David místo to koupil od Ornána za šest set lotů zlata; vzdělal na něm oltář a obětoval oběti. Tam vystavěl král Šalomoun Hospodinu chrám, jak to otec jeho David dle vůle Boží byl ustanovil II. Par. 3, 1.

v. 10. „Může-li pak oslavovati Tě hlína?“ t. j. zemřelý, poněvadž tělo jeho v prach čili v hlínu se obrátí, viz žalm 6, 6.

v. 12. Roucho smuteční bylo zhotovováno z hrubé černé, síti podobné tkaniny, obyčejně ze srsti nebo žíně, viz „Starověda biblická“ § 72. „Oděv“.

Žalm 30. (31.)

Modlitba v tuhé tísní.

Překlad latinské Vulgaty.	Překlad původního textu hebrejského.
1. K službám Božím.— Žalm Davidův, v tuhé tísní.	1. Řediteli hudby. — Žalm Davidův.
2. K Tobě, o Hospodine, se utíkám; — Kéž bych nikdy nepoznal zahanbení! Pro spravedlnost svou vysvobod' mne!	2. K Tobě, o Hospodine, se utíkám; — Kéž bych nikdy nepoznal zahanbení! Pro spravedlnost svou vysvobod' mne!

3. Nakloň ke mně ucha svého; rychle vysvobod' mne!
Budiž mi Bohem ochranným,
místem útočištným, chtěje mne zachrániti!
4. **N**eboť síla má a útočiště mé jsi Ty,
Ty zajisté pro slávu svou mne povedeš a řídití budeš.
5. Ty vyvedeš mne z léči, kterouž polékli na mne; neboť Tys obránce můj.
6. **V** ruce Tvé poroučím ducha svého;
Ty mne vysvobodíš, Hospodine, Bože věrný!
7. Ty nenávidíš těch, kteří slouží ničemným modlám;
já však v Hospodina naději skládám.
8. **C**hci plesati a z milosti Tvé se radovati,
že jsi vzhlédl na mou bídu,
a vysvobodil z tuhé tísně duši mou;
9. a že jsi mne nevydal v ruce nepřítelovy,
žes postavil nohy mé na místo prostranné.
10. **S**miluj se nade mnou, Hospodine, neboť je mi úzko!
zármutkem chřadne oko mé, duše má i tělo mé.

3. Nakloň ke mně ucha svého; rychle vysvobod' mne!
Budiž mi útočištnou skalou,
místem hrazeným, chtěje mne zachrániti!
4. **N**eboť skála má a hrad můj jsi Ty,
Ty zajisté pro slávu svou mne povedeš a řídití budeš.
5. Ty vyvedeš mne z léči, kterouž polékl na mne, neboť Tys má záštita.
6. **V** ruce Tvé poroučím ducha svého;
Ty mne vysvobodíš, Hospodine, Bože věrný!
7. Nenávidím těch, kteří slouží ničemným modlám,
neboť v Hospodina naději skládám.
8. **C**hci plesati a z milosti Tvé se radovati,
že jsi vzhlédl na mou bídu,
a pečoval o stísněnou duši mou;
9. a že jsi mne nevydal v ruce nepřítelovy,
žes postavil nohy mé na místo prostranné.
10. **S**miluj se nade mnou, o Hospodine, neboť je mi úzko!
zármutkem chřadne oko mé, duše má i tělo mé.

11. Zármutkem zajisté hyne
— život můj,
a úpěním — léta má;
bídou klesá — síla má,
a kosti mé práhnou.

12. Pro mnohé své nepřátele
jsem na posměch —
i sousedům svým velmi,
a přátel svých jsem po-
strachem;
zhlédne-li mne který
mimo dům, — utíká
přede mnou.

13. Vytrácím se z paměti,
ze srdce tak, jako ze-
mřelý, —
jsem jako puklá nádoba.

14. Vždyť slýchám utrhaní
od mnohých,
přebývajících v úkol; —
když společně konají
proti mně porady,
obmýšlejíce o život mne
připraviti.

15. Já však v Tebe doufám,
Hospodine!
říkám: „Bůh můj jsi Ty!“

16. V ruce Tvé jsou osudy
mé;
vytrhni mne z ruky mých
nepřátel
a těch, kteří mne stí-
hají!

11. Zármutkem zajisté hyne
— život můj,
a úpěním — léta má;
žalem klesá — síla má,
a kosti mé práhnou.

12. Pro mnohé své nepřátele
jsem na posměch,
i sousedům svým jsem
břemenem,
a přátel svých postra-
chem;
zhlédne-li mne který
mimo dům, — utíká
přede mnou.

13. Vytrácím se z paměti,
ze srdce tak, jako ze-
mřelý, —
jsem jako puklá nádoba.

14. Vždyť slýchám utrhaní
od mnohých;
strach se všech stran, —
když společně konají
proti mně porady,
obmýšlejíce o život mne
připraviti.

15. Já však v Tebe doufám,
Hospodine!
říkám: „Bůh můj jsi Ty!“

16. V ruce Tvé jsou osudy
mé;
vytrhni mne z ruky mých
nepřátel
a těch, kteří mne stí-
hají!

17. Ó, vyjasni tvář svou nad
služebníkem svým,
a zachraň mne milostí
svou!
18. Hospodine, nepřipust',
abych k zahanbení při-
šel, vždyť Tě vzývám!
Zahanbení nechať dojdou
bezbožníci; ti nechať
táhnou do podsvětí!
19. Oněměte, rtové lživí,
kteří o spravedlivém
mluvívají drze,
pyšně a s potupou!
20. Ó, jak veliká jest štědrá
dobrotivost Tvá,
kterouž jsi ctitelům svým
uchoval,
kterouž prokazuješ těm,
kteří doufají v Tebe, —
před lidmi!
21. Ty je chráníš záclonou
obličeje svého od úkla-
dů lidských,
skrýváš je ve stánku
svém před jazyky svár-
livými.
22. Pochválen buď Hospodin,
že zázračně prokázal mi
milost svou v městě
ohraženém!
23. Já zajisté myslil jsem
v pomatenosti své;
„Vyloučen jsem z obzoru
očí Tvých“.
Ale Tys vyslyšel hlas
úpění mého,
když jsem o pomoc
k Tobě volal.

17. Ó, vyjasni tvář svou nad
služebníkem svým,
a zachraň mne milostí
svou!
18. Hospodine, nepřipust',
abych k zahanbení při-
šel, vždyť Tě vzývám!
Zahanbení nechať dojdou
bezbožníci; nechať
umlknou v podsvětí!
19. Oněměte, rtové lživí,
kteří o spravedlivém
mluvívají drze,
pyšně a s potupou!
20. Ó, jak veliká jest dobro-
tivost Tvá,
kterouž jsi ctitelům svým
odložil,
kterouž prokazuješ těm,
kteří doufají v Tebe, —
před lidmi!
21. Ty je chráníš záclonou
obličeje svého od úkla-
dů lidských,
skrýváš je jako ve stanu
před jazyky svárlivými.
22. Pochválen buď Hospodin,
že zázračně mi prokázal
milost svou v městě
ohraženém!
23. Já zajisté myslil jsem
v pomatenosti své:
„Vyloučen jsem z obzoru
očí Tvých“.
Ale Tys vyslyšel hlas
úpění mého,
když jsem o pomoc
k Tobě volal.

24. Milujtež Hospodina
všichni Jeho věrní cti-
telé!
neboť věrnost žádá Ho-
spodin,
těm pak, kteří se do-
pouštějí pýchy, odplácí
vrchovatě.

25. Vzmuzte se a buďte ne-
ohrožené mysli, —
všichni, kteříž doufáte
v Hospodina!

24. Milujtež Hospodina
všichni jeho věrní cti-
telé!
Věrných ostříhá Hospo-
din,
těm pak, kteří se do-
pouštějí pýchy, odplácí
vrchovatě.

25. Vzmuzte se a buďte ne-
ohrožené mysli, —
všichni, kteříž doufáte
v Hospodina!

Poznámky k žalmu 30. (31.)

Skladatel a obsah. — D a v i d v největší jsa bídě a tísní, v zývá pomoc Boží a slibuje, že vždy pevně důvěřovati bude v ochranu Hospodinovu (v. 2.—9.).

Dále popisuje zla, kterých zakusil a opětuje prosby svoje (v. 10.—19.).

Ku konci díky vzdává Bohu, že odvrátil od něho nebezpečí, a povzbuzuje ostatní zbožné, aby pevně důvěřovali v Hospodina.

Doba a příležitost. — Kdy a za jaké příležitosti David žalm tento složil, vysvítá z vypravování v I. Sam. hl. 23.

P o z n á m k a. — Slovo verše šestého „v ruce Tvé poroučím ducha svého“ užil Spasitel náš na kříži, načež vypustil ducha. (Luk. 23, 46.)

v. 1. „K službám Božím“ viz žalm 4.

v. 2. „Nakloň ucha svého“ viz žalm 2, 4.—5.

v. 4. skála, hrad značí obrazně ochranu — ochránce, viz žalm 9¹, 10.

v. 5. osidlem, léčí obrazně slovou nástrahy, viz žalm 7, 16.

v. 9. Místem prostranným slove obrazně — uvolnění, vysvobození, pomoc: tak jako místem těsným, úzkým značí se obrazně — tíseň, úzkost.

v. 11. bída bývá příčinou žalu.

v. 21. záclona, stánek — značí obrazně ochranu, viz žalm 9¹, 10.

Žalm 31. (32.) II. žalm kajicný.

Vyznej se upřímně z hříchů svých: dojdeš odpuštění.

Překlad latinské Vulgaty.

1. Píseň Davidova.

Blaze těm, jimž odpuštěna jsou provinění,
jimž hříchy jsou prominuty!

2. Blaze člověku, jemuž Hospodin nepřičítá viny,
a v jehož srdci žádné lsti není!

3. **D**okud jsem se tajil, práhly kosti mé,
protože jsem úpěl celý den.

4. Nebo dnem i nocí těžce doléhala na mne ruka Tvá,
svíjel jsem se v bídě své jako trnem probodený.

Překlad původního textu hebrejského.

1. Píseň Davidova.

Blaze, komuž odpuštěno provinění,
komuž hřích prominut!

2. Blaze člověku, jemuž Hospodin nepřičítá viny,
a v jehož srdci lsti není!

3. **D**okud jsem se tajil, práhly kosti mé
pro úpění mé každého dne.

4. Nebo dnem i nocí tížila mne ruka Tvá,
životní má vláha vysychala jako za letních veder.

5. **V**yznal jsem se Tobč ze svého hříchu
a nezakrýval jsem své viny.

Řekl jsem: „Vyznám na sebe provinění své Hospodinu!“

a Tys odpustil vinu hříchu mého.

6. **P**rotož modliž se k Tobě každý věrný ctitel v čase příhodném!

toho zajisté v době příboje veliké vody nezasáhnou.

7. Tv jsi útočiště mé před soužením, které mne svírá,

Tys radost má; zachraň mne od těch, kteří mne obkličují!

8. „**C**hci tě cvičiti a poučiti o cestě, kterouž kráčeti máš,
mám oči své k tobě obráceny.

9. Nebývejte jako kůň aneb jako mezek, kteříž rozumu nemají;

těm musíš sevřít čelist ohlavím a úzdou,

jinak se k tobě nedostaví.“

5. **V**yznal jsem se Tobě ze svého hříchu,
a nezakrýval jsem své viny.

Řekl jsem: „Vyznám se Hospodinu z provinění svých!“

a Tys odpustil vinu hříchu mého. (séla)

6. **P**rotož modliž se k Tobě každý věrný ctitel v čase příhodném, aby našel Tebe!

toho v době příboje veliké vody nezasáhnou.

7. Ty jsi skryše má, Ty od soužení mne zachrániš,

a radostí nad mým zachráněním obdaříš. (séla)

8. „**C**hci tě cvičiti a poučiti o cestě, kterouž kráčeti máš,
chci ti poraditi, maje oči své k tobě obráceny.

9. Nebývejte jako kůň, jako mezek, kteříž rozumu nemají;

ty jest krotiti ohlavím a úzdou — jsouť to přístroje na ně —

jinak se k tobě nedostaví.“

10. **M**nohých svízelnů zakouší
hříšník;
kdo však v Hospodina
doufá, toho On milostí
zahrnuje.

11. Radujte se nad Hospo-
dinem a plesejte spra-
vedliví,
veselte se všichni, kdož
jste upřímného srdce!

10. **M**nohých bolestí zakouší
bezbožník;
kdo však v Hospodina
doufá, toho On milostí
zahrnuje.

11. Radujte se nad Hospo-
dinem a plesejte spra-
vedliví,
veselte se všichni, kdož
jste upřímného srdce!

Poznámky k žalmu 31. (32.)

Skladatel a obsah. — D a v i d vychvaluje b l a ž e-
n o s t těch, kterým Bůh hříchy odpustil (v. 1.—2.);

potom líčí svůj bídny stav, dříve než upřímným
vyznáním hříchův odpuštění viny dosáhl (v. 3.—5.).

Na to důtklivě vybízí všechny ctitele Boží, aby
Bohu věrně a zbožně sloužili, neboť On jest nejjistější
ochránce v bídách a souženích (v. 6.—7.);

napomíná k upřímnému a dobrovolnému
vyznání hříchů a přirovnává hříšníka, který teprve
různými nehodami a útrapami, od Boha na něho sesla-
nými, k vyznání hříchů donucen bývá, k zvířatům ne-
rozumným — koni neb mezkovi, kteří jen tehdy po-
slouchají svého pána, když úzdou a ohlavím sevření bý-
vají (v. 8.—12.).

Na konci žalmu vyslovuje b l a h o p ř á n í v š e m
s p r a v e d l i v ý m.

Doba a příležitost. — Žalm tento beze vší pochyb-
nosti složil David tehdy, když po upřímném vyznání hříchu
jeho vyslanec Boží — prorok Nathan jemu odpuštění
viny zvěstoval slovy: „Hospodin odpustil tobě hřích
tvůj“. (II. Sam. 12, 13.)

v. 4. O letním vedru viz „Starověda bibl.“ § 10.
„Povětrnost Palestiny“.

v. 5.—7. „séla“ viz žalm 3, 3.

v. 6. veliké vody jsou obrazem — pohrom, viz žalm 17, 17.

v. 7. skryše značí obrazně — útočiště, ochranu, pomoc, viz žalm 9¹, 10.

v. 8. ohlaví — úzda, viz „Starověda bibl.“ § 109. III. „Stálá vojska“.

Žalm 32. (33.)

Chvalte Hospodina! On jest všemohoucí a milostivý.

Překlad latinské Vulgaty.

Žalm Davidův.

1. **P**lesejte spravedliví nad Hospodinem!
spravedlivým sluší prozpěvovati chválu.
2. Oslavujte Hospodina cítarou,
na harfě o desíti strunách hrejte Jemu!
3. Zazpívejte Jemu píseň novou,
hudte Jemu slavně!
4. **N**eboť upřímné jest slovo Hospodinovo,
a všelike řízení Jeho jest věrno.
5. On miluje spravedlnost a právo,
milosti Hospodinovy plna jest země.
6. **H**ospodinovým slovem učiněna jsou nebesa,
a dechem úst Jeho všecka ozdoba jejich.

Překlad původního textu hebrejského.

1. **P**lesejte spravedliví nad Hospodinem!
spravedlivým sluší prozpěvovati chválu.
2. Oslavujte Hospodina cítarou,
na harfě o desíti strunách hrejte Jemu!
3. Zazpívejte Jemu píseň novou,
hudte dobře — slavně!
4. **N**eboť upřímné jest slovo Hospodinovo, •
a všelike řízení Jeho jest věrno.
5. On miluje spravedlnost a právo,
milosti Hospodinovy plna jest země.
6. **H**ospodinovým slovem učiněna jsou nebesa,
a dechem úst Jeho všecka ozdoba jejich.

<p>7. On shrnuje vody mořské
jako do nádoby,
a spousty vod ukládá
v zásobárnách.</p> <p>8. Bojž se Hospodina vše-
cka země,
chvějtež se před Ním vši-
ckni obyvatelé světa!</p> <p>9. Neboť On řekl, a stalo se,
rozkázal, a objevilo se.</p> <p>10. Hospodin maří úrady
pohanů,
neboť On vniveč obrací
zámysly národů,
zavrhnuv záměry knížat.</p> <p>11. Usnešení pak Hospodi-
novo trvá na věky,
úmysly srdce Jeho po
všecka pokolení.</p> <p>12. Blaze národu, jehož Bo-
hem jest Hospodin,
lidu tomu, jejž si On za
dědictví zvolil.</p> <p>13. Hospodin se s nebe dívá,
vidí všecko plémě lidské.</p> <p>14. Hledí s pevného sídla
svého —
na všechny obyvatele
země.</p> <p>15. Jelikož zároveň stvořil
jejich srdce,
zná všechny skutky jejich.</p> <p>16. Nevítězí král mnohým
vojskem,
a rek nezachrání se ve-
likou svou silou.</p> | <p>7. On shrnul vody mořské
jako do stohu,
a spousty vod uložil
v zásobárnách.</p> <p>8. Bojž se Hospodina vše-
cka země,
chvějtež se před Ním vši-
ckni obyvatelé světa!</p> <p>9. Neboť řekl, a stalo se,
rozkázal, a objevilo se.</p> <p>10. Hospodin maří úradu
pohanů,
a vniveč obrací zámy-
sly národů.</p> <p>11. Usnešení Hospodinovo
trvá na věky,
úmysly srdce Jeho po
všecka pokolení.</p> <p>12. Blaze národu, jehož Bo-
hem jest Hospodin,
lidu tomu, jejž si On za
dědictví zvolil.</p> <p>13. Hospodin se s nebe dívá,
vidí všecko plémě lidské.</p> <p>14. Hledí se sídla svého —

na všechny obyvatele
země.</p> <p>15. Jelikož zároveň stvořil
jejich srdce,
zná všechny skutky jejich.</p> <p>16. Nevítězí král mnohým
vojskem,
nezachrání se rek ve-
likou silou.</p> |
|--|---|

17. Nespolehlivý jest kůň
k vítězství
a při veliké síle neza-
chrání jezdce.

Hle, oko Hospodinovo
obráceno jest k těm,
kteříž se Ho bojí,
a k těm, kteří doufají
v milost Jeho,

19. že od smrti vysvobodí
duše jejich,
a že v čas hladu je kr-
miti bude.

20. **Duše** naše doufá v Ho-
spodina,
neboť On jest spomocník
a obránce náš.

21. V Něm zajisté rozvese-
luje se srdce naše,
protože doufáme v Jeho
svaté jméno.

22. Budiž milost Tvá, Ho-
spodine, nad námi,
jakož doufáme v Tebe!

17. Nespolehlivý jest kůň
k vítězství
a při veliké síle neza-
chrání.

18. Hle, oko Hospodinovo
obráceno jest k těm,
kteříž se Ho bojí,
kteříž doufají v milost
Jeho,

19. že od smrti vysvobodí
duše jejich,
a že v čas hladu za-
chová je na živě.

20. **Duše** naše doufá v Ho-
spodina,
On jest pomoc a pa-
véza naše.

21. V Něm zajisté rozveselí
se srdce naše,
protože doufáme v Jeho
svaté jméno.

22. Budiž milost Tvá, Ho-
spodine, nad námi,
jakož doufáme v Tebe!

Poznámky k žalmu 32. (33.)

Skladatel a obsah. — Skladatel vroucně opěvuje Ho-
spodina, zvláště Jeho všemohoucnost a prozře-
telnost

a blaženým nazývá národ ten, jež si vyvolil
Hospodin za dědictví.

Skladatel v původním textu se nejmenuje; Vulgata
podle LXX. připisuje jej Davidovi: v žalmu samém
také ničeho není, co by nebyl mohl David psáti.

Doba. — Kdy a za jaké příležitosti tento žalm, který jinak sám o sobě docela jest jasný a zřejmý, složen byl, nic určitého nelze stanovit.

v. 2. c i t a r a, h a r f a viz „Starověda bibl.“ § 95. III. „Nástroje hudební“.

v. 20. p a v é z a viz žalm 3, 4.

Žalm 33. (34.)

Díky za ochranu Boží. — Spasitelná napomenutí.

Překlad latinské Vulgaty.

1. Žalm od Davida, když se tvářil choromyslným před Abimelechem; pročej byv od něho zahnán, odešel.
2. **V**elebiti budu Hospodina každého času, vždycky bude v ústech mých chvála Jeho.
3. Hospodinem bude se honositi duše má, slyštež to utištění a rozveselte se!
4. Zvelebujte Hospodina se mnou, abychom společně oslavovali jméno Jeho!
5. **H**ledal jsem Hospodina, a On se mně ozval, a ze všech mých přístrachů mne vytrhl.

Překlad původního textu hebrejského.

1. Od Davida, — když se tvářil choromyslným před Abimelechem; pročej byv od něho zahnán, odešel.
2. **Ⲱ** Velebiti budu Hospodina každého času, vždycky bude v ústech mých chvála Jeho.
3. **Ⲛ** Hospodinem bude se honositi duše má, slyštež to utištění a rozveselte se!
4. **ⲁ** Zvelebujte Hospodina se mnou, bychom společně oslavovali jméno Jeho!
5. **ⲓ** Hledal jsem Hospodina, a On se mně ozval, a ze všech přístrachů mne vytrhl.

<p>6. Přistupte k Němu, a rozveselíte se,
a tvář vaše se nezardí.</p> <p>7. Tento, jsa stísněn, volal,
a Hospodin ho slyšel,
a ze všech úzkostí jej vysvobodil.</p> <p>8. Anděl Hospodinův staví se kolem těch, kteří se Ho bojí,
a osvobozuje jich.</p> <p>9. Okuste a zvíte, že dobrotivý jest Hospodin, —
blaze člověku, který doufá v Něho!</p> <p>10. Bojte se Hospodina všichni světci Jeho,
neboť nemívají nedostatku ti, kteří se Ho bojí!</p> <p>11. Boháči trpívají nedostatek a hlad,
ale ctitelé Hospodinovi nemívají nedostatek v ničem dobrém.</p> <p>12. Pojďtež, dítky, poslyšte mne!
bázi Hospodinově chci vás vyučovati.</p> <p>13. Kdož pak by si nepřál života blaženého?
kdož pak neokoušel by rád štěstí?</p> | <p>6. Kteríž k Němu pohlíží, rozveselí se,
a tvář jejich nesmí se zardíti.</p> <p>8. Tento, jsa stísněn, volal,
a Hospodin slyšel,
a ze všech úzkostí jej vysvobodil.</p> <p>8. Anděl Hospodinův staví se kolem těch, kteří se Ho bojí,
a osvobozuje jich.</p> <p>9. Okuste a zvíte, že dobrý jest Hospodin, —
blaze člověku, který doufá v Něho!</p> <p>10. Bojte se Hospodina vy, světci Jeho,
neboť nemívají nedostatku ti, kteří se Ho bojí!</p> <p>11. Mladí lvové trpívají nedostatek,
ale ctitelé Hospodinovi nemívají nedostatku v ničem dobrém.</p> <p>12. Pojďtež, dítky, poslyšte mne!
bázi Hospodinově chci vás vyučovati.</p> <p>18. Kdož pak by si nepřál života blaženého?
kdož pak, jsa živ, neokoušel by rád štěstí?</p> |
|---|---|

14. Zdržuj jazyk svůj od zlého
a rty své od řečí lstivých!
15. Zlého se varuj a dobré číň,
hledej pokoje a sháněj se po něm!
16. **○** Oči Hospodinovy obráceny jsou ku spravedlivým,
a uši Jeho k jich volání o pomoc.
17. Ale přísně staví se obličej Hospodinův proti těm, kteří páchají nepravosti,
aby vyplenil ze země památku jejich.
18. Spravedliví volají, a Hospodin je slyší,
a ze všech jejich úzkostí je vytrhuje.
19. Blízko jest Hospodin těm, jichž srdce zkroušeno jest,
a pomáhá těm, jichž duch jest zdrcen.
20. Mnoho nesnází potkává spravedlivého,
ale ze všech vytrhuje jej Hospodin.
21. Hospodin ostříhá všech jejich kostí,
ani jedna z nich nepřijde k úrazu.

14. **ⲁ** Zdržuj jazyk svůj od zlého
a rty své od řečí lstivých!
15. **ⲁ** Zlého se varuj a dobré číň,
hledej pokoje a sháněj se po něm!
16. **ⲙ** **○** Oči Hospodinovy obráceny jsou ku spravedlivým,
a uši Jeho k jich volání o pomoc.
17. **ⲁ** Obličej Hospodinův staví se proti těm, kteří páchají nepravost,
aby vyplenil ze země památku jejich.
18. **ⲙ** Onino volají, a Hospodin slyší,
a ze všech úzkostí jejich je vytrhuje.
19. **ⲛ** Blízko jest Hospodin těm, jichž srdce jest zkroušeno,
a pomáhá těm, jichž duch jest zdrcen.
20. **ⲛ** Mnoho nesnází potkává spravedlivého,
ale ze všech vytrhuje jej Hospodin.
21. **ⲙ** Onť ostříhá všech kostí jeho,
ani jedna nepřijde k úrazu.

<p>22. Přehrozná jest smrt hříš-
níků;
neboť ti, kteří nenávidí
spravedlivého, budou
odsouzeni.</p> <p>23. Duše pak služebníků
svých Hospodin osvo-
bodí,
neboť hříchu nedopouští
se žádný z těch, kteříž
doufají v Něho.</p> | <p>22. ⚔ Bezbožníka usmrcuje
neštěstí;
a ti, kteří nenávidí spra-
vedlivého, budou od-
souzeni.</p> <p>23. ♠ Duše pak služebníků
svých Hospodin osvo-
bodí,
a nebude odsouzen žádný
z těch, kteříž doufají
v Něho.</p> |
|---|--|

Poznámky k žalmu 33. (34.)

Skladatel a obsah. — Pěvec královský, David, ve-
lebí žalmem tímto abecedním Hospodina, ochránce
bohabojných a mstitele bezbožných (v. 2.—11.);
zároveň vybízí všechny. aby se zasazovali o bo-
habojnost a plnění zákona Hospodinova, — neboť blaze
jest upřímnému ctiteli Hospodinovu (v. 12.—23.).

Příležitost naznačuje nápis. David nechtěje býti po-
znán od krále Abimelecha, do jehož země se utekl před
Saulem, tváří se choromyslným; pročez byvš od něho
zahnán, odešel a unikl nebezpečí hrozícímu. (I. Sam. 21,
11.—22, 1.)

Doba. — Žalm tento složil, když byl vyvázl z tohoto
nebezpečí.

v. 6. Kdo o něco prosí, rozveselí se, když prosbě
jeho se vyhoví; kdo však jest oslyšán, zahanbí se, a tvář
jeho se studem zardí. — Smysl jest: „Přistupte k Hospo-
dinu, On vás neoslyší“.

v. 11. B o h á č i; dle hebr. mladí lvové; lev jest
obrazem boháče, poněvadž tento jiné utiskuje jako lev
slabší zvěř; pak obrazem mocných nepřátel dobra
a pořádku. V žalmech nazývá David své protivníky a
vůbec bezbožníky — lvy. Zde a na některých jiných místech
užívá slova „k'fîr“, což značí — lvíče odstavené,

jež bez pomoci lvice, matky své, začíná loupiti a samostatně se živiti.

v. 22. Bezbožníka usmrcuje neštěstí, t. j. on si v neštěstí zoufá, a protož jest smrt jeho přehrozná.

v. 23. Smysl jest: Žádný z těch, již doufají v Hospodina, nedopouští se hříchu a proto nebude odsouzen.

Žalm 34. (35.)

Prosba za zastání proti nevděčníkům.

Překlad latinské Vulgaty.

Od Davida.

1. **P**okárej, Hospodine, ty, kteříž mně křivdí, bojuj proti těm, kteří proti mně válčí!
2. Chop se zbraně a štítu, a povstaň mi ku pomoci!
3. Vezmi také kopí a zastup cestu protivníkům mým! Rciž duši mé: „Pomocí tvou jsem Já“.
4. **Z**ahanbeni buďte a potupeni, kteří usilují o bezhrdlí mé; ustupte nazpět a zarděte se, kteříž záhubu mou obmýšlejí!
5. Buďte jako plevy před vichrem, a zároveň stihejž jich anděl Hospodinův!

Překlad původního textu hebrejského.

Od Davida.

1. **P**otýkej se, Hospodine, s odpůrci mými, bojuj proti těm, kteří proti mně válčí!
2. Chop se pazezy a štítu, a povstaň mi ku pomoci!
3. Vezmi také kopí a zastup cestu protivníkům mým! Rciž duši mé: „Pomocí tvou jsem Já“.
4. **Z**ahanbeni buďte a potupeni, kteří usilují o bezhrdlí mé; ustupte a zarděte se, kteříž záhubu mou obmýšlejí!
5. Buďte jako plevy před vichrem, jež posel Hospodinův unáší!

<p>6. Temná a kluzká budiž jejich cesta,
když jich stíhati bude anděl Hospodinův!</p> <p>7. Neboť bez příčiny připravovali mou záhubu svým osidlem,
bez příčiny mne potupují.</p> <p>8. Stihniž ho osidlo, jakého se nenadál,
a polapiž ho síť, kterouž na mne byl nalíknul;
nechať sám do téhož osidla padne!</p> <p>9. Potom zaplesá duše má nad Hospodinem,
radovati se bude nad pomocí Jeho.</p> <p>10. Všecky kosti mé řeknou:
„Hospodine! kdo jest jako Ty?
neboť vysvobozuješ utištěného z ruky silnějších
a nuzného i chudého z moci dráčů jeho!“</p> <p>11. Lživí svědkové povstávají
a dotazují se mne na to,
o čem ničeho nevím.</p> <p>12. Zlým odplácejí se mně za dobré, —
opouštěním mé osoby.</p> | <p>6. Temná a kluzká budiž jejich cesta,
když jich stíhati bude posel Hospodinův!</p> <p>7. Neboť bez příčiny nalíknuli na mne jámu s osidlem,
bez příčiny kopali jámu duši mé.</p> <p>8. Stihniž ho záhuba, jakéž se nenadál,
a polapiž ho síť, kterouž na mne byl nalíknul;
nechať k záhubě své do ni padne!</p> <p>9. Potom zaplesá duše má nad Hospodinem,
radovati se bude nad pomocí Jeho.</p> <p>10. Všecky kosti mé řeknou:
„Hospodine, kdo jest jako Ty?
neboť vysvobozuješ utištěného z moci silnějšího
a nuzného i chudého z moci dráče jeho!“</p> <p>11. Lživí svědkové povstávají
a dotazují se mne na to,
o čem ničeho nevím.</p> <p>12. Zlým odplácejí se mně za dobré,
duše má cítí se osiřelou.</p> |
|---|--|

<p>13. Já pak, když oni (one-mocněvše) mi na obtíž byli, přiodíval jsem se žíní,
postem trápil jsem sebe,
takže se vracela ke hrudi
mé modlitba má.</p> <p>14. Choval jsem se, jakoby on byl přítel, jakoby byl vlastní bratr;
byl jsem skloněn jako ten, kterýž, smutek nesa, někoho oplakává.</p> <p>15. A oni se radují z mého pádu a shromažďují se; hromadí se proti mně pohromy, o nichž ani nevím.</p> <p>16. Rozestavují se, — a neželí toho;

pokoušejí mne, posmívají se mi nad míru,
cení na mne své zuby.</p> <p>17. Pane! dlouho-liž na to hleděti budeš?
od zlomyslnosti jejich vysvobod' duši mou,
— ode lvů — moji jedinkou!</p> <p>18. Chci Tě oslavovati ve shromáždění valném,
chci Tě chváliti před množstvím lidu.</p> | <p>13. Já pak, když oni one-mocněli, přiodíval jsem se žíní,

postem trápil jsem duši svou,
tak že se vracela k hrudi
mé modlitba má.</p> <p>14. Choval jsem se, jakoby on byl přítel, jako by byl bratr vlastní;
smutek nesa, byl jsem skloněn jako ten, kterýž matku oplakává.</p> <p>15. A oni se radují z mého pádu a shromažďují se, shromažďují se proti mně pomluvači, jichž ani neznám,
utrhají mně bez ustání.</p> <p>16. Jako ti nestoudní posměvači — prodejní za koláč

cení na mne své zuby.</p> <p>17. Pane! dlouho-liž na to hleděti budeš?
Ze záhuby, kterouž osnují, vysvobod' duši mou,
— ode lvů — moji jedinkou!</p> <p>18. Chci Tě oslavovati ve shromáždění valném,
chci Tě chváliti před množstvím lidu.</p> |
|---|---|

19. Nedopusť, aby se nade mnou radovali ti, kteří bez příčiny nepřátelsky se ke mně mají;
aby nemhourali očima ti, již mne bez příčiny nenávidí.

20. Neboť se mnou mluvívají sice smířlivě,
avšak mluvíce po způsobu světa, nepřejí a vymýšlejí věci lstivých.

21. I rozdírají na mne ústa svá —
říkají: „Aha, aha! oko naše uvidí — (záhubu tvou).“

22. Ty to vidíš, Hospodine,
— ó nemlč!
Pane, nevzdaluj se ode mne!

23. Vstaň a pospěš hájiti práva mého,
Bože můj a Pane, — věci mé!

24. Zastaň se mne podle spravedlnosti své, Hospodine, Bože můj!
a nedopusť, aby se radovali nade mnou!

25. Nedopusť, aby říci směli v srdci svém: „Hle, hle! to bylo přání naše“,
aby říci mohli: „Zničili jsme jej.“

19. Nedopusť, aby se nade mnou radovali ti, již bez příčiny se ke mně nepřátelsky mají;
aby nemhourali očima ti, kteříž mne bez příčiny nenávidí.

20. Neboť nedovedou řečí k míru směřujících,
nýbrž vymýšlejí věci lstivých na pokojné občany.

21. I rozdírají na mne ústa svá —
říkají: „Aha, aha! oko naše uvidí — (záhubu tvou).“

22. Ty to vidíš, Hospodine,
— ó nemlč!
Pane, nevzdaluj se ode mne!

23. Probud' se a povstaň hájiti práva mého,
Bože můj a Pane, — věci mé!

24. Zastaň se mne podle spravedlnosti své, Hospodine, Bože můj!
a nedopusť, aby se radovali nade mnou!

25. Nedopusť, aby říci směli v srdci svém: „Hle! to bylo přání naše“,
aby říci mohli: „Zničili jsme jej.“

26. Budtež zahanbeni a zapyřtež se vesměs,
kteří se z mého neštěstí radují!

Hanbou a potupou zahrnuti budtež,
kteří se proti mně vypínají!

27. Plesejtež a radujtež se všichni, kteří právu mému přejí,

a říkejtež vždy: „Vele-slaven budiž Hospodin“ —,

kteříž přejí blahu služebníka Jeho!

28. A jazyk můj bude hlásati spravedlnost Tvou,
každého dne — chválu Tvou.

26. Budtež zahanbeni a zapyřtež se vesměs,
kteří se z mého neštěstí radují!

V hanbu a potupu oblečení budtež,
kteří se proti mně vypínají!

27. Plesejte a radujte se všichni, kteří právu mému přejí,

a říkejte vždy: „Vele-slaven budiž Hospodin,

neboť přeje blahu služebníka svého!“

28. A jazyk můj bude hlásati spravedlnost Tvou,
každého dne — chválu Tvou.

Poznámky k žalmu 34. (35.)

Skladatel a obsah. — Skladatel tohoto žalmu — David, ještě za svého pobytu na dvoře Saulově prosí vroucně Boha, aby se ho zastal proti nepřátelům, kteří nespravedlivě usilují o bezživotí jeho a za dobré zlým se mu odměňují.

Doba. — Doby a příležitosti podrobněji udati nelze. Za příčinou správného porozumění slovům v. 4.—6., v. 8. a 26. viz „Úvod“ číslo 18.—27. o žalmech zlopřejných.

v. 5.—6. „jako plevy před vichrem“ t. j. jako plevy větrem rozprášené, rozmetané. Andělem čili poslem Hospodinovým rozumí se vše, čehož Hospodin užívá ku pokárání bezbožných; k tomu cíli jsou Jemu k službě jak síly přírodní, živelní, tak i andělé, jak Písmo sv. dosvědčuje. Útěk poražených protivníků zne-
snadňuje temnota a kluzká cesta.

v. 8. O s i d l o, s í ť, j á m a jsou obrazem nástrah, pohromy viz žalm 7, 16.

v. 13. P ů s t, ž í n ě — hlava k hrudi skloněná jsou známkou velikého smutku; slova modlitby ústy pronášena vrací se pak k hrudi, z kteréž vyšla.

v. 14. „n ě k o h o“ hebr. „m a t k u“ oplakává. „O smutku pohřebním“ viz „Starověda bibl.“ § 92.. „Zrušení svazku rodinného úmrtím“.

v. 16. Nejvyšší stupeň posměchu toho označuje původní text slovy: „Jako ti nestoudní posměvači — pro-
dajní za koláč, cení na mne zuby“.

v. 17. S m y s l jest: „Vysvobod' mne od záhuby, kterou zlomyslnost jejich osnuje.

o d e l v ů viz žalm 3, 8.; 33, 11.

Žalm 35. (36.)

Ú t ě c h a s p r a v e d l i v ě h o.

Překlad latinské Vulgaty.	Překlad původního textu hebrejského.
1. K službám Božím; — od služebníka Hospodinova — od Davida.	1. Řediteli hudby; — od služebníka Hospodinova — od Davida.
2. Nespravedlivý umínil si — hřešiti; bázně Boží není před očima jeho.	2. Bezbožníka ponouká nepravost v nitru srdce jeho; bázně Boží není před očima jeho.
3. Jedná totiž lstivě před obličejem Jeho, aby se jevila nepravost jeho — jako nenávist.	3. Ona totiž lichotí mu do očí, usilujíc o to, by hřešil, by nenáviděl.
4. Slova úst jeho jsou nešlechtná a lstivá; nechce nahlédnouti, že má jednati upřímně.	4. Slova úst jeho jsou nešlechtná a lstivá; přestal jednati rozumně — jednati šlechtně.

5. Nepravost obmýšlí na ložci svém,
staví se na každou cestu nedobrou,
zločinem nepohrdá.
6. **H**ospodine! až do nebes
sahá milost Tvá,
věrnost Tvá až do oblak
nejvyšších!
7. Spravedlnost Tvá jest
(vznešena) jako hory
nebetyčné,
soudové Tvoji jsou (ne-
vystížitelní) jako moře
světové;
lidem i zvířatům pomá-
háš, ó Hospodine!
8. **Ó** jak hojná jest milost
Tvá, ó Bože,
že lidé ve stínu perutí
Tvých nalézají útočiště!
9. Bývají opojeni hojností
domu Tvého,
a potokem rozkoší svých
napájíš je.
10. Vždyť u Tebe jest pra-
men života,
a ve světle Tvém vídáme
světlo.
11. **Z**achovej milost svou
k hlásícím se k Tobě,
a spravedlnost svou těm,
kteříž jsou srdce upřímného!

5. Nepravost obmýšlí na ložci svém,
staví se na cestu ne-
dobrou,
zločinem nepohrdá.
6. **H**ospodine! až do nebes
sahá milost Tvá,
věrnost Tvá až do oblak
nejvyšších!
7. Spravedlnost Tvá jest
(vznešena) jako hory
nebetyčné,
soudové Tvoji jsou (ne-
vystížitelní) jako moře
světové;
lidem i zvířatům pomá-
háš, ó Hospodine!
8. **Ó** jak vzácná jest milost
Tvá, ó Bože,
že lidé ve stínu perutí
Tvých nalézají útočiště!
9. Bývají opojeni hojností
domu Tvého,
a potokem rozkoší svých
napájíš je.
10. Vždyť u Tebe jest pra-
men života,
a ve světle Tvém vídáme
světlo.
11. **Z**achovejž milost svou
milujícím Tebe,
a spravedlnost svou těm,
kteříž jsou srdce upřímného!

12. Nedopouštěj, aby o mne
zavadila noha hrdá,
a ruka bezbožníků aby
mne nezviklala!

13. Časem svým sklesnou
pachatelé nepravosti,
budou poraženi a nebu-
dou moci obstáti!

12. Nedopouštěj, aby o mne
zavadila noha hrdá,
a ruka bezbožníkův aby
mne vyháněla!

13. Hle, tam sklesli pacha-
telé nepravosti,
jsouť poraženi a nemo-
hou povstati!

Poznámky k žalmu 35. (36.)

Spisovatel a obsah. — Oproti nešlechetnosti bezbožných staví královský pěvec — David lásku, věrnost, spravedlnost a dobrotu Boží (v. 2.—10.); aby tím lépe odůvodnil svou prosbu za ochranu zbožných, v důvěře své nezvratné vidí v duchu vyplnění svého přání — úplnou totiž záhubu nešlechetníků (v. 11.—13.).

Příležitost. — Kdy a za jaké příležitosti žalm tento složen byl, určiti nelze.

v. 1. „K službám Božím“ viz žalm 4.

Žalm 36. (37.)

Bezbožník zahyne, — spravedlivého Bůh neopustí.

Překlad latinské Vulgaty.

Zalm od Davida.

1. Nehorši se na zlosyny,
a nezávid' nešlechetníkům!

2. Neboť náhle uvadnou jako
tráva,
a sklesnou jako zelená
bylina.

Překlad původního textu hebrejského.

Od Davida.

1. ✠ Nehorši se na zlosyny,
✠ nezávid' nešlechetníkům!

2. Neboť náhle podťati budou
jako tráva,
a uvadnou jako zelená
bylina.

3. Doufej v Hospodina a čin
dobře,
přebývej v zemi a živ se
zbožím jejím!

4. Těšívej se Hospodinem,
a On vyplní přání srdce
tvého!

5. Poruč Hospodinu svůj
osud,
a doufej v Něho! On za-
jisté to spraví.

6. On učiní, že se objeví
spravedlnost tvá jako
světlo,
a právo tvé jako světlo
polední.

7. Poddán buď Hospodinu
a modli se k Němu!
nehorši se nad tím, kterýž
věc svou šťastně pro-
vedl,
nad člověkem, jenž pod-
vody páchal!

8. Upuť od hněvu a zanech
zlosti!
nehorši se tou měrou,
abys se zlého dopustil!

9. Neboť zlosynové budou
vypleněni,
ti pak, kteříž doufají v Ho-
spodina, budou vládnouti
zemí.

3. 2 Doufej v Hospodina a čin
dobře,
přebývej v zemi a šetři
spravedlnosti!

4. Těšívej se Hospodinem,
a On vyplní přání srdce
tvého!

5. 1 Poruč Hospodinu svůj
osud,
a doufej v Něho! On za-
jisté to spraví.

6. On učiní, že se objeví
spravedlnost tvá jako
světlo,
a právo tvé jako světlo
polední.

7. 7 Tiše doufej v Hospodina
a důvěřuj se Jemu!
nehorši se nad tím, kterýž
věc svou šťastně pro-
vedl,
nad člověkem, jenž pod-
vody páchal!

8. 7 Upuť od hněvu a zanech
zlosti!
nehorši se; to jen k zlému
vede!

9. Nebo zlosynové budou
vypleněni,
ti pak, kteříž doufají v Ho-
spodina, budou vládnouti
zemí.

10. Jen ještě kratinký čas,
— a bezbožníka ne-
bude více,
a budeš-li hledati jeho
místo, nenalezneš ho
více.

11. Ale tiší budou vládnouti
zemí,
a kochati se budou nad
hojným štěstím.

12. **Z**lé obmýšlí bezbožník
proti spravedlivému,
a skřípá naň zuby
svými.

13. Hospodin však se mu
směje,
neboť vidí, an přichází
den jeho.

14. Bezbožníci tasívají meč
a napínají své lučiště,
chtíce skláti utištěného
a chudého,
pobiti ty, kteří jsou
srdce upřímného.

15. Meč jejich vnikne do
vlastního jich srdce,
a lučiště jejich se po-
láme.

16. Lepší jest troška, kterou
má spravedlivý,
než veliké bohatství bez-
božníkův.

17. Neboť ramena bezbožníků
se polámou,
spravedlivé pak Hospo-
din podpírá.

10. † Jen ještě kratinký čas,
— a bezbožníka ne-
bude již,
i pohlédneš na jeho
místo, nebude ho tam
již.

11. Ale tiší vládnouti budou
zemí,
a kochati se budou nad
hojným štěstím.

12. † **Z**lé obmýšlí bezbožník
proti spravedlivému,
a skřípá naň zuby
svými.

13. Hospodin se mu směje,

neboť vidí, an přichází
den jeho.

14. ▯ Bezbožníci tasívají meč
a napínají své lučiště,
chtíce skláti utištěného
a chudého,
pobiti ty, kteří jsou
ctného obcování.

15. ♀ Meč jejich vnikne do
vlastního jich srdce,
a lučiště jejich se po-
lámou.

16. Lepší jest troška, kterou
má spravedlivý,
než bohatství mnohých
bezbožníků.

17. Neboť ramena bezbožníků
se polámou,
spravedlivé pak Hospo-
din podpírá.

18. Hospodin pečuje o život
spravedlivých,
pročež dědictví jejich
zůstane na věky.

19. Nebudou zahanbeni
v době osudné,
a ve dnech hladu budou
míti do sytosti.

20. Vždyť bezbožníci zahy-
nou,
a nepřátelé Hospodinovi,
sotva že začínají býti
oslavováni a povyšo-
váni, zajdou, —
jako dým — pominou.

21. Vypůjčovati musí bez-
božník a nemůže opla-
titi,
ale spravedlivý má útrp-
nost a dává.

22. Neboť ti, kteříž Jemu do-
brořečí, vládnouti bu-
dou zemí,
onino pak, kteří Jemu
zlořečí, zahynou.

23. Hospodin utvrzuje kroky
člověka statečného,
neboť má v obcování
jeho zalíbení.

24. Poklesne-li, nenarazí se,
neboť Hospodin podklá-
dá ruku svou.

18. 'Hospodin pečuje o život
spravedlivých,
pročež dědictví jejich
zůstane na věky.

19. Nebudou zahanbeni
v době osudné,
a ve dnech hladu budou
míti do sytosti.

20. ▢ Vždyť bezbožníci za-
hynou,
a nepřátelé Hospodinovi
jsou jako krása tráv-
níků:

ztrácejí se jako dým, —
pomíjejí.

21. ♪ Vypůjčovati musí bez-
božník a nemůže opla-
titi,
ale spravedlivý rozdává
a může dávat.

22. Neboť ti, jimž Hospodin
žehná, vládnouti budou
zemí,
onino pak, jimž zlořečí,
budou vyplnění.

23. ▣ Hospodin utvrzuje kro-
ky člověka statečného,
neboť má v obcování
jeho zalíbení.

24. Poklesne-li, nepadne do-
cela,
neboť Hospodin podpírá
ruku jeho.

<p>25. Byl jsem mlád a sestaral jsem se,
avšak neviděl jsem, že
by opuštěn byl spravedlivý,
a že by jeho potomstvo
žebalo chleba.</p> <p>26. Každodenně rozdává a
půjčuje,
a potomstvo jeho bývá
požehnáním.</p> <p>27. Varuj se zlého a čiň
dobré,
a zůstaneš na věky!</p> <p>28. Neboť Hospodin miluje
to, co pravé jest,
a neopouští věrných
svých ctitelů;
oni věčně ostříháni budou,
nespravedliví pak budou
trestáni,
a símě bezbožníků zahyne.</p> <p>29. Ale spravedliví budou
vládnouti zemí
a věčně v ní přebývati
budou.</p> <p>30. Ústa spravedlivého pro-
nášívají moudrost,
a jazyk jeho mluvívá to,
co pravé jest.</p> <p>31. Zákon Boha svého chová
v srdci svém,
odtud kroky jeho se ne-
kolísají.</p> | <p>25. ı Byl jsem mlád a se-
staral jsem se,
avšak neviděl jsem, že
by opuštěn byl spravedlivý,
a že by jeho potomstvo
žebalo chleba.</p> <p>26. Každodenně rozdává a
půjčuje,
a potomstvo jeho bývá
požehnáním.</p> <p>27. □ Varuj se zlého a čiň
dobré,
a zůstaneš na věky!</p> <p>28. Neboť Hospodin miluje
to, co pravé jest,
a neopouští věrných
svých ctitelů;
oni věčně ostříháni budou,

símě pak bezbožníků
bude vyplněno.</p> <p>29. Spravedliví budou vlád-
nouti zemí
a věčně v ní přebývati
budou.</p> <p>30. ı Ústa spravedlivého pro-
nášejí moudrost,
a jazyk jeho mluvívá to,
co pravé jest.</p> <p>31. Zákon Boha svého chová
v srdci svém,
kroky jeho se nekolísají.</p> |
|---|---|

32. Bezbožník číhá na spravedlivého,
a usiluje jej zahubiti.
33. Avšak Hospodin ho nenechá v ruce jeho,
a nedopustí, aby odsouzen byl, jsa pohnán k soudu.
34. Doufej v Hospodina a ostříhej cesty Jeho,
a On tě zvelebí, že zemí vládnouti budeš;
hleděti budeš na to, když bezbožníci hubeni budou!
35. Viděl jsem bezbožníka velmi vyvýšeného,
vyvýšeného jako cedry libanské.
36. A šel jsem tudy, a hle! není ho již;
i hledal jsem ho, avšak nebylo lze nalézti místa jeho.
37. Pozoruj bezúhonného a hled' na spravedlivého,
že potomky mívá muž mírumilovný.
38. Hříšníci pak budou do jednoho vyhubeni,
potomstvo bezbožných vyhyne.
39. Spravedlivým pak přichází pomoc od Hospodina,
Onť jest obránce jejich v trudné době.

32. ✠ Bezbožník číhá na spravedlivého,
a usiluje jej zahubiti.
33. Hospodin ho nenechá v ruce jeho,
a nedopustí, aby odsouzen byl, jsa pohnán na soud.
34. ⲡ Doufej v Hospodina a ostříhej cesty Jeho,
a On tě zvelebí, že zemí vládnouti budeš;
hleděti budeš na to, když bezbožníci hubeni budou!
35. Ⲛ Viděl jsem bezbožníka ukrutného,
rozkládal se jako zelený samorostlý strom.
36. Sešel však, a hle! není ho již;
i hledal jsem ho, avšak nebylo lze nalézti ho.
37. Ⲙ Pozoruj bezúhonného a hled' na upřímného,
že potomky mívá muž mírumilovný.
38. Hříšníci pak budou do jednoho vyhubeni,
potomstvo bezbožných bude vyplněno.
39. Ⲏ Spravedlivým pak přichází pomoc od Hospodina,
On jest ochranou jejich v trudné době.

40. A Hospodin pomáhá jim
a vysvobozuje jich,
vysvobozuje jich od bez-
božníkův a chrání
jich, —
protože doufají v Něho.

40. A Hospodin pomáhá jim
a vysvobozuje jich,
vysvobozuje jich od bez-
božníkův a chrání jich,
protože doufají v Něho.

Poznámky k žalmu 36. (37.)

Skladatel a obsah. — D a v i d, spisovatel žalmu tohoto alfabetského, napomíná zbožné, aby nikdo z nich štěstím bezbožných se nedal svést a ne-následoval způsobu života jejich; aby nikdo z nich nenaříkal na prozřetelnost Boží, jež svět řídí; poněvadž štěstí bezbožných nemá žádného trvání („vždyť bezbožní zahynou“ v. 20.) — ctnost však trvalou — věčnou blaženost poskytuje („Dědictví spravedlivých zůstane na věky“ v. 18.).

Doba a příležitost. — O tom, co dalo podnět k žalmu tomuto a kdy sepsán byl, nevíme ničeho jistého, kromě toho, že David tehdy byl již v pokročilejším stáří, jak z v. 25. vysvítá.

v. 30. moudrost t. j. co zákonu Božímu odpovídá; neboť začátek moudrosti jest bázeň Boží (žalm 110, 10.).

v. 35. cedry libanské viz „Starověda bibl.“ § 7. „Hory Palestinské“.

Žalm 37. (38.) (III. žalm kajicný.)

Prosba za odvrácení zasloužených trestův.

Překlad latinské Vulgaty.

1. Žalm Davidův; — k připomínání — v den sobotní,
2. **H**ospodine, netrestej mne v nevoli své,
a ve hněvu svém mne nekárej!

Překlad původního textu hebrejského.

1. Žalm Davidův; k připomínání.
2. **H**ospodine, nekárej mne v nevoli své,
a ve hněvu svém mne netrestej!

<p>3. Neboť zaryly se do mne
střely Tvé,
a těžce doléhá na mne
ruka Tvá.</p> <p>4. Na těle mém není zdra-
vého místa — pro hněv
Tvůj;
v kostech mých není
zdraví — pro hříchy mé.</p> <p>5. Vždyť mně hlavu převy-
šují pokuty mé,
a jsou jako těžké břímě,
— jsou příliš pro mne
těžké.</p> <p>6. Rány mé páchnou a hni-
sají
pro nesmyslné jednání
mé.</p> <p>7. Jsem zbědován a shrben
náramně,
ustavičně chodím ve
smutku.</p> <p>8. Neboť bedra má jsou plna
mrzkostí,
a není zdravého místa na
těle mém.</p> <p>9. Jsem zbědován a ne-
smírně ponížen,
řvávám pro úzkost srdce
svého.</p> <p>10. Pane, Tobě zjevna jest
všecka má tužba,
a úpění mé není tajno
Tebe!</p> | <p>3. Neboť zaryly se do mne
střely Tvé,
a těžce doléhá na mne
ruka Tvá.</p> <p>4. Na těle mém není zdra-
vého místa — pro hněv
Tvůj;
v kostech mých není
zdraví — pro hřích můj.</p> <p>5. Vždyť převyšují hlavu
mou pokuty mé,
jsou jako břímě těžké —
příliš pro mne těžké.</p> <p>6. Boule mé páchnou, hni-
sají
pro nesmyslné jednání
mé.</p> <p>7. Jsem shrben a skloněn
náramně,
ustavičně chodím ve
smutku.</p> <p>8. Neboť bedra má jsou plna
sněti,
a není zdravého místa na
těle mém.</p> <p>9. Jsem zemdlen a náramně
zdrcen,
řvávám úzkostí srdce
svého.</p> <p>10. Pane, Tobě jest zjevna
všechna má tužba,
a vzdychání mé není
tajno Tebe!</p> |
|--|---|

11. Srdce mé zmítá se,
síla má mne opouští,
ano i to světlo očí mých
— není se mnou.

12. Moji přátelé a druhové,
blíží-li se ke mně, za-
stavují se, zočivše mne,
i ti, kteříž vedle mne
bývají, zdaleka se za-
stavují.

13. **Ti** pak, kteří usilují
o bezživotí mé, násilí
se dopouštějí;
a kteří hledají mého ne-
štěstí, osnují věci zá-
hubné,
a celý den obmýšlejí
lstivé kroky.

14. Ale já, počínaje si jako
hluchý, ničeho nesly-
ším,
a jako němý, jenž ne-
otvírá úst svých.

15. I jsem jako člověk, kterýž
ničeho neslyší,
a v jehož ústech nižád-
ného odporu není;

16. Neboť Tobě, Hospodine,
důvěřuji;
Ty mne vyslyšíš, Pane,
Bože můj!

17. Říkámť: „Ať se neradují
ze mne nepřátelé moji,
kteříž, jakmile klesají
nohy mé, hrdě o mně
mluví.

11. Srdce mé zmítá se,
síla má mne opouští,
ano i to světlo očí mých
— není se mnou.

12. Moji milí a přátelé štítí
se mých ran,

a příbuzní moji se vzda-
lují.

13. **Ti** pak, kteří usilují
o bezživotí mé, kladou
osidla,
a kteří hledají mého ne-
štěstí, osnují záhubu,

a bez přestání obmýšlejí
lstivé kroky.

14. Ale já jsem jako hluchý,
jako bych neslyšel,

a jako němý, jenž ne-
otvírá úst svých.

15. I jsem jako člověk, kterýž
neslyší,
a v jehož ústech není
odporu;

16. neboť Tobě, Hospodine,
důvěřuji,
Ty se ozveš, Pane, Bože
můj!

17. Říkámť: „Ať se neradují
ze mne,
kteříž by se proti mně
vypínali, když by kle-
sala noha má.

<p>18. Vždyť jsem připraven na útrapy,
a bolest má jest vždycky přede mnou.</p> <p>19. Vždyť vyznávám své provinění
a tesklím pro hřích svůj.</p> <p>20. Avšak čilí jsou nepřátelé moji a silnější mne,
a mnoho jest těch, kteříž mne bez příčiny nenávidí.</p> <p>21. Kteříž zlým za dobré se mi odplacují,
mne pomlouvají, protože usiluji o to, co dobré jest.</p> <p>22. Neopouštějž mne, ó Hospodine!
nevzdaluj se ode mne, Bože můj!</p> <p>23. Přispěj mi ku pomoci,
ó Pane, spásný Bože můj!</p> | <p>18. Vždyť jsem připraven na pád,
a bolest má jest vždycky přede mnou.</p> <p>19. Vždyť vyznávám svou vinu,
a tesklím pro hřích svůj.</p> <p>20. Avšak čilí jsou nepřátelé moji a silni,
a mnozí ti, kteříž bez příčiny mne nenávidí.</p> <p>21. A odplacujíce se mi zlým za dobré,
činí mi protivenství, protože usiluji o pořádek.</p> <p>22. Neopouštějž mne, ó Hospodine!
nevzdaluj se ode mne, Bože můj!</p> <p>23. Přispěj mi ku pomoci,
Pane, spáso moje!</p> |
|--|--|

Poznámky k žalmu 37. (38.)

Skladatel a obsah. — Královský žalmista — David živě líčí těžkou nemoc svou, nařiká, že jest od přátel a příbuzných opuštěn a nepřátely stíhán.

Uznává, že příčinou všech útrap těch jsou hříchy jeho, prosí za odpuštění a vzývá Boha o pomoc.

Obsah jest skoro týž, jako žalmu 6. a 30.

Doba. — Kdy a za jaké příležitosti žalm byl sepsán, určití nelze.

v. 3. střely, šípy, meč vůbec — zbraň útočná znamená obrazně každý trest — vše, co bolest působí; viz „Starověda bibl.“ § 110. „Zbroj“.

v. 8. plna mrzkostí — nečistoty, v hebrejském „sněti“ t. j. mrtviny, mrtvého masa na ranách.

Žalm 38. (39.)

Vyslyš mne, o Hospodine!

Překlad latinské Vulgaty.

1. K službám Božím. — Jedítunovi. — Žalm Davidův.
2. Umínil jsem si: „Ostříhati chci cest svých, abych jazykem svým nezhrěšil; položím ústům svým stráž, dokavadž zůstane bezbožník přede mnou.“
3. Mlčel jsem a ponížil jsem se, nevšímaje si více štěstí (bezbožníkova); avšak vášeň má se opět vzbouřila.
4. V nitru mém se srdce rozpálilo, ve zbouřené mysli mé roznítil se oheň, —
5. promluvil jsem jazykem svým:
Dej mi znáti, Hospodine, konec můj, a míru dnů mých, jak veliká jest! abych poznal, čeho se mi ještě nedostává!

Překlad původního textu hebrejského.

1. Řediteli hudby. — Jedítunovi. — Žalm Davidův.
2. Umínil jsem si: „Ostříhati chci cest svých, abych jazykem svým nezhrěšil; v úzdu pojmu ústa svá, dokudž zůstane bezbožník přede mnou.“
3. Tiše mlčel jsem,
mlčel jsem, nevšímaje si štěstí (bezbožníkova); avšak vášeň má se opět vzbouřila.
4. V nitru mém se srdce rozpálilo, ve zbouřené mysli mé roznítil se oheň, —
promluvil jsem jazykem svým:
5. **D**ej mi znáti, Hospodine, konec můj, a míru dnů mých, jak veliká jest! připuť, abych poznal, jak velice míjím!

<p>6. Hle! velmi málo vyměřil
jsi mně dnů,
a věk můj jest jako nic
proti Tobě;
věru všechno pomíjí,
každý člověk, ačkoli živ
jest.</p> <p>7. Věru jako stín chodí
člověk
a marně se stará;
hromadí a neví, komu
to shromáždí.</p> <p>8. ▲ nyní, komu mám dů-
věrovati?
zdaž ne Hospodinu?
vždyť základ naděje mé
jest v Tobě.</p> <p>9. Zbav mne všech pokut
za nepravosti mé!
neboť Tys dopustil, že
jsem nevěrcům na po-
směch!</p> <p>10. Mlčím a neotvírám úst
svých,
vždyť — Tys to dopustil!</p> <p>11. Odvráť ode mne své
rány;</p> <p>12. za příčinou na mne těžce
doléhající ruky Tvé
hynu pokutami!
Pro hřích trestáš člo-
věka,
a činíš, že hyne život
jeho jako pavučina.
Věru marně pachtí se
všeliký člověk!</p> | <p>6. Hle! na několik pídí vy-
měřil jsi mi dnův,
a věk můj jest jako nic
proti Tobě;
jen pouhá pára jest
každý člověk, jakkoliv
pevně stojící. (séla)</p> <p>7. Jen jako stín chodí člo-
věk,
toliko o páru dělají křik;
hromadí a neví, kdo to
pobere.</p> <p>8. ▲ nyní, čemu mám dů-
věrovati, Pane můj?

naděje má směřuje
k Tobě.</p> <p>9. Zbav mne všech pokut
za zločiny mé!
nedopusť, abych byl ne-
věrcům na posměch!</p> <p>10. Mlčím, neotvírám úst
svých,
vždyť Ty, — Tys to do-
pustil.</p> <p>11. Odvráť ode mne metlu
svou;
za příčinou kárající ruky
Tvé hynu!</p> <p>12. Trestáš-li pro hřích člo-
věka pokutami,
rušíš jako mol to, co mu
nejžádoucnejším jest.
Jen pára jest všeliký
člověk! (séla)</p> |
|---|--|

13. **Ó** slyš modlitbu mou,
Hospodine,
a volání mé o pomoc!

Nakloň uší svých k sl-
zám mým!

Neodmlčuj se, neboť jsem
příchozí u Tebe,
a podruh, jako všichni
předkové moji!

14. Odpusť mi, abych se
rozveselil,

než se odeberu a než
mne více nebude!

13. **Ó** slyš modlitbu mou,
Hospodine,
a vyslyš volání mé o po-
moc!

Neodmlčuj se k slzám
mým!

neboť jsem příchozí
u Tebe,
podruh, jako všichni
předkové moji!

14. Poodvrať ode mne zraků
svých a dovol, abych
se rozveselil,

než se odeberu a než
mne více nebude!

Poznámky k žalmu 38. (39.)

Skladatel a obsah. — Původce toho žalmu — David pevně si umínil, neposuzovati řízení prozřetelnosti Božské; přes to však přece vášní dal se uchvátiti a promlouval, když viděl, jak dobře se vede bezbožným.

Za tou příčinou obnovuje předsevzetí své a sílí se rozjímáním, že krátký jest život lidský.

Ku konci prosí, aby mu Bůh v tomto krátkém životě štěstí uštedřiti ráčil.

Čas. — O době a příležitosti nelze ničeho jistého říci.

v. 1. „K službám Božím“ viz žalm 4.

Jeditun byl Levita, ředitel hudby, a sice v řadě — třetí. (I. byl Asaf, II. Heman: I. Par. 16, 41. ...; 25, 1....).

v. 12. „Činíš, že hyne život jeho jako pavučina; jiný obraz má hebr. text: „rušíš jako mól to, co mu nejžádoucnejším jest“, totiž — život.

v. 14. „než se odeberu“ totiž na — věčnost.

„než mne více nebude“ = než umru. Židé považovali život lidský za pouh pozemskou; o smrti pak soudili, že není ničím jiným, než pohostinným přijetím u zemřelých předků; odtud povstalo rčení: „připojenu býti k otcům svým — k lidu svému. Také naznačuje se úmrtí slovy: šel, odešel k otcům svým, odpočívá u otců svých, vypustil ducha, neb „není ho více“.

Viz „Starověda bibl.“ § 92. „Zrušení svazku rodinného úmrtím“.

Žalm 39. (40.)

Díky a prosba ctitele Hospodinova.

Překlad latinské Vulgaty.	Překlad původního textu hebrejského.
1. K službám Božím.— Žalm Davidův.	1. Řediteli hudby. — Žalm Davidův.
2. Nezvratně důvěřoval jsem se Hospodinu, i naklonil se ke mně,	2. Nezvratně důvěřoval jsem se Hospodinu, i naklonil se ke mně,
3. a vyslyšel mé prosby.	a vyslyšel mé volání o pomoc.
I vytáhl mne z jámy záhubné a z bláta bahnivého, a postaviv na skále nohy mé, upevnil mé kroky.	3. I vytáhl mne z jámy záhubné, z bláta bahnivého, a postaviv na skále nohy mé, upevnil mé kroky.
4. A vložil v ústa má píseň novou — chvalozpěv na oslavu Boha našeho. Mnozí to zkusí a budou se báti a doufati v Hospodina!	4. A vložil v ústa má píseň novou — chvalozpěv na oslavu Boha našeho. Popatřtež na ni mnozí, a bojtež se, a doufejtež v Hospodina!

<p>5. Blaze člověku, kterýž naději svou skládá ve jméno Hospodinovo, a neohlédá se po marnostech a po zrádném odpadlictví!</p> <p>6. Mnoho jsi učinil, Hospodine, Bože můj divů svých!
A ohledně zámyslů Tvých není nikoho, jenž by se k Tobě přirovnávati mohl.
Chtěl-li bych o nich hlásati a mluvit, více jich jest, než vypočítati možno.</p> <p>7. Obětí krvavých a nekrvavých si nepřeješ, — uši jsi mi probodl, — celopalu a záhřešiny nežádáš.</p> <p>8. Tehdy řekl jsem: „Hle, přicházím — s knihou svinutou, v níž psáno jest o mně.</p> <p>9. Radostně chci plniti vůli Tvou, ó Bože můj, a zákon Tvůj z celého srdce mého!</p> <p>10. Hlásám Tvou spravedlnost ve shromáždění valném, hle, nezavírám zajisté rtů svých; Hospodine, Ty to víš!</p> | <p>5. Blaze člověku, kterýž naději svou skládá v Hospodinu, a neohlédá se po hrdých a po zrádných odpadlících!</p> <p>6. Mnoho jsi učinil, Hospodine, Bože můj,

divů svých a zámyslů pro nás!
Ničeho nelze k Tobě přirovnávati.
Chtěl-li bych o nich hlásati a mluvit, více jich jest, než vypočítati možno.</p> <p>7. Obětí krvavých a nekrvavých si nepřeješ, — uši jsi mi probodl — celopalu a záhřešiny nežádáš.</p> <p>8. Tehdy řekl jsem: „Hle, přicházím s knihou svinutou, v níž psáno jest o mně.</p> <p>9. Radostně chci plniti vůli Tvou, ó Bože můj, a zákon Tvůj jest v srdci mém!</p> <p>10. Hlásám spravedlnost ve shromáždění valném, hle, nezavírám zajisté rtů svých; Hospodine, Ty to víš!</p> |
|--|---|

11. Spravedlnosti Tvé neta-
jívám v srdci mém,
o věrnosti a pomoci Tvé
vypravuji;
netajím milosti a věr-
nosti Tvé shromáždění
valnému.

12. **N**ezavírej, Hospodine,
slitování svého přede
mnou!
Milost Tvá a věrnost
ostříhejž mne vždy!

13. Neboť obkličují mne po-
hromy nesčíslné,
dostihly mne pokuty za
provinění má;
i nemohu jich přehléd-
nouti,
více jich jest, než vlasů
na hlavě mé,
protož opouští mne —
srdce mé.

14. Ó račiž mne vysvoboditi,
Hospodine!
Hospodine, pospěš ku
pomoci mé!

15. Zahanbeni buďte a za-
pyřte se zároveň,
kteříž slídí po životu
mém, chtějí jej zničiti!
Ustupte nazpět a v po-
tupu dání buďte,
kteříž si žádají neštěstí
mého!

16. Nechať doznají zahan-
bení své ti,
kteříž mně říkají: „Eja;
eja!“

11. Spravedlnosti Tvé neta-
jívám v srdci mém,
o věrnosti a pomoci Tvé
vypravuji;
netajím milosti a věr-
nosti Tvé shromáždění
valnému.

12. **N**azavírej, Hospodine,
slitování svého přede
mnou!
Milost Tvá a věrnost
ostříhejtež mne vždy!

13. Neboť obkličují mne po-
hromy nesčíslné,
dostihly mne pokuty za
provinění má;
i nemohu jich přehléd-
nouti,
více jich jest, než vlasů
na hlavě mé,
a srdce mé — opouští
mne.

14. Ó račiž mne vysvoboditi,
Hospodine!
Hospodine, pospěš ku
pomoci mé!

15. Zahanbeni buďte a za-
pyřte se zároveň,
kteříž hledají duše mé,
chtějí ji zničiti!
Ustupte a v potupu dání
buďte,
kteříž si žádají neštěstí
mého!

16. Nechať strnou nad za-
hanbením svým,
kteříž mi říkají: „Hi,
hi, hi!“

17. Ať se radují a veselí nad
Tebou —
všichni, kteříž hledají
Tebe;
Ať vždy říkají: „Vele-
slaven budiž Hospodin“
— ti,
kteří touží po pomoci
Tvé!

18. O mne pak, ač jsem
nuzný a chudý,
bude Pán pečovati!
Pomocník můj a vysvo-
boditel můj jsi Ty!
Bože můj, neprodlívejž!

17. Ať se radují a veselí nad
Tebou —
všichni, kteří hledají
Tebe;
Ať vždy říkají: „Vele-
slaven budiž Hospodin“
ti, kteří touží po pomoci
Tvé!

18. O mne pak, ač jsem
nuzný a chudý,
bude Pán pečovati.
Pomoc má a vysvobo-
ditel můj jsi Ty!
Bože můj, neprodlívejž!

Poznámky k žalmu 39. (40.)

Skladatel a obsah. — Královský pěvec — D a v i d
vyváznuv z velikých nebezpečností, vroucně v z d á v á
B o h u díky (1.—11.),
a jsa opět v tísní, prosí B o h a o p o m o c (12.—18.).

Slova veršů 7.—10. týkají se ve smyslu literním
krále D a v i d a, ve smyslu však obvyšném odnáší se ku
Kristu Pánu (Žid. 10, 5. 8.).

Podle Deut. 17, 18.—20. bylo odevzdati nově zvolenému králi přepis „Zákona“ od kněží vyhotovený, aby jej u sebe měl a jej čítával po celý život svůj, aby se naučil báti Hospodina, Boha svého, a aby ostříhal všech přikázání v Zákoně obsažených; aby snad nezpyšněl a neuchýlil se od přikázání na pravo aneb na levo; aby dlouho panoval nad Israelem, on i synové jeho.

Zbožná ta mysl, jakouž král David všecko co nejvěrněji konal, byla typem či obrazem oné vroucnosti, jakouž Božský Spasitel úřad svůj počal, konal a dokonat, poslušen jsa až k smrti kříže, čímž z á-

roveň dovršil a ukončil krvavé oběti Starozákonné.

Doba. — O době, kdy žalm byl sepsán, nic určitého povědět nelze.

v. 1. „K službám Božím“ viz žalm 4.

v. 7. „Uši jsi mi probodl“ t. j. „Přál jsem si, sloužiti Tobě doživotně. Ty jsi vyplnil přání mé, přijav mne za služebníka svého“. Dle Zákona Mojžíšova totiž mohl služebník hebrejského původu po šestileté službě svoboden odejít. Nechtěl-li však nabízené mu svobody přijati a přál-li si pánu svému až do své smrti sloužiti, musil úmysl svůj před soudem veřejně pronésti, a podobně musil pán k přání služebníka toho přivoliti. Na to přivedl ho pán k veřejím domu svého a propíchl šídlem laloušek čili dolejší měkké ouško jeho, a sice — na postranici dveří — na znamení služby doživotní.

Totéž platilo o služebnících čili děvce (viz Ex. 21, 56.; Deut. 15, 16. 17.).

Tímto obřadem — propíchnutím ucha — upraveno bylo tělo služebnickovo dle Zákona k doživotní službě. (Srv. Žid. 10, 5.; viz „Starověda bibl.“ § 91. „Nevolníci a nevolnice“.)

v. 7. Obětí viz „Starověda bibl.“ § 53. „Rozvrh a látka obětí“; § 55. „Smírné oběti zvláště“.

Záhřešina = oběť záhříšná = oběť za hřích či za hříchy.

Celopál, celozápal, celooběť, oběť celotná — oběť zápalná = zápal (όλόζυστον). § 58. „Oběti nekrvavé či minchy“.

v. 15. „V potupu dáni buďte“; viz „Úvod“ číslo 18.—27. o žalmech zloprejnych.

Žalm 40. (41.)

Blahoslavení milosrdní.

Překlad latinské Vulgaty.

1. K službám Božím. — Žalm Davidův.
2. **B**laze tomu, kdož se ujímá chudého a nuzného, v den osudný vysvobodí jej Hospodin.
3. Hospodin ho zachrání a při životě zachová, učiní, že šťastným bude slouti v zemi, a nevydá ho zvůli nepřátel jeho.
4. Hospodin bude jej síliti na posteli pro nemocné; v nemoci jeho budeš Ty upravovati celé ložce jeho.
5. **Ř**íkávám: Hospodine, buď mně milostiv, uzdrav duši mou, prohřešilť jsem se proti Tobě!
6. Nepřátelé moji zle o mně mluví:
„Kdy pak zemře, a kdy zahyne jméno jeho?“
7. A přichází-li který návštěvou, rozmlouvá lstivě; srdce jeho nasbírání si věcí nepravých; odchází na ulici — a vypravuje.

Překlad původního textu hebrejského.

1. Řediteli hudby. — Žalm Davidův.
2. **B**laze tomu, kdož se ujímá chudého, v den osudný vysvobodí jej Hospodin.
3. Hospodin ho zachrání a při životě zachová, šťastným bude slouti v zemi, a Ty nevydáš ho zuřivým nepřátelům jeho.
4. Hospodin bude jej síliti na posteli pro nemocné; v nemoci jeho budeš Ty upravovati celé ložce jeho.
5. **Ř**íkávám: Hospodine, buď mně milostiv, uzdrav duši mou, prohřešilť jsem se proti Tobě!
6. Nepřátelé moji zle o mně mluví:
„Kdy pak zemře? kdy zahyne jméno jeho?“
7. A přichází-li který návštěvou, rozmlouvá lstivě; srdce jeho nasbírání si věcí nepravých; odchází — a na ulici vypravuje.

8. **I**hned šeptávají o mně
všichni nepřátelé moji,
zlé věci smýšlejí o mně.
9. Cosi ničemného osnují
na mne:
„Zdaž opět povstane,
když ulehl?“
10. Ano i přítel můj, jemuž
jsem důvěřoval,
a kterýž chléb se mnou
jídal,
zdvihá zrádně na mne
patu.
11. **T**y tedy, Hospodine,
smiluj se nade mnou
a uzdrav mne,
abych jim mohl odplatiti!
12. Potom poznám, že máš
zalíbení ve mně,
že nesmí nade mnou ple-
sati nepřítel můj.
13. Věru, Ty mne pro ne-
vinnost mou zachováš
a na věky před obličej
svůj postavíš.
Pochválen budiž Hospo-
din, Bůh Israelský,
od věků až na věky!
Staň se! staň se!

8. **I**hned šeptávají o mně
všichni nenávistníci
moji,
zlé věci smýšlejí o mně:
9. „Cosi nezhojitelného
rozlilo se v něm,
a jelikož ulehl, nepo-
vstane více.“
10. Ano i přítel můj, jemuž
jsem důvěřoval,
a kterýž chléb se mnou
jídal,
zdvihá na mne patu.
11. **T**y tedy, Hospodine,
smiluj se nade mnou
a uzdrav mne;
pak chci jim odplatiti!
12. Potom poznal bych, že
máš zalíbení ve mně,
že nesmí plesati nade
mnou nepřítel můj.
13. Věru, Ty mne pro ne-
vinnost mou zachováš,
a na věky před obličej
svůj postavíš.
Pochválen budiž Hospo-
din, Bůh Israelský,
od věků až na věky!
Amen. Amen.

Poznámky k žalmu 40. (41.)

Skladatel a obsah. — Skladatelem žalmu tohoto — typicky messiánského — jest David, jenž, těžkou nemocí jsa sklíčen, za šťastné prohlašuje ony, kteří se ujímají nuzných (v. 2.—4.).

Poněvadž však netoliko nepřátelé Davidovi, ale i jakýsi důvěrný přítel toužebně smrt těžce nemocného krále očekává, prosí žalmistu Boha za uzdravení, aby mohl mocí úřadu svého potrestati dle Zákona ty, již takým odbojem blaho královské ruší;

konečně pevně doufá, že pomocí a milostí Boží opět ozdraví a věčného blaha účasten bude (v. 5.—13.).

Doba. — Poněvadž Písmo sv. o těžké nemoci, již žalmista stížen byl, se nezmiňuje, nelze jistotně stanoviti dobu, kdy žalm byl složen. Zdá se však, že nemocí smrtonosnou zachvácen byl David za odboje Absolona.

Slova verše 10. uvádí Pán náš při poslední večeři dle původního znění, aby se naplnilo Písmo: „Kdo jí se mnou chléb, pozdvihne paty své proti mně“ (Jan 13, 18.), a dále: „jeden z vás mne zradí“; a na otázku Janovu, kdo by byl oním zrádcem, odpovídá (v. 25.—26.): „Ten jest, komu já podám omočeného chleba; a omočiv chléb, podal Jidášovi, synu simona Iškariotského.“

K tomu odnášejí se též slova sv. Petra Apoštola (Skt. 1, 16.): „Muži, bratří, musí se naplniti Písmo, kteréž předpověděl Duch sv. skrze ústa Davidova o Jidášovi, jenž byl vůdcem těch, kteří jali Ježíše.“ — Co tedy David zakusil od zrádného přítele svého, prostředně se odnáší ku Kristu Pánu, od Jidáše zrazenému.

P o z n. — Verš 14. jest doxologie, již se končí I. kniha žalmů, avšak k žalmu nepatří.

v. 1. „K službám Božím“ viz žalm 4.

v. 11. Král povinen jest dle zákona trestati buřiče, protože pobuřováním blaho země ruší.

Kniha druhá.

(Žalmy 41.—71.)

Žalm 41. (42.)

Touha po chrámu Páně.

Překlad latinské Vulgaty.

1. K službám Božím. —
Báseň od Koreovců.
2. **J**ako jelen*) touží po by-
střinách,
tak práhne duše má po
Tobě, o Bože!
3. Žízní duše má po Bohu
silném, živém,
kdy as se navrátím a ukážu
se před Bohem?
4. Pokrmem jsou mi slzy
dnem i nocí,
ježto se mne ustavičně
ptají: „Kde pak jest Bůh
tvůj?“
5. Na to si vzpomínám, —
vylévaje duši svou
v sobě,
chtěje putovati k místu
stánku podivuhodného
až k domu Božímu
za hlasitého plesání a
chvalozpěvů; — slyšet
zvuk hoduujících!

*) v. 2. Totiž: psy vyšťván.

Překlad původního textu hebrejského.

1. Řediteli hudby. —
Báseň od Korachovců.
2. **J**ako jelen*) touží po by-
střinách,
tak práhne duše má po
Tobě, o Bože!
3. Žízní duše má po Bohu,
po Bohu živém,
kdy as se navrátím a ukážu
se před Bohem?
4. Pokrmem jsou mi slzy
dnem i noci,
ježto se mne ustavičně
ptají: „Kde pak jest Bůh
tvůj?“
5. Na to si vzpomínám —
vylévaje duši svou
v sobě,
jak jsem putoval se zá-
stupy, veda je k domu
Božímu
za hlasitého plesání a
chvalozpěvů — bylť to
zástup slavnostný!

*) v. 2. Totiž: psy vyšťván.

6. Co se kormoutíš, duše má, a co mne znepokojuješ?

Důvěřuj se Bohu, vždyt opět budu Jej oslavovati,

spasitele svého

7. a Boha svého!

Ve mně kormoutí se duše má,

protože vzpomínám na Tebe

v kraji Jordánském a Hermonském u Malé hory.

8. Vlna volá vlnu při hlučných přívalech Tvých, všecka vlnobití Tvá a vlny Tvé valí se přese mne.

9. Za dne vzkáže mi Hospodin milost svou,

v noci pak zavzní u mne Jemu chvalozpěv, modlitba k Bohu života mého.

10. Říkám k Bohu: „Tys obránce můj, proč na mne zapomínáš?

proč musím choditi ve smutku pro nátisk od nepřítele?

6. Co se kormoutíš, duše má, a co ve mně vzdycháš?

Důvěřuj se Bohu, vždyt opět budu Jej oslavovati,

svrchovanou pomoc svou

a Boha svého!

7. **V**e mně kormoutí se duše má,

protože vzpomínám na Tebe

v kraji Jordanském a Hermonském u Micarské hory.

8. Vlna vlnu volá při hlučných přívalech Tvých, všecka vlnobití Tvá a vlny Tvé valí se přese mne.

9. Jednoho dne vzkáže mi Hospodin milost svou,

v noci pak zavzní u mne chvalozpěv, modlitba k Bohu života mého.

10. Říkám k Bohu, skále své: „Proč na mne zapomínáš?

proč musím choditi ve smutku pro nátisk od nepřítele?

11. V kostích mi to láme,
když se mně posmívají
ti, kteříž mne sužují —
nepřátelé moji,

říkajíce mi každodenně:
„Kde pak jest Bůh
tvůj?“

12. Co se kormoutíš duše
má a co mne znepo-
juješ?

Důvěřuj se Bohu, vždyť
opět budu Jej oslavo-
vati,
spasitele svého
a Boha svého.

11. Jakoby kosti mé zdrťti
chtěli, posmívají se mně
nepřátelé moji,

říkajíce mi bez přestání:
„Kde pak jest Bůh
tvůj?“

12. Co se kormoutíš duše
má a co ve mně vzdy-
cháš?

Důvěřuj se Bohu, vždyť
opět budu Jej oslavo-
vati,
— svrchovanou pomoc
svou — Boha svého!

Poznámky k žalmu 41. (42.)

Obsah. — Tento a následující žalm tvoří jednu to-
liko píseň, jak již Eusebius poznal. Tomu nasvědčuje
také stejný obsah a stejná skladba, jakož i věta:
„Co se kormoutíš, duše má“, která se opětuje
ve v. 6., 12. a v žalmu následujícím ve verši 5.

Svatý pěvec d y c h t í vřelou touhou po svatyni
(v. 2.—6.).

Vypisuje útržky a nesnesitelné útrapy, jakéž od
protivníků snášeti musí (v. 7.—12.).

Ku konci úpěnlivě prosí Boha, by ho vysvobodil
a té milosti mu popřál, by se navrátiti mohl ku chrámu.

Skladatel a čas. — Dle nápisu složil některý z Ko-
rachovců, dle lat. Vulgaty Koreovců — píseň tuto
překrásnou jménem Davidovým, když tento na útěku před
nezdárným synem Absolonem až k úpatí Antilibanskému
přišel a tam vzdálen od svatyně se zdržovati musil (jak
z verše 7. patrně jest).

Nápisu odpovídá také zvláštní umělecká úprava,
jakouž básně od Korachovců nad jiné vynikají.

v. 1. „K službám Božím“ viz žalm 4.

Korachovci, dle Vulgaty Koreovci, jsou potomci onoho Koracha — pravnuka Leviova, vnuka Kahatova, — jehož pohltila země. (Num. 16, 32.) Synové jeho, jsouce bez viny, nezahynuli. (Num. 26, 11.)

Korachovci byli nejoddanější přívrženci Davidovi. (I. Par. 12, 6.)

Ostatní viz „Úvod“ číslo 12.

P o z n á m k a. Řekové (LXX.) vyhýbali co možná hebrejské hrdelnici „ch“ (= hh), jelikož se nerovná řeckému χ (= kh) a kladou mnohdy místo ní — příděch jemný; odtud neoznačuje latinská Vulgata hebr. „ch“:

- a) v násloví a středosloví někdy ničím na př. „Anna“ místo „Channa“, „Isaac“ místo „Jizchak“;
- b) v dosloví klade obyčejně „e“; na př. Noë místo „Noach“, Core místo Corach“;
- c) ostatně klade „h“; na př. Heth místo Cheth.
- d) zřídka jen „ch“; na př. „Cham“ (syn Noachův čili Noemův).

v. 4. „Kde jest Bůh tvůj“ značí jako: „Proč ti nepomůže Bůh tvůj, proč tě opustil? Snad také ani nemůže pomoci, není dost mocný?“

v. 5. Popis s v a t o s t á n k u viz „Starověda biblická“ § 29.—32.

Hody posvátné byly částí slavnostní. Při obětech mírných čili pokojných byly z obětovaného dobytčete na oltáři páleny — tuk, bránice, ledvinky a tučný ocas ovčí; kněz obětník dostal pravé plece a hrud. Ostatní maso náleželo tomu, kdož oběť dal, a sloužilo k h o d ů m obětným či posvátným, k nimž mu bylo pozvati mimo své příbuzné také Levity, vdovy, sirotky, chudé a otroky na znamení účinné lásky k nim. Proto zapovídal zákon z obětné hostiny něco pro příští den nechávat.

Oběti m í r n é přinášely se buď na p o d ě k o v á n í za přijatá dobrodiní, aneb na v y p r o š e n í nových milostí, aneb ke cti a chvále Boží za příčinou splnění učiněného slibu. Mysl hodujících byla nadšena, vždyť ho-

dovali u svatyně svého Boha, u paláce svého krále Hospodina a všickni čisti, od hříchu očistěni, v kruhu svých přátel a milých. Odtud ta vřelá touha.

Viz „Starověda bibl.“ § 56. „Oběti mírné“.

v. 6. Otázkou vyjádřuje se naše: „O nermuť se duše má a nevzdychej!“

v. 7. Vlastní jméno hebrejské hory — „Micar“ znamená v češtině „Malou horu“, v latině „Mons modicus“.

v. 8. Vlny, vlnobití, přívaly jsou obrazem — útrap, nehod, pohrom.

Žalm 42. (43.)

Překlad latinské Vulgaty.

1. Žalm Davidův.

Zjednej mi právo, o Bože,
a rozhodni můj spor
proti lidu bezbožnému!

od člověka nespravedli-
vého a lstivého vysvo-
bod' mne!

2. Neboť Tys, o Bože, síla
má;
proč mne zavrhuješ?
proč musím choditi ve
smutku pro nátisk od
nepřítele?

3. Sešliž světlo své a věr-
nost svou;
ty mne povedou —
a dovedou mne ke svaté
hoře Tvé a ku stánkům
Tvým,

Překlad původního textu hebrejského.

1. **Z**jednej mi právo, o Bože,
a zastaň se mne ve při
proti lidu lásky prázd-
nému!

od člověka lstivého a ne-
spravedlivého mne vy-
svobod'!

2. Neboť Tys, o Bože, zá-
štita má;
proč mne zavrhuješ?
proč musím choditi ve
smutku pro nátisk od
nepřítele?

3. Sešliž světlo své a věr-
nost svou;
ty mne povedou,
a dovedou mne ke svaté
hoře Tvé a ku stánkům
Tvým,

4. abych mohl přistoupiti
k oltáři Božímu,
před Boha, původce ra-
dostného plesání mého,
od mladosti mé.

Budu Tě oslavovati na
citaře, o Bože, Bože můj!

5. Co se kormoutíš, duše má,
a co mne znepokojuješ?
Důvěřuj se Bohu; vždyť
opět budu Jej oslavovati,
— spasitele svého
a Boha svého.

4. abych mohl přistoupiti
k oltáři Božímu,
před Boha, původce ra-
dostného plesání mého,

bych Tě pak oslavovati
mohl na citaře, Bože,
Bože můj!

5. Co se kormoutíš, duše má,
a co ve mně vzdycháš?
Důvěřuj se Bohu; vždyť
opět budu Jej oslavovati.
— svrchovanou pomoc
svou — Boha svého.

Poznámky k žalmu 42. (43.)

Ohledně skladatele žalmu tohoto viz žalm předešlý.

P o z n á m k a. — Žalm tento modlívá se kněz u stupňů
oltáře na počátku mše svaté střídavě s ministranty; vy-
nechává se toliko při mši sv. za zemřelé a při mších od
„neděle smrtné“ až do „Bílé soboty“.

v. 3. S v ě t l o — značí milost, kteráž by chmury
útrap jeho zaplašila — vysvobození;

v ě r n o s t znamená splnění daného příslibení.
— Smysl jest: Vysvobod' mne a splň příslibení mně
učiněná.

Žalm 43. (44.)

O Bože, slituj se nad lidem svým!

Překlad latinské Vulgaty.

1. K službám Božím. —
Poučná báseň od Kora-
chovců.

Překlad původního textu hebrejského.

1. Řediteli hudby. —
Poučná báseň od Kora-
chovců.

2. ❶ Bože, na své uši jsme slýchali,
předkové naši nám vypravovali o díle,
kteréž Tys vykonal za dnů jejich —
za dnů starodávných.
3. Tvá ruka vyhnala pohany — Tys pak ony*) usadil,
pokárals národy a vyhnals je.
4. Vždyť nikoliv svým mečem dobyli země,
aniž rámě jejich k vítězství jim pomohlo,
nýbrž Tvá pravice a Tvé rámě a Tvůj zářící obličej —
protože jsi je miloval.
5. Ty sám jsi králem mým a Bohem;
Ty opatřuješ svrchovanou pomoc Jakobovi!
6. Tvou pomocí porazíme nepřátele své,
a jménem Tvým pohrdneme těmi, jenž proti nám povstávají.
7. Neboť neskládám naděje v lučiště své,
aniž mi k vítězství dopomáhá meč můj.

*) v. 3. t. j. předky naše.

2. ❶ Bože, na své uši jsme slýchali,
předkové naši nám vypravovali:
Tys vykonal veledílo za dnů jejich —
za dnů starodávných.
3. Tys rukou svou vyhnal pohany — ony pak jsi usadil,
zahubils národy, — je*) pak jsi rozmnožil.
4. Vždyť nikoliv svým mečem dobyli země,
aniž rámě jejich k vítězství jim pomohlo,
nýbrž Tvá pravice a Tvé rámě, Tvůj zářící obličej —
protože jsi je miloval.
5. Ty sám jsi králem mým, o Bože;
opatři svrchovanou pomoc Jakobovi!
6. Tvou pomocí porazíme nepřátele své,
Tvou mocí pošlapem své protivníky.
7. Neboť neskládám naděje v lučiště své,
aniž mi k vítězství dopomáhá meč můj.

*) v. 3. t. j. předky naše.

<p>8. Nýbrž Ty vysvobozuješ nás od těch, kteří nás sužují,
Ty zahanbuješ nenávistníky naše.</p> <p>9. Bohem honosíme se každodenně
a budeme velebiti jméno Tvé věčně.</p> <p>10. ▲ přece jsi zavrhl nás a zahanbil
a netáhlš, ó Bože, s vojsky našimi.</p> <p>11. Dopustils, že jsme ustoupili před našimi nepřáteli,
a naši nenávistníci kořistili sobě.</p> <p>12. Vydal jsi nás jako ovce na pospasy,
rozptýliv nás mezi pohany.</p> <p>13. Prodals lid svůj zadarmo,
a nenadsadils jich cen při prodání.</p> <p>14. Dopustils, že jsme na posměch sousedům svým,
na hanu a na potupu těm, kteříž jsou vůkol nás.</p> <p>15. Dopustils, že jsme se stali pořekadlem mezi pohany,
že národové potřásají nad námi hlavou.</p> | <p>8. Nýbrž Ty dáváš nám vítězství nad nepřáteli našimi,
a nenávistníky naše zahanbuješ.</p> <p>9. Bohem honosíme se ustavičně,
a budeme velebiti jméno Tvé věčně. (séla)</p> <p>10. ▲ přece jsi zavrhl nás a zahanbil,
a netáhlš s vojsky našimi.</p> <p>11. Dopustils, že jsme ustoupili před nepřítelem,

a naši nenávistníci kořistili sobě.</p> <p>12. Vydal jsi nás jako ovce na pospasy,
rozptýliv nás mezi pohany.</p> <p>13. Prodals lid svůj zadarmo,
a nenadsadils jich cen.</p> <p>14. Dopustils, že jsme na posměch sousedům svým,
na hanu a na potupu svému okolí.</p> <p>15. Dopustils, že jsme se stali pořekadlem mezi pohany,
že národové potřásají nad námi hlavou.</p> |
|---|---|

16. Celý den mám zahanbení své před sebou,
a stud pokrývá tvář mou;
17. protože slyším posměvače a rouhače,
hleděti musím na nepřítel a na stíhatele.
18. Všecko to přišlo na nás,
ale my jsme na Tebe nezapomněli,
aniž jsme zrušili smlouvy Tvé.
19. Srdce naše neuchýlilo se nazpět,
ale Tys dopustil, že stezky naše odchýlily se od cesty Tvé,
20. žes nás pokořil na místě osudném
a že stín smrti nás obestřel.
21. Kdybychom byli zapomněli na jméno Boha svého,
a kdybychom byli pozdvihli rukou svých k bohu jinému,
22. zdaž by toho Bůh nevypátral?
vždyť zná tajnosti srdce.
23. Pro Tebe usmrcování býváme den co den,
považujeme se za ovce porážné.

16. Celý den mám zahanbení své před sebou,
a stud pokrývá tvář mou;
17. protože slyším posměvače a rouhače,
hleděti musím na nepřítel a na mstivce.
18. Všecko to přišlo na nás,
ale my jsme na Tebe nezapomněli,
aniž jsme zrušili smlouvy Tvé.
19. Srdce naše neuchýlilo se nazpět,
aniž vybočil z cesty Tvé krok náš;
20. žes nás potřel na rejdišti šakalův,
a stínem smrti nás obestřel.
21. Kdybychom byli zapomněli na jméno Boha svého,
a pozdvihli rukou svých k bohu jinému,
22. zdaž by Bůh toho nevypátral?
vždyť zná tajnosti srdce.
23. Nikoliv — ale pro Tebe usmrcování býváme napořád,
považujeme se za ovce porážné.

24. O, procit! proč spíš,
o Pane?
o, probud' se a nezavrhuj
nás na vždy!

25. Proč odvracíš tvář svou?
proč zapomínáš na naši
bídu a na naše soužení?

26. Vždyť sklání se duše
naše až do prachu,
k zemi těsně lne tělo
naše.

27. O, povstaň, Pane, ku po-
moci nám!
a pro jméno své vysvo-
bod' nás!

24. O, procit! proč spíš,
o Pane?
o, probud' se a nezavrhuj
nás na vždy!

25. Proč skrýváš tvář svou?
proč zapomínáš na naši
bídu a na naše soužení?

26. Vždyť sklání se duše
naše až do prachu,
k zemi těsně lne tělo
naše.

27. O, povstaň ku pomoci
nám!
a pro milost svou vy-
svobod' nás!

Poznámky k žalmu 43. (44.)

Skladatel, obsah i doba. — Skladatel žalmu Ko-
rachovec jakýs — prosí úpěnlivě Boha, by po-
moci milostivě poskytnouti ráčil národu vy-
volenému po hrozných pohromách, kterými stí-
ženi byli Hebreové, ač neklaněli se modlám, nýbrž
pravému Bohu sloužili.

Tyto okolnosti poukazují, jak se zdá, na počátek
války nisibenské, kdy totiž Israelité od nepřátel poraženi
teprve později pole ovládli. (II. Sam. 8, 2. . . .)

Touže dobou složena i báseň tato.

v. 1. „K službám Božím“ viz žalm 4.

Od Korachovců viz žalm 41.

v. 3. viz „Starověda bibl.“ § 112. „Oprávněnost vý-
bojného válčení Hebreův s Kananejskými“.

v. 5. Jakobovi t. j. potomstvu Jakobovu, lidu Tvému.

v. 9. „séla“ viz žalm 3, 3.

v. 12. ovce na pospasy = ovce porážné (v. 23.).

v. 15. potřásají nad námi hlavou t. j. vysmívají se nám a zároveň rouhají se Tobě.

v. 20. žes nás potřel na místě osudném dle hebrejského: na rejdišti šakalův t. j. v kraji pustém.

O šakalích v Palestině viz „Starověda bibl.“ § 82. „Poznámky“.

Žalm 44. (45.)

Na oslavu svadebního sňatku krále.

Překlad latinské Vulgaty.

1. K službám Božím;
podle „proměnění budou“. —
Od Korachovců. —
Báseň poučná; píseň milostná.
2. **S**rdce moje kypí slastí,
na oslavu krále pronáším
báseň svou,
jazyk můj budiž pisadlem
dovedného písaře!
3. **K**rásnější jsi, než synové
lidští,
milost rozlévá se na rtech
tvých,
poněvadž Bůh požehnal
tobě na věky.
4. **P**řipaš, reku udatný, na
bedra meč svůj,
5. znak důstojnosti a slávy
své!
Jeď šťastně, vyjeď vlád-
nout, hájit pravdy a
práva utištěného,
i naučiž tě pravice tvá
činům podivuhodným!

Překlad původního textu hebrejského.

1. Řediteli hudby;
podle „lilie“. —
Od Korachovců. —
Báseň poučná; píseň mi-
lostná.
2. **S**rdce moje kypí slastí,
na oslavu krále pronáším
báseň svou,
jazyk můj budiž pisadlem
dovedného písaře!
3. **K**rásnější jsi, než synové
lidští,
milost rozlévá se na rtech
tvých,
poněvadž Bůh požehnal
tobě na věky.
4. **P**řipaš, reku udatný, na
bedra meč svůj,
- znak důstojnosti a slávy
své!
5. Ve slávě své šťastně vy-
jeď hájit pravdy a práva
utištěného,
i naučiž tě pravice tvá
činům podivuhodným!

<p>6. Ostré střely tvé — národové budou před tebou padati —
(vniknou) do srdce nepřátel králových.</p> <p>7. Trůn Tvůj, o Bože, potrvá na věky,
žezlo králování tvého jest žezlo přímé.</p> <p>8. Miluješ spravedlnost a nenávidíš bezbožnosti,
protož pomazal tě Bůh,
Bůh tvůj,
rozkošným olejem, vyvoliv tebe ze soudruhů tvých.</p> <p>9. Myrrrha i aloe a kasia — vanou ze tvých rouch,
z paláců vykládaných slonovinou, v nichž tě obveselují.</p> <p>10. Dcery králů jsou k oslavě Tvé.
Tobě po pravici stojí královna v oděvu pozlaceném, ozdobena pestrým rouchem.</p> <p>11. Slyš dcero a viz a nakloň ucha svého!
a zapomeň na lid svůj
a na otcovský dům svůj!</p> <p>12. A král touží po kráse tvé —
vždyť jest pánem — Bohem tvým, — protož jest se skloniti před ním!</p> | <p>6. Ostré střely tvé — národové budou před tebou padati —
(vniknou) do srdce nepřátel králových.</p> <p>7. Trůn Tvůj, o Bože, potrvá na věky a navždy,
žezlo králování Tvého jest žezlo přímé.</p> <p>8. Miluješ spravedlnost a nenávidíš bezbožnosti,
protož pomazal tě Bůh,
Bůh tvůj,
rozkošným olejem, vyvoliv tebe ze soudruhů tvých.</p> <p>9. Myrrrha i aloe a kasia — jsou všechna roucha tvá,
tebe obveseluje hudba z paláců vykládaných slonovinou.</p> <p>10. Dcery králů jsou mezi důvěrníci tvými,
tobě po pravici stojí královna v Ofirském zlatě.</p> <p>11. Slyš dcero a viz a nakloň ucha svého!
a zapomeň na lid svůj
a na otcovský dům svůj!</p> <p>12. a když zatouží král po kráse tvé —
vždyť jest pánem tvým — skloň se před ním!</p> |
|--|--|

13. I Tyrští, nesouce dary,
budou se kořiti tobě,
— všickni bohatí lidu
toho.

14. V úplné slávě jest dcera
králova uvnitř*)
zlatým ozdobená tře-
pením.

15. V šatech pestrých oble-
čena;
za ní přivádějí se králi
panny, družky její při-
vádějí se tobě,

16. provázeny jsouce jáso-
tem a plesáním,
vcházejí do paláce krá-
lovského.

17. Místo předků budtež
tobě synové,
ustanovíš je knížaty po
vší zemi.

18. Ti památným učiní jméno
tvé po všecka budoucí
pokolení,
a protož oslavovati tě
budou národové na
věky věkův.

*) v. 14. t. j. „sedíc na trůně“.

13. I Tyrští, nesouce dary,
budou se kořiti tobě,
— nejbohatší lidu toho.

14. V úplné slávě jest dcera
králova uvnitř*)
zlatem vytkáno jest rou-
cho její.

15. V šatech pestrých při-
vádí se ona králi;
za ní přivádějí se ti**) panny,
družky její;

16. provázeny jsouce jáso-
tem a plesáním,
vcházejí do paláce krá-
lovského.

17. Místo předků budtež
tobě synové,
jež ustanovíš knížaty po
vší zemi!

18. Památným chci učiniti
jméno tvé po všecka
budoucí pokolení,
a protož oslavovati tě
budou národové na
věky věkův.

*) v. 14. t. j. „sedíc na trůně“.

**) v. 15. t. j. „králi“.

Poznámky k žalmu 44. (45.)

Obsah. — Obsahem žalmu tohoto nad míru vzneše-
ného opěvuje skladatel svatý — krále pro jeho ušlech-
tilou postavu, výmluvnost, udatnost, vítězství,
lesk a velebu, zároveň pak blahoslaví královnu,
choť jeho a potomstvo.

Velebný onen král jest dle listu sv. Pavla (k Židům 1, 8.—9.) — Syn Boží — Messiáš.

K r á l o v n a, aneb choť Jeho — svatá církev Jím založená.

Potomstvo — údové této církve.

Tento žalm, výlučně messiánský, dlužno allegoricky vykládati.

Skladatel a příčina. — Jméno skladatelovo se uvádí v nápise, jest to — Korachovec, jinak neznámý.

Podnětem k složení žalmu bylo, jak se zdá, svadební veselí krále Šalomouna s dcerou krále Egyptského. (Srovnej III. Král. 3, 1., 9, 24.)

v. 1. „K službám Božím“ viz žalm 4.

podle „proměnění budou“, dle hebr. podle „lilie“, značí nápěv, viz žalm 9¹.

Od Korachovců, viz žalm 61.

v. 7. Žezlo přímé značí vládu spravedlivou, ne-strannou, viz žalm 2. v. 9.

v. 9. Oděv slavnostní nakuřoval se vonnými věcmi. Roucha pestrá a vyšívána byla nemálo oblíbena. Viz „Starověda bibl.“ § 72. „Oděv“, § 73. „Ozdoby“, § 82. „Obřady svatební“.

v. 13. Obyvatelé města „Tyrus“ slynuli bohatstvím; vyznamenali se také za Šalomouna svými dary. (III. Král. 5, 1.)

Žalm 45. (46.)

H o s p o d i n, o c h r á n c e S i o n a.

Překlad latinské Vulgaty.

1. K službám Božím.
Od Korachovců.
Píseň podle „Tajemství“.
2. **Bůh** jest útočiště naše a
ochrana,
spomocník v soužení všelikém,
jež nás příliš stíhá;

Překlad původního textu hebrejského.

1. Řediteli hudby.
Od Korachovců.
Píseň podle „Panny“.
2. **Bůh** jest útočiště naše
a ochrana.
On jest pomoc silná v soužení všelikém.

3. a protož nebojíme se, byť
se i země podvracela,
a byť se hory řítily do
prostřed moře.
4. Nechť ječí vody jeho,
nechť se pění,
nechť se otrásají hory
pro zbouření jeho!
5. **P**roudy říčné obveselují
město Boží,
Svrchovaný posvětil stá-
nek svůj.
6. Uprostřed něho sídlí Bůh;
— ono se nepohne,
Bůh jemu pomáhá z jitra
na úsvitě.
7. Pohané hlučeli, králov-
ství se kolísala,
On zahřímal hlasem
svým, země se rozplý-
vala.*)
8. Hospodin zástupů jest
s námi,
obráncem jest nám Bůh
Jakobův.
9. **J**děte, vizte divy Ho-
spodinovy,
Ontě činil hrozný zá-
zraky na zemi!
10. On válkám přítrž činí
až do končin země,
ničí lučiště a láme zbraň,

a pavézy ohněm spa-
luje.

*) v. 7. totiž: „strachem a hrů-
zou“.

3. A protož nebojíme se, byť
se i země podvracela,
a byť se hory řítily do
prostřed moře.
4. Nechť ječí vody jeho,
nechť se pění,
nechť se otrásají hory pro
zbouření jeho! (sěla).
5. **P**roudy říčné obveselují
město Boží,
velesvaté příbytky Svr-
chovaného.
6. Uprostřed něho sídlí Bůh;
— ono se nepohne,
Bůh jemu pomáhá z jitra
na úsvitě.
7. Pohané hlučeli, králov-
ství se kolísala.
On zahřímal hlasem
svým, země se rozplý-
vala.*)
8. Hospodin zástupů jest
s námi,
hradem vysokým jest
nám Bůh Jakobův. (sěla)
9. **J**děte, vizte divy Ho-
spodinovy,
Ontě činil hrozný zá-
zraky na zemi!
10. On válkám přítrž činí
až do končin země,
Hospodin láme lučiště
a otupuje kopí,
ohněm spaluje vozy (vá-
lečné).

*) v. 7. totiž: „strachem a hrů-
zou“.

11. „Ustaňte a uznejte, žeť já
jsem Bůh,
proslaven mezi národy,
proslaven na zemi!“
Hospodin zástupů jest
s námi,
obráncem jest nám Bůh
Jakobův.

11. „Ustaňte a uznejte, žeť já
jsem Bůh,
proslaven mezi národy,
proslaven na zemi!“
Hospodin zástupů jest
s námi,
hradem vysokým jest
nám Bůh Jakobův. (séla)

Poznámky k žalmu 45. (46.)

Skladatel, obsah a doba. — Korachovec jakýs oslavuje Boha vznešeným chvalozpěvem tímto, protože poskytnul pomoci lidu svému vyvolenému v tísní jeho, a město svaté z velikého nebezpečí vytrhnul. Neprátele totiž vtrhli s ohromnou silou vojska do země svaté a počali obléhati Jerusalema, — leč mocí Božskou byvše donuceni, spěšně odtáhli.

Obsah žalmu tohoto odpovídá nejlépe výbojným záměrům krále assyrského Senacheriba (viz Izai. hl. 36. a 37.); žalm složen byl bez pochyby brzy po osvobození sv. města Jerusalema.

v. 1. „K službám Božím“ viz žalm 4.

Od Korachovců viz žalm 41.

Podle „Tajemství“, dle hebr. podle „Panny“ značí nápev; viz žalm 9¹.

v. 4. „séla“ viz žalm 3, 3.

v. 6. Z jitra na úsvitě t. j. záhy, jakmile jest potřeba přispění.

v. 9. Smysl jest: Hospodin ničí zbraň nepřitele útočnou i ochrannou jakož i ostatní nářadí válečné. O vozech válečných viz „Starověda bibl.“ § 109. III.; „Vojska stálá“ a § 110. „Zbroj“.

v. 11. obránce nazývá se obrazně „h r a d e m“; viz žalm 9¹, 10.

Žalm 46. (47.)

Bůh panuje nade všemi národy.

Překlad latinské Vulgaty.

1. K službám Božím.
Žalm od Korachovců.
2. **T**leskejte rukama všickni
národové,
plesejte nad Bohem zvuč-
ně prozpěvujícíe!
3. Neboť Hospodin jest svr-
chovaný, hrozný,
král veliký nade vší zemí.
4. On podmanil národy nám,
a čeledi nohám našim.
5. On vyvolil pro nás své
dědictví —
okrasu pro Jakoba, kte-
réhož miluje.
6. Vstupoval Bůh provázen
jsa plesáním,
Hospodin totiž provázen
jsa zvukem polnic.
7. **Z**pívejte Bohu našemu,
zpívejte,
zpívejte králi našemu, zpí-
vejte!
8. „Král vší země jest —
Bůh.“
Zpívejte důstojně:
9. „Kralujeť Bůh nad ná-
rody.“
„Bůh sedí na trůnu svém
svatém.“

**Překlad původního textu
hebrejského.**

1. Řediteli hudby.
Žalm od Korachovců.
2. **T**leskejte rukama všickni
národové,
plesejte nad Bohem zvuč-
ně prozpěvujícíe!
3. Neboť Hospodin jest svr-
chovaný, hrozný,
král veliký nade vší zemí.
4. On podmanil národy nám,
a čeledi nohám našim.
5. On vyvolil pro nás dě-
dictví naše,
okrasu pro Jakoba, kte-
réhož miluje. (séla)
6. Vstupoval Bůh provázen
jsa plesáním,
Hospodin provázen jsa
zvukem polnic.
7. **Z**pívejte Bohu, zpívejte,
zpívejte králi našemu, zpí-
vejte!
8. „Král vší země jest —
Bůh!“
Zpívejte chvalozpěvy:
9. „Kralujeť Bůh nad ná-
rody.“
„Bůh sedí na trůnu svém
svatém.“

10. „Knížala národů se připojují —
k Bohu Abrahamovu.“

„Věru mocní země, Bohu oddaní,
jsou tím velmi povýšení.“

10. „Knížata národů se připojují —
k národu Boha Abrahamova.“

„Neboť příslušníci Boží jsou pavézy země.“

„Nesmírně vznešen jest Hospodin.“

Poznámky k žalmu 46. (47.)

Skladatel. — Pěvec svatý — Korachovec jakýs, o němž jiného nic nám není známo, — vyzývá všechny národy země, by klaněli se Jehovovi, Pánu celého světa, jelikož On miluje lid svůj vyvolený a k němu také časem svým všechny ostatní národy připojí.

Příležitost a doba. — Žalm sepsán byl, když archa úmluvy buďto na horu Sionskou, neb odtud do chrámu Šalomounova slavnostně přenešena býti měla.

v. 1. „K službám Božím“ viz žalm 4.

Od Korachovců; viz žalm 41.

v. 5. „séla“ viz žalm 3, 3.

v. 10. Mocní země — knížata, pohlavárové (Osea 4, 18.) mají tu povinnost, chrániti podřízený lid a jich území; odtud obrazně nazývají se v hebrejském textu — štíty — pavézami země.

Viz žalm 3, 4. 9¹, 10.

Žalm 47. (48.)

Sion jest nedobytný.

Překlad latinské Vulgaty.

1. Píseň žalmová od Korachovců.

Na druhý den po sobotě.

Překlad původního textu hebrejského.

1. Píseň žalmová.

Od Korachovců.

<p>2. Veliký jest Hospodin
a nad míru chvály ho-
den
v městě Boha našeho,
na svaté hoře Jeho.</p> <p>3. K radosti veškeré země
založena jest
hora Sionská, úhel půl-
noční,
město Krále velikého.</p> <p>4. Bůh v palácích jeho —
dává se poznati tím, že
je chrání.</p> <p>5. Nebo hle! králové se
shromáždili,
sešli se v jedno!</p> <p>6. Oni hleděli, jenjen se
podivili,
ulekli se, dali se na
útěk.</p> <p>7. Zmocnil se jich tam
strach,
úzkost jako rodící ženy.</p> <p>8. Větre^m prudkým
stroskotals lodě Tar-
sické.</p> <p>9. Jak jsme slýchali, tak
jsme to spatřili
v městě Hospodina zá-
stupů, v městě Boha na-
šeho.
Bůh je utvrzuje na věky.</p> <p>10. Rozjímalⁱ jsme, o Bože,
o milosti Tvé,
ve chrámu Tvém.</p> | <p>2. Veliký jest Hospodin
a nad míru chvály ho-
den
v městě Boha našeho,
na svaté hoře Jeho.</p> <p>3. Krásně se vypíná rozkoš
vší země,
hora Sionská, úhel půl-
noční,
město krále velikého.</p> <p>4. Bůh v palácích jeho —
postavil se jako hrad
vysoký.</p> <p>5. Nebo hle! králové se
shromáždili,
a zmizeli zároveň!</p> <p>6. Oni hleděli, jenjen se
podivili,
ulekli se, dali se na
útěk.</p> <p>7. Zmocnil se jich tam
strach,
úzkost jako rodící ženy.</p> <p>8. Větre^m východním
stroskotál lodě Taršiš-
ské.</p> <p>9. Jak jsme slýchali, tak
jsme zkusili
v městě Hospodina zá-
stupů, v městě Boha
našeho.
Bůh je utvrzuje na věky.
(séla)</p> <p>10. Rozjímalⁱ jsme, o Bože,
o milosti Tvé,
ve chrámě Tvém.</p> |
|--|--|

<p>11. Jako jméno Tvé, o Bože,
tak sáhá i chvála Tvá
až do končin země,
spravedlnosti plna jest
pravice Tvá!</p> <p>12. Radujž se, horo Sionská,
plesejtež, dcery Judské,
za příčinou výsad Tebou,
Hospodine. daných!</p> <p>13. ●bcházejte Sion, putujte
okolo něho,
počítejte jeho věže!</p> <p>14. Obracejte pozornost svou
k ohradě jeho,
projděte paláce jeho,
abyste o tom vyprávěti
mohli příštímu poko-
lení!</p> <p>Neboť takový Bůh — jest
Bůh náš na věky, na
věky věků.</p> <p>On zůstane na věky krá-
lem naším.</p> | <p>11. Jako jméno Tvé, o Bože,
tak sáhá chvála Tvá až
do končin země,
spravedlnosti plna jest
pravice Tvá!</p> <p>12. Radujž se, horo Sionská,
plesejtež, dcery Judské,
za příčinou svých výsad!</p> <p>13. ●bcházejte Sion, putujte
okolo něho,
počítejte jeho věže!</p> <p>14. Obracejte pozornost svou
k náspu jeho,
projděte paláce jeho,
abyste o tom vyprávěti
mohli příštímu poko-
lení!</p> <p>Neboť takový Bůh — jest
Bůh náš na věky,</p> <p>On přes smrt nás po-
vede.</p> |
|---|---|

Poznámky k žalmu 47. (48.)

Skladatel, obsah a příležitost. — Pěvec svatý — jakýs Korachovec — velebí Hospodina, že vznešené město Jerusalema do své ochrany přijal a je Božskou svojí mocí od nepřátel proti němu se spiknuvších vysvobodil.

Dokud Hospodin jest záštitou města svatého, dotud marny jsou všechny válečné podniky proti němu — ono jest nedobytno.

Obsah žalmu velmi se shoduje s tím, co se vypráví v druhé knize Paralip. v hl. 20. o Ammonitských, Moabských a Syrských, když povstali proti králi Josafatovi.

v. 1. Od Korachovců; viz žalm 41. „O sobotě“ viz „Starověda bibl.“ § 42.

v. 8. Smysl jest: Tys, Hospodine, spojená nepřátelská vojska tak rychle a takovou silou zničil, jako když větrem prudkým na moři zničíš lodě veliké a silné, jaké na dalekou cestu do Tarsis jezdívají.

Tarsus neb Tartessus bylo dle Bocharta mocné město ve Španělich, v kraji, kde nyní Kadix leží.

v. 9. „sála“ viz žalm 3, 3.

v. 12. Dcery judské t. j. ostatní města judská, Sionu podřízená, viz žalm 9¹, 15.

Přední výsadou Jerusalema jest, že Hospodin Bůh a král jeho si je za sídlo své vyvolil, a právě tím, že nedobytné jest.

v. 13. Sion t. j. Jerusalem, viz žalm 9¹, 15.

Žalm 48. (49.)

Moc a sláva bezbožných nerušíž klidné mysli
spravedlivých.

Překlad latinské Vulgaty.	Překlad původního textu hebrejského.
1. K službám Božím. Žalm od Korachovců.	1. Řediteli hudby. Žalm od Korachovcův.
2. S lyšte to všichni národové, poslyšte všickni obyvatelé světa!	2. S lyšte to všichni národové, poslyšte všickni obyvatelé světa!
3. Jak prostí tak i vznešení, bez rozdílu — chudí i bohatí!	3. Jak prostí tak i vznešení, bez rozdílu chudí i bohatí!
4. Ústa má vynášejí moudrost, a opatrnost srdce mé přemýšlivé.	4. Ústa má vynášejí moudrost a pravdu srdce mé přemýšlivé.

5. Nakloním ucha svého
k podobenství,
a při citaře rozřeším zá-
hadnou průpověď svou.
6. **P**roč bych se měl báti
v dobách osudných,
když mne svírá křivda,
strojená patě mé od
těch,
7. kteří doufají ve statek
svůj,
a vychloubají se množ-
stvím bohatství svého?
8. Bratr není s to, aby vy-
koupil bratra, —
člověk aby vykoupil člo-
věka, —
vždyť nemůže Bohu za-
platiti výkupné za něho.
9. ani ceny za vykoupení
života svého,

byť by se pachtil ne-
ustále,
10. aby živ býti mohl dále —
napořád,
11. aby smrti neviděl;
ačkoliv vidí moudré umí-
rati; —
že stejnou měrou hynou
blázen i hloupý,
zanechávající bohatství
své jiným.

5. Nakloním ucha svého
k podobenství,
a při citaře rozřeším zá-
hadnou průpověď svou.
6. **P**roč bych se měl báti
v dobách osudných,
když mne obkličuje
zloba pronásledovatelů
mých,
7. kteří doufají ve statek
svůj,
a vychloubají se množ-
stvím bohatství svého?
8. Žádný však není s to, aby
vykoupil bratra svého,

nemoha výkupného zaň
Bohu zaplatiti,
9. neboť příliš vysoká jest
výkupná cena za duše
jejich;
protož vzdáti se musí
toho na věky,
10. aby živ býti mohl dále
— napořád,

a hrobu neuviděl.
11. Přece ho uvidí. Moudří
umírají,
stejnou měrou hynou
blázen i hloupý,
a zanechávají bohatství
své jiným.

12. Hroby jejich jsou pak
domem jejich na věky,
příbytky jejich po vše-
cka pokolení;
ty nechať oslavují jejich
jména v zemích jejich.

13. Věru, člověk jsa ve slávě,
rozumu-li nemá,
jest podoben hovadům
nerozumným, ano těm
se podobá.

14. **T**akové jednání jejich
jest na záhubu jim
i těm, kteří v řečích je-
jich zalíbení mívají:

15. Jako ovce odkazují se
do podzemí,
smrt je sežírá,
a spravedliví budou nad
nimi státi*) záhy;
v podzemí pak zvětší to,
na čem si zakládali; —
jest po slávě jejich.

16. Avšak duši mou vykoupí
Bůh z ruky podsvětí,
neboť On mne přijme.

*) v. 15. t. j. u hrobu.

12. Přání jejich jest, aby
domy jejich trvaly
věčně,
příbytky jejich po vše-
cka pokolení;
oni oslavují jména svá
v zemích.

13. Avšak, člověk jsa ve
slávě, pořád nezůstane;
jest podoben hovadům,
která sklána bývají.

14. **T**akový jest osud těch,
kteří doufají v sebe
i těch, kteří pochlebujíce
jim v řečích jejich za-
líbení mívají: (séla)

15. Jako ovce odkazují se
do podzemí,
smrt je sežírá,
a spravedliví budou nad
nimi státi*) záhy;
na to stráví podzemí
tvářnost jejich,
tak, že nemají žádného
příbytku více.

16. Avšak duši mou vykoupí
Bůh z ruky podsvětí,
neboť On mne přijme.
(séla)

*) v. 15. t. j. u hrobu.

<p>17. Neboj se, když někdo bohatne,
když se množí sláva
v domě jeho!</p> <p>18. Neboť nevezme při smrti své ničeho s sebou,
aniž sestoupí za ním
sláva jeho.</p> <p>19. Byť se i honosil štěstím
za života svého,
a byť i velebil tebe, že
jemu hoviš;</p> <p>20. odebrati se musí ku shromáždění otců svých,
a neužří světla na věky.</p> <p>21. Clovek jsa ve slávě,
rozumu-li nemá,
jest podoben hovadům
nerozumným —
ano těm se podobá.</p> | <p>17. Neboj se, když někdo bohatne,
když se množí bohatství
v domě jeho.</p> <p>18. Neboť nevezme při smrti své ničeho s sebou,
aniž sestoupí za ním bohatství jeho.</p> <p>19. Byť se i honosil štěstím
za života svého,
a byť i velebili tebe, že
si hoviš;</p> <p>20. odebrati se musíš ku shromáždění otců svých,
kteří neužří světla na věky.</p> <p>21. Člověk jsa ve slávě,
rozumu-li nemá, —
podoben jest hovadům,

kteráž sklána bývají.</p> |
|--|--|

Poznámky k žalmu 48. (49.)

Skladatel a obsah. — Svatý pěvec — Korachovec jakýs — napomíná tímto žalmem poučným lidi zbožné, aby byli dobré mysli, třebas viděli, kterak jiní bohatství jen hromadí a moci nabývají. Za nedlouho zajisté zemrou — a umírajíce ničeho z bohatství a moci své s sebou nevezmou.

Čas a příčina. — O čase a příčině této básně nic jistého nelze stanovit.

Ohledně různého čtení viz „Psalterium“ seu „Liber Psalmorum“.

v. 1. „K službám Božím“ viz žalm 4.

Od Korachovců viz žalm 41. a „Úvod“ čís. 13.

v. 6.—11. Zneužívání moci a jmění se strany bezbožných a hrabivých jest nehynoucím pramenem útrap a svízeli lidu podřízeného a chudobného.

V užívání radostí a rozkoší pozemských vidí onino nejvyšší štěstí a slast a protož jejich pošetilá snaha, by umřítí nemusili, by moc a sláva jejich pozemská věčně trvala. — Avšak každý člověk musí umřítí, i ten, co si na statku a na moci zakládá, jelikož všecek ten statek nestačí, by sebe nebo bratra svého od smrti vykoupil. A skutečně umírá moudrý t. j. bohabojný a stejnou měrou hynou blázen i hloupý t. j. bezbožný a ohledně věčnosti l h o s t e j n ý; a do hrobu klade se tělo toho i onoho.

v. 13.—14. Ale člověk jsa ve slávě, rozumu-li nemá, — myslí-li, že smrti ujde a v rozkoších pozemských své nejvyšší a jediné blaho vidí, jest nerozumem svým a l h o s t e j n o s t í svou o blaho věčně trvající podoben hovadům nerozumným. Připravuje si tím záhubu a podobně i ti úlisníci a pochlebníci, kteří za kus chleba i proti svému přesvědčení bezbožné zásady mocných a bohatých bezbožníků schvalují.

„s é l a“ viz žalm 3, 3.

v. 15.—16. Smrtí končí život pozemský a začíná život věčný, šťastný pro bohabojného a nešťastný pro bezbožného.

Jako u dobytčete zabitím konec bere veškerá radost, tak smrtí končí u bezbožného veškerá rozkoš pozemská a vše, na čem si zakládal zvetší v hrobě, duše pak jeho octne se v podsvětí, to jest na věčnosti, na místě věčné žalosti, před kterým místem však Bůh ctitele svého věrného zachrání a do věčné radosti uvede.

v. 17. Neboj se t. j. buď klidné a dobré myslí.

v. 19. Neužří světla na věky t. j. nevrátí se více na tuto zemi.

Viz „Starověda bibl.“ § 21.—22. „Farizeové“; § 23. „Saduceové“.

Žalm 49. (50.)**P r a v á p o c t a B o ž í.****Překlad latinské Vulgaty.**

1. Žalm od Asafa.

Všemohoucí Bůh — Ho-
spodin mluví — a vy-
zývá zemi,
od východu slunce až do
západu.

2. Ze Siona zaskvívá se svr-
chovaná krása Jeho,3. zjevně bere se Bůh —
Bůh náš a nevolí mlčeti;
před Ním — oheň žhoucí,
a vůkol Něho — hrozná
bouře.4. Pozývá nebesa s hůry,
i zemi, — chtěje souditi
lid svůj:5. „Shromážděte Jemu věrné
ctitele Jeho,
kteříž obětujíce, smlouvu
s ním obnovují!“6. Na to hlásají nebesa spra-
vedlnost Jeho,
neboť Bůh sám k soudu
zasedá.7. **S**lyš, lide můj! chci mlu-
viti!

„Israeli, chci tě napo-
menouti.

Bůh—tvůj Bůh—jsem Já!“

8. „Nekárám tebe z příčiny
žertev tvých,
neboť jsou vždy zápalý
tvé přede mnou.“**Překlad původního textu
hebrejského.**

1. Žalm od Asafa.

Všemohoucí Bůh — Ho-
spodin mluví a vyzývá
zemi
od východu slunce až do
západu jeho.

2. Ze Siona, jenž jest korunou
krávy, Bůh se zaskvívá.3. Béřet se náš Bůh
a nevolí mlčeti;
před Ním — oheň žhoucí
a vůkol Něho — hrozná
bouře.4. Pozývá nebesa s hůry,
i zemi, — chtěje souditi
svůj lid:5. „Shromážděte mi věrné
ctitele mé,
kteříž obětujíce smlouvu
se mnou obnovují!“6. Na to hlásají nebesa spra-
vedlnost Jeho,
neboť Bůh sám k soudu
zasedá.7. **S**lyš, lide můj! chci mlu-
viti!

„Israeli, chci tě napome-
nouti.

Bůh—tvůj Bůh—jsem Já!“

8. „Nekárám tebe z příčiny
žertev tvých,
neboť jsou vždy zápalý
tvé přede mnou.“

9. „Mně netřeba bráti junců
z domu tvého,
kozlů ze stád tvých.“
10. „Neboť má jest všechna
zvěř lesní,
i dobytek na horách
i volové.“
11. „Znám všecko ptactvo
nebeské,
i polní krása mně ná-
leží.“
12. „Kdybych lačněl, neříkal
bych tobě,
neboť mně náleží okrsek
zemský i zásoby v něm.“
13. „Požívám snad masa ho-
vězího ?
a piji snad krev kozlí?“
14. „Vzdávej Bohu díky ja-
kožto obět
a plň sliby své Svrcho-
vanému učiněné!“
15. „A vzývej mne v čas
soužení,
vytrhnu tě, a ty mne
oslavovati budeš!“
16. **N**a to praví Bůh k bez-
božníku:
„K čemu odříkáváš při-
kázání má,
a k čemu bereš do úst
svých mou smlouvu,
17. když nenávidíš kázně,
a slova má za sebe házíš ?
18. Vidíš-li zloděje, běžíš
s ním
a s cizoložníky díl svůj
míváš.

9. „Mně netřeba bráti junců
z domu tvého,
kozlů z ohrad tvých.“
10. „Neboť má jest všecka
zvěř lesní,
i dobytek na horách ti-
sícerych.“
11. „Znám všecko ptactvo
na horách,
i polní zvěř před sebou
mám.“
12. „Kdybych lačněl, neříkal
bych tobě,
neboť mně náleží okrsek
zemský i zásoby v něm.“
13. „Požívám snad masa ho-
vězího ?
a piji snad krev kozlí?“
14. „Vzdávej Bohu díky,
a plň sliby své Svrcho-
vanému učiněné!“
15. „A vzývej mne v čas
soužení,
vytrhnu tě, a ty mně
oslavovati budeš!“
16. **N**a to praví Bůh k bez-
božníku:
„K čemu odříkáváš při-
kázání má,
a k čemu béřeš do úst
svých mou smlouvu,
17. když přes to nenávidíš
kázně
a slova má za sebe házíš ?
18. Vidíš-li zloděje, rád s ním
obcuješ,
a s cizoložníky díl svůj
míváš.

<p>19. Ústa tvá oplývají nepravostí,
a jazyk tvůj osnuje lest.</p> <p>20. Sedáváš a pomlouváš bratra svého,
proti synu matky své pronášíš urážku.</p> <p>21. Takové věci páchals, a mlčel jsem,
křivě myslil jsi, že jsem zcela jako ty.
Kárám tě; protož ti to do očí říkám.</p> <p>22. Zapamatujte si to vy, kteří zapomínáte na Boha,
aby vás nezachvátil; nebylo by pak nikoho,
kdož by mohl pomoci.</p> <p>23. Kdož díky přináší jakožto obět, teď mne oslavuje,
a tať jest cesta, na níž mu nalézti dám pomoc Boží!“</p> | <p>19. Ústa svá pouštíš ku zlému,
a jazyk tvůj osnuje lest.</p> <p>20. Sedáváš a pomlouváš bratra svého,
proti synu matky své pronášíš urážku.</p> <p>21. Takové věci páchals, a mlčel jsem,
myslil jsi, že jsem zcela jako ty.
Kárám tě; protož jsem ti to do očí řekl.</p> <p>22. Zapamatujte si to vy, kteří zapomínáte na Boha,
abych vás nezachvátil; nebylo by pak žádné pomoci.</p> <p>23. Kdož díky vzdává, teď mne oslavuje,

a rovná si cestu, na níž ho oblažím pomocí Boží.“</p> |
|--|--|

Poznámky k žalmu 49. (50.)

Obsah. — Hospodin slavně s nebe sestoupiv (1.—6.) shledává, že část národa vyvoleného přihlíží více k zevnitřní bohoslužbě než k pravé zbožné mysli. — Pročež je vážně napomíná, řka, že pro sebe žertev nepotřebuje, ale žádá zbožnost, důvěru a vděčnost (v. 7.—15.)

Jinou část národa shledává pohříženou v pokrytství; tyto přísně kárá a praví, že odvrací se od lidí,

kterí toliko v ústech zákon mají, skutkem však Jeho si nevšímají (v. 16.—21.).

Ku konci praví Hospodin, že záhuba očekává ty, kteří zapomínají na Boha — pak-li se neobráť; — a že vděčný m pomoc Boží nikdy nebude odepřena (v. 22.—23.)

Skladatel — jest Levita Asaf, vrstevník Davidův a Šalomounův.

v. 1. Asaf byl náčelníkem zpěváků Davidových a ředitelem hudby. (I. Par. 15, 17., 16, 4.—5.). Pozdější věk ctil ho jakožto básníka a proroka. (II. Par. 29, 30.)

P o z n á m k a: Asafovi se přičítá 12 žalmů (49, 72.—82.). Jelikož „Asaf“ jako jméno obecné znamená písaře, může se jím označovati více spisovatelů; — protož nedá se nic určitého říci o osobě Asafově, pisatele žalmů po době Šalomounově.

v. 6. „s é l a“ viz žalm 3, 3.

v. 7. Dle textu hebr. mluví Bůh sám, dle lat. Vulgaty některý a n d ě l, sluha Boží.

v. 10. Hebrejské slovo „é l e f“ znamená i „v o l a“ i číslici „tisíc“.

v. 11. Polní krása dle hebr. polní zvěř.

v. 16. viz „Starověda bibl.“ § 21. c. „Zvrhlá povaha Fariseův“.

v. 20. Proti synu matky své . . . t. j. proti svému vlastnímu bratrovi.

v. 22. A b y c h (vás) nezachvátil; mluví Bůh sám; dle lat. Vulgaty — mluví o Bohu bohoduchý pěvec.

v. 23. A tať jest cesta = rovná si cestu.

O příčinách různého čtení viz „Psalterium“ snu „Liber Psalmorum“.

Žalm 50. (51.) (IV. žalm kající.)

Přijmi mne opět na milost, o Bože!

Překlad latinské Vulgaty.

1. K službám Božím.
Žalm Davidův,

Překlad původního textu hebrejského.

1. Řediteli hudby.
Žalm Davidův. —

2. když byl k němu přišel
prorok Nathan —
po hříchu s Betsabou.

3. **S**miluj se nade mnou,
Bože, podle veliké mi-
losti své;

a podle velikého milosr-
denství svého zhlad'
mou nepravost!

4. Dokonale obmyj mne od
mé nepravosti
a očisť mne od hříchu
mého!

5. **J**semť zajisté si vědom
své nepravosti
a na mysli mi tane hřích
můj bez přestání!

6. Proti Tobě samému pro-
hřešil jsem se, spáchav,
co jest zlé v očích
Tvých.

Shledán budiž spravedli-
vým ve svých výrocích,
a vítězoslavným, když Tě
kdo posuzuje!

7. **H**le, vždyť s nepravostí
jsem se počal
a hříchem poskvrněného
počala mne matka má!

8. Hle! Ty zalíbení máš
v upřímnosti;
Tys vyučoval mne vnitřné
a srdečné bohabojnosti!

2. Když byl k němu přišel
prorok Nathan —
po obcování jeho s Bet-
sabou. (II. Sam. 11, a 12,)

3. **S**miluj se nade mnou,
Bože, podle milosti své,

podle velikého milosrden-
ství svého zhlad' mé ne-
pravosti!

4. Dokonale obmyj mne od
mé viny
a očisť mne od hříchu
mého!

5. **J**semť zajisté si vědom
svých nepravostí
a na mysli mi tane hřích
můj bez přestání!

6. Prohřešil jsem se proti
Tobě, proti Tobě sa-
mému, spáchav, co jest
zlé v očích Tvých.

Ozřejměti má spravedl-
nost Tvého výroku
a nestrannost v souzení
Tvém!

7. **H**le! s nepravostí jsem
se narodil,
a hříchem poskvrněného
počala mne matka má!

8. Hle! Ty zalíbení máš
v upřímném srdci;
vyučuj mne tedy vnitřné
dokonalosti!

9. **P**okrop mne ysopem,
abych byl očistěn,
obmyj mne, abych byl
nad sních bělejší!
10. Učiň, abych zaslechl ra-
dostnou tu útěchu,
pak splesají kosti zdr-
cené!
11. Odvrať tvář svou od
hříchů mých
a vymaž všechny mé ne-
pravosti!
12. Čisté srdce stvoř mi,
o Bože,
a pevnou vůli obnov
v mé útrobě!
13. Nezamítej mne od tváře
své,
a nedopusť, aby svatý
duch Tvůj ode mne
odstoupil!
14. Uděl mi opět spasivé
útěchy své,
a posiluj mou ochotnou
vůli!
15. Vyučovati chci nespra-
vedlivé Tvým cestám,
a hříšníci obrátí se
k Tobě!
16. Sprošť mne viny za pro-
litou krev, o Bože,
o spasný můj Bože!
jazyk můj bude pak ple-
sati nad spravedlností
Tvou.

9. **R**ozhřeš mne ysopem,
a budu očistěn,
obmyj mne, a budu nad
sních bělejší!
10. O dej mi slyšeti radost-
nou útěchu,
plesati budou kosti, kte-
réž jsi byl zdrtil!
11. Zastři tvář svou před
hříchy mými,
a vymaž všechny mé ne-
pravosti!
12. Čisté srdce stvoř mi,
o Bože,
a pevnou vůli obnov
v mé útrobě!
13. Nezamítej mne od tváře
své,
a neodnímej ode mne
svatého ducha svého!
14. Uděl mi opět spasivé
útěchy své,
a posiluj ochotnou vůli
mou!
15. Vyučovati chci bezbož-
níky Tvým cestám,
a hříšníci obrátí se
k Tobě!
16. Sprošť mne viny za pro-
litou krev, o Bože,
spasný Bože můj,
jazyk můj bude plesati
nad spravedlností
Tvou!

<p>17. Pane! rozvaž rty mé,
i budou ústa má hlásati
Tvou chválu!</p> <p>18. Neboť kdybys měl za-
líbení v obětích, při-
nesl bych je ovšem;
avšak Ty si celopalů
nelibuješ.</p> <p>19. Žertvou Bohu milou jest
— duch skroušený;
skroušeným a zdrceným
srdcem Ty, o Bože, ne-
pohrdáš. —</p> <p>20. Dobrotivě nakládej, Ho-
spodine, podle milosti
své se Sionem;
aby vzdělány byly zdi
Jerusalémské!</p> <p>21. Potom se zalíbením při-
jímati budeš zákonné
oběti, zápaly a celopaly;
tehďáš klásti budou junce
na oltář Tvůj.</p> | <p>17. Pane! rozvaž rty mé,
i budou ústa má hlásati
chválu Tvou!</p> <p>18. Neboť nemáš zalíbení
v krvavé oběti, jinak
bych ji dal,
zápalů nežádáš.</p> <p>19. Žertvou Bohu milou jest
duch skroušený,
skroušeným a zdrceným
srdcem, Bože, nepohr-
dáš.</p> <p>20. Dobrotivě nakládej po-
dle milosti své se Si-
onem,
vzdělej zdi Jerusalemské.</p> <p>21. Potom se zalíbením při-
jímati budeš zákonné
oběti, zápaly a celopaly,
tehďáš klásti budou junce
na oltář Tvůj.</p> |
|---|--|

Poznámky k žalmu 50. (51.)

Skladatel, obsah a příležitost. — Skladatel žalmu to-
hoto jest král David.

Zdrcen řečí proroka Nathana uznává veliké pro-
vinění své — hřích s Betsabou, jakož i úkladnou vraždu
spáchanou na Uriáši a na vojínech, kteří zároveň s ním
byli padli. (II. Sam. 11,—12.),

l i t u j e provinění svého upřímně a prosí Boha o smi-
lování a odpuštění.

V y z n á v á, že se proti Bohu prohřešil, aby celý svět
zvěděl, že Hospodinův soud nad ním byl spravedlivý.

Dále podvoluje se zadostučinění a prosí Boha, by posilnil jeho dobré předsevzetí, jeho ochotnou vůli.

Zároveň uznává, že takové zločiny nedají se odčiniti obětmi, ovšem ale že Bohu milou jest pravá lítost a polepšení života.

P o z n á m k a. — Dva poslední verše a sice 20. a 21. přidány byly k tomuto žalmu Davidovu, jak se zdá, za času zajetí Babylonského; neboť mluví se tu o městě rozbořeném, v němž oběti se Bohu nepřinášejí. Smysl těchto veršů jest: „Učiň, aby vzdělány byly zdi Jerusalemské; pak, t. j. po obnovení města, klásti budou junce na oltář Tvůj“ t. j. opět obnoveny budou dřívější zákonné oběti. —

Žalm tento obsahuje jasně všechny částky ku svátosti pokání potřebné.

Zbořený Jerusalem jest — obraz srdce těžkým hříchem poskvrněného. Svatým pokáním má v něm opět stánek Ducha Svatého zbudován býti.

Verš 7. obsahuje zřejmě a jasně nauku o hříchu prvopočátečním.

v. 1. „K službám Božím“ viz žalm 4.

v. 3. Hebrejské slovo „chêsed“ znamená „milost“ — „gratia“; jest to jméno rodu. Milost, pokud se vztahuje na odpuštění hříchů, slove „milosrdenství“ — „misericordia“ — a jest jméno — druhu; hebrejsky slove „rachamîm“; slova tohoto užívá se jen v čísle množném — (plurale tantum).

Latinská Vulgata překládá ono „chêsed“ slovem „misericordia“ a „rachamîm“ slovem „miserationes“; odtud mají české překlady lat. Vulgaty — „milosrdenství“ místo „milost“ — a „slitování“ (žalm 102, 4. „mnohé slitování“) místo „milosrdenství“. Obě tato hebr. slova stojí vedle sebe v žalmu 102, 4. Vulgata překládá: „qui coronat te in misericordia et miserationibus“. Faustin Procházka překládá: „kterýž tě korunuje milosrdenstvím a slitováními (mnohým slitováním)“. Frencl a „Děd. sv. Jana“ v Praze 1889.: „milosrdenstvím a (mnohým) slitováním“.

Allioli má: „Der dich frönet mit Gnade und Erbarmung“; (Dr. Loch: „Gnade und Erbarmen“). Ostatně překládá Allioli a Loch vždy „Barmherzigkeit“, toliko v žalmu 102, 4. klade „Gnade“. Slovo „miserationes“ překládají Allioli a Loch někde „Erbarmung“ jinde „Erbarmungen“. V žalmu 50, 3. klade Allioli „Erbarmnisse“.

v. 8. Bohu se líbí upřímnost t. j. zevnější výkon, jímž se Bůh uctívá, musí souhlasiti s vnitřním smýšlením. Není-li zevnější výkon věrným znakem vnitřního smýšlení, pak jest buď pokrytectvím, buď pouhou legálností; to i ono se Bohu protiví.

v. 9. Žalmista naráží na obřad očišťování levitské nečistoty druhu těžšího, ku kterému nestačila pouhá voda, nýbrž luh — tímto způsobem: Muž čistý dal do nádoby popela z ryšavé jalovice a nalil na něj živé vody; v takto připravené vodě omočil pak kropenku yzopovou (snopeček yzopový) a pokropil poskvrněného dne třetího a sedmého. Očistění pak dokonáno koupelí a zpraním rouch. (Viz „Starověda bibl.“ § 63. „Očisty“, § 57. b) „Oběť ryšavé jalovice“, § 55. „Smírné oběti zvláště“.)

Žalm 51. (52.)

Zlý jazyk nezůstane bez trestu.

Překlad latinské Vulgaty.	Překlad původního textu hebrejského.
1. K službám Božím. Poučná báseň Davidova.	1. Řediteli hudby. — Poučná báseň Davidova.
2. Když přišel Doëg Idu- mejský a zvěstoval Sau- lovi: „David vešel do domu Achimelechova“.	2. Když přišel Doëg Idu- mejský a zvěstoval Sau- lovi, řka jemu: „David vešel do domu Achimelechova“.
	(I. Sam. 22.)
3. Proč se chlubíš nešle- chetností, — mocný ukrutníče?	3. Proč se chlubíš nešle- šlechtností, ukrutníče? Milost Boží trvá bez pře- stání.

4. Nespravedlivé věci ob-
mýšlí celý den tvůj
jazyk,
Istivě si počínáš jako
nabroušená břitva.
5. Více miluješ zlé, nežli
dobré,
raději mluvíš lež, než
pravdu.
6. Všelike záhubné řeči mi-
luješ,
jazyku ošemetný!
7. **B**ůh proto zahubí tě
na věky,
uchvátí tě a vytrhne tě
ze stanu tvého,
i kořen tvůj — ze země
živých.
8. Spravedliví, vidouce to,
budou se báti,
a jemu se smáti; řeknou
totiž:
9. „Hle! toť jest onen člo-
věk, který nechtěl Boha
za spomocníka svého,
nýbrž doufal ve množství
bohatství svého,
na pychu svém si za-
kládaje!“
10. **J**á pak jsem jako úrodná
oliva v domě Božím,
doufám v milost Boží
vždy a pořád.

4. Zhoubné věci obmýšlí
tvůj jazyk,

Istivě si počínáš jako
nabroušená břitva.
5. Více miluješ zlé nežli
dobré,
raději mluvíš lež než
pravdu. (séla)
6. Jenom záhubné řeči mi-
luješ,
jazyku ošemetný!
7. **A**však také Bůh zahubí
tě na věky,
uchvátí tě a vytrhne tě
ze stanu,
s kořenem tě vytrhne ze
země živých. (séla)
8. Spravedliví vidouce to
budou se báti
a jemu se smáti:
9. „Hle! toť jest onen člo-
věk, který nechtěl Boha
za svou záštitu,
nýbrž doufal ve množství
bohatství svého,
na pychu svém si za-
kládaje!“
10. **J**á pak jako zelenající
se oliva v domě Božím,
doufám v milost Boží
vždy a pořád.

11. Chci Tě věčně oslavovat, že jsi to učinil,
a chci se důvěřovati
jménu Tvému, protože
jest milostivo —
u přítomnosti věrných
ctitelů Tvých!

11. Chci Tě věčně oslavovat, že jsi to učinil,
a chci se důvěřovati
jménu Tvému, protože
jest milostivo —
u přítomnosti věrných
ctitelů Tvých!

Poznámky k žalmu 51. (52.)

Skladatel a obsah. — Skladatel žalmu tohoto — David — trpce naráží na lstivého pomluvače Doëga Idumeana a skládá naději svou v milost Boží.

Příležitost. — Žalm tento sepsal David na památku toho, co se v I. knize Sam. 21, 8. a 22, 6.—23. vypravuje; jak totiž na útěku svém před Saulem do Nob k Abimelechovi veleknězi přišel, od něho chleby posvátné a meč Goliáše Filistinského obdržel a jak věc tu Doëg vyrazil a pak sám na rozkaz králův velekněze Abimelecha i ostatní kněze — osmdesáte pět mužů — zabil, načež i všickni obyvatelé Nobští s dobyt看 vyhubeni byli. Jedině Abiatarovi, synu Abimelechovu, poštěstilo se utéci k Davidovi. Doëg sám zavraždil všechny kněze, poněvadž žádný jiný ze služebníků Saulových na kněze rukou svých vztáhnouti nechtěl.

v. 1. „K službám Božím“ viz žalm 4.

v. 5. „s é l a“ viz žalm 3, 3.

v. 10. O l i v a, viz „Starovědu bibl.“ § 79. „Zahradnictví“.

Žalm 52. (53.)

Zlý svět.

Překlad latinské Vulgaty.

1. K službám Božím; na Mahelet.

Poučná báseň od Davida.

Překlad původního textu hebrejského.

1. Řediteli hudby; — na strunový nástroj (machalat).

Poučná báseň od Davida.

2. **Blázen** říkává v srdci svém: „Není Boha“.
Zkažení jsou a hnusni pro nešlechtné jednání,
není, kdo by činil dobré.
3. **Bůh** se dívá s nebe na pokolení lidské,
aby viděl, nalézá-li se tu kdo moudrý, čili kdo by Boha hledal.
4. Všichni se odchýlili,
všichni se zvrhli,
není, kdo by činil dobré,
není ani jediného.
5. Nejsou-li beze smyslu všichni nešlechtníci,
již šírají lid můj jako chléb,
6. Boha nevývají?
Tehda chvěti se budou hrůzou, kdež netřeba se báti (spravedlivým),
neboť Bůh rozptýlil kosti těch, kteří se lidem zalíbiti chtěli;
došli zahanbení, neboť Bůh zavrhl je.
7. **○** kéž přijde se Siona osvobození Israele!
Když nazpět přivede Bůh zajaté lidu svého,
plesati bude Jakob, radovati se bude Israel.

2. **Blázen** říkává v srdci svém: „Není Boha“.
Zkažení jsou a hnusni pro nešlechtné jednání,
není, kdo by činil dobré.
3. **Bůh** se dívá s nebe na pokolení lidské,
aby viděl, nalézá-li se tu kdo moudrý, jenž by Boha hledal.
4. Všichni se odchýlili,
všichni se zvrhli,
není, kdo by činil dobré,
není ani jediného.
5. Nejsou-li beze smyslu všichni nešlechtníci,
již šírají lid můj, šírají jako chléb,
Boha nevývají?
6. **Tehdáž** zachvěli se hrůzou — nebyla to hrůza obyčejná —;
neboť Bůh rozptýlil kosti těch, kteří tě sužovali;
tys*) je zahanbil, neboť Bůh zavrhl je.
7. **○** kéž přijde se Siona osvobození Israele!
Když nazpět přivede Bůh zajaté lidu svého,
plesati bude Jakob, radovati se bude Israel.

*) t. j. „ó Israeli“.

Poznámky k žalmu 52. (53.)

Žalm tento jest téhož obsahu, jako žalm 13. (hebr. 14.), a zdá se, že pozdějšího původu jest, čím se žalm tento od onoho různí. —

Místo „Jehova“ (Hospodin) v. 2. 4. 7. klade se zde „Elohim“ (Bůh) v. 2. 5. 7.

Co latinská Vulgata k žalmu 13. dle LXX. přidává: „Zející hrob . . . před očima jejich“, vzato jest pravděpodobno z listu sv. Pavla k Římanům 3, 13.—18.

Ostatně nalezá se první věta také v žalmu 5, 11. a 139, 4., druhá také v žalmu 9², 7. a v Přísl. 1, 16. Vulg.; a třetí v žalmu 35, 2. a u Jesaiáše 59, 7.—8.

Co do ostatního, viz poznámky k žalmu 13. (hebr. 14.).

Žalm 53. (54.)

Modlitba pronásledovaného.

Překlad latinské Vulgaty.	Překlad původního textu hebrejského.
1. K službám Božím; na strunové nástroje. Poučná báseň Davidova.	1. Řediteli hudby; na strunové nástroje. Poučná báseň Davidova;
2. Když přišli Zifejští a řekli Saulovi: „David skrývá se u nás“.	2. když přišli Zifejští a řekli Saulovi: „David skrývá se u nás“. (Viz I. Sam. 23, 19. . .)
3. Ó Bože, jménem svým mne vysvobod', a mocí svou zjednej mi právo!	3. Ó Bože, jménem svým mne vysvobod', a mocí svou zjednej mi právo!
4. Bože, vyslyš modlitbu mou, nakloň ucha svého ke slovům úst mých!	4. Bože, vyslyš modlitbu mou, nakloň ucha svého ke slovům úst mých!

<p>5. Neboť cizinci povstávají
proti mně,
a ukrutníci hledají bez-
životí mého;
nepřipouštějí si Boha
k myslí!</p> <p>6. Hle! Bůh jest pomocník
můj,
a Pán jest ochráncem ži-
vota mého;</p> <p>7. obrať to zlé na slídiče mé,

a pro věrnost svou vy-
pleň jich!</p> <p>8. S radostí chci oběti při-
nášeti Tobě,
chci velebiti jméno Tvé,
Hospodine, protože jest
dobrotivo;</p> <p>9. nebo ze všeho soužení
Tys mne vysvobodil,
a nad mými protivníky
kochá se nyní oko mé.</p> | <p>5. Neboť cizinci povstávají
proti mně,
a ukrutníci hledají bez-
životí mého;
nepřipouštějí si Boha
k myslí! (séla)</p> <p>6. Hle! Bůh jest pomocník
můj,
Pán jest ochráncem ži-
vota mého;</p> <p>7. to zlé oplatí On slídičům
mým. —
Pro věrnost svou vy-
pleň jich!</p> <p>8. S radostí chci oběti při-
nášeti Tobě,
chci velebiti jméno Tvé,
Hospodine, protože jest
dobrotivo;</p> <p>9. nebo ze všeho soužení
mne On vysvobodil,
a nad mými protivníky
kochá se nyní oko mé.</p> |
|---|---|

Poznámky k žalmu 53. (54.)

Skladatel, obsah a příležitost. — Skladatel tohoto žalmu jest David. Octnuv se v tísní zradou Zifejských, prosí Boha za pomoc. Tuto nezvratnou důvěru očekává a slibuje, že bude za to velebiti Hospodina.

Zifejští zradili Davida dvakráte; o první zradě vypravuje I. Sam. 23, 19....; o druhé I. Sam. 20, 1.... Zda první neb druhá zrada příležitost poskytla ku sepsání toho žalmu, určiti se nedá,

v. 1. „K službám Božím“ viz žalm 4.

v. 4. „O modlitbách“ viz „Starověda bibl.“ § 65.

v. 5. „séla“ viz žalm 3, 3.

Žalm 54. (55.)

Modlitba přítelem zrazeného.

Překlad latinské Vulgaty.

1. K službám Božím — na strunové nástroje. —
Píseň Davidova.
2. **S**lyš, o Bože, modlitbu mou,
a nepohrdej mou prosbou!
3. o slyš mně a vyslyš mně!
Jsem zarmoucen v trápení svém a rozrušen,
4. pro křik nepřítele, pro nátisk bezbožníka;
neboť svalují na mne pohromy
a vztekly proti mně brojí.
5. **S**rdce mé chvěje se v útrobě mé
a hrůza smrtelná mě zachvacuje.
6. Strach a chvění zmocňují se mne
a mrákota na mne přikvačuje.
7. Říkámť: „Kéž mám křídla jako holubice!“
odletěl bych a poodpočinul;
8. ano, daleko bych se vzdálil,
přebýval bych na poušti.

Překlad původního textu hebrejského.

1. Řediteli hudby — na strunové nástroje. —
Píseň Davidova.
2. **S**lyš, o Bože, modlitbu mou,
neskrývej se před mým úpěním,
3. o slyš mne a ozvi se!
Jsem rozechvěn naříkaje a vzlykaje,
4. pro křik nepřítele, pro nátisk bezbožníka;
neboť svalují na mne pohromu
a vztekly proti mně brojí.
5. **S**rdce mé chvěje se v útrobě mé
a hrůzy smrtelné mě zachvacují.
6. Strach a chvění zmocňují se mne
a hrůzy na mne přikvačují.
7. Říkámť: „Kéž mám křídla jako holubice!“
odletěl bych a poodpočinul;
8. ano, daleko bych se vzdálil,
přebýval bych na poušti.

9. Očekával bych toho, kterýž mne zachrání
před vichřicí, kteráž mne
činí malomyslným —
před bouří.
10. **Z**mať, o Pane, rozdvoj
jejich jazyk,
neboť vidím v městě bez-
práví a rozbroj!
11. Obcházejí je dnem i nocí
po zdech jeho nešle-
chetníci,
v něm pak vládne sama
bída
12. a sama nespravedlnost;
a z ulic jeho nemizí li-
chva a lest.
13. Vždyť kdyby nepřítel*)
mně byl zlořečil — to
bych snesl;
a kdyby nenávistník můj
hrdě proti mně byl
mluvil,
před tím bych se
snad mohl skrýti;
14. avšak tys to, muž mi
rovný,
vůdce a důvěrník můj,
15. jenž jsi se mnou slad-
kých požíval krmí,
a do domu Božího jsme
svorně chodívali.

*) v. 13. totiž: „zjevný“.

9. Rychle bych spěchal
k útočišti svému,
před rozkacenou vi-
chřicí, před bouří.
10. **Z**mať, ó Pane, rozdvoj
jejich jazyk,
neboť vidím v městě bez-
práví a rozbroj!
11. Obcházejí je dnem i nocí
po zdech jeho,
v něm pak vládne bída
a soužení.
12. Sama zkáza rozhostila
se v něm,
a z tržiště jeho nemizí
nátisk a lest.
13. Vždyť není to nepřítel,*)
jenž mně tupí, — to
bych snesl;
není to nenávistník můj,
jenž se proti mně vy-
píná,
nebo před tím bych se
mohl skrýti;
14. nýbrž tys to, muž mi
rovný,
společník a důvěrník
můj,
15. ježto jsme spolu sladce
obcovávali
a do domu Božího v zá-
stupu chodívali.

*) v. 13. totiž: „zjevný“.

16. Ó by je náhle překvapila smrt!

Ó by do podzemí stoupili za živa!

neboť jenjen nešlechtnost jest v obydlí jejich, — v srdci jejich!

17. Já pak volati budu k Bohu,
a Hospodin mně pomůže.

18. Večer i ráno i o poledni budu naříkati a vzdychati,
a On uslyší náрек můj.

19. On mne milostivě zachrání před těmi, kteříž se mně přibližují,
neboť u velikém množství mne obkličují.

20. Uslyšíť Bůh a pokoří je —
neboť On jest od pravěku, —
protože oni smýšlení svého nezmění,
aniž se Boha bojí.

21. On vztahuje ruku svou na přitele,
oni ruší smlouvu svou.

16. Ó by je náhle překvapila smrt!

Ó by do podzemí stoupili za živa!

nebot jenjen nešlechtnost jest v obydlí jejich, — v srdci jejich.

17. Já pak volati budu k Bohu,
a Hospodin mne vyslyší.

18. Večer i ráno i o poledni budu naříkati a vzdychati,
a Hospodin uslyší náрек můj.

19. On duši mou milostivě zachrání, by se ke mně nepřiblížili,
neboť u velikém množství mne obkličují.

20. Uslyšíť Bůh a pokoří je, —
neboť vládne od pravěku, —
protože oni smýšlení svého nezmění,
aniž se Boha bojí.

21. On vztahuje ruce na své přátely,
ruší smlouvu svou.

<p>22. Rozešli se pro hněv jeho,
ač se přibližovati zdálo srdce jeho.
Nad olej jemnější jsou řeči jeho,
a jsou přece jen — střely.</p> <p>23. Slož na Hospodina svou starost,
On zajisté zachová tě,
On na věky nedopustí, by spravedlivý poklesl.</p> <p>24. A Ty, o Bože, uvrhneš ony do propasti záhubné.
Lidé krvolační a lstiví nedojdou polovice věku svého;
já pak v Tebe doufati nepřestanu, o Hospodine!</p> | <p>22. Hladká jsou úlisná slova úst jeho,
ale v srdci jeho jest válka.
Nad olej jemnější jsou řeči jeho,
a jsou přece jen mečové obnažení.</p> <p>23. Slož na Hospodina břímě své,
On zajisté zachová tě,
a na věky nedopustí, by spravedlivý poklesl.</p> <p>2d. A Ty, o Bože, uvrhneš ony na dno propasti.

Lidé krvolační a lstiví nedojdou polovice věku svého;
já pak v Tebe doufati nepřestanu.</p> |
|---|---|

Poznámky k žalmu 54. (55.)

Skladatel a obsah. — Skladatel žalmu jest — D a v i d. Nacházeje se v hrozných nesnázích, žádá si, by mohl utéci na poušť (v. 2.—9.).

Popisuje bídny stav města, plného násilí, rozbrojů, útisků a podvodu (v. 10.—12.).

Naříká na věrolomnost přítele — bezpochyby jest to Achitofel (v. 13.—15.) a předpovídá záhubu nešlechtníkům (v. 16.).

Na to osvědčuje naději svou v pomoc Boží a opakuje nářky na věrolomného přítele a podobně opět předpovídá nepřítelům svým smutný konec.

Čas. — Žalm tento sepsal David, — když vypukla vzpoura osnovaná Absolonem, o čemž vypravuje II. Sam. hlava 15.

v. 1. „K službám Božím“ viz žalm 4.

v. 2. O modlitbách viz „Starověda bibl.“ § 65.

v. 16. Ohledně v. 16. viz „Úvod“ č. 18.—27. „Žalmy zloprejné“.

Žalm 55. (56.)

Útěcha na útěku.

Překlad latinské Vulgaty.

1. K službám Božím — dle „lid od Svatyně vzdálený“.
Zlatá píseň Davidova,
když ho jali Filištinští
v Gatu.
2. **S**miluj se nade mnou,
Bože, neboť člověk se
shání po mně,
celý den sužuje mne protivník!
3. Po mně shánějí se nepřátelé celý den,
brojít mnozí proti mně.
4. **K**dykoliv mně strach obkličuje,
doufám v Tebe!
5. Bohem nadšen velebím
osudy své,
v Boha doufaje nebojím se.
Což mi může učiniti člověk smrtelník?

Překlad původního textu hebrejského.

1. Řediteli hudby dle „umklá holubice na terebintech vzdálených“.
Zlatá píseň Davidova, —
když ho jali Filištinští
v Gatu. (I.Sam. 21, 11....)
2. **S**miluj se nade mnou,
Bože, neboť lid se shání
po mně,
a celý den sužují mě protivníci!
3. Po mně shánějí se slídící celý den,
brojít mnozí proti mně.
4. **K**dykoliv mne strach obkličuje,
doufám v Tebe!
5. Bohem nadšen velebím
řízení Jeho,
v Boha doufaje nebojím se.
Což mi může učiniti člověk smrtelník?

6. **C**elý den zlořečívají slovům mým,
k záhubě mé směřují všechny myšlenky jejich;
7. v úkrytu číhají, kroků mých šetří,
usilující o bezhrdlí mé.
8. **Ž**ádným způsobem jim nepomáhej!
V prchlivosti poraz národy, o Bože!
9. Oznamuji Tobě utrpení svá;
Ty ukládáš si před sebe slzy mé,
jakož jsi byl také přislíbil.
10. Potom musí nepřátelé moji nazpět ustoupiti,
kdykoliv k Tobě volati budu;
hle! vím to, že Bůh při mně stojí.
11. Bohem nadšen velebím prozřetelnost,
nadšen Hospodinem velebím Jeho řízení.
12. Doufaje v Boha, nestraчуji se,
což mi může učiniti člověk smrtelník?
13. **N**a mně jest, Bože, splniti sliby Tobě učiněné,
přinesu Ti oběti na poděkování.

6. **C**elý den křivdí slovům mým,
k záhubě mé směřují všechny myšlenky jejich.
7. Spolu se scházejí, číhají, kroků mých šetří,
usilující o bezhrdlí mé.
8. **J**souce tak nešlechetní, měli by uniknouti?
V prchlivosti poraz národy, o Bože!
9. Ty počítáš mé nářky na útěku,
Ty ukládáš si do nádoby slzy mé.
Což nejsou zaznamenány v seznamu Tvém?
10. Avšak nazpět ustoupiti musí nepřátelé moji,
když volati nepřestanu.

Vím to, že Bůh při mně stojí.
11. Bohem nadšen velebím prozřetelnost,
nadšen Hospodinem velebím Jeho řízení.
12. Doufaje v Boha, nestraчуji se,
což mi může učiniti člověk smrtelník?
13. **N**a mně jest, Bože, splniti sliby Tobě učiněné,
přinesu Ti oběti na poděkování.

14. Vždyť Tys zachránil duši
mou od smrti,
ano i nohy mé od pádu,
abych se zalíbil, chodě
před Bohem ve světle
mezi živými!

14. Vždyť Tys zachránil duši
mou od smrti,
ano i nohy mé od úrazu,
abych stále chodil před
Bohem ve světle mezi
živými!

Poznámky k žalmu 55. (56.)

Skladatel a obsah. — Skladatel žalmu jest — D a v i d.
— Jsa v úzkostech, p r o s í B o h a o p o m o c (v. 2.—3.).
Bohem nadšen v e l e b í p r o z ř e t e l n o s t B o ž í
(v. 4. 5. 11.).

Nezvratně d ů v ě ř u j e v B o h a, jenž dobře zná strasti
a protivenství, které je mu snášeti od úkladníků (v. 6.—11.).

Konečně s l i b u j e, že na poděkování vyplní, až bude
vysvobozen, sliby Bohu učiněné.

Čas. — Jak z nápisu vysvítá, byl žalm tento složen,
když David uprchnuv z paláce Saulova a rozloučiv se
na poli s Jonatanem, přišel do Gatu v zemi Filištinské,
o čemž se vypravuje v I. Sam. 20, 10.; 21, 1.—15.

v. 1. „K službám Božím“ viz žalm 4.

Dle „lid od svatyně vzdálený“, hebr. dle „umlkla
holubice“, značí n á p ě v; viz žalm 9¹. O „Filištinských“
viz „Starověda bibl.“ § 13.

v. 13. Splniti sliby“; viz „Starověda bibl.“ § 62.
„Sliby“; § 56. „Oběti mírné“.

Žalm 56. (57.)

Večerní modlitba na poušti.

Překlad latinské Vulgaty.

1. K službám Božím — dle
„nevyhlazuj“.
Zlatá píseň Davidova,
když utekl před Saulem
do jeskyně.

Překlad původního textu hebrejského.

1. Řediteli hudby — dle „ne-
vyhlazuj“.
Zlatá píseň Davidova,
když utekl před Saulem
do jeskyně.
(I. Sam. 22, 1.; 24, 1.)

2. **M**ilostiv mi buď, o Bože,
milostiv mi buď,
neboť k Tobě utíká se
duše má!
hledámť útočiště ve stínu
Tvých křídel,
až přejde pohroma děsná.
3. Volám k Bohu Svrcho-
vanému,
k Bohu, dobrodinci svému.
4. „**O**n pošle s nebe a za-
chrání mne“,
zahanbí protivníky mé. —

Bůh sešle milost svou a
věrnost,
5. a vytrhne duši mou ze
středu lvů.
Spím rozechvěn
mezi lidmi, jichž zuby jsou
zbraň a šípy,
a jichž jazyk jest ostrý meč.
6. Povznes se, o Bože, nad
nebesa,
sláva Tvá budiž nad ve-
škerou zemí!
7. **O**sidlo polékli na nohy
mé,
a sklíčili duši mou;
vykopali na mne jámu, —
a sami do ní padají.
8. Posilněno jest srdce mé,
o Bože, utvrzena mysl
má,
nuže, chci zpívati a hráti!

2. **M**ilostiv mi buď, o Bože,
milostiv mi buď,
neboť k Tobě utíká se
duše má!
hledámť útočiště ve stínu
Tvých křídel,
až přijde pohroma děsná.
3. Volám k Bohu Svrcho-
vanému,
k Bohu, jenž za mne dílo
dokoná.
4. **O**n pošle s nebe a za-
chrání mne,
zahanbí protivníka mé-
ho. — (séla)
Bůh sešle milost svou a
věrnost.
5. Duše má jest uprostřed
lvů,
mezi zuřivci musím dlíti.
mezi lidmi, jichž zuby jsou
kopí a šípy,
jichž jazyk jest ostrý meč.
6. Povznes se, o Bože, nad
nebesa,
sláva Tvá vznes se nad
všecku zemi!
7. **O**sidlo polékli na nohy
mé,
duše má se choulí;
vykopali na mne jámu, —
sami do ní padají.
8. Posilněno jest srdce mé,
o Bože, utvrzena mysl
má, (séla)
nuže, chci zpívati a hráti!

<p>9. Vzhůru, duchu můj,
vzhůru, harfo a citaro,
hodlám vstáti časně ráno.</p> <p>10. Velebiti Tě budu mezi
národy, o Pane!
hudbou Tě budu oslavovat
mezi pokoleními.</p> <p>11. Neboť veliká jest až
k nebi milost Tvá,
a věrnost Tvá až k oblakům.</p> <p>12. Povznes se, o Bože, nad
nebesa,
sláva Tvá vznes se nade
všecku zemi!</p> | <p>9. Vzhůru, duchu můj,
vzhůru, harfo a citaro,
hodlám probuditi jitřenku!</p> <p>10. Velebiti Tě budu mezi
národy, o Pane!
hudbou Tě budu oslavovat
mezi pokoleními.</p> <p>11. Neboť veliká jest až
k nebi milost Tvá,
a věrnost Tvá až k nejvyšším oblakům.</p> <p>12. Povznes se, o Bože, nad
nebesa,
sláva Tvá vznes se nade
všecku zemi!</p> |
|--|---|

Poznámky k žalmu 56. (57.)

Skladatel a obsah. — Skladatel žalmu jest — David. Octnuv se v největším nebezpečí života, opustil dvůr Saulův; v jeskyni se skrývá, prosí Boha o pomoc.

Doba. — David složil žalm tento uprchnuv před Saulem do jeskyně buď Odollamské, o čemž vypravuje se v I. Sam. 22, 1. —, aneb spíše do jeskyně v okolí Engaddy, o čemž zprávu podává I. Sam. 24, 1.—23.

Poznámka: Verše 8.—12. nalezájí se v žalmu 107. — jako v. 2.—6. (Viz „Úvod“ číslo 4.)

v. 1. „K službám Božím“ viz žalm 4.

Dle „nezahlazuj“ značí nápěv, viz žalm 9¹.

v. 4. a 8. „s é l a“ viz žalm 3, 3.

v. 5. L v o v é značí obrazně kruté protivníky; viz žalm 3, 8. — 33, 11.

Útočná zbraň: meč, kopí, šípy atd. značí obrazně protivenství.

Osídlo, jáma atd. značí obrazně nástrahy; viz žalm 7, 16.

Žalm 57. (58.)

Bůh hrozně potrestá nesvědomité správce.

Překlad latinské Vulgaty.

1. K službám Božím. — dle „nezahlazuj“.
Zlatá píseň Davidova.
2. **S**kutečně-li konáte spravedlnost?
spravedlivě-li soudíte, vy lidé?
3. Vždyť jen bezpráví v srdci osnujete,
rukama svýma nespravedlnosti provádíte v této zemi.
4. Zvrhlí jsou bezbožníci od lůna mateřského,
zbloudilí od narození, — protože lhou.
5. Mají v sobě jed na způsob jedu hadího,
jako hluchá zmije, která ucho své zatvrzuje,
6. aby neslyšela hlasu zaklínačů,
ani kouzelníka dovedného.
7. **B**ůh pozvyráží jim zuby v ústech jejich,
vyláme stoličky mladým lvům!
8. Oni se rozplynou jako voda, ana se roztéká!

On nepřestane mířiti lukem svým, dokud neklesnou!

Překlad původního textu hebrejského.

1. Řiditeli hudby — dle „nezahlazuj“.
Zlatá píseň Davidova.
 2. **S**kutečně-li, správcové, konáte spravedlnost?
spravedlivě-li soudíte lid?
 3. Nikoliv, v srdci osnujete jen bezpráví,
provádíte násilí rukama svýma v této zemi.
 4. Zvrhlí jsou bezbožníci od lůna mateřského,
zbloudilí od narození, — protože lhou.
 5. Mají v sobě jed na způsob jedu hadího,
jako hluchá zmije, která ucho své zatvrzuje,
 6. aby neslyšela hlasu zaklínačů,
kouzelníka dovedného.
 7. **Ó** Bože, vyraz jim zuby v ústech jejich,
vytrhej stoličky mladým lvům!
 8. Oni rozplynouti se musí jako voda, ana se roztéká!
- Nechať metá šípy své; —
budou jako tupé!

<p>9. Oni zhynou jako vosk,
když se rozpouští,
padati bude oheň, a oni
nespatří více slunce.</p> <p>10. Dříve než se nadají bo-
dlákové vaši keřem
býti,
zahladí je v hněvu svém,
byť i čerstvi byli.</p> <p>11. Spravedlivý bude se ra-
dovati, když spatří po-
mstu,
umyje si ruce své v krvi
bezbožníkův.</p> <p>12. Lidé pak řeknou:
„Vskutku dostává se
spravedlivým odměny;
v pravdě bytuje Bůh,
jenž koná nad nimi
soud na zemi.“</p> | <p>9. Oni budou jako hlemýžď,
jenž rozpěniv se, hyne,
jako nedochůdče ženy,
ježto nespatrišlo slunce.</p> <p>10. Dříve než se nadají,
bodlákové vaši,

rozmece vichřice keř, ať
čerstvý, ať suchý.</p> <p>11. Spravedlivý bude se ra-
dovati, že patří na po-
mstu,
umyje nohy své v krvi
bezbožníkův.</p> <p>12. Lid pak řekne: „Vskutku
dostává se spravedli-
vým odměny;
v pravdě bytuje Bůh,
jenž soud koná na zemi.“</p> |
|---|--|

Poznámky k žalmu 57. (58.)

Skladatel a obsah. — Svatý pěvec — David — kárá nespravedlivé soudce a předpovídá jim záhubu, která jich z nenadání stihne. Spravedlivý tento trest posilní a utvrdí spravedlivé ve ctnosti.

Čas. — Kdy žalm byl složen, není známo. Nespravedliví soudcové, o nichž tu řeč jest, jsou buďto rád-
cové Saulovi, nebo přívrženci Absolonovi.

P o z n á m k a. — Abychom žalmu správně poroz-
uměli, jest třeba položití ve verších 7. a 8. čas bu-
doucí místo rozkazovacího způsobu a místo op-
tativu. — Neboť žádá-li pěvec Bohem nadchnutý, aby
pomsta Boží stihla bezbožníky, předpovídá tím to-
liko pokuty, které dle zřejmého znění Zákona takové
lidi očekávají. Neboť co se týká lásky k bližnímu

není podstatného rozdílu mezi Novým a Starým Zákonem. Tu i tam zapovídá se mstivost osobní; viz na př. 5. Mojž. 32, 35.: „Máš jest pomsta a odplata; časem svým klesne noha jejich...“ (srovnej Řím. 12, 19., Žid. 10, 30.); nebo Lev. 19, 18.: „Nehleď pomsty, aniž pamatuj na křivdu spoluobčanů svých. Milovati budeš bližního svého jako sebe samého“; v. 33.: „Bude-li bydleti příchozí v zemi vaší a bude-li se zdržovati mezi vámi, neutiskujte ho, — v. 34.: „ale bude mezi vámi jako tuzemec a budete jej milovati jako sami sebe“ atd. — Viz „Úvod“ číslo 18.—27. „Žalmy zloprejné“.

v. 1. „K službám Božím“ viz žalm 4.

Dle „nezahlazuj“ značí nápěv; viz žalm 9¹.

v. 5. Hadači a kteříž k účelu svému hadů užívali, předstírali, že mohou zaklínáním hady neškodnými učiniti; a jestliže had přece uštknul, dokládali, že zatvrdil ucho své. — Viz „Starověda bibl.“ § 68. i „Věštby a kouzelnictví“.

v. 9. O různém čtení viz „Psalterium“ seu „Liber psalmorum“.

v. 10 Obrazy vv. 9. a 10. v o s k, v hebr. h l e m ý ž d, — oheň usmrcující v hebr. mrtvé nedochůdce ženy mají tento smysl: Snahy nešlechetných soudců budou bezvýsledny; oni nebudou moci provésti své záměry. Nespravedlivý soudce přirovnává se bodláku a sbor jejich — keři. Jako vichřice rozmete keř mimo nadání, tak záhubu vezmou i všickni nespravedliví soudcové, dříve než se kdo z nich nadá; Bůh je všecky zahladí.

Viz „Starověda bibl.“ § 103. „Soudnictví Hebreův“.

Žalm 58. (59.)

Modlitba nevinně pronásledovaného.

Překlad latinské Vulgaty.

1. K službám Božím — dle „nezahlazuj“.

Zlatá píseň Davidova,
když dal Saul stříci domu,
chtěje ho usmrtiti.

Překlad původního textu hebrejského.

1. Řediteli hudby; — dle „nezahlazuj“.

Zlatá píseň Davidova,
když dal Saul stříci domu,
chtěje ho usmrtiti.

(I. Sam. 19, 11....)

2. **Vytrhni** mně od nepřátel
mých, Bože můj!
Zachraň mne před protiv-
níky mými!
3. Vytrhni mne od nešle-
chetníků,
a vysvobod' mne od lidí
vražedných!
4. Nebo hle! ukládají duši
mé,
mocní hrnou se na mne;
5. nikoliv pro nějaký pych
můj, aniž pro nějaké pro-
vinění mé, Hospodine!
Nepočínám si nešlechetně,
nýbrž jednám právě.
6. Povstaň mně naproti a
popatři!
Ano, Ty, Hospodine, Bože
zástupův, Bože Israelův,
pospěš pokárat všechny
pohany,
nesmiluj se nad žádným
z těch nešlechetníků!
7. **Navracují** se k večeru
hladni jako psi,
a běhají okolo města.
8. Hle! slintají ústy svými,
a meč jest na rtech jejich,
říkajíť: „Kdož to slyší?“
9. Avšak Ty, Hospodine,
směješ se jim,
Ty zničíš všechny pohany.

2. **Vytrhni** mně od nepřátel
mých, Bože můj!
Zachraň mne před protiv-
níky mými!
3. Vytrhni mne od nešle-
chetníků,
a vysvobod' mne od lidí
vražedných!
4. Nebo hle! ukládají duši
mé,
mocní sbírají se proti mně,
nikoliv pro nějaký pych
můj, aniž pro nějaké pro-
vinění mé, Hospodine!
5. Beze vší mé viny sbíhají
se a seřaďují se,
povstaň mně naproti a
popatři!
6. Ty pak, Hospodine, Bože
zástupů, Bože Israelův,
procitni, abys pokáral
všecky pohany,
nesmiluj se nad žádným
z těch zrádných nešle-
chetníků! (séla)
7. **Navracují** se k večeru
a vyjí jako psi,
a běhají okolo města.
8. Hle! slintají ústy svými,
meče jsou rty jejich,
neboť říkají: „Kdož to
slyší?“
9. A Ty, Hospodine, směješ
se jim,
posmíváš se všem po-
hanům.

10. Na Tebe, sílo má, se skládám!
nebo Ty, o Bože, jsi obránce můj!

11. **B**ůh můj vyjde mi s milostí svou naproti,
Bůh učiní, že s rozkoší dívati se budu na protivníky své.

12. Nepobij jich, aby nezapomněli na lid můj,
zmítej jimi mocí svou a porážej je!
obránce můj, o Pane!

13. Hříšné jest, co vychází z úst jejich, co jest na rtech jejich.
Ať se zapletou pro svou pýchu
a pro zlořečení a pro lže, které pronášejí!

14. Nechať se octnou v záhubě, v záhubě hněvem dopuštěné,
ať jich již nestává více!
aby poznali, že Bůh panuje v Jakobovi
a v končinách země.

15. **P**otom ať se vracejí k večeru hladni jako psi,
ať běhají pak okolo města!

16. Ať pobíhají sem tam, by se nakrmili,
a pak-li se nenasytí, ať vyjí!

10. Sílo má, na Tebe se skládám!
neboť Bůh jest bezpečný můj hrad.

11. **B**ůh můj vyjde mi s milostí svou naproti,
Bůh učiní, že se radovati budu nad protivníky svými.

12. Nepobij jich, aby lid můj na to nezapomněl,
zmítej jimi mocí svou a potírej je!
pavézo naše, o Pane!

13. Hříšné jest, co vychází z úst jejich, co jest na rtech jejich.
Ať se zapletou v pýše své
a pro kletbu a lež, které pronášejí!

14. V prchlivosti zahlad', zahlad' je,

ať jich již nestává,
nechať poznají, že Bůh panuje v Jakobovi
až do končin země!
(séla)

15. **P**otom ať se vracejí k večeru a ať vyjí jako psi,
ať běhají pak okolo města!

16. Ať pobíhají sem tam, by se nakrmili,
a pak-li se nenasytí, ať zůstanou přes noc!

17. Já pak opěvovati budu
sílu Tvou,
a plesati z rána nad mi-
lostí Tvou;
nebo Tys mi byl obran-
cem
a útočištěm v čas sou-
žení mého.

18. O spomocníku můj! Tebe
chci opěvovati!
neboť Ty, o Bože, jsi
mým obráncem;
Ty, o Bože můj, jsi mi
milostivým!

17. Já pak opěvovati budu
sílu Tvou,
a plesati z rána nad mi-
lostí Tvou;
nebo Tys mi byl hradem
vysokým,
a útočištěm v čas sou-
žení mého.

18. Ó sílo má, Tebe chci
opěvovati,
neboť Bůh jest mým bez-
pečným hradem,
mým milostivým Bohem.

Poznámky k žalmu 58. (59.)

Skladatel, obsah a příležitost. — Skladatel žalmu jest David. Jsa v domě svém od oděnců Saulových za tím účelem střežen, aby následujícího dne usmrcen byl, prosí Boha o pomoc. Vysvobodila jej tenkrát Michol, o čemž vypráví I. Sam. 19, 10.—12.

P o z n á m k a: Žádá-li pěvec bohoduchý, aby pomsta Boží stihla bezbožníky, předpovídá tím toliko pokuty, které dle zřejmého znění zákona takové lidi očekávají. Viz tedy ohledně veršů 12., 14.—16. „Úvod“ č. 18.—27. „Žalmy zlopřejné“.

v. 1. „K službám Božím“ viz žalm 4.

Dle „nezahlazuj“ značí nápěv; viz žalm 9¹.

v. 6. „séla“ viz žalm 3, 3.

v. 15. „jako psi“. Vyjma psy ku hlídání stád, polí a příbytku potřebné a ohaře, nemají ostatní ve východních krajinách žádného pána a běhají v četných hejnech hladovi, žravi a nenasytni, sežírajíce, co jim lidé do příkopů městských a do jam naházeli a kde jakou mrtvolu i člověčí najdou; ano také v noci i člověka napadají. Viz „Starověda bibl.“ § 82. „Poznámka“ 6. „Psi“.

Žalm 59. (60.)

P o m o z n á m, ó B o ž e !

Překlad latinské Vulgaty.

1. K službám Božím — dle „proměnění budou“.
Zlatá píseň od Davida;
k vyučování,
2. když válku vedl proti Mesopotamii, Syrii a Sobal;

když pak navrátiv se Joab, pobil v údolí solném
Idumejských dvanácte tisíců (mužů).
3. **Ó** Bože, Ty jsi zavrhl nás, Ty jsi nás zničil!
Tys hněval se, potom slitovals se nad námi!
4. Tys otrásl zemí a pobouřil jsi ji!
Zahoj rány její, vždyť vrávorá!
5. Dopustil jsi, že lid Tvůj zakusil těžké pohromy,
napájel jsi nás vínem opojným.
6. Tys dal ctitelům svým znamení,
aby se dali na útěk před lučištěm,
7. aby vysvobození byli Tvoji milí!
O pomoz pravicí svou a vyslyš mne!

Překlad původního textu hebrejského.

1. Řediteli hudby; dle „lilium zákona“.
Zlatá píseň od Davida;
k vyučování,
2. když válku vedl proti Mesopotamii a proti Syrii Zobské;
když pak navrátiv se Joab, pobil v údolí solném
Idumejských dvanácte tisíců. (II. Sam. 8.)
3. **Ó** Bože, Ty jsi zavrhl nás, Ty jsi nás rozptýlil!
Tys hněval se! O vrať nám (věci naše)!
4. Tys otrásl zemí, roztrhls ji!
Zahoj rány její, vždyť vrávorá!
5. Dopustil jsi, že lid Tvůj zakusil těžké pohromy,
napájel jsi nás vínem opojným.
6. Tys dal ctitelům svým korouhev,
aby se pozdvihli pro pravdu, (séla)
7. aby vysvobození byli Tvoji milí!
Ó pomoz pravicí svou a vyslyš mne!

<p>8. Bůh slíbil při svatosti své,
že plesati budu, že děliti budu Sichem,
že rozměřím Údolí stánků,
9. že Galead je můj, můj také Manasse,
a Efraim — že jest přilba hlavy mé,
Juda — král můj,
10. že Moab jest očekávanou nádobou mou,
na Idumeu že položím obuv svou,
že cizozemci se mně podrobí.
11. Kdož pak mne povede k městu ohraženému?
kdož pak mne provázeti bude do Idumeje?
12. Zdaž ne Ty, o Bože, jenž jsi nás zavrhl?
a zda nepotáhneš, o Bože, s vojsky našimi?
13. O uděliž nám pomoci v soužení,
neboť marna jest pomoc lidská!
14. Jsouce Bohem podporováni, budeme si počínati udatně,
a On sám zničí sužovatele naše.</p> | <p>8. Bůh slíbil při svatosti své,
že plesati budu, že děliti budu Sichem,
že rozměřím údolí Sukkot,
9. že Gilead je můj, můj také Manasse,
Efraim — že jest přilba hlavy mé,
Juda — žezlo mé,
10. že Moab jest umývadlem mým,
na Idumeu že položím obuv svou,
že Filistea na mne naříkati bude hlasitě.
11. Kdož pak mne vede k městu ohraženému?
kdož pak mne provází do Idumeje?
12. Zdaž ne Ty, ó Bože, jenž jsi nás zavrhl?
a zda netáhneš, o Bože, s vojsky našimi?
13. Ó uděliž nám pomoci před nepřítelem,
neboť marna jest pomoc lidská!
14. Jsouce Bohem podporováni, budeme si počínati udatně.
Onť pošlape protivníky naše.</p> |
|---|---|

Poznámky k žalmu 59. (60.)

Skladatel a obsah. — Skladatel žalmu jest D a v i d; snažně prosí Boha, aby zhojil rány, které zasadil národu vyvolenému; pak spoléhá na zaslíbení Boží, že země svatá zároveň s územím Moabitů, Idumey a Filistinských žezlu jeho se podrobí. Dosáhnou vítězství nad Edomity (II. Sam. 8, 12., I. Par. 18, 12.), kojí se nadějí, že s pomocí Boží přemůže také nepřátele, proti nimž mu ještě jest bojovati.

Čas. — Podnět k žalmu tomuto zavdala válka Nisibenská, o níž vypravuje II. Sam. hl. 8.

P o z n á m k a: Verše 6²—14. tohoto žalmu nalézají se v žalmu 107. vv. 7.—14. — Viz „Úvod“ číslo 4.

v. 1. „K službám Božím“ viz žalm 4.

Dle „proměnění budou“ hebr. „lilium zákona“ značí nápěv; viz žalm 9¹.

v. 5. Napájel jsi nás vínem opojným t. j. dopustils na nás veliké pohromy, tak že pod jejich tíhou jsme vrávorali jako opilí. Nemilé následky opilství, zvláště za příčinou vína myrhového, bývají často obrazem treštající spravedlnosti Boží. (Viz žalm 74, 9.; Izai 51, 17.) Viz „Starověda bibl.“ § 74. „Pokrm a nápoj“.

v. 6. „séla“ viz žalm 3, 3.

v. 8. Sichem a Sukkot (Vulg. „Údolí stánků“) dvě důležitá města jmenuje pěvec bohoduchý za celou zemi zaslíbenou. Zdá se, že jmenovaná města a pak území Galaad, území pokolení Manassova, Efraimova a Zabulonova od nepřátelských vojsk spustošena byla a obsazena.

v. 9. Přilba — obraz síly, silné obrany.

Juda — žezlo mé; žezlo jest znak panovníka. Smysl jest: Z pokolení Judova vyjdou lidu vyvolenému panovníci. (Viz Gen. 49, 10.)

Moab bude mně podroben — bude mou nádobou — umývadlem.

Idumea bude mou; na označení toho položím na území Edomovo obuv svou, šlápnu na ně.

Cizozemci — jsou dle hebr. textu — „Filištiné“.

Žalm 60. (61.)

O B o ž e, p o m o z k r á l i !

Překlad latinské Vulgaty.

1. K službám Božím — na strunové nástroje; od Davida.
2. **S**lyš, o Bože, úpění mé, všimni si, prosím, modlitby mé!
3. Od konce země volám k Tobě, když úzkostí se mi svírá srdce; vyved' mne na vysokou skálu; ved' mne!
4. Neboť Ty býváš mou nadějí a pevnou věží před nepřitelem.
5. **B**ydleti bych chtěl ve stánku Tvém věčně; učiň, abych chráněn byl záštitou křídel Tvých!
6. Ty zajisté, Bože můj, slyšíš modlitbu mou, Ty vrátíš dědictví, jež náleží ctitelům jména Tvého.
7. **P**řidej dnů ke dnům královým, buďtež léta jeho rovna — mnohým věkům!

Překlad původního textu hebrejského.

1. Řediteli hudby — na strunové nástroje. Od Davida.
2. **S**lyš, ó Bože, úpění mé, všimni si, prosím, modlitby mé!
3. Od konce země volám k Tobě srdcem prahnoucím:
a vyved' mne na skálu, kteráž jest pro mne příliš vysoká!
4. Nebo Ty býváš mým útočištěm a pevnou věží před nepřitelem.
5. **Ó** učiň, abych bydleti mohl ve stánku Tvém věčně, bych nalézal útočiště pod ochranou křídel Tvých. (séla)
6. Ty zajisté slyšíš sliby mé, Ty vrátíš dědictví, jež náleží ctitelům jména Tvého.
7. **P**řidej dnů ke dnům královým, buďtež léta jeho rovna mnohým věkům!

8. Nechať vládne věčně před
tváří Boží!

Lásky a věrnosti jeho
nikdo nepohřešujž!

9. Takto chci opěvovati jmé-
no Tvé na věky,

abych vyplnil sliby své
den co den.

8. Nechať vládne věčně před
tváří Boží;

rozkaž, ať pravda a věr-
nost ostříhá ho!

9. Takto chci opěvovati jmé-
no Tvé na věky,

abych vyplnil sliby své
den co den.

Poznámky k žalmu 60. (61.)

Skladatel a obsah. — Královský pěvec — David — prosí Boha o pomoc a kojí se blahou nadějí, že se opět navrátí ku Svatostánku a že dlouho a šťastně pano-
vati bude.

Čas. — Dle verše 3. zdržoval se David, když žalm tento skládal, v nejzazších končinách svaté země; byl tedy na útěku před odbojným synem svým Absolonem.

v. 1. „K službám Božím“ viz žalm 4.

v. 3. Vyveď mne na vysokou skálu t. j. zachraň mne, viz žalm 9¹, 10. a „Starovědu bibl.“ § 111. „Způsob válčení a následky jeho“.

v. 5. „s é l a“ viz žalm 3, 3.

Žalm 61. (62.)

D o u f e j j e d i n é v B o h a.

Překlad latinské Vulgaty.

1. K službám Božím; — Je-
ditunovi.

Žalm Davidův.

2. Což nemá duše má po-
drobovati se Bohu,

vždyť od Něho přichází
mi pomoc!

Překlad původního textu hebrejského.

1. Řediteli hudby; Jeditu-
novi.

Žalm Davidův.

2. Jediné v Boha doufej,
duše má,

od Něho přichází mi po-
moc!

3. Vždyť jedině On jest Bůh můj a pomocník můj, obránce můj; — nezvrátím se více.

4. Dokud míníte dorážeti na muže, chtěce ho zničiti; vy všichni, — jako nachýlenou stěnu, jako zeď pobořenou?! —

5. Vskutku usnesli se svrhnouti mne z důstojenství; kdežto já na útěku žízním — ústy svými žehnají, ale v srdci svém proklínají.

6. **A**však k Bohu se podrobuj, duše má! neboť od Něho přichází, čehož doufám.

7. Jedině On je Bůh můj a spása má, pomocník můj; — neodloučím se.

8. Na Bohu zakládá se spása má a sláva; Bůh jest pomoc má, naděje má spočívá v Bohu.

9. V něho doufejte veškero shromáždění lidu, před ním vylévejte srdce své, Bůh jest spomocník náš na věky.

3. Jedině On jest skála má a pomoc, vysoký můj hrad; nezvrátím se valně.

4. Dokud míníte dorážeti na muže, chtěce ho zničiti, vy všichni, jako nachýlenou stěnu, jako zeď pobořenou?! —

5. Vskutku usnesli se svrhnouti ho s výše jeho; milují lež, ústy svými žehnají, ale v srdci svém proklínají. (séla)

6. **J**edině v Boha doufej, duše má! neboť od Něho přichází, čehož doufám.

7. Jedině On jest skála má a pomoc, vysoký můj hrad; nezvratím se.

8. Na Bohu zakládá se spása má a sláva, pevným hradem, útočištěm jest mi Bůh.

9. V něho doufejte, lidé, každého času, před ním vylévejte srdce své; Bůh budiž útočištěm naším! (séla)

10. **M**arnosti toliko oddávají se lidé,
podvodní jsou lidé, na
vážkách, takže klamou,
marnosti oddaní jsou
vesměs.

11. Nedoufejtež v nešlech-
etnost a kořisti ne-
buďte žádostivi!
a přibývá-li statku, ne-
přikládejte k němu
srdce.

12. Jednou mluvil Bůh;
to dvojí jsem slyšel:
že u Boha jest moc;

13. že u Tebe, o Pane, je
milost; —
Ty zajisté odplácíš kaž-
dému podle skutků jeho.

10. **P**ára jen jsou lidé, klam
plémě lidské,
vážní míška s nimi vzhůru
stoupá,
jsouť vesměs pára.

11. Nedoufejtež v utiskování
a na kořisti si neza-
kládejte,
a přibývá-li statku, ne-
přikládejte k němu
srdce.

12. Jednou mluvil Bůh;
to dvojí jsem slyšel:
že u Boha jest moc;

13. že u Tebe, o Pane, jest
milost;
Ty zajisté odplácíš kaž-
dému podle skutků jeho.

Poznámky k žalmu 61. (62.)

Skladatel a obsah. — Skladatel žalmu jest D a v i d. Jsa krutě pronásledován (v. 4.—5.), osvědčuje svou pevnou důvěru v pomoc Božskou.

K takové důvěře vybízí též ostatní lid, poněvadž marna jest důvěra v lidi a v nahromaděné bohatství; neboť Bůh sám jedině jest mocný, dobrotivý a spravedlivý.

Čas. — Obsah žalmu shoduje se jak s dobou pronásledování Saulových tak i s odbojem Absolonovým; pochází-li žalm tento z té, či oné doby, nelze určit.

v. 1. „K službám Božím“ viz žalm 4.

Jeditun byl s Asafem a Hemanem přední zpěvák v době Davidově. (I. Par. 16, 41.; II. Par. 5, 12.; 35, 15.)

v. 3. Skála — hrad vysoký — pevný (v. 8.) atd.; viz žalm 9¹, 10.

v. 5. Žízním na útěku — jest následek pronásledování nepřátel Davidových.

„séla“ viz žalm 3, 3.

v. 10. Pára jest obraz marnosti, ješitnosti.

Lidé jsou podvodni; kdo se na ně skládá, opírá se o páru. Mnohý pokládán upřímným, spolehlivým, vážným, avšak při zkoušce ukáže se, že vážní míška s ním vzhůru stoupá, že náleží ku zboží klamnému, lehkému; klam jeho jeví se na miskách vážních.

Žalm 62. (63.)

Modlitba ranní pronásledovaného na poušti bezvodné.

Překlad latinské Vulgaty.	Překlad původního textu hebrejského.
1. Žalm Davidův, když byl na poušti Idumejské.	1. Žalm Davidův, když byl na poušti Judské. (I. Sam. 22, 5.; 23, 14. 15. 24. 25.; 24, 2.)
2. Ó Bože! Bože můj! po Tobě ohlížím se hned z rána, po Tobě žízní má duše, jak velice práhne po Tobě mé tělo,	2. Ó Bože! Tys Bůh můj, po Tobě ohlížím se hned z rána, po Tobě žízní má duše, po Tobě práhne mé tělo,
3. v kraji suchopárném, neschodném, bezvodném!	v kraji suchopárném, zemdleno pro nedostatek vody!
Tak ohlížíval jsem se ve svatyni po Tobě, chtěje viděti moc a slávu Tvou.	3. Tak ohlížíval jsem se ve svatyni po Tobě, chtěje viděti moc a slávu Tvou,

4. Neboť lepší jest milost
Tvá než život,
rtové moji nepřestávej-
tež chváliti Tebe!
5. **T**akto chci Tě velebiti
po celý život svůj,
ve jménu Tvém pozdvi-
hovati rukou svých!
6. Jako trestí a tukem na-
sycena bývá duše má,
a plesajícima rtoma
chválí Tě má ústa,
7. když na ložci svém na
Tebe vzpomínám. —
Hned z rána myslívám
na Tebe!
8. Neboť Ty býváš spomoc-
níkem mým,
a ve stínu Tvých křídel
mohu plesati.
9. K Tobě lne duše má,
Tvá pravice mne drží.
10. **○**ni pak, kteříž slídí po
duši mé, obmýšlejíce
záhubu,
dostanou se do propasti
země.
11. Vydáni budou moci meče,
stanou se kořistí šakalů.
12. Král pak bude se nad
Bohem radovati,
všichni, kteří při Něm
přisáhají, budou se ho-
nositi,
že se zavřela ústa ne-
šlechtníkům.

4. Neboť lepší jest milost
Tvá než život,
rtové moji nepřestanou
chváliti Tebe.
5. **T**akto chci Tě, pokudž
jsem živ, velebiti,
ve jménu Tvém pozdvi-
hovati rukou svých!
6. Jako trestí a tukem na-
sycena bývá duše má,
a plesajícima rtoma
chválí Tě má ústa,
7. když na ložci svém na
Tebe si vzpomínám.
Po celé noční hlídky
myslívám na Tebe!
8. Nebo Ty býváš pomocí
mou,
a ve stínu Tvých křídel
mohu plesati.
9. K Tobě lne duše má,
Tvá pravice mne drží.
10. **○**ni pak, kteří slídí po
duši mé, obmýšlejíce
záhubu,
dostanou se do propasti
země.
11. Vydáni budou do rukou
meče,
stanou se kořistí šakalů.
12. Král pak bude se nad
Bohem radovati,
každý, kdo při Něm
přisáhá, bude se chlu-
biti,
že zavřena budou ústa
lhářům.

Poznámky k žalmu 62. (63.)

Skladatel a obsah. — Královský pěvec — David — jsa na útěku na poušti, líčí touhu svou po Svatyni, aby opět svatým bohoslužbám přítomen býti mohl; zároveň pevně doufá, že se toužebné přání jeho vyplní, až odbojníky porazí. Obsahem a slohem podobá se žalm tento žalmu 41. (hebr. 42.).

Čas. — Ve verši 12. nazývá se David králem; složil tedy žalm v době, kdy na útěku před odbojným synem svým Absolonem na poušti Judské v Zájordání bydlel. Srovnej II. Sam. hl. 17.

v. 11. Šakalové obecní, domácímú psu velmi podobní, ukrývají se za dne v houštích a teprv v noci vycházejí v houfech na lup, šírajíce každé zvíře, které jen překonati mohou; i do příbytků lidských se vkrádají. Viz „Starověda bibl.“ § 82. Poznámka: „Šakalové“.

v. 12. Kdo při Hospodinu přísahá, dává tím na jevo svou víru v Jeho všemohoucnost a spravedlnost; vyznává tím, že Hospodin jest jediný pravý Bůh.

Žalm 63. (64.)

Bože, chraň mne před bezbožníky!

Překlad latinské Vulgaty.	Překlad původního textu hebrejského.
1. K službám Božím. Žalm Davidův.	1. Řediteli hudby. Žalm Davidův.
2. V yslyš, o Bože, modlitbu mou, když naříkám, zachraň život můj před hrozným nepřítelem!	2. S lyš, ó Bože, hlas můj, když naříkám, zachraň život můj před hrozným nepřítelem!
3. Chraň mne před sborem bezbožníkův, před rotou nešlechtníků,	3. Ó skryj mne před sborem bezbožníků, před rotou nešlechtníků,

4. kteří brousí jako meč
jazyky své,
upravují jako lučiště řeč
jízlivou,
5. aby stříleli ze záloh na
nevinného!
6. Nenadále vystřelují naň,
žádného se nebojíce.
Usnášejí se na věci zlé,
umlouvají se vespolek
nalíknouti osidla,
říkajíce: „Kdož pak by
je uviděl?“
7. Osnují zločiny;
jsou hotovi s úkladem
osnovaným;
každý z nich hluboce
uzavírá své srdce.
8. **Tu** však povznáší se
Bůh;
střely v rukou malič-
kých stávají se jim zá-
hubou,
9. a ochromeni jsou jejich
jazykové na zmar jim;

kdokoli je vidí, žasne.
10. I budou se báti všichni
lidé
a hlásati řízení Boží,
poznávše skutky Jeho.
11. Spravedlivý zaplesá nad
Hospodinem a doufati
bude v Něho,
a chvály dojdou všichni,
kteří jsou srdce upřím-
ného.

4. kteří brousí jako meč
jazyk svůj,
upravují jako střely své
řeč jízlivou,
5. aby stříleli ze záloh na
nevinného!
Nenadále vystřelují naň,
žádného se nebojíce.
6. **U**snášejí se na věci zlé,
umlouvají se nalíknouti
osidla,
říkajíce: „Kdož pak by
o nich zvěděl?“
7. Osnují zločiny;
jsou hotovi s úkladem
osnovaným;
a hluboce se uzavírá
mysl i srdce každého
z nich.
8. **Tu** však vystřelí Bůh
na ně šíp;
nenadále objevují se jich
rány.
9. Jsouce poraženi, klesají;
na ně samy přichází
jazyk jejich;
kdo je vidí, směje se.
10. I budou se báti všichni
lidé
a hlásati řízení Boží,
poznávše to dílo Jeho.
11. Spravedlivý zaplesá nad
Hospodinem a doufati
bude v Něho,
a chlubití se budou
všichni, kdož jsou srdce
upřímného.

Poznámky k žalmu 63. (64.)

Skladatel a obsah. — Skladatel žalmu jest David. Octnuv se v nebezpečí života, prosí, aby Bůh jej bránil proti bezbožným nástrahám úkladníkův.

Posilněn jsa důvěrou v pomoc Boží, předpovídá záhubu nepřátel a své osvobození; následkem toho budou se pobožní lidé tím více v pomoc Boží důvěřovati.

Čas. — Není známo, pochází-li žalm tento z dob pronásledování Saulových, aneb z doby odboje Absolonova.

v. 1. „K službám Božím“ viz žalm 4.

v. 8. Smysl jest: Náhlým poražením nepřátel povznáší se Bůh.

Šíp, meč a vůbec zbraň útočná značí obrazně — pohromu.

Střely v rukou maličkých stávají se jim záhubou, což odpovídá tomu, co praví text hebr. = nenadále objevují se jich rány = nenadále stihne jich záhuba.

Vysvětlení různého čtení viz „Psalterium“ seu „Liber psalmorum“.

Žalm 64. (65.)

N a p o d ě k o v á n í z a ú r o d u.

Překlad latinské Vulgaty.

1. K službám Božím. — Žalm Davidův.

Píseň Jeremiášova a Ezechielova pro vystěhoválce, když se počali vraceti.

2. **Tobě**, o Bože na Sionu, náležíž chvalozpěv!

Tobě také sliby plněny
budťež v Jerusalemě!

Překlad původního textu hebrejského.

1. Řediteli hudby. — Žalm Davidův.

Píseň.

2. **Tobě**, ó Bože na Sionu, náleží důvěra, chvalozpěv!

Tobě také sliby plněny
budťež!

3. Vyslyš modlitbu mou,
k Tobě přicházeti smí —
všeliké tělo!
4. Pak-li hříšné náklonnosti
nás překonaly —
jsi milostiv našim nepravostem.
5. Blaze tomu, koho volíš
a připouštíš,
aby obýval v síncích
Tvých!
My se smíme nasytiti rozkoší domu Tvého,
svatý jest chrám Tvůj,
6. podivuhodný spravedlností. —
Vyslyš nás, o Bože, spasiteli náš!
- Tys naděje všech vzdálených končin zemských
i mořských!
7. Ty upevňuješ hory svou silou,
jsa přepásán mocí.
8. Ty utiňuješ hluboké moře,
hluk vln jeho,
národové se chvějí,
9. a obyvatelé končin bojí se Tvých divů;
Ty činíš, že se raduje kraj východní i západní.

3. Neboť Ty modlitbu vyslýcháš,
k Tobě přichází všeliké tělo.
4. Pak-li hříšné náklonnosti mne překonaly —
Ty nám hříchy odpouštíš.
5. Blaze tomu, koho volíš a připouštíš,
aby obýval v síncích Tvých!
My se smíme nasytiti rozkoší domu Tvého,
svatého chrámu Tvého.
6. **Vyslyšev nás podivným způsobem, uštěďruješ požehnání, Bože náš spásný!**
- Tys naděje všech vzdálených končin zemských
i mořských!
7. Ty upevňuješ hory svou silou,
jsa přepásán mocí.
8. Ty utiňuješ hluk mořský, hluk vln mořských,
i bouři národův.
9. Protož bojí se obyvatelé končin Tvých divů;
Ty činíš, že Tebe vele-slaví — kraj východní i západní.

10. **N**avštěvuješ zemi a činíš,
že hojností oplývá,
štědře ji obohacuješ;
potok Boží je pln vody.
Připravuješ jim (lidem)
obilí;
neboť takto upravuješ ji
(zemi).

11. Svlažuješ její brázdy,
rozmnožuješ plody její
častým deštěm —
daří se rostlinstvo na ní.

12. **T**y ověncuješ rok svou
štědrotou,
a tučností přetékají Tvá
pole.

13. Pastviště na poušti kypí,
a plesáním přepasují se
pahrbkové.

14. Berani a ovce runatí,
údolí pak oplývají obilím.
Náležíť plesati a chválu
zpívati!

10. **N**avštěvuješ zemi a činíš,
že hojností oplývá,
štědře ji obohacuješ;
potok Boží jest pln vody.
Připravuješ jim (lidem)
obilí,
neboť takto upravuješ ji
(zemi).

11. Svlažuješ její brázdy,
zkypřuješ hroudy její,
lijáky ji obměkčuješ,
zdaru dáváš rostlinám
na ní.

12. **T**y ověncuješ rok svou
štědrotou,
a tučností přetékají Tvé
šlépěje.

13. Pastviště na poušti kypí,
a plesáním přepasují se
pahrbkové.

14. Trávníky jsou posety
dobytkem,
údolí pak pokryta obilím.
Všecko plesá. Všecko
zpívá.

Poznámky k žalmu 64. (65.)

Spisovatel a obsah. — Spisovatelem tohoto vznešeného chvalozpěvu jest — David. Jsa si, jako člověk, vědom, že všecko na Bohu záleží, ubírá se s důvěrou ke svatyni (v. 2.—5.), by si všeho, co potřebuje, vyprosil od Boha, jenž jest Pánem veškeré přírody (v. 6.—9.) a milostivým dárcem radostných žní (v. 10.—14.).

Čas. — Kdy a při jaké příležitosti tento chvalo zpěv složen byl, nelze určit.

v. 1. „K službám Božím“ viz žalm 4.

v. 12.—14. Smysl jest: Bůh dává hojné požehnání polím, pastviskám a stádům.

Žalm 65. (66.)

Díky.

Překlad latinské Vulgaty.	Překlad původního textu hebrejského.
1. K službám Božím. — Píseň žalmová za osvobození.	1. Řediteli hudby. — Píseň žalmová.
2. P lesejte Bohu všechny země, opěvujte jméno Jeho, vzdejte čest na oslavu Jeho!	2. P lesejte Bohu všechny země, opěvujte slávu jména Jeho, vzdejte čest na oslavu Jeho!
3. Rcete Bohu: „Jak hrozní jsou skutkové Tvoji, Hospodine! Pro nesmírnost moci Tvé ljchotí se Tobě nepřátelé Tvoji.“	3. Rcete Bohu: „Jak hrozní jsou skutkové Tvoji! Pro nesmírnost moci Tvé lichotí se Tobě nepřátelé Tvoji.“
4. Všecky země sklánějí se před Tebou a opěvují Tebe, opěvují jméno Tvé.	4. Všecky země sklánějí se před Tebou a opěvují Tebe, opěvují jméno Tvé. (séla)
6. P ojďte a vizte skutky Boží! On je podivuhoden pro zámysly své ohledně pokolení lidského!	5. P ojďte a vizte skutky Boží! On hrozně vládne nad pokolením lidským!

<p>6. Moře proměnil v souš,
řeku přešli*) pěšky, —
tu jsme se rozradovali
nad Ním!</p> <p>7. Mocí svou panuje na
věky, —
oči Jeho pozorují ná-
rody,
odbojní nesmějí se vy-
pínati!</p> <p>8. Chvalte, národové, Boha
našeho,
přičiňte se, by se roz-
léhala chvála Jeho! —</p> <p>9. Neboť při životě zacho-
val duši mou
a nedopustil, aby po-
klesly mé nohy.</p> <p>10. Neboť Ty jsi zkoušel
nás, o Bože!
tříbils nás ohněm, jako
tříbeno bývá stříbro;</p> <p>11. dopustils, že jsme padli
do osidla,
že mnohé soužení stihlo
bedra naše.</p> <p>12. Dopustil jsi, že lidé je-
zdili nám po hlavách, —
dostali jsme se do ohně
i do vody; —
avšak vyvedl jsi nás do
občerstvení.</p> | <p>6. Moře proměnil v souš,
řeku přešli*) pěšky, —
tu jsme se rozradovali
nad Ním!</p> <p>7. Mocí svou panuje nad
věky, —
oči Jeho pozorují ná-
rody,
odbojní nesmějí se vy-
pínati! (séla)</p> <p>8. Chvalte, národové, Boha
našeho,
přičiňte se, aby se hlučně
rozléhala chvála Jeho!—</p> <p>9. Neboť při životě zacho-
val duši naši,
a nedopustil, aby po-
klesla noha naše.</p> <p>10. Neboť Ty jsi zkoušel
nás, o Bože!
tříbils nás tak, jako tří-
beno bývá stříbro;</p> <p>11. uvedl jsi nás do léči,

těžké břímě složilš na
bedra naše.</p> <p>12. Dopustil jsi, že lidé nám
jezdili po hlavách,
dostali jsme se do ohně
i do vody; —
avšak vyvedl jsi nás do
hojnosti.</p> |
|--|---|

*) v. 6. t. j. předkové naši.

*) v. 6. t. j. předkové naši.

13. **D**ostavím se s celopaly
do domu Tvého,
a sliby své Tobě učiněné
splním,
14. tak, jak to vyřkli rtové
moji,
a ústa má vynesla v úzko-
sti mé.
15. Chci obětovati Tobě zá-
paly tučné,
také vůni skopců,
chci obětovati junce a
kozly.
16. **P**ojďte, slyšte, všichni
ctitelové Boží, neb chci
vypravovati,
jak veliké věci Bůh učinil
duši mé!
17. Ústy svými jsem k Němu
volal, —
a jazykem mým Ho zve-
leboval.
18. Kdybych byl nepravost
zamýšlel v srdci svém,
nevyslyšel by mne Pán.
19. Avšak Bůh slyšel,
a pozoroval hlas mo-
dlitby mé.
20. Pochválen budiž Bůh,
jenž modlitbu mou ne-
zamítl,
a milosti své ode mne
neodvrátil!

13. **D**ostavím se s celopaly
do domu Tvého,
a sliby své Tobě učiněné
splním,
14. tak, jak to vyřkli rtové
moji,
a ústa má vynesla v úzko-
sti mé.
15. Chci obětovati Tobě zá-
paly tučných ovcí,
také vůni skopců,
chci obětovati junce a
kozly. (séla)
16. **P**ojďte, slyšte, všichni
ctitelové Boží, neb chci
vypravovati,
co Bůh učinil duši mé!
17. Ústy svými jsem k Němu
volal, —
a chvalozpěv byl pod
jazykem mým.
18. Kdybych byl nepravost
zamýšlel v srdci svém,
Pán by mě nevyslyšel.
19. Avšak Bůh slyšel,
a pozoroval hlas mo-
dlitby mé.
20. Pochválen budiž Bůh,
jenž modlitby mé ne-
zamítl,
a milosti své ode mne
neodvrátil!

Poznámky k žalmu 65. (66.)

Skladatel a obsah. — Pěvec svatý, jehož jména s jistotou udati nelze, pobádá všechny národy, aby vzývali Boha (2.—4.),

kterýž zjevil všemohoucnost svou tím, že vyvedl Israelské z Egypta (5.—7.),

načež pak je od těžkých pohrom a ode jha zpupných nepřátel vysvobodil (8.—12.).

Nuže — budme tedy za to Hospodinu vděční, že nás vyslyšel, když jsme tonuli v tísní (16.—20.).

Doba. — Kdy žalm složen byl, určiti nelze, jelikož o oné těžké útrapě (v. 10.—12.) nic bližšího nevíme.

v. 1. „K službám Božím“ viz žalm 4.

v. 4. „séla“ viz žalm 3, 3.

v. 13. „O slibech“ viz „Starověda bibl.“ § 62.; „Rozvrh a látka obětí“ § 53.

Žalm 66. (67.)

Na poděkování za úrodu.

Překlad latinské Vulgaty.

1. K službám Božím — Na strunové nástroje.

Žalm ku zpívání od Davida.

2. **Bůh** budiž nám milostiv a žehnej nám,
nechejž zářiti nad námi obličej svůj,
a smiluj se nad námi.

3. abychom na zemi poznávali prozřetelnost Tvou,
a mezi všemi národy spásné řízení Tvé!

Překlad původního textu hebrejského.

1. Řediteli hudby — na strunové nástroje. —

Žalm ku zpívání.

2. **Bůh** budiž nám milostiv a žehnej nám,
nechejž zářiti nad námi obličej svůj, — (séla)

3. aby bylo na zemi poznati prozřetelnost Tvou,
a mezi všemi národy spásné řízení Tvé!

4. Oslavovati Tě budou národové, o Bože,
oslavovati Tě budou národové všichni.

5. Národové budou veseliti se a plesati,
že spravedlivě soudíš národy,
a spravuješ čeledi na zemi.

6. Oslavovati Tě budou národové, o Bože,
oslavovati Tě budou národové všichni.

7. Země vydala úrodu svou,
nám požehnává Bůh, Bůh náš.
Požehnejž nás Bůh,
a bojtež se Jeho všechny končiny zemske!

4. Oslavovati Tě budou národové, ó Bože,
oslavovati Tě budou národové všichni.

5. Národové budou veseliti se a plesati,
že spravedlivě soudíš národy,
a že spravuješ čeledi na zemi. (séla)

6. Oslavovati Tě budou národové, ó Bože,
oslavovati Tě budou národové všichni.

7. Země vydala úrodu svou,
nám požehnává Bůh, Bůh náš.
Požehnejž nás Bůh,
a bojtež se Jeho všechny končiny země!

Poznámky k žalmu 66. (67.)

Skladatel a obsah. — Svatý pěvec, jehož jméno známo není, prosí jménem lidu, aby Bůh milostí svou tak se zjevil, aby též veškerí pohané poznali a velebili svrchovanou dobrotu a spravedlnost Boží.

Příležitost. — Děkovná píseň tato jest sepsána bez pochyby za příčinou požehnané žně, jak z verše 7 právem domýšleti se lze.

v. 1. „K službám Božím“ viz žalm 4.

v. 2. „séla“ viz žalm 3, 3.

Žalm 67. (68.)

H y m n a n a o s l a v u v í t ě z s t v í .

Překlad latinské Vulgaty.

1. K službám Božím. — Davidův žalm ku zpívání.
2. **P**ovstaniž Bůh, rozptýlení budtež nepřátelé Jeho,
a utíkejtež před ním nenávistníci Jeho!
3. Jakož rozehnán bývá dým,
budtež rozehnáni;
jakož se rozplývá před ohněm vosk,
zahyňtež, hříšníci, před Bohem!
4. Spravedliví pak rozveseltež se, plesejtež před tváří Boží,
ano, radostí plesejte!
5. **P**rozpěvujte Bohu, opěvujte Jeho jméno,
upravujte cestu Tomu,
jenž jede směrem západním,
„Hospodin“ jest jméno Jeho!
Plesejte před tváří Jeho!
Ať se oni děsí před tváří Jeho,
6. jenž je Otcem sirotek a zastancem vdov!
Bůh sídlí ve svatém příbytku svém,

Překlad původního textu hebrejského.

1. Řediteli hudby. — Davidův žalm ku zpívání.
2. **P**ovstaniž Bůh, rozptýlení budtež nepřátelé Jeho,
a utíkejtež před ním nenávistníci Jeho!
3. Jakož rozehnán bývá dým,
rozežen je;
jakož se rozplývá před ohněm vosk,
zahyňtež, bezbožníci, před Bohem!
4. Spravedliví pak rozveselte se, plesejtež před tváří Boží,
radostí plesejte!
5. **P**rozpěvujte Bohu, opěvujte jméno Jeho,
upravujte cestu Tomu,
jenž pouštěmi jede,
„Hospodin“ jest jméno Jeho,
a plesejte před tváří Jeho.
6. Otcem sirotek a zastancem vdov
jest Bůh ve svatém příbytků svém.

<p>7. Bůh, jenž opuštěným opatřuje sídlo doma,
jenž vyvodí zajatce svou silou;
a podobně i odbojné,
kteříž na hrobech meškávají.*)</p> <p>8. Bože, když jsi vytáhl v čele lidu svého,
když jsi krácel po poušti,</p> <p>9. třásla se země, —
také nebesa rozplývala se před Bohem Sinajským, —
před Bohem Israelovým.</p> <p>10. Přehojným deštěm skropovals, o Bože, dědictví své,
neboť zemdlívalo; Tys však je zase občerstvoval.</p> <p>11. Tvorové Tvoji přebývají v něm,
upravils je v dobrotivosti své,
o Bože, — pro chudého.</p> <p>12. Pán nechal zavzníti vítězný zpěv,
když vítězství hlásali silou velikou.</p> <p>13. Král zástupů jest králem lidu vyvoleného,
a hospodyně rozděluje kořist.</p> | <p>7. Opuštěným opatřuje Bůh sídlo doma,
vyvodí zajatce z vězení do blahobytu;
jenom odbojní zůstanou v zemi vypráhlé.</p> <p>8. Bože, když jsi vytáhl v čele lidu svého,
když jsi krácel po poušti,
(sěla)</p> <p>9. třásla se země, —
také nebesa rozplývala se před Bohem —
tu Sinaj, — před Bohem, před Bohem Israelovým.</p> <p>10. Přehojným deštěm skropovals, o Bože, dědictví své,
a když zemdlívalo, Tys je zase občerstvoval.</p> <p>11. Tvorové Tvoji přebývají v něm,
upravils je v dobrotivosti své,
ó Bože, — pro chudého.</p> <p>12. Pán nechal zavzníti vítězný zpěv,
a hlasatelek vítězství jest zástup veliký.</p> <p>13. Králové s vojsky utíkají, —
utíkají,
a hospodyně rozděluje kořist.</p> |
|--|--|

*) v. 7. viz Isai. 65, 5.

14. Když tak ležíte mezi
ohradami,
podobáte se holubici ma-
jící křídla postříbřena,
a jejíž hřbet potažen jest
lesklým zlatem.

15. Když Pán nebes v něm
(dědictví) krále roz-
ptyloval,
sněžilo na Selmoně.

16. **B**oží pohoří jest pohoří
tučné,
pahorkovité jest pohoří
tučné!

17. Proč žárlivě pohlížíte,
hory pahorkovité,
na horu, již si Bůh za
sídlo své vyvolil?
Hospodin také tu na
věky sídliti bude.

18. **V**ozů Božích je deset
tisíců mnohonásobně,
plesajících jsou tisíce,
Pán mezi nimi —
Sinaj je — ve svatyni.

19. Ty jsi vstupoval na
výsost,
maje v průvodu zajaté
nepřátely;
přijímal jsi dary od lidí,
ano i od těch, kteří ne-
věří, že sídlí zde —
Hospodin Bůh.

20. **P**ochválen buď Pán den
co den!
Bůh je spása naše, žehná
naší cestě.

14. Když tak ležíte mezi
ohradami,
jsou křídla holubice po-
stříbřena
a perutě její potaženy
lesklým zlatem.

15. Když Všemohoucí v něm
(dědictví) krále roz-
ptyloval,
sněžilo na Calmoně (=
temné hoře).

16. **B**oží pohoří jest pohoří
Bašanské,
pahorkovité jest pohoří
Bašanské!

17. Proč žárlivě pohlížíte,
hory pahorkovité,
na horu, již si Bůh za
sídlo své vyvolil?
Hospodin také tu na věky
sídliti bude.

18. **V**ozů Božích je dvacet
tisíc, tisíce a opět tisíce,

Pán mezi nimi —
Sinaj je — ve svatyni.

19. Ty jsi vstupoval na
výsost,
maje v průvodu zajaté
nepřátely;
přijímal jsi dary od lidí,
ano i odbojníci musí pře-
bývati u Hospodina, —
u Boha.

20. **P**ochválen buď Pán,
den co den nese za nás
břímě,
Bůh je spása naše! (séla)

21. Bůh náš jest nám Bohem
spasným,
ano, Hospodin Pán, má
cesty, jimiž smrti ujíti
lze.

22. Bůh rozbije zajisté hlavy
nepřátel svých,
vlasaté téměř těch, kteříž
setrvávají ve svých
hříších.

23. Řeklť Pán: „Z Bašanu
přivedu je nazpět,
přivedu je z hlubin moř-
ských,

24. aby se noha tvá v krvi
skoupala,
jazyk psů tvých v krvi
nepřátel.“

25. **D**ívají se na slavný pří-
chod Tvůj, o Bože,
na slavný pochod Boha,
krále mého — do sva-
tyně.

26. Napřed jdou knížata; ná-
sledují hudebníci
uprostřed panen bubnu-
jících:

27. „Valnými sbory chvalte
Boha,
Pána vy, již jste původu
Israelského!“

28. Tu je Benjamin, nej-
mladší s myslí nadšenou,
knížata z Judy, — vůd-
cové jejich:
knížata ze Zabulona, —
knížata z Neftaliho.

21. Bůh jest nám Bohem
ku všestranné spáse,
ano, Hospodin Pán, má
cesty, jimiž smrti ujíti
lze.

22. Bůh rozbije zajisté hlavu
nepřátel svých,
vlasaté téměř toho, kdo
setrvá ve svých hříších.

23. Řeklť Pán: „Z Bašanu
přivedu je nazpět,
přivedu je z hlubin moř-
ských,

24. abys nohu svou v krvi
skoupal,
aby jazyk psů tvých podíl
měl svůj na nepřátelích.“

25. **D**ívají se na slavný po-
chod Tvůj, ó Bože!
na slavný pochod Boha,
krále mého — do sva-
tyně.

26. Napřed jdou zpěváci; za
nimi hudebníci
uprostřed panen bubnu-
jících:

27. „Valnými sbory chvalte
Boha,
Pána vy, již jste původu
Israelského!“

28. Tu jest Benjamin, nej-
mladší, jich pořadatel,
knížata z Judy; — jest
jich těsný zástup,
knížata ze Zabulona, —
knížata z Neftaliho.

29. **○**bešli, o Bože, sílu svou,
zachovej, o Bože, co jsi
nám vydobyl!

30. Pro chrám Tvůj v Je-
rusalemě
budou králové přináseti
Tobě dary.

31. Pohroz zvěři v rákosí,
tlupě býků s telaty
národů,
by ochotně propouštěli
ty, kteří zbožnou svou
mysl osvědčují stří-
brem!
Rozptyl národy, žádo-
stivé válek!

32. Přicházejí z Egypta vy-
slancové,
země mouřenínská ry-
chle pozdvihuje rukou
svých k Bohu.

33. **K**rálovství země, — zpí-
vejte Bohu,
hudbou oslavujte Pána,
hudbou oslavujte Boha!

34. jenž se vznáší nad ne-
besa nebes směrem vý-
chodním!
Hle! On hřímá — mocně
hřímá!

35. Vzdávejte čest Bohu!
jenž vládne nad Isra-
elem!
Jeho velebnost a vše-
mohoucnost Jeho jest
v oblacích!

29. **○**bešli, ó Bože, sílu svou,
zachovej, ó Bože, co jsi
nám vydobyl!

30. V chrámě Tvém v Je-
rusalemě
budou králové přináseti
Tobě dary.

31. Pohroz zvěři v rákosí,
tlupě býků s telaty
národů,
by se podrobili (obětu-
jíce) kusy stříbra! —

Rozptýlil národy, žádo-
stivé válek.

32. Přicházejí z Egypta po-
hlavárové,
Kuš rychle pozdvihuje
rukou svých k Bohu.

33. **K**rálovství země, zpí-
vejte Bohu,
hudbou oslavujte Pána,
(séla)

34. toho, jenž se vznáší na
nebesích, na nebesích
odvěkých!
Hle! On hřímá — mocně
hřímá!

35. Vzdávejte čest Bohu!
Jeho velebnost vládne
nad Israelem,
a všemohoucnost Jeho
v oblacích!

36. Divuplný jest Bůh ve
svatých příbytcích
svých!

„Bůh Israelský dává moc
a sílu lidu svému.“

Pochválen budiž Bůh!

36. Hrozný jsi, ó Bože, ze
svatých příbytků svých!

„Bůh Israelský dává moc
a sílu lidu svému.“

Pochválen budiž Bůh!

Poznámky k žalmu 67. (68.)

Původce a obsah. — Původcem toho žalmu velmi vznešeného, ale zároveň poněkud nesnadného jest královský pěvec — David.

Velebí moc Boží, kteráž nepřátely rozpráší, národ pak vyvolený dobrodiním zahrnuje.

Dokazuje to z dějin národa Israelského. Bůh Israelity z Egypta vyvedl a dal jim zemi Kananejských k obývání (v. 2.—15.).

Bůh zvelebil Sion tím, že si jej za sídlo své vyvolil (v. 16.—19.).

Na to vzývá svatý pěvec Boha o pomoc proti nepřátelům, kteří ještě válkou pokoření býti mají (20.—24), a popisuje triumf čili slavnostní pochod do svatyně Jerusalemské (25.—28.).

(Popis triumfu římského viz „Život Řekův a Římanův“. Líčí Frant. Velišský, stran. 459.—465.)

Ku konci prosí, by Bůh se Sionu svrchovanou moc svou účinnivě projevoval, aby Jej všickni ctili, a vybízí všechny národy, by oslavovali Toho, jehož všemohoucnost jeví se zvláště v oblacích a jehož velebnost vládne nad Jerusalemem (29.—36.).

Příležitost. — Žalm byl bezpochyby složen za tím účelem, aby zpíván byl při přenášení archy úmluvy z domu Obededoma na hrad Sionský (viz v. 19. a 25.); začíná žalm (v. 2.) slovy, jež říkával Mojžíš na pochodu přes Arabii petrejskou, když archa úmluvy se zdvíhala; viz Num. 10, 35.

Svatý apoštol Pavel v listě svém k Efesským 4, 8. užívá slov verše 19. o nanebevstoupení Spasitele — o vítězoslavném totiž pochodu Jeho. —

v. 1. „K službám Božím“ viz žalm 4.

v. 3. Budtež rozeznáni — zahyňtež stojí místo: budou rozeznáni, zahynou. Viz „Úvod“ číslo 18.—27. „Žalmy zlopřejné“.

v. 7. Země pustá, vypráhlá jest obrazem — hrobů, pohřebiště.

v. 8. „s é l a“ viz žalm 3, 3.

v. 11. Pro chudého t. j. pro chudý lid Israelský.

v. 12. Bývalo zvykem ve starých dobách, že vítězství opěvovalo několik sborů žen a panen. Tak po zahynutí vojska egyptského v Moři Rudém vzala Maria, sestra Aronova, buben v ruku svou a za ní vyšly všechny ženy s bubny a sbory zpívajícími, jimžto začínala, řkouc: „Zpívejmež Hospodinu, neboť se slavně zvelebil; koně i s jezdcem uvrhl do moře.“ II. Mojž. 15, 20.—21. Když Jefte vítěz se vracel do Masfy, vyšla mu vstříc jednorozená dcera jeho s bubny a zástupy plesajících. Soud. 11, 34. Viz také I. Sam. 18, 6.; II. Sam. 1, 20.

v. 13. Kořist jest tak veliká, že nejen vojáci, nýbrž i ženy jejich mnoho z ní dostaly a ji dítkám svým rozdělují.

v. 14. S m y s l jest: Když odpočíváte ve svých stanech, podobá se tábor váš holubici, mající křídla postříbřená a hřbet potažený lesklým zlatem.

S e l m o n byl vrch v území Efraimově.

v. 16. P o h o ř í B a š a n s k é má tučné pastvy; odtud také překlad řecký i latinský jmenuje je pohořím tučným.

B ý k o v é značí obrazně buď národy silné, aneb v ů d c e,

t e l a t a buď národy slabší, aneb l i d v ů d c ů m p o d ř í z e n ý.

v. 31. z v ě ř v r á k o s í značí národy bydlící při řekách.

v. 32. K u š — jest hebrejský název země mouřenínské.

Žalm 68. (69.)

Volání horlivého ctitele Hospodinova o pomoc.

Překlad latinské Vulgaty.

1. K službám Božím; podle:
„proměnění budou“.
Od Davida.
2. **P**omoz mi, o Bože!
neboť až na život můj
dorývají vody!
3. Tonu v bahně hlubokém
a bezedném,
dostal jsem se do hlubokého
moře, a proud mne
zaplavuje.
4. Voláním svým jsem unaven,
hrdlo mi ochraptělo,
oči mé umdlévají; i čekám
na Boha svého!
5. Více než vlasů na hlavě
mé jest těch, kteříž mě
bez příčiny nenávidí,
mnozí jsou, kteříž mne
nespravedlivě pronásledují,
— nepřátelé moji;

mám nyní nahraditi, čehož
jsem neuloupil!
6. O Bože! Ty znáš poblouzení
mé,
a provinění má nejsou
Tobě tajna!

Překlad původního textu hebrejského.

1. Řediteli hudby; dle „lilie“.

Od Davida.
2. **P**omoz mi, ó Bože!
neboť až na život můj
dorývají vody.
3. Tonu v bahně hlubokém,
bezedném,
dostal jsem se do hlubokých
vod, a proud mne
zaplavuje.
4. Voláním svým jsem unaven,
hrdlo mi vysýchá,
oči mé umdlévají; — čekám
na Boha svého!
5. Více než vlasů na hlavě
mé jest těch, kteříž mě
bez příčiny nenávidí,
mnozí jsou, kteříž mne
zahubiti usilují, nepřátelé
moji, ač jsem se neprovinil;

mám nyní nahraditi, čehož
jsem neuloupil!
6. O Bože, Ty znáš poblouzení
mé,
a provinění má nejsou
Tobě tajna!

7. Nedopusť, aby mnou zahanbeni byli, kteří doufají v Tebe,
 Pane, Hospodine zástupů!
 nepřipusť, aby potupeni byli pro mne ti, kteří hledají Tebe, —
 Boha Israelského!
8. Nebo pro Tebe snáším posměch,
 potupa tvář mou pokrývá.
9. Bratřím svým jsem od cizen,
 jsem cizincem synům matky své.
10. Neboť horlení o dům Tvůj mne sžírá,
 a posměchy tupitelů Tvých padají na mne.
11. Odívám-li se — přiměřeně postu,
 i to slouží k úsměškům nade mnou.
12. Beru-li na se roucho žíněné místo obleku svého,
 tehdy bývám jim za pořekadlo.
13. Na mne mluvívají, kteří u brány sedávají,
 a kteří opojný nápoj popíjejí, zpívají o mně písně.

7. Nedopusť, aby mnou zahanbeni byli, kteříž doufají v Tebe,
 Pane, Hospodine zástupů!
 nepřipusť, aby potupeni byli mnou ti, kteří hledají Tebe, —
 Boha Israelského!
8. Nebo pro Tebe snáším posměch,
 potupa tvář mou pokrývá.
9. Bratřím svým jsem od cizen,
 jsem cizincem synům matky své.
10. Neboť horlení o dům Tvůj mne sžírá,
 a posměchy tupitelů Tvých padají na mne.
11. Kvílím-li a postím-li se,
 i to slouží k úsměškům nade mnou.
12. Beru-li na se roucho žíněné místo obleku svého,
 tehdy bývám jim za pořekadlo.
13. O mně zpívají, kteříž u brány sedávají,
 a kteříž opojný nápoj popíjejí, zpívají o mně písně.

14. **Já** však se modlím
k Tobě, o Hospodine,
v době milostivé, o Bože!
„Pro neskonalou milost
svou vyslyš mne —
pro věrnost svou spas-
nou!
15. Ó vytrhni mne z bahna,
abych neutonul!
Ó vysvobod' mne od ne-
návistníků mých,
a z hlubokých těch vod!
16. Ó nedopusť, aby mne
přikryli proudové vod,
aby mne propašť po-
hltila,
aby prohlubeň jícen svůj
nade mnou zavřela!
17. Vyslyš mne, o Hospo-
dine, neboť dobrotivá
je milost Tvá;
vedle neskonalého mi-
losrdenství svého, —
shlédni na mne!
18. A neodvracuj tváře své
před služebníkem svým,
neboť je mi úzko; rychle
vyslyš mne!
19. Ó přibliž se k duši mé,
a vyprosti ji,
vysvobod' mne pro ne-
přátely mé!
20. Ty znáš mé pohanění
a zhanobení a potupu
mou!
Tobě jsou známi všickni
nepřátelé moji!“

14. **Já** však se modlím
k Tobě, ó Hospodine,
v době milostivé:
„O Bože! pro neskonalou
milost svou,
pro věrnost svou spás-
nou vyslyš mne!
15. Ó vytrhni mne z bahna,
abych neutonul:
Ó kéž jsem vysvobozen
od nenávistníků svých,
a z hlubokých těch vod!
16. Ó nedopusť, aby mne
přikryli proudové vod,
aby mne voda pohltila,

aby prohlubeň jícen svůj
nade mnou zavřela!
17. Ozvi se mi, ó Hospo-
dine, neboť dobrá jest
milost Tvá;
vedle neskonalého mi-
losrdenství svého
obrať se ke mně!
18. A neskrývej tváře své
před služebníkem svým,
neboť jest mi úzko; ry-
chle se mi ozvi!
19. Ó přibliž se k duši mé,
a vyprosti ji,
vysvobod' mne pro ne-
přátely mé!
20. Znáš mé pohanění a zha-
nobení a potupu mou;

Tobě jsou známi všickni
nepřátelé moji!“

21. Pohanění a bídu očekává
srdce mé!

čekám, zda-li mne kdo
polituje, — avšak není
tu žádného,

zda-li mne kdo potěší,
— avšak nenalézám ni-
koho!

22. Místo pokrmu dávají mi
žluč,
a žízním-li, napájejí mne
octem!

23. Stůl jejich před nimi
budiž osidlem, —
na odvetu a na zkázu!

24. Oči jejich zakaltež se
tak, aby neviděli;
učin také, by se vždy
křivil hřbet jejich!

25. Hněv svůj na ně vylej,
a dopuť, aby žhoucí
hněv Tvůj je zachvátil!

26. Dopusť, aby spustlo jejich
sídlo,
aby nebylo, kdo by ve
stanech jejich obýval!

27. Neboť oni pronásledují
toho, jehož Tys po-
káral,
a rozmnožují bolest ran
mých.

21. Za příčinou pohanění
puká mi srdce, jsem
nemocen;

čekám, zda-li mne kdo
polituje, avšak marně;

zda-li mne kdo potěší,
avšak nenalézám ni-
koho!

22. Místo pokrmu dávají mi
žluč,
a žízním-li, napájejí mne
octem!

23. Stůl jejich před nimi
budiž osidlem,
a tenatem těm, kteří jsou
bezstarostni!

24. Oči jejich zakaltež se
tak, aby neviděli;
učin také, aby se vždy
chvěla bedra jejich!

25. Hněv svůj na ně vylej,
a dopuť, aby žhoucí
hněv Tvůj je zachvátil!

26. Dopusť, aby spustly je-
jich ohrady,
aby nebylo, kdo by ve
stanech jejich obýval!

27. Neboť oni pronásledují
toho, jehož Tys po-
káral,
a vypravují o bolesti
oněch, kteréž jsi po-
ranil.

28. Ulož trest na provinění
jejich,
a nedopusť, aby přišli
v milost u Tebe!
29. Nechať jsou vymazáni
z knihy živých,
a nechať nejsou zapsáni
mezi spravedlivými!
30. **J**á pak jsem ztrápen a
bolestí sevřen;
pomoc Tvá, o Bože, mne
zachrání!
31. Chci oslavovati jméno
Boží zpěvem,
a velebiti Ho chválou!
32. A to bude Hospodinu
příjemnější než mladý
junec,
jemuž rohy i kopyta
rostou.
33. To nechať uvidí utištění
a radují se!
Hledejte Boha, a ob-
živne duše vaše!
34. neboť Hospodin si chu-
dých všímá,
a nepohrdá vězni svými.
35. Chvaltež Ho nebesa
i země,
moře a vše, co se v nich
hemží!
36. Neboť spomůže Bůh
Sionu,
a vzdělána budou města
Judská,
aby v nich bydleli, ob-
drževše je dědictvím;

28. Ulož trest na provinění
jejich,
a nedopusť, aby přišli
v milost u Tebe.
29. Nechať jsou vymazáni
z knihy živých,
nechať nejsou zapsáni
mezi spravedlivými!
30. **J**á pak jsem trápen a
bolestí sevřen;
pomoc Tvá, ó Bože, mne
zachrání!
31. Chci oslavovati jméno
Boží zpěvem,
a vzdáváním díky je ve-
lebiti!
32. A to bude Hospodinu
příjemnější než mladý
junec,
rohatý, s kopyty rozdě-
lenými.
33. To když uvidí utištění,
budou se radovati,
vám pak, kteříž Boha
hledáte, obživniž srdce!
34. neboť Hospodin si chu-
dých všímá,
a nepohrdá vězni svými.
35. Chvaltež Ho nebesa
i země,
moře a vše, co se v nich
hemží!
36. Neboť spomůže Bůh
Sionu
a vzdělá města Judská,

aby v nich bydleli, ob-
drževše je dědictvím;

37. a potomkové služebníků Jeho budou je děditi, a ctitelové jména Jeho budou v nich přebývati.	37. a potomkové služebníků Jeho budou je děditi, a ctitelové jména Jeho budou v nich přebývati.
--	--

Poznámky k žalmu 68. (69.)

Skladatel a obsah. — Skladatelem žalmu tohoto jest David. — Jsa v hrozně tísni a snášeje bezpráví — pro Boha, úpěnlivě prosí o pomoc Božskou, aby se snad nermoutili věrní ctitelové Hospodinovi, vidouce, že pomoc nepřichází.

Po opětých prosbách za vysvobození z útrap a z úsměšků oznamuje svatý pěvec svým protivníkům Božské tresty a

líčí radost spravedlivých, kteráž na to bude následovati.

Poznámka. — K vůli správnému výkladu vv. 23—29. budiž položen čas budoucí na místo způsobu rozkazovacího a na místo spojovacího způsobu času přítomného; sem náleží také poznámka, která jest připojena ku žalmu 58. (Vulg. 57.) před 1. verš.

Doba. — Žalm tento byl, jak se pravdě podobá, složen za doby spiknutí Absalonského. — Užito jest ze žalmu tohoto několik veršů a sice: V Novém Zákoně uvádí se verš 10. (Jan 2, 17.; Řím. 15, 3.), verš 22. (Mat. 27, 48.), verš 23. (Řím. 11, 9.) a verš 26. (Skutk. 1, 20.).

v. 1. „K službám Božím“ viz žalm 4.

Podle „Proměnění budou“ v textu hebr. dle „lilie“ označen jest nápěv; viz žalm 9¹.

v. 2.—3. Vody veliké, hluboké bahno jsou — obrazem — pohrom; viz žalm 17, 1. 7.

v. 23.—29. K správnému porozumění veršů těchto viz „Úvod“ číslo 18.—27. „Žalmy zlopřejné“. Ohledně různého čtení viz „Psalterium“ seu „Liber Psalmorum“.

Žalm 69. (70.)

H o s p o d i n e, p o m o z !

Překlad latinské Vulgaty.

1. K službám Božím. — Od Davida.

K připomínání, že vysvobodil ho Pán.

2. **P**ospěš, o Bože, vysvobodit mne,

přispěj mi na pomoc, Hospodine!

3. Zahanbeni buďtež a zapyřte se,

kterí hledají bezživotí mého!

Ustupte nazpět a zarděte se,

kterí si žádají neštěstí mého!

4. Zahanbeni nechať ihned zpět odtáhnou,

kterí mně říkají: „eja! eja!“

5. Ať plesají a veselí se nad Tebou —

všichni, kteříž hledají Tebe!

Ať říkají vždy: „Veslaven budiž Bůh!“

ti, kteří touží po pomoci Tvé!

Překlad původního textu hebrejského.

1. Řediteli hudby. — Od Davida.

K připomínání.

2. **P**ospěš, ó Bože, vysvobod' mne,

přispěj mi na pomoc, ó Hospodine!

3. Zahanbeni buďtež a zapyřte se,

kterí hledají bezživotí mého!

Ustupte a v potupu dání buďte,

kterí si žádají neštěstí mého!

4. Pro zahanbení své nechať odtáhnou,

kterí říkají: „hi, hi, hi.“

5. Ať plesají a veselí se nad Tebou

všichni, kteříž hledají Tebe!

Ať říkají vždy: „Veslaven budiž Bůh!“

ti, kteří touží po pomoci Tvé!

6. Já pak jsem nuzný a
chudý, —
o Bože, spomoziž mi!
Tys pomocník a vysvo-
boditel můj!
Hospodine, neprodlévejž!

6. Já pak jsem nuzný a
chudý. —
ó Bože, pospěš ke mně!
Tys má pomoc a vysvo-
boditel můj!
Hospodine, neprodlívejž!

Poznámky k žalmu 69. (70.)

Skladatel, obsah a čas. — Skladatel žalmu — D a v i d, v nesnázích jsa, prosí Boha o pomoc.

Žalm tento až na nepatrnou změnu obsažen jest v žalmu 40. (Vulg. 39.) v. 14.—18. (Viz „Úvod“ čís. 4.)

Doba. — Kdy žalm sepsán, určiti nelze.

v. 1. „K službám Božím“ viz žalm 4.

v. 3., 4. K správnému porozumění těchto veršů viz „Úvod“ čís. 18.—29. — „žalmy zloprejné“.

Žalm 70. (71.)

O Bože, neopouštěj mne ve věku pokročilém!

Překlad latinské Vulgaty.

Žalm Davidův, synův Jo-
nadaba a prvních za-
jatých.

1. **V** Tebe, o Hospodine,
doufám.
nedopušť, abych zahanben
byl někdy!
2. Jsa spravedliv, vytrhni
mne a vysvobod' mne,
nakloň ke mně ucha svého
a pomoz mi!

Překlad původního textu hebrejského.

1. **K** Tobě, ó Hospodine,
se utíkám,
nedopušť, abych zahanben
byl někdy!
2. Jsa spravedliv, vytrhni
mne a vysvobod' mne,
nakloň ke mně ucha svého
a pomoz mi!

3. Budiž mi Bohem ochranným a místem ohraženým,
abys mne zachránil!
- nebo Tys pevný hrad můj
a mé útočiště.
4. **B**ože můj! vysvobod' mne
z ruky bezbožníka,
z moci toho, jenž proti zákonu jedná a násilníka!
5. Nebo Tys naděje má,
o Pane,
Hospodine! důvěro má od mládí mého!
6. Na Tebe jsem spoléhal
již od lůna mateřského,
od lůna mé matky Tys
mým ochráncem;
o Tobě jedná vždy chvalozpěv můj!
7. Jsem mnohým jako nějaký zázrak,
neboť Tys spomocník můj
silný!
8. Ústa má plna budtež chvály,
opěvující slávu Tvou,
a velebnost Tvou po celý den!
9. **N**ezamítej mne v stáří mém!
nyní, když síla má mizí,
neopouštěj mne!

3. Budiž mi skálopevným útočištěm, kamž bych se vždy utéci mohl!
Tys ustanovil zachrániti mne,
nebo Tys skála a pevnost má!
4. **B**ože můj! vysvobod' mne
z ruky bezbožníka,
z moci zlosyna a násilníka!
5. Nebo Tys naděje má,
Pane! Hospodine! Důvěro má, od mládí mého!
6. Na Tebe jsem spoléhal
již od lůna mateřského,
ze života mateřského Tys
mne vyvedl;
o Tobě jedná vždy chvalozpěv můj.
7. Jsem mnohým jako nějaký zázrak;
avšak Tys bezpečné útočiště mé!
8. Ústa má plna jsou chvály Tvé,
oslavy Tvé po celý den!
9. **N**ezamítej mne ve věku pokročilém,
nyní, když síla má mizí,
neopouštěj mne!

10. Neboť nepřátelé moji
mluví proti mně,
a společné porady ko-
nají, kteří číhají na
život můj. —

11. Říkajíť: „Bůh jej opustil,
hoňte ho a chytte ho,
neboť není nikoho, kdo
by ho vysvobodil!“

12. Ó Bože! nevzdaluj se
ode mne!
Bože můj! pospěš mi
ku pomoci!

13. Nechať dojdou zahan-
bení a záhuby utrhači
moji,
nechať pokrývá posměch
a potupa ty, kteří hle-
dají neštěstí mého!

14. Já pak budu ustavičně
doufati,
a rozšiřovati všecku
chválu Tvou!

15. Ústa má budou vypra-
vovati o spravedlnosti
Tvé,
ustavičně o posilách
Tvých,
neboť nelze mi jich spo-
čítati!

16. Vypravovati chci o vele-
činech Páně, Hospodine,
chci velebiti spravedl-
nost Tvou, — jedině
Tvou.

10. Neboť nepřátelé moji
mluví proti mně,
a společné porady ko-
nají, kteří číhají na
život můj.

11. Říkají: „Bůh jej opustil,
hoňte ho a chytte ho,
neboť nikdo mu pomá-
hati nebude!“

12. Ó Bože, nevzdaluj se
ode mne!
Bože můj! pospěš mi
ku pomoci!

13. Nechať dojdou zahan-
bení a záhuby protiv-
níci duše mé,
nechať pokrývá posměch
a potupa ty, kteří hle-
dají neštěstí mého!

14. Já pak budu ustavičně
doufati,
a rozšiřovati všecku
chválu Tvou!

15. Ústa má budou vypra-
vovati o spravedlnosti
Tvé.
ustavičně o posilách
Tvých,
neboť nelze mi jich spo-
čítati!

16. Vypravovati chci o vele-
činech Páně, Hospodi-
nových,
chci velebiti spravedl-
nost Tvou, jedině Tebe.

17. Tys mne, ó Bože, tomu naučil od mladosti mé, a až podnes vypravuji o divech Tvých! 18. A až do staroby a do šedin neopouštěj mne, ó Bože, dokudž ve známost nevedu — všem pokolením, co přijdou, Tvého ramene, — 19. Tvé moci a spravedlnosti Tvé, ó Bože! Až k nebesům sáhají veliké činy, kteréž jsi vykonal — ó Bože! Kdož jest Tobě podoben? 20. Jakých dal jsi mi okoušeti úzkostí — mnohých a zlých! a opět jsi mne k životu vzkřísil, a opět jsi mne vytáhl z propastí zemních! 21. Ty zvelebiš důstojnost svou, a opět mne potěšíš! 22. Také já na harfě oslavovati budu Tebe, — věrnost Tvou, ó Bože! na citaře hráti budu Tobě, ó Svatý Israelův!	17. Tys mne, ó Bože, tomu naučil od mladosti mé, a až po dnes vypravuji o divech Tvých! 18. I neopouštěj mne také až do stáří a do šedin, ó Bože! dokudž ve známost nevedu souvěkému pokolení Tvého ramene, a všem, kteří přijdou, moci Tvé. 19. A spravedlnost Tvá, ó Bože! sáhá až k nebesům, neboť veliké věci jsi vykonal, — Ó Bože, kdož jest jako Ty?! 20. Ty, jenž nám dáváš okoušeti mnohých úzkostí a nehod, Ty nás opět k životu vzkřísíš, a zase nás vytáhneš z propastí zemních! 21. Zvelebiš důstojnost mou, a opět mne potěšíš! 22. Také já na harfě oslavovati budu Tebe, — věrnost Tvou, ó Bože můj! na citaře hráti budu Tobě, ó svatý Israelův!

23. Plesati budou rtové moji,
když hráti budu Tobě,
i duše má, neboť Ty ji
vykoupíš!

24. Také jazyk můj bude
každodenně velebiti
spravedlnost Tvou,
že k zahanbení přišli,
že se zardíti musili,
kteří hledali neštěstí
mého!

23. Plesati budou rtové moji,
když budou hráti Tobě,
i duše má, neboť Tys ji
vykoupil!

24. Také jazyk můj bude
každodenně velebiti
spravedlnost Tvou,
že k zahanbení přišli,
že se zardíti musili,
kteří hledali neštěstí
mého!

Poznámky k žalmu 70. (71.)

Skladatel, doba a příležitost. — Původce žalmu tohoto v textu původním se sice nejmenuje výslovně, ze slohu však poznáváme, že jest složen od Davida.

Jak z verše 5., 9. a 18. patrno, složil ho David již u věku pokročilém; za jaké však příležitosti, určitě nelze.

Obsah. — Pěvec sv. v zývá Boha ze pomoc proti nepřátelům, kteří činí úklady životu jeho — za pomoc, kteréž se mu již od mládí tak často dostávalo;

prosí pak Boha, aby mu své pomoci i nyní ve věku pokročilém neodepřel (v. 1.—13.);

konečně slibuje, že chce za obdržené dobrodiní děkovati Bohu.

v. 3. hradem, skálou, útočištěm a podobným slove obrazně ochránce, ochrana; viz žalm 9¹, 10.

v. 13. Ku správnému porozumění přání Davidova viz „Úvod“ č. 18.—27. „žalmy zlopřejné“.

v. 20. propast značí obrazně — pohromu, útrapy.

Žalm 71. (72.)

Modlitba za šťastné panování královo.

Překlad latinské Vulgaty.

Žalm od Šalomouna.

1. **Ó** Bože, dej králi pravomocnost svou
a soudní moc svou synu královu!
2. Nechať spravedlivě soudí lid Tvůj,
a utiskované Tvé podle práva!
3. Nechať pokoj přinášejí lidu hory
a pahrbkové — vedle spravedlnosti!
4. Nechať právo zjednává utištěným v lidu,
nechať pomáhá dětem chudých,
pomluvače pak ať potírá!
5. Nechať žije, dokud bude slunko
a dokud bude měsíc, po všecka pokolení!
6. Nechať sestupuje jako déšť na rouno,
jako hojný déšť na zemi.
7. Nechať zkvétá za doby jeho spravedlnost
a hojné blaho, dokud měsíc trvati nepřestane!

Překlad původního textu hebrejského.

Od Šalomouna.

1. **Ó** Bože, dej králi pravomocnost svou,
a soudní moc svou synu královu!
2. Nechať spravedlivě soudí lid Tvůj,
a utiskované Tvé podle práva!
3. Nechať pokoj přinášejí lidu hory
a pahrbkové vedle spravedlnosti!
4. Nechať právo zjednává utištěným v lidu,
nechať pomáhá dětem chudého,
násilníka pak ať potírá!
5. Nechať se lidé bojí, dokud bude slunko
a měsíc, po všecka pokolení!
6. Nechať sestupuje jako déšť na sesečenou louku,
jako ochlazující déšť, jako hojný déšť na zemi!
7. Nechať zkvétá za doby jeho spravedlivý,
a hojné blaho, dokud měsíc trvati bude!

8. **N**echať panuje od moře
k moři,
a od veletoku až do
končin země!
9. **N**echať se před ním sklá-
nějí Mouřenínové,
a nechať lízají prach ne-
přátelé jeho!
10. **N**echať králové Tarsičtí
a z ostrovů pocty při-
nášejí,
nechať dary obětují krá-
lové Arabští a Sabejští!
11. **N**echať se mu klanějí
všichni králové země,
všichni národové nechať
slouží jemu!
12. **N**eboť on vysvobodí chu-
dého od mocného,

a utištěného, kterýž ne-
má žádného zastavatele.
13. **S**milovávati se bude nad
bídým a nuzným,
a zachová při životě
chudobné.
14. **V**ykoupí je z lichvy a
z bezpráví,
a jméno jejich bude dra-
hocenným v očích jeho.
15. **I** bude živ a dáváno mu
bude ze zlata Arab-
ského
a klaněti se budou jemu
vždycky,
blahořečiti každodenně.

8. **N**echať panuje od moře
k moři,
a od veletoku až do
končin země!
9. **N**echať se před ním sklá-
nějí obyvatelé pouští,
a nechať lízají prach ne-
přátelé jeho!
10. **N**echať králové Tarsičtí
a z ostrovů pocty při-
nášejí, —
nechať dary obětují krá-
lové Sabejští a Merojští!
11. **N**echať mu holdují všichni
králové,
a všichni národové ne-
chať slouží jemu!
15. **N**eboť on vysvobodí chu-
dého, volajícího o po-
moc,
a utištěného, kterýž ne-
má žádného zastavatele.
13. **S**milovávati se bude nad
bídým a nuzným,
a zachová při životě
potřebné.
14. **V**ymaní duši jejich z ná-
tisku a bezpráví,
a krev jejich bude draho-
cennou v očích jeho.
15. **V**ždyť má živ býti a
protož mu ušetří zlata
Sabejského,
tento pak vždycky se
bude za něho modliti,
a blahořečiti mu každo-
denně.

<p>16. Kéž je hojnost obilí
v zemi až po temena
hor!
Kéž je úroda vyšší než
Liban!
a kéž zkvétají obyvatelé
v městech jako byliny
země!</p> <p>17. Jméno jeho budiž pože-
hnáno na věky;
dokud slunce trvati bude,
trvejž jméno jeho!

a požehnání buďtež skrze
něho —
všichni národové, blaho-
slavíce ho!</p> <p>18. Pochválen budiž Hospo-
din, Bůh Israelův,
jenž divy koná sám je-
diný!</p> <p>19. A pochváleno budiž
slavné jméno Jeho na
věky,
a naplněna budiž slávou
Jeho všecka země!
Staň se! Staň se!</p> <p>20. Skonávají se modlitby
Davida, syna Isaiova.</p> | <p>16. Kéž jest hojnost obilí
v zemi až po temena
hor!
Kéž šustí na ní úroda
jako Liban,
a kéž zkvétají obyvatelé
v městech jako byliny
země!</p> <p>17. Jméno jeho trvejž na
věky;
dokud slunce trvati bude,
mějž potomky jméno
jeho!
a požehnání buďtež skrze
něho
všichni národové, blaho-
slavíce ho!</p> <p>18. Pochválen budiž Hospo-
din, Bůh Israelův,
jenž divy koná sám je-
diný!</p> <p>19. A pochváleno budiž
slavné jméno Jeho na
věky,
a naplněna budiž slávou
Jeho všecka země!
Amen. Amen.</p> <p>20. Skonávají se modlitby
Davida, syna Isaiova.</p> |
|---|---|

Poznámky k žalmu 71. (72.)

Skladatel a obsah. — Žalm tento výhradně messiánský složil král Šalomoun. — Velebí tu věčné království Messiášovo, v němž vládne také věčný mír.

Poznámka I. — Chceme-li žalm tento správně vykládati, třeba způsob rozkazovací „dej“ (v. 1.) a ná-

sledující optativy („nechať „soudí“ atd. v. 2.—11., 16.—17.) rozuměti jako čas budoucí.

Jest totiž zvláštností věstců starozákonních, že když věci budoucí předpovídají, to zhusta po způsobu přání činívají. Věštice nastávající pohromy bezbožným, činívají to tak, jakoby kletbu nad nimi vynášeli. (Viz žalm 57. Vulg.)

A podobně, když blaho království Messiášova předpovídají, činí to tak, jakoby si to přáli, jakoby si to toužebně žádali. Bylť Starý Zákon přípravou na království Messiášovo a očekávání Spasitele slíbeného nejvroucnějším přáním a zároveň největší útěchou každého věrného ctitele Hospodinova. Srovnej na př. slova zbožného Simeona (Luk. 2, 25.—32.): „Nyní propustiž služebníka svého, Pane“

Poznámka II. — Poslední 3 verše (18.—20.) k žalmu nepatří, ale obsahují doxologii „Pochválen amen, amen“ a poznámku, kterou bezpochyby sběratel žalmů knihy druhé připojil: „Skonávají se modlitby Davida, syna Isaiova.“

v. 9. Lízati prach znamená obrazně — pokloniti se hlavou k zemi = padati zcela na zemi; pokleknouti a dotknouti se čelem země; viz „Starověda bibl.“ § 93. „Mravy v životě společenském“.

v. 10. a 15. S a b a byl bohatý kraj v Arabii Šťastné; severní část nynějšího „Jemen“. — „S a b a“ textu hebrejského bylo hlavní město starodávného království Meroë v Ethiopii.

v. 16. L i b a n neb Libanon, hora Palestinská; viz „Starověda bibl.“ § 7. „Hory Palestinské“.

Ohledně různého čtení viz „Psalterium“ seu „Liber Psalmorum“.

Kniha třetí.

(Žalmy 72.—88.)

Žalm 72. (73.)

Bezbožní zahynou, spravedliví pak věčné slávy
dojdou.

Překlad latinské Vulgaty.

1. Žalm Asafův.

● jak dobrý jest, o Israeli,
Bůh těm,
kteří jsou čistého srdce!

2. Co se však týká mne, —
málem byly by poklesly
nohy mé,
málem byli by sklouzli
krokové moji.

3. Neboť jsem záviděl nešle-
chetníkům,
vida blahobyt bezbožníků.

4. Vždyť oni nemyslí na
smrť svou,
a trápení jejich netrvá
dlouho.

5. Lopoty lidské nedozná-
vají
a nebývají mrskáni jako
ostatní lidé.

6. Protož přichytila se jich
pýcha,
bezbožnost a nešlechtnost
je přiodívá.

Překlad původního textu hebrejského.

1. Žalm Asafův.

V pravdě dobrý jest Bůh
Israelovi,
těm, kteří jsou čistého
srdce!

2. Co se však týká mne,
málem byly by poklesly
nohy mé;
málem byli by sklouzli
krokové moji;

3. Neboť jsem se rozhorlil
nad chlumnými,
vida blahobyt bezbožníků.

4. Vždyť nemívají žádných
útrap,
zdrávo a tučno bývá tělo
jejich.

5. Lopoty lidské nedozná-
vají,
nebývají sužováni jako
ostatní lidé.

6. Protož bývá ozdobou
hrdla jejich — pýcha,
jako nějaké roucho při-
odívá je násilnictví.

<p>7. Jako z tuku vzniká nepravost jejich,
k žádostem smyslným se uchylují.</p> <p>8. Přemýšlejí a mluvívají o nešlechtnosti,
s vysoka hlásají nepravost.</p> <p>9. Ústy svými sahají do nebe,
a po zemi si vykračuje jazyk jejich.</p> <p>10. Protož obrací se tam lid můj,
neboť u nich nalézají se blažení dnové.</p> <p>11. Říkajíť! „Jak pak by to Bůh zvěděl?
stává-li jaká vědomost u Svrchovaného?“</p> <p>12. Hle, tito jsou bezbožni,
a mají vždy nazbyt a dosáhli bohatství.</p> <p>13. I myslíval jsem: Tedy nadarmo zachovával jsem čisté srdce své
a v nevinności ruce své umýval!</p> <p>14. Nebo býval jsem sužován po celý den,
a kázeň má dostavovala se každého jitra.</p> | <p>7. Bujností yypouleny jsou oči jejich,
a srdce překypuje smyslenkami.</p> <p>8. Ušklebují se a zlomyslně osnují nátisk,
s vysoka mluvívají.</p> <p>9. Ústy svými sahají do nebe,
a na zemi si vykračuje jazyk jejich.</p> <p>10. Protož hrnou se tam stoupenci jejich,
a hltají plným douškem vodu u nich.</p> <p>11. Říkajíť: „Jak pak by se Bůh o to staral?
a jak by o tom zvěděl Svrchovaný?“</p> <p>12. Hle! tito jsou bezbožníky,
a vždy bezstarostně dosáhli veliké moci.</p> <p>13. V pravdě — nadarmo zachovával jsem čisté srdce své
a v nevinności ruce své umýval!</p> <p>14. Nebo býval jsem kárán celý den,
a kázeň má dostavovala se každého jitra.</p> |
|--|--|

<p>15. Kdybych si byl řekl:
„Budu tedy také tak
mluviti“,
byl bych zavrhl rodinu
ctitelů Tvých.</p> <p>16. A když jsem přemýšlel,
chtěje to rozumem vy-
stihnouti,
bylo mi to příliš těžké.</p> <p>17. Až pak jsem vnikl do
tajemství Božího,
všímaje si konce jejich.</p> <p>18. V pravdě — na kluzkých
cestách necháváš je
státi,
necháváš je padnouti,
když se povznesli.</p> <p>19. O, jak pustnou, z nena-
dání berou konec,
hynou pro nepravost
svou!</p> <p>20. Jako nějaký sen těch,
kteříž se probudili,
o Pane,
v nic obracíš v městě
svém jejich přelud.</p> <p>21. Když se roztrpčovalo
srdce mé
a když se ledví má roz-
čilovala,</p> <p>22. býval jsem zpozdilým
a nerozumným,</p> <p>23. počínal jsem si jako ho-
vádka — proti Tobě.</p> | <p>15. Kdybych si byl řekl:
„Budu tedy mluvit
jako oni“,
byl bych zrádně opustil
rodinu ctitelů Tvých.</p> <p>16. A když jsem přemýšlel,
chtěje to rozumem vy-
stihnouti,
byla věc ta příliš těžká
v očích mých.</p> <p>17. Až když jsem vnikl do
tajemství Božího,
všímá jsem si konce
jejich.</p> <p>18. V pravdě — na kluzkých
cestách necháváš je
státi,
necháváš je rozpadávati
se v ssutiny.</p> <p>19. O, jak pustnou z nena-
dání, berou konec,
zničení jsouce hrůzami!</p> <p>20. Jako nějakého snu, když
se probudíme, o Pane,

nevšímáš si, procitnuv,
mlhavého obrazu jich.</p> <p>21. Když se roztrpčovalo
srdce mé,
a když mne píchalo
v ledvích,</p> <p>22. býval jsem zpozdilým
a nerozumným,</p> <p>počínal jsem si jako ho-
vádka — proti Tobě.</p> |
|--|---|

24. **A**však držeti se budu
Tebe vždycky.
Tys mne ujal za pra-
vici!
Dle vůle své mne po-
vedeš,
a potom ve slávu mne
přijmeš!

25. Což pak budu míti v nebi?

A po čem mám na zemi
toužiti, leč po Tobě?

26. Byť i zhynulo tělo a srdce
mé,
Bohem srdce mého a po-
dílem mým zůstane —
Bůh — na věky.

27. Nebo viz, ti, kdož se
vzdalují Tebe — za-
hynou,
Ty zahubíš haždého,
kdož se zpronevěruje
Tobě.

28. Mojí ale spásou jest —
držeti se Boha;
svou naději skládati
v Hospodinu, Bohu,
abych mohl velebiti vše-
cky skutky Tvé v bra-
nách dcery Sionské.

23. **A**však držeti se budu
Tebe vždycky,
Tys mne ujal za pra-
vici!

24. Dle vůle své mne po-
vedeš,
a potom ve slávu mne
přijmeš!

25. Kohož pak budu míti
v nebi?
když jsem pak u Tebe,
netoužím po ničem na
zemi.

26. Byť i zhynulo tělo a srdce
mé,
skalou srdce mého a po-
dílem mým zůstane Bůh
na věky.

27. Nebo viz, ti, kteříž se
vzdalují Tebe, — za-
hynou,
Ty zahubíš každého,
kdož se zpronevěruje
Tobě.

28. Mojí ale spásou jest, —
obcovati s Bohem;
svou naději skládám
v Pánu, Hospodinu,
a velebím všechny skutky
Jeho.

Poznámky k žalmu 72. (73.)

Skladatel a obsah. — Spisovatelem žalmu jmenují Asafa. — Svatý pěvec vyznává, že vida bla h o b y t h ř í š n í k ů v a b í d u l i d í z b o ž n ý c h, m á l e m

již byl by dobré skutky považoval za marné (v. 1.—14.);

avšak jeho víra v Boží spravedlnost opět se ustálila, když pozoroval, kterak bezbožníci skonávají: oni totiž bídne hynou, kdežto zbožné lidi Bůh chránívá i opatruje (v. 15.—28.).

Podobného obsahu jsou žalmy 36. a 48.

Čas. — Kdy byl žalm složen, nelze zjistiti.

O Asafovi viz „Úvod“ čís. 4.

O různém čtení viz „Psalterium“ seu „Liber Psalmorum“.

v. 28. V branách dcery Sionské; viz žalm 9¹, 15.

Žalm 73. (74.)

O Bože, nedej hanobiti chrámu svého a utiskovati lidu svého!

Překlad latinské Vulgaty.	Překlad původního textu hebrejského.
1. Poučná báseň Asafova. P roč, o Bože, věčně zamítáš nás? proč doutná hněv Tvůj proti stádcí pastvy Tvé?	1. Poučná báseň Asafova. P roč, o Bože, věčně zamítáš nás? proč doutná hněv Tvůj proti stádcí pastvy Tvé?
2. Rozpomeň se na obec svou, již jsi od starodávna byl získal, již jsi vykoupil, aby byla kmenem Tvého dědictví, — hory Sionské, na níž sídlíš!	2. Rozpomeň se na obec svou, již jsi od starodávna byl získal, již jsi vykoupil, aby byla kmenem Tvého dědictví, — hory Sionské, na níž sídlíš.
3. Zdvihni ruce své proti zpupnostem jejich nekonečným, jak zlomyslně počíná si nepřítel ve svatyni!	3. Povznes kroky své k rozvalinám těm odvěkým, všecko ve svatyni pohubil nepřítel.

<p>4. Nepřátelé Tvoji hulákají
uprostřed svatyně Tvé,
zavedli obřady — obřady
své,</p> <p>5. nedbajíce na nic, —
u vchodu na místě vy-
výšeném!
Jako v nějakém hustém
lese sekerami</p> <p>6. rozbili zároveň brány
jeho —
sekerou a tesnou je po-
razili.</p> <p>7. Oheň vrhají do svatyně
Tvé,
až po zemi zhanobili
stánek jména Tvého!</p> <p>8. Říkají v srdci svém —
celé to jich plémě jed-
nomyslně:
„Učiňme, ať přestanou
na zemi všickni svá-
teční dnové Boží!“</p> <p>9. Obřadů svých nevidáme,
žádného proroka není
více,
a mezi námi není žád-
ného, kdo by věděl,
dokud? . . .</p> <p>10. Dokud, o Bože, bude se
protivník rouhati,
dokud bude bez pře-
stání tupiti nepřítel
jméno Tvé?!</p> | <p>4. Nepřátelé Tvoji hulákali
uprostřed svatyně Tvé,
zavedli obřady — obřady
své.</p> <p>5. I zdálo se,

jakoby lidé zdvíhali se-
kery v hustém lese.</p> <p>6. A nyní také řezby v ní

sekerou a kladivy roz-
tloukají.</p> <p>7. Oheň vrhají do svatyně
Tvé,
až po zemi zhanobují
příbytek Tvůj slavný.</p> <p>8. Říkají v srdci svém:
„Vyhubme je veskrz“,

i vypalují všechny stánky
Boží v zemi.</p> <p>9. Obřadů svých nevidáme
žádného proroka není
více,
a žádného mezi námi
není, kdo by věděl,
dokud?</p> <p>10. Dokud, o Bože, bude se
protivník rouhati,
dokud bude bez pře-
stání tupiti nepřítel
jméno Tvé?!</p> |
|---|---|

11. Proč odtahuješ levici svou
a pravici svou z lůna svého — docela?
12. **A** přece Bůh jest král náš od starodávna,
On spásu zjednává na zemi.
13. Tys upevnil silou svou moře
a potřels hlavy drakům u vodách.
14. Tys potřel hlavy krokodilovy,
dals je na pospasy lidem mouřenínským.
15. Tys dal vzniku zřídům i potokům,
Tys vysušil řeky Ethan-ské.
16. **T**vůj jest den, Tvá jest také noc,
dennici i slunce Ty jsi učinil.
17. Ty jsi založil všecky končiny země,
Tys léto i jaro vytvořil.
18. **P**amatuj na to: Nepřítel se rouhá Hospodinu,
a bezbožný lid opovrhá Tvým jménem!
19. O, nevydávejž ctitelů svých dravcům,
a na život svých utiskovaných nezapomínej nikdy!

11. Proč pak odtahuješ ruku svou
a pravici svou?! vytáhni zhoubu z lůna svého!
12. **A** přece Bůh jest král můj od starodávna,
On spásu zjednává na zemi.
13. Tys rozdělil silou svou moře,
a potřels hlavu drakům u vodách.
14. Tys potřel hlavy krokodilovy,
dals je na pospasy lidu,
— i obyvatelům pouště.
15. Tys dal vzniku zřídům i potokům,
Tys osušil řeky stálé.
16. **T**vůj jest den, Tvá jest také noc,
světlo i slunce Ty jsi učinil.
17. Ty jsi založil všecky končiny země,
Tys léto i zimu vytvořil.
18. **P**amatuj na to, že nepřítel rouhá se Hospodinu,
a že lid bezbožný opovrhá Tvým jménem!
19. O, nevydávejž hrdličky své dravci,
nezapomínej na vždy na život utiskovaných svých!

<p>20. ●Ohledni se na smlouvu svou,
neboť koutové země jsou plni — peleší nešlechtníků!</p> <p>21. Ať se chudý od Tebe nevrací — zahanben,
ať velebí jméno Tvé nutný a utištěný!</p> <p>22. Povstaň, o Bože, proved' při svou,
pamětliv buď potup činných Tobě od bezbožných den co den!</p> <p>23. Nezapomeň na křik protivníků svých;
pych nenávistníků Tvých vzmáhá se bez přestání.</p> | <p>20. Ohledni se na onu smlouvu,
neboť koutové země jsou plni peleší ukrutných!</p> <p>21. Ať se chudý nevrací zahanben,
ať velebí jméno Tvé nutný a utištěný!</p> <p>22. Povstaň, o Bože, proved' při svou,
pamatuj na potupu činnou Tobě od bezbožných napořád!</p> <p>23. Nezapomeň na křik protivníků svých,
na hluk odpůrců svých, jenž se rozléhá bez přestání!</p> |
|--|--|

Poznámky k žalmu 73. (74.)

Spisovatel a obsah. — Svatý skladatel žalmu nazývá se A s a f.

Vzývá pomoc Boží o přispění národu vyvolenému — proti nepřátelům zpupným a zběsilým, kteří svatyni Boží znesvěcují a pustoší, chrám ohněm ničí a o to usilují, aby všechny posvátné slavnosti v zemi na vždy zanikly.

Důvody čerpá svatý pěvec — ze všemohoucnosti Boží, neboť tou stvořil veškerý svět a řídí vše, co stvořil, — ze zvláštní dobrotivosti Boží k lidu vyvolenému, — ba i ze smlouvy, kterouž s ním byl učinil

Čas. — Žalm byl složen bezpochyby v oné době, kdy svaté město bylo od Chaldejských dobyto, chrám spálen a kdy po zavraždění Godoliově

mnozí židé do Egypta se vystěhovali. (Viz IV. Král. 25.; Jer. 39,—44, 52.)

v. 1. O Asafovi viz „Úvod“ čís. 4.

v. 8. Vypalují všechny stánky Boží t. j. synagogy, sbornice za tím účelem, aby sváteční dnové Boží zanikli.

v. 15. Řeky Ethanské jsou řeky stálé. Sedmdesátci měli hebrejské slovo „ethan“ (stálý) — za vlastní jméno.

v. 19. ctitelů svých t. j. vyvolený svůj národ — dle hebrejského textu — hrdličku svou.

v. 2ž. zahanben = oslyšán — viz poznámku k žalmu 32, 9.

Žalm 74. (75.)

V pravý čas potrestá Bůh bezbožníky.

Překlad latinské Vulgaty.	Překlad původního textu hebrejského.
1. K službám Božím; dle „Nezahlazuj“. Žalm ku zpívání od Asafa.	1. Řediteli hudby; dle (ná- pěvu): „Nezahlazuj“. Žalm k zpívání od Asafa.
2. Velebíme Tě, o Bože, ve- lebíme, a vzýváme jméno Tvé, o divech Tvých vypra- vujeme.	2. Velebíme Tě, o Bože, ve- lebíme, nebo na blízku jest sláva Tvá, o divech Tvých se vy- pravuje.
3. „Já vyčkávám příhodné doby, já soudím spravedlivě.“	3. „Já vyčkávám příhodné doby, soudím spravedlivě.“
4. „Otřesena-li bude země a všechno obyvatelstvo její, upevním Já základy její.“	4. „Otřesena-li bude země a všechno obyvatelstvo její, upevním Já základy její.“ (séla)

5. Říkám lidem nešlech-
ným: „Nejednejte ne-
šlechtně!“
a bezbožným: „Nevyzdvi-
hujte rohu,
6. nevyzdvihujte vysoko
rohu svého,
nemluvte proti Bohu
křivě!“
7. **N**ebo nikdo — ani od
východu, ani od západu,
ani od pouště hornaté, —
8. nýbrž — toliko Bůh
zjednává právo,
On poníží toho a po-
vyšuje onoho.
9. Nebo v ruce Hospodi-
nově jest kalich
čistého vína, — plný
vína smíšeného.
On sám z něho nalévá,
avšak kvasnice jeho ne-
jsou vystřebané, —
píti musejí všichni bez-
božníci země.
10. **J**á pak hlásati to budu
na věky,
budu opěvovati Boha Ja-
kobova:
„Ano, všem bezbožníkům
srazím rohy,
rohové pak spravedli-
vých povznesou se.“

5. Říkám lidem chlubitvým:
„Nevychloubejte se!“
a bezbožným: „Nevyzdvi-
hujte rohu,
6. nevyzdvihujte vysoko
rohu svého,
nemluvte drzým hrd-
lem!“
7. **N**ebo nikdo — ani od
východu, ani od západu,
ani od pouště hornaté —
8. nýbrž toliko Bůh zjed-
nává právo,
On poníží toho a po-
vyšuje onoho.
9. Nebo v ruce Hospodi-
nově jest kalich,
a víno se pění; pln jest
vína smíšeného,
z něho On zavdává,
ano i kvasnice jeho mu-
sejí vystřebati
a vypiti všichni bezbož-
níci na zemi.
10. **J**á pak hlásati to budu
na věky,
budu opěvovati Boha Ja-
kobova:
„Ano, všem bezbožníkům
srazím rohy,
rohové spravedlivých
povznesou se.“

Poznámky k žalmu 74. (75.)

Spisovatel a obsah. — Skladatel žalmu sluje hromadným jménem A s a f. —

Lid vzdává zde ústy světcovými Hospodinu díky za vítězství nad nepřítelem (v. 2.).

Na to mluví Bůh sám a dokládá, že On sám spory národův válkou spravedlivě rozřešuje; zároveň pak napomíná chlubitivého nepřítele, aby si nezakládal na moci své (v. 3.—6.). —

Ve smyslu tomto mluví dále lid a věstec, předpovídající nepřátelům Hospodinovým nejkrutější tresty (v. 7.—9.);

ku konci slibuje svatý pěvec, že chce oslavovati Hospodina (v. 10.) —

a Bůh naproti tomu ujišťuje, že poníží bezbožníky, spravedlivé pak zvelebí.

Kdy žalm byl složen, nelze určit.

v. 1. „K službám Božím“ viz žalm 4.

dle „nezahlazuj“; tím označen nápěv; viz žalm 91.

O A s a f o v i viz „Úvod“ čís. 4.

v. 4. „s é l a“ viz žalm 3, 3.

v. 9. O kalichu viz žalm 10, 7. — „I kvasnice musejí vystřebat“ t. j. musejí obsah kalicha až na dno vyprázdniti, — nic se jim z určené pohromy neuleví.

r o h — jest znakem síly, moci; viz „Starověda bibl.“ § 82. „Dobytek pastýřských kočovníků“.

Žalm 75. (76.)

Chvalme Hospodina, On pokáral bezbožníky.

Překlad latinské Vulgaty.

1. K službám Božím, na strunové nástroje.
Žalm od Asafa; píseň na Assyrské.

Překlad původního textu hebrejského.

1. Řediteli hudby; na strunové nástroje.
Žalm od Asafa; píseň.

2. **Z**nám jest Bůh v Judstvu,
veliké jest jméno Jeho
v Israeli.
3. Nebo v Salemě jest stánek
Jeho,
a obydlí Jeho na Sionu.
4. Tam polámal jest střely
lučišť,
pavezu i meč i přístroje
válečné.
5. **P**roslavil jsi se ku po-
divu
oproti horám odvěkým!
6. Omráčení jsou všickni
pošetilé mysli,
sesnuli snem svým,
a žádný z udatných bo-
jovníků nenalezl ničeho
v rukou svých.
7. Na pohrození Tvé,
o Bože Jakobův,
sklesli omráčení jezdcí.
8. **C**o se Tebe týká — Tys
hrozný;
kdož pak by obstál před
Tebou, když vzplane
hněv Tvůj?
9. S nebe dals ohlásiti soud,
země se zachvěla a uti-
chla,
10. když povstal Bůh
k soudu,
aby pomohl všem uti-
štěným na zemi.

2. **Z**nám jest Bůh v Judstvu,
veliké jest Jeho jméno
v Israeli.
3. Nebo v Salemě jest stánek
Jeho,
a obydlí Jeho na Sionu.
4. Tam polámal jest lučné
blesky,
pavezu a meč i přístroje
válečné. (séla)
5. **P**roslavil jsi se skvěle
proti horám loupežným!
6. Odzbrojení jsou ti srd-
natí bojovníci,
sesnuli snem věčným,
a žádný z udatných bo-
jovníkův nenalezl ru-
kou svých.
7. Na pohrození Tvé,
o Bože Jakobův,
sklesl omráčen i vůz
i kůň.
8. **C**o se Tebe týká — Tys
hrozný;
kdož pak by obstál před
Tebou, když vzplane
hněv Tvůj?
9. S nebe dals ohlásiti soud,
země se strachovala a
utichla,
10. když povstal Bůh
k soudu,
aby pomohl všem uti-
štěným na zemi. (séla)

11. **N**eboť i hněv člověka
jest Ti ke slávě,
i zbytky hněvu musejí
oslavovati Tebe.

12. Sliby čiňte a plňte Ho-
spodinu, Bohu svému!
všichni, kdož jste vůkol
Něho, přinášejte dary
— Hroznému!

13. Jemu totiž, jenž podtíná
pýchu knížat,
a hrůzou jest králům
zemským.

11. **N**eboť i hněv člověka
jest Ti ke slávě,
zbytkem hněvu toho Ty
se opasuješ.

12. Sliby čiňte a plňte Ho-
spodinu, Bohu našemu;
všichni, kdo jste vůkol
Něho, přinášejte dary
— Hroznému!

13. On podtíná pýchu moc-
ných
a hrůzou jest králům
zemským.

Poznámky k žalmu 75. (76.)

Spisovatel, obsah a příležitost. — Skladatelem zpěvu tohoto jest A s a f. —

Opěvuje vítězství, jehož Židé pomocí Boží nad mocnými nepřáteli dosáhli. —

O kterém vítězství vlastně tu řeč jest, nedá se na jisto určit; „Salem“ (ve verši 3.) — staré jméno svatého města (viz Gen. 14, 13.), poukazuje jak se zdá, k vydobytí města toho Davidem. —

Podle nápisu však v překladě syrském „Pešito“ míní se tu vydobytí města Rabat-Amonu (viz I. Par. hlava 20.).

v. 1. „K službám Božím“ viz žalm 4.

O A s a f o v i viz „Úvod“ čís. 4.

v. 4. „s é l a“ viz žalm 3, 3.

v. 5. Slovy: „h o r y o d v ě k é“ dle hebr. „l o u p e ž n é“ naznačují se — veleříše pohanské.

v. 6. „Nenalezl rukou svých“ dle Vulg. „nenalezl ničeho v rukou svých“ znamená: „hrůzou zdrcen ani na obranu nepomyslí“.

v. 11. i zbytky hněvu t. j. i ty poslední slabé podniky bezbožníků jsou marny, a tím slouží k slávě

Hospodinově; text hebr. praví totéž — básnický: „z bytkem hněvu toho Ty se opasuješ“ t. j. i ten poslední slabý podnik bezbožníka slouží k ozdobě, k oslavě Tvé — jako pás. Pás náleží totiž u Východanů také k ozdobám. Viz „Starověda bibl.“ § 72. „Oděv“; § 73. „Ozdoby čili okrasy“.

O různém čtení viz „Psalterium“ seu „Liber Psalmorum“.

Žalm 76. (77.)

Útěcha v nemoci a v soužení.

Překlad latinské Vulgaty.	Překlad původního textu hebrejského.
1. K službám Božím; Jeditunovi. — Žalm Asafův.	1. Řediteli hudby, Jeditunovi. — Žalm Asafův.
2. Hlasem svým volám k Pánu, k Bohu volám, aby vzhlédl na mne.	2. Volám k Bohu, a nepřestanu volati k Bohu, — k Bohu volám, aby naklonil ucha svého ke mně.
3. V den soužení svého hledám Boha, v noci vzpínám ruce své k Němu a neklamu se, i nedá se potěšiti duše má.	3. V den soužení svého hledám Pána, v noci vzpínám ruce své bez přestání i nedá se potěšiti duše má.
4. Vzpomínaje na Boha, vzdychám, přemýšlím-li, umdlévá duch můj.	4. Vzpomínaje na Boha, musím vzdychati, přemýšlím-li, umdlévá duch můj. (séla)
5. Oči mé bdí po všecky noční hlídky, jsem rozčilen a nemohu mluviti.	5. Ty držíš víčka očí mých, že jsou otevřena, jsem rozčilen a nemohu mluviti.

<p>6. Přemýšlím o dnech dáv-
ných
a léta minulé mám na
mysli.</p> <p>7. Přemýšlím za noci v ni-
tru svém
přemítám a trápím ducha
svého:</p> <p>8. „Zdali na vždy zavrhne
mě Bůh?
a nebude již více mi-
lostiv?</p> <p>9. U konce-li jest milost
Jeho na vždy?
od pokolení do poko-
lení?</p> <p>10. Zdaž zapomněl Bůh býti
milostivým,
či vyzdvihl snad ve hně-
vu svém slitování své?“</p> <p>11. Potom říkám: „Nyní
jsem na začátku —
pravice Svrchovaného
to změni!“</p> <p>12. Velebiti chci skutky Ho-
spodinovy,
buduť připomínati sobě
divů Tvých starodáv-
ných,</p> <p>13. a přemýšleti o všelikém
působení Tvém,
a rozjímati o úmyslech
Tvých.</p> <p>14. O Bože! svaté jest ří-
zení Tvé!
Který bůh jest tak ve-
líký, jako Bůh náš!</p> | <p>6. Přemýšlím o dnech dáv-
ných,
o letech minulých.</p> <p>7. Vzpomínám si, jak jsem
v noci k harfě zpíval,
přemýšlím v nitru svém,
a duch můj hloubá:</p> <p>8. „Zdali na vždy zavrhne
Pán (mě)?
a nebude již více mi-
lostiv?</p> <p>9. U konce-li jest milost
Jeho na vždy,
zaniklo-li příslibení pro
budoucí pokolení?</p> <p>10. Zdaž zapomněl Bůh býti
milostivým,
či vyzdvihl snad ve hně-
vu svém slitování své?“
(séla)</p> <p>11. Potom říkám: „To jest,
co mne trápí, —
pravice Svrchovaného
to změni.“</p> <p>12. Velebiti chci skutky Ho-
spodinovy,
budu připomínati sobě
divů Tvých starodáv-
ných.</p> <p>13. a přemýšleti o všelikém
působení Tvém,
a rozjímati o činech
Tvých.</p> <p>14. O Bože! velesvaté jest
řízení Tvé!
Který bůh jest tak ve-
líký, jako Bůh náš?</p> |
|--|---|

<p>15. Tys onen Bůh, jenž divy tvoří,
Tys proslavil mezi národy moc svou!</p> <p>16. Tys vysvobodil ramenem svým lid svůj,
potomky Jakobovy a Josefovy!</p> <p>17. Uviděly Tě vody, ó Bože!
uviděly Tě vody a bály se,
také hlubiny se zachvěly.</p> <p>18. Veliký hluk vydávaly vody,
v temných mračnech hřímalo,
a šlehaly střely Tvé.</p> <p>19. Kolkolem rozléhalo se hřímání Tvé,
blesky Tvé ozařovaly okrsek zemský,
otřásala se a chvěla se země.</p> <p>20. Mořem vedla cesta Tvá,
a velikými vodami stezky Tvé,
avšak šlepějí Tvých znáti nebylo.</p> <p>21. Tys vedl lid svůj jako stádo
pod správou Mojžíše a Arona.</p> | <p>15. Tys onen Bůh, jenž divy tvoří,
Tys proslavil mezi národy moc svou!</p> <p>16. Tys vysvobodil ramenem svým lid svůj,
potomky Jakobovy a Josefovy! (sěla)</p> <p>17. Uviděly Tě vody, ó Bože!
uviděly Tě vody a třásly se,
také hlubiny se zachvěly.</p> <p>18. Proudý vod vydávaly oblaky,
v temných mračnech hřímalo,
a šlehaly střely Tvé.</p> <p>19. U vichřici rozléhalo se hřímání Tvé,
blesky ozařovaly okrsek zemský,
otřásala se a chvěla se země.</p> <p>20. Mořem vedla cesta Tvá,
a velikými vodami stezky Tvé,
avšak šlepějí Tvých znáti nebylo.</p> <p>21. Tys vedl lid svůj jako stádo
pod správou Mojžíše a Arona.</p> |
|---|---|

Poznámky k žalmu 76. (77.)

Skladatel, obsah a příležitost. — Skladatelem žalmu jest A s a f. —

Svatý pěvec jsa velmi sklíčen, vzpomíná lepších časů dřívějších,

a nalézá posilu v pevné důvěře, že jistě mu Bůh pomůže, který divným způsobem lid svůj vyvedl z Egypta. —

Líčení přechodu Rudým mořem jest překrásné (v. 17.—21.).

Co se týče příležitosti, za kteréž žalm složen byl, nic určitého udati nelze. —

v. 1. „K službám Božím“ viz žalm 4.

O Jeditunovi viz žalm 38, 1. — O Asafovi viz „Úvod“ čís. 4.

v. 4. „séla“ viz žalm 3, 3.

v. 5. Noční hlídky; Hebreové dělili noc ve tři hlídky: 1. první, 2. prostřední a 3. ranní — podle hlídek Levitů při svatyni. Za Krista Pána vešly po příkladě římském v obyčej hlídky čtyry, totiž: 1. soumrak, 2. půlnoc, 3. kůropění a 4. úsvit. (Viz „Starověda bibl.“ § 96. „Vědy biblické“, 8. „Hvězdářství“.)

O různém čtení viz „Psalterium“ seu „Liber Psalmorum“.

Žalm 77. (78.)

Dějiny jsou spasitelnou výstrahou.

Překlad latinské Vulgaty.

1. Poučná báseň Asafova.

Poslyšte, lide můj, naučení mé,
nakloňte uší svých ke slovům úst mých!

2. Otevru ústa svá k písni poučné,
budu vypravovati o naučných věcech pravěkých.

Překlad původního textu hebrejského.

1. Poučná báseň Asafova.

Poslyš, lide můj, naučení mé,
nakloňte uší svých ke slovům úst mých!

2. Otevru ústa svá k písni poučné,
budu vypravovati o naučných věcech pravěkých.

3. Co jsme slýchali a zkusili,
a co nám vypravovali
otcové naši,
4. toho nechceme zatajiti
potomkům jejich, mladšímu pokolení,
vždyť vypravujeme slávu
Hospodinovu,

i moc Jeho i divy, kteréž
byl učinil.
5. **On** učinil příkaz v Jakobovi,
On dal zákon v Israeli,
nařídív otcům našim,
aby je oznamovali synům svým,
6. aby o nich zvěděl potomní věk, —
potomci, kteříž se zroditi měli,
aby dospějíce, vyprávěli
o nich dětem svým,
7. aby v Bohu skládali svou naději,
a na skutky Boží nezapomínali,
nýbrž přikázání Jeho
ostříhali.
8. Aby nebyli jako otcové jejich,
pokolení zlé a zpupné,
národ, kterýž neustálil
mysli své,
a jehož duch nebyl Bohu
oddán.

3. Co jsme slýchali a zkusili,
a co nám vypravovali
otcové naši,
4. toho nechceme zatajiti
potomkům jejich,

vypravujíce mladšímu
pokolení slávu Hospodinovu,

i moc Jeho i divy, kteréž
byl učinil.
5. **On** učinil příkaz Jakobovi,
On dal zákon v Israeli,
nařídív otcům našim,
aby je oznamovali synům svým,
6. aby o nich zvěděl potomní věk, —
potomci, kteříž se zroditi měli,
aby dospějíce, vyprávěli
o nich dětem svým,
7. aby v Bohu skládali svou naději,
na skutky Boží nezapomínali,
a ostříhali přikázání
Jeho.
8. Aby nebyli jako otcové jejich,
pokolení zpuštěné a zpupné,
národ, kterýž neustálil
mysli své,
a jehož duch nebyl Bohu
věren.

9. **E**fraimovci — lukostřelci dovední,
v den bitvy — dali se
na útěk.
10. Neostříhali smlouvy
Boží,
zpěchovali se jednati dle
zákona Jeho.
11. Zapomněliť na Jeho do-
brodiní
a na Jeho divy, kteréž
jim byl ukázal.
12. **P**řed otci jejich činil
On zázraky —
v zemi Egyptské, na Ta-
nisském poli.
13. Rozděлил moře a pře-
vedl je,
a nakupil vody jako
v nějaké nádobě.
14. Za dne vedl je oblakem
a po celou noc ohnivou
září.
15. Skálu protrhl na poušti,
a napojil je hojně jako
veleproudem.
16. A vyvedl potoky ze
skály
a nechal vody jako ře-
kami téci.
17. **▲**však i potom ještě
hřešili proti Němu,
k hněvu popouzejíce
v zemi bezvodé Svr-
chovaného.

9. **E**fraimovci lukostřelci
ozbrojení,
v den bitvy — dali se
na útěk.
10. Neostříhali smlouvy
Boží,
zpěchovali se jednati dle
zákona Jeho.
11. Zapomněliť činů Jeho
a na Jeho divy, kteréž
jim byl ukázal.
12. **P**řed otci jejich činil
On zázraky
v zemi Egyptské, na Zo-
anském poli.
13. Rozděлил moře a pře-
vedl je,
a nakupil vody jako
stohy snopů.
14. Za dne vedl je oblakem
a po celou noc ohnivou
září.
15. Skály protrhl na poušti,
a napojil je hojně jako
veleproudy.
16. A vyvedl potoky ze
skály
a nechal vody jako ře-
kami téci.
17. **▲**však i potom ještě
hřešili proti Němu,
vzpouzejíce se na poušti
proti Svrchovanému.

18. Pokoušelíť Boha v srdci svém,
žádající pokrmu podle libosti své.

19. I mluvili rouhavě o Bohu,
řkouce:
„Dovede-li pak Bůh na poušti vystrojiti stůl?“

20. Hle! On udeřil na skálu,
a proudily vody,
a potoky se valily.
„Zdali bude moci také chleba dáti?
zdaž bude moci také masa opatřiti lidu svému?“

21. **P**ročež zavrhl je Hospodin, uslyšev to.
I vzňal se oheň v Jakobovi,
a na Israele vnesl se hněv.

22. Neboť nedůvěřovali Bohu,
a v pomoc Jeho nedoufali.

23. Přes to rozkázal oblakům nahoře,
a průduchy nebeské otevřel.

24. I nechal na ně deštiti mannu ku pokrmu
a dával jim chléb nebeský.

25. Andělský chléb jídal člověk,
do sytosti sesílal jim potravu.

18. Pokoušelíť Boha v srdci svém,
žádající pokrmu podle libosti své.

19. I reptali proti Bohu
řkouce:
„Dovede-li pak na poušti vystrojiti stůl?“

20. Hle! On udeřil na skálu,
a proudily vody,
a potoky se valily.
„Zdali bude moci chleba dáti?
zdaž bude moci také masa opatřiti lidu svému?“

21. **P**ročež rozhněval se Hospodin uslyšev to;
I vzňal se oheň v Jakobovi;
a rovněž i na Israele vznesl se hněv.

22. Neboť nedůvěřovali Bohu,
a v pomoc Jeho nedoufali.

23. Přes to rozkázal oblakům nahoře,
a průduchy nebeské otevřel.

24. I nechal na ně deštiti mannu ku pokrmu
a dával jim obilí nebeské.

25. Andělský chléb jídal člověk,
do sytosti sesílal jim potravu.

26. K rozkazu Jeho zdvihl
se na nebi vítr východní,
a On přivedl mocí svou
vítr polední.
27. I nechal na ně deštiti jako
prachu — masa,
— a jako mořského písku
— opeřeného ptactva.
28. I padalo to do jejich
tábora
vůkol stanů jejich.
29. Tu jedli a nasýtli se
do vůle,
když vyplnil přání jejich.
30. Nepozbyli ještě lahůdky
své,
ještě byl pokrm v ústech
jejich,
31. tu vznesl se na ně hněv
Boží;
i zbil některé ze silných
mužů jejich,
a porazil mladíky Isra-
elské.
32. **P**řes to vše hřešili i na-
potom
a nevěřili divům Jeho.
33. Tu mýjeli dnové jejich
jako pára,
a chvatem léta jejich.
34. Když je hubil, vyhledá-
vali Ho,
a opět časně z rána při-
cházel k Němu.

26. K rozkazu Jeho zdvihl
se na nebi vítr východní,
a On přivedl mocí svou
vítr polední.
27. I nechal na ně deštiti ma-
sem jako prachem,
a jako mořským pískem
— ptactvem.
28. I padalo to v okolí tá-
bora jeho,
vůkol stanů Jeho.
29. Tu jedli a nasýtli se
do vůle,
když vyplnil přání jejich.
30. Nezanechali však ještě
lahůdky své,
ještě byl pokrm v ústech
jejich,
31. tu vznesl se na ně hněv
Boží,
i zbil některé ze silných
mužů jejich,
a porazil mladíky Isra-
elské.
32. **P**řes to vše hřešili i na-
potom,
a nevěřili divům Jeho.
33. Tu nechal hynouti dny
jejich jako páru,
a nenadálým chvatem
léta jejich.
34. Když je hubil, ptali se
po Něk, —
opět hledali Boha.

35. I vzpomněli si, že Bůh
jest jejich spomocní-
kem,
a že svrchovaný Bůh
jest jejich vysvobo-
ditelem.

36. I milovali Ho ústy
svými,
avšak lhali Jemu jazy-
kem svým.

37. Neboť srdce jejich nebylo
oddáno Jemu,
aniž věrně zachovávali
smlouvy Jeho.

38. On pak, jsa milosrdný,
odpustil jim hříchy a ne-
zahladil jich,
a častokráte odvrátil
hněv svůj,
a nedal prchlivosti své
úplného vzniku.

39. Pamětliv býval toho, že
jsou tělem,
větríkem, jenž věje a ne-
vrací se více.

40. O jak často roztrpčili
Ho na poušti,
popuzující Ho k hněvu
v zemi bezvodé!

41. Opět a opět pokoušeli
Boha,
a rmoutili Nejsvětějšího
Israelova.

42. Nepamatovali na moc
Jeho,
na den, kterého vysvo-
bodil je z ruky utla-
čovatele,

35. I vzpomněli si, že Bůh
jest skála jejich,

a že Svrchovaný jest
jich vysvoboditelem.

36. I klamali Ho ústy
svými
a lhali Jemu jazykem
svým.

37. Neboť srdce jejich nebylo
oddáno Jemu,
aniž věrně zachovávali
smlouvy Jeho.

38. On pak, jsa milosrdný,
odpouští vinu a neza-
hlazuje,
a častokráte zastavil
hněv svůj,
a nedal prchlivosti své
úplného vzniku.

39. Pamětliv býval toho, že
jsou tělem,
větríkem, jenž věje a ne-
vrací se více.

40. O jak často vzbouřili se
proti Němu na poušti,
zarmucující Ho na pu-
stinách!

41. Opět a opět pokoušeli
Boha,
a rmoutili Nejsvětějšího
Israelova.

42. Nepamatovali na moc
Jeho,
na den, kterého vysvo-
bodil je od protivníka,

43. když činil divy své
v Egyptě,
a zázraky své na poli
Tanisském,
44. když proměnil ve krev
řeky jejich,
že z nich vody píti ne-
mohli.
45. Pak dopustil na ně ve-
liké mouchy, ty je sží-
raly,
a žáby, které je hubily.
46. Potom dal úrody jejich
— sněti,
a sarančím polní vý-
těžek jejich.
47. Kroupami potloukl vi-
nice jejich,
a ledovci — jejich smok-
voně.
48. Dobytek jejich vydal
krupobití
a bleskům stáda jejich.
49. Poslal na ně žhavý svůj
hněv,
vztek i zuřivost a sou-
žení —
výpravu andělů zhoub-
ných.
50. Urovnal cestu hněvu
svému,
neušetřil od smrti duše
jejich,
ano i na hovada jejich
mor dopustil.

43. když činil divy své
v Egyptě,
a zázraky své na poli
Zoanském,
44. když proměnil ve krev
řeky jejich,
že z nich vody píti ne-
mohli.
45. Pak dopustil na ně ve-
liké mouchy, ty je sží-
raly,
a žáby, které je hubily.
46. Potom dal úrody jejich
kobyolkám,
a sarančím polní vý-
těžek jejich.
47. Kroupami potloukl révy
jejich,
a ledovci jejich smok-
voně.
48. Dobytek jejich vydal
krupobití,
a bleskům stáda jejich.
49. Poslal na ně žhavý svůj
hněv,
vztek i zuřivost a sou-
žení —
výpravu andělů zhoub-
ných.
50. Urovnal cestu hněvu
svému,
neodepřel smrti duším
jejich,
a vydal moru život je-
jich.

51. Pobil totiž všecko prvo-
rozené v zemi Egypt-
ské,
prvotiny všeliké práce
jejich ve stanech Cha-
mových.

52. **P**ak vyvedl lid svůj
jako ovce,
a vodil je po poušti jako
stádo.

53. Bezpečně je vodil, a oni
se nestrachovali,
nepřátely pak jejich
moře pohřbilo.

54. I přivedl je k svaté hoře
své,
k hoře, kteréž dobyla
pravice Jeho.

Pak vyhnal před nimi
pohany,
a losem rozdělil jim
zemi dle provazce mě-
řičského,

55. a způsobil, že přebývala
ve stanech jejich —
pokolení Israelova.

56. **O**ni však pokoušeli a
dráždili Boha svrcho-
vaného,
neostříhajíce příkazů
Jeho.

57. Odpadli nešetřivše
smlouvy — jako ot-
cové jejich,
obrátili se jako lučiště
zrádné.

51. Pobil totiž všecko prvo-
rozené v Egyptě,

prvotiny síly mužské
ve stanech Chamových.

52. **P**ak vyvedl lid svůj
jako ovce,
a vodil se s nimi jako
se stádem po poušti.

53. Bezpečně je vodil, a oni
se nestrachovali,
nepřátely pak jejich
moře pohřbilo.

54. I přivedl je k svatému
pomezí svému,
k hoře, kteréž dobyla
pravice Jeho.

55. Pak vyhnal před nimi
pohany
a způsobil, aby připadli
jim jako odměřené dě-
dictví,
aby přebývalo ve sta-
nech jejich pokolení
Israelovo.

56. **O**ni však pokoušeli a
dráždili Boha svrcho-
vaného,
neostříhajíce příkazů
Jeho.

57. Odpadli zpronevěřivše
se jako otcové jejich,
obrátili se jako lučiště
zrádné.

<p>58. K hněvu popouzeli Ho
výsostmi svými,
a rytinami svými rozně-
covali žárlivost Jeho.</p> <p>59. Slyše to Bůh, zavrhl je
a v nic uvedl velmi
Israele,</p> <p>60. i zavrhl stánek v Sile,
stánek svůj, kdež bydlil
mezi lidmi.</p> <p>61. I vydal sílu jejich v za-
jetí,
a slávu jejich v ruce
nepřítele.</p> <p>62. Pod meč dal lid svůj
a povrhl dědictvím svým.</p> <p>63. Mládence jejich sežral
oheň,
a panny jejich nebyly
nářkem oslavovány.</p> <p>64. Kněží jejich padli me-
čem,
a vdovy jejich nebyly
opлакávány.</p> <p>65. Potom procitl Pán jako
ze sna,
jako rek, vínem roz-
jařen,</p> <p>66. a ranil nepřátely své
po zadu —
u věčné pohanění je
vydal.</p> | <p>58. Hněvali Ho výsostmi
svými,
a rytinami svými rozně-
covali žárlivost Jeho.</p> <p>59. Slyšte to, rozpálil se
Bůh,
a u velikou ošklivost
vzal Israele,</p> <p>60. takže opustil příbytek
v Sile,
stánek, jež si postavil
mezi lidmi.</p> <p>61. I vydal sílu svou v za-
jetí,
a slávu svou v ruku
nepřítele.</p> <p>62. Pod meč dal lid svůj,
rozhněvav se na dědi-
ctví své.</p> <p>63. Mládence jeho sežral
oheň,
a panny jeho nebyly
oslavovány.</p> <p>64. Kněží jeho padli me-
čem,
a vdovy jeho nepla-
kaly.</p> <p>65. Potom procitl Pán jako
ze sna,
jako rek, vínem roz-
jařen,</p> <p>66. a ranil nepřátely své
po zadu —
u věčné pohanění je
vydal.</p> |
|--|---|

67. Zavrhl však stánek Josefův,
a nevyvolil pokolení Efraimova.

68. Ale vyvolil pokolení Judovo,
horu Sionskou, kterou si byl oblíbil.

69. I vystavěl si, jako sídlo jednorožcovo, svatyni,
v zemi, kterouž utvrdil na věky.

70. A vyvolil Davida, služebníka svého,
povolav jej od stád ovcí.

71. Vzal jej od ovcí dojných,
aby pásal Jakoba, služebníka Jeho,
a Israele, dědictví Jeho.

72. A on pásal je srdcem upřímným,
a vodil je rukou nad míru opatrnou.

67. Zavrhl však stánek Josefův,
a nevyvolil pokolení Efraimova.

68. Ale vyvolil pokolení Judovo,
horu Sionskou, kterou si byl oblíbil.

69. I vystavěl si, jako nebesa, svatyni,
jako zemi, kterouž utvrdil na věky.

70. A vyvolil Davida, služebníka svého,
povolav jej od ohrad ovčích.

71. Vzal jej od ovcí dojných,
aby pásal Jakoba, lid Jeho,
a Israele, dědictví Jeho.

72. A on pásal je srdcem upřímným,
a vodil je rukou nad míru opatrnou.

Poznámky k žalmu 77. (78.)

Spisovatel, obsah a příležitost. — Skladatel žalmu nazývá se A s a f.

Svatý pěvec vypočítává dobrodiní, jakáž Bůh Židům hned od vyjití z Egypta proukázal a kárá nevděk a zatvrzelost národa vyvoleného vůbec a Efraimitů zvláště.

Pro nevděk ten a zatvrzelost ponechal Bůh i národ svůj i svatostánek v Silo postavený libo v ůl i nepřátel. Nepřátely sice později zapudil, avšak pohrdnuv územím Efraimským, zvolil si území Judské za sídlo a za krále ustanovil — Davida.

Žalm ten složen jest bezpochyby po přenesení archy úmluvy na horu Sionskou (o čemž II. Sam. hl. 6.).

P o z n á m k a. — Verše 2. a 3. tohoto žalmu uvádí svatý evangelista Matouš 13, 35. —

v. 1. O A s a f o v i viz „Úvod“ číslo 4.

v. 12. Z o a n neb T a n i s slulo staré město Faraonů v dolním Egyptě.

a v. 43. Kraj Zoanský slynul svou úrodností (I. Mojž. 13, 10.). Město bylo založeno 7 roků po „Hebronu“ (IV. Mojž. 13, 23.) a bylo před Psammetichem sídlem královské dynastie (Hyksos). Nyní slovou znamenité zříceniny jeho — „S a n“. (Viz „Starověda bibl.“ § 5.)

v. 25. „a n d ě l s k ý c h l é b“ t.j. pokrm velice dobrý a vzácný, tak že i andělé by ho požívali, kdyby to možno bylo.

v. 46. „s a r a n ě“ čili „k o b y l k y s t ě h o v a v é“ viz „Starověda bibl.“ § 12.

v. 51. V e s t a n e c h C h a m o v ý c h = v Egyptě. Egyptané pocházeli od Chama. (I. Mojž. 10, 6.)

„silou“, „slávou“ rozumí se zde archa úmluvy.

v. 57. L u č i š t ě z r á d n é; viz „Starověda biblická“ § 110, 3.

v. 58. V ý s o s t m i slovou oltáře protizákonné, pohanské; viz „Starověda bibl.“ § 68. a.

v. 62. N a r á ž í bezpochyby na osudnou bitvu, v kteréž 30.000 z Israele pěších padlo, mezi nimi též dva synové velekněze Heliho. (Viz I. Sam. hl. 4.)

v. 66. „P o z a d u = po zadní části těla; popis této rány viz v I. Sam. 5, 9.—12.

v ě č n é p o h a n ě n í vztahuje se na porážku modly Dagona; viz tamtéž 5, 1.—5.

v. 69. J a k o sí d l o j e d n o r o ž c o v o t.j. silně utvrzeno.

O různém čtení viz „Psalterium“ seu „Liber Psalmorum“.

Žalm 78. (79.)

Smiluj se, Hospodine, nad zbědovaným
lidem svým!

Překlad latinské Vulgaty.

1. Žalm Asafův.

Ó Bože! pohané vtrhli do
dědictví Tvého,
poskvrnili svatý chrám
Tvůj,
obrátili Jerusalem v chaš
pro hlídače ovoce!

2. Mrtvá těla služebníků
Tvých dali za pokrm
ptactvu nebeskému,
těla věrných ctitelů Tvých
šelmám zemským!

3. Krev jejich vylévali jako
vodu
kolem Jerusalema — a ne-
bylo nikoho, jenž by je
pochoval!

4. Stali jsme se posměchem
sousedům svým,
potupou a útržkem těch,
kteříž jsou v okolí na-
šem!

5. Dokud, o Hospodine, bu-
deš se hněvati neustále,
dokud bude jako oheň
hořeti nevole Tvá?!

6. Ó vylej hněv svůj na po-
hany, kteří Tebe neznají,
a na království, kteráž
jména Tvého nevzývají!

Překlad původního textu
hebrejského.

1. Žalm Asafův.

Ó Bože! pohané vtrhli do
dědictví Tvého,
poskvrnili svatý chrám
Tvůj,
obrátili Jerusalem v ssu-
tiny!

2. Mrtvá těla služebníků
Tvých dali za pokrm
ptactvu nebeskému,
těla věrných ctitelů Tvých
šelmám zemským!

3. Krev jejich vylévali jako
vodu
kolem Jerusalema a ni-
kdo jich nepochoval!

4. Jsme na posměch souse-
dům svým,
na potupu a útržky okolí
svému.

5. Dokud, o Hospodine, bu-
deš se hněvati neustále,
dokud bude jako oheň
hořeti nevole Tvá?!

6. Ó vylej hněv svůj na po-
hany, kteříž Tebe neznají,
a na království, kteráž
jména Tvého nevzývají!

7. Neboť šírají Jakoba,
a pustoší obydlí jeho!
8. Nevzpomínej nám dřev-
ních nepravostí našich!
rychle vyjdiž nám v ú-
střety milosrdenství
Tvé,
neboť jsme velmi zbě-
dováni!
9. **P**omoz nám, o Bože,
Spasiteli náš,
a pro slávu jména svého,
o Hospodine, vysvobod'
nás,
a odpusť nám hříchy
naše pro jméno své!
10. aby snad neřekli pohané:
„Kdež jest Bůh jejich?“

Nechť ozřejmí mezi po-
hany před očima na-
šima
pomsta za prolitou krev
Tvých služebníků!
11. Nechť vejde před obli-
čej Tvůj vzdychání
uvězněných!
Podle veliké moci ra-
mena svého zachovej
k smrti odsouzených!
12. A odplať sousedům na-
ším sedmeronásobně
do klínu jejich —
pohanění, kterýmž zha-
něli Tebe, ó Pane!

7. Neboť šírají Jakoba,
a pustoší obydlí jeho!
8. Nepřičítej nám nepra-
vosti předků!
rychle vyjdiž nám v ú-
střety milosrdenství
Tvé,
neboť velmi zbědováni
jsme!
9. **P**omoz nám, o spasný
Bože náš,
pro slávu jména svého
vysvobod' nás

a odpusť nám hříchy
naše pro jméno své!
10. K čemu mají pohané ří-
kati: „Kdež jest Bůh
jejich?“
Nechť ozřejmí mezi po-
hany před očima na-
šima
pomsta za prolitou krev
Tvých služebníků!
11. Nechť vstoupí před
obličej Tvůj vzdechy
uvězněných!
Podle velikosti moci své
zachovej k smrti od-
souzených!
12. A odplať sousedům na-
ším sedmeronásobně
do klínu jejich
pohanění, kterýmž poha-
něli Tebe, ó Pane!

13. **M**y pak, — lid Tvůj a
ovce pastvy Tvé,
slaviti budeme na věky
Tebe,
od pokolení do pokolení
rozhlášovati budeme
Tvou chválu.

13. **M**y pak, — lid Tvůj a
ovce pastvy Tvé,
slaviti budeme na věky
Tebe,
od pokolení do pokolení
rozhlášovati budeme
chválu Tvou.

Poznámky k žalmu 78. (79.)

Spisovatel a obsah. — Skladatel žalmu sluje hromadným jménem A s a f. —

Ó p l a k á v á vyvrácení Jerusalema, běduje nad lidem svým od nepřátel pohubeným a potupeným

a prosí Hospodina, aby nevoli svou odvrátil od lidu vyvoleného a na pohany vylil hněv svůj.

Čas. — Žalm napsán byl bez pochyby p o v y v r á c e n í Jerusalema Nabukadnezarem, králem Babylonským. (Srovnej IV. Král. hl. 25. a Jerem. hl. 52.)

v. 1. O A s a f o v i viz „Úvod“ čís. 4.

v. 2. Mrtvoly nepřátel ponechávali pohané obyčejně šelmám a ptákům za potravu. Viz „Starověda biblická“ § 111. „Způsob válčení a následky jeho“.

Žalm 79. (80.)

Ó B o ž e, zastaň se vinného kmene svého!

Překlad latinské Vulgaty.

1. K službám Božím; podle: „Proměnění budou“. — Žalm Asafův.

2. **Ó** poslyš, Ty, jenž řídíš Israele,
Ty, jenž vodiš Josefa jako stádo,
Ty, jenž trůníš nad cheruby, objev se!

Překlad původního textu hebrejského.

1. Řediteli hudby; dle: „Lilie svědectví“. — Žalm Asafův.

2. **Ó** poslyš, Pastýři Israelův,
Ty, jenž vodiš Josefa jako stádo,
Ty, jenž trůníš nad cheruby, objev se v záři své!

3. Před Efraimem, Benjaminem a Manassem
vzbud' moc svou, a přispěj nám ku pomoci!
4. Ó Bože, vzkřis nás
a ukaž tvář svou, by
nám spomoženo bylo!
5. **H**ospodine, Bože zástupů!
dokud hněvati se budeš,
an služebník Tvůj se
modlí?!
6. Krmíš nás chlebem slzavým,
a napájíš nás slzami plnou měrou.
7. Činíš nás předmětem
sváru sousedů našich:
a nepřátelé naši se nám
posmívají.
8. Ó Bože zástupů, vzkřis
nás
a ukaž tvář svou, by
nám spomoženo bylo!
9. **T**y jsi přinesl z Egypta
vinný kořen,
vyhnal jsi pohany a zasadils jej.
10. Jakožto vůdce šels cestou před ním,
Tys učinil, že se zakořenil a naplnil zemi.
11. Stín jeho pokryl hory,
a ratolesti jeho cedry
Boží.
12. Vypustil sloupce své až
k moři,
a až po veletok ratolesti své.

3. Před Efraimem a Benjaminem a Manassem
vzbud' moc svou, a přispěj nám ku pomoci!
4. Ó Bože, vzkřis nás,
a vyjasni tvář svou, by
nám spomoženo bylo!
5. **H**ospodine, Bože zástupů!
dokud hněvati se budeš,
an lid Tvůj se modlí?!
6. Krmíš je chlebem slzavým,
a napájíš je slzami měrou trojnásobnou!
7. Činíš nás předmětem
sváru sousedů našich,
a nepřátelé naši se nám
posmívají.
8. Ó Bože zástupů, vzkřis
nás,
a vyjasni tvář svou, by
nám spomoženo bylo!
9. **T**y jsi přinesl z Egypta
vinný kořen,
vyhnal jsi pohany a zasadils jej.
10. Tys jej volně upravil
dokola,
i zakořenil se a naplnil
zemi.
11. Hory pokryty jsou jeho
stínem,
a ratolestmi jeho cedry
Boží.
12. Vypustil sloupce své až
k moři,
a až po veletok ratolesti své.

13. **■** proč jsi rozbořil ohradu
jeho,
aby jej obíratí směl, kdo-
koli cestou tou se béře?!

14. Lesní kanec ožírá jej,
a zvěř polní jej ohryzuje!

15. Ó Bože zástupů! Popatř
opět s nebe a viz,
a zastaň se vinice této,

16. a zachraň, co pravice
Tvá byla štípila, —
totiž lid, kterýž jsi sobě
odchoval!

17. **■** Popálena jest ohněm a
porubána! —
oni hynou hrozbou obli-
čeje Tvého!

18. Ó, drž ruku svou nad
vyvolencem svým,
nad lidem, kterýž jsi
sobě odchoval!

19. a my neodstoupíme od
Tebe!
Obživ nás opět, a budem
vzývati jméno Tvé!

20. Hospodine, Bože zástupů,
vzkřis nás,
a ukaž tvář svou, by
nám spomoženo bylo!

13. **■** proč jsi rozbořil ohrady
jeho,
aby jej obíratí směl, kdo-
koli cestou tou se béře?!

14. Lesní kanec ožírá jej,
a zvěř polní jej ohryzuje!

15. Ó Bože zástupů! popatř
opět s nebe a viz,
a zastaň se vinného
kmene toho,

17. a zachraň, co pravice
Tvá byla štípila,
i odnož její, kterouž jsi
vypěstoval sobě!

17. **■** Popálen jest ohněm, po-
rubán! —
hynou hrozbou obličeje
Tvého!

18. Ó, drž ruku svou nad
vyvolencem svým,
nad lidem, kterýž jsi
sobě odchoval!

19. a neodstoupíme od Tebe!
Obživ nás opět. a budeme
vzývati jméno Tvé!

20. Hospodine, Bože zástupů,
vzkřis nás,
a vyjasni tvář svou, by
nám spomoženo bylo!

Poznámky k žalmu 79. (80.)

Spisovatel a obsah. — Skladatelem žalmu tohoto
slove A s a f. —

Prosí Hospodina, aby se ujal lidu svého od nepřátel utiskovaného (v. 2.—8.),

líčí obrazně dobrodiní, jichž dostalo se lidu Israelskému od Hospodina. Vinný kořen jest — lid Israelský; péče Hospodinova a zdar kořene toho jsou — dobrodiní Jeho (v. 9.—14.).

Na to prosí Boha o smilování, aby dílo své dokonati ráčil a aby i na dále pečoval o národ vyvolený.

Je-li skladatel „Asaf“ souvěký s Davidem (viz žalm 49, 1.), složen byl žalm na počátku války Nisibenské (II. Sam. 8.).

v. 1. „K službám Božím“ viz žalm 4.

podle „proměnění budou“ značí nápěv; viz žalm 9¹.

O Asafovi viz „Úvod“ čís. 4.

v. 2. Jmáno „pastýř“ jest čestným názvem krále, vůdce; viz „Starověda bibl.“ § 81. „Pastýřství kočovnické“.

v. 11. Cedry Boží = cedry nejvyšší.

O úpravě vinic viz „Starověda bibl.“ § 78. „Vinice“.

v. 12. v e l e t o k = Eufrat.

v. 13.—14. Smysl jest: Zbavils nás přemocné ochrany své a protož snadno nás hubí nepřátelé.

Žalm 80. (81.)

Ke svátkům velikonočním.

Překlad latinské Vulgaty.	Překlad původního textu hebrejského.
1. K službám Božím; pro čeřeně. Žalm Asafův.	1. Řediteli hudby; na „Gíttit“; od Asafa.
2. Plesejte Bohu, jenž jest naš spomocník, vesele pokřikujte Bohu Jakobovu!	2. Plesejte Bohu, jenž jest naše síla, vesele pokřikujte Bohu Jakobovu!

<p>3. Zapějte píseň, nechejte zavzníti buben, libou citaru a harfu!</p> <p>4. Trubte troubou o novoluní, na znamenitý den slavnosti vaší!</p> <p>5. neboť takové jest ustanovení v Israeli, takový řád Boha Jakoba.</p> <p>6. Na památku to ustanovil v Josefu, když vycházel ze země Egyptské:
Slyšel řeč, kteréž neznal.</p> <p>7. On vysvobodil hřbet jeho od břemen, a ruce jeho od košů, jimiž robotovali.</p> <p>8. „V soužení vzývals mne — a vysvobodil jsem tě, ozýval jsem se ti ze skryše hromu, zkoušel jsem tě při vodách sváru.“</p> <p>9. „Slyš, lide můj, chci tebe napomenouti, o Israeli, kéž bys mne poslechl!“</p> <p>10. „Nebudiž mezi vámi boha nového, a nebudeš se klaněti bohu cizímu!“</p> | <p>3. Zapějte píseň, nechejte zavzníti buben, libou citaru a harfu!</p> <p>4. Trubte troubou o novoluní, v úplňku na oslavu našeho dne svátečního!</p> <p>5. Neboť takové jest ustanovení v Israeli, takový řád Boha Jakoba.</p> <p>6. Na památku ustanovil On v Josefu, když vytáhl proti zemi Egyptské.</p> <p>7. Slyšel jsem řeč, kteréž jsem neznal:
„Osvobodil jsem rámě jeho od břemene, a ruce jeho byly sproštěny koše.“</p> <p>8. „V soužení volals a vysvobodil jsem tě, ozýval jsem se ti ze skryše hromu, zkoušel jsem tě při vodách sváru.“ (séla)</p> <p>9. „Slyš, lide můj, chci tebe napomenouti, ó Israeli, kéž bys mne poslechl!“</p> <p>10. „Nebudiž mezi vámi boha jiného, a nebudeš se klaněti bohu cizímu!“</p> |
|---|--|

11. „Vždyť Já — Hospodin, jsem Bůh tvůj, který jsem tě vyvedl ze země Egyptské: otevři, co možná, ústa svá, Já je naplním!“ 12. „Ale neuposlechl lid můj hlasu mého, a Israel nebyl mi oddán.“ 13. „I zanechal jsem je žádostem srdce jejich, chodili po zámyslech svých.“ 14. „Ó kéž by mne lid můj poslouchal, kéž by chodil Israel po cestách mých!“ 15. „Snadno bych pokořil nepřátely jejich, a obrátil bych ruku svou na protivníky jejich.“ 16. „Nenávistníci Hospodini by jemu lichotili, a (pokojný) čas jejich trval by věky.“ 17. „A On krmil by je nejlepší pšenící, a medem ze skály by je sytil.“	11. „Já, Hospodin, jsem Bůh tvůj, který jsem tě vyvedl ze země Egyptské; otevři, co možná, ústa svá, Já je naplním!“ 12. „Ale neuposlechl lid můj hlasu mého, a Israel nebyl mi oddán.“ 13. „I zanechal jsem je zatvrzelosti srdce jejich, chodili po zámyslech svých.“ 14. „Ó kéž by mne lid můj poslouchal, kéž by chodil Israel po cestách mých!“ 15. „Brzy bych pokořil nepřátely jejich, a obrátil bych ruku svou na protivníky jejich.“ 16. „Nenávistníci Hospodini by jemu lichotili, a (pokojný) čas jejich trval by věky.“ 17. „A On krmil by je jádrem pšeničným, a medem ze skály bych tebe sytil.“

Poznámky k žalmu 80 (81.)

Původce a obsah. — Pěvec svatý, jménem A s a f, vybízí lid, aby vesele slavil svátky Hospodinem ustanovené na památku vysvobození z otroctví egyptského (2.—6. a, b).

Potom uvádí slova, jimiž Bůh národu svému vytýká nevděčnost a si přeje, by Israelité zákonů Jeho ostříhali; jelikož by pak v krátké době pokoření byli nepřátelé jejich, a národ vyvolený oplýval by všelikým štěstím (6. c,—17.).

Příležitost. — Příčinu ku vzniku žalmu tohoto zaval, jak se pravdě podobá (srovnej v. 14. a 15.), nešťastný výsledek jakési války, možná že Nisibenské (II. Sam. hl. 8.). —

Bezpochyby byl žalm tento složen k potřebě veřejné, aby jej Levité zpívali při službách Božích.

Čas. — O čase, kdy žalm tento povstal, neví se nic určitého.

v. 1. „K službám Božím“ viz žalm 4.

O Asafovi viz „Úvod“ čís. 4.

v. 4. „Novoluní“ viz „Starověda bibl.“ § 43.

v. 5. „O Israeli“ viz „Starověda bibl.“ § 6. 46. 47.

v. 6. „v Josefu“ = v Israeli; když vytáhl proti zemi egyptské, aby ji totiž pokáral pro utiskování lidu Israelského.

„slyšel jsem řeč, kteréž jsem neznal“ t. j.: Bylo mi (svatopisci) zjeveno, že Bůh řekl: „Osvobodil jsem“ (až do konce verše 17.).

Dle lat. Vulgaty mluví o sobě svatopisec v 3. osobě: „Slyšel řeč, kteréž neznal“ Bůh pak mluví v 1. osobě (Já) v posledním ale verši (17.) ve 3. osobě: „A On (t. j. Bůh) krmil by je (totiž Israelské“) místo: „A Já — Bůh — sytil bych tebe (totiž lid Israelský)“.

Náhlá změna osoby a čísla v poësii hebrejské často se objevuje.

v. 8. „séla“ viz žalm 3, 3.

v. 17. Jádru pšeničné — med ze skály značí obrazně hojnost všeho dobrého.

Žalm 81. (82.)

Bůh pokárá nespravedlivé soudce.

Překlad latinské Vulgaty.

Žalm Asafův.

1. **B**ůh stojí ve sboru Božím,
soudí uprostřed náměstků
Božích:
2. „Dokud budete souditi ne-
spravedlivě,
straníce nešlechtníkům?“
3. „Právo zjednávejte nu-
znému a sirotku,
zastávejte se utištěného
a chudého!“
4. „Osvobozujte nuzného a
chudého,
vytrhujte je z ruky ne-
šlechtníka!“
5. **O**ni jsou zpozdilí a ne-
rozumní,
chodí po tmě. —
Veškeré základy země se
kolísají.
6. Já řekl jsem: „Náměst-
kové Boží jste
a synové Svrchovaného
vy všichni;
7. avšak zemřete jako jiní
lidé,
a padnete, jako každý
z knížat.“

Překlad původního textu
hebrejského.

Žalm Asafův.

1. **B**ůh stojí ve sboru Božím,
soudí uprostřed náměstků
Božích.
2. „Dokud budete souditi ne-
spravedlivě,
straníce nešlechtníkům?“
(séla)
3. „Právo zjednávejte nu-
znému a sirotku,
zastávejte se utištěného
a chudého!“
4. „Osvobozujte nuzného a
chudého,
vytrhuje je z ruky nešle-
chetníků!“
5. **O**ni jsou zpozdilí a ne-
rozumní,
ustavičně chodí po tmě.
Veškeré základy země se
kolísají.
6. Jáť řekl jsem: „Náměst-
kové Boží jste
a synové Svrchovaného
vy všichni;
7. avšak zemřete, jako jiní
lidé,
a padnete, jako každý
jiný kníže.“

8. Povstaň, ó Bože, zjednej
právo na zemi,
neboť Ty dědičně vlád-
neš všemi národy!

8. Povstaň, ó Bože, zjednej
právo na zemi,
neboť Ty dědičně vlád-
neš všemi národy!

Poznámky k žalmu 81. (82.)

Původce a obsah; — čas. — Původce žalmu tohoto zove se — Asaf (o němž viz „Úvod“ čís. 4.). —

Bůh se objevuje ve sboru soudců, kteří místo Něho úřad ten zastávají, a protož „bohové“ t. j. zástupcové Boha slovou; kárá je z nespravedlnosti, stranností, nevědomosti a zaslepenosti, neboť to vše jest příčinou, že veškerý řád a blaho obecné v základech svých jest otřeseno.

O době, kdy žalm tento složen byl, nevíme nic jistého.

Je-li skladatel žalmu toho „Asaf“, známý vrstevník Davidův, pak měl tutéž věc na mysli, jako David, skládaje žalm 57.

v. 2. „s é l a“ viz žalm 3, 3.

v. 6. Synové Svrchovaného t. j. k úřadu vznešenému povýšení. (Viz „Starověda bibl.“ § 103. „Soudnictví“.

Žalm 82. (83.)

Pomoz nám, ó Bože, proti spolčeným nepřátelským vojům!

Překlad latinské Vulgaty.

1. Píseň žalmová od Asafa.
2. **Ó** Bože, — kdož jest podobný Tobě? —
nemlč a neprodlévej,
ó Bože!

Překlad původního textu hebrejského.

1. Píseň žalmová od Asafa.
2. **Ó** Bože, neleň,
nemlč a neprodlévej,
ó Bože!

<p>3. Nebo, hle! nepřátelé
Tvoji se bouří,
a nenávistníci Tvoji zdvi-
hají hlavu!</p> <p>4. Lstivé zámysly osnují
proti lidu Tvému,
a porady odbývají proti
ctitelům Tvým věrným.</p> <p>5. Říkají: „Pojďte! vyhlad-
me je z počtu národů,
aby nebylo žádné paměti
více jména Israelova!“</p> <p>6. Neboť jednomyslně se
spolu uradili,
a proti Tobě samému
smlouvou se zavazují!</p> <p>7. Stanové Edomští a Isma-
elští,
Moabovci a Hagarovci,</p> <p>8. Gebal a Amon a Amalek,
cizorodní s obyvateli
Tyrskými,</p> <p>9. — také Assur přišel
s nimi; —
jsou ku pomoci — po-
tomkům Lotovým.</p> <p>10. Nalož s nimi, jako s Ma-
dianskými, jako se Si-
sarou,
jako s Jabinem u po-
toka Kisonu!</p> <p>11. Pohubeni byvše v En-
doru,
stali se hnojivem polním.</p> | <p>3. Nebo, hle! nepřátelé
Tvoji se bouří,
a nenávistníci Tvoji zdvi-
hají hlavu!</p> <p>4. Lstivé zámysly osnují
proti lidu Tvému,
a porady odbývají proti
ochráněncům Tvým.</p> <p>5. Říkají: „Vzhůru! vyhlad-
me je z počtu národů,
aby nebylo žádné paměti
více jména Israelova!“</p> <p>6. Neboť jednomyslně se
spolu uradili,
a proti Tobě samému
smlouvou se zavazují!</p> <p>7. Stanové Edomští a Isma-
elští,
Moabovci a Hagarovci,</p> <p>8. Gebal a Amon a Amalek,
Filistea s obyvateli Tyr-
skými.</p> <p>9. Také Assur se k nim
druží,
propůjčuje se ramenem
svým — potomkem Lo-
tovým. (séla)</p> <p>10. Nalož s nimi, jako s Ma-
dianskými, jako se Si-
sarou,
jako s Jabinem u po-
toka Kisonu!</p> <p>11. Pohubeni byvše v En-
doru,
stali se hnojivem polním.</p> |
|---|--|

12. Nalož s vůdci jejich jako
s Orebem a Zebem,

a jako se Zebachem a
Zalmanou — se všemi
knížaty jejich,

13. kteřížto říkají:

„Uvažme se v držení
svatyně Boží!“

14. Bože můj, učiň, ať jsou
jako chumel,
a jako stébla před vě-
trem!

15. jako oheň, jenž sežírá
les,
a jako plamen, jenž spa-
luje hory!

16. Tak jich stihni bouří
svou
a hněvem svým je ohrom!

17. **P**otupou naplň tvář je-
jich,
aby hledali jména Tvého,
Hospodine!

18. Nechať jsou zahanbeni
a ohromeni na vždy,
nechať potupeni byvše
hynou!

19. A nechať poznají, že Ty,
jehož jméno jest Ho-
spodin,
— že Ty sám jsi — Svr-
chovaný nade vši zemí!

12. Nalož s nimi — s jich
vůdci, jako s Orebem
a Zebem,

a jako se Zebachem a
Calmunou — se všemi
knížaty jejich,

13. kteřížto říkají:

„Uvažme se v držení
příbytků Božích!“

14. Bože můj! učiň, ať jsou
jako chumel,
a jako stébla před vě-
trem!

15. jako oheň, jenž sežírá
les,
a jako plamen, jenž za-
paluje hory!

16. Tak jich stihni bouří
svou
a vichřicí svou je ohrom!

17. **P**otupou naplň tvář je-
jich,
aby hledali jména Tvého,
Hospodine!

18. Nechať jsou zahanbeni
a ohromeni na vždy,
nechať potupeni byvše
hynou!

19. A nechať poznají, že Ty,
jméno Tvé, Hospodine,
sám jediný,
jsi Svrchovaný nade vši
zemí!

Poznámky k žalmu 82. (83.)

Spisovatel, obsah a příležitost. — Skladatel žalmu tohoto — Asaf — (viz o něm „Úvod“ čís. 4.) — prosí snažně Boha, by vyprostil lid Israelský z rukou sousedních národů, kteří mezi sebou se spolčili, aby národ vyvolený naprosto vyhladili. —

Žalm tento zdá se, že se vztahuje na první a druhou válku Nisibenskou (o níž vykládá II. Sam. hl. 8. a 10.; I. Par. hl. 19.).

O době, kdy asi žalm tento složen byl, neví se nic určitého. —

v. 10.—12. Svatý pěvec přivodí na paměť dějiny, o nichž vypravuje kniha Soudců hl. 4., 5., 7. a 8.

v. 14.—18. Tresty, jaké nepřátely stihnou, předpovídá na způsob přání.

Viz „Úvod“ čís. 18.—27. „Žalmy zloprejné“.

v. 7.—9. Stanové Edomští = Edomité = potomci prvorozeného syna Isaakova, jenž slul Esau neb Edom.

Stanové Ismaelští = Ismaelité = potomci Ismaele, syna Abrahamova z Hagary.

Moabité a Amonité = potomstvo synů Lotových — Moaba a Amona.

Gabal = kraj Edomský v Petrejské Arabii.

Amalek = potomci Amaleka, vnuka Esauova (Gen. 36, 12. 16.) v Petrejské Arabii.

Cizorodní, dle překladu lat. Vulgaty jsou „Filištíné“ jako v žalmu 55, 1. (viz „Starověda bibl.“ § 13.)

Obyvatelé Tyru t. j. Foeničané.

Assur t. j. říše Assyrská. (Viz „Starověda bibl.“ § 4. „Biblické země v Asii“.)

v. 10.—12. Madianské porazil Gedeon. (Viz Soud. hl. 7.)

Sisara byl vůdce vojska Jabinova; vojsko poraženo za vedení Baraka a Debory u potoka Kišonu, jenž protéká rovinou Esdrelonskou, v níž také leželo městečko Endor. Viz zprávu o tom Soud. hl. 4. a 5. („Starověda bibl.“ § 8. a 6.) — Sisaru zavraždila Jahel (viz tamtéž 4, 17.—22.). V Endoru byla věstkyně, ku které

král Saul před osudnou bitvou přišel a ji žádal, by mu Samuele vzkřísila (Viz I. Sam. 28, 7. ... —)

Oreb a Zeb byli knížata Madianská. (Viz Soud. hl. 7.) — Zebach a Zalmana byli králové Madianští. (Viz o nich Soud. hl. 8.)

v. 14. Chumel; tak slove vichr s prachem se točící.

Žalm 83. (84.)

Touha putujících ke chrámu Páně.

Překlad latinské Vulgaty.

1. K službám Božím; na čer-
řeně. —
Žalm od Korachovců.
2. **J**ak milí jsou příbytkové
Tvoji,
o Hospodine zástupů!
3. Duše má touží, ano práhne
po nádvořích Hospodi-
nových,
srdce i tělo mé plesají
naproti Bohu živému!
4. Vždyť i vrabec našel si
dům,
a hrdlička hnízdo své,
v němž ukládá mláďata
svá —
u oltářů Tvých, Hospo-
dine zástupů,
králi a Bože můj!
5. Blaze těm, kteří přebý-
vají v domě Tvém, Ho-
spodine!
ustavičně mohou velebiti
Tebe!

Překlad původního textu hebrejského.

1. Řediteli hudby; na „Git-
tit“. —
Žalm od Korachovců.
2. **J**ak milí jsou příbytkové
Tvoji,
ó Hospodine zástupů!
3. Duše má touží, ano práhne
po síncích Hospodino-
vých,
srdce i tělo mé plesají
naproti Bohu živému!
4. Vždyť i vrabec našel si
dům,
a vlaštovice hnízdo své,
v němž ukládá mláďata
svá —
u oltářů Tvých, Hospo-
dine zástupů,
králi a Bože můj!
5. Blaze těm, kteří dlí v domě
Tvém!
dosud mohou velebiti Tě:
(séla)

6. **B**laze člověku, jenž má
od Tebe pomoc,
(blaze tomu) jenž v srdci
svém ustanovil putovati
7. údolím slzavým, k místu,
kteréž si vyvolil
8. Zákonodárce, chtěje po-
žehnání uštědřovati.
- Ubírají se čím dál s větší
silou, —
vždyť na Sionu se obje-
vuje Bůh bohů.
9. **H**ospodine, Bože zástupů,
slyš modlitbu mou!
Bože Jakobův, nakloň
k ní ucha svého!
10. Popatři, ó Bože, ochránče
náš,
a vzhlédni na tvář po-
mazaného svého!
11. Neboť lepší jest jeden
den v nádvořích Tvých,
než tisíce (na jiném
místě);
raději volím posledním
býti v domě Boha svého,
nežli přebývati ve stán-
cích bezbožníků!
12. Neboť Bůh miluje milo-
srdenství a věrnost,
Hospodin udílí milosti a
slávy,
On neodepře nic do-
brého těm, kteříž jed-
nají spravedlivě.

6. **B**laze člověku, jehož síla
spočívá v Tobě,
(blaze těm), v jichž srdci
cesty jsou urovnány.
7. Když údolím slzavým
putují,
činí z něho místo pra-
menité,
ano, i hojným požehná-
ním zasypá je ranní
déšť.
8. Ubírají se čím dál s větší
silou,
na Sionu před Bohem
se objevují.
9. **H**ospodine, Bože zástupů,
slyš modlitbu mou!
Bože Jakobův, nakloň
ucha svého! (séla)
10. Popatř, ó Bože! pavézo
naše,
a vzhlédni na tvář po-
mazaného svého!
11. Neboť lepší jest jeden
den v síncích Tvých,
než tisíc (na jiném
místě);
raději volím na prahu
ležeti v domě Božím,
nežli přebývati ve stán-
cích bezbožnosti!
12. Neboť Hospodin, Bůh,
jest slunce a pavéza,
Hospodin udílí milosti
a slávy,
On neodepře nic do-
brého těm, kteříž jed-
nají spravedlivě.

13. Hospodine zástupů!
blaze člověku, jenž doufá
v Tebe!

13. Hospodine zástupů!
blaze člověku, jenž doufá
v Tebe!

Poznámky k žalmu 83. (84.)

Spisovatel a obsah. — Skladatel žalmu jest jakýs Korachovec. (Viz o tom žalm 41, 1.)

Líčí vřelou touhu po chrámě, jakouž nadšení jsou zbožní poutníci, když v zástupech k svatyni se ubírají.

Při jaké **příležitosti**, za kterého **času** žalm tento sepsán byl, o tom neví se nic určitého.

v. 1. „K službám Božím“ viz žalm 4.

v. 3. Smysl jest: Není divu, že toužím tak velice po svatyni; vždyť i ten vrabec i ta laštovice, dle Vulgaty — hrdlička — hledá si místečko nedaleko oltáře a ukládá tam mláďata svá.

v. 5. a 9. „s é l a“ viz žalm 3, 3.

v. 7. Údolí slzavé t. j. vypráhlé.

v. 10. Ochránče náš, dle hebr. obrazně — pavézo naše; viz žalm 3, 4.

pomazaný = král.

O různém čtení viz „Psalterium“ seu „Liber Psalmorum“.

Žalm 84. (85.)

Hospodin nás opět na milost přijme.

Překlad latinské Vulgaty.

1. K službám Božím. —
Žalm od Korachovců.
2. **Tys**, Hospodine, udělil
milost zemi své,
nazpět přivedls zajatce Ja-
kobovy.

Překlad původního textu hebrejského.

1. Řediteli hudby. —
Žalm od Korachovců.
2. **Tys**, Hospodine, udělil
milost zemi své,
nazpět přivedls zajatce Ja-
kobovy.

<p>3. Tys odpustil provinění lidu svému,
přikryl jsi všecky hříchy jejich.</p> <p>4. Tys zmírnil všečen hněv svůj,
upustil jsi od žhavého hněvu svého.</p> <p>5. Obnov nás opět, Bože náš spásný,
a učiň přítrž nevoli své proti nám!</p> <p>6. Zdaliž věčně hněvati se budeš na nás?
aneb setrváš ve hněvu svém od pokolení do pokolení?</p> <p>7. Bože, Ty nás opět oživíš,
aby se lid Tvůj mohl veseliti v Tobě?</p> <p>8. Ukaž nám, Hospodine, milost svou,
a pomoci své poskytni nám!</p> <p>9. Nuže poslechnu, co řekne mi Bůh, Hospodin! —
Ano, — pokoj oznamuje lidu svému — totiž věrným svým ctitelům —
a těm, jichž srdce jest k Němu obráceno.</p> <p>10. Zajisté blíží se pomoc Jeho těm, kteří se Ho bojí,
aby zase přebývala sláva v naší zemi.</p> | <p>3. Tys odpustil provinění lidu svému,
přikryl jsi všecky hříchy jejich. (sěla)</p> <p>4. Tys odvrátil všečen hněv svůj,
upustils od své prchlivosti.</p> <p>5. Obnov nás opět, Bože spásný,
a učiň přítrž nevoli své proti nám!</p> <p>6. Zdaliž věčně hněvati se budeš na nás?
setrváš-li ve hněvu svém od pokolení do pokolení?</p> <p>7. Zdaliž nás opět neoživíš,
aby se lid Tvůj mohl veseliti v Tobě?</p> <p>8. Ukaž nám, Hospodine, milost svou,
a pomoci své poskytni nám!</p> <p>9. Nuže poslechnu, co řekne Bůh Hospodin! —
Ano, — pokoj oznamuje lidu svému — věrným svým ctitelům,
ó, jen aby se zase nevrátili k pošetilosti!</p> <p>10. Zajisté blíží se pomoc Jeho těm, kteříž se Ho bojí,
aby zase přebývala sláva v naší zemi.</p> |
|---|---|

<p>11. Láska a věrnost potkají se spolu,
spravedlnost a pokoj dají sobě políbení.</p> <p>12. Věrnost bude pučeti ze země
a spravedlnost vyhlédati z nebe.</p> <p>13. Dáť také Hospodin požehnání,
a země naše vydá své úrody.</p> <p>14. Spravedlnost bude kráčet před Ním,
a sledovati dráhu šlepějí Jeho.</p> | <p>11. Láska a věrnost potkají se spolu,
spravedlnost a pokoj dají sobě políbení.</p> <p>12. Věrnost bude pučeti ze země,
vyhlédati spravedlnost z nebe.</p> <p>13. Dáť také Hospodin požehnání,
a země naše vydá své úrody.</p> <p>14. Spravedlnost bude kráčet před Ním,
a sledovati dráhu šlepějí Jeho.</p> |
|---|--|

Poznámky k žalmu 84. (85.)

Skladatel a obsah. — Svatý pěvec — jakýs Korachovec (viz o tom žalm 41, 1. Vulg.) — prosí Boha o pomoc ve zlé tísní.

Bůh slibuje, že přijme opět lid svůj na milost, avšak za tou podmínkou, věrně-li se k Němu lid Jeho zachová. —

Žádoucí lepší časy líčí pěvec něžnými obrazy básnickými.

O čase a příležitosti, — kdy žalm tento sepsán byl, nedá se nic určitého stanovit, jelikož ze žalmu dosti jasně nevysvítá, kterou to asi míní skladatel pohromu, jichž tolik časem na lid vyvolený se přivalilo.

Vdrš 7. a 8. odříkává se při mši sv. po „Confiteor“.

v. 1. „K službám Božím“ viz žalm 4.

v. 3. „s é l a“ viz žalm 3, 3.

v. 9. Pošetilostí slove modlářství, když úcta, která náleží Tvůrci, vzdává se tvoru (na př. slunci, hvězdám, ohni, stromu, člověku . . .), když člověk pokládá tvor jakýkoliv za — tvůrce vesmíru.

Žalm 85. (86.)

Potěš, ó Pane, věrného ctitele svého!

Překlad latinské Vulgaty.

Modlitba Davidova.

1. **N**akloň ucha svého, Hospodine, a vyslyš mne, neboť jsem zbědovaný a chudý!
2. Ostříhej života mého, vždyť jsem ctitel věrný! pomoz služebníku svému, Bože můj! vždyť doufá v Tebe!
3. Milostiv mně buď, ó Pane, vždyť po celý den volám k Tobě!
4. Potěš duši služebníka svého, vždyť k Tobě, ó Pane, pozdvihuji mysl svou!
5. Vždyť Tys, ó Pane, dobrotivý a milosrdný, a nad míru laskavý ke všem, kteří vzývají Tebe!
6. **N**akloň, Hospodine, ucha svého k modlitbě mé, a všimni si hlasitého úpění mého!
7. Kdykoliv jsem v nesnázi, vzývám Tě, nebo Ty vyslýcháš mne!

Překlad původního textu hebrejského.

Modlitba Davidova.

1. **N**akloň ucha svého, Hospodine, vyslyš mne, neboť jsem zbědovaný a chudý!!
2. Ostříhej života mého, vždyť jsem ctitel věrný! pomoz služebníku svému Ty, Bože můj! vždyť doufá v Tebe!
3. Milostiv mně buď, ó Pane, vždyť po celý den volám k Tobě!
4. Potěš duši služebníka svého, vždyť k Tobě, ó Pane, pozdvihuji mysl svou!
5. Vždyť Tys, ó Pane, dobrotivý a milosrdný, a nad míru laskavý ke všem, kteříž vzývají Tebe!
6. **N**akloň, Hospodine, ucha svého k modlitbě mé, a všimni si hlasitého úpění mého!
7. Kdykoliv jsem v nesnázi, vzývám Tě, nebo Ty vyslýcháš mne.

<p>8. Tobě rovného není mezi bohy, ó Pane!
a nic se nevyrovná skutkům Tvým!</p> <p>9. Všichni národové, jež jsi stvořil,
přijdou a skláněti se budou před Tebou,
ó Pane! —
velebíce jméno Tvé.</p> <p>10. Nebo Tys veliký a činíš divy,
Tys — Bůh sám jediný!</p> <p>11. Vyučuj mne, Hospodine, cestě své,
chci choditi dle pravdy Tvé!
učiň, aby se rozveselila mysl má, bojíc se jména Tvého!</p> <p>12. Pane Bože můj! chci Tě oslavovati celým srdcem svým
a věčně velebiti jméno Tvé,</p> <p>13. že se zvelebila nade mnou milost Tvá,
a žes vytrhl duši moji z podsvětí příliš hlubokého!</p> <p>14. Ó Bože, zpupní lidé povstávají proti mně,
a rota zuřivců hledá bezhrdlí mého,
i nemají Tebe na mysli své!</p> | <p>8. Tobě rovného není mezi bohy, ó Pane!
a nic se nevyrovná skutkům Tvým!</p> <p>9. Všichni národové, jež jsi stvořil,
přijdou a skláněti se budou před Tebou,
ó Pane! —
velebíce jméno Tvé.</p> <p>10. Nebo Tys veliký a činíš divy,
Tys Bůh sám jediný!</p> <p>11. Vyučuj mne, Hospodine, cestě své,
chci choditi dle pravdy Tvé!
učiň, aby nebyla roztržita mysl má, bojíc se jména Tvého!</p> <p>12. Pane Bože můj! chci Tě oslavovati celým srdcem svým,
a věčně velebiti jméno Tvé,</p> <p>13. že se zvelebila nade mnou milost Tvá;
a žes vytrhl duši moji z hlubokého podsvětí.</p> <p>14. Ó Bože! zpupní lidé povstávají proti mně,
a rota zuřivců hledá bezhrdlí mého,
i nemají Tebe na mysli své!</p> |
|--|---|

15. Avšak Ty, ó Pane, jsi
Bůh milostivý a milo-
srdný,
shovívající a pln milosti
a pravdy.

16. Obrať se ke mně a buď
mně milostiv,
propůjč síly své služeb-
níku svému,
a pomoz synu služeb-
nice své!

17. Proved' na mně důkaz
lásky,
aby nenávistníci moji za-
hanbeni byli, vidouce,
že Ty, Hospodine, mně
pomáháš, a že Ty mne
těšíš! —

15. Avšak Ty, ó Pane, jsi
Bůh milostivý a milo-
srdný,
shovívající a pln milosti
a pravdy.

16. Obrať se ke mně a buď
mně milostiv,
propůjč síly své služeb-
níku svému,
a pomoz synu služeb-
nice své!

17. Proved' na mně důkaz
lásky,
aby nenávistníci moji za-
hanbeni byli, vidouce,
že Ty, Hospodine, mně
pomáháš, a že Ty mne
těšíš!

Poznámky k žalmu 85. (86.)

Skladatel a obsah. — Skladatelem žalmu tohoto jest David. — Úzkostí sklíčen prosí Boha o pomoc.

Velebí moc Boží a dobrotivost, kteréž byl již dříve doznal, načež prosbu svou opětuje.

O čase a příležitosti, za kteréž žalm tento složen byl, neví se nic určitého.

P o z n á m k a. — Obsahem a slohem jest žalm tento podoben žalmu 24. (hebr. 25.).

Žalm 86. (87.)

Jerusalem bude zdrojem a základem obrodu
pokolení lidského.

Překlad latinské Vulgaty.

Píseň žalmová od Kora-
chovců.

1. **S**ídlo Jeho jest na horách
svatých,
2. Hospodin miluje brány
Sionské
nade všecky příbytky v Ja-
kobu.
3. Přeslavné věci hlásají se
o tobě,
ó město Boží:
4. **O**znamuji, že Egypt a Ba-
bylon se ke mně hlásí,
hle! Filistea i Tyrus i lid
mouřenínský
tam se zrodily.
5. Zdaliž se neřekne o Sionu:
„Ten i onen pochází ro-
dem z něho,
neboť Svrchovaný sám
založil jej.“
6. Hospodin čítati bude v po-
pisu národů a knížat,
kteří se tam narodili.
7. Jako ti, jež vesele pro-
zpěvují,
jsou všichni, kteří přebý-
vají v tobě!

**Překlad původního textu
hebrejského.**

Píseň žalmová od Kora-
chovců.

1. **S**ídlo Jeho jest na horách
svatých,
2. Hospodin miluje brány
Sionské
nade všecky příbytky v Ja-
kobu.
3. Přeslavné věci hlásají se
o tobě,
ó město Boží! (séla)
4. **O**znamuji, že Egypt a Ba-
bylon se ke mně hlásí
hle! Filistea i Tyrus
i Ethiopie
nyní tam se zrodily.
5. A o Sionu řekne se:
„Ten i onen pochází ro-
dem z něho,
neboť Svrchovaný sám
založil jej.“
6. Hospodin čítati bude v po-
pisu národů:
„Tento se tam narodil.“
(séla)
7. I zpívají zároveň poska-
kující:
V Tobě jsou veškerá zří-
dla má (spasná).

Poznámky k žalmu 86. (87.)

Skladatel a obsah. — Svatý věstec, jakýs Korachita (viz žalm 41. Vulg.), velebí Jerusalem, jenž jest sídlem Hospodinovým, Jemu zvláště milým, neboť z něho rozšíří se pravé náboženství mezi všechny národy, aneb jinak řečeno: v Jerusalemě obrozeni budou všichni národové.

O času a příležitosti k sepsání tohoto žalmu nic jistého určití se nedá. —

v. 3. „s é l a“ viz žalm 3, 3.

v. 4. Oznamuji; Bůh sám mluví. — Egypt, Babylon, — viz „Starověda bibl.“ § 4. a 5. „Biblické země v Asii, v Africe“.

v. 6. a 7. Smysl jest: Všickni, kteříž v Jerusalemě obrozeni byli a obrozeni budou, radují se a budou se radovati t. j. jsou šťastní a budou šťastní; to praví svatý pěvec — dle lat. Vulgaty; dle textu hebr. však: — říkají to obrozenci sami, že za blaho své, spásu svou, mají co děkovati Jerusalemu.

Žalm 87. (88.)

Modlitba těžce zkoušeného.

Překlad latinské Vulgaty.

1. Žalmová píseň od Korachovců.

K službám Božím; na nástroj strunový „mahelet“ k zpívání.

Poučná píseň Hemana Ezrachovce.

2. **Ó** Hospodine, spasný Bože můj!
volám ve dne i v noci před Tebou!

Překlad původního textu hebrejského.

1. Žalmová píseň od Korachovců.

Řediteli hudby na nástroj strunový (machalat) ku zpívání.

Poučná píseň od Hemana Ezrachovce.

2. **Ó** Hospodine, spasný Bože můj!
volám ve dne, v noci před Tebou!

3. Nechať se dostane k Tobě
modlitba má,

nakloň ucha svého
k úpění mému!

4. Neboť nasycena jest
útrapami duše má,
a život můj blíží se pod-
světí!

5. Rovnám se těm, kteří
klesají do hrobu,
jsem jako člověk vy-
sílený.

6. K zemřelým odkázán,
podobám se pobitým,
v hrobě uloženým,
na něž nevzpomínáš více;
vždyť jsou odloučeni od
ruky Tvé.

7. Spustili mne do jámy
příliš hluboké,
do temnot — do stínu
smrti.

8. Na mne těžce doléhá
prchlivost Tvá,
a všecky přejeje své
spouštíš na mne!

9. Odvrátil jsi ode mne
mé známé,
zošklivili si mne velice,
sevřen jsem a nemohu
vyváznouti!

3. Budiž připuštěna mo-
dlitba má před obličej
Tvůj,
nakloň ucha svého
k úpění mému!

4. Neboť nasycena jest
útrapami duše má,
a život můj blíží se pod-
světí!

5. Rovnám se těm, kteří
klesají do hrobu,
jsem jako člověk vy-
sílený!

6. Vedle zemřelých jest mé
lože,
podobám se pobitým,
v hrobě uloženým,
na něž nevzpomínáš více;
vždyť jsou odloučeni od
ruky Tvé.

7. Spustil jsi mne do jámy
nesmírně hluboké,
do temnot — do pro-
pasti.

8. Na mne doléhá prchli-
vost Tvá,
a všecky přejeje své
spouštíš na mne! (séla)

9. Odvrátil jsi ode mne
známé,
zošklivil jsi mne jim
velice,
sevřen jsem, a nemohu
vyváznouti!

<p>10. Oči mé hynou trápením;
vzývám Tě, Hospodine,
každý den,
k Tobě vzpínám ruce své!</p> <p>11. Chceš-li však zázrak
učiniti na mrtvých?
aneb snad lékaři vzkřísí
je, aby Tě velebili?</p> <p>12. Může-li snad kdo vy-
pravovati v hrobě o mi-
losti Tvé?
a o věrnosti Tvé na místě
záhuby?</p> <p>13. Přichází-li snad v tem-
notě zázračná Tvá moc
ve známost?
a spravedlnost Tvá
v zemi zapomenutí?</p> <p>14. A přece volám k Tobě,
ó Hospodine!
a hned z jitra přichází
Tobě v ústrety mo-
dlitba má!</p> <p>15. Proč, ó Hospodine, za-
mítáš modlitbu mou?
proč odvracíš ode mne
tvář svou?</p> <p>16. Jsem zbědován a v lopo-
tách od mladosti své,
byv povýšen, jsem po-
nížen; a nevím si rady!</p> <p>17. Na mne hrnou se vý-
buchy hněvu Tvého,
a hrůzy Tvé mne zdr-
cují!</p> | <p>10. Oko mé hyne trápením,
vzývám Tě, Hospodine,
každý den,
k Tobě vzpínám ruce své!</p> <p>11. Chceš-li snad zázrak
učiniti na mrtvých?
bývají-li mrtví snad
vzkříšení, aby Tě ve-
lebili? (séla)</p> <p>12. Vypravuje-li se snad
v hrobě o milosti Tvé?

o věrnosti Tvé na místě
záhuby?</p> <p>13. Přichází-li snad v tem-
notě zázračná Tvá moc
ve známost?
a spravedlnost Tvá
v zemi zapomenutí?</p> <p>14. A přece volám k Tobě,
ó Hospodine!
a hned z jitra přichází
Tobě v ústrety mo-
dlitba má.</p> <p>15. Proč, ó Hospodine, za-
mítáš mne?
proč skrýváš přede mnou
tvář svou?</p> <p>16. Jsem zbědován a zmírám
od mladosti,
snáším hrůzy Tvé; nevím
si rady!</p> <p>17. Na mne hrnou se vý-
buchy hněvu Tvého,
hrůzy Tvé mne zdrcují!</p> |
|---|---|

18. Obkličují mne jako vody celý den, napořád mne obstupují.	18. Obkličují mne jako vody celý den, napořád mne obstupují.
19. Vzdálil jsi ode mne přítele i druha, i moje důvěrníky ode mne — zbědovaného!	19. Vzdálil jsi ode mne přítele i druha, moji důvěrníci jsou — temnota!

Poznámky k žalmu 87. (88.)

Spisovatel, obsah a čas. — Skladatelem žalmu tohoto jest jakýs Korachovec — (viz žalm 41, 1. Vulg. a „Úvod“ č. 4.) — jménem: Heman Ezrachovec. — Jsa věkem již sešlý a ode všech opuštěný, prosí Boha, by ho uzdraviti ráčil, aby Jej ještě oslavovati mohl.

Kdo onen „Heman Ezrachovec“ byl, blíže udati nelze, neboť Heman, současník Salomounův (III. Král. 5, 11. Vulg. 4, 41.), nebyl Levitou, nýbrž pocházel z pokolení Judova. (Srovnej I. Par. 2, 6.)

Rovněž i **doba**, kdy žalm byl sepsán, není známa.

v. 1. „K službám Božím“ viz žalm 4.

v. 6. Od ruky Tvé t. j. od ochrany Tvé.

v. 8. Peřej, množné číslo: peřeje = rozpěněná voda, prudký proud — značí obrazně — pohromu; — podobně „vody“ (v. 18.); viz žalm 17, 17. — „séla“ viz žalm 3, 3.

v. 11,—13. Viz žalm 6, 6.

v. 12. Na místě záhuby, totiž: těla = v hrobě; jak ukazuje to parallelismus (přidobnost) viz „Úvod“ č. 30, 3.

v. 19. Moji důvěrníci jsou temnota. Také Vulgata má ve v. 7.: „Spustili mne do temnot“.

Žalm 88. (89.)

Hospodine, obnov slavný trůn Davidův.

Překlad latinské Vulgaty.

1. Poučná báseň od Etana Ezrachovce.
2. **M**ilosti Hospodinovy chci věčně opěvovati,
všem věkům chci věrnost
Tvou oznámiti ústy
svými!
3. Neboť jsi řekl: „Na věky
jest založena milost s ne-
besy;
s nimi utvrzena jest věr-
nost k tobě.“
4. „Učinil jsem smlouvu se
svými vyvolenými,
Davidovi, služebníku své-
mu, jsem přísáhl:
5. „Na věky utvrdím tvé
símě
a po všecka pokolení
vzdělám trůn tvůj.“
6. **N**ebesa oslavují zázračnou
moc Tvou, Hospodine,
také Tvou věrnost ve
shromáždění svatých!
7. Nebo kdo v nebi mohl
by se přirovnati k Ho-
spodinu?
kdo z andělů směl by se
Hospodinu připodob-
niti?

**Překlad původního textu
hebrejského.**

1. Poučná báseň od Etana Ezrachovce.
2. **M**ilosti Hospodinový chci věčně opěvovati,
všem věkům chci věrnost
Tvou oznámiti ústy
svými!
3. Nebo říkám: „Na věky
založena jest milost,

s nebesy utvrzuješ svou
věrnost.“
4. „Učinil jsem smlouvu se
svým vyvoleným,
Davidovi, služebníku své-
mu, jsem přísáhl:
5. „Na věky utvrdím tvé
símě
a po všecka pokolení
vzdělám trůn tvůj.“ (séla)
9. **N**ebesa oslavují zázračnou
moc Tvou, Hospodine,
také Tvou věrnost ve
shromáždění svatých.
7. Nebo kdo v nebi mohl
by se přirovnati k Ho-
spodinu?
kdo z andělů směl by se
Hospodinu připodobniti?

8. Bůh, kterýž oslaven bývá
ve shromáždění sva-
tých,
veliký a hrozný jest nade
všecky, kteříž jsou vůkol
Něho!
9. Hospodine, Bože zástupů,
kdo jest jako Ty?!
- mocen jsi, Hospodine, a
věrnost Tvá jest vůkol
Tebe!
10. Ty panuješ nad zpupným
mořem,
a když se zdvihají vlny
jeho, Ty je krotíš!
11. Tys pokořil pyšného
jako nějakého raněného,
silným svým ramenem
rozptýlil jsi nepřátely
své!
12. Tváť jsou nebesa, Tvá
jest také země,
Ty jsi založil okrsek
země a co jej naplňuje!
13. Ty jsi stvořil sever i jih,
Tábor i Hermon plesají
nad jménem Tvým!
14. Rámě Tvé jest nejmo-
cnější,
silná jest ruka Tvá a
pravice Tvá jest vy-
výšena!
15. Spravedlnost a právo
jsou základem trůnu
Tvého,
milost a věrnost kráčejí
před tváří Tvou.

8. Bůh jest nad míru hrozný
ve shromáždění sva-
tých,
a strašlivý nade všecky,
kteříž jsou vůkol Něho.
9. Hospodine, Bože zástupů,
kdo jest jako Ty?!
- mocen jsi, Hospodine, a
věrnost Tvá jest vůkol
Tebe!
10. Ty panuješ nad zpupným
mořem,
když se zdvihají vlny
jeho, Ty je krotíš!
11. Tys potřel Egypt jako
raněného,
silným svým ramenem
rozptýlil jsi nepřátely
své!
12. Tváť jsou nebesa, Tvá
jest také země,
Ty jsi založil okrsek
země a co v něm jest!
13. Ty jsi stvořil sever i jih,
Tábor i Hermon plesají
nad jménem Tvým!
14. Rámě Tvé má sílu re-
kovu,
silná jest ruka Tvá a
pravice Tvá jest vy-
výšena!
15. Spravedlnost a právo
jsou základem trůnu
Tvého,
milost a věrnost kráčejí
před tváří Tvou.

<p>16. Blaze lidu, kterýž zná
plesati,
(blaze) těm, kteříž krá-
čejí ve světle obličeje
Tvého, Hospodine!</p> <p>17. Pro jméno Tvé plesají
každodenně,
jsouce spravedlností
Tvou povznešení.</p> <p>18. Nebo Tys ozdoba síly
jejich
a milostí Tvou roh náš
se zvelebuje.</p> <p>19. Neboť Hospodinu náleží
— chrániti nás,
a Nejsvětějšímu Israelovu
krále našeho.</p> <p>20. Tehdy mluvil jsi u vi-
dění k věrným ctitelům
svým
a řekl jsi: „Poskytl jsem
pomoci reku udatnému,
povýšil jsem toho, kte-
rého jsem z lidu svého
vyvolil.“</p> <p>21. „Nalezl jsem Davida,
služebníka svého,
olejem svým svatým po-
mazal jsem jeho.“</p> <p>22. „A protož bude silná
ruka má s ním,
a ramenem svým ho sí-
liti budu.“</p> <p>23. „Nic nepořídí proti němu
nepřítel,
a nešlechtník jemu více
neuškodí.“</p> | <p>16. Blaze lidu, kterýž zná
plesati,
těm, kteříž, ó Hospodine,
ve světle obličeje Tvého
krácejí.</p> <p>17. Pro jméno Tvé plesají
každodenně,
jsouce spravedlností
Tvou povznešení.</p> <p>18. Neboť Tys ozdoba síly
jejich,
a milostí Tvou roh náš
se zvelebuje.</p> <p>19. Neboť Hospodinu náleží
pavéza naše,
a náš král Nejsvětějšímu
Israelovu.</p> <p>20. Tehdy mluvil jsi u vi-
dění k důvěrníku své-
mu,
a řekl jsi: „Poskytl jsem
pomoci reku udatnému,
povýšil jsem toho, kte-
rého jsem z lidu vy-
volil.“</p> <p>21. „Nalezl jsem Davida,
služebníka svého,
olejem svým svatým po-
mazal jsem jeho.“</p> <p>22. „A protož bude silná
ruka má s ním,
ano i ramenem svým ho
sílit budu.“</p> <p>23. „Nepřelstí ho nepřítel,

a nešlechtník ho ne-
poníží.“</p> |
|---|---|

24. „Neboť před tváří jeho
potíráti budu protivníky
jeho,
a porážeti jeho nená-
vistníky.“

25. „Nad to bude má věr-
nost a milost bývati
při něm,
a jménem svým zvelebí
se roh jeho.“

26. „I vložím ruku jeho na
moře,
a na řeky pravici jeho.“

27. „On bude vzývati mne:
„Tys otec můj,
Bůh můj a spasný
obránce můj!“

28. „Já pak učiním ho prvo-
rozencem,
nejvyšším mezi králi
země.“

29. „Na věky zachovám jemu
lásku svou,
a moje smlouva s ním
zůstane neporušena.“

30. „Učiním, že na věky tr-
vati bude símě jeho,
a trůn jeho bude po tr-
vání nebes.“

31. „Pak-li opustí synové
jeho zákon můj,
a choditi nebudou v prá-
vech svých,“

24. „Před tváří jeho potí-
ráti budu protivníky
jeho,
a porážeti jeho nená-
vistníky.“

25. „Nad to bude má milost
a věrnost přebývati při
něm,
a jménem svým zvelebí
se roh jeho.“

26. „Ruku jeho vložím na
moře,
a na veletoky pravici
jeho.“

27. „Vzývati mne bude: „Tys
otec můj,
Bůh můj a spasná skála
moje!“

28. „Já pak učiním ho prvo-
rozencem,
svrchovaným pánem
králů zemských.“

29. „Na věky zachovám jemu
lásku svou,
a moje smlouva s ním
zůstane neporušena.“

50. „Učiním, že na vždy tr-
vati bude símě jeho,
a trůn jeho bude po tr-
vání nebes.“

31. „Pak-li opustí synové
jeho zákon můj,
a nebudou choditi v prá-
vech svých,“

<p>32. „poskvrní-li ustanovení
mých,
a ostříhati nebudou svých
příkazů:“</p> <p>33. „tehdy metlou pokárám
nepravosti jejich,
a ranami provinění je-
jich;“</p> <p>34. „avšak milosti své od
něho neodvrátím,
a věrnosti své neporu-
ším;“</p> <p>35. „neposkvrním smlouvy
své,
a nezměním toho, co
vyšlo z úst svých.“</p> <p>36. „Jednou přísáhl jsem při
svatosti své:
„V pravdě Davida ne-
zklamou!“</p> <p>37. „Símě jeho trvati bude
na věky,
a trůn jeho potrvá jako
slunce přede mnou.“</p> <p>38. „A jako měsíc stvořený
na věky;
a svědek na nebi jest
věrný.“</p> <p>39. ▲ přece jsi zavrhl a za-
mítl,
odstranil jsi pomazaného
svého!</p> <p>40. Ty zničil smlouvu se
služebníkem svým,
povrhl jsi na zem ko-
runu jeho!</p> | <p>32. „poskvrní-li ustanovení
mých,
a nebudou-li ostříhati
mých příkazů,“</p> <p>33. „tehdy metlou pokárám
nepravost jejich,
a ranami provinění je-
jich;“</p> <p>34. „avšak milosti své od
něho neodvrátím,
a věrnosti své neporu-
ším;“</p> <p>35. „neposkvrním smlouvy
své,
a nezměním toho, což
vyšlo z úst svých.“</p> <p>36. „Jednou přísáhl jsem při
svatosti své:
„V pravdě Davida ne-
zklamou!“</p> <p>37. „Símě jeho bude trvati
na věky,
a trůn jeho potrvá jako
slunce přede mnou.“</p> <p>38. „Jako měsíc trvati bude
na věky;
a svědek na nebi jest
věrný.“ (séla)</p> <p>39. ▲ přece jsi zavrhl a za-
mítl,
rozhněvav se na poma-
zaného svého.</p> <p>40. Ty jsi zrušil smlouvu
se služebníkem svým,
povrhl jsi na zem ko-
runu jeho!</p> |
|---|---|

41. Tys pobořil všecky
ohrady jeho,
a pevnost jeho obrátil
jsi v děsné rozvaliny!

42. Olupují ho všichni, kdož-
koli tudy cestou jdou,
jest na posměch souse-
dům svým!

43. Ty jsi povznesl pravici
nepřátel jeho,
rozveselil jsi všecky
jeho protivníky!

44. Tys také přehnul ostrí
meče jeho,
a nepřispěl jsi mu v boji!

45. Tys dopustil, že zašel
lesk jeho,
a svrhl jsi trůn jeho na
zemi.

46. Tys ukrátil dnů věku
jeho,
Tys přikryl jej hanbou.

47. **Dokud, ó Hospodine!**
na věky-li se budeš
odvracetí?
dokud bude hořeti jak
oheň prchlivost Tvá?

48. Ó vzpomeň, jak pomí-
jející jest věk můj.
Zdaž k nicotě stvořils
veškeré plémě lidské!

41. Tys pobořil všecky
ohrady jeho,
a bašty jeho obrátils
v rozvaliny.

42. Olupují ho všichni, kdož-
koli tudy cestou jdou;
jest na posměch souse-
dům svým.

43. Ty jsi povznesl pravici
nepřátel jeho,
rozveselil jsi všecky
jeho protivníky.

44. Tys také přehnul ostrí
meče jeho,
a nepřispěl jsi, aby —
ostáti mohl v boji.

45. Tys učinil, že zašel lesk
jeho,
a svrhls trůn jeho na
zemi.

46. Tys ukrátil dnů mladosti
jeho,
Tys přikryl jej hanbou.
(séla)

47. **Dokud, ó Hospodine!**
na věky-li se budeš
skrývati?
dokud bude hořeti jak
oheň prchlivost Tdá?

48. Ó vzpomeň, jak pomí-
jející jest věk můj,
k jaké to nicotě stvořil
jsi veškeré plémě lid-
ské!

49. Který člověk jest živ,
jenž by nemusel oku-
siti smrti,
jenž by zachrániti mohl
duši svou před pod-
světím ?
50. **K**de jsou, ó Pane, dří-
vější Tvé milosti,
jichž jsi byl Davidovi
stvrdil přísahou na věr-
nost svou ?
51. Ó vzpomeň, Pane, na po-
hanění služebníků svých,
(nosímť je ve svém klíně)
— od mnohých národů,
52. jakýmž tupí — nepřátelé
Tvoji, — ó Hospodine,
jakýmž tupí — osud po-
mazaného Tvého!
53. **P**ochválen budiž Hospo-
din na věky!
Staň se! Ano, staň se!

49. Který člověk jest živ,
jenž by nemusel oku-
siti smrti,
jenž by zachrániti mohl
duši svou před pod-
světím ? (séla)
50. **K**de jsou, ó Pane, dří-
vější Tvé milosti,
jichž jsi byl Davidovi
stvrdil přísahou na věr-
nost svou ?
51. Ó vzpomeň, Pane, na po-
hanění služebníků svých,
nosím ve svém klíně po-
hanění mnohých národů,
51. kteříž tupí — nepřátelé
Tvoji — ó Hospodine,
kteříž tupí šlépěje poma-
zaného Tvého!
53. **P**ochválen budiž Hospo-
din na věky!
Amen, Amen.

Poznámky k žalmu 88. (89.)

Skladatel, obsah a příležitost. — Pěvec svatý — jménem Ethan Ezrachita, úpěnlivě prosí, by Bůh obnoviti ráčil slavný trůn Davidův.

Opěvuje velebnost Boží a milostivost, kteráž se jeví jak v přírodě vůbec, tak i zvláště v do-
brodiních národu vyvolenému prokázaných;
k těmto vztahuje se i ono zaslíbení o věčném tr-
vání trůnu Davidova. (II. Sam. 7, 16.; I. Par. 17, 18.;
v. 2.—38.)

Na to naříká si svatý pěvec na smutný stav rodu Davidova a národa vyvoleného a

pro sí, aby Bůh toto pokoření již milostivě odvrátiti ráčil (v. 39.—52.).

Verš 52. není částí žalmu, nýbrž doxologií, jíž se III. kniha žalmů uzavírá.

Příležitost — ke složení žalmu tohoto (srvn. v. 39.) zaval smutný stav Hebreů, zaviněný buď vpádem egyptského krále Sesáka (III. Král. hl. 14.; II. Par. hl. 12.), buď poslední doba království Judského.

Má-li místo domněnka první, jest Ethan Ezrachita onen, jenž jmenován jest v III. Král. 4, 31. Vulg. (hebr. 5, 11.); má-li však místo domněnka druhá, jest on osoba nám neznámá. —

v. 5. „s é l a“ viz žalm 3, 3.

v. 11. Hebrejské „r a h a b“ t. j. pyšný, nadutý, jest básnické jméno Egypta.

v. 13. O T á b o r u a H e r m o n u viz „Starověda bibl.“ § 7. „Hory Palestinské“.

v. 25. R o h — obraz síly, moci; viz žalm 17, 2., viz „Starověda bibl.“ § 82. „Dobytek pastýřských kočovníků“.

v. 27. O b r á n c e — obrazně „s k á l a“; viz žalm 91, 10.

Kniha čtvrtá.

(Žalmy 89.—105.)

Žalm 89. (90.)

Rychle mímí život náš.

Překlad latinské Vulgaty.

Modlitba Mojžíše, muže
Božího.

1. **P**ane, Ty jsi býval úto-
čiště naše,
od pokolení do pokolení!
2. Dříve než stvořeny byly
hory,
neb nežli vytvořena byla
země a okrsek zemský,
od věkův až na věky —
Ty jsi Bůh!
3. Kéž neobracíš člověka
v prach,
říkaje: „Navraťtež se, sy-
nové lidští.“
4. Nebo tisíc let jest v očích
Tvých
jako včerejší den, jenž
minul,
a jako doba noční hlídky!
5. **J**ako věci bez ceny —
jsou léta jejich,
6. záhy pomíjejí—jako tráva;
ráno vykvetá, pak hyne,
u večer odpadá, tuhne a
usýchá!

Překlad původního textu hebrejského.

Modlitba Mojžíše, muže
Božího.

1. **P**ane, Ty jsi býval úto-
čiště naše,
od pokolení do pokolení!
2. Dříve, než stvořeny byly
hory,
a nežli vytvořil jsi zemi
a okrsek zemský,
od věkův až na věky —
Ty jsi Bůh!
3. Ty obracíš člověka
v prach,
říkaje: „Navraťtež se, sy-
nové lidští.“
4. Nebo tisíc let jest v očích
Tvých,
jako včerejší den, když
mímí,
a jako doba noční hlídky.
5. **S**plachuješ je, — jsoutě
snem,
záhy pomíjejí jako tráva;
6. ráno vykvetá, pak hyne,
u večer podřata jsouc,
usýchá!

<p>7. Hyneme zajisté pro hněv Tvůj,
a prchlivostí Tvou scházíme!</p> <p>8. Ty rozkládáš nepravosti naše před sebe,
život náš na výsluní obličejů svého!</p> <p>9. Věru, všichni dnové naši pomíjí, a my hyneme pro hněv Tvůj,
léta naše lze pokládati — za nějakou pavučinu.</p> <p>10. Let našich úhrnem bývá sedmdesáte let,
a když velmi mnoho — let osmdesáte,
a co nad to víc jich — jest lopota a bolest;
přicházíť slabost, a my — odlétáme!</p> <p>11. Kdož pak dovede vystihnouti přísnosti hněvu Tvého
a prchlivosti Tvé tak, jak to přísluší bázni před Tebou?</p> <p>12. Naučiž nás ceniti pravici Tvou,
aby srdce naše prospívalo moudrostí!</p> <p>13. Obrať se, Hospodine!
Dokud . . . ?
a slituj se nad služebníky svými!</p> | <p>7. Hyneme zajisté pro hněv Tvůj,
a prchlivostí Tvou scházíme!</p> <p>8. Ty rozkládáš nepravosti naše před sebe,
naše nejskrytější věci na výsluní obličejů svého!</p> <p>9. Věru, všichni dnové naši přeběhli v nemilosti Tvé,
trávíme léta svá (tak rychle) jako nějakou myšlenku.</p> <p>10. Let našich úhrnem bývá sedmdesáte let,
a když velmi mnoho — let osmdesáte,
jichž chloubou jsou — bolesti a sešlost;
rychle to zajisté míjí, a my odlétáme!</p> <p>11. Kdož pak vystihne přísnosti hněvu Tvého
a prchlivosti Tvé tak, jak to přísluší bázni před Tebou?</p> <p>12. Naučiž nás počítati dnů našich tak,
abychom uvodili moudrost do srdcí svých!</p> <p>13. Obrať se, Hospodine!
Dokud . . . ?
a slituj se nad služebníky svými!</p> |
|--|---|

<p>14. Kéž jsme naplnění hned
z rána milostí Tvou,
abychom plesati a rado-
vati se mohli po všecky
dny své!</p> <p>15. Budeme se veseliti podle
počtu dnů, v nichž jsi
nás ponižoval,
podle počtu let, v nichž
jsme okoušeli zlého!</p> <p>16. Vzhlédniž na služebníky
své — jsoutě dílo Tvé,

a spravuj potomstvo je-
jich!</p> <p>17. Budiž nad námi milost
Hospodina, Boha na-
šeho,
a učiň, aby se nám da-
řila díla rukou našich,
ano učiň, aby se dařilo
dílo rukou našich!</p> | <p>14. Nasyť nás hned z rána
milostí svou,
abychom plesati a rado-
vati se mohli po všecky
dny své!</p> <p>15. Obveseliž nás podle počtu
dnů, v nichž jsi nás
ponižoval,
a let, v nichž jsme okou-
šeli zlého!</p> <p>16. Objeviž se zřejmě dílo
Tvé na služebnících
Tvých,
a sláva Tvá na jejich
potomstvu!</p> <p>17. Budiž nad námi milost
Hospodina, Boha na-
šeho,
a učiň, aby se nám da-
řilo dílo rukou našich,
ano učiň, aby se dařilo
dílo rukou našich!</p> |
|---|---|

Poznámky k žalmu 89. (90.)

Skladatel, obsah a příležitost. — Hlubokomyslný žalm tento připisuje se Mojžíšovi, muži všech dávných věků největšímu, jež sběratel žalmů — „mužem Božím“ nazývá. A vskutku připomínají myšlenky a obrazové žalmu tohoto zřetelně knih Mojžíšových, zvláště prvé (cap. 1.—3.) a páté (hl. 32. a 33.), a sloh podobá se slohu zpěvů Mojžíšových, zvláště onomu v hlavě 15. knihy druhé.

Pro ustavičné reptání a odboj lidu Israelského na poušti ustanovil Hospodin, že žádný z těch, kteří z Egypta vytáhli a při sečtení pod dvacátým rokem nebyli (vyjma Kaleba a Josua) do země zaslíbené nevejdou, nýbrž během 38 roků na poušti vymrou (Num. 14, 20. . .). I odumírali nezřídka po tisících najednou, až konečně vymřeli. Odboj

jejich proti Hospodinu to zavinil. Tudy bývalo, že muži i ženy z Egypta vyšli věku sedmdesáti, nejvýše osmdesáti let dosahovali, kterýž počet od té doby zůstává obyčejnou měrou věku lidského, nad kterou málo komu vykročiti popráno jest.

V těchto poměrech prosí muž Boží Hospodina o milost a slitování, předeslav (v. 1.—12.), co na prosbu tu připravuje a ji podporuje. Po slovech: „Pane, Ty jsi býval vždy útočiště naše“ velebí věčnost a všemohoucnost božskou a pak uvažuje vratký život lidí — vratký a bídny — vinou jich samých. (1.—12.)

Připojuje prosbu, aby Bůh lidi poučiti ráčil, kterak by v krátkém životě tom moudrosti nabýli, jak to pravá pobožnost vymáhá, a pak aby prominouti ráčil lidu svému všechna provinění a jako před tím jemu hojných dobrodiní uštědřoval.

Příležitost ku sepsání písně této poskytla bezpochyby, jak již zmíněno, předčasná smrt Israelitů na poušti, usouzená všem, kteří při vyjití z Egypta již 20 let věku svého měli (srovn. vv. 15.—17. se IV. knihou Mojž. 14, 28. ...).

O různém čtení viz „Psalterium“ seu „Liber Psalmorum“.

v. 4. O nočních hlídkách viz „Poznámky“ k žalmu 76, v. 5.

Žalm 90. (91.)

Bůh jest nejbezpečnější útočiště naše.

Překlad latinské Vulgaty.

Chvalozpěv Davidův.

(I. hlas.)

- K**do pod záštitou Svrchovaného přebývá,
bezpečně pod ochranou
Boha nebeského odpočívá.

**Překlad původního textu
hebrejského.**

(I. hlas.)

- K**do pod záštitou Svrchovaného přebývá,
bezpečně ve stínu Všemohoucího odpočívá.

(II. hlas.)

2. **Ř**íká Hospodinu: „Tys můj obránce a útočiště mé,
Bůh můj, v Něhož doufám.“

(I. hlas.)

3. **○**nť zajisté vysvobodí tě z osidla lovců a od záhuby.
4. Plecemi svými zastíní tě, a pod křídly Jeho nalezneš útočiště; štítem obestře tě věrnost Jeho.
5. Nemusíš se báti noční hrůzy, ani střely, kteráž ve dne létá,
6. ani čeho, co se za tmy plíží, ani útoku zloducha poledního!
7. Padne jich po boku tvém tisíc, a deset tisíců po pravici tvé — k tobě však se nepřiblíží.
8. Ty jenom očima svýma to spatříš, a odplatu uvidíš bezbožníkův.

(I. hlas — sbor.)

9. **T**ys zajisté naděje má, ó Hospodine!

(II. hlas.)

2. **Ř**íkám Hospodinu! „Tys mé útočiště a hrad můj,
Bůh můj, v Něhož doufám.“

(I. hlas.)

3. **○**nť zajisté vysvobodí tě z osidla ptáčnickova, od moru nejedovatějšího.
4. Perutí svou přikryje tě, a pod křídly jeho nalezneš útočiště; štítem nejbezpečnějším jest věrnost Jeho.
5. Nemusíš se báti noční hrůzy, ani střely, kteráž ve dne létá,
6. ani moru, jenž se za tmy plíží, ani nákažlivé nemoci, jež v poledne zhoubně řádí!
7. Padne jich po boku tvém tisíc, a deset tisíců po pravici tvé — k tobě se nepřiblíží.
8. Ty jenom očima svýma to spatříš, a odplatu uvidíš bezbožníkův.

(I. hlas — sbor.)

9. **T**ys zajisté útočiště mé, Hospodine!

(II. hlas — sbor.)

Svrchovaného učinil's
útočištěm svým.

10. Nepotká tě žádná nehoda,
aniž se přiblíží jaká rána
ke stánku tvému;
11. neboť andělům svým přikázal o tobě,
aby tebe ostříhali na
všech cestách tvých,
12. na rukou ponesou tě,
abys nezavadil o kámen
nohou svou.
13. Po zmijsi a po bazilišku
choditi můžeš,
šlápnouti můžeš na lva
i na hada.

(III. hlas — hlas Boží.)

14. **P**oněvadž ve mne doufá,
osvobozuji jej,
chráním ho, protože zná
jméno mé.
15. Vžívá mne, a ozývám
se mu,
v nesnázi jsem při něm,
vysvobozuji jej a oslavuji.
16. Dlouhého věku do syta
mu udílím,
a spásy své mu okoušeti
dávám.

(II. hlas. — sbor.)

Svrchovaného učinil's
ochráncem svým.

10. Nepotká tě žádná nehoda,
aniž se přiblíží jaká rána
ke stánku tvému;
11. neboť andělům svým přikázal o tobě,
aby tebe ostříhali na
všech cestách tvých;
12. na rukou ponesou tě,
abys nezavadil o kámen
nohou svou.
13. Po lvu a po zmijsi cho-
diti můžeš,
šlápnouti můžeš na mla-
dého lva i na hada.

(III. hlas — hlas Boží.)

14. **P**oněvadž si mne zamiloval,
osvobozuji jej,
chráním ho, protože zná
jméno mé.
15. Vžívá mne, a ozývám
se mu,
v nesnázi jsem při něm,
vysvobozuji jej a oslavuji.
16. Dlouhého věku do syta
mu udílím,
a spásy své mu okoušeti
dávám.

Poznámky k žalmu 90. (91.)

Skladatel, obsah i doba. — Svatý pěvec, jehož jméno neznámo, učí, jak bezpečně žije ve všech nebezpečnostech člověk, který na Boha svou důvěru skládá a všechno prozřetelnosti Božské ponechává.

Mluvící osoby se tu střídají; rozeznati lze tři hlasy; hlas třetí jest hlas Boží, a tím končí žalm.

O době a příležitosti sepsání žalmu ničeho jistého známo není.

P o z n á m k a. — Žalm tento velmi vhodně s žalmy 4., 30. a 133. se odříkává v kompletáři.

v. 1. stín (v. 2.) hrad, (v. 4.) ramena, křídla, štít — značí obrazně ochranu; viz žalm 91, 10.

v. 3. „osídla lovců“ — obrazně místo — nástrahy nepřátel; viz žalm 7, 16.

v. 4. štítem nejbezpečnějším, doslovně: pavézou i štítem.

v. 6. nákažlivou nemoc, jež v poledne zhubně řádí, připisuje latinská Vulgata dle LXX. — zloduchu polednímu.

v. 13. Smysl jest: nic ti neuškodí.

Žalm 91. (92.)

Hospodin vládne spravedlivě.

Překlad latinské Vulgaty.	Překlad původního textu hebrejského.
1. Žalmová píseň ke dni sobotnímu.	1. Žalmová píseň ke dni sobotnímu.
2. S luší oslavovati Hospodina, a jméno Tvé opěvovati, ó Svrchovaný!	2. S luší oslavovati Hospodina, a jméno Tvé opěvovati, ó Svrchovaný!
3. hlásati z rána milost Tvou, a každé noci Tvou věrnost,	3. hlásati z rána milost Tvou, a každé noci Tvou věrnost,

4. při nástroji o desíti strunách a při harfě,
při hře na citaře.
5. **N**ebo Ty rozveseluješ mne, ó Hospodine, skutky svými,
i plesám nad díly rukou Tvých!
6. Jak vznešení jsou skutkové Tvoji, Hospodine!
úmysly Tvé jsou velmi hluboké!
7. Nerozumný člověk toho nezná,
a zpozdilec tomu nerozumí.
8. **K**dyž se zelenají jako tráva bezbožní,
když všickni nešlechtníci kvetou,
stává se to, aby vyhlazení byli na věky.
9. Ty pak, jsa Svrchovaný, zůstáváš na věky, ó Hospodine!
10. **N**ebo hle! nepřátelé Tvoji ó Hospodine,
nebo hle! nepřátelé Tvoji hynou,
a všickni nešlechtníci se rozptylují.
11. **M**ůj pak roh zvelebuje se, jak roh bůvolí,
a stáří mé oplývá hojným štěstím.

4. při nástroji o desíti strunách a při harfě,
při hře na citaře.
5. **N**ebo Ty rozveseluješ mne, Hospodine, skutky svými,
plesám nad dílem rukou Tvých!
6. Jak vznešení jsou skutkové Tvoji, Hospodine,
úmysly Tvé jsou hluboké!
7. Nerozumný člověk toho nezná,
a zpozdilec tomu nerozumí.
8. **K**dyž se zelenají jako tráva bezbožní,
když všickni nešlechtníci kvetou,
stává se to, aby vyhlazení byli na věky.
9. Ty pak, jsa Svrchovaný, zůstáváš na věky, ó Hospodine!
10. **N**ebo hle! nepřátelé Tvoji, ó Hospodine,
nebo hle! nepřátelé Tvoji hynou,
všickni nešlechtníci se rozptylují.
11. **T**y pak zvelebuješ roh můj, jako roh bůvolí,
hojně pomazán jsem olejem čerstvým.

<p>12. Nad to oko mé se pase
na mých nepřátelích,
a ucho mé se kochá na
protivnících mých ne-
šlechetných.</p> <p>13. Spravedlivý kvete jako
palma,
roste jako cedr na Li-
banu.</p> <p>14. Jsouce vštěpeni v domě
Hospodinově,
kvetou v síncích domu
Boha našeho.</p> <p>15. Prospívají ještě v sta-
rých letech,
a mají se dobře,</p> <p>16. dávajíce na jevo, že spra-
vedlivý je Hospodin,
Bůh náš, a že žádného
bezprávi při Něm není.</p> | <p>12. Nad to oko mé se pase
na slídičích mých,
a ucho mé se kochá na
protivnících mých ne-
šlechetných.</p> <p>13. Spravedlivému daří se
jako palmě,
roste jako cedr na Li-
banu.</p> <p>14. Jsouce vštěpeni v domě
Hospodinově,
zelenají se v síncích
Boha našeho.</p> <p>15. Bez přestání zelenají se
ve starých letech,
jsou šťavnatí a čerství,</p> <p>16. dávajíce na jevo, že spra-
vedlivý jest Hospodin,
skála moje, a že bez-
právi při Něm není.</p> |
|--|--|

Poznámky k žalmu 91. (92.)

Spisovatel, obsah a příležitost. — Svatý pěvec, jehož jméno neznámo, učí, že náleží oslavovati Hospodina (v. 1.—4.), jelikož On bezbožníky hubí (v. 5.—10.) a zbožným požehnává (v. 11.—16.).

Příležitost, — byla-li nějaká zvláštní, jest neznámo.
v. 4. O nástrojích hudebních viz „Starověda biblická“ § 95.

v. 11. „Roh bův olí“ značí obrazně — moc, sílu, viz žalm 17, 2.

Rčení: „hojně pomazán jsem olejem čerstvým“ znamená: „oplývám hojným štěstím“, „jsem šťasten, jsem vesel“. V zármutku zanechali Hebreové ma-

zání hlavy; viz „Starověda bibl.“ § 79., „Zahradnictví“ č. 1. „Oliva sadová“ a § 92. „Zrušení svazku rodinného úmrtím“.

v. 13. Jelikož jest palma královnou veškerého rostlinstva, jest obrazem vznešenosti, důstojnosti, krásy, spravedlnosti a blaženosti; viz „Starověda bibl.“ § 79, 3. „Zahradnictví“ č. 3. „Palma datlová“.

O Libanu a jeho cedrech viz „Starověda bibl.“ § 7. „Hory Palestinské“.

v. 16. „B ů h“ — obrazně „s k á l a“ v textu hebrejském.

Žalm 92. (93.)

B ů h jest král svrchovaný.

Překlad latinské Vulgaty.

Chvalozpěv Davidův; —
na den před sobotou,
když založena byla země.

1. **H**ospodin kraluje, oblekl se v důstojnost, oblekl se Hospodin a silou se opásal; takto upevnil okrsek zemský, jenž se nekolísá.
2. Pevně stojí trůn Tvůj od pravěku, od věčnosti — Ty jsi.
3. Veletokové povznášejí, ó Hospodine, veletokové povznášejí hlasu svého, veletokové povznášejí své vlny.

Překlad původního textu hebrejského.

1. **H**ospodin nyní kraluje, oblekl se v důstojnost, oblekl se Hospodin, opásal se silou; takto stojí pevně okrsek zemský, nekolísá se.
2. Pevně stojí trůn Tvůj od pravěku, od věčnosti — Ty jsi.
3. Veletokové povznášejí, ó Hospodine, veletokové povznášejí hlasu svého, veletokové vydávají hluk.

4. Nad veškerý hluk veli-
kých vod —

(velebni jsou příbojové
mořští —)

velebnější jest na výsosti
Hospodin.

5. Výroky Tvé jsou nejvýš
pravdivy,

domu Tvému náleží svatá
úcta,

ó Hospodine, po věčné
časy!

4. Nade hluk vod veli-
kých —

velebných, nad příboje
mořské, —

velebnější jest na výsosti
Hospodin.

5. Výroky Tvé jsou nejvýš
pravdivy,

domu Tvému náleží svatá
úcta,

ó Hospodine, po věčné
časy.

Poznámky k žalmu 92. (93.)

Skladatel, obsah a příležitost. — Chvalozpěvem tímto oslavuje neznámý pěvec svatý — Hospodina, Jehož velebnost daleko převyšuje všechny vznešené zjevy přírodní, a

Jehož zákon Židům daný na pravdě se zakládá; protož náleží svatá úcta domu Hospodinovu po věčné časy.

O příležitosti k tomuto žalmu nevíme ničeho bližšího.

Žalm 93. (94.)

Bůh zahladí soudce nespravedlivé.

Překlad latinské Vulgaty.

Žalm Davidův na čtvrtý
den po sobotě.

1. **B**ůh svrchované pomsty,
Hospodin —
Bůh, mstitel svrchovaný,
svobodně jedná.

**Překlad původního textu
hebrejského.**

1. **B**ože svrchované pomsty,
Hospodine,
Bože, mstiteli svrchovaný,
objev se!

2. Zdvihni se, ó soudce země,
dej odplaty pyšným!

3. Jak dlouho ještě budou bezbožníci, ó Hospodine!
jak dlouho ještě budou bezbožníci se vychloubati?

4. Oni chvástají, drze mluvívají,
všichni nešlechtníci se vychloubají.

5. Lid Tvůj, ó Hospodine, potírají,
a dědictví Tvé potlačují.

6. Vdovy a příchozí uškrcují,
a sirotky vraždí,

7. říkajíce: „Toho Hospodin nevidí,
aniž o tom vědomost má Bůh Jakobův.“

8. Rozvažte, vy zpozdilci v lidu;
a vy pošetilci, kdy přijdete do rozumu?

9. Což by Ten, Jenž stvořil ucho, neslyšel?
a Ten, Jenž vytvořil oko, neviděl?

2. Zdvihni se, ó soudce země,
dej odplaty pyšným!

3. Jak dlouho ještě budou bezbožníci, ó Hospodine!
jak dlouho ještě budou bezbožníci plesati?

4. Oni chvástají, drze mluvívají,
všichni nešlechtníci se vychloubají.

5. Lid Tvůj, ó Hospodine, potírají,
a dědictví Tvé potlačují.

6. Vdovy a příchozí uškrcují,
i sirotky vraždí,

7. říkajíce: „Toho Hospodin nevidí,
aniž o tom vědomost má Bůh Jakobův.“

8. Rozvažte, vy zpozdilci v lidu,
a vy pošetilci, kdy přijdete do rozumu?

9. Což by Ten, Jenž stvořil ucho, neslyšel?
a Ten, Jenž vytvořil oko, neviděl?

10. Což by Ten, Jenž ná-
rody kárá, netrestal?
Ten, — Jenž člověka
moudrosti učí?

11. Hospodin zná myšlenky
lidské,
(zná) že jsou — pouhá
marnost.

12. **B**laze člověku, kterého
Ty, Hospodine, vycho-
váváš,
a zákonu svému jej vy-
učuješ,

13. abys k prospěchu jeho
zmírnil časy zlé,
až by vykopána byla
bezbožníku jáma!

14. Neboť nezavrhne Hospo-
din lidu svého,
a dědictví svého ne-
opustí,

15. dokud spravedlnost
u soudu se vykonává,
a dle ní jednají všichni,
kdož jsou upřímného
srdce.

16. **K**dož by se o mne za-
sadir proti zlomyslným?
kdož by se za mne po-
stavil proti nešlech-
tíkům?

17. Kdyby mi Hospodin ne-
pomáhal,
byla by se bezmála duše
má octla v podsvětí.

10. Což by Ten, Jenž ná-
rody kárá, netrestal?
Ten, Jenž člověka mou-
drosti učí?

11. Hospodin zná myšlenky
lidské,
že jsou pouhá marnost.

12. **B**laze člověku, kterého
Ty, Hospodine, káráš,
a zákonu svému jej vy-
učuješ,

13. abys ho upokojil před
časy zlými,
až by vykopána byla
bezbožníku jáma!

14. Neboť nezavrhne Hospo-
din lidu svého,
a dědictví svého ne-
opustí,

15. nýbrž k spravedlnosti
se musí obrátiti právo,
a za ním budou státi
všichni, kdož jsou
upřímného srdce.

16. **K**dož by se o mne za-
sadir proti zlosynům?
kdož by se za mne po-
stavil proti nešlech-
tíkům?

17. Kdyby mi Hospodin ne-
pomáhal,
byla by se bezmála duše
má octla v mlčení.

18. Řeknu-li však: „Klesá
noha má“,
milost Tvá, ó Hospodine,
mne podpírá.

19. Při množství starostí
v útrobě mé,
potěšují duši mou útě-
chy Tvé.

20. Má-li pak co společ-
ného s Tebou — sto-
lice nepravostí,
s Tebou, Jenž zákonem
nařizuješ pracovati?

21. Oni útok činí na život
spravedlivého,
a krev nevinnou odsu-
zují!

22. Avšak Hospodin je mi
útočištěm,
a Bůh můj je pomocí
důvěrně očekávanou.

23. A On odplatí jim za ne-
pravost jejich,
a nešlechtností jejich
vlastní zahladí je;
zahladí je Hospodin,
Bůh náš!

18. Řeknu-li však: „Klesá
noha má“,
milost Tvá, ó Hospodine,
mne podpírá.

19. Při množství starostí
v útrobě mé,
potěšují duši mou útě-
chy Tvé.

20. Má-li pak co společ-
ného s Tebou stolice
nepravostí,
jež křivdu páchá jmé-
nem zákona?

21. Oni útok činí na život
spravedlivého,
a krev nevinnou odsu-
zují!

22. Avšak Hospodin je mi
hradem vysokým,
a Bůh můj jest mojí úto-
čištnou skálou!

23. A odplatí jim za po-
krytství jejich,
a nešlechtností jejich
vlastní zahladí je;
zahladí je Hospodin,
Bůh náš!

Poznámky k žalmu 93. (94.)

Skladatel, obsah a příležitost. — Jméno skladatele to-
hoto vznešeného a úchvatného žalmu neznáme.
— Svatý pěvec připomíná vševědoucnost Boží ne-
spravedlivým soudcům, kteříž na Boha nedbajíce,
jménem Zákona nespravedlnosti páchají a ne-
vinnou krev vylévají.

Na to opěvuje blaženost těch, kteří doufají v Hospodina.

Kdy a za jaké příležitosti žalm tento povstal, nevíme.

v. 17. V podsvětí, dle hebr. textu „v mlčení“ t. j. tam, kde vše utichne — na onom světě; viz žalm 6, 6.

v. 23. Útočiště — pomoc důvěrně očekávaná, v textu hebr. obrazně — „hrad vysoký, — útočištná skála“.

Žalm 94. (95.)

Chvalte Hospodina! poslouchejte hlasu Jeho!

Překlad latinské Vulgaty.

Chvalozpěv Davidův.

1. **P**ojďte, veselme se Hospodinu,
plesejme Bohu, spasiteli našemu!
2. Předstupme před Jeho tvář, díky vzdávající,
a zpívající plesajme Jemu!
3. Neboť veliký Bůh jest — Hospodin,
a král veliký nade všechny bohy,
4. v Jehož ruce jsou všechny končiny země,
a Jehož jsou temena hor.
5. Jeho je moře, neboť On je učinil,
i souš ruce Jeho vytvořily.

Překlad původního textu hebrejského.

1. **P**ojďte, veselme se Hospodinu,
plesejme spásné skále naší!
2. Předstupme před Jeho tvář, díky vzdávající,
zpívající plesajme Jemu!
3. Neboť veliký Bůh jest — Hospodin,
a král veliký nade všechny bohy,
4. v Jehož ruce jsou základové země,
a Jehož jsou temena hor.
5. Jeho jest moře, neboť On je učinil,
i souš ruce Jeho vytvořily.

<p>6. Pojdte, sklánějme se a
padněme před Ním,
a hlasitě plačme před
Hospodinem, Jenž nás
stvořil!</p> <p>7. Onť jest zajisté Hospo-
din Bůh náš,
my pak jsme lid pastvy
Jeho a ovce rukou Jeho;
ó kéž byste hlasu Jeho
dnes uposlechli!</p> <p>8. Nezatvrzujte srdce svého,
jako při oné vzpouře,
jako v den pokoušení
na poušti!</p> <p>9. Kdež pokoušeli mne
otcové vaši,
zkoušeli mne, ač byli
vídali mé skutky.</p> <p>10. Po čtyřicet let míval
jsem nesnázi s tím po-
kolením,
a říkal jsem: „Vždy jsou
tito na mysli poblou-
dilí,</p> <p>11. neboť nepochopili cest
mých.“</p> <p>Proto přísáhl jsem ve
svém hněvu,
že nevejdou do odpoči-
nutí mnou připrave-
ného.</p> | <p>6. Pojdte, sklánějme se a
padněme před Ním,
poklekněme před Ho-
spodinem, Jenž nás
stvořil!</p> <p>7. Onť jest zajisté Bůh náš,

my pak jsme lid pastvy
Jeho a ovce rukou Jeho;
ó kéž byste hlasu Jeho
dnes uposlechli!</p> <p>8. Nezatvrzujte srdce svého,
jako při Meribě,
jako v den pokoušení
na poušti!</p> <p>9. Kdež pokoušeli mne
otcové vaši,
zkoušeli mne, ač byli
vídali mé skutky.</p> <p>10. Po čtyřicet let míval
jsem nesnázi s poko-
lením tím,
a říkal jsem: „Jest to
lid na mysli poblou-
dilý,</p> <p>neboť nepochopili cest
mých.“</p> <p>11. Proto přísáhl jsem ve
hněvu svém,
že nevejdou do odpoči-
nutí mnou připrave-
ného.</p> |
|--|---|

Poznámky k žalmu 94. (95.)

Skladatel, obsah a příležitost. — Skladatel žalmu tohoto jest dle řeckého překladu Alexandrinského (srovnej Žid. 4, 7.) král David. — Svatý pěvec p o v z b u z u j e Židy, by oslavovali Boha, Stvořitele všehomíra, a

n a p o m í n á je, by se tak svrchované velebnosti Jeho n e v z p o u z e l i, jak to činili otcové jejich v Arabii Petrejské; neboť jako dříve, tak i nyní potresce Bůh p ř í s n ě takové jednání.

Je-li David skutečně původcem tohoto chvalozpěvu, tu mu zajisté k němu poskytlo příležitost p ř e n e s e n í archy úmluvy n a h o r u S i o n s k o u, o čemž viz II. Sam. hl. 6.

P o z n á m k a I. — Verše 8.—11. uvádí sv. Pavel v listu svém k Židům (3, 7.—11.) a obrací je na své čtenáře (Žid. 3, 12. — 4, 13.).

P o z n á m k a II. — Vulgata má text žaltáře Gallského; breviář římský pak má text žaltáře římského viz „Proslov“ č. 4. a 5. (Poznámka 2., 3.).

v. 1. Spasitel — obrazně = skála; viz žalm 9¹, 10.

v. 8. Na památku oné v z p o u r y — hebr. „meribâ“ a p o k o u š e n í — hebr. „massâ“ — nazvána ona místa jmény — M e r i b â a M a s s â; viz Exod. 17. 1.—7. a Num. 20, 2.—13.

v. 10. c e s t m ý c h t. j. usnešení, úmyslů mých.

v. 11. ž e n e v e j d o u d o o d p o č i n u t í m n o u p ř i p r a v e n é h o t. j. do země zaslíbené. (Viz zprávu o tom v Num. hlava 14.)

Vyjmuti byli toliko Kaleb a Josue v. 24., a 30.

O různém čtení viz „Psalterium“ seu „Liber Psalmorum“.

Žalm 95. (96.)

Sláva Boží se blíží.

Překlad latinské Vulgaty.

Píseň od Davida;
když se chrám stavěl po
zajetí.

1. **Z**pívejte Hospodinu píseň novou,
zpívejte Hospodinu všechny země!
2. Zpívejte Hospodinu a oslavujte jméno Jeho, hlásejte den po dni pomoc Jeho!
3. Vypravujte mezi národy o slávě Jeho, mezi všemi lidmi o zázracích Jeho!
4. **N**ebo veliký je Hospodin a chvály nad míru hoden, hrozný jest nade všechny bohy.
5. Neboť všichni bohové pohanští jsou smyšleni; ale Hospodin učinil nebesa.
6. Před Ním — sláva i velebnost, ve svatyni Jeho — svatost a velebnost.
7. **V**zdejte Hospodinu, čeledi národů, vzdejte Hospodinu čest a chválu!

Překlad původního textu hebrejského.

1. **Z**pívejte Hospodinu píseň novou,
zpívejte Hospodinu všechny země!
2. Zpívejte Hospodinu, oslavujte jméno Jeho, hlásejte den po dni pomoc Jeho!
3. Vypravujte mezi národy o slávě Jeho, mezi všemi lidmi o zázracích Jeho!
4. **N**ebo veliký jest Hospodin a chvály nad míru hoden, hrozný nade všechny bohy.
5. Neboť všichni bohové pohanští jsou smyšleni; ale Hospodin učinil nebesa.
6. Před Ním — sláva i velebnost, ve svatyni Jeho — síla i krása.
7. **V**zdejte Hospodinu, čeledi národů, vzdejte Hospodinu čest a chválu!

8. Vzdejte Hospodinu čest,
jaká jménu Jeho pří-
sluší,
přinášejte žertev a vstu-
pujte do síní Jeho!
9. Sklánějte se před Ho-
spodinem v síni svaté
Jeho,
chvějte se před Ním
všecky země!
10. Říkejte mezi národy:
„Hospodin nyní kra-
luje,
neboť On založil okrsek
zemský, tak že se ne-
kolísá,
On soudí národy — spra-
vedlivě.“
11. Nebesa se zaradují,
a zaplesá země,
zahučí moře i vše, co
v něm jest.
12. Pole a vše, co na něm
jest, zajásá,
tehďa zaradují se všechny
lesní stromy —
13. před Hospodinem, pro-
tože přichází,
protože přichází soudit
zemi.
Souditi bude okrsek
zemský spravedlivě
a národy dle své věr-
nosti.

8. Vzdejte Hospodinu čest,
jaká jménu Jeho pří-
sluší,
přinášejte darův a vstu-
pujte do síní Jeho!
9. Sklánějte se před Ho-
spodinem v slavnostní
ozdobě,
chvějte se před Ním
všecky země!
10. Říkejte mezi národy:
„Hospodin nyní kra-
luje,
proto pevně stojí okrsek
zemský, nekolísá se.

On soudí národy spra-
vedlivě.“
11. Nebesa se zaradují,
a zaplesá země,
zahučí moře, i obsah
jeho zazvučí.
12. Pole a vše, co na něm
jest, zajásá,
tehďa zaradují se všechny
lesní stromy
13. před Hospodinem, pro-
tože přichází,
protože přichází soudit
zemi.
Souditi bude okrsek
zemský spravedlivě
a národy věrně.

Poznámky k žalmu 95. (96.)

Skladatel, obsah a příležitost. — Žalm tento jest toliko část (v. 23.—33.) delšího zpěvu, který se nachází v I. Par. 16, 8.—36. a byl dle I. Par. 16, 7. složen od Davida ku přenesení archy úmluvy na vrch Sionský. — Pěvec vyzývá všechny tvory, by oslavovali Boha, jenž jest Pánem všech a soudcem celé země.

P o z n á m k a. — Tento žalm se snad zpíval také při svěcení druhého chrámu — Zorobabelského —; aby této slavnosti odpovídal, bylo něco na zpěvu v I. knize Par. 16, v. 23.—33. změněno; tak si můžeme vysvětliti, proč se některá místa různí.

Tak se též vysvětluje nápis, který lat. Vulgata dle řeckého překladu Alexandrinského přidává: „Píseň Davidova, když se chrám vystavěl po zajetí.“

Žalm 96. (97.)

Království Boží překoná veškeru modloslužbu.

Překlad latinské Vulgaty.

Od Davida,
když země jeho navrá-
cena byla jemu.

1. **H**ospodin nyní kraluje,
plesej země,
veselte se, ostrovy četné!
2. Oblak a mrákota jsou
kolem Něho,
spravedlnost a právo jsou
základem trůnu Jeho.
3. Oheň předchází Jej,
a spaluje vůkol protiv-
níky Jeho.

Překlad původního textu
hebrejského.

1. **H**ospodin nyní kraluje,
plesej země,
veselte se, ostrovy četné!
2. Oblak a mrákota jsou
kolem Něho,
spravedlnost a právo jsou
základem trůnu Jeho.
3. Oheň předchází Jej,
a zapaluje vůkol protiv-
níky Jeho.

4. **B**lesky Jeho ozařují
okrsek zemský,
země, vidouc to, chvěje
se.
5. Hory rozplývají se jako
vosk před Hospodinem,
před pánem vší země.
6. Nebesa hlásají sprave-
dlnost Jeho,
a všichni národové vidí
slávu Jeho.
7. **Z**ahanbeni jsou, kteří
se klaní rytinám,
kteří se vychlubují mo-
dlami svými;
klanějte se Jemu všichni
andělé Jeho!
8. To slyše Sion, raduje se,
a dcery Judské plesají
za příčinou soudů Tvých,
Hospodine!
9. Nebo Ty's, Hospodine,
svrchovaný nade vší
zemí,
daleko vyvýšen nade
všecky bohy.
10. **Z**lé v nenávisti mějte,
kdož milujete Hospo-
dina;
Hospodin ostríhá duše
věrných ctitelů svých,
z ruky bezbožníků je
vysvobozuje.
11. Spravedlivým vzchází
světlo,
a radost těm, kteříž jsou
upřímného srdce.

4. **B**lesky Jeho ozařují
okrsek zemský,
země, vidouc to, chvěje
se.
5. Hory rozplývají se jako
vosk před Hospodinem,
před pánem vší země.
6. Nebesa hlásají sprave-
dlnost Jeho,
a všichni národové vidí
slávu Jeho.
7. **Z**ahanbeni jsou, kteří
slouží rytinám,
kteří se vychlubují mo-
dlami;
před Ním sklanějí se
všickni bůžkové.
8. To slyše Sion, raduje se,
a dcery Judské plesají
za příčinou soudů Tvých,
Hospodine!
9. Nebo Ty's, Hospodine,
svrchovaný nade vší
zemí,
daleko vyvýšen nade
všecky bohy.
10. **Z**lé v nenávisti mějte,
kdož milujete Hospo-
dina;
Onť ostríhá duše věr-
ných ctitelů svých,
z ruky bezbožníků je
vysvobozuje.
11. Spravedlivým vzchází
světlo,
a radost těm, kteříž jsou
upřímného srdce.

12. Radujte se, spravedliví,
nad Hospodinem,
a oslavujte svaté jméno
Jeho!

12. Radujte se, spravedliví,
nad Hospodinem,
a oslavujte svaté jméno
Jeho!

Poznámky k žalmu 96. (97.)

Skladatel, obsah a příležitost. — Svatý pěvec, jehož jméno neznámo, velebí v hymnu tomto Hospodina jakožto všemohoucího a spravedlivého Pána nebes i země. On chrání věrné ctitele své, kdežto modly svým ctitelům pomoci nemohou.

Doba, kdy žalm tento složen byl, nedá se s jistotou určit.

Dle nápisu v řeckém překladě Alexandrinském složen by byl žalm tento za příčinou porážky Absolonovy (II. Sam. hl. 18.).

v. 8. S i o n = Jerusalem; viz žalm 9¹, 15.

dcery Judské = města Judská; viz žalm 9¹, 15.

v. 11. S v ě t l o jest obraz — štěstí, blaha; smysl verše 11. jest: spravedlivým připraveno jest štěstí.

Žalm 97. (98.)

Chvalte Hospodina; On přichází.

Překlad latinské Vulgaty.

1. Žalm Davidův.

Zpívejte Hospodinu píseň novou,
neboť činil zázraky!

Jemu pomáhala pravice
Jeho a svaté rámě Jeho.

Překlad původního textu hebrejského.

1. Žalm.

Zpívejte Hospodinu píseň novou,
neboť činil zázraky!

Jemu pomáhala pravice
Jeho a svaté rámě Jeho.

2. Hospodin pomoc svou ohlásil,
objevil spravedlnost svou
před očima národův.
3. Rozpomenul se na svou
lásku a věrnost k domu
Israelovu,
všecky končiny země vi-
děly pomoc Boha na-
šeho.
4. **P**lesejte Hospodinu vše-
cky země,
radujte se a veselte se
a zpívejte!
5. Hrajte Hospodinu na ci-
taru,
na citaru při hlučném
zpěvu,
6. na trouby kovové a zvučné
rohové polnice;
plesejte před králem, Ho-
spodinem!
7. **Z**vučiž moře i obsah
jeho,
okrsek zemský i ti, kteří
bydlejí na něm!
8. Rukama tleskejte řeky,
plesejte zároveň hory,
9. před Hospodinem;
neboť přichází soudit
zemi,
souditi bude okrsek světa
spravedlivě, a národy
dle práva.

2. Hospodin pomoc svou ohlásil,
objevil spravedlnost svou
před očima národů.
3. Rozpomenul se na svou
lásku a věrnost k domu
Israelovu,
všecky končiny země vi-
děly pomoc Boha na-
šeho.
4. **P**lesejte Hospodinu vše-
cky země,
radujte se a veselte se
a zpívejte!
5. Hrajte Hospodinu na ci-
taru,
na citaru při zvučném
zpěvu,
6. na trouby a zvučné pol-
nice;
plesejte před králem, Ho-
spodinem!
7. **Z**vučiž moře i obsah
jeho,
okrsek zemský a ti, kteří
bydlejí na něm!
8. Rukama tleskejte řeky,
plesejte zároveň hory,
9. před Hospodinem;
neboť přichází soudit
zemi,
souditi bude okrsek světa
spravedlivě, a národy
dle práva.

Poznámky k žalmu 97. (98.)

Skladatel, obsah a příležitost. — Svatý pěvec, jehož jméno neznám o, velebí v hymnu tomto Boha jakožto ochránce národa vyvoleného a jakožto soudce vší země.

Kdy a za jaké příležitosti žalm ten složen, neví se nic jistého.

v. 3. D ů m I s r a e l ů v = potomstvo Israelovo čili Jakobovo = národ Israelský.

v. 5. O nástrojích hudebních viz „Starověda bibl.“ § 95. III. „Umění biblická“.

Žalm 98. (99.)

Svatý, Svatý, Svatý jest Hospodin.

Překlad latinské Vulgaty.

Žalm Davidův.

1. **H**ospodin kraluje — národové hněvem se třesou,
On trůní nad Cheruby — země se kolísá.
2. Hospodin na Sionu jest veliký
a vyvýšený nad národy všecky.
3. Oni budou oslavovati jméno Tvé veliké,
Onoť jest hrozné, — onoť jest s v a t é.
4. **▲** velebnost králova miluje právo,
Ty's stanovil řád pravý,
konáš právo a spravedlnost v Jakobovi.

Překlad původního textu hebrejského.

1. **H**ospodin nyní kraluje — národové se třesou,
On trůní nad Cheruby — země se kolísá.
2. Hospodin na Sionu jest veliký
a vyvýšený nad národy všecky.
3. Oni budou oslavovati jméno Tvé veliké a hrozné, —
Ono jest **svaté**.
4. **T**aké moc krále, jenž miluje právo,
utvrzuješ **spravedlivě**,
konáš právo a spravedlnost v Jakobovi.

5. Vyvyšujte Hospodina,
Boha našeho,
a sklánějte se u podnoží
nohou Jeho —
Onť jest s v a t ý!
6. **M**ojžíš a Aron byli mezi
kněžími Jeho,
a Samuel mezi těmi, již
vzývali jméno Jeho;
ti volávali k Hospodinu,
a On je vyslýchá.
7. Ze sloupu oblakového
s nimi mluvíval,
oni ostříhali Jeho pří-
kazů
a ustanovení, kteréž jim
byl dal.
8. Hospodine, Bože náš! Ty's
je vyslýchá,
Bože, Ty's jim býval
milosrdný,
býval's také mstitelem
všech činů jejich.
9. Vyvyšujte Hospodina,
Boha našeho,
a sklánějte se na svaté
hoře Jeho,
neboť s v a t ý jest Ho-
spodin, Bůh náš!

5. Vyvyšujte Hospodina,
Boha našeho,
a sklánějte se u podnoží
nohou Jeho,
Onť jest **svatý**!
6. **M**ojžíš a Aron byli mezi
kněžími Jeho,
a Samuel mezi těmi, již
vzývali jméno Jeho;
ti volávali k Hospodinu,
a On je vyslýchá.
7. Ze sloupu oblakového
s nimi mluvíval,
a ostříhali Jeho příkazů
a ustanovení, kteréž jim
byl dal.
8. Hospodine, Bože náš! Ty's
je vyslýchá,
býval's jim Bohem milo-
srdným,
býval's také mstitelem
činů jejich.
9. Vyvyšujte Hospodina,
Boha našeho,
a sklánějte se před svatou
horou Jeho,
neboť **svatý** jest Hospodin,
Bůh náš!

Poznámky k žalmu 98. (99.)

Skladatel, obsah a příležitost. — Svatý pěvec, jehož jméno neznámo, — oslavuje tímto chvalozpěvem velebnost, spravedlivost a milosrdnost Hospodina Boha, jenž zbožné ctitele své neoslýchá, neposlušnost však trestává.

Kdy a při jaké příležitosti sepsán žalm tento, nic určitého známo není.

v. 1. a 5. On trůní nad Cheruby. Ve velesvatyni uložen byl poklad lidu israelskému nejdražší — archa úmluvy. Víko její bylo z ryzího zlata a slulo „Slitovnicí“, časem i „Odpovědnicí“, poněvadž k arše velekněz se obracel, aby slitování a odpovědi Boží zaslechl. Nad slitovnicí byli z obou stran dva Cherubové tváří k sobě obráceni a k víku nakloněni. Křídla jejich nad víkem rozestřená tvořila — trůn Boha krále, archa pak — podnoží Jeho. (Viz „Starověda bibl.“ § 32. „Velesvatyně“ a obraz 9.)

Žalm 99. (100.)

Klanějte se Hospodinu všechny země.

Překlad latinské Vulgaty.	Překlad původního textu hebrejského.
1. Chvalozpěv. P lesejte Hospodinu všechny země!	1. Chvalozpěv. P lesejte Hospodinu všechny země!
2. Radostně služte Hospodinu, plesající předstupte před obličej Jeho!	2. Radostně služte Hospodinu, plesající předstupte před obličej Jeho!
3. Vězte, že Hospodin je Bůh, On učinil nás, a ne my sami sebe. Jsme lid Jeho a ovce pastvy Jeho.	3. Vězte, že Hospodin jest Bůh, On učinil nás, Jemu tedy náležíme, jsme lid Jeho a ovce pastvy Jeho.

4. S chvalozpěvem vcházejte
do Jeho bran,
s hymnami do předsíní
Jeho,
díky vzdávejte Jemu,
oslavujte jméno Jeho!

5. Neboť dobrotivý jest Ho-
spodin,
na věky trvá Jeho milost
a po všecka pokolení
Jeho věrnost.

4. S chvalozpěvem vcházejte
do Jeho bran,
s hymnami do předsíní
Jeho,
díky vzdávejte Jemu,
oslavujte jméno Jeho!

5. Neboť dobrotivý jest Ho-
spodin,
na věky trvá milost Jeho
a po všecka pokolení
Jeho věrnost.

Poznámky k žalmu 99. (100.)

Skladatel, obsah a příležitost. — Pěvec svatý, jehož jméno neznámo, vybízí všechny ku poznání a ku ctění Hospodina, stvořitele našeho a ředitele nejmilostivějšího.

Kdy a při které příležitosti žalm tento sepsán, nedá se určit.

Žalm 100. (101.)

Předsevzetí bohabojného krále.

Překlad latinské Vulgaty.

1. Žalm Davidův.

❶ lásce a spravedlnosti
chci zpívat,
Tebe, ó Hospodine, chci
opěvovati.

2. a v obcování chci přihlí-
žeti k bezúhonnosti!
kdy pak ke mně přijdeš?
v domě svém obcovati
chci s myslí bezúhonnou.

Překlad původního textu hebrejského.

1. Žalm Davidův.

❶ lásce a spravedlnosti
chci zpívat,
Tebe, ó Hospodine, chci
opěvovati.

2. V obcování chci přihlí-
žeti ke zdokonalení,
kdy pak ke mně přijdeš?
v domě svém obcovati
chci s myslí bezúhonnou.

3. Nespravedlnosti nechci stavěti před oči své, počínání odpadlíků nenávidím; mne se nepřidrží mysl převrácená; —
4. nešlechtníka, jenž se odchyluje ode mne, nechci milovati.
5. Kdo tajně pomlouvá bližního svého, toho chci pronásledovati.
6. S tím, jehož oči jsou hrdé a srdce nenasytné, nechci hodovati.
Zraky mé obráceny budou ku věrným v zemi, aby bydleli se mnou; kdož kráčí po cestě bezvadné, ten má sloužiti mně.
7. V mém domě nesmí bydleti, kdož hrdě si počíná; kdož zlé mluví, před očima máma neobstojí.
Každého jitra hubiti chci všecky bezbožníky v zemi, bych vyplenil z města Hospodinova nešlechtníky všecky.

3. Nešlechtnosti nechci stavěti před oči své, počínání odpadlíků nenávidím; to se mně nepřidrží.
4. Chci, aby mysl převrácená ode mne odstoupila; zlého nechci milovati.
5. Kdo tajně pomlouvá bližního svého, toho chci zahubiti.
6. Toho, jehož oči jsou hrdé a srdce naduté, nikterak nesnesu.
Zraky mé obráceny budou ku věrným v zemi, aby bydleli se mnou; kdož kráčí po cestě bezvadné, ten má sloužiti mně.
7. V mém domě nesmí bydleti, kdož osnuje lest, lhář před očima máma neobstojí.
Každého jitra hubiti chci všecky bezbožníky v zemi, bych vyplenil z města Hospodinova nešlechtníky.

Poznámky k žalmu 100. (101.)

Skladatel, obsah a příležitost. — Královský pěvec — David — líčí své předsevzetí, dle zákona Božího žíti a spravedlivě panovati;

praví, že zvláště nebude trpěti úředníků bezbožných, lstivých, prolhaných, pomluvačných a nadutých a

že chce se zastávat lidí spravedlivých a zbožných.

Žalm tento složil David bezpochyby, když zvolen byl za krále dvanácti pokolení, o čemž viz II. Sam. hl. 5.

v. 2.—7. Zvolený král měl lid spravovati dle zákona Mojžíšova a řídit se napomenutím proroků, jakožto vyslanců krále neviditelného. (Viz „Starověda bibl.“ § 99. „Vláda královská“.

Žalm 101. (102.) (V. žalm kajicný.)

Hospodine, smiluj se; vadnu jako tráva.

Překlad latinské Vulgaty.

1. Modlitba zbědovaného,
když úzkostí sevřen jsa,
před Hospodinem vylévá
prosbu svou.
2. **H**ospodine! slyš modlitbu
mou,
a volání mé o pomoc
přijdiž k Tobě!
3. Neodvracuj tváře své
ode mne,
kdykoliv mne úzkost
svírá, nakloň ke mně
ucha svého,
kdykoliv k Tobě vzdý-
chám, rychle vyslyš mne!
4. **V**ždyť dnové moji míjejí
jako dým,
a kosti mé sesychají jak
oharek!

Překlad původního textu hebrejského.

1. Modlitba zbědovaného,
když zemdlen jsa.
před Hospodinem vylévá
hoře.
2. **H**ospodine! slyš modlitbu
mou,
a volání mé o pomoc
přijdiž k Tobě!
3. Neskrývej tváře své přede
mnou,
když mne úzkost svírá,
nakloň ke mně ucha
svého!
rychle vyslyš mne, když
volám!
4. **V**ždyť dnové moji míjejí
jako dým,
a kosti mé dohořívají jak
oharek.

<p>5. Poražen jsem jako tráva
a srdce mé vadne,
tak že zapomínám jísti
chleba svého.</p> <p>6. Pro hlasité úpění mé
lepší se kosti mé na kůži
mou.</p> <p>7. Podobám se pelikánu
na poušti,
jsem jako výr na roz-
valinách!</p> <p>8. Nemohu spáti
a jsem jako ptáče osa-
mělé na střeše.</p> <p>9. Celý den utrhají mi ne-
přátelé moji,
a kteříž mne chválívali
— zaklínají se — mnou!</p> <p>10. Vždyť jídám popel jako
chléb
a slzí přiměšuji k ná-
poji svému,</p> <p>11. pro hněv Tvůj a prch-
livost Tvou,
neboť zdvihnuv mne,
hodil jsi mnou!</p> <p>12. Dnové moji jsou jako
nachýlený stín,
i vadnu jako tráva!</p> <p>13. Avšak Ty, Hospodine,
zůstáváš (věrný) na
věky,
a památka Tvá trvá od
pokolení do pokolení.</p> | <p>5. Poraženo jest jako by-
lina srdce mé a vadne,
tak že zapomínám jísti
chleba svého.</p> <p>6. Pro hlasité úpění mé
lepší se kosti mé na kůži
mou.</p> <p>7. Podobám se pelikánu
na poušti,
jsem jako výr na roz-
valinách!</p> <p>8. Nemohu spáti,
a jsem jako ptáče osa-
mělé na střeše.</p> <p>9. Celý den utrhají mi ne-
přátelé moji,
proklínají mne, kteříž se
vztěkají na mne!</p> <p>10. Vždyť jídám popel jako
chléb
a slzy přiměšuji k ná-
poji svému,</p> <p>11. pro hněv Tvůj a prch-
livost Tvou;
neboť zdvihnuv mne
hodil jsi mnou!</p> <p>12. Dnové moji jsou jako
nachýlený stín,
i vadnu jako tráva!</p> <p>13. Avšak Ty, Hospodine,
vládneš na věky,
a památka Tvá trvá od
pokolení do pokolení.</p> |
|--|---|

14. Ty vstaneš — a smiluješ
se nad Sionem,
neboť čas jest již slito-
vati se nad ním,
vždyť čas uložený přišel.

15. Vždyť služebníků Tvým
líbí se kameny jeho,
oni litují jeho ssutin!

16. **P**ak budou se báti po-
hané jména Tvého, Ho-
spodine,
a slávy Tvé všiehni krá-
lové zemští,

17. když vzdělá Hospodin
Sion,
a ve slávě své se objeví,

18. nakloniv se k modlitbě
pokořených,
nepohrdaje modlitbou
jejich.

19. **T**o bude zapsáno pro bu-
doucí pokolení,
aby lid, jenž příště stvo-
řen bude, chválil Ho-
spodina,

20. že shlédl se svaté vý-
sosti své,
že popatřil Hospodin
s nebe na zemi,

21. aby vyslyšel vzdychání
uvězněných
a rozvázal ty, kteří
k smrti odsouzeni
byli, —

14. Vstaneš, smiluješ se nad
Sionem,
neboť čas jest již od-
pustiti jemu,
vždyť čas uložený přišel.

15. Vždyť služebníci Tvoji
milují kameny jeho,
litující jeho ssutin!

16. **P**ak budou se báti po-
hané jména Hospodi-
nova,
a slávy Tvé všichni krá-
lové zemští.

17. když vzdělá Hospodin
Sion,
a ve slávě své se objeví,

18. nakloniv se k modlitbě
opuštěného,
nepohrdaje modlitbou
jejich.

19. **T**o bude zapsáno pro bu-
doucí pokolení,
aby lid, jenž příště stvo-
řen bude, chválil Ho-
spodina,

20. že shlédl se svaté vý-
sosti své,
že popatřil Hospodin
s nebe na zemi,

21. aby vyslyšel vzdychání
uvězněných,
a rozvázal ty, kteří
k smrti odsouzeni
byli, —

22. aby hlásali jméno Hospodinovo na Sionu,
a slávu Jeho v Jerusalemě,	22. aby hlásali jméno Jeho na Sionu,
a slávu Jeho v Jerusalemě,
23. když se spolu shromáždí národové
a králové, — aby sloužili Hospodinu.	23. když se spolu shromáždí národové
a králové, aby sloužili Hospodinu.
24. P okud je při síle, říká Jemu každý:
Oznam mi skrovný počet dnů mých!	24. V yčerpal na cestě mou sílu,
ukrátil dnů mých.
25. Neodvolávej mne uprostřed věku mého,

léta Tvá trvají po všecka pokolení! | 25. Říkávám: „Ó Bože, neber mne uprostřed věku mého,
léta Tvá trvají po všecka pokolení! |
| 26. Na počátku založil jsi Ty, ó Hospodine, zemi,
a dílo rukou Tvých jsou nebesa! | 26. Od dávna založil jsi zemi,
a dílo rukou Tvých jsou nebesa! |
| 27. Onať pomínou, Ty pak potrváš,
neboť všecky ty věci stárnou, jako roucho,
Ty je střídáš jako oděv, a ony se střídají! | 27. Onať pomínou, Ty pak potrváš,
všecky ty věci stárnou, jako roucho,
střídáš je jak oděv, a ony se střídají! |
| 28. Ty pak zůstáváš týž,
a léta Tvá nikdy nepřestanou! | 28. Ty pak zůstáváš týž,
a léta Tvá nikdy nepřestanou. |
| 29. Synové služebníků Tvých přijdou se usadit
a símě jejich trvati bude na věky. | 29. Synové služebníků Tvých přijdou bydlet,
a símě jejich před Tebou ostojí. |

Poznámky k žalmu 101. (102.)

Skladatel, obsah a doba. — Svatý pěvec, jehož jména neznáme, pronáší v žalmu tomto jménem ubohých zajatých svých soukmenovců (v. 21.) úpěnlivé prosby za vysvobození ze zajetí Babylonského, jelikož se již blíží doba předpověděná — hlavně prorokem Jeremiášem 25, 12.: „A když se naplní **70 let**, trestati budu na králi Babylonském a na tom národu“, dí Hospodin, — „nepravost jejich, totiž na zemi Chaldejské, a obrátím ji v pustiny věčné“.

29, 10.: „Toto praví Hospodin: Když počne se plnit v Babyloně **70 let**, navštívím vás a uskutečním na vás zaslíbení své potěšitelné, že vás nazpět přivedu na místo toto.“ (Srovnej také proroctví Danielovo, hlava 9. Zárukou zajatcům jest nezlomná víra, že u Boha není žádné změny, že Hospodin zůstává věrným na věky, a protož splní, co slíbil“.

Vysvobozením tímto a opětným zahájením posvátné bohoslužby v Jerusalemě rozšíří se sláva Hospodinova daleko mezi národy.

Dle veršů čtrnáctého a následujících — především verše 20. — byl žalm tento složen ku konci zajetí Babylonského.

v. 4. jako oharek t. j. kousek opáleného dřeva, opalek.

v. 7. smysl jest: jsem osamocen, opuštěn.

v. 9. zaklínají se mnou; říkají totiž: „aby mne Bůh trestal, jako toho“ atd.; viz Jerem. 29, 22.

v. 10. smysl jest: Veliký jest zármutek můj, až mi popel s hlavy na chléb padá a slzy do nápoje kapou; aneb — zármutek jest mi pokrmem a pláč nápojem. Na znamení smutku sypali Hebreové popel neb prst na hlavu. (Viz „Starověda bibl.“ § 92. „Zrušení svazku rodinného úmrtím“.)

v. 14. Nad Sionem = nad Jerusalemem, viz žalm 9¹, 15.

v. 19. To bude zapsáno, — obnovení totiž Siona.

v. 29. Přijdou se usadit nebo bydlet t. j. v zemi zaslíbené, ve své vlasti.

Žalm 102. (103.)

Chvalte Hospodina. Onť jest nejvýš milosrdný.

Překlad latinské Vulgaty.

1. Od Davida.

Chval, duše má, Hospodina,
a vše, co ve mně jest,
svaté jméno Jeho!

2. Chval, duše má, Hospodina,
a nezapomínej na žádné
z dobrodiní Jeho!

3. Neb On odpouští Tobě
všecka tvá provinění,
On uzdravuje všechny ne-
duhy tvé:

4. On vysvobozuje život tvůj
od záhuby,
korunuje tě milostí a mi-
losrdenstvím.

5. On nasycuje dobrými
věcmi žádost tvou,
takže se jako u orlice
mládí tvé obnovuje.

6. **H**ospodin koná sprave-
dlnost,
a právo na ochranu všech
utiskovaných.

7. Mojžíšovi oznámil záměry
své,
synům Israelovým svou
vůli.

8. Hospodin jest milosrdný
a milostivý,
shovívavý a nad míru
laskavý.

9. Nehněvá se ustavičně,
ani nehrozí na věky.

Překlad původního textu
hebrejského.

1. Od Davida.

Chval, duše má, Hospo-
dina,
a vše, co ve mně jest,
svaté jméno Jeho!

2. Chval, duše má, Hospo-
dina,
a nezapomínej na žádné
z dobrodiní Jeho!

3. Neb On odpouští Tobě
všecka tvá provinění,
uzdravuje všechny neduhy
tvé:

4. Vysvobozuje život tvůj
od nebezpečí smrti,
korunuje tě milostí a mi-
srdenstvím.

5. Nasycuje dobrými věcmi
žádost tvou,
takže se jako u orlice
mládí tvé obnovuje.

6. **H**ospodin koná sprave-
dlnost,
a právo na ochranu všech
utištěných.

7. Mojžíšovi oznámil záměry
své,
synům Israelovým své
skutky.

8. Hospodin jest milosrdný
a milostivý,
shovívavý a nad míru
laskavý.

9. Nekárá ustavičně,
aniž na věky chová hněv.

10. Nenakládal s námi podle hříchů našich
a neodplácel nám vedle nepravostí našich;
11. **A**nobrž jak jsou vysoko
nebesa nad zemí,
tak účinná jest milost
Jeho u těch, kteří se
Ho bojí.
12. Jak vzdálen jest východ
od západu,
vzdaluje od nás provi-
nění naše.
13. Tak jak se slitovává
otec nad dítkami,
slitovává se Hospodin
nad těmi, kteří se Ho
bojí.
14. **Z**ná zajisté povahu naši,
pamětliv je toho, že
prach jsme.
15. Věk člověka je jako
tráva,
kvete jako — květina
polní;
16. zavane-li vítr přes něj,
již ho*) není,
a nikdo nepozná více
místa jeho.
17. Ale milost Hospodinova
je od věků na věky
s těmi, kteří se Ho bojí,
a spravedlnosti Jeho do-
stává se potomkům po-
tomkův,
18. těm, kteří ostříhají
smlouvy Jeho,
a pamětlivi jsou přiká-
zání Jeho — plníce je.

*) v. 16. „ho“ t. j. květu.

10. Nenakládal s námi podle hříchů našich,
a neodplácel nám vedle nepravostí našich;
11. **A**nobrž jak jsou vysoko
nebesa nad zemí,
tak účinná jest milost
Jeho u těch, kteří se
Ho bojí.
12. Jak vzdálen jest východ
od západu,
vzdaluje od nás provi-
nění naše.
13. Tak, jak se slitovává
otec nad dítkami,
slitovává se Hospodin
nad těmi, kteří se Ho
bojí.
14. **Z**ná zajisté povahu naši,
pamětliv jest toho, že
prach jsme.
15. Věk člověka jest jako
tráva,
kvete jako květina polní,
16. zavane-li vítr přes něj,
již ho*) není,
a nehlásí se k němu již
místo jeho.
17. Ale milost Hospodinova
jest od věků na věky
s těmi, kteří se Ho bojí,
a spravedlnosti Jeho do-
stává se potomkům po-
tomkův,
18. těm, kteří ostříhají
smlouvy Jeho,
a pamětlivi jsou přiká-
zání Jeho, plníce je.

*) v. 16. „ho“ t. j. květu.

19. **H**ospodin postavil trůn svůj na nebesích, a královská moc Jeho panuje nade vším.

20. Chvalte Hospodina všickni andělé Jeho, vy udatní rekové, již plníte rozkazy Jeho, poslušní jsouce hlasu slova Jeho!

21. Chvalte Hospodina všickni zástupové Jeho, služebníci Jeho, již vykonáváte vůli Jeho!

22. Chvalte Hospodina všechna díla Jeho, na všech místech panování Jeho!
Chval, duše má, Hospodina!

19. **H**ospodin postavil trůn svůj na nebesích, a královská moc Jeho panuje nade vším.

20. Chvalte Hospodina andělé Jeho, vy udatní rekové, již plníte rozkazy Jeho, poslušní jsouce hlasu slova Jeho!

21. Chvalte Hospodina všickni zástupové Jeho, služebníci Jeho, již vykonáváte vůli Jeho!

22. Chvalte Hospodina všechna díla Jeho, na všech místech panování Jeho!
Chval, duše má, Hospodina!

Pozuámky k žalmu 102. (103.)

Skladatel, obsah a příležitost. — Původcem této písně děkoslovné jest David. — Oslavuje svrchovanou dobrotivost Boží (1.—5.).

milosrdenství (6.—9.),

milostivost a shovívavost vůči lidem křehkým, rychle pomíjejícím (10.—16.),

stálou a nezměnnou lásku Hospodinovu ke svým ctitelům (17.—19.).

Konečně vybízí anděly a všechno stvoření ku chvále Hospodina, všemohoucího Pána nebes i země (20.—22.).

O příležitosti k sepsání tohoto žalmu nic jistého určití se nedá.

Žalm 103. (104.)

Hymna na oslavu Hospodina, jenž všecko stvořil a vše zachovává.

Překlad latinské Vulgaty.

1. Od Davida.

Chval, duše má, Hospodina!

Hospodine, Bože můj, Ty's nad míru veliký!

slávou a velebností jsi přioděn!

2. Světlem přiodíváš se jako rouchem,
nebesa rozestíráš jako nějakou koženou oponu.

3. Hořejší spižírny jejich stavíš nad vodami,
oblaky svým činíš vozem,
na perutích větrů se vznášíš.

4. Činíš větry — svými posly,
oheň žhoucí svými služebníky.

5. **Z**emi založil jsi na základech její,
nepohne se na věky věkův.

6. Moře ji na způsob roucha pokrývalo,
na horách stály vody.

7. Na pohrození Tvé rozběhly se,
rachotem hromu Tvého byly zaplašeny.

Překlad původního textu hebrejského.

1. **Ch**val, duše má, Hospodina!

Hospodine, Bože můj, Ty's nad míru veliký!

slávou a velebností jsi přioděn.

2. Světlem přiodíváš se jako rouchem,
nebesa rozestíráš jako nějakou oponu.

3. Spižírny své staví nad vodami,
oblaky svým činí vozem,
na perutích větru se vznáší.

4. Činí větry svými posly,
oheň žhoucí svými služebníky.

5. **Z**emi založil na základech její,
nepohne se na věky věkův.

6. Ty's ji mořem jako rouchem pokryl,
na horách stály vody.

7. Na pohrození Tvé rozběhly se,
rachotem hromu Tvého byly zaplašeny.

<p>8. Hory vystupovaly, údolí se snižovala
na místo, které's jim vykázal.</p> <p>9. Položil's jim meze, kterýchž nesmějí překročit,
nesmějí na novo pokrývati země.</p> <p>10. Ty činíš, že v údolích vznikají potoky,

vody mezi horami tekou,</p> <p>11. a napájejí všelikou zvěř polní;
divocí oslové prahnou po ní ve své žízni.</p> <p>12. Při nich bydlí ptactvo nebeské,
vydávajíc hlasy své mezi skalami.</p> <p>13. Ty svlažuješ hory ze svých hořejších zásobáren,
země bývá nasycena úrodou Tvých děl.</p> <p>14. Ty trávě dáváš růsti pro dobytek,
a zeleninám ku potřebě lidstva,
Ty činíš, že země vydává potravu.</p> <p>15. Také víno, jež by obveselovalo srdce člověka;
tvář jeho má se olejem lesknouti,
chléb pak sílu člověka podporovati.</p> | <p>8. Hory vystupovaly, údolí se snižovala
na místo, které's jim vykázal.</p> <p>9. Položil's jim meze, kterýchž nesmějí překročit,
nesmějí na novo pokrývati země.</p> <p>10. Ty činíš, že z vodních pramenů vznikají potoky,

any mezi horami tekou,</p> <p>11. a napájejí všelikou zvěř polní;
divocí oslové uhášejí svou žízeň.</p> <p>12. Při nich bydlí ptactvo nebeské,
vydávajíc hlasy své mezi ratolestmi.</p> <p>13. Ty svlažuješ hory ze svých zásobáren,

země bývá nasycena úrodou Tvých děl.</p> <p>14. Ty trávě dáváš růsti pro dobytek,
a zeleninám ku potřebě lidstva,
by si ze země vydobývalo chleba.</p> <p>15. Také víno, jež by obveselovalo srdce člověka;
tvář jeho má se olejem lesknouti,
chléb pak sílu člověka podporovati.</p> |
|---|---|

<p>16. Nasyceni bývají stro-
mové polní,
i cedrové libanští, které
byl štípil;</p> <p>17. na nichž hnízdí ptáčkové,
čápí hnízdo jest z nich
největší.</p> <p>18. Vysoké ty hory jsou je-
lenům,
skály útočištěm—ježkům.</p> <p>19. Měsíc učinil na ozna-
čení dob časových,
slunce zná svůj západ.</p> <p>20. Když uvodíš tmu, na-
stává noc,
v níž se probíhají vše-
cka zvířata lesní.</p> <p>21. Mladí lvové řvou po lupu,
žádajíce na Bohu po-
krmu sobě.</p> <p>22. Když vychází slunko,
táhnou nazpět,
a v doupatech svých se
ukládají.</p> <p>23. Člověk vychází k dílu
svému
a k práci své až do ve-
čera.</p> <p>24. Jak veliká jsou díla Tvá,
Hospodine!
Ty's je všecka moudře
učinil,
tvorů Tvých je plna
země!</p> | <p>16. Nasyceni bývají stro-
mové Hospodinovi,
cedrové libanští, které
štípil;</p> <p>17. na nichž hnízdí ptáčkové;
na cypřiších mívá čáp
příbytek svůj.</p> <p>18. Vysoké ty hory jsou
kozám divokým
útočištěm, skály — krá-
líkům.</p> <p>19. Měsíc učinil na ozna-
čení dob časových,
slunce zná svůj západ.</p> <p>20. Když uvodíš tmu, na-
stává noc,
v níž se probíhají vše-
cka zvířata lesní.</p> <p>21. Mladí lvové řvou po lupu,
žádajíce na Bohu po-
krmu sobě.</p> <p>22. Když vychází slunko,
táhnou nazpět,
a v doupatech svých se
ukládají.</p> <p>23. Člověk vychází k dílu
svému,
a k práci své až do ve-
čera.</p> <p>24. Jak mnohá jsou díla
Tvá, Hospodine!
Ty's je všecka moudře
učinil,
tvorů Tvých jest plna
země!</p> |
|--|---|

25. Ono moře veliké a rozsáhlé na obě strany;
tam se hemží živočichů
bez počtu,
živočichové malí i velicí;

26. tam plovou lodi,
onen velryb, jehož jsi stvořil,
aby si v něm pohrával:

27. Ti všichni čekají na Tebe,
bys jim časem svým potravu uštědřil.

28. Ty jim dáváš, oni sbírají,
Ty otvíráš ruku svou,
oni se dosyta nakrmí
věcmi dobrými.

29. Odvracuješ-li však tvář svou —
lekají se,
odjímáš-li jim dechu —
umírají
a v prach svůj se navracejí.

30. Vysíláš-li jim dechu svého —
rodí se,
a Ty obnovuješ tvářnost země.

31. Sláva Hospodinova trvá na věky,
Hospodin se nad skutky svými raduje.

32. Pohlédne-li na zemi —
ona se zachvívá,
dotkne-li se hor — kouří se z nich.

25. Ono moře veliké, rozsáhlé na obě strany;
tam se hemží živočichů
bez počtu,
živočichové malí i velicí;

26. tam plovou lodi,
velryb, jehož jsi stvořil,
aby si v něm pohrával:

27. Ti všichni čekají na Tebe,
bys jim časem svým potravu uštědřil.

28. Ty jim dáváš, oni sbírají,
Ty otvíráš ruku svou,
oni se do syta krmí
věcmi dobrými.

29. Skrýváš-li tvář svou —
lekají se;
odjímáš-li jim dechu —
umírají,
a v prach svůj se navracejí.

30. Vysíláš-li jim dechu svého —
rodí se,
a Ty obnovuješ tvářnost země.

31. Sláva Hospodinova trvá na věky,
Hospodin se nad skutky svými raduje.

32. Pohlédne-li na zemi —
ona se zachvívá,
dotkne-li se hor — kouří se z nich.

<p>33. Zpívati chci Hospodinu,
dokud budu živ,
opěvovati chci Boha
svého, dokud mne stá-
vati bude.</p> <p>34. Kéž se Jemu zalíbí mé
rozjímání,
plesám nad Hospodinem!</p> <p>35. Nechať vyhynou se země
hříšníci,
nechať není bezbožníků
více!
Chval, duše má, Hospo-
dina!</p> | <p>33. Zpívati chci Hospodinu,
dokud budu živ,
opěvovati chci Boha,
dokud mne stávati bude.</p> <p>34. Kéž se Jemu zalíbí mé
rozjímání,
plesám nad Hospodinem!</p> <p>35. Nechať vyhynou se země
hříšníci,
nechať není bezbožníků
více!
Chval, duše má, Hospo-
dina! Alleluja!</p> |
|--|--|

Poznámky k žalmu 103. (104.)

Skladatel, obsah a čas. — Věstec svatý, jehož jméno neznámo, velebí tímto velmi vznešeným hymnem Boha stvořitele a zachovávatele všehomíra.

O čase, kdy žalm tento povstal, nic určitého není známo.

v. 11. Divoci oslové; viz „Starověda bibl.“ § 82. „Dobytek pastýřských kočovníků“. (Poznámka.)

v. 15. olejem má se tvář jeho lesknouti; viz „Starověda bibl.“ § 79. „Zahradnictví“.

Žalm 104. (105.)

Hymna na poděkování Hospodinu za zá-
zračnou ochranu lidu vyvoleného.

Překlad latinské Vulgaty.

Hallelujah.

1. **Ch**valte Hospodina a vzý-
vejte jméno Jeho,
hlásejte mezi národy
skutky Jeho!

**Překlad původního textu
hebrejského.**

1. **Ch**valte Hospodina, vzý-
vejte jméno Jeho,
hlásejte mezi národy
skutky Jeho!

2. Zpívejte Jemu a hrajte Mu,
rozjímejte všecky zázraky
Jeho!

3. Honoste se svatým Jeho
jménem,
vesel se srdce hledajících
Hospodina!

4. Hledejte Hospodina a
buďte stálí,
hledejte ustavičně tváře
Jeho!

5. Pamětlivi buďte divů Jeho,
kteréž činil,
zázraků Jeho a soudův
úst Jeho!

6. Vy, símě Abrahama, slu-
žebníka Jeho,
potomci Jakobovi, vyvo-
lenci Jeho!

7. **On**, Hospodin, jest Bůh
náš,
po vší zemi jdou soudové
Jeho.

8. On pamatuje věčně na
svou smlouvu,
na slovo, kteréž potvrdil
na tisíc věků;

9. na to, co uzavřel s Abra-
hamem,
a na přísahu, kterouž uči-
nil Isákovi,

2. Zpívejte Jemu, opěvujte
Jeho,
rozjímejte všecky zázraky
Jeho!

3. Honoste se svatým Jeho
jménem,
vesel sa srdce hledajících
Hospodina!

4. Hledejte Hospodina a
slávy Jeho,
hledejte ustavičně tváře
Jeho!

5. Pamětlivi buďte divů Jeho,
kteréž činil,
zázraků Jeho a soudův
úst Jeho!

6. Vy, símě Abrahama, slu-
žebníka Jeho,
potomci Jakobovi, vyvo-
lenci Jeho!

7. **On**, Hospodin, jest Bůh
náš,
po vší zemi jdou soudové
Jeho.

8. On pamatuje věčně na
svou smlouvu,
na slovo, kteréž potvrdil
na tisíc věků;

9. na to, co uzavřel s Abra-
hamem,
a na přísahu, kterouž uči-
nil Isákovi,

10. a což ustanovil Jakobovi
za zákon,
a Israelovi za věčnou
smlouvu,
11. řka: „Tobě dám zemi
Kananejskou
za podíl dědictví va-
šeho.“
12. **K**dyž jich ještě na počet
bylo málo,
málo jenom, a byli v ní
pohostinu;
13. když přicházeli od ná-
roda k národu,
z jednoho království
k jinému lidu:
14. nedopustil žádnému utla-
čovati jich,
a káral pro ně krále:
15. „Nedotýkejte se poma-
zaných mých,
a neubližujte mým pro-
rokům!“
16. **▲** přivolal do země hlad,
všelikou podporu výživy
odňal,
17. poslal před nimi muže
jednoho,
za služebníka prodán
byl Josef;
18. pouty sevřeli nohy jeho,
do okovů přišla osoba
jeho;
19. až do té doby, kdy se
vyjevilo slovo jeho,
až ho slovo Hospodi-
novo osvědčilo,

10. a což ustanovil Jakobovi
za zákon,
Israelovi za věčnou
smlouvu,
11. řka: „Tobě dám zemi
Kananejskou
za podíl dědictví va-
šeho.“
12. **K**dyž jich ještě na počet
bylo málo,
málo jenom, a byli v ní
pohostinu;
13. když přicházeli od ná-
roda k národu,
z jednoho království
k jinému lidu;
14. nedopustil žádnému utla-
čovati jich,
a káral pro ně krále:
15. „Nedotýkejte se poma-
zaných mých,
a neubližujte mým pro-
rokům!“
16. **▲** přivedl na zemi hlad,
všelikou podporu výživy
odňal,
17. poslal před nimi muže
jednoho,
za služebníka prodán
byl Josef;
18. pouty sevřeli nohy jeho,
do okovů přišel;
19. až do té doby, kdy se
vyjevilo slovo jeho,
až ho slovo Hospodi-
novo osvědčilo,

20. poslal král a rozvázal
jej
panovník národův a pro-
pustil jej;

21. ustanovil ho pánem
domu svého
a panovníkem všeho
vladařství svého,

22. aby vládl nad knížaty
jeho podle své libosti
a moudrostí vyučoval —
starosty jeho.

23. Potom přišel Israel do
Egypta,
a Jakob byl pohostinu
v zemi Chamově.

24. I rozmnožil lid svůj ná-
ramně
a učinil jej mocnějším
nad protivníky jeho.

25. **D**opustil, že se převrá-
tilo srdce těchto tak,
že v nenávisti měli lid
Jeho,
že lstivě ukládali slu-
žebníkům Jeho.

26. Poslal Mojžíše, služeb-
níka svého,
Arona, kteréhož vyvolil.

27. Těm dal moc, činiti mezi
nimi divy Jeho,
a zázraky v zemi Cha-
mově.

28. Poslal tmu a zatmělo se,
nedopustilť, aby se vypl-
nila slova Jeho.

20. poslal král a rozvázal
jej
panovník národův a pro-
pustil jej;

21. ustanovil ho pánem
domu svého
a panovníkem všeho
vladařství svého,

22. aby vládl nad knížaty
jeho podle své libosti,
a moudrostí vyučoval
starosty jeho.

23. Potom přišel Israel do
Egypta,
a Jakob byl pohostinu
v zemi Chamově.

24. I rozmnožil lid svůj ná-
ramně,
a učinil jej mocnějším
nad protivníky jeho.

25. **P**řevrátil srdce těchto
tak, že v nenávisti měli
lid Jeho,

že lstivě ukládali slu-
žebníkům Jeho.

26. Poslal Mojžíše, služeb-
níka svého,
Arona, kteréhož vyvolil.

27. Ti činili mezi nimi divy
Jeho,
a zázraky v zemi Cha-
mově.

28. Poslal tmu a zatmělo se,
a neodporovali rozka-
zům Jeho.

29. Obrátil vody jejich
v krev,
a ryby v nich zmořil.
30. Země jejich vydala žáby,
ty byly i v pokojích
králových.
31. Řekl, a objevily se psí
mouchy,
a komáři ve všech kon-
činách jejich.
32. Dopustil na ně krupobití
s lijákem,
ohnivé plameny v zemi
jejich.
33. Potloukl jejich réví
a fíkoví,
a zpřerážel stromy
v končinách jejich.
34. Řekl, a přišly kobylky
a saranče; — bylo jich
bez počtu.
35. I sežraly všelikou zeleň
v zemi jejich,
snědly také polní úrodu
jejich.
36. Pak pobil všecko prvo-
rozené v zemi jejich,
prvotiny všeliké síly
jejich.
37. Na to vyvedl je se stří-
brem a zlatem,
a nebylo v pokolení je-
jich nemocného.
38. Egypt radoval se z od-
chodu jejich,
neboť obešla jej hrůza
před nimi.

29. Obrátil vody jejich
v krev,
a ryby v nich zmořil.
30. Země hemžila se žabami,
byly i v pokojích krá-
lových.
31. Řekl, a objevily se psí
mouchy,
komáři ve všech konči-
nách jejich.
32. Dopustil na ně krupobití
s lijákem,
ohnivé plameny v zemi
jejich.
33. Potloukl jejich réví
a fíkoví,
a zpřerážel stromy
v končinách jejich.
34. Řekl, a přišly kobylky
a saranče; bylo jich bez
počtu.
35. I sežraly všelikou zeleň
v zemi jejich,
a snědly polní úrodu
jejich.
36. Pak pobil všecko prvo-
rozené v zemi jejich,
prvotiny všeliké síly
jejich.
37. Na to vyvedl je se stří-
brem a zlatem,
a nebylo v pokolení je-
jich nemocného.
38. Egypt radoval se z od-
chodu jejich,
neboť obešla jej hrůza
před nimi.

39. **R**oztáhl oblak, by jim
byl záclonou,
oheň pak, aby jim osvě-
coval noc.

40. Žádali, a dostavily se
křepelky,
a chlebem nebeským je
sytil.

41. Otevřel skálu, i vyšla
voda,
valila se veletokem po
stepích.

42. **N**eboť byl pamětliv sva-
tého slova svého,
jež byl dal Abrahamovi,
služebníku svému.

43. Takto tedy vyvedl lid
svůj v radosti,
s plesáním své vyvolené,

44. a dal jim země pohanův,
a oni zabrali výdělek
národův,
aby ostríhali ustanovení
Jeho,
a zachovávali zákon
Jeho.

39. **R**oztáhl oblak, by byl
záclonou,
oheň pak, aby osvěcoval
noc.

40. Žádali, a přivedl kře-
pelky,
a chlebem nebeským je
sytil.

41. Otevřel skálu, i vyšla
voda,
valila se veletokem po
stepích.

42. **N**eboť byl pamětliv sva-
tého slova svého,
jež byl dal Abrahamovi,
služebníku svému.

43. Takto tedy vyvedl lid
svůj v radosti,
s plesáním své vyvolené,

44. a dal jim země národův,
a oni obdrželi výdělek
národův,
aby ostríhali ustanovení
Jeho,
a zachovávali přikázání
Jeho.
Hallelujah!

Poznámky k žalmu 104. (105.)

Skladatel, obsah a čas. — Svatý pěvec opěvuje dobrodiní, jakáž Bůh Hospodin uštědřiti ráčil národu vyvolenému od časů Abrahamových až po vydobytí země Kanaanské.

Prvá část žalmu tohoto (v. 1.—15.) nachází se též v I. knize Par. 16, 8.—22., kde se výslovně (v. 7.) jmenuje původcem jeho David; — odtud má se za to, že

- a) buď v I. knize Par. hl. 16. není zpěv úplný,
 b) buď že poslední verše tohoto žalmu (16.—45.)
 byly od nějakého neznámého v čase pozdějším
 připojeny.

Srovnej též poznámku k žalmu 95. Vulgaty.

v. 32. ohnivé plameny t. j. blesky.

v. 34. Kobyly — saranče; viz „Starověda bibl.“
 § 12. „Pohromy země Palestinské“.

Hallelujah jest slovo hebrejské a zní česky:
 „Chvalte Hospodina“.

Žalm 105. (106.)

Hospodin zůstal věrným lidu svému
 nevděčným.

Překlad latinské Vulgaty.	Překlad původního textu hebrejského.
1. H allelujah! Chvalte Hospodina, neboť jest dobrotivý, neboť na věky trvá milost Jeho!	1. H allelujah! Chvalte Hospodina, neboť jest dobrotivý, neboť na věky trvá milost Jeho!
2. Kdož vylíčí veleskutky Hospodinovy, a kdož vypraví všecku chválu Jeho?	2. Kdož vylíčí veleskutky Hospodinovy, a kdož vypraví všecku chválu Jeho?
3. Blaze těm, kteříž ostříhají práva, a konají spravedlnost kaž- dého času!	3. Blaze těm, kteříž ostříhají práva, tomu, kdož koná sprave- dlnost každého času!
4. Pamatuj na nás, Hospo- dine, pro lásku k lidu svému, přispěj nám pomocí svou!	4. Pamatuj na mne, Hospo- dine, pro lásku k lidu svému, přispěj mi pomocí svou!

<p>5. abychom patřiti mohli
na štěstí svých vyvo-
lených,
abychom se radovati
mohli z radosti lidu
Tvého,
abys zveleben byl s Tvým
dědictvím.</p> <p>6. Zhřešili jsme — jak ot-
cové naši,
neprávě jsme činili, bez-
božnosti jsme se do-
pouštěli.</p> <p>7. Otcové naši v Egyptě
nedbali zázraků Tvých,
nebyli pamětlivi množ-
ství milostí Tvých,
a vzbouřili se, když při-
cházeli k moři, k moři
rudému.</p> <p>8. Ale On vysvobodil je
pro jméno své,
aby proslavil moc svou.</p> <p>9. Pohrozilť rudému moři,
a ono vyschlo,
i vedl je přes hlubiny
mořské jako suchou
zemí.</p> <p>10. I vyvedl je z moci ne-
návistníků,
a vymanil je z ruky ne-
přítele.</p> <p>11. Voda totiž pokryla pro-
následovatele jejich,
ani jediného z nich ne-
zůstalo.</p> | <p>5. abych patřiti mohl na
štěstí Tvých vyvole-
ných,
abych se radovati mohl
z radosti lidu Tvého,

abych zveleben byl
s Tvým dědictvím.</p> <p>6. Zhřešili jsme jak ot-
cové naši,
neprávě jsme činili, bez-
božnosti jsme se do-
pouštěli.</p> <p>7. Otcové naši v Egyptě
nedbali zázraků Tvých,
nebyli pamětlivi množ-
ství milostí Tvých,
a vzbouřili se při moři,
při moři rudém.</p> <p>8. Ale On vysvobodil je
pro jméno své,
aby proslavil moc svou.</p> <p>9. Pohrozil rudému moři,
a ono vyschlo,
i vedl je přes hlubiny
mořské jako suchou
zemí.</p> <p>10. I vysvobodil je z moci
nenávistníkovy,
a vymanil je z ruky ne-
přátelské.</p> <p>11. Voda totiž pokryla pro-
následovatele jejich,
ani jediného z nich ne-
zůstalo.</p> |
|---|--|

12. Tu uvěřili slovům Jeho,
a zpívali chválu Jeho.

13. **Br**zo zapomněli skutků
Jeho,
a nečekali na usnešení
Jeho.

14. Roztoužiliť se pochotí
na poušti,
a pokoušeli Boha v kra-
jině bezvodé.

15. I dal jim, čeho se jim
zachtělo,
a dopustil, že se pře-
sytili.

16. Popouzeli pak Mojžíše
v ležení,
Arona, kněze Hospodi-
nova.

17. I otevřela se země a po-
žřela Datana
i pohřbila rotu Abira-
movu.

18. I vzňal se oheň ve sboru
jejich,
plamen spálil bezbož-
níky.

19. Udělali tele na Horebě,
a klaněli se před sli-
tinou!

20. i zaměnili slávu svou
za podobiznu býčete,
jež jídá trávu.

21. Zapomněli na Boha, vy-
svoboditele svého,
Jenž veliké věci vykonal
v Egyptě,

12. Tu uvěřili slovům Jeho,
a zpívali chválu Jeho.

13. **Br**zo zapomněli skutků
Jeho,
nečekali na usnešení
Jeho.

14. Roztoužiliť se pochotí
na poušti,
a pokoušeli Boha na pu-
stinách.

15. I dal jim, čeho se jim
zachtělo,
a dopustil, že hubenělo
tělo jejich.

16. Záviděli pak Mojžíšovi
v ležení,
Aronovi, knězi Hospodi-
novu.

17. I otevřela se země a po-
žřela Datana
i pohřbila rotu Abira-
movu.

18. I vzňal se oheň ve sboru
jejich,
plamen spálil bezbož-
níky.

19. Udělali tele na Horebě,
a klaněli se před sli-
tinou,

20. i zaměnili slávu svou
za podobiznu býčete,
jež jídá trávu.

21. Zapomněli na Boha, vy-
svoboditele svého,
Jenž veliké věci vykonal
v Egyptě.

22. zázraky v zemi Chámově,
hrůzy při rudém moři.

23. Tu byl by si On umínil
zahubiti je,
kdyby se nebyl Mojžíš,
vyvolený Jeho,
v roztržce té postavil
před obličej Jeho,
by odvrátil hněv Jeho od
hrozící jim záhuby.

24. **A** za nic si nevážili žá-
doucí země,
nevěříce Jeho slovu.

25. A reptajíce ve stanech
svých,
neposlouchali hlasu Ho-
spodinova.

26. Protož pozdvihnul ruky
své, přísáhl jim,
že je rozmetá po poušti,

27. že rozptýlí sítě jejich
mezi pohany,
a že rozpráší je po ze-
mích.

28. Zasvětili se Beel-Fego-
rovi,
a jedli oběti bezživot-
ných.

29. Dráždili pak Jej skutky
svými,
i objevila se veliká rána
mezi nimi.

30. Tu povstal Finees a
ukojil Ho,
i přestala rána ta;

22. zázraky v zemi Chámově,
hrůzy při rudém moři.

23. Tu umínil si On zahu-
biti je,
kdyby Mojžíš, vyvolený
Jeho,
nebyl se v roztržce té po-
stavil před obličej Jeho,
by odvrátil hněv Jeho od
hrozící záhuby.

24. **I** opovrhovali zemí roz-
košnou,
nevěříce Jeho slovu.

25. A reptajíce ve stanech
svých,
neposlouchali hlasu Ho-
spodinova.

26. Protož pozdvihnul ruky
své, přísáhl jim,
že je rozmetá po poušti,

27. že rozptýlí sítě jejich
mezi pohany,
a že rozpráší je po ze-
mích.

28. Zavěsili se na modlu
Baal-Peor,
a jedli oběti bezživot-
ných.

29. Dráždili pak Hospodina
skutky svými,
i objevila se rána mezi
nimi.

30. Tu povstal Pinchas a
pomstu vykonal,
i přetržena jest rána ta;

<p>31. a to jest mu počteno za
spravedlnost,
od pokolení do pokolení
až na věky.</p> <p>32. Také dráždili Ho při
vodách sváru,
až se i Mojžíšovi pro ně
zle vedlo;</p> <p>33. neboť roztrpčili mysl
jeho tak,
že nerozvážně promluvil
ústý svými.</p> <p>34. Nevyplenili národů,
o kterýchž jim Hospodin
byl poručil;</p> <p>35. ale smísili se s těmi
pohany,
a naučili se skutkům
jejich.</p> <p>36. I sloužili modlám jejich,
a ty stály se jim osidlem.</p> <p>37. Obětovali také syny své
a dcery své bohům smy-
šleným.</p> <p>38. I vylévali krev nevinnou,
krev synů svých a dcer,
kteréž obětovali modlám
Kanaanským,
takže poskvrněna jest
země tím vražděním.</p> <p>39. Tak poskvrněna byla
skutky jejich,
neboť zpronevěřili se
zbrodněmi svými.</p> | <p>31. a to jest mu počteno za
spravedlnost,
od pokolení do pokolení
až na věky.</p> <p>32. Také popudili hněv Jeho
při vodách sváru,
až se i Mojžíšovi pro ně
zle vedlo;</p> <p>33. neboť vzpírali se vůli
jeho,
takže nerozvážně pro-
mluvil ústy svými.</p> <p>34. Nevyplenili národů,
o kterýchž jim Hospodin
byl poručil;</p> <p>35. ale smísili se s těmi
pohany,
a naučili se skutkům
jejich.</p> <p>36. I sloužili modlám jejich,
a ty byly jim osidlem.</p> <p>37. Obětovali syny své
a dcery své — bohům
smyšleným.</p> <p>38. I vylévali krev nevinnou,
krev synů svých a dcer,
kteréž obětovali modlám
Kanaanským,
takže poskvrněna jest
země tím vražděním.</p> <p>39. I poskvrnili se skutky
svými,
a zpronevěřili se činy
svými.</p> |
|---|---|

40. Protož rozpálil se Hospodin hněvem na lid svůj,
a vzal v ošklivost dědictví své.
41. Vydal je v ruce pohanů;
i panovali nad nimi nenávistníci jejich.
42. A utiskali je nepřátelé jejich,
i jsou pokořeni pod rukou jejich.
43. Mnohokrát je vysvobodil,
oni však vzpouzeli se proti Němu smýšlením svým,
a protož sklesli svou vlastní vinou.
44. **A**však On vzhlédl na soužení jejich,
když uslyšel jejich volání,
45. i rozpomenul se na smlouvu svou,
a slitoval se podle hojné milosti své,
46. i dal jim dojít smilování,
u všech, kteříž je zajali.
47. **V**ysvobod' nás, Hospodine, Bože náš,
a shromáždi nás z těch pohanů,
abychom slavili svaté jméno Tvé,
a honosili se chválou Tvou.

40. Protož rozpálil se Hospodin hněvem na lid svůj,
a vzal v ošklivost dědictví své.
41. Vydal je v ruce pohanů;
i panovali nad nimi nenávistníci jejich.
42. A utiskali je nepřátelé jejich,
i jsou pokořeni pod rukou jejich.
43. Mnohokrát je vysvobodil,
oni však vzpouzeli se proti Němu smýšlením svým,
a protož sklesli svou vlastní vinou.
44. **A**však On vzhlédl na soužení jejich,
když uslyšel žalostné jejich volání,
45. i rozpomenul se jim na smlouvu svou,
a slitoval se podle hojné milosti své,
46. i dal jim dojít smilování,
u všech, kteříž je do zajetí vedli.
47. **V**ysvobod' nás, Hospodine, Bože náš,
a shromáždi nás z těch pohanů,
abychom slavili svaté jméno Tvé,
a honosili se chválou Tvou!

48. **P**ochválen budiž Hospo-
din, Bůh Israelův,
od věkův až na věky!
na to rciž všecken lid:
„Amen“.
Amen!

48. **P**ochválen budiž Hospo-
din, Bůh Israelův,
od věkův až na věky!
na to rciž všecken lid:
„Amen“.
Hallelujah!

Poznámky k žalmu 105. (106.)

Skladatel, obsah a čas. — Svatý pěvec, jehož jména neznáme — (srovnej v. 47.) — žil za času zajetí Židovského.

Opěvuje dobrodiní, jakáž Bůh Hebreům prokázal od vyjití z Egypta až po věk soudců; ku konci (v. 47.) prosí Boha slovy vzatými ze žalmu Davidova (I. Par. 16, 35.), aby učiniti ráčil, by se lid Jeho vyvolený, nyní mezi národy rozprášený, do vlasti své navrátiti směl.

Poznámka. — Verš 48. (= I. Par. 16, 36.) jest doxologie, kterou se končí čtvrtá kniha žalmů. —

v. 1. „Hallelujah“ viz žalm 104.

v. 15. Přesytili se — a tím hubenělo tělo jejich tak, že zemřeli.

v. 20. Slávu svou t. j. Původce slávy své — pravého Boha svého.

v. 22. země Chamova = Egypt.

v. 28. o modle Baal-Peor viz „Starověda bibl.“ § 67. „Bibličtí bohové pohanů“.

v. 30. „Finees = Pinchas“. — Hebrejská litera „fe“ byla původně znění tvrdého jako české „p“. Poznenáhlu však nabývala znění dyšného jako české „f“. Za dob Eusebia a Jeronyma zněla toliko dyšně. Pozdější Masoreté vyznačili tvrdé znění tečkou do středu písmene kladenou. —

Jak velice vyhýbali Sedmdesátníci LXX. hebrejské hrdelníci „ch = kh“, o tom viz žalm 41., poznámku ku jménu „Korachovci“.

v. 37. Obětovali syny své ... viz „Starověda bibl.“ § 67, 5. „Moloch“.

K n i h a p á t á.

(Žalmy 106.—150.)

Žalm 106. (107.)

Díky Hospodinu za zázračnou pomoc Jeho.

Překlad latinské Vulgaty.

Hallelujah!

1. **C**hvalte Hospodina, neboť
jest dobrotivý,
nebo na věky trvá milost
Jeho!
2. Rcetež, vykoupenci Ho-
spodinovi,
kteréž On vykoupil z ruky
nepřátelské!
a kteréž shromáždil
ze zemí
3. od východu slunce i od
západu,
od severu i od moře!
4. **B**loudili po poušti, krajem
vypráhlým,
nenašli cesty k městu,
kdež by přebývati mohli.
5. Lačněli a žíznili,
i umdlévala v nich duše
jejich.
6. I volali k Hospodinu
v soužení svém;
a On je vytrhl z úzkostí
jejich.
7. A uvedl je na cestu pravou,
aby přišli do města,
v němž by bydleti mohl.

Překlad původního textu hebrejského.

1. **C**hvalte Hospodina, neboť
jest dobrotivý;
nebo na věky trvá milost
Jeho!
2. Rcetež, vykoupenci Ho-
spodinovi,
kteréž On vykoupil z ruky
nepřátelské,
3. a kteréž shromáždil
ze zemí
od východu i od západu,
od severu i od moře!
4. **B**loudili po poušti, po bez-
cestné poušti,
města k přebývání ne-
našli.
5. Lačněli a žíznili,
i umdlévala v nich duše
jejich.
6. I volali k Hospodinu
v soužení svém;
On je vytrhl z úzkostí
jejich.
7. Azavedl je na cestu pravou,
aby přišli do města,
v němž by bydleti mohli.

8. Nechť oslavují Hospodina pro lásku Jeho,
a pro zázraky Jeho k vůli lidem!
9. že nasytil duši žíznivou,
a že duši lačnou nakrmil dobrými věcmi!
10. Seděli totiž ve tmě a ve stínu smrti,
jsouce sevřeni bídou a okovy,
11. protože byli odporovali rozkazům Božím,
a pohrdali usnesením Svrchovaného.
12. I pokořeno jest útrapami srdce jejich;
oni sklesli, a nikdo jim nepomohl.
13. Tu volali k Hospodinu v soužení svém,
On je vytrhl z úzkostí jejich.
14. A vyvedl je ze tmy a ze stínu smrti
a přetrhal pouta jejich.
15. Nechť oslavují Hospodina pro lásku Jeho,
a pro zázraky Jeho k vůli lidem!
16. že rozlámal dvěře měděné,
a závory železné roztříštil.

8. Ó, kéž oslavují Hospodina pro lásku Jeho,
a pro zázraky Jeho k vůli lidem!
9. že nasytil duši žíznivou,
a že duši lačnou nakrmil dobrodiním!
10. Seděli totiž ve tmě a ve stínu smrti,
jsouce sevřeni bídou a železem,
11. protože byli odporovali rozkazům Božím,
a pohrdali usnesením Svrchovaného.
12. On pokořil bídou mysl jejich;
sklesli, a nikdo jim nepomohl.
13. Tu volali k Hospodinu v soužení svém,
On je z úzkostí jejich vysvobodil.
14. Vyvedl je z temnosti a ze stínu smrti,
a přetrhal pouta jejich.
15. Ó kéž oslavují Hospodina pro lásku Jeho,
a pro zázraky Jeho k vůli lidem!
16. že rozlámal dvěře měděné,
a závory železné roztříštil.

17. **P**řijal je k sobě z bludné cesty jejich, nebo pro nepravosti své v trápení byli.

18. Zošklivili si pokrm všeliký, i dospěli až ku branám smrti.

19. Tu volali k Hospodinu v soužení svém, a On je vytrhl z úzkostí jejich.

20. Poslal svůj rozkaz a uzdravil je, a z jam jejich vysvobodil je.

21. Nechť oslavují Hospodina pro lásku Jeho, a pro zázraky Jeho k vůli lidem!

22. Obětující oběti děkovné, a vypravující s plesáním skutky Jeho!

23. **K**teříž se po lodích vydali na moře, provozující obchod na velkých vodách,

24. ti vídali skutky Hospodinovy, a divy Jeho na hlubině (mořské).

25. On chtěl, a strhl se bouřlivý vítr, a zdvihly se vlny jeho.

17. **P**ošetilci museli pro bezbožné jednání své a pro nepravosti své v trápení býti.

18. Duše jejich zošklivila si pokrm všeliký, i dospěli až ku branám smrti.

19. Tu volali k Hospodinu v soužení svém, a On je vytrhl z úzkostí jejich.

20. Poslal svůj rozkaz a uzdravil je, a z jam jejich je vysvobodil.

21. Ó kéž oslavují Hospodina pro lásku Jeho, a pro Jeho zázraky k vůli lidem!

22. Obětující oběti děkovné, vypravující s plesáním skutky Jeho!

23. **K**teříž se po lodích vydali na moře, provozující obchod na velkých vodách,

24. ti vídali skutky Hospodinovy, a divy Jeho na hlubině (mořské).

25. On chtěl, a strhl se bouřlivý vítr, jenž do výše hnal vlny jeho.

26. Vznegli se až k nebesům,
padli až do propasti,
v nebezpečení tom
mřela duše jejich.
27. Točí se a vrávorají jako
opilec,
a všechno umění jejich
bylo v koncích.
28. Tu volali k Hospodinu
v nebezpečení svém,
a On vysvobodil je
z úzkostí jejich.
29. On proměnil bouři v tiché
povětrí,
a vlny mořské umlkly.
30. I radovali se, že umlkly,
a On přivedl je k žá-
doucímu břehu.
31. Nechť oslavují Hospo-
dina pro lásku Jeho,
a pro zázraky Jeho
k vůli lidem!
32. vyvyšující Ho ve shro-
máždění lidu
a velebíce Ho v radě
starostův!
33. On obrátil řeky v poušť,
a prameny vod v suchou
zemi;
34. zemi úrodnou ve slatinu,*)
pro nepravost obyvatelů
její.
35. On proměnil poušť v je-
zera,
a zemi vypráhlou v pra-
meny vod.

*) v. 34. = místo bařinaté.

26. Vznegli se do povětří,
padli do propasti,
v nebezpečení mřela
duše jejich.
27. Točí se a vrávorají jako
opilí,
a všechno umění jejich
bylo v koncích.
28. Tu volali k Hospodinu
v nebezpečení svém,
a On vysvobodil je
z úzkostí jejich.
29. On proměnil bouři v tiché
povětrí,
a vlny mořské umlkly.
30. I radovali se, že umlkly,
a On přivedl je k žá-
doucímu břehu.
31. Ó kéž oslavují Hospo-
dina pro lásku Jeho,
a pro zázraky Jeho
k vůli lidem!
32. vyvyšující Ho ve shro-
máždění lidu,
a velebíce Ho v radě
starostův!
33. On obrátil řeky v poušť,
a prameny vod v suchou
zemi;
34. zemi úrodnou ve slatinu,*)
pro nepravost obyvatelů
její.
35. On proměnil poušť v je-
zera,
a zemi vypráhlou v pra-
meny vod.

*) v. 34. = místo bařinaté.

<p>36. I osadil na ní hladovité,
a oni založili město
k bydlení.</p> <p>37. Osívali pole a štípili vi-
nice,
i získali hojné úrody.</p> <p>38. On jim žehnal, že se
rozmnožili velmi,
a dobytka jejich ne-
umenšil.</p> <p>39. Když jich ubývalo a oni
klesali —
pro utlačování zlých a
pro útrapy,</p> <p>40. vylilo se opovržení na
knížata,
a On dopustil, že blou-
dili po bezcestné poušti.</p> <p>41. Chudého pak zachránil
před nouzí
a rozmnožil rodiny jako
ovce.</p> <p>42. Spravedliví to vidí a ra-
dují se,
a všeliká bezbožnost za-
vívá svá ústa.</p> <p>43. Kdokoli moudrý jest,
nechať těchto věcí šetří,
a bedlivě uvažuje dobro-
diní Hospodinova!</p> | <p>36. I osadil na ní hladovité,
a oni založili město
k bydlení.</p> <p>37. Osívali pole a štípili vi-
nice,
i získali hojné úrody.</p> <p>38. On jim žehnal, že se
rozmnožili velmi,
a dobytka jejich ne-
umenšil.</p> <p>39. Když jich ubývalo a
klesali
pro utlačování, pro
křivdu a útrapy,</p> <p>40. vylil On opovržení na
knížata
a dopustil, že bloudili
po bezcestné poušti.</p> <p>41. Chudého pak zachránil
před nouzí
a rozmnožil rodiny jako
ovce.</p> <p>42. Spravedliví to vidí a ra-
dují se,
a všeliká bezbožnost za-
vívá svá ústa.</p> <p>43. Kdokoli moudrý jest,
nechať těchto věcí šetří,
nechať bedlivě uvažují do-
brodiní Hospodinova!</p> |
|---|---|

Poznámky k žalmu 106. (107.)

Skladatel, obsah a doba. — Svatý pěvec, jeho jména neznáme, povzbuzuje lid vyvolený,

a b y d í k y v z d á v a l B o h u (v. 1.—3.), kterýžto zá-
zračnou pomocí přispěl

na p o u š t i (v. 4.—9.),
v ž a l á ř i a o k o v e c h (v. 10.—16.),
v n e m o c i n e b e z p e č n é (v. 17.—22.),
v d ě s n é b o u ř i m o ř s k é (v. 23.—32.)

— Bohu, Jehož prozřetelnost v osudech království
a národů se jeví (v. 33.—43.).

O době a příležitosti, kdy žalm byl složen, nic ji-
stého udati nelze.

v. 23. O obchodu viz „Starověda bibl.“ § 85.

Žalm 107. (108.)

Vyslyš mne, Hospodine!

Překlad latinské Vulgaty.

1. Píseň žalmová od Davida.
2. **H**otovo jest srdce mé,
ó Bože, hotovo jest srdce
mé!
nuže, chci zpívati a hráti
o Slávě své!
3. Vzlétni, duše má!
probud' se harfo a citaro,
hodlám časně ráno vstáti!
4. Velebiti Tě budu mezi ná-
rody, ó Hospodine,
hudbou budu Tě oslavo-
vati mezi pokoleními,
5. neboť vznešena — nad ne-
besa jest Tvá milost,
a věrnost Tvá až do nej-
zazších oblakův!

Překlad původního textu hebrejského.

1. Píseň žalmová od Davida.
2. **K**lidné jest srdce mé,
ó Bože!
nuže, chci zpívati a hráti,
ó Slávo má!
3. Probud' se harfo a citaro,
hodlám probuditi jitřenku!
4. Velebiti Tě budu mezi ná-
rody, ó Hospodine,
hudbou budu Tě oslavo-
vati mezi pokoleními,
5. neboť vznešena nad ne-
besa jest Tvá milost,
a věrnost Tvá až do nej-
zazších oblakův!

<p>6. Ó, povznes se, ó Bože,
nad nebesa,
a po vší zemi budiž
sláva Tvá!</p> <p>7. Aby vysvobozeni byli
Tvoji milí,
ó, pomoz pravicí svou
a vyslyš mne!</p> <p>8. Bůh slíbil při svatosti
své,
že plesati budu, že děliti
budu Sichem,
že rozměřím údolí
stánků,</p> <p>9. že Gilead jest můj, můj
je Manasse,
a že Efraim jest ochrana
hlavy mé,
že Juda jest — král můj,</p> <p>10. že Moab jest mé očeká-
vané umývadlo,
že na Idumeu položím
obuv svou,
že cizozemci budou mými
přáteli.</p> <p>11. Kdo mne vede k městu
ohrazenému,
kdo mne provází až do
Idumeje?</p> <p>12. Zdaž ne Ty, ó Bože,
jenž jsi zavrhl nás,
a zda nevytáhneš, ó Bože,
s vojsky našimi?</p> | <p>6. Ó, povznes se, ó Bože,
nad nebesa,
a po vší zemi budiž
sláva Tvá!</p> <p>7. Aby vysvobozeni byli
Tvoji milí,
ó, pomoz pravicí svou
a vyslyš mne!</p> <p>8. Bůh slíbil při svatosti
své,
že plesati budu, že děliti
budu Sichem,
že rozměřím údolí
Sukkot,</p> <p>9. že Gilead jest můj, můj
Manasse,
a že Efraim jest přilba
hlavy mé,
že Juda jest žezlo mé,</p> <p>10. že Moab jest mé umý-
vadlo,
že na Idumeu položím
obuv svou,
že zaplesám nad Fili-
steou.</p> <p>11. Kdo mne vede k městu
ohrazenému,
kdo mne provází do
Idumeje?</p> <p>12. Zdaž ne Ty, ó Bože,
jenž jsi zavrhl nás,
a zda nevytáhneš, ó Bože,
s vojsky našimi?</p> |
|---|--|

13. Ó popřej nám pomoci
v soužení,
neboť marna jest pomoc
lidská!

14. S Bohem budeme si po-
čínati udatně,
a On — v nivec přivede
protivníky naše.

13. Ó popřej nám pomoci
proti nepříteli,
neboť marna jest pomoc
lidská!

14. S Bohem budeme si po-
čínati udatně,
Onť pošlape protivníky
naše.

Poznámky k žalmu 107. (108.)

Žalm tento, jehož skladatelem jest dle nápisu David, složen jest ze slov sem tam změněných — ze žalmů 57, 8.—12. a 60, v. 8.—14. (Vulg. 56, 8.—12. a 59, 8.—14.), jichž obsah již naznačen jest. (Viz „Úvod“ čís. 4.)

Kdy byl žalm složen, **n e l z e u r č i t i**.

Žalm 108. (109.)

K l e t b a s t i h n e b e z b o ž n í k a.

Překlad latinské Vulgaty.

1. K službám Božím. —
Žalm Davidův.
2. **B**ože, jehož oslavuji, ne-
odmlčuj se!
neboť otvírají se na mne
ústa bezbožná a lstivá.
3. Mluví proti mne jazykem
lstivým,
a slovy jizlivými mne za-
sypávají,
válčí proti mně bez pří-
činy.

Překlad původního textu hebrejského.

1. Řediteli hudby. — Žalm
Davidův.
- B**ože, jehož oslavuji, ne-
odmlčuj se!
2. neboť otvírají na mne
ústa bezbožná a lstivá,
mluvili na mne jazykem
prolhaným.
3. Slovy jizlivými mne za-
sypali,
válčili proti mně beze vší
příčiny.

4. Místo, aby mne milovali,
brojí proti mně,
já však se modlím.	4. Místo, aby mne milovali,
brojí proti mně,
já však se jen modlím.
5. Odplacují se mi zlým
za dobré
a nenávisť za lásku
mou.	5. Odplacují se mi zlým
za dobré
a nenávisť místo lásky
ke mně.
6. D opusť na něho odboj-
níka,
jenž by se postavil jako
žalobník jemu po pra-
vici!	6. D opusť na něho odboj-
níka,
jenž by se postavil jako
žalobník jemu po pra-
vici!
7. Když před soudem stane,
ať vyjde odsouzen,
a modlitba jeho poklá-
dejž se mu za hřích!	7. Když před soudem stane,
ať vyjde odsouzen,
a modlitba jeho poklá-
dejž se mu za hřích!
8. Ukrácení budťež dnové
jeho,
a úřad jeho obdržiž jiný!	8. Ukrácení budťež dnové
jeho,
a úřad jeho obdržiž jiný!
9. Děti jeho budťež sirotky,
a žena jeho vdovou!	9. Děti jeho budťež sirotky,
a žena jeho vdovou!
10. Děti jeho potulujťež se
neustále a žebřetež —
vyhnání byvše z příbytků
svých!	10. Děti jeho potulujťež se
neustále a žebřetež,
po žebrotě chodťež da-
leko od rozvalených
příbytků svých!
11. L ichvář přehledejž ve-
škeré jmění jeho,
a cizinci rozchvaťtež jeho
výdělek!	11. ○ sidla kladiž lichvář ve-
škerému jmění jeho,
a cizinci rozchvaťtež jeho
výdělek!
12. Ať nemá nikoho, kdož
by mu pomohl,
a žádného, kdož by se
smiloval nad sirotky
jeho!	12. Ať nemá nikoho, kdož
by mu lásku zachoval,
a žádného dobrodince
sirotci jeho!

13. Potomstvo jeho budiž vyhubeno,
v prvním pokolení budiž vyhlazeno jméno jeho!
14. V paměti zůstaniž před Hospodinem provinění předků jeho;
a hřích matky jeho ne-
budiž shlazen!
15. Navždy zůstaňtež*) před Hospodinem,
a vyhlazena budiž pa-
mátka jejich ze země!
16. **P**rotože nepomyslel na to, prokazovati lásku,
17. a že pronásledoval člo-
věka chudého a nu-
zného,
a na mysli skleslého, —
chtěje ho usmrtiti.
18. Milovalť kletbu, — ona
ho nyní stihne;
požehnání nechtěl, —
ono se tedy vzdálí od
něho.
Oblékal se v kletbu, ja-
koby v roucho; —
vnikla tedy, jako voda,
do útroby jeho,
a jako olej, do jeho kostí.
19. Ona zůstaniž mu jako
oděv, do něhož se za-
haluje,
a jako pás, kterým se
vždy přepasuje.

*) v. 15. t. j. provinění předkův.

13. Potomstvo jeho budiž vyhubeno,
v druhém pokolení budiž vyhlazeno jméno jeho!
14. V paměti zůstaniž před Hospodinem provinění předků jeho,
a hřích matky jeho ne-
budiž shlazen!
15. Navždy zůstaňtež*) před Hospodinem,
a On vyhladiž památku
jejich ze země!
16. **P**rotože nepomyslel na to, prokazovati lásku,
a že pronásledoval člo-
věka chudého a nu-
zného,
a na mysli skleslého, —
chtěje ho usmrtiti!
17. Miloval kletbu — ona ho
nyní stihla;
požehnání nechtěl, —
ono se tedy vzdálilo
od něho.
18. Oblékal se v kletbu, ja-
koby ve své roucho,
vnikla tudíž, jako voda,
do útroby jeho,
a jako olej, do jeho kostí.
19. Ona zůstaniž mu jako
oděv, do něhož se za-
haluje,
a jako pás, kterým se
vždycky přepasuje.

*) v. 15. t. j. provinění předkův.

<p>20. To budiž odměnou od
Hospodina mým utr-
hačům,
a těm, kteří zlé věci
proti mne mluví!</p> <p>21. Ty pak, Hospodine, Pane,
zastaň se mne pro
jméno své,
vždyť líbezná jest láska
Tvá; — vysvobod'
mne!</p> <p>22. Jsem zajisté utištěn
a nuzen,
a raněno jest srdce mé
v útrobě mé.</p> <p>23. Ztrácím se jako stín,
když se nachyluje,
bývám plašen — jako
kobylinky.</p> <p>24. Kolena má postem kle-
sají,
a tělo mé hubení pro
nedostatečný olej.</p> <p>25. I jsem jim na posměch;
vidívají mne a potřásají
hlavami svými.</p> <p>26. Pomož mně, Hospodine,
Bože můj!
vysvobod' mne podle mi-
losti své!</p> <p>27. Oni pak nechať poznají,
že jest to ruka Tvá,
že jsi Ty, Hospodine, to
učinil!</p> | <p>20. To budiž odměnou od
Hospodina mým pro-
tivníkům,
a těm, kteříž křivě
na mne mluví!</p> <p>21. Ty pak, Hospodine, Pane,
zastaň se mne pro
jméno své!
vždyť dokonalá jest
láska Tvá; — vysvo-
bod' mne!</p> <p>22. Jsem zajisté utištěn
a nuzen,
a raněno jest srdce mé
v útrobě mé.</p> <p>23. Ztrácím se jako stín,
když se nachyluje,
bývám plašen — jako
kobylinky.</p> <p>24. Kolena má postem kle-
sají,
a tělo mé hubení, jest
bez tuku.</p> <p>25. I jsem jim na posměch;
vidívají mne, potřásají
hlavami svými.</p> <p>26. Pomož mně, Hospodine,
Bože můj!
vysvobod' mne podle mi-
losti své!</p> <p>27. Oni pak nechať poznají,
že jest to ruka Tvá,
že jsi Ty, Hospodine, to
učinil!</p> |
|--|---|

<p>28. Oni vynášejí kletbu, Ty však žehnáš;
zahanbeni budou, kteříž proti mně povstávají,
ale služebník Tvůj se rozveselí.</p> <p>29. Potupa budiž oděvem utrhačů mých,
ať se zahalují hanbou, jakoby rouchem svým!</p> <p>30. Velice chci slaviti Hospodina ústy svými,
a velebiti Jej ve shromáždění valném,</p> <p>31. protože se postavil chudému po pravici,
aby mne vysvobodil od těch, kteří mne pronásledují.</p> | <p>28. Oni vynášejí kletbu, Ty však žehnáš,
vzpouzejí se, doznají ale zahanbení,
a služebník Tvůj se rozveselí.</p> <p>29. Potupa budiž oděvem protivníků mých,
ať se zahalují hanbou, jakoby rouchem svým!</p> <p>30. Velice chci slaviti Hospodina ústy svými,
a velebiti Jej ve shromáždění valném,</p> <p>31. protože se postavil chudému po pravici,
aby ho vysvobodil od těch, kteříž odsuzují duši jeho.</p> |
|---|---|

Poznámky k žalmu 108 (109.)

Skladatel, obsah, doba. — Svatý pěvec — David předpovídá, co bezbožné a jejich potomky dle Zákona (Deut. 27. a 28.) očekává.

Nelze určit, složil-li David žalm tento proti nepřítelům svým při dvoře Saulově, či (srovnej v. 8.) proti Achitofelovi neb proti Simeim'u (II. Sam. 16, 5. 13.).

P o z n á m k a. K vůli správnému výkladu veršů 6.—15., 19.—20. a 29. viz „Úvod“ č. 18.—27. „Žalmy zloprejné“.

v. 1. „K službám Božím“ viz žalm 4.

v. 6. Žalobník stával obžalovanému po pravici; viz „Starověda bibl.“ § 103. „Soudnictví Hebreův“.

v. 19. jako oděv a jako pás; smysl jest: kletba budiž s ním nerozlučna, přilehej, dolehej vždy na něho.

v. 31. postavil se chudému po pravici t. j. zastal se ho.

Žalm 109. (110.)

Vítězný boj Spasitele, krále a zároveň kněze.

Překlad latinské Vulgaty.

Žalm Davidův.

1. **Ř**ekl Hospodin Pánu mému:
„Zasedni po pravici mé,
dokudž nepoložím nepřá-
tel Tvých
za podnože nohou Tvých!“
2. **P**rávomocné žezlo Tvé
vztáhne Hospodin ze
Sionu:
„Panuj uprostřed nepřátel
svých!“
3. **S** Tebou jest panování
ode dne válečné výpravy
v ozdobě svaté;
z lůna před denicí zplo-
dil jsem Tě.
4. **P**řisáhl Hospodin, a ne-
bude toho želeť:
„Ty budiž knězem na věky
podle řádu Melchisede-
chova!“

Překlad původního textu hebrejského.

Žalm Davidův.

1. **Ř**ekl Hospodin Pánu mému:
„Zasedni po pravici mé,
dokudž nepoložím nepřá-
tel Tvých
za podnože nohou Tvých!“
2. **P**rávomocné žezlo Tvé
vztáhne Hospodin ze
Sionu:
„Panuj uprostřed nepřátel
svých!“
3. **L**id Tvůj nadšen jest
v den válečné výpravy
Tvé v ozdobě svaté,
ranním jitem jako rosa
dostaví se k Tobě —
mladé mužstvo Tvé.
4. **P**řisáhl Hospodin, a ne-
bude toho želeť:
„Ty budiž knězem na věky
podle řádu Melchisede-
chova!“

5. **Pán** po pravici Tvé
potírá v den hněvu svého
krále,

6. koná soud mezi pohany,
činí porážku úplnou,
potírá hlavy v širém
kraji.

7. Z potoka při cestě pije,
a protož povznáší hlavu.

5. **Pán** po pravici Tvé
potírá v den hněvu svého
krále,

6. koná soud mezi pohany,
plno jest tu mrtvol,
potírá hlavy v širém
kraji.

7. Z potoka při cestě pije,
a protož povznáší hlavu.

Poznámky k žalmu 109. (110.)

Skladatel, obsah a příležitost. — Královský pěvec — David — opěvuje vítězný boj Messiáše, krále a zároveň kněze podle řádu starověkého Melchisedecha.

Není pochyby, že v tomto žalmu výhradně se opěvuje Messiáš. To potvrzuje také Kristus Pán sám (Mat. 22, 41.—46.)

a sv. Apoštolové: Petr (Skutk. Ap. 2, 34.) i Pavel (I. Kor. 15, 20., Efes. 1, 20.—22., Žid. 1, 13.).

Za tou příčinou vykládají jej sv. Otcové jednohlasně o Messiáši.

I staří Židé tvrdili, že David tímto žalmem opěvuje radostné šíření se říše Messiášovy.

Příležitostí bylo bez pochyby ono příslibení o věčném trvání trůnu Davidova (II. Sam. 2, 7. . . . a I. Par. 17.; viz žalm 2. „příležitost“). Toto srovnával král David se sliby, učiněnými Abrahamovi, Isákovi a Jakobovi, o spáse všech národů, a s proroctvím umírajícího patriarchy Jakoba: „Nebude berla odňata od Judy, dokavadž nepřijde, který poslán býti má, a on bude očekávání národův.“ (Gen. 49, 10.)

v. 1. David nazývá Messiáše svým pánem, hledě k poměru nadpřirozenému; přihlížeje ku poměru přirozenému, jest Messiáš potomkem Davidovým.

Seděti na pravici značí u králů tolik, jak účasti se vlády a stejného práva s králem užívat.

Trůn jest znakem vlády; podnož jest znakem podrobenství. Byltě obyčej u králů východních přemoženému nepříteli na šíji našlápnouti: viz na př. Josue 10, 24.; viz „Starověda bibl.“ § 111. „Způsob válčení a následky jeho“; k tomu vyobrazení 121.b, 122.

v. 2. O ž e z l u, viz žalm 2, 9.

v. 3. Každá válka, již národu hebrejskému podnikati bylo, byla záležitostí svatou — válkou Hospodinovou. Odtud připravovali se hebrejští bojovníci k boji jako k svatému úkonu očišťováním a obětováním; odtud také o d ě v jejich slove o z d o b o u s v a t o u (viz „Starověda bibl.“ § 109. „Vojenství“).

O d e d n e v á l e č n é v ý p r a v y t. j. ode dne, kdy začnou apoštolové evangelium Kristovo hlásati; což se stalo v Jerusalemě po seslání Ducha sv. Od té doby rostl počet prvních věřících a bojovníků Kristových nesmírně — jako rosa; což hebrejský text vyjadřuje slovy „ranním jitem, jako rosa, dostaví se k Tobě — mladé mužstvo Tvé“.

Z l ů n a p ř e d d e n í c í z p l o d i l j s e m T ě značí totéž, co Hospodin praví v žalmu 2, 7.: „S y n m ů j j s i T y, J á d n e s z p l o d i l j s e m T ě“; = Syn Boží jest od věčnosti.

R a n n í j i t r o slove v hebrejštině — l ů n e m, ž i v o t e m j i t ř e n k y.

Co do různého čtení, viz „Psalterium seu liber Psalmorum“.

v. 4. O M e l c h i s e d e c h o v i viz Gen. 14, 18. ... Kristus spojuje důstojenství královské s v e l e k n ě ž s k ý m (viz také Žid. 6, 20. 7, 1.).

v. 7. Svatý pěvec přirovnává Messiáše vítěznému hrdinovi, jenž, stíhaje nepřitele, ani si neodpočine, nýbrž krátce občerstvuje se tím, že se napije z potoka při cestě, a dále pronásleduje protivníka, až ho úplně potře, a protož jako vítěz povznáší hlavu.

(Srov. jednání bojovníků Gedeonových: Soud. 7, 4.—6.)

Žalm 110. (111.)

C h v a l m e H o s p o d i n a !

Překlad latinské Vulgaty.

Hallelujah!

1. Velebiti chci Tebe, ó Hospodine, z celého srdce svého
v kruhu spravedlivých
i ve shromáždění!
2. Velicí jsou skutkové Hospodinovi
a vůli Jeho ve všem přiměření!
3. Slavné a velebné jest jednání Jeho,
a spravedlnost Jeho zůstává na věky!
4. Památku postavil zázrakům svým,
milostivý a milosrdný jest Hospodin!
5. Pokrm dával těm, kteří se Ho bojí,
věčně pamětliv jest smlouvy své!
6. Sílu svých skutků vyjevil lidu svému tím,
7. že jim dal dědictví pohanův.
Díla rukou Jeho jsou věrna a prava,

Překlad původního textu hebrejského.

Hallelujah!

1. ✠ Velebiti chci Hospodina z celého srdce
‏כּ v kruhu spravedlivých
i ve shromáždění!
2. ‏כּ Velicí jsou skutkové Hospodinovi,
‏וְ a žádoucí všem, kteří se v nich kochávají!
3. ‏וְ Slavné a velebné jest jednání Jeho,
‏וְ a spravedlnost Jeho zůstává na věky!
4. ‏וְ Památku postavil zázrakům svým,
‏וְ milostivý a milosrdný jest Hospodin!
5. ‏וְ Pokrm dával těm, kteří se Ho bojí,
‏וְ věčně pamětliv jest smlouvy své!
6. ‏כּ Sílu svých skutků vyjevil lidu svému tím,
‏כּ že jim dal dědictví pohanův.
7. ‏וְ Díla rukou Jeho jsou věrna i prava,

8. bezpečni jsou všichni
Jeho rozkazové,
utvrzení na věky věkův,
na pravdě a na spravedlnosti založení.
9. Svobodu poslal lidu
svému,
věčné trvání ustanovil
smlouvě své,
svaté a hrozné jest jméno
Jeho!
10. Počátek moudrosti jest
bázeň Hospodinova;
Pravé osvěty nabývají ti,
kteří se chovají dle ní,
- Chvála Jeho trvá na věky
věkův!

8. 𐤁 bezpečni jsou všichni
Jeho rozkazové,
8. 𐤁 utvrzení na věky věkův,
𐤅 na pravdě a na věrnosti založení.
9. 𐤁 Svobodu poslal lidu
svému,
𐤅 věčné trvání ustanovil
smlouvě své,
𐤑 svaté a hrozné jest
jméno Jeho!
10. 𐤁 Počátek moudrosti jest
bázeň Hospodinova;
𐤅 Dokonalé osvěty nabývají ti, kteříž zachovávají je.*)
𐤁 Chvála Jeho trvá na věky!

Poznámky k žalmu 110. (111.)

Skladatel, obsah, příležitost a doba. — Neznámý svatý pěvec opěvuje v žalmu tomto alfabetském skutky Hospodinovy, jakož i dobrodiní, kteráž On národu vyvolenému proukázal.

Co do příležitosti a doby, nedá se nic jistého určit.

Žalm 111. (112.)

Blaze člověku bohabojnému.

Překlad latinské Vulgaty.

Hallelujah! při návratu
Aggea a Zachariáše.

1. **B**laze člověku, jenž se
bojí Hospodina,
jenž v přikázáních Jeho
si velice libuje!

**Překlad původního textu
hebrejského.**

Hallelujah!

1. **𐤁** Blaze člověku, jenž se
bojí Hospodina,
𐤁 jenž v přikázáních jeho
si velice libuje!

*) 10. „je“ t. j. přikázání Jeho,
viz v. 7, 8.

2. Mocné bude na zemi
símě jeho,
rod spravedlivý dojde
požehnání.
3. Hojnost a bohatství jest
v domě jeho,
a spravedlnost jeho stálá
jest každého času.
4. Spravedlivým vzchází
ve tmách světlo, —
Milostivý a Milosrdný
i Spravedlivý.
5. Blaze člověku, který
jest milosrdný a půj-
čuje,
který věci své spraved-
livě pořizuje.
6. Nepohneť se zajisté —
na věky,
7. v paměti věčné zůstane
spravedlivý,
pověsti zlé nemá se co
báti.
Neoblomné zůstává
srdce jeho, doufajíc
v Hospodina.
8. Utvrzeno jest srdce jeho,
— neviklá se,
až konečně shlížeti bude
s hrdostí na protivníky
své.
9. Velmi štědře dává chu-
dým,
spravedlnost Jeho jest
stálá napořád,
roh jeho vzrůstá slavně.

2. 1 Mocné bude na zemi
símě jeho,
7 rod spravedlivý dojde
požehnání.
3. 7 Hojnost a bohatství jest
v domě jeho,
1 a spravedlnost jeho
stálá jest každého času.
4. 1 Spravedlivým vzchází
ve tmách světlo, —
7 Milostivý i Milosrdný
i Spravedlivý.
5. 7 Blaze člověku, který
rozdává a půjčuje,

' u soudu věci své pro-
vede!
6. 7 Nepohneť se zajisté —
na věky,
5 v paměti věčné zůstane
spravedlivý.
7. 7 Pověsti zlé nemá se co
báti,
1 neoblomné zůstává
srdce jeho, doufajíc
v Hospodina.
8. 7 Utvrzeno jest srdce jeho
a nebojí se,
7 až se konečně pásti
bude na protivnících
svých.
9. 7 Velmi štědře dává chu-
dým,
7 spravedlnost jeho jest
stálá napořád,
7 roh jeho vzrůstá slavně.

10. Bezbožný, vida to, se
zlobí,
skřípá zuby a chřadne;
přání bezbožníků na
zmar přichází.

10. 7 Bezbožný, vida to, se
zlobí,
𐤔 skřípá zuby a chřadne;
𐤇 přání bezbožníků na
zmar přichází.

Poznámky k žalmu 111. (112.)

Skladatel, obsah, doba a příležitost. — Svatý pěvec — nám neznámý — líčí v tomto alfabetském žalmu blaženost člověka mírného a šlechetného.

Kdy a za jaké příležitosti žalm složen byl, nevíme.

v. 4. tma — obraz soužení; světlo — obraz štěstí.

Žalm 112. (113.)

Chvalte Hospodina!

Překlad latinské Vulgaty.

Hallelujah!

1. **Ch**valte, služebníci, Hospodina,
chvalte jméno Hospodinovo!
2. Budiž jméno Hospodinovo
velebeno
od tohoto času až na věky!
3. Od východu slunce až do
západu
chváleno budiž jméno Hospodinovo!
4. **V**yvýšen jest nade všecky
národy Hospodin,
i nad nebesa sláva Jeho.

Překlad původního textu hebrejského.

Hallelujah!

1. **Ch**valte služebníci Hospodinovi,
chvalte jméno Hospodinovo!
2. Budiž jméno Hospodinovo
velebeno
od tohoto času až na věky!
3. Od východu slunce až do
západu jeho
chváleno budiž jméno Hospodinovo!
4. **V**yvýšen jest nade všecky
národy Hospodin,
nad nebesa sláva Jeho.

5. Kdo jest jako Hospodin,
Bůh náš,
kterýž, ač vysoko sídlí,
6. do hloubí patří
na nebi i na zemi?
7. **K**terýž vyzdvihuje
z prachu bezmocného,
a z hnojiště vyvyšuje
chudého,
8. aby jej posadil vedle
knížat,
vedle knížat lidu svého.
9. Kterýž činí, že neplodná
hospodyně zdomácní,—
stavší se šťastnou mat-
kou dítek.

5. Kdo jest, jako Hospodin,
Bůh náš,
kterýž, ač vysoko sídlí,
6. do hloubí patří
na nebi i na zemi?
7. **K**terýž vyzdvihuje
z prachu bezmocného,
a z hnojiště vyvyšuje
chudého,
8. aby jej posadil vedle
knížat,
vedle knížat lidu svého.
9. Kterýž činí, že neplodná
hospodyně zdomácní,—
stavší se šťastnou mat-
kou dítek.

Poznámky k žalmu 112. (113.)

Skladatel, obsah a příležitost. — Neznámý svatý pěvec chválí Hospodina, jenž chudé povyšuje a ženě neplodné požehnání uděluje.

Příležitost není známa.

v. 9. Dokud jest manželka neplodna, cítí se v domě manžela svého vždy cizí, a zdomácní teprve, když se stala šťastnou matkou dítek. („O manželství“ u Hebreův viz „Starověda bibl.“ §§ 86.—89.)

Žalm 113. (114.)

Sláva Boží po vysvobození lidu israelského z Egypta.

Překlad latinské Vulgaty.

Hallelujah!

1. **K**dyž vyšel Israel
z Egypta,
rod Jakobův z národa ja-
zyka cizího,

**Překlad původního textu
hebrejského.**

1. **K**dyž vyšel Israel
z Egypta,
rodina Jakobova z národa
jazyka cizího,

<p>2. učiněna jest Judea svatyní Jeho,
Israel říší Jeho.</p> <p>3. Moře, vidouc to, prchalo,
Jordán zpět se obrátil.</p> <p>4. Hory poskakovaly jako skopci,
a pahorkové jako jehňata.</p> <p>5. Což jest ti moře, že prcháš,
a tobě, Jordane, že se nazpět obracíš?</p> <p>6. Hory, že poskakujete jako skopci,
a pahorkové jako jehňata?</p> <p>7. Před tváří Páně chvěje se země,
před tváří Boha Jakoba,</p> <p>8. kterýž obrací skálu v jezero vodní,
a křemen ve studnici vod.</p> | <p>2. učiněn jest Juda posvěcencem Jeho,
Israel obcí Jeho.</p> <p>3. Moře, uviděvši to, prchalo,
Jordán nazpět se obrátil.</p> <p>4. Hory poskakovaly jako skopci,
pahorkové jako jehňata.</p> <p>5. Co jest ti, moře, že utíkáš,
Jordane, že se nazpět obracíš?</p> <p>6. Hory, že poskakujete jako skopci,
pahorkové jako jehňata?</p> <p>7. Před tváří Páně chvěj se země,
před tváří Boha Jakoba,</p> <p>8. kterýž obrací skálu v jezero vodní,
křemen ve studnici vod!</p> |
|---|--|

Poznámky k žalmu 113¹. (114.)

Žalm 113. latinské Vulgaty skládá se ze dvou žalmů textu hebrejského, a sice 114. a 115.; odtud také dvoje číslování: v. 1.—8. a v. 1.—18. viz „Úvod“ čís. 5.

Spisovatel, obsah a příležitost části první. — Neznámý svatý pěvec opěvuje v této hymně slávu Boží při vyjití lidu Israelského z Egypta, při přechodu přes Rudé moře, a v Petrejské Arabii, kdež Bůh národu svému vody ze skály udělil.

Příležitost není známa.

v. 1. O Egyptu viz „Starověda bibl.“ § 5. „Země biblické v Africe“.

v. 5. O Jordánu viz „Starověda bibl.“ § 9. „Vody Palestinské“.

Žalm 113². (115.)

Hospodine, Bože živý, zastaň se cti své!

Překlad latinské Vulgaty.

1. **N**e nás, Hospodine, ne nás,
ale jméno své oslav,
2. pro milost svou a pro věrnost svou!
aby nemohli někdy říci pohané:
„Kde pak jest Bůh jejich?“
3. **▲** přece Bůh náš jest na nebi,
činí všecko, což se mu líbí.
4. Modly pohanů jsou stříbro a zlato,
dílo rukou lidských.
5. Ústa mají, ale nemluví,
oči mají, ale nevidí;
6. uši mají, ale neslyší,
nos mají, ale nečijí;
7. ruce mají, ale nehmatají,
nohy mají, ale nechodí,
hrdlem svým nemohou volati.

Překlad původního textu hebrejského.

1. **N**e nám, Hospodine, ne nám,
ale jménu svému dej čest,
pro milost svou, pro věrnost svou!
2. Proč mají říkati pohané:
„Kde pak jest Bůh jejich?“
3. **▲** přece Bůh náš jest na nebi,
činí všecko, což se mu líbí.
4. Modly jejich jsou stříbro a zlato,
dílo rukou lidských.
5. Ústa mají, ale nemluví,
oči mají, ale nevidí;
6. uši mají, ale neslyší,
nos mají, ale nečijí;
7. ruce mají, ale nehmatají,
nohy mají, ale nechodí,
aniž volati mohou hrdlem svým.

8. Podobni jim budou ti,
kteří je dělají,
a všichni, kteříž v ně
doufají.
9. **D**ům Israelův doufá
v Hospodina;
On jest jejich spomoc-
níkem a ochráncem.
10. Dům Aronův doufá
v Hospodina,
On jest jejich spomoc-
níkem a ochráncem.
11. Kdož se bojí Hospodina,
doufají v Hospodina,

On jest jejich spomoc-
níkem a ochráncem.
12. Hospodin pamětliv jest
nás — a požehnává
nám;
požehnává domu Isra-
elovu,
požehnává domu Aro-
novu,
13. požehnává všem bojícím
se Hospodina,
malým i velikým.
14. Hospodin rozmnožíž vás,
vás i syny vaše!
15. **P**ožehnání buďtež od
Hospodina,
kterýž učinil nebe i zemi!
16. Nebesa jsou nebesa Ho-
spodinova,
zemi pak dal synům lid-
ským.

8. Podobni jim budou ti,
již je dělají,
a všichni, kteříž v ně
doufají.
9. **I**sraeli, doufej v Ho-
spodina,
jejich pomocí a štítem
jest On!
10. Dome Aronův, doufejte
v Hospodina,
jejich pomocí a jejich
štítem jest On!
11. Kteříž se bojíte Hospo-
dina, doufejte v Ho-
spodina,
jejich pomocí a jejich
štítem jest On!
12. Hospodin, rozpomenuv
se na nás, — pože-
hnává,
požehnává domu Isra-
elovu,
požehnává domu Aro-
novu,
13. požehnává bojícím se
Hospodina,
malým i velikým.
14. Hospodin rozmnožíž vás,
vás i syny vaše!
14. **P**ožehnání buďte od
Hospodina,
kterýž učinil nebe i zemi!
16. Nebesa jsou nebesa Ho-
spodinova,
zemi pak dal synům lid-
ským.

17. Nikoliv zemřelí chválí
Tebe, Hospodine,
aniž ti, kteříž sestoupili
do podsvětí,

18. ale my, kteříž žijeme,
velebíme Hospodina,
od tohoto času až na
věky.

17. Ne zemřelí chválí Ho-
spodina,
aniž, kteří sestoupili
v místo mlčení;

18. ale my velebiti budeme
Hospodina,
od tohoto času až na
věky.
Hallelujah!

Poznámky k žalmu 113². (115.)

Spisovatel, obsah a příležitost. — Neznámý svatý pěvec prosí Boha, by národu svému přispěti ráčil, aby modloslužební národové se nerouhali Hospodinu, jako by neměl dostatečné síly; kdežto On jest přece všemohoucí Stvořitel všehomíra, modly pak jsou ničemny a směšny (v. 1.—8.).

Na to povzbuzuje lid Israelský, aby doufal v Hospodina, jenž národu svému požehnává, a protož chvalozpěvy oslavován býti má (v. 9.—18.).

Kdy žalm složen byl, nevíme.

v. 4. „O zvrhlé bohoslužbě a o modlách pohanův“ viz „Starověda bibl.“ § 66. a 67.

v. 9. Dům Israelův = potomstvo Israelovo = lid Israelský.

v. 10. Dům Aronův = potomstvo Aronovo = kněžstvo.

v. 17. Nikoliv zemřelí chválí Tebe, viz žalm 6, 6.

Žalm 114. (116, 1.—9.)

Kterak se odsloužím Hospodinu?

Překlad latinské Vulgaty.

Hallelujah!

1. **B**aduji se, neboť Hospo-
din slyší —
hlasité úpění mé;

**Překlad původního textu
hebrejského.**

1. **B**aduji se, neboť Hospo-
din slyší —
hlasité úpění mé;

2. neboť naklonil ucha svého
ke mně,
proto po celý život svůj
chci Ho vzývati!

3. **S**kličovaly mne bolesti
smrtné,
a soužení pekelná na mne
dorážela;
zakoušel jsem úzkosti
a trudu.

4. I vzýval jsem jméno Ho-
spodinovo:
„Ó Hospodine, vysvobod'
duši mou!“

5. **M**ilostivý jest Hospodin
a spravedlivý,
a Bůh náš se slitovává.

6. Hospodin chrání beze-
lstných;
byl jsem zbědován, a po-
mohl mně.

7. Vrať se, duše má, ke klidu
svému,
neboť Hospodin prokázal
ti dobrodiní!

8. Nebo Ty's vysvobodil duši
mou od smrti,
oči mé od prolévání slzí,
nohy mé od pádu!

9. Líbím se Hospodinu —
na zemi mezi živými.

2. neboť naklonil ucha svého
ke mně.
po celý život svůj chci
Ho vzývati!

3. **O**bkličovala mne osidla
smrtonosná,
a soužení pekelná na mne
dorážela,
zakoušel jsem úzkosti
a trudu.

4. I vzýval jsem jméno Ho-
spodinovo:
„Hospodine, vysvobod'
duši mou!“

5. **M**ilostivý jest Hospodin
a spravedlivý,
a Bůh náš se slitovává.

6. Hospodin chrání beze-
lstných;
byl jsem zbědován, a po-
mohl mně.

7. Obrať se, duše má, ke klidu
svému,
neboť Hospodin prokázal
ti dobrodiní!

8. Nebo Ty's vysvobodil duši
mou od smrti,
oči mé od prolévání slzí,
nohy mé od pádu!

9. Chodím před obličejem
Hospodinovým
na zemi mezi živými.

Poznámky k žalmu 114. (116¹.)

Skladatel, obsah, příležitost. — Neznámý svatý pěvec děkuje Bohu za osvobození z velikých nehod a z nebezpečí života.

O době a příležitosti nevíme nic určitého.

v. 3. Bolesti jsou účinek nástrah nepřátelských či obrazně — osidel, viz žalm 7, 16.

Žalm 115. (116, 10.—19.)

Překlad latinské Vulgaty.

Hallelujah !

10. **D**ůvěru jsem osvědčoval, když jsem říkával: „Zbédován jsem velice.“
11. Říkával jsem v úzkosti své: „Všichni lidé klamou.“
12. Kterak se mám odsloužit Hospodinu za vše, co On mně prokázal?
13. Zdvihnu kalich (na poděkování) za vysvobození, a budu vzývati jméno Hospodinovo;
14. sliby své, Hospodinu učiněné, splním u přítomnosti všeho lidu Jeho.
15. **D**rahocenná jest v očích Hospodinových smrt věrných ctitelů Jeho.

Překlad původního textu hebrejského.

10. **D**ůvěru jsem osvědčoval, když jsem říkával: „Zbédován jsem velice.“
11. Říkával jsem v úzkosti své: „Všichni lidé klamou.“
12. Kterak se mám odsloužit Hospodinu za všechna dobrodiní, jež mi byl prokázal?
13. Zdvihnu kalich (na poděkování) za vysvobození, a budu vzývati jméno Hospodinovo;
14. sliby své, Hospodinu učiněné, splním u přítomnosti všeho lidu Jeho.
15. **D**rahocenná jest v očích Hospodinových smrt věrných ctitelů Jeho.

16. Prosím, Hospodine! —
vždyť jsem služebník
Tvůj,
Tvým služebníkem jsem
— syn služebnice Tvé;
Ty's pouta má rozvázal.

17. Tobě chci obětovati dě-
kovné oběti,
a vzývati jméno Hospo-
dinovo.

18. Sliby své, Hospodinu
učiněné, splním
u přítomnosti všeho lidu
Jeho; —

19. v síních domu Hospo-
dinova,
uprostřed tebe, Jerusa-
léme.

16. Prosím, Hospodine! —
vždyť jsem služebník
Tvůj,
Tvým služebníkem jsem
— syn služebnice Tvé;
Ty's pouta má rozvázal.

17. Tobě chci obětovati dě-
kovné oběti,
a vzývati jméno Hospo-
dinovo.

18. Sliby své, Hospodinu
učiněné, splním
u přítomnosti všeho lidu
Jeho,

19. v síních domu Hospo-
dinova,
uprostřed tebe, Jerusa-
léme.
Hallelujah!

Poznámky k žalmu 115. (116².)

Latinská Vulgata rozděluje 116tý. žalm textu hebrejského na dva žalmy, tak že v. 1.—9. tvoří ve Vulgátě žalm 114tý. a ostatní verše textu hebrejského — 10.—19. ve Vulgátě žalm 115tý.

Totéž platí v žalmu 147. (viz Úvod č. 5.).

v. 13.—14. říká kněz při mši sv. po sv. přijímání.
o „slibech“ viz „Starověda bibl.“ § 62. „Sliby“.

Žalm 116. (117.)

Hospodinu jedině klanějte se národové.

Překlad latinské Vulgaty.

Hallelujah!

1. **Ch**valte Hospodina vši-
chni národové,
velebtež Ho všichni lidé!

**Překlad původního textu
hebrejského.**

1. **Ch**valte Hospodina vši-
chni národové,
velebtež Ho všichni lidé!

2. Neboť mocnou osvědčila
se nám milost Jeho,
a věrnost Hospodinova
trvá na věky!

2. Neboť mocnou osvědčila
se nám milost Jeho,
a věrnost Hospodinova
trvá na věky!
Hallelujah!

Poznámky k žalmu 116. (117.)

Spisovatel, obsah a příležitost. — Neznámý pěvec
svatý vybízí všechny národy, by velebili Hospo-
dina pro Jeho milostivost a věrnost v zachो-
vání svých slibů.

Čas a příležitost jest neznáma.

Žalm 117. (118.)

P ř i p o s v ě c e n í c h r á m u.

Překlad latinské Vulgaty.

(Při zahájení průvodu.)

Hallelujah!

1. **○**slavujte Hospodina,
neboť jest dobrotiv,
neboť na věky trvá milost
Jeho!
2. Rciž tedy Israel: „On
jest dobrotiv,
na věky trvá milost
Jeho!“
3. Rciž tedy dům Aronův:
„Na věky trvá milost
Jeho!“
4. Rcetež tedy ctitelové
Hospodinovi:
„Na věky trvá milost
Jeho!“

Překlad původního textu hebrejského.

(Při zahájení průvodu.)

1. **○**slavujte Hospodina,
neboť jest dobrotiv,
neboť na věky trvá mi-
lost Jeho!
2. Rciž, Israeli:
„Na věky trvá milost
Jeho!“
3. Rcetež, dome Aronův:
„Na věky trvá milost
Jeho!“
4. Rcetež, ctitelové Hospo-
dinovi:
„Na věky trvá milost
Jeho!“

(Na cestě ke chrámu.)

5. **V** úzkosti vzýval jsem
Hospodina,
a Hospodin vyslyšel
mne, uvolniv mi.
6. Hospodin jest při mně,
— nebojím se;
což by mi mohl učiniti
člověk?
7. Hospodin jest mi po-
mocníkem,
pročež pohlížím s hrdo-
stí na své nepřátely.
8. Lépe jest důvěřovati se
v Hospodina,
než-li důvěřovati v lidi.
9. Lépe jest doufati v Ho-
spodina,
než-li naději skládati
v knížatech.
10. Byť mne všichni pohané
obklíčili,
ve jménu Hospodinově
je zajisté vypléním.
11. Byť mne obklíčili kol-
kolem,
ve jménu Hospodinově
zajisté vypléním je.
12. Byť mne obklíčili jako
včely,
a vzňali se jako oheň
v trní,
ve jménu Hospodinově
věru že vypléním je.
13. Mocně doráženo na mne,
bych klesl,
ale Hospodin mne za-
chytil.

(Na cestě ke chrámu.)

5. **V** úzkosti vzýval jsem
Hospodina,
vyslyšel mne Hospodin,
uvolniv mi.
6. Hospodin jest při mně,
— nebojím se;
Co mi mohou učiniti
lidé?
7. Hospodin jest při mně
pomocníkem mým,
pročež kochati se budu
nad nenávistníky svými.
8. Lépe jest utíkati se
k Hospodinu,
než-li doufati v lidi.
9. Lépe jest utíkati se k Ho-
spodinu,
než-li naději skládati
v knížatech.
10. Byť mne všickni pohané
obklíčili,
ve jménu Hospodinově
zajisté vypléním je.
11. Byť mne obklíčili kol-
kolem,
ve jménu Hospodinově
zajisté vypléním je.
12. Byť mne obklíčili jako
včely,
zhasnou jako oheň z trní;
ve jménu Hospodinově
zajisté je vypléním.
13. Mocně jsi na mne do-
rážel,*) bych klesl,
ale Hospodin mně po-
mohl!

*) v. 13. t. j. nepříteli můj !

14. Síla má a chvalozpěv
můj jest Hospodin,
On byl můj vysvoboditel.

15. Hlas plesání a vítězo-
slávy
rozléhá se ve stanech
spravedlivých,
pravice Hospodinova
zmužile si počíná.

16. Pravice Hospodinova
mne vyvýšila,
pravice Hospodinova
zmužile si počíná.

17. Neumru, ale zůstanu živ,
a vypravovati budu
skutky Hospodinovy.

18. Přísně pokáral mne Ho-
spodin,
ale smrti mne nevydal.

(Před chrámem)

19. **O**tevřetež mi brány
spravedlnosti,
abych, vejda do nich,
oslavoval Hospodina!

(Sbor, jenž čekal u brány na
průvod.)

20. **T**ať jest brána Hospo-
dinova,
spravedliví vcházejí do
ní.

21. Děkuji Tobě, že's mne
vyslyšel,
a že's byl mým pomoc-
níkem!

14. Sláva má a chvalozpěv
jest Hospodin,
On byl můj vysvoboditel.

15. Hlas plesání a vítězo-
slávy
rozléhá se ve stanech
spravedlivých,
pravice Hospodinova
zmužile si počíná.

16. Pravice Hospodinova se
vyvýšila,
pravice Hospodinova
zmužile si počíná.

17. Neumru, ale živ budu,
a vypravovati budu
skutky Hospodinovy.

18. Přísně pokáral mne Ho-
spodin,
ale smrti mne nevydal.

(Před chrámem.)

19. **O**tevřetež mi brány
spravedlnosti,
abych, vejda do nich,
oslavoval Hospodina!

(Sbor, jenž čekal u brány na
průvod.)

20. **T**ať jest brána Hospo-
dinova,
spravedliví vcházejí do
ní.

21. Díky Tobě, že's mne
vyslyšel,
a že's můj vysvoboditel!

22. Kámen, jejž zavrhlí
stavitelé,
stal se kamenem úhel-
ným.

23. Od Hospodina dálo se to,
a divné jest to v očích
našich.

24. Tentof jest den, kterýž
učinil Hospodin,
radujme se a veselme
se v něm!

25. Račiž, o Hospodine, mně
pomoci,
račiž, o Hospodine,
uštědřiti zdaru!

26. Požehnán budiž, jenž se
bere ve jménu Hospo-
dinově,

27. dobrořečíme vám z domu
Hospodina!

Bůh jest Hospodin a
uštědřil nám světla,
oslavte den slavnostný
hustými ratolestmi až
k rohům oltářním!

(Průvod odpovídá na to sboru.)

28. **B**ůh můj jsi Ty, protože
slaviti Tě budu,

Bůh můj jsi Ty, protože
vyvyšovati Tě budu!

Děkuji Tobě, že's mne
vyslyšel a že's byl mým
pomocníkem!

22. Kámen, jejž zavrhlí
stavitelé,
stal se kamenem úhel-
ným.

23. Od Hospodina dálo se to,
divné jest to v očích
našich.

24. Tentof jest den, kterýž
učinil Hospodin,
radujme se a veselme
se v něm!

25. Račiž o Hospodine, po-
moci,
Račiž, o Hospodine,
uštědřiti zdaru!

26. Požehnán budiž, jenž se
bere ve jménu Hospo-
dinově,

dobrořečíme vám z domu
Hospodina!

27. Bůh jest Hospodin a
uštědřil nám světla,

važte slavnostné žertvy
provazy až k rohům
oltářním!

(Průvod odpovídá na to sboru.)

28. **B**ůh můj jsi Ty, protože
slaviti Tě budu,

Tebe, Bože můj, vyvy-
šovati budu!

(Všichni shromáždění)

29. **O**slavujte Hospodina,
neboť jest dobrotiv,
nebo na věky trvá milost
Jeho!
Hallelujah!

(Všichni shromáždění)

29. **O**slavujte Hospodina,
neboť jest dobrodiv,
nebo na věky trvá milost
Jeho!

Poznámky k žalmu 117. (118.)

Skladatel, obsah a příležitost. — Skladatel tohoto vznešeného žalmu na oslavu Hospodinovu není nám znám.

Slavný vítěz za průvodu lidu kráčí ku svatyni a vzdává Hospodinu díky za vysvobození od nepřátel;

zároveň projevuje svou pevnou důvěru, že pomocí Boha Hospodina i nad jinými kterýmikoliv národy nepřátelskými zvítězí.

Doby a příležitosti neznáme.

v. 13. Vítěz oslovuje svého nepřítele: „Mocně jsi na mne dorážel...“

v. 14. sláva jest účinkem a následkem síly.

v. 16. Pravice Hospodinova se zvelebila vyvýšením mé osoby.

v. 27. světlo = obraz štěstí, zdaru.

oslavte den... t. j. ozdobte cestu ratolestmi — až po oltář; dle hebr. textu: — važte slavnostní žertvy provazy až k oltáři.

O oltáři zápalném viz „Starověda bibl.“ § 30. „Předsín“. V každém uhlu oltářním čněl roh — znak síly a moci.

v. 28. Latinská Vulgata opakuje na konci ještě verš 21.

Žalm 118. (119.)

Tvůj jsem já; Hospodine, zachovejž mne!

Překlad latinské Vulgaty.

Hallelujah:

Aleph.

1. **B**lahoslavení, jejichž život jest bezúhonný, kteříž chodí v zákoně Hospodinově.
2. Blahoslavení, kteříž pátrají po rozkazech Jeho, celým srdcem Ho hledají.
3. Neboť ti, kteříž nepravostí se dopouštějí, nekrácejí po cestách Jeho.
4. Ty's ustanovil přikázání svá, by jich pilně ostříháno bylo.
5. Kéž by cesty moje směřovaly k ostříhání ustanovení Tvých!
6. Tehdáž nedojdu zahanbení, když přihlížeti budu ke všem příkazům Tvým.
7. Oslavovati Tě budu srdcem upřímným, že jsem se naučil spravedlivým ustanovením Tvým.
8. Ustanovení Tvých budu ostříhati, neopouštěj mne nikdy!

Překlad původního textu hebrejského.

8

1. **B**lahoslavení, jichž život jest bezúhonný, kteříž chodí v zákoně Hospodinově.
2. Blahoslavení, kteříž ostříhají rozkazů Jeho, celým srdcem Ho hledají;
3. nepravostí se také nedopouštějí, krácejí po cestách Jeho.
4. Ty's ustanovil přikázání svá, by jich pilně ostříháno bylo.
5. Kéž by cesty moje stále směřovaly k ostříhání ustanovení Tvých!
6. Tehdáž nebudu zahanben, když budu patřiti na všechna přikázání Tvá.
7. Oslavovati Tě budu srdcem upřímným, když se naučím spravedlivým ustanovením Tvým.
8. Ustanovení Tvých budu ostříhati, neopouštěj mne přes míru!

Beth.

9. **J**akým způsobem zachová se mládež na cestě pravé?
Tím, když ostříhá slov Tvých.
10. Celým srdcem svým hledám Tebe,
nedopouštějž mi zblouditi od přikázání Tvých!
11. V srdci mém skládám slova Tvá,
abych nezhřešil proti Tobě.
12. Pochválen budiž, Hospodine!
vyučuj mne ustanovením svým!
13. Rtoma svýma vypravuji —
o všech ustanoveních úst Tvých.
14. Z cesty [naznačené] příkazy Tvými se raduji,
jako z veškerého bohatství.
15. V přikázáních Tvých se cvičím,
a patřím na stezky Tvé.
16. O ustanoveních Tvých rozjímám,
na slova Tvá nezapomínám.

ב

9. **J**akým způsobem zachová mládež život svůj čistý?
Tím, když se chová vedle slova Tvého.
10. Celým srdcem svým sloužím Tobě,
nedopouštějž mi zblouditi od přikázání Tvých!
11. V srdci mém skládám řeč Tvou,
abych nezhřešil proti Tobě.
12. Pochválen budiž, Hospodine!
vyučuj mne ustanovením svým!
13. Rtoma svýma vypravuji —
o všech ustanoveních úst Tvých.
14. Z cesty přikázání Tvých se raduji,
jako z veškerého bohatství.
15. O přikázáních Tvých chci přemýšleti,
a patřiti na stezky Tvé.
16. V ustanoveních Tvých chci se kochati,
na slovo Tvé nezapomenu.

Gimel.

17. **B**ud' milostiv služebníku
svému, bych byl živ,
i chci ostríhati slov
Tvých!
18. Otevři oči mé,
abych patřil na divy zá-
kona Tvého!
19. Pohostinu jsem na této
zemi,
neukrývejž přede mnou
přikázání svých!
20. Práhneť duše má tou-
hou —
po ustanoveních Tvých
všelikého času.
21. Ty tresceš pyšné;

zlořečení jsou ti, kteří
se uchylují od příká-
zání Tvých.
22. Odejmi ode mne poha-
nění a potupu;
neboť pátrám po příka-
zech Tvých!
23. Byť i zasedali knížata,
domlouvajíce se na
mne,
služebník Tvůj cvičí se
v ustanoveních Tvých.
24. Vždyť přikázání Tvá jsou
předmětem mých roz-
jímání;
a mojí radou jsou —
ustanovení Tvá.

J

17. **B**ud' milostiv služebníku
svému, bych byl živ,
i chci ostríhati slova
Tvého!
18. Otevři oči mé,
abych patřil na divy zá-
kona Tvého!
19. Pohostinu jsem na této
zemi,
neukrývejž přede mnou
přikázání svých!
20. Umdlévá duše má pro
žádost —
ustanovení Tvých všeli-
kého času.
21. Tresceš pyšníky zloře-
čené,
kteří se uchylují od při-
kázání Tvých.
22. Odejmi ode mne poha-
nění a potupu,
neboť ostríhám příkazů
Tvých!
23. Byť i zasedali knížata,
domlouvajíce se na
mne,
služebník Tvůj přemýšlí
o ustanoveních Tvých.
24. Přikázání Tvá jsou mi
rozkoší,

— mými rádci.

Daleth.

25. **K** prachu lne duše má;
obživíž mne podle slova
svého!
26. Cesty své Ti předklá-
dám, a vyslycháš mne;
vyučuj mne ustanovením
svým!
27. Vyučuj mne cestě roz-
kazů svých;
chciť rozjímati o div-
ných skutech Tvých!
28. Slzí zármutkem duše má;
posilniž mne podle slov
svých!
29. Cestu nepravou odvrát
ode mne,
a obdař mne milostivě
zákonem svým!
30. Cestu pravou jsem vy-
volil,
rozkazů Tvých nezapom-
ínám.
31. Držím se přikázání
Tvých, Hospodine;
nedejž, abych zahanbení
došel!
32. Cestou rozkazů Tvých
poběhnu,
když uvolníš srdci mému.

He.

33. **V**yučuj mne, Hospodine,
cestě ustanovení svých,
abych jí ostříhal vždy-
cky!

7

25. **K** prachu lne duše má;
obživíž mne podle slova
svého!
26. Osudy své přednáším
(Tobě), a vyslycháš
mne;
vyučuj mne ustanovením
svým!
27. Vyučuj mne cestě roz-
kazů svých,
chciť rozjímati o div-
ných skutech Tvých!
28. Slzí zármutkem duše má;
občerstviž mne podle
slova svého!
29. Cestu lživou odvrát ode
mne,
a obdař mne milostivě
zákonem svým!
30. Cestu pravou jsem vy-
volil,
rozkazy Tvé plním.
31. Držím se přikázání
Tvých;
Hospodine, nedejž, bych
zahanben byl!
32. Cestou rozkazů Tvých
poběhnu,
když uvolníš srdci mému.

7

33. **V**yučuj mne, Hospodine,
cestě ustanovení svých,
bych jí ostříhal až do
konce!

34. Uč mne bádati v zákoně
Tvém;
chciť ho ostříhati celým
srdcem!

35. Vodiž mne stezkou při-
kázání svých,
neboť na té mám zalí-
bení!

36. Nakloň srdce mé k při-
kazům svým,
a nikoli k lakomství!

37. Odvráť oči mé, ať se ne-
kochají v marnosti,
na cestě své obživ mne!

38. Splniž služebníku svému
slovo své,
kteréž se týká bázně
Tvé!

39. Odvráť ode mne poha-
nění, jehož se bojím,
neboť soudové Tvoji jsou
dobří!

40. Hle! toužím po rozka-
zech Tvých,
spravedlností svou ob-
živ mne!

Vau.

41. **P**řijdiž tedy na mne mi-
lost Tvá, Hospodine;
pomoc Tvá vedle pří-
povědi Tvé!

42. a odpovím utrhačům
svým,
že naději svou skládám
ve slovech Tvých!

34. Uč mne šetřiti zákona
svého,
ať ho ostříhám celým
srdcem!

35. Vodiž mne stezkou při-
kázání svých,
neboť v tom svou roz-
koš skládám!

36. Nakloň srdce mé k při-
kazům svým,
a ne k mrzkému zisku!

37. Odvráť oči mé, ať se ne-
kochají v marnosti,
na cestách svých obživ
mne!

38. Splniž služebníku svému
slovo své,
kteréž se týká bázně
Tvé!

39. Odvráť ode mne poha-
nění, jehož se bojím,
neboť soudové Tvoji do-
bří jsou!

40. Hle! toužím po rozka-
zech Tvých,
spravedlností svou ob-
živ mne!

1

41. **P**řijďtež tedy na mne mi-
losti Tvé, ó Hospodine;
pomoc Tvá vedle pří-
povědi Tvé!

42. a odpovím utrhači svému,
neboť naději skládám ve
slovu Tvém!

43. Neodjímej také nikdy
ústům mým slova
pravdy,
neboť rozkazů Tvých
očekávám!
44. I budu ostříhati zákona
Tvého ustavičně,
na věky a na věky věkův;
45. i budu choditi volně,
neboť rozkazů Tvých za-
chovávám;
46. také mluviti budu o pří-
kazech Tvých před
králi,
a nebudu se hanbiti.
47. Rozjímati budu o příká-
záních Tvých,
kteréž jsem si zamiloval.
48. Přičiním také rukou
svých k přikázáním
Tvým, kteráž miluji,
a cvičiti se budu v usta-
noveních Tvých.

Zain.

49. **P**amatuj na slovo své
k služebníku svému,
kterýmž jsi mne ubez-
pečil!
50. Toť jest mi útěchou
v soužení mém,
že přípověď Tvá mne
obživuje.
51. Pyšní se vždy velmi
prohřešují,
já však od zákona Tvého
se neodchyluji.

43. Neodjímej také zcela
ústům mým slova
pravdy.
neboť rozkazů Tvých
očekávám!
44. I budu ostříhati zákona
Tvého ustavičně,
na věky a vždycky;
45. i budu choditi volně,
neboť rozkazů Tvých za-
chovávám;
46. také mluviti budu o pří-
kazech Tvých před
králi,
a nebudu se hanbiti.
47. Kochati se budu v při-
kázáních Tvých,
kteréž jsem si zamiloval.
48. Přičiním také rukou
svých k přikázáním
Tvým, kteráž miluji,
a rozjímati budu o usta-
noveních Tvých.

;

49. **P**amatuj na slovo své
ke služebníku svému,
kterým jsi mne ubez-
pečil!
50. Toť jest mi útěchou
v soužení mém,
že přípověď Tvá mne
obživuje.
51. Pyšní se mi velmi po-
smívají,
já od zákona Tvého se
neodchyluji.

52. Rozpomínal jsem se na
odvěké soudy Tvé, Ho-
spodine,
a tím jsem se potěšoval.

53. Zmocnilo se mne hor-
lení nad bezbožnými,
kteří opouštějí zákon
Tvůj.

54. Předmětem chvalozpěvů
mých jsou ustanovení
Tvá,
na místě putování mého.

55. Pamětliv bývám v noci
jména Tvého, Hospo-
dine,
a ostříhám zákona
Tvého.

56. Toť jsem si osvojil,
že ostříhám rozkazů
Tvých.

Heth.

57. Říkám: „Hospodine, ten
jest podíl můj: —
ostříhati slov Tvých.“

58. Hledám milosti u Tebe
z celého srdce;
smiluj se nade mnou
podle slova svého!

59. Rozvažuji na mysli o ce-
stách svých,
a obracím nohy své
k Tvým příkázáním.

60. Rychle a bez prodlení —
ostříhám rozkazů Tvých.

52. Rozpomínal jsem se na
soudy Tvé starodávne,
Hospodine,
a tím jsem se potěšoval.

53. Zmocnilo se mne hor-
lení nad bezbožnými,
kteříž opouštějí zákon
Tvůj.

54. Předmětem chvalozpěvů
mých jsou ustanovení
Tvá,
na místě putování mého.

55. Pamětliv bývám v noci
jména Tvého, Hospo-
dine,
a ostříhám zákona
Tvého.

56. Toť jsem si osvojil,
že ostříhám rozkazů
Tvých.

П

57. Říkám: „Hospodine, ten
jest podíl můj —
ostříhati slov Tvých.“

58. Hledám milosti u Tebe*)
z celého srdce;
smiluj se nade mnou
podle slova svého!

59. Rozvažuji na mysli o ce-
stách svých,
a obracím nohy své
k Tvým svědectvím.

60. Rychle a bez prodlení —
ostříhám rozkazů Tvých.

*) v. 58. doslovně: Hladím
tvář Tvou

61. Osidla bezbožníků obkli-
čují mne;
ale já zákona Tvého ne-
zapomínám.

62. O půlnoci vstávám, abych
Tě oslavoval —
pro soudy Tvé spra-
vedlivé.

63. Společník jsem všech,
kteří se bojí Tebe,
to jest těch, kteříž ostří-
hají přikázání Tvých.

64. Milosti Tvé, Hospodine,
plna jest země,
ustanovením svým vy-
učuj mne!

Teth.

65. **V**ěrně nakládáš se slu-
žebníkem svým, Ho-
spodine,
podle slova svého!

66. Pravému poznání a umění
vyučuj mne,
neboť věřím přikázáním
Tvým!

67. Prve než jsem pokořen
byl, bloudil jsem;
ale nyní přikázání Tvého
ostříhám.

68. Ty's dobrotivý,
v dobrotivosti své vy-
učuj mne zákonům
svým!

61. Osidla bezbožníků obkli-
čují mne;
zákona Tvého nezapo-
mínám.

62. O půlnoci vstávám, abych
Tě oslavoval —
pro soudy Tvé spra-
vedlivé.

63. Společník jsem všech,
kteříž se bojí Tebe,
to jest těch, kteříž ostří-
hají přikázání Tvých.

64. Milosti Tvé, Hospodine,
plna jest země,
ustanovením svým vy-
učuj mne!

u

65. **V**ěrně nakládáš se slu-
žebníkem svým, Ho-
spodine,
podle slova svého!

66. Pravému poznání a umění
vyučuj mne,
neboť věřím přikázáním
Tvým!

67. Prve než jsem pokořen
byl, bloudil jsem;
ale nyní přikázání Tvého
ostříhám.

68. Dobrý jsi Ty a dobro-
tívý,
vyučíš mne zákonům
svým!

69. Velice mně křivdí zlá
mysl pyšných,
já však celým srdcem
pátrám po přikázáních
Tvých!

70. Srdce jejich sráží se
jako mléko;
já pak o zákonu Tvém
rozjímám!

71. K dobrému jest mi to,
že's mne pokořil,
abych se naučil zřízením
Tvým.

72. Za lepší sobě pokládám
zákon úst Tvých,
než-li tisíce zlata a stří-
bra.

Jod.

73. **R**uce Tvé učinily mne
a způsobily mne,
dejž mi ten rozum, abych
se naučil přikázáním
Tvým!

74. Ctitelé Tvoji, vidouce
mne, radují se,
že přislíbení Tvého oče-
kávám.

75. Poznávámť, Hospodine,
že jsou spravedliví sou-
dové Tvoji,
a že jsi mne dle věr-
nosti své pokořil!

76. Objeviž se milost Tvá
ku potěšení mému,
vedle slibu, kterýž jsi uči-
nil služebníkovi svému!

69. Složiliť lež proti mně
pyšní,
já však celým srdcem
ostříhám přikázání
Tvých.

70. Tupé, jako tuk, jest srdce
jejich;
já pak zákonem Tvým
se potěšuji.

71. K dobrémuť jest mi to,
že jsem byl pokořen,
abych se naučil zřízením
Tvým.

72. Za lepší sobě pokládám
zákon úst Tvých,
než-li tisíce zlata a stří-
bra.

,

73. **R**uce Tvé učinily mne
a způsobily mne,
dejž mi ten rozum, abych
se naučil přikázáním
Tvým!

74. Ctitelé Tvoji, vidouce
mne, radují se,
že přislíbení Tvého oče-
kávám.

75. Poznávámť, Hospodine,
že jsou spravedliví sou-
dové Tvoji,
a že jsi mne dle věr-
nosti své pokořil!

76. Objeviž se milost Tvá
ku potěšení mému.
vedle slibu, kterýž jsi uči-
nil služebníkovi svému!

77. Přijďtež na mne slito-
vání Tvá, abych živ
býti mohl,
neboť zákon Tvůj jest
mým rozjímáním!

78. Zahanbeni budtež pyšní,
protože lstivě křivdili
mně;
já pak rozjímám o při-
kázáních Tvých!

79. Obráťtež se ke mně,
kteří se bojí Tebe,
a kteří znají přikázání
Tvá!

80. Budiž srdce mé upřímné
při ustanoveních Tvých,
abych nebyl zahanben!

Kaph.

81. **P**ráhne duše má, toužíc
po pomoci Tvé;
vždyť slibu Tvému dů-
věruji!

82. Hynou oči mé touhou
po přípovědi Tvé,
když říkám: „Skoro-liž
mne potěšíš?“

83. Ač jsem jako nádoba
kožená v jíní,*)
nezapomínám na usta-
novení Tvá.

84. Mnoho-liž bude dní slu-
žebníka Tvého?
skoro-liž soud vykonáš
nad protivníky mými?

*) v. 83. t.j. seschlý a vráskavý.

77. Přijďtež na mne slito-
vání Tvá, abych živ
býti mohl,
neboť zákon Tvůj jest mi
rozkoší!

78. Zahanbeni budtež pyšní,
protože lstivě převrátili
právo mé;
já pak rozjímám o při-
kázáních Tvých!

79. Obráťtež se ke mně,
kteří se bojí Tebe,
a kteří znají přikázání
Tvá!

80. Budiž srdce mé upřímné
při ustanoveních Tvých
tak, abych nebyl za-
hanben!

כ

81. **P**ráhne duše má, toužíc
po pomoci Tvé;
slova Tvého očekávám!

82. Hynou oči mé touhou
po přípovědi Tvé,
když říkám: „Skoro-liž
mne potěšíš?“

83. Ač jsem jako nádoba
kožená v dýmu,*)
nezapomínám na usta-
novení Tvá.

84. Mnoho-liž bude dní slu-
žebníka Tvého?
skoro-liž soud vykonáš
nad protivníky mými?

*) v. 83. t.j. seschlý a vráskavý.

85. Nešlechtníci rozsévají
klevety na mne,
což není podle zákona
Tvého!

86. Všecka přikázání Tvá
jsou věrna;
lidé bez příčiny proná-
sledují mne;
spomož mi!

87. Téměř mne již zničili
na zemi;
já však neopustil jsem
přikázání Tvých.

88. Podle milosti své ob-
živ mne;
i budu ostříhati rozkazu
úst Tvých!

Lamed.

89. Na věky, ó Hospodine!
slovo Tvé trvanlivé jest
v nebesích!

90. Od národu do pronárodu
stálá jest věrnost Tvá;
utvrdil jsi zemi, a ta
ustavičně stojí!

91. Vedle rozkazu Tvého
trvá den,
všecko to zajisté slouží
Tobě.

92. Kdyby sám zákon Tvůj
nebyl předmětem mého
rozjímání,
dávno bych byl zahynul
ve svém trápení!

85. Vykopali mně pyšné jámy,
což není podle zákona
Tvého.

86. Všecka přikázání Tvá
jsou nejvýše věrna;
lidé bez příčiny proná-
sledují mne;
spomož mi!

87. Téměř mne již zničili
na zemi;
já však neopustil jsem
přikázání Tvých.

88. Podle milosti své ob-
živ mne;
i budu ostříhati rozkazu
úst Tvých!

5

89. Na věky, ó Hospodine!
slovo Tvé trvanlivé jest
v nebesích!

90. Od národu do pronárodu
stálá jest věrnost Tvá;
utvrdil jsi zemi, a tak
ustavičně stojí.

91. Vedle úsudků Tvých
stojí to vše do dneš-
ního dne,
všecko to zajisté slouží
Tobě.

92. Kdyby sám zákon Tvůj
nebyl mým potěšením,
dávno bych byl zahynul
ve svém trápení.

93. Na věky nezapomenu
rozkazů Tvých;
jimi zajisté obživil jsi
mne!

94. Tvůj jsem já, zachovejž
mne!
neboť k přikázáním Tvým
přihlédám.

95. Číhají na mne bezbožní,
aby mne zahubili,
já pak rozkazů Tvých
šetřím.

96. Každé věci, jakkoliv do-
konalé, viděl jsem skon-
čení;
sám rozkaz Tvůj jest
neskonalý.

Mem.

97. Ó jak miluji zákon Tvůj,
Hospodine!
onť jest po celý den —
mým rozjímáním.

98. Nad nepřátely mé mou-
dřejším mne činíš při-
kázáními svými;
neboť mám je ustavičně
před sebou.

99. Nade všecky učitele své
jsem zmoudřel,
neboť nařízení Tvá jsou
mým rozjímáním.

100. Nade starce opatrněj-
ším jsem se stal,
neboť k přikázáním
Tvým přihlédám.

93. Na věky nezapomenu
rozkazů Tvých;
jimi zajisté obživil jsi
mne!

94. Tvůj jsem já, zachovejž
mne!
neboť k přikázáním Tvým
přihlédám.

95. Číhají na mne bezbožní,
aby mne zahubili,
já pak rozkazů Tvých
šetřím.

96. Každé věci, jakkoliv do-
konalé, viděl jsem skon-
čení;
sám rozkaz Tvůj jest
neskonalý.

2

97. Ó jak miluji zákon Tvůj!
onť jest po celý den
mým rozjímáním.

98. Nad nepřátely mé mou-
dřejším mne činíš při-
kázáními svými,
neboť mám je ustavičně
před sebou.

99. Nade všecky učitele své
jsem zmoudřel,
neboť nařízení Tvá jsou
mým rozjímáním.

100. Nade starce opatrnější
jsem,
neboť přikázání Tvých
ostříhám.

101. Od každé cesty zlé
zdržuji nohy své,
abych ostříhal slov
Tvých.
102. Od ustanovení Tvých
se neuchyluji,
protože Ty mne vyu-
čuješ!
103. Ó jak jsou sladká pod-
lebí mému slova Tvá,
sladší nad med ústům
mým!
104. Z přikázání Tvých na-
bývám rozumnosti,
a protož všelike cesty
bludné nenávidím.

Nun.

105. **S**lovo Tvé jest svící
nohám mým,
a světlem stezkám
mým!
106. Přisáhl jsem, což i
plním,
ostříhaje spravedlivých
příkazů Tvých.
107. Ztrápen jsem přená-
ramně;
Hospodine, obživiž mne
vedle slova svého!
108. Dobrovolné oběti úst
mých přijmiž milo-
stivě, Hospodine,
a právům svým vyučuj
mne!
109. Život můj pořád jest
na dlani mé,
avšak na zákon Tvůj
nezapomínám.

101. Od každé cesty své
zdržuji nohy své,
abych ostříhal slova
Tvého.
102. Od ustanovení Tvých
se neodchyluji,
protože Ty mne vy-
učuješ.
103. Ó jak jsou sladká pod-
lebí mému slova Tvá,
sladší nad med ústům
mým!
104. Z přikázání Tvých na-
bývám rozumnosti,
a protož všelike cesty
bludné nenávidím.

J

105. **S**lovo Tvé jest svící
nohám mým,
a světlem stezce mé.
106. Přisáhl jsem, což i
plním,
ostříhaje spravedlivých
příkazů Tvých.
107. Ztrápen jsem přená-
ramně;
Hospodine, obživ mne
vedle slova svého!
108. Dobrovolné oběti úst
mých přijmiž milo-
stivě, Hospodine,
a právům svým vyuč
mne!
109. Život můj pořád jest
na dlani mé,
avšak na zákon Tvůj
nezapomínám.

110. Osidlo kladou mně bezbožníci;
já však od příkazů
Tvých se neuchyluji!

111. Za dědictví věčné ujal
jsem přikázání Tvá,
neboť jsou radostí srdce
mého.

112. Naklonil jsem srdce
svého k vykonávání
rozkazů Tvých,
ustavičně — pro slíbenou odměnu.

Samech

113. Nešlechtníků nenávidím,
zákon pak Tvůj miluji!

114. Spomocník a ochránce
můj jsi Ty,
ve přípověď Tvou nezvratně doufám!

115. Odstuptež ode mne nešlechtníci!
neboť ostříhati chci
přikázání Boha svého!

116. Pomáhejž mi podle
slibu svého tak, abych
byl živ,
a nezahanbuj mne
v mém očekávání!

117. Posiluj mne, abych zachován byl
a přihlížel k ustanovením Tvým ustavičně!

110. Osidlo kladou mně bezbožníci;
já však od příkazů
Tvých se neuchyluji.

111. Za dědictví věčné ujal
jsem přikázání Tvá,
neboť jsou radostí srdce
mého.

112. Naklonil jsem srdce
svého k vykonávání
rozkazů Tvých,
ustavičně — až do konce.

□

113. Pochybovačů nenávidím,
zákon pak Tvůj miluji!

114. Ochrana má a pavéza
má jsi Ty,
ve přípověď Tvou doufám!

115. Odstuptež ode mne nešlechtníci!
neboť ostříhati chci
přikázání Boha svého!

116. Pomáhejž mi podle
slibu svého tak, abych
byl živ,
a nezahanbuj mne
v mém očekávání!

117. Posiluj mne, abych zachován byl,
a přihlížel k ustanovením Tvým ustavičně!

118. Za nic nevážiž všech
těch, kteří odstupují od
ustanovení Tvých;
neboť nespravedlivé jest
smýšlení jejich!

119. Uvažuji, že každý hří-
šník se zpronevěřuje,
a protož miluji příká-
zání Tvá!

120. Ohrom tělo mé bázní
před Tebou,
neboť soudů Tvých se
bojím!

Ain.

121. Činil jsem, co pravé a
spravedlivé jest,
nevydávejž mne mým
utrhačům!

122. Zastup sám služebníka
svého k dobrému,
tak aby mne pyšní ne-
potlačili!

123. Oči mé hynou očeká-
váním pomoci Tvé —
a spravedlivé přípovědi
Tvé.

124. Nalož se služebníkem
svým vedle milosti své,
a ustanovením svým
vyuč mne!

125. Služebník Tvůj jsem,
vyučuj mne,
abych znal příkazy
Tvé!

118. Za nic nevážiž všech
těch, kteříž odstupují
od ustanovení Tvých,
neboť lživá jest chytrost
jejich!

119. Jako trůsky odmítáš
všecky bezbožníky
země,
a protož miluji příká-
zání Tvá!

120. Děsí se strachem před
Tebou tělo mé,
neboť soudů Tvých se
bojím!

y

121. Činil jsem, co pravé a
spravedlivé jest,
nevydávejž mne mým
násilníkům!

122. Zastup sám služebníka
svého k dobrému,
tak aby mne pyšní ne-
potlačili!

123. Oči mé hynou očeká-
váním pomoci Tvé —
a spravedlivé přípovědi
Tvé.

124. Nalož se služebníkem
svým vedle milosti své
a ustanovením svým
vyuč mne!

125. Služebník Tvůj jsem,
vyučuj mne,
abych znal příkazy
Tvé!

126. Čas jest, aby's zakročil,
Hospodine,
vždyť oni ruší zákon
Tvůj!

127. A právě proto miluji
přikázání Tvá více —
než-li zlato, než-li dra-
hokam.

128. A proto spravuji se
dle všech přikázání
Tvých,
všelike cesty bludné
nenávidím!

Phe.

129. **P**ředivné jsou rozkazy
Tvé!
a protož jich ostříhá
duše má.

130. Výklad slov Tvých
osvětluje,
vzdělává nevědomé.

131. Ústa svá otvírám a po-
padám dechu,
neboť přikázání Tvých
jsem žádostiv.

132. Popatři na mne a smiluj
se nade mnou
podle práva milujících
jméno Tvé!

133. Učiň, aby kroky mé se
řídily slovem Tvým,
a nedej, aby nade mnou
panovati měla ne-
pravost!

134. Vysvobod' mne z pomluv
lidských,
abych ostříhati mohl
rozkazů Tvých!

126. Čas jest, aby zakročil
Hospodin;
zrušili zákon Jeho!

127. A právě proto miluji
přikázání Tvá více —
než-li zlato, než-li dra-
hokam.

128. A proto všechny rozkazy
Tvé pravými býti po-
znávám,
všelike cesty bludné
nenávidím.

Đ

129. **P**ředivné jsou rozkazy
Tvé!
a protož jich ostříhá
duše má.

130. Výklad slov Tvých
osvětluje,
vzdělává nevědomé.

131. Ústa svá otvírám a
dychtím,
neboť přikázání Tvých
jsem žádostiv.

132. Obrať se ke mně a smi-
luj se nade mnou
podle práva milujících
jméno Tvé!

133. Kroky mé utvrzuj ve
slově svém,
a nedej, aby nade mnou
panovati měla ne-
pravost!

134. Vysvobod' mne z ná-
tisků lidských,
abych ostříhati mohl
rozkazů Tvých!

135. Vyjasniž tvář svou nad
služebníkem svým,
a ustanovením svým
mne vyuč!

136. Proudý slzí prolévají
oči mé —
pro ty, kteří neostříhají
zákona Tvého.

Sade.

137. Spravedliv jsi, Hospo-
dine,
a pravý jest Tvůj soud!

138. Ty jsi vydal přikázání
svá spravedlivá
a nad míru věrná.

139. Vadnu horlením,
že zapomínají na slova
Tvá nepřátele moji!

140. Osvědčeno jest slovo
Tvé dokonalé;
a služebník Tvůj je
miluje.

141. Mlád jsem a opovržen,
avšak rozkazů Tvých
nezapomínám.

142. Spravedlivost Tvá zů-
stává věčně sprave-
dlivou,
a zákon Tvůj pravdou.

143. Ač mne stíhají soužení
a nátisk,
jsou přikázání Tvá mým
rozjímáním!

135. Vyjasniž tvář svou nad
služebníkem svým,
a ustanovením svým
mne vyuč!

136. Proudý slzí prolévají
oči mé —
pro ty, kteří neostříhají
zákona Tvého.

z

137. Spravedliv jsi, Hospo-
dine,
a upřímný v soudech
svých!

138. Ty jsi vydal přikázání
svá spravedlivá
a nad míru věrná.

139. Vadnu horlením,
že zapomínají na slova
Tvá nepřátele moji!

140. Osvědčeno jest slovo
Tvé dokonalé;
a služebník Tvůj miluje
je.

141. Mlád jsem a opovržen,
ale rozkazů Tvých ne-
zapomínám.

142. Spravedlnost Tvá zů-
stává věčně sprave-
dlivou,
a zákon Tvůj doko-
nalým.

143. Ač mne stíhají soužení
a nátisk,
jsou přikázání Tvá
rozkoší mou.

144. Spravedlnost rozkazů
Tvých trvá na věky,
vyučuj mne, abych živ
býti mohl!

Coph.

145. **Z** celého srdce volám,
vyslyš mne!
Ó Hospodine, budu
ostříhati rozkazů
Tvých!

146. K Tobě volám: „Vy-
svobodiž mne!“
budu zajisté šetřiti pří-
kazů Tvých!

147. Předstíhám svítání a
volám;
neboť zásliby Tvé oče-
kávám!

148. K Tobě obracejí se oči
mé na úsvitě,
abych rozjímal o vý-
povědích Tvých.

149. Hlas můj slyš podle
milosti své, Hospo-
dine,
a podle ustanovení
svých obživ mne!

150. Protivníci moji přibli-
žují se k nepravosti,
vzdálivše se od zákona
Tvého.

151. Blízek jsi Ty, Hospo-
dine,
a všechna přikázání Tvá
jsou věrna!

144. Spravedlnost rozkazů
Tvých trvá na věky,
vyučuj mne, abych živ
býti mohl!

P

145. **Z** celého srdce volám,
vyslyšiž mne!
Ó Hospodine, budu
ostříhati rozkazů
Tvých!

146. K Tobě volám: „Vy-
svobodiž mne!“
budu zajisté šetřiti pří-
kazů Tvých!

147. Předstíhám svítání a
volám;
zásliby Tvé očekávám.

148. Oči mé předstíhají
noční hlídky,
abych rozjímal o vý-
povědi Tvé.

149. Hlas můj slyš podle
milosti své;

Hospodine, podle usta-
novení svých obživ
mne!

150. Přibližují se ke mně
následovníci nešle-
chetnosti,
ti, kteří se od zákona
Tvého vzdálili.

151. Blízek jsi, Hospodine,
a všechna přikázání Tvá
jsou věrna!

152. Již dávno naučil jsem
se z ustanovení Tvých,
že jsi je založil na věky!

Res.*)

153. **P**opatřiž na mé trápení
a vysvobod' mne,
neboť na zákon Tvůj
nezapomínám!

154. Zasad' se o mou při a
ochraň mne;
pro přípověď svou ob-
živiž mne!

155. Daleko jest od bez-
božných spasení,
nebo nedotazují se na
ustanovení Tvá.

156. Milosrdenství Tvé jest
svrchované, Hospo-
dine;
podle ustanovení svého
obživ mne!

157. Mnozí jsou protivníci
a nepřátele moji;
já od rozkazů Tvých
se neodchyluji.

158. Patřím-li na prone-
věrce, chřadnu,
protože neostříhají slov
Tvých.

159. Popatřiž, že rozkazy
Tvé miluji,
Hospodine podle mi-
losti své obživ mne!

160. Všecka slova Tvá jsou
věrna,
a na věky trvá všeliký
úsudek Tvůj sprave-
dlivý.

152. Již dávno naučil jsem se
z ustanovení Tvých,
že jsi je stvrdil na věky.

7

153. **P**opatřiž na mé trápení
a vysvobod' mne,
neboť na zákon Tvůj
nezapomínám!

154. Zasad' se o mou při a
ochraň mne;
pro přípověď svou ob-
živ mne!

155. Daleko jest od bez-
božných spasení,
neboť nedotazují se na
ustanovení Tvá.

156. Milosrdenství Tvé jest
svrchované,

podle ustanovení svých
obživ mne!

157. Mnozí jsou protivníci
a nepřátele moji;
já od rozkazů Tvých se
neodchyluji.

158. Patřím-li na prone-
věrce, mám ošklivost,
protože neostříhají
slova Tvého.

159. Popatři, že rozkazy
Tvé miluji,
Hospodine, podle mí-
losti své obživ mne!

160. Všecka slova Tvá jsou
věrna,
a na věky trvá všeliký
úsudek Tvůj sprave-
dlivý.

*) „Res“ vysloví se — R e š.

Sin.

161. **K**nížata pronásledují
mne bez příčiny,
však jen slov Tvých
bojí se srdce mé.
162. Já raduji se z řečí
Tvých
tak, jako ten, který do-
chází hojné kořisti.
163. Nepravosti nenávidím
a ji v ohavnosti mám;
zákon Tvůj však miluji.
164. Sedmkrát za den chválu
Tobě vzdávám
pro spravedlivé soudy
Tvé.
165. Hojný pokoj mají ti,
kteří milují zákon
Tvůj,
nepřijdou k úrazu.
166. Očekávám pomoci Tvé,
Hospodine,
a přikázání Tvá miluji!
167. Duše má zachovává
Tvé rozkazy,
neboť je velice miluji.
168. Ostríhám příkazův a
ustanovení Tvých,
neboť všechny cesty mé
jsou před Tebou.

Tau.

169. **P**ředstoupiž úpění mé
před obličej Tvůj,
o Hospodine,
podle slova svého po-
učuj mne!

W

161. **K**nížata pronásledují
mne bez příčiny,
však jen slov Tvých
děsí se srdce mé.
162. Já raduji se k řeči Tvé

tak, jako ten, který do-
chází hojné kořisti.
163. Falše nenávidím a ji
v ohavnosti mám;
zákon Tvůj miluji.
164. Sedmkrát za den chvá-
lím Tě
pro spravedlivé soudy
Tvé.
165. Hojný pokoj mají ti,
kteří milují zákon
Tvůj,
nepřijdou k úrazu.
166. Očekávám pomoci Tvé,
Hospodine,
a přikázání Tvá vyko-
návám!
167. Ostríhá duše má roz-
kazů Tvých,
neboť všechny cesty mé
jsou před Tebou.
168. Ostríhám příkazův a
ustanovení Tvých,
neboť všechny cesty mé
jsou před Tebou.

N

169. **P**ředstoupiž úpění mé
před obličej Tvůj,
o Hospodine,
podle slova svého po-
učuj mne!

170. Vejdiž pokorná prosba
má před tvář Tvou,
vedle přípovědi své vy-
svobod' mne!

171. Rtové moji vynesou
chválu,
protože vyučuješ mne
ustanovením svým!

172. Jazyk můj bude opěvo-
vati přípověď Tvou,
neboť všechna přikázání
Tvá jsou spravedlivá!

173. Budiž mi ku pomoci
ruka Tvá,
neboť jsem sobě zvolil
Tvá přikázání!

174. Toužím po pomoci Tvé,
Hospodine,
a zákon Tvůj jest mým
rozjímáním!

175. Živa budiž duše má, by
mohla chváliti Tebe,
a práva Tvá — buďtež
mi na pomoc!

176. Zbloudím-li, jako ztra-
cená ovce, ó, hledejž
služebníka svého!
neboť na přikázání Tvá
nezapomínám!

170. Vejdiž pokorná prosba
má před tvář Tvou,
vedle přípovědi své vy-
svobod' mne!

171. Rtové moji vynesou
chválu,
protože vyučuješ mne
ustanovením svým.

172. Jazyk můj bude opěvo-
vati přípověď Tvou,
neboť všechna přikázání
Tvá jsou spravedlivá.

173. Budiž mi ku pomoci
ruka Tvá,
neboť jsem sobě zvolil
přikázání Tvá!

174. Toužím po pomoci Tvé,
Hospodine,
a zákon Tvůj jest mi
rozkoší!

175. Živa budiž duše má, by
mohla chváliti Tebe,
a práva Tvá — buďtež
mi na pomoc!

176. Zbloudím-li, jako ztra-
cená ovce, ó hledejž
služebníka svého!
neboť na přikázání Tvá
nezapomínám!

Poznámky k žalmu 118. (119.)

Skladatel, obsah a doba. — Svatý pěvec, jehož jména neznáme, velebí příkazy a přípovědi božské; blahoslaveným nazývá toho, kdo je zachová a z celého srdce si žádá, aby světlem nadpřirozeným osvícen, jich vždy co nejbedlivěji šetřil.

O době a příležitosti, za které žalm složen byl, nelze nic určitého říci.

Žalm tento sestává z 22 slok, z nichž každá má 8 veršů. Každý verš sloky prvé začíná písmenem א = 'alef, sloky druhé ב = bet a t. d. dle abecedy hebrejské.

Žalm tento říká se každodenně při církevních hodinkách, a sice: k Primě — v. 1.—32., k Terci — v. 33.—80., k Sextě — v. 81.—128., k Noně — v. 129.—176. — Klerik zvolil si za svůj dědičný podíl — Hospodina; Jeho službě se zasvětil, a proto velmi vhodně připomíná si každodenně základní větu tohoto žalmu: „Tvůj jsem já; Hospodine, zachovejž mne!“ (v. 94.)

v. 25. K prachu lne duše má t. j. jsem velice utrápen; nemohu si již sám pomoci. — Zájmeno osobní: já, ty, on ... opisuje se často v hebrejském takto: duše má, duše tvá, duše jeho čili bytost má, bytost tvá, bytost jeho ... viz žalm 7, 6.

v. 28. slzí duše má t. j. jsem velice sklíčen.

v. 38. kteréž se týká bázně Tvé t. j. splniž přípověď svou, že neopustíš toho, který se Tebe bojí — ctitele svého.

v. 61. osidla zovou obrazně nástrahy viz žalm 7, 16.

v. 70. Tupé t. j. bezcitné, — jako tuk, jest srdce jejich; dle latinské Vulgaty: „srdce jejich sráží se jako mléko; sražené mléko pozbylo své původní povahy; tak pozbývá srdce. — sídlo citu — své původní povahy u člověka pyšného; — srdce pyšného stává se bezcitným.“ (Viz „Starověda bibl.“ § 82 o mléku sraženém kravském, velbloudím.)

v. 78. Zahanbení buďtež viz Úvod č. 18.—27. žalmy zloprejné.

v. 83. „nádooba kožená v jíní“, dle hebrejského „v dýmu“; smysl je týž: jsem seschlý a vráskavý.

v. 85. jáma značí obrazně nástrahy, klevety; viz žalm 7, 16.

v. 103. podlebí = podnebí = ponebí (v ústech).

v. 105. Slovo Tvé jest svící, světlem t. j. zákon Tvůj osvěcuje můj rozum, že vím, jak kráčet, jak jednati mám, abych spasení došel.

v. 109. život můj pořád jest na dlani mé t. j. jsem ustavičně v nebezpečí života; — věc, kterou člověk nese na holé dlani, snadno spadne a úraz vezme, jakmile dost málo klopýtne, nebo pozoru nedá.

Žalm 119. (120.)

Hospodine, vysvobod mne od sousedů
svárlivých!

Překlad latinské Vulgaty.

Píseň poutní.

1. **K** Hospodinu v soužení
svém volám;
i vyslýchá mne.
2. Hospodine, vysvobod duši
mou ode rtů nešlech-
ných,
od jazyka lstivého!
3. **C**ož pak se ti má dáti
a což přidati —
jazyku lživý?
4. (Odpověď:) Přeostré
střely silného
s řeřavým uhlím zhoub-
ným.
5. **B**ěda mně, že tak dlouho
meškati musím,
že bydlím mezi obyvateli
Kedarskými!
6. Již dosti dlouho bydlí duše
moje —

Překlad původního textu hebrejského.

Píseň poutní.

1. **K** Hospodinu v soužení
svém volám;
i vyslýchá mne.
2. Hospodine, vysvobod duši
mou ode rtů lživých,
od jazyka lstivého!
3. **C**ož pak ti má (Hospodin)
dáti a což přidati —
jazyku lživý?
4. (Odpověď:) Přeostré střely
silného
s řeřavým uhlím kručín-
kovým.
5. **B**ěda mně, že meškám
v Mešeku,
že bydlím vedle stanů
Kedarských!
6. Již dosti dlouho bydlí duše
moje

7. s těmi, kteří nenávidí pokoje.

Já chovám se pokojně, avšak když k nim promluví, napadají mne bez příčiny.

mezi těmi, kteří nenávidí pokoje.

7. Já jsem pokojný, avšak když promluví, oni vzchopují se k boji.

Poznámky k žalmu 119. (120.)

Skladatel, obsah a doba. — Svatý pěvec, jehož jméno jest neznámo, stěžuje si na věrolomnost a pokrytectví lidí, s nimiž obcoval.

O době, kdy žalm složen byl, nelze ničeho určit.

v. 1. Poutní píseň — jest název 15 žalmů (119.—131. Vulg.) po sobě následujících, poněvadž je židé zpívali, když o třech hlavních svátcích — o velikonoci, o slavnosti letnic a stánků — do Jerusalema putovali. (viz „Úvod“ čís. 16.)

v. 4. uhlí zhoubné, dle hebrejského textu „uhlí kručinkové“. Také rozpálené ohnivé šípy neb střely metaly se na nepřitele. K rozpálení šípů brávalo se uhlí kručinkové. (viz „Starověda bibl.“ § 110. pozn. 3.)

v. 5. Smysl jest: Nepřátelé lidu Israelského jsou — jako svárliví kmenové Méšek a Kédar, mezi nimiž nelze dlouho žíti. Kedar byl druhorozený syn Ismaelův (I. Mojž. 25, 13.); Mešek byl potomek Jafetův. (I. Mojž. 10, 2.) Dle LXX přeložila lat. Vulgata vlastní jméno „Mešek“ jak obecné jméno „dlouho“; lid israelský v té době mezi těmi národy skutečně nebydlil.

O stanech viz „Starověda bibl.“ § 69. „Obydlí“.

Žalm 120. (121.)

Hospodin nás chrání!

Překlad latinské Vulgaty.

Píseň poutní.

1. **P**ozdvihuji oči svých
k horám,
odkud mi přichází pomoc.
2. Pomoc má přichází od
Hospodina,
kterýž učinil nebe i zemi.
3. **N**edopouštějž On, aby se
chvěla noha tvá,
nezdřímniž strážný tvůj!
4. Aj, nezdřímne ani nespí
Ten, —
kterýž ostříhá Israele!
5. **H**ospodin jest strážce
tvůj,
Hospodin jest ochrana
tvá — tobě po pravici.
6. Nebudeť bítí na tě slunce
ve dne,
ani měsíc v noci.
7. **H**ospodin tebe bude ostří-
hati všeho zlého,
ostříhati bude duše tvé
Hospodin.
8. Hospodin ostříhati bude
tebe, když vycházeti a
vcházeti budeš,
od toho času až na věky.

Překlad původního textu
hebrejského.

Píseň poutní.

1. **P**ozdvihuji oči svých
k horám;
odkud pak přijde mi
pomoc?
2. Pomoc má přichází od
Hospodina,
kterýž učinil nebe i zemi.
3. **N**edopouštějž Hospodin,
aby se chvěla noha tvá,
nezdřímniž strážný tvůj!
4. Aj, nedříme ani nespí Ten,

kterýž ostříhá Israele!
5. **H**ospodin jest strážce
tvůj,
Hospodin jest zastínění
tvé — tobě po pravici.
6. Nebudeť bítí na tě slunce
ve dne,
ani měsíc v noci.
7. **H**ospodin tebe bude ostří-
hati všeho zlého,
ostříhati bude duše tvé.
8. Hospodin ostříhati tebe
bude, když vycházeti a
vcházeti budeš,
od toho času až na věky

Poznámky k žalmu 120. (121.)

Spisovatel, obsah a čas. — Svatý pěvec nám neznámý — slibuje pomoc Boží tomu, jenž po ní opravdově touží.

O čase, kdy žalm sepsán byl, nic známo není.

v. 1. Poutní píseň viz žalm 119.

Žalm 121. (122.)

Žádejte štěstí Jerusalemu, poutnímu místu našemu!

Překlad latinské Vulgaty.

Píseň poutní.

1. **P**lesávám nad těmi, kteříž mi praví:
„Půjdeme do chrámu Hospodinova.“
2. Stanou nohy naše
v síních tvých, Jerusaleme!
3. **●** Jerusaleme opět vystavěný —
jako město, jehož části jsou ve spolek sloučeny!
4. Do něho putují pokolení, pokolení Hospodinova.
Jeť Israeli zákonem, —
aby oslavoval jméno Hospodinovo.
5. Neboť tam postaveny jsou stolice soudní, —
stolice domu Davidova.

Překlad původního textu hebrejského.

Píseň poutní. — Od Davida.

1. **P**lesávám nad těmi, kteříž mně praví:
„Půjdeme do domu Hospodinova!“
2. Stanou nohy naše, zastavují se
v branách tvých Jerusaleme!
3. **●** Jerusaleme opět vystavěný —
jako město částmi souladně sloučené!
4. Do něho putují pokolení, pokolení Hospodinova.
Jeť Israeli zákonem, —
aby oslavoval jméno Hospodinovo.
5. Neboť tam postaveny jsou stolice soudní, —
stolice domu Davidova.

6. **Ž**ádejte štěstí Jerusalemu!
a hojnost budiž těm, kteří
milují tě!

7. Budiž pokoj v hradbách
tvých,
hojnost v palácích tvých!

8. Pro bratry své a přátely
své
říkati chci: „Pokoj budiž
v tobě!“

9. Pro chrám Hospodina,
Boha našeho
chci hledati zdaru tvého!

6. **Ž**ádejte štěstí Jerusalému!
šťastni budtež, kteří mi-
lují tě!

7. Budiž pokoj v předhradí
tvém,
bezpečnost v palácích
tvých!

8. Pro bratry své a přátely
své
říkati chci: „Pokoj budiž
v tobě!“

9. Pro dům Hospodina, Boha
našeho
chci hledati zdaru tvého!

Poznámky k žalmu 121. (122.)

Spisovatel, obsah a čas. — Svatý pěvec, jehož jméno neznámo, raduje se, vida ctitele Hospodinovy putovati do města Jerusalema, proslaveného množstvím budov, valným shromážděním lidu, bohoslužbou, soudními stolicemi a trůnem Davidovým. Ku konci žádá svatý pěvec všeho dobrého Jerusalemu jakož i těm, kteří město to svaté milují.

O čase nic určitého nelze udati.

v. 1. Píseň poutní viz žalm 119.

v. 7. O zařízení domů hebrejských viz „Starověda bibl.“ § 70.

Žalm 122. (123.)

Ó Bože, odvráť od nás posměch a potupu!

Překlad latinské Vulgaty.

Píseň poutní.

1. **K** Tobě pozdvihuji oči
svých,
jenž přebýváš na nebesích!

**Překlad původního textu
hebrejského.**

Píseň poutní.

1. **K** Tobě pozdvihuji oči
svých,
ó Ty, kterýž přebýváš na
nebesích!

2. Hle! jako oči služebníků
k rukám pána jejich,
jako oči děvky k rukám
paní její:

tak obráceny jsou oči naše
k Hospodinu, Bohu na-
šemu,

až by se smiloval nad
námi!

3. Smiluj se nad námi, Ho-
spodine, smiluj se nad
námi,
neb jsme již příliš po-
tupou nasyceni!

4. Příliš naplněna jest duše
naše,
jsme na posměch bohá-
čům a opovržením py-
šných!

2. Hle! jak oči služebníků
k rukám pána jejich,
jak oči děvky k rukám
paní její (t. j. obráceny
jsou),

tak oči naše k Hospodinu,
Bohu našemu,

až by se smiloval nad
námi!

3. Smiluj se nad námi, Ho-
spodine, smiluj se nad
námi,
neb jsme již příliš po-
tupou nasyceni!

4. Příliš nasycena jest duše
naše,
posměšky hrdých a po-
tupou pyšných!

Poznámky k žalmu 122. (123.)

Spisovatel, obsah a čas. — Pěvec svatý, jehož jména neznáme, vzývá pomoc Boží proti těm, kteří se mu posmívají a jej tupí.

Kdy žalm tento složen byl, neví se.

v. 1. Píseň poutní viz žalm 119.

v. 2. O služebnících hebrejských a děvkách viz „Starověda bibl.“ § 91.

Žalm 123. (124.)

Hospodin nás zachránil!

Překlad latinské Vulgaty.

Píseň poutní.

1. „**K**dyby nebylo Hospo-
dina s námi“ —
rciž nyní Israeli! —

**Překlad původního textu
hebrejského.**

Píseň poutní. — Od Da-
vida.

1. „**K**dyby nebylo Hospo-
dina s námi“,
rciž nyní Israeli! —

<p>2. Kdyby nebylo Hospodina s námi —
když povstali proti nám lidé:</p> <p>3. Snad by nás byli za živa pohltili,
když se rozpálila prchlivost jejich proti nám!</p> <p>4. Byly by snad zatopily nás ty vody,
bystřina byla by se valila přes duši naši.</p> <p>5. Snad byly by se valily přes duši naši
vody nesnesitelné!</p> <p>6. Požehnán budiž Hospodin, že nás nevydal —
v loupež zubům jejich!</p> <p>7. Duše naše vyvázla jako ptáče —
z osidla ptáčníkův;
osidlo se strhalo —
a my jsme zachráněni!</p> <p>8. Pomoc naše jest ve jménu Hospodinovu,
kterýž učinil nebe i zemi!</p> | <p>2. Kdyby nebylo Hospodina s námi,
když povstali proti nám lidé:</p> <p>3. Tehdáž by nás byli za živa pohltili,
když se rozpálila prchlivost jejich proti nám!</p> <p>4. Tehdáž by nás byly zatopily ty vody;
bystřina byla by se valila přes duši naši.</p> <p>5. Tehdáž byly by se valily přes duši naši —
vody rozvlněné.</p> <p>6. Požehnán budiž Hospodin, že nás nevydal —
v loupež zubům jejich!</p> <p>7. Duše naše vyvázla jako ptáče —
z osidla ptáčníkův;
osidlo se strhalo —
a unikli jsme.</p> <p>8. Pomoc naše jest ve jménu Hospodinovu,
kterýž učinil nebe i zemi!</p> |
|---|--|

Poznámky k žalmu 123. (124.)

Spisovatel, obsah a příležitost. — Svatý pěvec — David — vzdává jménem národa díky Bohu, bez Jehož pomoci by byl zahynul.

Příležitost, jež zavedla podnět sepsati žalm, jest neznáma.

v. 1. „Píseň poutní“ viz žalm 119.

v. 4. vody jsou obraz nehod, pohrom; viz žalm 17, 17.

v. 5. O „lovu a loupežení“ viz „Starověda bibl.“

§ 83.

Žalm 124. (125.)

Hospodin jest pevnou hradbou spravedlivých.

Překlad latinské Vulgaty.

Píseň poutní.

1. **Ti**, kteří doufají v Hospodina, jsou jako hora Sionská;
nehne se na věky, kdož zůstává —
2. v Jerusalémě.
Hory jsou okolo něho,
a Hospodin jest vůkol lidu svého
od toho času až na věky.
3. **Neboť** nenechá Hospodin
žezlo nepravosti —
nad dědictvím spravedlivých;
aby nevztáhli spravedliví —
k nepravosti rukou svých.
4. **Dobře** čiň Hospodine
dobrým,
a těm, kteří jsou upřímného srdce!
5. Ty pak, kteří se uchylují
k cestám křivým,
přivede (k soudu) Hospodin
s pachateli nepravosti!
Pokoj budiž nad Israelem!

Překlad původního textu hebrejského.

Píseň poutní.

1. **Ti**, kteří doufají v Hospodina, jsou jako hora Sionská,
kteráž se nehne — ale na věky zůstává.
2. Jakož jsou okolo Jerusalema hory,
tak jest Hospodin vůkol lidu svého
od toho času až na věky.
3. **Neboť** nezůstane žezlo nepravosti —
nad dědictvím spravedlivých,
aby nevztáhli spravedliví —
k nepravosti rukou svých.
4. **Dobře** čiň, Hospodine,
dobrým,
a těm, kteří jsou upřímného srdce!
5. Ty pak, kteří se uchylují
k cestám svým křivým,
zapudiž Hospodin s pachateli nepravosti!
Pokoj budiž nad Israelem!

Poznámky k žalmu 124. (125.)

Spisovatel, obsah a čas. — Svatý pěvec, nám neznámý, vybízí národ, aby se přidržoval ctnosti,

jelikož Hospodin jest pevnou hradbou spravedlivých kteří v Něho doufají; nešlechtní však zahynou
Čas, kdy žalm složen byl, udati nelze.

v. 1. Píseň poutní viz žalm 119.

v. 3. žezlo nepravosti t. j. vláda nespravedliví viz žalm 2, 9.

Žalm 125. (126.)

P o ž a l o s t i — r a d o s t.

Překlad latinské Vulgaty.

Píseň poutní.

1. **K**dyž nazpět přivedl Hospodin zajatce Sionské, bylo nám jako nenadále potěšeným.
2. Tehdáž byla plna radosti ústa naše, a jazyk náš plesání; tehdáž říkali mezi národy: „Veliké věci učinil s nimi Hospodin.“
3. Veliké věci učinil s námi Hospodin! Rozveselili jsme se.
4. **P**řived' nazpět, Hospodine, zajaté naše, jako bystrinu jižní!
5. Ti, kteří se slzami roz-sévají, s plesáním žíti budou.
6. Popocházejí a pláčí, roz-sévajíce semena svá; jistě přijdou s plesáním, nesouce své snopy.

Překlad původního textu hebrejského.

Poutní píseň.

1. **K**dyž nazpět přivedl Hospodin zajatce Sionské, byli jsme jako ve snách.
2. Tehdáž byla plna radost ústa naše, a jazyk náš plesání; tehdáž říkali mezi národy; „Veliké věci s nimi učinil Hospodin.“
3. Veliké věci s námi učinil Hospodin! Rozveselili jsme se.
4. **P**řived' nazpět, Hospodine, zajaté naše, jako bystriny do krajiny jižní!
5. Ti, kteří se slzami roz-sévají, s plesáním žíti budou.
6. Popochází a pláče, nesa obilí k rozsevu; jistě přijde s plesáním a snášeti bude snopy své.

Poznámky k žalmu 125. (126.)

Spisovatel, obsah a čas. — Svatý pěvec, jehož jméno neznámo. raduje se z návratu části lidu židovského ze zajetí babylonského a toužebně si přeje, aby i ostatní zajatci brzy se vrátili.

Žalm složen byl bez pochyby po návratu zajatců, majících v čele Zorobabele; (viz I. Ezdr. 1, 1.).

v. 1. Píseň poutní viz žalm 119.

v. 4. Jsou slova těch, kteří s první karavanou (pod správou vůdce Zorobabele r. 536. před Kr.) z Babylona do vlasti se navrátili. „Ó kéž by i ti ostatní brzy se navrátili!“

v. 6. O „rolnictví“ viz „Starověda bibl.“ §§ 76. 77.

Žalm 126. (127.)

V š e c h e n z d a r o d B o h a.

Překlad latinské Vulgaty.

Píseň poutní. — Od Šalomouna.

1. **N**estaví-li Hospodin domu,
nadarmo pracují ti, kteříž stavějí jej.
Neostříhá-li Hospodin města,
nadarmo bdí strážný v něm.
2. **M**arnost jest vám, když
časně ráno vstáváte;
vstávejte, až si odpočínáte, —
vy, již chléb pracně dobytý jíte, —
když On dává sen miláčkům svým.

Překlad původního textu hebrejského.

Píseň poutní. — Od Šalomouna.

1. **N**estaví-li Hospodin domu,
nadarmo pracují ti, kteří stavějí jej.
Neostříhá-li Hospodin města,
nadarmo bdí strážný.
2. **M**arnost jest vám, když
časně ráno vstáváte,
když dlouho do noci sedíte —
a chléb pracně dobytý jíte; —
tolik dává on milému svému, an spí.

3. **H**le! dědictvím od Hospodina — jsou dítky; odměnou jest — plod života.

4. Jako střely v ruce udatného,
tak jsou dítky dospělým.

5. **B**lahoslavený muž,
kterýž jimi naplnil svou touhu;
nebudeť zahanben,
když příti se bude s nepřáteli svými v bráně.

3. **H**le! dědictvím od Hospodina — jsou dítky; odměnou jest — plod života.

4. Jako střely v ruce udatného,
tak jsou dítky v mladém věku zplozené.

5. **B**lahoslavený muž,
kterýž jimi naplnil toul svůj.
Nebudouť zahanbeni,
když příti se budou s nepřáteli v bráně.

Poznámky k žalmu 126. (127.)

Spisovatel, obsah a příležitost. — Svatý pěvec, dle nápisu — Šalomoun — učí, že marny jsou snahy lidské, nepopřeje-li Bůh svého požehnání.

O příležitosti nic určitějšího není známo.

v. 1. Píseň poutní viz žalm 119.

v. 2. Smysl jest: co vy lopotnou prací nahospodaříte, tolik dává Bůh svému ctiteli, an spí, t. j. bez přílišného lopocení.

v. 5. Žádost svou; dle hebrejského: „toul svůj“, poněvadž dítky přirovnává šípům čili střelám ve v. 4. — O výchování dětí viz „Starověda bibl.“ § 90.

U bran města konávaly se soudy; viz „Starověda bibl.“ § 71.

Žalm 127. (128.)

Boh abojnému požehnává Hospodin!

Překlad latinské Vulgaty.

Píseň poutní.

1. **B**lahoslavení všickni,
kteříž se bojí Hospodina,
kteříž chodí po cestách
Jeho!
2. Výdělkou rukou svých za-
jisté požívati budeš,
blažen jsi, a dobře se ti
povede.
3. Manželka tvá — jest jako
vinný kmen plodný —
ve vnitřku domu tvého;
dítky tvé jsou — jako
sazenice olivové —
vůkol stolu tvého.
4. Hle! tak požehnán bývá
každý muž,
který se bojí Hospodina!
5. Požehnejž tobě Hospodin
se Siona,
abys patřiti mohl na zdar
Jerusalema
po všecky dny života
svého!
6. Spatřiž také syny synů
svých!
Pokoj budiž nad Israělem!

Překlad původního textu
hebrejského.

Píseň poutní.

1. **B**lahoslavený každý, kdo
se bojí Hospodina,
kdo chodí po cestách
Jeho!
2. Výdělkou rukou svých po-
žívati budeš,
blažen jsi, a dobře se ti
vede.
3. Manželka tvá jest — jako
vinný kmen plodný —
ve vnitřku domu tvého;
dítky tvé jsou — jako
sazenice olivové —
vůkol stolu tvého.
4. Hle! tak požehnán bývá
muž,
který se bojí Hospodina!
5. Požehnejž tobě Hospodin
se Siona,
patřiž na zdar Jerusalema
po všecky dny života
svého!
6. Spatřiž také syny synů
svých!
Pokoj budiž nad Israělem!

Poznámky k žalmu 127. (128.)

Spisovatel, obsah a čas. — Svatý pěvec, jehož jména neznáme, učí, že zbožný ctitel Hospodinův bude blažen.

Čas, kdy žalm složen byl, určití nelze.

v. 1. Píseň poutní viz žalm 119.

v. 3. O olivě viz „Starověda bibl.“ § 79. 1. zahradnictví. O manželství a výchování dětí viz §§ 86. 87. 88. 90.

Žalm 128. (129.)

K o n e c n e p ř á t e l S i o n a .

Překlad latínské Vulgaty.	Překlad původního textu hebrejského.
Poutní píseň.	Poutní píseň.
1. „Často na mne doráželi od mladosti mé“: rciž Israěli!	1. „ V elice sužovali mne od mladosti mé“: rciž Israěli!
2. Často na mne doráželi od mladosti mé, avšak nepřemohli mne.	2. Velice sužovali mne od mladosti mé, avšak nepřemohli mne.
3. P o hřbetě mém orali bezbožníci, dlouho páchali nepravost svou.	3. P o hřbetě mém orali oráči, dlouhé dělali brázdy své.
4. Hospodin jest spravedlivý, zpřetínal šíje bezbožníků!	4. Hospodin jest spravedlivý, přetál provaz bezbožníků!
5. Zahanbeni budtež a na- zpět se obraťte všickni, kteříž nenávidí Siona!	5. Zahanbeni budtež a na- zpět se obraťte, kteříž nenávidí Siona!

6. Budtež jako tráva na
střechách,
kteráž dříve, než vytrhána
bývá, usychá,
7. z níž nenaplňuje hrsti své
žnec,
ani náručí svého ten, který
sbírá snopy!
8. Aniž říkají tudy jdoucí:
„Požehnání Hospodinovo
budiž s vámi,
žehnáme vám ve jménu
Hospodinově!“

6. Budtež jako tráva na
střechách
kteráž dříve, než vytrhána
bývá, usychá,
7. z níž nenaplňuje hrsti své
žnec,
ani náručí svého ten,
který váže snopy!
8. Aniž říkají tudy jdoucí:
„Požehnání Hospodinovo
budiž s vámi,
žehnáme vám ve jménu
Hospodinově!“

Poznámky k žalmu 128. (129.)

Skladatel, obsah a doba. — Svatý pěvec, nám neznámý, učí, že Hospodin, který vysvobodil národ svůj z velikých pohrom, zmaří pokusy nepřátel.

Doba, kdy žalm složen byl, není známa.

v. 1. Poutní píseň viz žalm 119.

v. 3. hebrejský text mluví — obrazně.

v. 8. Z verše toho poznáváme, jak pozdravovali mimo jdoucí osoby dělníky na poli. Viz „Starověda bibl.“ § 77. Rolnictví; pokračování.

Žalm 129. (130.) (VI. žalm kajicný.)

U Hospodina jest milosrdenství.

Překlad latinské Vulgaty.

Poutní píseň.

1. **Z** hlubin volám k Tobě
ó Hospodine,
Pane, poslyš hlas můj!

**Překlad původního textu
hebrejského.**

Poutní píseň.

1. **Z** hlubin volám k Tobě,
ó Hospodine,
2. Pane, vyslyš hlas můj!

2. Budtež uši Tvoje naklo-
něny —
k úpěnlivému volání
mému!

3. **B**udeš-li, Hospodine, še-
třiti nepravostí,
Pane, kdo obstojí?

4. Avšak u Tebe jest odpu-
štění,
a pro zákon tvůj — dou-
fám v Tebe, Hospodine!

5. **D**uše má důvěřuje slovu
Jeho,
duše má doufá v Hospo-
dina.

6. **O**d bdění jitřního — až
do noci
doufej, Israeli, v Hospo-
dina;

7. neboť u Hospodina jest
milosrdenství

a hojné u Něho vykou-
pení!

8. On zajisté osvobodí
Israele
ode všech trestů za ne-
pravosti jeho.

Budtež uši tvoje naklo-
něny —
k úpěnlivému volání
mému!

3. **B**udeš-li, Hospodine, še-
třiti nepravostí,
Pane, kdo obstojí?

4. Avšak u Tebe jest od-
puštění,
aby uctivost k Tobě za-
chována byla.

5. **D**oufám v Hospodina,
doufá duše má;
důvěřuji slovu Jeho!

6. Duše má očekává Hospo-
dina
více než ponocní jitra —
více nežli ponocní jitra.

7. **D**oufej Israeli v Hospo-
dina;
neboť u Hospodina jest
milosrdenství
a hojné u něho vykou-
pení!

8. Onť zajisté osvobodí
Israele
ode všech trestů za ne-
pravosti jeho.

Poznámky k žalmu 129. (130.)

Skladatel, obsah a doba. — Skladatel žalmu není znám. — Hříšník, jenž hluboko byl klesl, obrací se k milosrdenství Božímu a prosí, pln důvěry, za odpuštění hříchů;

na duchu obrozen, svěřuje se všecek Bohu a vybízí celý národ k téže důvěře v milosrdenství Boží.

O době, kdy žalm složen byl, neví se ničeho.

v. 1. Píseň poutní viz žalm 119.

v. 6. Od bdění jitřního až do noci t.j. od rána až do konce poslední noční hlídky t.j. ve dne i v noci. O rozvržení nočních hlídek viz žalm 76, 5.; dle hebrejského textu označuje sv. pěvec touhu, jakouž věrný ctitel očekává Hospodina, slovy: „více než ponocní — jitra — více, než ponocní — jitra“.

Žalm 130. (131.)

Srdce pokorné a Bohu oddané.

Překlad latinské Vulgaty.

Poutní píseň — od Davida.

1. **H**ospodine, srdce mé není hrdé,
aniž se pyšní oči mé,
aniž se zanáším věcmi
pro mne příliš velikými
a nad míru zvláštními!
2. **Z**ajisté jsem poníženě
smýšlel, a mysl má ne-
byla hrdá;
jako dítě odstavené u matky
své,
tak jest naděje na odplatu
v duši mé!
3. **D**oufej, ó Israeli, v Ho-
spodina, —
od tohoto času a až na
věky!

Překlad původního textu hebrejského.

Poutní píseň — od Davida.

1. **H**ospodine, srdce mé není hrdé,
aniž se pyšní oči mé,
aniž se zanáším věcmi
pro mne příliš velikými
a nad míru zvláštními!
2. **Z**ajisté upokojil jsem a
utíšil mysl svou,
jako dítě odstavené u matky
své;
jako dítě odstavené — jest
ve mně duše má.
3. **D**oufej, ó Israeli, v Ho-
spodina,
od tohoto času až na
věky!

Poznámky k žalmu 130. (131.)

Skladatel, obsah a příležitost. — Skladatel žalmu jest David. Dokládá, že vzdálen jest vší hrdosti a ctižádosti.

Žalm složen byl bez pochyby v oné době, kdy nepřátelé Davidovi při dvoře Saulově se domýšleli, jakoby David skutky nekalými a násilím po trůnu královském toužil.

v. 1. Píseň poutní viz žalm 119.

v. 2. Smysl jest: Mysl má jest klidna, jako mysl dítěte odstaveného v náručí jeho matky.

Žalm 131. (132.)

Trůn Davidův bude trvati na věky.

Překlad latinské Vulgaty.

Píseň poutní.

1. **P**amětliv buď, Hospodine, Davida,
a všelike starosti jeho.
2. Neboť přísahou se zavázal Hospodinu,
slib učinil Bohu Jakobovu (řka):
3. „Nevejdu do stánku domu svého;
nevstoupím na postel ložce svého,
4. aniž dám očím svým usnouti,
ani víčkám svým dřímati,
5. ani odpočinouti spánkům svým,
dokud nenajdu místa pro Hospodina,
příbytku pro Boha Jakoba!“

Překlad původního textu hebrejského.

Píseň poutní.

1. **P**amětliv buď, Hospodine, Davida,
všelike starosti jeho.
2. Neboť přísahou se zavázal Hospodinu,
slib učinil Všemocnému Jakobovu (řka):
3. „Nevejdu do stánku domu svého;
nevstoupím na postel ložce svého,
4. aniž dám očím svým usnouti,
ani víčkám svým dřímati,
5. dokud nenajdu místa Hospodinu
ku příbytkům Všemocnému Jakobovu!“

6. **A**j, slyšeli jsme o ni
v Efratě,
našli jsme ji na polích
lesnatých.
7. Vyjděmež do příbytku
Jeho,
a klanějmež se na místě,
kde stály nohy Jeho!
8. Povstaniž, Hospodine,
a vejdi do odpočinutí
svého,
Ty i archa Tvé veleb-
nosti!
9. Kněží Tvoji ať se zoblá-
čejí spravedlností,
a světci Tvoji ať plesají!
10. Pro Davida, služebníka
svého,
nezamítej tváře poma-
zaného svého!
11. **P**řisáhl Hospodin Da-
vidovi věrně,
aniž se od toho uchýlí
(řka):
„Z plodu života tvého
posadím na trůn tvůj.“
12. „Budou-li ostříhati sy-
nové tvoji úmluvy mé—
a přikázání mých, kte-
rýmž je vyučovati budu;
také i synové jejich až
na věky
seděti budou na trůně
tvém.“

6. **A**j, slyšeli jsme o tom
v Efratě,
našli jsme ji na polích
lesnatých.
7. Vyjděmež do příbytků
Jeho,
a klanějmež se u podnoží
nohou Jeho!
8. Povstaniž, Hospodine,
a vejdi do odpočinutí
svého,
Ty i archa Tvé veleb-
nosti!
9. Kněží Tvoji ať se zoblá-
čejí spravedlností,
a světci Tvoji ať plesají!
10. Pro Davida, služebníka
svého,
nezamítej tváře poma-
zaného svého!
11. **P**řisáhl Hospodin Da-
vidovi věrně,
aniž se od toho uchýlí
(řka):
„Z plodu života tvého
posadím na trůn tvůj.“
12. „Budou-li ostříhati sy-
nové tvoji smlouvy mé—
a přikázání mých, kte-
rýmž je vyučovati budu;
také i synové jejich až
na věky
seděti budou na trůně
tvém!“

13. Neboť vyvolil Hospodin
Sion,
jej oblíbil sobě za pří-
bytek svůj (řka):

14. „**T**oto bude odpočinutí
mé na věky;
zde přebývati budu, ne-
boť jsem je vyvolil.

15. Vdovám jeho štědře po-
žehnám;
chudé jeho nasytím
chleby.

16. A kněží jeho zobláčím
spásou,
a světci jeho radostí ple-
sati budou.

17. Tam ke vzrůstu přivedu
roh Davidův,
připravím svíci poma-
zanému svému.

18. Nepřátele jeho zobláčím
hanbou,
nad ním pak stkvíti se
bude má koruna.“

13. Neboť vyvolil Hospodin
Sion,
jej oblíbil sobě za pří-
bytek svůj (řka):

14. „**T**oť bude obydlí mé
na věky;
tuť přebývati budu, neboť
sám sobě to oblíbil.

15. Potravě jeho štědře po-
žehnám;
chudé jeho chlebem na-
sytím.

16. A kněží jeho zobláčím
spásou,
a světci jeho radostí ple-
sati budou.

17. K takovému vzrůstu při-
vedu roh Davidův,
připravím svíci poma-
zanému svému.

18. Nepřátele jeho zobláčím
hanbou,
nad ním pak stkvíti se
bude koruna jeho.“

Poznámky k žalmu 131. (132.)

Skladatel, obsah a doba. — Svatý spisovatel, jehož jména neznáme, připomíná si při stavbě chrámu Páně, jak velice král David po tom toužil, aby Hospodinu směl stavěti důstojný chrám, a jak mu Bůh při té příležitosti slíbil, že trůn jeho na věky trvati bude (viz II. Sam. hl. 7.).

Poněvadž pěvec sv. zmiňuje se o dávno již ze-
snulém Davidu, byl žalm bez pochyby složen, když bu-
dování druhého chrámu Jerusalemského na rozkaz krále
Pseudo-Smerda zastaveno bylo (viz I. Esdr. 4, 24.).

v. 1. Poutní píseň, viz žalm 119.

v. 6. našli jsme ji t. j. archu úmluvy; o nalezení archy viz I. Sam. 7, 1. . . ., II. Sam. 6, 2.

v. 7, u podnoží nohou Jeho; viz žalm 98, v. 1. a 5.

v. 17. roh značí sílu, moc; svíce t. j. potomstvo, zde hlavně Messiáš.

v. 18. koruna má, dle hebrejského koruna jeho = koruna, kterou jsem mu dal Já.

Žalm 132. (133.)

Blahodárný účinek svorného obcování.

Překlad latinské Vulgaty.

Píseň poutní — od Davida.

1. **H**le! jak jest to dobré
a utěšené,
když bratří v jednomysl-
nosti přebývají, —

2. jako ona vonná mast na
hlavě,
kteráž stékala na bradu,
na bradu Aronovu,
kteráž stékala na lem
roucha jeho;

3. jako rosa Hermonská,
kteráž sestupuje na horu
Sionskou;
neboť tam udílí Hospodin
požehnání —

a život na věky.

Překlad původního textu hebrejského.

Píseň poutní — od Davida.

1. **H**le! jak jest to dobré
a jak utěšené,
když bratří v také jedno-
myslnosti přebývají, —

2. jako ona vonná mast na
hlavě,
kteráž stékala na bradu,
na bradu Aronovu,
kteráž stékala na lem
roucha jeho;

3. jako rosa Hermonská,
kteráž sestupuje na hory
Sionské;
neboť tam udílí Hospodin
požehnání —

život na věky.

Poznámky k žalmu 132. (133.)

Skladatel, obsah a doba. — Svatý spisovatel — král David — přirovnává blahodárné účinky svornosti účinkům svatého oleje (Exod. 30, 23.—33.) a účinkům vydatné rosy.

Jak se zdá, žalm byl složen, když zástupcové 11 pokolení Israelských jednomyslně s Judou zvolili Davida za krále. (II. Sam. hl. 5. a I. Par. hl. 11.)

v. 1. Píseň poutní viz žalm 119.

v. 2. O svěcení Arona na velekněžství viz „Starověda bibl.“ § 37. „Svěcení roucha a výkony kněžské.“

v. 3. Rosa jest obrazem božského dobrodiní, neboť ona jediné poskytuje bylinám vláhy; neboť v Palestině od května až do konce srpna neuvidíš na obloze ani mráčku, horko jest nesnesitelné, a nedostatkem vláhy slabší rostlinstvo hyne. Viz „Starověda bibl.“ § 10. „Povětrnost Palestiny“.

Největší vrchol Antilibanský nazývali Hebreové „Hermon“. Hermon jest severní hranicí země svaté. Viz „Starověda bibl.“ § 7. „Hory Palestinské“.

Žalm 133. (134.)

P ř i o d c h o d u z e s v a t y n ě .

Překlad latinské Vulgaty.

Píseň poutní.

(Odcházející):

1. **Nuže**, dobrořečte Hospo-
dinu

všickni služebníci Ho-
spodinovi,

kteříž stáváte v domě
Hospodinově,

v síních domu Boha na-
šeho!

**Překlad původního textu
hebrejského.**

Píseň poutní.

(Odcházející):

1. **Nuže**, dobrořečte Hospo-
dinu

všichni služebníci Ho-
spodinovi,

kteříž stáváte v domě Ho-
spodinově každé noci!

adonai umot došom v
lodsan

2. Každé noci pozdvihujte
rukou svých ku svatyni,
a dobrořečte Hospodinu!

(Odpověď strážců svatyně):

3. **P**ožehnejž tobě se Siona
Hospodin,
který učinil nebe i zemi!

2. Pozdvihujte rukou svých
ke svatyni,
a dobrořečte Hospodinu!

(Odpověď strážců svatyně):

3. **P**ožehnejž tobě se Siona
Hospodin,
kterýž učinil nebe i zemi!

Poznámky k žalmu 133. (134.)

Spisovatel, obsah a čas. — Skladatel žalmu tohoto není znám. Vyzývá služebníky svatyně k oslavování Hospodina;

činí tak ústy zbožného Israelity, odcházejícího ze svatyně po vykonané oběti večerní (v. 1. a 2.).

Na to mu žehnají kněží levité, příšedší odbývati noční stráž při svatyni (v. 3.).

Kdy žalm tento sepsán byl, jest neznámo.

v. 1. Píseň poutní viz žalm 119.

O hlídkách nočních při svatyni viz žalm 76, v. 5.

Žalm 134. (135.)

C h v a l t e H o s p o d i n a !

Překlad latinské Vulgaty.

Hallelujah!

1. **C**hvalte jméno Hospo-
dinovo,
chvalte služebníci Ho-
spodina!

2. Kteríž stáváte v domě
spodinově,
v síncích domu Boha
našeho!

**Překlad původního textu
hebrejského.**

Hallelujah!

1. **C**hvalte jméno Hospo-
dinovo,
chvalte služebníci Ho-
spodinovi!

2. Kteríž stáváte v domě
Hospodinově,
v síncích domu Boha
našeho!

3. Chvalte Hospodina, ne-
boť dobrotivý jest Ho-
spodin,
opěvujte jméno Jeho,
neboť jest milostivý!
4. Neboť Jakoba vyvolil
sobě Hospodin,
Israele za svůj lid
zvláštní.
5. **P**oznal jsem zajisté, že
veliký jest Hospodin,
a že Bůh náš jest nade
všecky bohy.
6. Cožkoliv chce Hospodin,
to činí —
na nebi i na zemi,
v moři i ve všech pro-
pastech.
7. On dává parám vystu-
povati od končin země,
On blesky obrací v déšť;

On vyvádí větry ze svých
zásobáren.
8. On zbil prvorozence
Egyptské
od člověka až do hovada.
9. Poslal znamení a zázraky
do tvého středu, Egypte,
na Faraona a na všechny
služebníky jeho.
10. **○**n porazil národy
mnohé
a pobil krále mocné.

3. Chvalte Hospodina, ne-
boť dobrotivý jest Ho-
spodin,
opěvujte jméno Jeho,
neboť jest milostivý!
4. Neboť Jakoba vyvolil
sobě Hospodin,
Israele za svůj lid
zvláštní.
5. **P**oznal jsem zajisté, že
veliký jest Hospodin,
a že Pán náš jest nade
všecky bohy.
6. Cožkoliv chce Hospodin,
to činí —
na nebi i na zemi,
v moři i ve všech pro-
pastech.
7. On dává parám vystu-
povati od končin země,
On přivádí blýskání
s deštěm;
On vyvádí vítr ze svých
zásobáren.
8. On zbil prvorozence
Egyptské
od člověka až do hovada.
9. Poslal znamení a zázraky
uprostřed tebe, Egypte,
na Faraona a na všechny
služebníky jeho.
10. **○**n porazil národy
mnohé
a pobil krále mocné.

11. Sehona, krále Amorejského,
i Oga, krále Bašanského,
i všechna království Kanaanská.

12. A dal zemi jejich v dědictví —
v dědictví Israeli, lidu svému.

13. **H**ospodine, jméno Tvé
zůstává na věky,
Hospodine, památka Tvá
zůstává od pokolení do pokolení!

14. Neboť Hospodin hájí
práva lidu svého,
a jest milosrdný služebníkům svým.

15. **M**odly pohanů jsou
stříbro a zlato,
jsou dílo rukou lidských.

16. Ústa mají, avšak nemluví,
oči mají, ale nevidí.

17. Uši mají, avšak neslyší,
i není ani dechu v ústech
jejich.

18. Jim podobni jsou ti,
kteří je dělají,
a všichni, kteří v ně
doufají.

19. **D**ome Israelův, chvalte
Hospodina,
dome Aronův, chvalte
Hospodina!

11. Sehona, krále Amorejského,
i Oga, krále Bašanského,
i všechna království Kanaanská.

12. A dal zemi jejich v dědictví —
v dědictví Israelovi,
lidu svému.

13. **H**ospodine, jméno Tvé
zůstává na věky,
Hospodine, památka Tvá
zůstává od pokolení do pokolení!

14. Neboť Hospodin hájí
práva lidu svého,
a jest milosrdný služebníkům svým.

15. **M**odly pohanské jsou
stříbro a zlato,
jsou dílo rukou lidských.

16. Ústa mají, avšak nemluví,
oči mají, avšak nevidí.

17. Uši mají, avšak neslyší,
i není ani dechu v ústech
jejich.

18. Jim podobni jsou ti,
kteří je dělají,
všichni, kteří v ně
doufají.

19. **D**ome Israelův, chvalte
Hospodina,
dome Aronův, chvalte
Hospodina!

20. Dome Leviův, chvalte
Hospodina,
ctitelé Hospodinovi,
chvalte Hospodina!

21. Ze Siona oslavován budiž
Hospodin,
jenž sídlo své má v Je-
rusalémě!

20. Dome Leviův, chvalte
Hospodina,
ctitelé Hospodinovi,
chvalte Hospodina!

21. Ze Siona oslaven budiž
Hospodin, —
jenž sídlo své má v Je-
rusalémě!
Hallelujah!

Poznámky k žalmu 134. (135.)

Skladatel, obsah a doba. — Svatý pěvec, nám ne-
známý, povzbuzuje dům Aronův t. j. kněze,
dům Leviův t. j. Levity,
a vůbec všechny zbožné k oslavě Hospo-
dina, jenž Hebreům tak veliká dobrodiní prokazoval,
kdežto modly již o sobě liché jsou.

Dobu nelze určit.

v. 10. O Sehonovi, Ogu a ostatních viz Num. hl. 21 ...

O zvrhlé bohoslužbě a o modlách pohanských viz
„Starověda bibl.“ §§ 66, 67.

v. 19. O domě Aronově a Leviově viz „Starověda
bibl.“ §§ 36.—39.

Žalm 135. (136.)

Oslavujte Hospodina, neboť na věky trvá
milost Jeho!

Překlad latinské Vulgaty.

Hallelujah!

1. ● Oslavujte Hospodina, ne-
boť dobrotivý jest;
neboť na věky trvá milost
Jeho!

**Překlad původního textu
hebrejského.**

1. ● Oslavujte Hospodina, ne-
boť dobrotivý jest;
neboť na věky trvá milost
Jeho!

2. Oslavujte Boha bohův;
neboť na věky trvá mi-
lost Jeho!
3. Oslavujte Pána pánův;
neboť na věky trvá mi-
lost Jeho!
4. Toho, jenž činí divy ve-
liké sám;
neboť na věky trvá mi-
lost Jeho!
5. Jenž nebesa moudře
učinil;
neboť na věky trvá mi-
lost Jeho!
6. Jenž zemi nad vodami
upevnil;
neboť na věky trvá mi-
lost Jeho!
7. Jenž učinil světla veliká;
neboť na věky trvá mi-
lost Jeho!
8. Slunce, aby panovalo
ve dne;
neboť na věky trvá mi-
lost Jeho!
9. Měsíc a hvězdy, aby pa-
novaly v noci;
neboť na věky trvá mi-
lost Jeho!
10. **J**enž ranil Egyptské
v prvorozencích jejich;
neboť na věky trvá mi-
lost Jeho!
11. A vyvedl Israele z jejich
středu;
neboť na věky trvá mi-
lost Jeho!

2. Oslavujte Boha bohův;
neboť na věky trvá mi-
lost Jeho!
3. Oslavujte Pána pánův;
neboť na věky trvá mi-
lost Jeho!
4. Toho, jenž sám činí divy
veliké;
neboť na věky trvá mi-
lost Jeho!
5. Jenž nebesa moudře
učinil;
neboť na věky trvá mi-
lost Jeho!
6. Jenž zemi nad vodami
rozprostřel;
neboť na věky trvá mi-
lost Jeho!
7. Jenž učinil světla veliká;
neboť na věky trvá mi-
lost Jeho!
8. Slunce, aby panovalo
ve dne;
neboť na věky trvá mi-
lost Jeho!
9. Měsíc a hvězdy, aby pa-
novaly v noci;
neboť na věky trvá mi-
lost Jeho!
10. **J**enž ranil Egyptské
v prvorozencích jejich;
neboť na věky trvá mi-
lost Jeho!
11. A vyvedl Israele z pro-
středku jejich;
neboť na věky trvá mi-
lost Jeho!

12. Rukou silnou a rame-
nem vztaženým;
neboť na věky trvá mi-
lost Jeho!
13. Jenž rozdělil moře rudé
na díly;
neboť na věky trvá mi-
lost Jeho!
14. A převedl Israele jeho
prostředkem;
neboť na věky trvá mi-
lost Jeho!
15. A svrhl Faraona s voj-
skem jeho do moře ru-
dého;
neboť na věky trvá mi-
lost Jeho!
16. Jenž vedl lid svůj pouští;
neboť na věky trvá mi-
lost Jeho!
17. **J**enž pobil krále veliké;
neboť na věky trvá mi-
lost Jeho!
18. A zbil krále slavné;
neboť na věky trvá mi-
lost Jeho!
19. Sehona, krále Amorej-
ského;
neboť na věky trvá mi-
lost Jeho!
20. A Oga, krále Bašanského;
neboť na věky trvá mi-
lost Jeho!
21. A dal zemi jejich v dě-
dictví;
neboť na věky trvá mi-
lost Jeho!

12. Rukou silnou a rame-
nem vztaženým;
neboť na věky trvá mi-
lost Jeho!
13. Jenž rozdělil moře rudé
na díly;
neboť na věky trvá mi-
lost Jeho!
14. A převedl Israele pro-
středkem jeho;
neboť na věky trvá mi-
lost Jeho!
15. A svrhl Faraona s voj-
skem jeho do moře ru-
dého;
neboť na věky trvá mi-
lost Jeho!
16. Jenž vedl lid svůj pouští;
neboť na věky trvá mi-
lost Jeho!
17. **J**enž pobil krále veliké;
neboť na věky trvá mi-
lost Jeho!
18. A zbil krále slavné;
neboť na věky trvá mi-
lost Jeho!
19. Sehona, krále Amorej-
ského;
neboť na věky trvá mi-
lost Jeho!
20. A Oga, krále Bašanského;
neboť na věky trvá mi-
lost Jeho!
21. A dal zemi jejich v dě-
dictví;
neboť na věky trvá mi-
lost Jeho!

22. V dědictví Israelovi, služebníku svému,
neboť na věky trvá milost Jeho!

23. Jenž v pokoření našem pamatoval na nás;
neboť na věky trvá milost Jeho!

24. A vysvobodil nás od nepřátel našich;
neboť na věky trvá milost Jeho!

25. Jenž dává pokrm všelikému tělu;
neboť na věky trvá milost Jeho!

26. Oslavujte Boha nebes;
neboť na věky trvá milost Jeho!

27. Oslavujte Pána pánův;
neboť na věky trvá milost Jeho!

22. V dědictví Israelovi, služebníku svému;
neboť na věky trvá milost Jeho!

23. Jenž ve snížení našem pamatoval na nás;
neboť na věky trvá milost Jeho!

24. A vysvobodil nás od nepřátel našich;
neboť na věky trvá milost Jeho!

25. Jenž dává pokrm všelikému tělu;
neboť na věky trvá milost Jeho!

26. Oslavujte Boha nebes;
neboť na věky trvá milost Jeho!

Poznámky k žalmu 135. (136.)

Spisovatel, obsah a čas. — Svatý pěvec, jehož jméno neznáme, velebí v tomto chvalozpěvu Boha, Stvořitele a Správce všehomíra, jenž Hebreům tolik a tak velikých prokázal dobrodiní.

Neznámo, kdy složen byl žalm tento.

Poznámka: Hymna tato složena jest na způsob litanie. První polovici každého verše předzpěvoval chor; druhou polovicí, vždy stejnou, odpovídal lid.

Latinská Vulgata (nikoliv LXX.) opakuje po v. 26tém verš 3tí.

Žalm 136. (137.)

Touha po Jerusalemě v zajetí Babylonském.

Překlad latínské Vulgaty.

Žalm Davidův; Jeremiášův.

1. **Při** Řekách Babylon-
ských, — tam jsme sedá-
vali a plakávali,
rozpomínajíce se na Sion.
2. Na vrbách uprostřed ní
(země)
zavěsili jsme citary své.
3. Neboť tam žádali po nás
ti, —
kteří nás zajaté odvedli, —
slova písní;
ano ti, kteří nás odvedli:
„Zazpívejte nám nějaký
chvalozpěv z písní Si-
onských!“
4. Kterak bychom směli zpí-
vati píseň Hospodi-
novu —
v cizí zemi?!
5. Jestliže zapomenou na tebe,
Jerusaleme,
budiž v zapomenutí dána
pravice má!
6. Přilniž mně k podnebí
jazyk můj,
nebudu-li pamatovati na
tebe, —
nebudu-li pokládati Jeru-
salem —
za vrchol radosti své!

**Překlad původního textu
hebrejského.**

1. **Při** řekách Babylon-
ských, — tam jsme sedá-
vali a plakávali,
rozpomínajíce se na Sion.
2. Na vrbí uprostřed ní
(země babylonské)
zavěsili jsme citary své.
3. Neboť tam žádali po nás
ti, —
kteří nás zajali, —
slova písně;
ti, kteří nás sužovali, —
veselost:
„Zazpívejte nám nějakou
píseň Sionskou!“
4. Kterak bychom směli zpí-
vati píseň Hospodi-
novu —
v zemi cizí?!
5. Jestliže zapomenou tebe,
Jerusaleme,
zapomeniž na mne pra-
vice má!
6. Přilniž mně k podnebí
jazyk můj,
nebudu-li pamatovati
tebe, —
nebudu-li pokládati Jeru-
salem —
za vrchol radosti své!

7. Nezapomeň, ó Hospodine,
Edomovcům
dne Jerusalemu osudného!
Neboť říkali: „Rozbořte,
rozbořte
jej až do základu!“

8. Ó, dcero Babylonská!
zkáza nechť tebe nemine!
Blahoslavený, kdož od-
platí tobě za to,
co jsi spáchala na nás!

9. Blaze tomu, kdož uchopí
a rozrážeti bude maličké
tvé o skálu!

7. Nezapomeň, ó Hospodine,
Edomovcům
dne Jerusalemu osudného!
Neboť říkali: „Rozbořte,
rozbořte*)
jej až do základu!“

8. Ó, dcero Babylonská!
zkáza tebe nemine!
Blahoslavený, kdož od-
platí tobě za to,
co jsi spáchala na nás!

9. Blaze tomu, kdož uchopí
dítky tvé
a rozrážeti je bude o skálu!

*) v. 7. doslovně: „obnažte.
obnažte“.

Poznámky k žalmu 136. (137.)

Skladatel, obsah a doba. — Svatý pěvec, jehož jména neznáme, líčí, jak Israelité ve vyhnanství na posměch pohanů odpovídali,

jak toužebně přáli si, vrátiti se do vlasti,
a jak dovolávali se trestající spravedlnosti,
aby nepřátele Židů stihla.

Kdy žalm složen byl, udati nelze.

Za účelem správného výkladu v. 7.—9. viz Úvod
č. 18. —27. o žalmech zlopřejných.

v. 2. uprostřed ní t. j. země Babylonské.

v. 7. Jak velice naváděli Edomci Babyloňany k ukrut-
nosti, o tom viz „Pláč Jerem.“ 4, 21. „Ezech.“ 25, 12. 35, 5.
a „Abdiáš“.

v. 9. O takových ukrutnostech viz IV. Král. 8, 12.
Jes. 13, 16. Os. 10, 14. 14, 1. Nah. 3, 10. Viz „Starověda
bibl.“ § 111. „Způsob válčení a následky jeho.“

Žalm 137. (138.)

Hospodin splní slib svůj; trůn Davidův bude trvati na věky. (II. Sam. 7, 11—16.)

Překlad latinské Vulgaty.

Od Davida.

1. **O**slavovati Tě budu celým srdcem svým,
neboť uslyšel's slova úst
mých! ---
před obličejem andělů
budu Tobě zpívati!
2. Skláněti se budu k sva-
tému chrámu Tvému,
a oslavovati jméno Tvé
pro Tvou milost a věr-
nost,
neboť jsi zvelebil nade
všecko svaté jméno své!
3. Kteréhokoliv dne jsem Tě
vzýval, vyslyšel's mne,
rozmnožil's v duši mé
sílu!
4. **O**slavovati budou Tebe,
ó Hospodine, všickni
králové země,
když uslyší všechna slova
úst Tvých!
5. Zpívati budou o cestách
Hospodinových,
neboť veliká jest sláva
Hospodinoва!

**Překlad původního textu
hebrejského.**

Od Davida.

1. **O**slavovati Tě budu celým srdcem svým,

před obličejem bohů budu
Tobě hráti!
2. Skláněti se budu k sva-
tému chrámu Tvému,
a oslavovati jméno Tvé
pro Tvou milost a věr-
nost,
neboť všechno o Tobě (do-
sud) známé převyšuješ
přípovědí svou!
3. Kteréhokoliv dne jsem Tě
vzýval, vyslyšel's mne,
posilnil's mne, — v duši
mé vznikla síla.
4. **O**slavovati budou Tebe,
ó Hospodine, všichni
králové země,
když uslyší slova úst
Tvých!
5. Zpívati budou o cestách
Hospodinových,
neboť veliká jest sláva
Hospodinoва!

<p>6. protože Hospodin, ač jest
vyvýšen, na ponížené
patří,
a vysokomyslné z daleka
poznává!</p> <p>7. Bych pak chodil upro-
střed soužení, Ty mě
obživíš,
proti hněvu nepřátel mých
vztáhneš ruku svou,

a pravice Tvá mne vy-
svobodí!</p> <p>8. Hospodin odplatí za mne;

Hospodine! milost Tvá
trvá na věky,
díla rukou svých — Ty
neopustíš!</p> | <p>6. protože Hospodin, ač jest
vyvýšen, na poníženého
patří
a vysokomyslného z da-
leka zná!</p> <p>7. Bych pak chodil upro-
střed soužení, Ty mě
obživíš,
proti vzteklosti nepřátel
mých vztáhneš ruku
svou,
a pravice Tvá mne vy-
svobodí!</p> <p>8. Hospodin dokoná dílo za
mne;
Hospodine! milost Tvá
trvá na věky,
díla rukou svých — Ty
neopustíš!</p> |
|--|--|

Poznámky k žalmu 137. (138.)

Skladatel, obsah a doba. — Svatý pěvec — David — vzdává Bohu díky za Jeho dobrodiní, za vysvobození z nebezpečí a za to, že přislíbení svá skutečně splnil; konečně prosí, aby Bůh ho chránil i na dále a uskutečnil přislíbení, dle něhož trůn jeho má trvati na věky.

Podnětem k žalmu tomuto bylo bez pochyby přislíbení Hospodinovo, že trůn Davidův na věky potrvá. (II. Sam. 7, 11.—16.; viz žalm 2. „příležitost“.)

v. 1. andělů, v textu hebrejském „bohů“ t. j. ná-městků Božích — knížat, soudců, pohlavárů.

v. 2. Zvelebil jsi nade všechno jméno své; dle hebrejského převyšuješ všechno o Tobě dosud známé přípovědí svou — totiž — o věčném trvání trůnu Davidova. (II. Sam. 7, 11.—16.)

Žalm 138. (139.)

Klaním se Tobě, ó Bože vševědouce
a všudypřítomný!

Překlad latinské Vulgaty.

1. K službám Božím. —
Žalm Davidův.
Hosponine, Ty me zpy-
tuješ a znáš mne!
2. Ty znáš mé sednutí a mé
povstání;
3. Ty rozumíš myšlenkám
mým z daleka.
Chození i ležení mé
zkoumáš,
4. a všechny cesty mé před-
vídáš!
Věru, než ještě mám na
jazyku slovo,
5. hle, Ty, Hospodine, víš
to, —
všecko, nové i staré!
Ty's mne stvořil
a držíš nade mnou ruku
svou!
6. Divným jest mi vědění
Tvé,
příliš vysokým, nemohuť
ho dosáhnouti!
7. **K**amž bych zašel před
duchem Tvým?
a kamž bych utekl před
tváří Tvou?

Překlad původního textu
hebrejského.

1. Řediteli hudby. — Žalm
Davidův.
Hospodine, Ty mne zpy-
tuješ a znáš!
2. Ty znáš sednutí a po-
vstání mé,
Ty rozumíš myšlenkám
mým z daleka.
3. Chození i ležení mé
zkoumáš,
a všechny cesty mé znáš.
4. Věru, než ještě mám na
jazyku slovo,
hle, Ty, Hospodine, víš
to všecko!
5. Ze zadu i z předu ob-
kličuješ mne
a držíš nade mnou ruku
svou!
6. Příliš divným jest mi
vědění takové,
příliš vysokým, nemohuť
ho dosáhnouti!
7. **K**amž bych zašel před
duchem Tvým?
a kamž bych utekl před
tváří Tvou?

<p>8. Jestliže bych vstoupil na nebe, tam jsi Ty,
pak-li bych sstoupil do podzemí, — Ty jsi přítomen.</p> <p>9. Byť bych si vzal křídla záře jitřní
a spustil se na nejzazší část moře,</p> <p>10. i tam by mě ruka Tvá provedla,
a pravice Tvá by mne uchopila.</p> <p>11. Díím-li pak: „Čirá tma přikryjiz mne!
a v noc proměniž se světlo v rozkošech mých!“</p> <p>12. ani tma nebyla by Tobě temnou,
a noc by Ti svítila jako den.
Jemu jest — tma jako světlo!</p> <p>13. Ty zajisté v moci máš ledví má,
Ty jsi mne chránil v životě matky mé!</p> <p>14. Oslavuji Tě proto, že jsi se přepodivně proslavil;

divní jsou skutkové Tvoji,
to poznává duše má dokonale!</p> | <p>8. Jestliže bych vstoupil na nebe, tam jsi Ty,
pak-li bych sobě ustlal v podzemí, aj! přítomen jsi!</p> <p>9. Byť bych si vzal křídla záře jitřní
a spustil se na nejzazší část moře,</p> <p>10. i tam by mě ruka Tvá provedla,
a pravice Tvá by mne uchopila.</p> <p>11. Díím-li pak: „Čirá tma přikryjiz mne!
a v noc proměniž se světlo vůkol mne!“</p> <p>12. ani tma nebyla by Tobě temnou,
a noc by Ti svítila jako den;
rovně jest Tobě tma jako světlo!</p> <p>13. Ty zajisté jsi utvořil ledví má,
Ty jsi mne přioděl v životě matky mé!</p> <p>14. Oslavuji Tě proto, že přepodivně utvořen jsem;
divní jsou skutkové Tvoji,
to poznává duše má dokonale!</p> |
|---|---|

15. Nebylať ukryta před
Tebou žádná kost má,
kterouž jsi učinil ve
skrytě —

když bytost má se na-
cházela ve hlubinách
pozemních!

16. Zárodek můj viděly oči
Tvé,

ve knize Tvé všecko
jest zapsáno,

dnové určení byli, když
ještě žádného z nich
nebylo!

17. **J**á pak velice ctím
přátele Tvé, ó Bože!

jest jich nesčíslný počet!

18. Chtěl-li bych je sčísti,
více jest jich, než písku;
probouzím se a jsem
vždy ještě — u Tebe.

19. **K**éž, ó Bože, zahubiš
bezbožníky!

vy pak, muži vražední,
odstupte ode mne!

20. neboť říkáte, jak si my-
slíte:

„Za účelem nešlech-
etným — dobývají měst
Tvých.“

15. Nebylať ukryta před
Tebou žádná kost má,
hned jak jsem učiněn ve
skrytě, —

pestře zbarven ve hlu-
binách pozemních!

16. Zárodek můj viděly oči
Tvé,

ve knize Tvé všecko
jest zapsáno,

dnové určení byli, když
ještě žádného z nich
nebylo.

17. **A** jak nepochopitelné
jsou mi myšlenky Tvé,
ó Bože!

jak jest jich nesčíslný
počet!

18. Chtěl-li bych je sčísti,
více jest jich, než písku;
probouzím se a jsem
vždy ještě — u Tebe.

19. **K**éž, ó Bože, zabiješ
bezbožníka!

vy pak, muži vražední,
odstupte ode mne!

20. Ti, kteří vyslovují jméno
Tvé za úmyslem lstivým,

kterí je vyvyšují za
účelem nešlech-
etným,
— jsou nepřátelé Tvoji.

<p>21. Zda bych neměl nenáviděti těch, ó Hospodine, kteří nenávidí Tebe?
zda bych neměl sobě oškliviti protivníků Tvých?</p> <p>22. Úhlavní nenávistí jich nenávidím,
a mám je za nepřátele.</p> <p>23. Vyzpytuj mne, ó Bože, a poznej srdce mé,
zkoumej mne a poznej mé stezky!</p> <p>24. I popatř, je-li cesta má nepravá,
a vediž mne cestou věčně pravou!</p> | <p>21. Zda bych neměl nenáviděti těch, kteří nenávidí Tebe, Hospodine?
zda bych sobě neměl oškliviti protivníků Tvých?</p> <p>22. Úhlavní nenávistí jich nenávidím,
a mám je za nepřátele.</p> <p>23. Vyzpytuj mne, ó Bože, a poznej srdce mé,
zkus mne a poznej myšlení má!</p> <p>24. I popatř, chodím-li cestou nepravou,
a vediž mne cestou věčně pravou!</p> |
|--|---|

Poznámky k žalmu 138. (139.)

Skladatel, obsah a doba. — Svatý pěvec — David — odvolává se na Boha všemohoucího, vševedoucího a všudypřítomného a stěžuje si, že protivníci ho pomlouvají, jakoby byl za jedno s nepřáteli vlasti a náboženství.

Kdy žalm byl složen, nelze určit.

v. 1. K službám Božím viz žalm 4.

v. 5. nové i staré; staré = minulé, co je za námi = ze zadu; nové = přítomné, co je před námi = z předu.

v. 15. ve hlubinách pozemních t. j. v lůně mateřském, v němž jsem byl ukryt jako v pozemní hlubině.

v. 17. O různém znění v latinské Vulgatě a textu hebrejském viz „Psalterium seu liber Psalmorum“.

Žalm 139. (140.)

Ó, Bože, ostříhej mne od nepřátel lstivých
a ukrutných!

Překlad latinské Vulgaty.

1. K službám Božím; —
Žalm Davidův.
2. **V**ysvobod' mne, Hospo-
dine, od člověka zlého,
od muže násilníka
ostříhej mne!
3. Od těch, kteří obmýšlejí
zlé věci v srdci,
každodenně ve válkách
se kochají.
4. Brousí jazyk svůj jako
had,
jed zmije jest pod jejich
rtoma.
5. **O**stříhej mne, Hospo-
dine, od rukou bez-
božníka,
a od lidí nešlechetných
zachovej mne!
od těch, kteříž obmýšlejí
podraziti nohy mé!
6. Pyšní polékli na mne
osidlo,
provazy na osidlo roz-
táhli,
podle cesty položili mně
léčky!
7. **R**íkám Hospodinu: „Bůh
můj jsi Ty!
vyslyš, Hospodine, hlas
úpění mého!“

**Překlad původního textu
hebrejského.**

1. Řediteli hudby. — Žalm
Davidův.
2. **V**ysvobod' mne, Hospo-
dine, od člověka zlého,
od muže násilníka
ostříhej mne!
3. Od těch, kteří obmýšlejí
zlé věci v srdci,
každodenně ve válkách
se kochají.
4. Brousí jazyk svůj jako
had,
jed zmije jest ve rtech
jejich. (séla.)
5. **O**stříhej mne, Hospo-
dine od rukou bez-
božníka,
od muže násilníka za-
chovej mne!
od těch, kteříž obmýšlejí
podraziti nohy mé!
6. Pyšní polékli na mne
osidla a provazy,
roztáhli tenata u cesty —
léčky mně položili!
7. **R**íkám Hospodinu: „Bůh
můj jsi Ty!
vyslyš, Hospodine, hlas
úpění mého!“

<p>8. Hospodine, Pane, spásná sílo má,
Ty's obrnil hlavu mou
v den boje!</p> <p>9. Nevydávej mne, Hospodine, — proti přání mému bezbožníkům!
oni jsou smýšlení mně protivného, neopouštěj mne,
aby snad nezhrdli!</p> <p>10. Náčelníka těch, kteří mne obkličují, —
ty — přiklopí nepravost rtů jejich.</p> <p>11. Padati bude na ně uhlí řeřavé,
do ohně je uvrhneš; —
v pohromách oni neobstojí.</p> <p>12. Člověk utrhač neobstojí na zemi,
muže nespravedlivého strhnou zlé skutky do záhuby.</p> <p>13. Vím, že se Hospodin zasadí o věc potlačovaného,
— a o pomstu nuzných.</p> <p>14. Zajisté budou spravedliví děkovati jménu Tvému,
upřímní budou přebývati před obličejem Tvým.</p> | <p>8. Hospodin, Pán můj, jest spásná tvrz má;
Ty's obrnil hlavu mou
v den boje!</p> <p>9. Nedávej, Hospodine, bezbožnému, čeho žádostiv jest,
ani předsevzetí zlého vykonati jemu nedopouštěj —
oni hrdnou! (séla)</p> <p>10. Náčelníka těch, kteří mne obkličují,
je — přiklopiž nepravost rtů jejich!</p> <p>11. Padej na ně uhlí řeřavé,
do ohně nechať je svrhne Hospodin,
do tůní vodních — aby nemohli povstati více!</p> <p>12. Člověk utrhač neobstojí na zemi,
muže násilníka stihne záhuba — kvapem.</p> <p>13. Vím, že se Hospodin zasadí o při potlačovaného,
— o právo nuzných.</p> <p>14. Věru, spravedliví budou děkovati jménu Tvému,
upřímní budou přebývati před obličejem Tvým.</p> |
|--|--|

Poznámky k žalmu 139. (140.)

Skladatel, obsah a doba. — Svatý pěvec — David — vroucně prosí Hospodina, aby ho vysvoboditi ráčil od lidí násilných, lstivých a zlomyslných. Na to vyslovuje své přesvědčení, že bezbožníci ti nedosáhnou, čeho si žádají, nýbrž, že náležitě potrestáni budou.

Končí zpěv projevem své úplné důvěry v pomoc Hospodinovu.

Obsah nejlépe odpovídá tomu, co vypravuje I. Sam. 22, 9. násl. ... a 23, 19. násl. ... o pronásledování nevinného Davida králem Saulem.

v. 1. K službám Božím viz žalm 4.

v. 4. sála viz žalm 3, 3.

v. 6. osidlo, provazy, léčky značí obrazně — nástrahy viz žalm 7, 16.

v. 11. Viz Úvod č. 18.—27. o žalmech zloprejnych.

Žalm 140. (141.)

Vroucná modlitba zvítězí nad zvůli nepřátel.

Překlad latinské Vulgaty.

Žalm Davidův.

1. **H**ospodine, k Tobě volám, vyslyš mne;
pozoruj hlas můj, když Tebe vzývám!
2. Budiž modlitba má jako oběť kadidelná před obličejem Tvým,
pozdvížení rukou mých — jako oběť večerní!

Překlad původního textu hebrejského.

Žalm Davidův.

1. **H**ospodine, k Tobě volám, pospěš ke mně!
pozoruj hlas můj, když Tebe vzývám!
2. Budiž modlitba má jako obětí kadidelnou před obličejem Tvým,
pozdvížení rukou mých — obětí večerní!

3. **P**ostav, Hospodine, stráž
ústům mým,
pevné dvěře rtům mým!
4. Nedopouštěj srdci mému
uchýliti se k nepravostem,
k vymlouvání hříchů
spáchaných —
s lidmi nešlechetnými;
a abych nebral podílu
na lahůdkách jejich!
5. **N**echť mne laskavě tresce
Spravedlivý, nechť mne
kárá, —
avšak nechci, aby bezbožník
olejem pomazal hlavu mou!
Věru, ještě modlívám se
při zvůli jejich.
6. Až smetání budou po
skalnatých stráních
vůdcové jejich,
tehdy poznají, že slova
má jsou mocna.
7. **J**ako tvrdé hroudy vyvaleny
bývají na zemi,
tak rozmetány jsou kosti
naše až k podsvětí!
8. Věru, na Tebe, ó Hospodine,
Pane, patří oči mé;
v Tebe doufám; nedopouštěj,
abych přišel o život!

3. **P**olož, Hospodine, stráž
ústům mým,
ostříhej dveří rtů mých!
4. Nedopouštěj srdci mému
uchýliti se k nepravosti,
k činění skutků bezbožných
s muži nešlechetnými;
a abych nebral podílu
na lahůdkách jejich!
5. **N**echť mne laskavě tresce
Spravedlivý, nechť mne
kárá, —
jest to olej na hlavu,
tomu nebude uhýbati
hlava má.
Věru, ještě modlívám se
při zvůli jejich.
6. Až smetání budou po
skalnatých stráních
vůdcové jejich,
tehdy poznají, že slova
má byla líbezná.
7. **J**ako když někdo zemi
rozrývá a trhá,
tak rozmetány jsou kosti
naše až k bráně podsvětí!
8. Věru, na Tebe, ó Hospodine,
Pane, patří oči mé;
v Tebe doufám; nedopouštěj,
by vylita byla krev má!

<p>9. Zachovej mne od osidla, kteréž mně položili!
a od léček nešlechtníků!</p> <p>10. Nechť padnou do sítě Jeho bezbožníci, —
a já zatím přejdu!</p> | <p>9. Zachovej mne od osidla, kteréž mi roztáhli,
a od léček nešlechtníků!</p> <p>10. Nechť padnou do sítí svých bezbožníci —
a já zatím přejdu!</p> |
|--|---|

Poznámky k žalmu 140. (141.)

Skladatel, obsah a příležitost. — Svatý pěvec — David — prosí Boha, aby nepřipustil, aby se dopustil, buď slovem nebo skutkem, nějaké nepravosti, lákán jsa nešlechtníky;

dále prosí, aby ho Bůh chránil a zároveň nástrahy, jež mu nepřátelé strojí, v záhubu strůjců ráčil obrátiti.

Za které příležitosti David žalm napsal, nelze jistotně určit.

v. 2. O oltáři kadidelném, oběti ranní a večerní, viz „Starověda bibl.“ § 31. Svatyně, § 55. Smírné oběti zvláště.

v. 6. Smysl dle hebrejského textu: pokládám si za čest, když mne Bůh spravedlivý trestá, kárá; jest to, jakoby mi pomazal hlavu vzácným olejem; — olej na hlavu vylitý znamená — poctu, viz Luk. 7, 46.; dle latinské Vulgaty: nechci s bezbožníkem žádného přátelství míti, nechci jako host jemu milý s ním stolovati; viz „Starověda bibl.“ § 94. „Pohostinství a hostiny“.

v. 9. osidlo značí obrazně — nástrahy, viz žalm 7, 16.

v. 10. Viz „Úvod“ č. 18.—27. o žalmech zloprej-
ných.

Žalm 141. (142.)

Bože! nemám přítele kromě Tebe!

Překlad latinské Vulgaty.

1. Naučná báseň Davidova;
když byl v jeskyni. —
Modlitba.

Překlad původního textu hebrejského.

1. Naučná báseň Davidova;
když byl v jeskyni. —
Modlitba.

2. **H**lasem svým k Hospo-
dinu volám,
hlasem svým k Hospo-
dinu úpím.
3. Vylévám před obličejem
Jeho stesk svůj,
soužení své před Ním
oznamuji.
4. **K**dyž omdlévá ve mně
duch můj,
zajisté Ty znáš stezky
mé;
na cestě, po které mi cho-
diti jest,
osidlo na mne ukryli.
5. Ohlédám se na pravo
a vidím —
neníť, kdo by mne znáti
chtěl.
Útěk můj jest zmařen,
není, kdo by se ujal ži-
vota mého!
6. **V**olám k Tobě, Hospo-
dine;
říkám: „Ty jsi naděje
má,
podíl můj v zemi živých!“
7. Pozorujž úpění mé,
neboť jsem velmi zemdlen.
Vysvobod' mne od těch,
kteří stíhají mne,
neboť jsou silnější než-li
já!

2. **H**lasem svým k Hospo-
dinu volám,
hlasem svým k Hospo-
dinu úpím.
3. Vylévám před obličejem
Jeho stesk svůj,
soužení své před Ním
oznamuji.
4. **K**dyž omdlévá ve mně
duch můj,
zajisté Ty znáš stezku*)
mou;
na cestě, po které mi cho-
diti jest,
osidlo mi ukryli!
5. Popatři na pravo a viz!

neníť, kdo by mne znáti
chtěl.
Zhynulo útočiště mé,
není, kdo by se ujal ži-
vota mého!
6. **V**olám k Tobě, Hospo-
dine,
říkám: „Ty jsi útočiště
mé,
podíl můj v zemi živých!“
7. Pozorujž úpění mé,
neboť jsem velmi zemdlen.
Vysvobod' mne od těch,
kteří stíhají mne,
neboť jsou silnější než-li
já!

*) v. 4. t. j. osud můj.

8. Ó, vyved' mne ze žaláře,
abych oslavoval jméno
Tvé!
Na mne čekají spraved-
liví,
protože mi prokazuješ do-
brodiní!

8. Ó, vyved' ze žaláře duši
mou,
abych oslavoval jméno
Tvé!
U mne shromažďují se
spravedliví,
protože mi prokazuješ do-
brodiní.

Poznámky k žalmu 141. (142.)

Spisovatel, obsah a čas. — Svatý pěvec — David — jest v jeskyni a tudíž prosí snažně Boha, aby ho vysvoboditi ráčil od nástrah Saulových.

Z obsahu souditi lze, že to byla jeskyně Odolamská (I. Sam. 22, 1.), nikoliv jeskyně na poušti Engedi (I. Sam. 24.); neboť tu nebylo nebezpečí tak velikého. — O jeskyních viz „Starověda bibl.“ § 8. „Pouště“ a § 69. „Obydlí“.

Žalm 142. (143.) (VII. žalm kajicný.)

Hospodine, obživ mne!

Překlad latinské Vulgaty.

Žalm Davidův; když ho pronásledoval Absolon, syn jeho.

1. **H**ospodine, slyš mo-
dlitbu mou, vyslechni
pokornou prosbu mou;
pro věrnost svou vyslyš
mne, pro spravedlnost
svou!
2. a nevcházej v soud se
služebníkem svým,
neboť není bez viny před
Tebou nižádný živoucí!

Překlad původního textu hebrejského.

Žalm Davidův.

1. **H**ospodine, slyš mo-
dlitbu mou, pozoruj
pokorné prosby mé;
vyslyš mne pro věrnost
svou, pro spravedlnost
svou!
2. a nevcházej v soud se
služebníkem svým,
neboť není bez viny před
Tebou nižádný živý!

3. **V**ždyť nepřítel stíhá duši mou,
potírá až k zemi život můj,
a do temností přivodí mne jako dávno již zemřelé!
4. Protož sklíčen jest duch můj ve mně,
ztrnulo ve mně srdce mé!
5. **V**zpomínám na dny dřívější,
přemýšlím o všech skutcích Tvých,
rozjímám o dílech rukou Tvých.
6. K Tobě ruce své vzpínám,
po Tobě prahne duše má jako země vyprahlá.
7. **R**ychle vyslyš mne,
ó Hospodine! duch můj hyne!
neodvracej tváře své ode mne!
věru, podobal bych se těm, kteří sestupují do hrobu!
8. Ó, vzkaz mi hned z rána milost svou,
neboť v Tebe doufám!
oznam mi cestu, po které bych jíti měl,
neboť k Tobě pozdvihuji mysl svou!

3. **N**eboť stíhá nepřítel duši mou,
potírá až k zemi život můj,
a do temností přivodí mne jako dávno již zemřelé!
4. Protož omdlévá duch můj ve mně,
ztrnulo ve mně srdce mé.
5. **V**zpomínám na dny dřívější,
přemýšlím o všech skutcích Tvých,
rozjímám dílo rukou Tvých.
6. K Tobě ruce své vzpínám,
po Tobě prahne duše má jako země vyprahlá.
(séla.)
7. **R**ychle vyslyš mne,
ó Hospodine! duch můj hyne!
neukrývejž tváře své přede mnou!
věru, podobal bych se těm, kteříž sestupují do hrobu!
8. Ó, vzkaz mi hned z rána milost svou,
neboť v Tebe doufám!
oznam mi cestu, po které bych choditi měl,
neboť k Tobě pozdvihuji mysl svou!

<p>9. Vysvobod' mne od nepřátel mých Hospodine, k Tobě se utíkám!</p> <p>10. Nauč mne plniti vůli Tvou,
neboť Ty jsi Bůh můj!
dobrý duch Tvůj vediž mne po rovné zemi!</p> <p>11. Pro jméno své, ó Hospodine, obživ mne!
Ty ve spravedlnosti své vyvedeš z úzkosti duši mou,</p> <p>12. a v milosti své vyplníš nepřátele mé
a vyhladíš všecky protivníky duše mé;
vždyť jsem — služebník Tvůj!</p> | <p>9. Vysvobod' mne od nepřátel mých, Hospodine, v Tobě útočiště hledám!</p> <p>10. Nauč mne plniti vůli Tvou,
neboť Ty jsi Bůh můj!
dobrý duch Tvůj vediž mne po rovné zemi!</p> <p>11. Pro jméno své, ó Hospodine, obživ mne!
Ty ve spravedlivosti své vyvedeš z úzkosti duši mou,</p> <p>12. a v milosti své vyplníš nepřátele mé
a vyhladíš všecky protivníky duše mé;
neboť jsem — služebník Tvůj.</p> |
|---|---|

Poznámky k žalmu 142. (143.)

Spisovatel, obsah a čas. — Svatý pěvec — David — snažně prosí Boha, aby ho vysvobodil z nebezpečení, v němž se nalézá.

Připomínaje si, jak často mu Bůh dříve pomohl, doufá pevně, že i nyní vysvobozen bude.

Jak se zdá, sepsal žalm tento na útěku před nezdrárným svým synem Absolonem, jak to i Vulgata dle řeckého překladu LXX. v nápisu vyjadřuje.

v. 6. sála viz žalm 3, 3.

Žalm 143. (144.)

Bůh pomůže, zachová blahobyť lidu svého.

Překlad latinské Vulgaty.

Davidův žalm proti
Goliášovi.

**Překlad původního textu
hebrejského.**

Davidův.

1. **P**ožehnán budiž Ho-
spodin, Bůh můj,
kterýž učí ruce mé boji,
prsty mé bitvě!
2. Onť jest milost má a
útočiště mé,
obránce můj a vysvobo-
ditel můj,
ochránce můj, v něhož
doufám,
Onť mi podmaňuje lid
můj!
3. **H**ospodine, co jest člo-
věk, že se k němu
hlásíš?
aneb syn člověka, že si
ho všímáš?
4. Člověk páře jest po-
doben,
dnové jeho jsou jako
stín pomíjející.
5. Hospodine, nakloň svých
nebes a sestup,
dotkni se hor, a kouřiti
se budou!
6. Sešli blesky a rozptyl je,
vypuť střely své a poraz
je!

1. **P**ožehnán budiž Ho-
spodin, skála má,
kterýž učí ruce mé boji,
prsty mé bitvě!
2. Onť jest milost má a
tvrz má,
vysoký hrad můj a vy-
svoboditel můj,
štít můj, u něhož útočiště
hledávám,
Onť mi podmaňuje lid
můj.
3. **H**ospodine, co jest
člověk, že se k němu
hlásíš?
syn člověka, že si ho
tak vážíš?
4. Člověk páře jest po-
doben,
dnové jeho jsou jako
stín pomíjející.
5. Hospodine, nakloň svých
nebes a sestup,
dotkni se hor, a kouřiti
se budou!
6. Sešli blesky a rozptyl je,
vypuť střely své a poraz
je!

<p>7. Vztáhni ruku svou s výsosti,
vytrhni mne a vysvobod' mne z vod mnohých, —
z ruky cizozemců,</p> <p>8. jejichžto ústa mluví klam
a jichž pravice jest —
pravice nešlechtná.</p> <p>9. Bože, novou píseň zpívati chci Tobě,
na harfě desítistrunné
chci Tobě hráti,</p> <p>10. jenž dáváš vítězství králům,
jenž jsi vysvobodil Davida,
služebníka svého
od meče vražedného!</p> <p>11. Vytrhni mne a vysvobod' mne z ruky cizozemců,
jichž ústa mluví — klam
a jichž pravice jest —
pravice nešlechtná.</p> <p>12. Věru, synové jejich jsou
ve svém mládí jako štěpové,

dcery jejich jsou ladné,
ozdobené jako nějaký chrám.</p> <p>13. Spižírny jejich plné;
z jedné do druhé přebývá.
Ovce jejich jsou plodné
a hojně jest jich na pastvinách.</p> | <p>7. Vztáhni ruku svou s výsosti,
vytrhni mne a vysvobod' mne z vod mnohých, —
z ruky cizozemců,</p> <p>8. jichžto ústa mluví leš.

a jichž pravice jest —
pravice lživá.</p> <p>9. Bože, novou píseň zpívati chci Tobě,
na harfě desítistrunné
chci Tobě hráti,</p> <p>10. jako tomu, který dává
vítězství králům,
kterýž vysvobodil Davida,
služebníka svého
od meče vražedného!</p> <p>11. Vytrhni mne a vysvobod' mne z ruky cizozemců.
jichž ústa mluví klam.
a jichž pravice jest —
pravice lživá.</p> <p>12. Věru, synové naši jsou
jako štípkové,
zdárně rostoucí z mladosti své;
dcery naše jako sloupové
úhelní,
tesaní ku stavbě paláce.</p> <p>13. Spižírny naše plné
vydávají všelijaké potravu. —
Ovce naše rodí na tisíce,
rozmnoženy desettisíckrát
na pastvinách našich.</p> |
|--|--|

14. Krávy jejich jsou stelné;
není žádné trhliny ve zdi
ani jakého průchodu,
ani žádného naříkání na
ulicích jejich.

15. Blahoslaveným nazývají
lid, jemuž se tak daří;
blahoslavený národ, je-
muž Bohem jest —
Hospodin!

14. Krávy naše jsou stelné;
není žádného vpádu ani
zajetí,
ani naříkání na ulicích
našich.

15. Blahoslavený lid, jemuž
se tak děje,
blahoslavený národ, jehož
Bohem jest Hospodin!

Poznámky k žalmu 143. (144.)

Skladatel, obsah a doba. — Královský pěvec — David — velebí Boha jakožto svou záštitu nejsilnější, bez níž člověk ničeho nezmůže. Pak prosí Boha o pomoc proti lstivým nepřátelům; neboť toliko s pomocí Boží dařily se dosud všechny záležitosti národa vyvoleného.

O době, kdy žalm byl složen, neví se nic určitého.

v. 1. Bůh můj = obrazně — „skála má“.

v. 2. hebrejský text užívá obrazů — tvrz, vysoký hrad, štít můj, viz žalm 9¹, 10.

v. 3. syn člověka = člověk.

v. 12.—15. opisuje se všestranný blahobyt lidu vyvoleného.

Žalm 144. (145.)

Bůh jest neskonale velebný a dobrotivý.

Překlad latinské Vulgaty.

1. Chvalozpěv Davidův.

Velebiti Tě budu, Bože,
můj, králi!

a dobrořečiti jménu
Tvému na věky a vždy-
cky!

Překlad původního textu hebrejského.

1. Chvalozpěv Davidův.

✠ Velebiti Tě budu, Bože,
můj králi!

a dobrořečiti jménu
Tvému na věky a vždy-
cky!

2. Každého dne dobrořečiti budu Tobě,
a chváliti jméno Tvé na věky a vždycky!
3. Veliký jest Hospodin a vší chvály hoden
a velikosti Jeho není žádné meze!
4. Jedno pokolení vychvaluje skutky Tvé pokolení druhému,
a veleskutky Tvé oznamují.
5. Mluví o oslňujícím lesku svatosti Tvé
i o divech Tvých vypravují!
6. Aby moc hrozných skutků Tvých velebili,
budou vykládati o veleskutcích Tvých!
7. Pamět nesmírné dobroty Tvé hlásati budou,
a spravedlnost Tvou s plesáním opěvovati!
8. Milostivý a lítostivý jest Hospodin,
shovívavý a nejvyšší milosrdný!
9. Dobrotivý jest Hospodin ke všem,
a slitování Jeho vztahuje se na všechna díla Jeho!

2. ☩ Každého dne dobrořečiti budu Tobě,
a chváliti jméno Tvé na věky a vždycky!
3. ♪ Veliký jest Hospodin a vší chvály hoden.
a velikost Jeho nemůže vystižena býti.
4. ⚭ Rodina rodině vychvaluje skutky Tvé,

a veleskutky Tvé oznamují.
5. ⚭ Slavná jest velebnosti Tvé krása, —
i o divech Tvých rozjímati budu.
6. ♪ Aby moc hrozných skutků Tvých velebili,
budou vykládati o veleskutcích Tvých.
7. ♪ Pamět nesmírné dobroty Tvé hlásati budou,
a spravedlnost Tvou s plesáním opěvovati.
8. ⚭ Milostivý a lítostivý jest Hospodin,
shovívavý a nejvyšší milosrdný.
9. ♫ Dobrotivý jest Hospodin všechněm,
a slitování Jeho vztahuje se na všechna díla Jeho.

10. **T**ebe, ó Hospodine,
oslavují všechna díla
Tvá,
a světci Tvoji dobrořečí
Tobě!
11. Slávu království Tvého
vypravují
a o síle Tvé rozmlouvají!
12. aby ve známost uvedli
lidem moc Tvou,
a slavnou velebnost
kralování Tvého!
13. Království Tvé jest
království všech věků
a panování Tvé nad
veškerými pokoleními.
Věrný jest Hospodin ve
všech slovech svých;
a milostivý ve všech
skutcích svých!
14. **H**ospodin podpírá vše-
cky, kteříž klesají,
a pozdvihuje všechny
sklíčené!
15. Oči všech, ó Hospodine,
doufají v Tebe,
a Ty dáváš jim pokrm
jejich v čas příhodný!
16. Ty otvíráš ruku svou
a nasycuješ každého ži-
vočicha požehnáním!
17. Spravedlivý jest Ho-
spodin ve všech cestách
svých,
a milostivý ve všech
skutcích svých.

10. ' **T**ebe, ó Hospodine,
oslavují všechna díla
Tvá,
a světci Tvoji dobrořečí
Tobě!
11. **ᮐ** Slávu království Tvého
vypravují,
a o síle Tvé mluví,
12. **ᮑ** aby ve známost uvedli
lidem veleskutky Jeho,
a slavnou velebnost kra-
lování Jeho.
13. **ᮒ** Království Tvé jest
království všech věků
a panování Tvé nad
veškerými pokoleními.
14. **ᮓ** **H**ospodin podpírá
všecky, kteříž klesají,
a pozdvihuje všechny
sklíčené!
15. **ᮔ** Oči všech v Tebe
doufají,
a Ty dáváš jim pokrm
jejich v čas příhodný.
16. **ᮕ** Otvíráš ruku svou
a nasycuješ každého ži-
vočicha dle přání.
17. **ᮖ** Spravedlivý jest Ho-
spodin ve všech cestách
svých,
a milostivý ve všech
skutcích svých.

<p>18. Blízký jest Hospodin
všechněm, kteří Ho
vzývají,
všechněm, kteří Ho vzý-
vají upřímnou myslí.</p> <p>19. On plní vůli těch, kteříž
se Ho bojí,
slyší také volání jejich
a spomáhá jim.</p> <p>20. Hospodin ostříhá všech,
kdož Jej milují,
ale všechny bezbožné
zatratí.</p> <p>21. Chválu Hospodinovu
vypravujtež ústa má,
a všelike tělo dobrořečiž
jménu Jeho svatému na
věky a vždycky!</p> | <p>18. ⲡ Blízký jest Hospodin
všechněm, kteří Ho
vzývají,
všechněm, kteří Ho vzý-
vají upřímnou myslí.</p> <p>19. Ⲛ Činí Hospodin vůli
těch, kteříž se Ho bojí,
slyší také volání jejich
a spomáhá jim.</p> <p>20. Ⲩ Hospodin ostříhá
všech, kdož Jej milují,
ale všechny bezbožné
zatratí.</p> <p>21. ⲛ Chválu Hospodinovu
vypravujtež ústa má,
a všelike tělo dobrořečiž
jménu Jeho svatému na
věky a vždycky!</p> |
|--|--|

Poznámky k žalmu 144. (145.)

Skladatel, obsah a doba. — Svatý pěvec — David — oslavuje tímto alfabtickým chvalozpěvem velebnost a moc Boží, již na všech dílech Jeho zřítí můžeme,
taktéž dobrodiní, jež Bůh lidem a zvláště zbožným prokazuje.

Kdy žalm byl sepsán, neví se.

v. 14. Latinská Vulgata vsouvá dle LXX po v. 13. — verš podobný verši 17mu, — chtěc doplniti takto abecedu, jelikož v hebrejském textu není verše, jenž by začínal literou „n“.

Žalm 145. (146.)

B ů h j e s t o c h r á n c e j e d i n ý.

Překlad latinské Vulgaty.

1. Hallelujah! Od Aggea
a Zachariáše.

Chval, duše má, Hospo-
dina!

2. Chváliti chci Hospodina,
dokud jsem živ,
hráti chci Bohu svému,
dokud budu.

3. **N**edoufejte v knížata,
v lidi, u nichž není spásy!

4. Když mu vyjde dech, na-
vrací se do země své,
a téhož dne mizejí všechny
zámysly jejich.

5. **B**lahoslavený ten, jehož
spomocníkem jest Bůh
Jakobův,
jehož naděje jest v Ho-
spodinu, Bohu jeho,

6. kterýž učinil nebe i zemi,
moře, a všecko, co v nich
jest,

7. kterýž zachovává věrnost
až na věky;
kterýž hájí práva utiště-
ných,
dává chleba lačným.

Překlad původního textu
hebrejského.

1. Hallelujah!

Chval, duše má, Hospo-
dina!

2. Chváliti chci Hospodina,
dokud jsem živ,
hráti chci Bohu svému,
dokud budu.

3. **N**edoufejte v knížata,
v člověka, u něhož není
spásy!

4. Když mu vyjde dech, na-
vrací se do země své,
a téhož dne mizejí zá-
mysly jeho.

5. **B**lahoslavený ten, jehož
spomocníkem jest Bůh
Jakobův,
jehož naděje jest v Ho-
spodinu, Bohu jeho,

6. kterýž učinil nebe i zemi,
moře, a všecko, co v nich
jest,

- kterýž zachovává věrnost
až na věky;
7. kterýž hájí práva utiště-
ných,
dává chleba lačným.

H ospodin vysvobozuje vězně;	H ospodin vysvobozuje vězně;
8. Hospodin otvírá oči slepých, Hospodin pozdvihuje snížené, Hospodin miluje spravedlivé.	8. Hospodin otvírá oči slepých, Hospodin pozdvihuje snížené, Hospodin miluje spravedlivé.
9. Hospodin ostříhá příchozích, sirotku a vdově pomáhá, ale cesty bezbožných podvrací.	9. Hospodin ostříhá příchozích, sirotku a vdově pomáhá, ale cestu bezbožných podvrací.
10. Kralovati bude Hospodin na věky, Bůh tvůj, ó Sione, od pokolení do pokolení!	10. Kralovati bude Hospodin na věky, Bůh tvůj, ó Sione, od pokolení do pokolení: Hallelujah!

Poznámky k žalmu 145. (146.)

Skladatel, obsah a čas. — Neznámý nám pěvec svatý oslavuje Boha, Stvořitele všehomíra, který každého času pomoci může a také pomáhá;

naproti tomu praví, že marně se skládá důvěra v lidi ano i v knížata, jelikož tito — aspoň umírajíce — pomoci nemohou.

Kdy žalm tento sepsán byl, neví se.

Žalm 146. (147¹.)

Bůh pečuje o všechny tvory své.

Překlad latinské Vulgaty.

Hallelujah!

1. **Ch**valte Hospodina,
neboť dobré jest zpívati;
Bohu našemu
náleží chvalozpěv roz-
košný a slušný!
2. Hospodin to jest, kterýž
zase staví Jerusalem,
který shromažďuje roz-
ptýlený lid Israelský.
3. On uzdravuje ty, jichž
srdce raněno jest,
a obvazuje rány jejich.
4. On sčítává množství
hvězd,
každou z nich jmenuje
jménem.
5. Veliký jest Pán náš a ve-
liká jest moc Jeho,
a moudrost Jeho jest ne-
vystihlá.
6. Hospodin ujímá se sklí-
čených,
bezbožné pak snižuje až
k zemi.
7. **O**dpovídejte Hospodinu
díkůčiněním,
opěvujte Boha našeho na
citaře!

Překlad původního textu
hebrejského.

1. **Ch**valte Hospodina,
neboť dobré jest opěvo-
vati Boha našeho;
vždyť jest to rozkošné!
chvalozpěv — příslušný!
2. Hospodin to jest, kterýž
zase staví Jerusalem,
který shromažďuje roz-
ptýlený lid Israelský.
3. On uzdravuje ty, jichž
srdce raněno jest,
a obvazuje rány jejich.
4. On sčítává počet hvězd,
každou z nich jmenuje
jménem.
5. Veliký jest Pán náš a silný
nad míru,
moudrost Jeho jest nevy-
stihlá.
6. Hospodin pozdvihuje sklí-
čené,
bezbožné snižuje až
k zemi.
7. **O**dpovídejte Hospodinu
díkůčiněním,
opěvujte Boha našeho na
citaře!

<p>8. Neboť On zastírá nebesa
oblaky,
On připravuje zemi déšť,
On dává růsti na horách
trávu
a byliny k prospěchu
lidí.</p> <p>9. On dává hovědům po-
travu jejich,
i mladým krkavcům,
kteří volají k Němu.</p> <p>10. Nemá zalíbení v síle
koně,
aniž se kochá ve hnátech
muže udatného.</p> <p>11. Zalíbení má Hospodin
v těch, kteří se Ho bojí,
a v těch, kteří doufají
v milost Jeho.</p> | <p>8. Neboť zastírá nebesa hu-
stými oblaky,
On připravuje zemi déšť,
horám trávou zelenati se
dává.</p> <p>9. On dává hovědům po-
travu jejich,
mladým krkavcům, kteří
volají.</p> <p>10. Nemá zalíbení v síle
koně,
aniž se kochá ve hnátech
muže udatného.</p> <p>11. Zalíbení má Hospodin
v těch, kteří se Ho bojí,
a v těch, kteří doufají
v milost Jeho.</p> |
|--|--|

Poznámky k žalmu 146. (147.)

Skladatel, obsah a čas. — Pěvec svatý, jehož jméno jest neznámo, povzbuzuje k oslavování Boha, který se stará o všechno stvoření, zvláště ale o lid svůj vyvolený.

Kdy žalm sepsán byl, nelze určit.

Žalm 147. (147².)

Překlad latinské Vulgaty.

Hallelujah!

12. **Ch**val, Jerusaleme, Ho-
spodina,
oslavuj, Sione, Boha
svého!

**Překlad původního textu
hebrejského.**

12. **Ch**val, Jerusaleme, Ho-
spodina,
oslavuj, Sione, Boha
svého!

13. Neboť On upevňuje zá-
vory bran tvých,
požehnává obyvatelům
tvým v tobě.
14. On zjednává pokoj tvým
končinám,
Onť krmí tě dosyta pše-
ničnou bělí.
15. On vysílá rozkaz svůj
na zem,
rychle běží slovo Jeho.
16. Onť dává sníh jako vlnu,*)
rozsévá mráz jako popel.
17. On dopouští, že padá led
po kusech;
před zimou Jeho kdož
obstojí?
18. On vysílá rozkaz svůj
a rozpouští je:**)
Hospodin dává váti vě-
tru svému — a hned
tekou vody.
19. On oznámil zákon svůj
Jakobovi,
ustanovení a práva svá
Israelovi.
20. Tak neučinil žádnému
národu,
odtud zákonů svých jim
neoznámil.
Hallelujah!

*) v. 16. t. j. bílý.

***) v. 18. t. j. sníh, mráz, le-
dovec.

13. Neboť On upevňuje zá-
vory bran tvých,
požehnává obyvatelům
tvým v tobě.
14. On zjednává pokoj tvým
končinám,
Onť krmí tě dosyta pše-
ničnou bělí.
15. On vysílá rozkaz svůj
na zem,
co nejrychleji běží slovo
Jeho.
16. On dává sníh jako vlnu,*)
rozsévá mráz jako popel.
17. On dopouští, že padá led
po kusech;
před zimou Jeho kdož
obstojí?
18. On vysílá rozkaz svůj
a rozpouští je:**)
Hospodin dává váti vě-
tru svému — hned te-
kou vody.
19. On oznámil zákon svůj
Jakobovi,
ustanovení a práva svá
Israelovi.
20. Tak neučinil žádnému
národu,
protož oni zákonů Jeho
— neznají.
Hallelujah!

*) v. 16. t. j. bílý.

***) v. 18. t. j. sníh, mráz, le-
dovec.

Poznámky k žalmu 147. (147².)

Latinská Vulgata rozdělila 147tý žalm textu hebrejského na dva žalmy tak, že v. 1.—11. tvoří ve Vulgátě žalm 146tý a

v. 12.—20. — žalm 147tý.

Za tou příčinou začíná žalm 147. Vulgaty veršem 12tým viz „Úvod“ čís. 5.

Žalm 148.

**Chvalte Hospodina stvoření nebeská
i tvorové zeměští!**

Překlad latinské Vulgaty.

1. **H**allelujah!
Chvalte Hospodina, stvoření nebeská,
chvalte Ho na výsostech!
2. Chvalte Jej všichni andělé Jeho,
chvalte Jej všickni zástupové Jeho!
3. Chvalte Jej slunce i měsíc,
chvalte Jej všecky jasné hvězdy!
4. Chvalte Jej nebesa nebes,
i všecky vody, kteréž jsou nad nebesy!
5. Chvalte jméno Hospodino-
novo!
neboť On řekl, a učiněny jsou,
On rozkázal, a stvořeny jsou,

Překlad původního textu hebrejského.

1. **H**allelujah!
Chvalte Hospodina, stvoření nebeská,
chvalte Ho na výsostech!
2. Chvalte Jej všichni andělé Jeho,
chvalte Jej všickni zástupové Jeho!
3. Chvalte Jej slunce i měsíc,
chvalte Jej všecky jasné hvězdy!
4. Chvalte Jej nebesa nebes,
i vody, kteréž jste nad nebem tímto!
5. Chvalte jméno Hospodino-
novo!
neboť, jakž rozkázal, stvořeny jsou,

6. a On utvrdil je na věčné časy a na věky věkův, zavedl řád, jehož překročiti nelze.
7. **Ch**valte Hospodina, tvořové zemští, velryby i všechny propasti!
8. Blesk a krupobití, sníh a led, a vichřice, jež vykonávají rozkaz Jeho!
9. Hory a všickni pahrbkové, stromoví ovocné i všickni cedrové!
10. Zvěř divoká i všeliká hovada, zeměplazové i ptactvo okřídlené!
11. Králové zemští i všickni národové, knížata a všickni soudcové země!
12. Mládenci též a panny, starci i děti, chvaltež jméno Hospodinovo!
13. **N**eboť vyvýšeno jest jediné jméno Jeho,
14. sláva Jeho jest nad nebe i nad zemi!
On zvelebil také roh lidu svého;
ku chvále všech svých věrných ctitelů —
synů Israelských — lidu s Ním spojeného.
Hallelujah!

6. a utvrdil je na věčné časy,
zavedl řád, jehož překročiti nelze.
7. **Ch**valte Hospodina, tvořové zemští, velryby i všechny propasti!
8. Blesk a krupobití, sníh a pára,
vítr bouřlivý, jenž vyřizuješ rozkaz Jeho!
9. Hory i všickni pahrbkové, stromoví ovocné i všickni cedrové!
10. Zvěř divoká i všeliká hovada, zeměplazové i ptactvo okřídlené!
11. Králové zemští i všickni národové, knížata a všickni soudcové země!
12. Mládenci též i panny, starci i děti!
13. **Ch**valtež jméno Hospodinovo,
neboť vyvýšeno jest jméno Jeho samého!
Sláva Jeho nad zemi i nad nebe!
14. Zvelebil také roh lidu svého
ku chvále všech svých věrných ctitelů —
synů Israelských —
lidu s Ním spojeného.
Hallelujah!

Poznámky k žalmu 148.

Skladatel, obsah a čas. — Svatý pěvec, jehož jména neznáme, povzbuzuje tvory nebeské, pak zemské, zvláště pak ale lidi, aby Boha chválili za nové dobrodiní, národu vyvolenému prokázané.

Čas sepsání jest neznám. — Řecký překlad LXX. připisuje žalm tento prorokům Aggeovi a Zachariášovi.

Žalm 149.

Chvalte Hospodina, kdož za pravdu bojujete!

Překlad latinské Vulgaty.

Hallelujah!

1. Zpívejte Hospodinu píseň novou,
chvála Jeho rozlehejž se
ve shromáždění ctitelů
věrných!
2. Radujž se, Israeli, svému
stvořiteli,
plesejtež, synové Sionští,
nad svým králem!
3. Oslavujtež jméno Jeho
tancem,
opěvujte Jej při bubnu
a při citaře!
4. Neboť Hospodin má za-
líbení v lidu svém,
zvelebujе pomocí svou
utištěné.
5. Plesejtež věrní ctitelové
nad slávou,
radostně zpívejtež v pří-
bytcích svých!

Překlad původního textu hebrejského.

Hallelujah!

1. Zpívejte Hospodinu píseň
novou,
chválu Jeho ve shromá-
ždění ctitelů věrných!
2. Radujž se, Israeli, svému
stvořiteli,
plesejtež, synové Sionští.
nad svým králem!
3. Oslavujtež jméno Jeho
tancem,
opěvujte Jej při bubnu
a při citaře!
4. Neboť Hospodin má za-
líbení v lidu svém,
zvelebujе pomocí svou
utištěné.
5. Plesejtež věrní ctitelové
nad slávou,
radostně zpívejte v pří-
bytcích svých!

6. **Ch**valozpěvy na Boha
budtež v ústech jejich,
a dvouseční mečové v ru-
kou jejich,
7. aby vykonali pomstu na
pohanech,
tresty na národech,
8. aby spoutali krále jejich
na nohách,
a šlechtice jejich pouty
železnými na rukou,
9. — aby vykonali na nich
právo psané.
Toť bude ke slávě všem
věrným ctitelům Jeho.
Hallelujah!

6. **Ch**valozpěvy na Boha
budtež v ústech jejich,
a dvousečný meč v rukou
jejich,
7. aby vykonali pomstu nad
pohany,
tresty na národech,
8. aby spoutali krále ře-
tězy
a šlechtice jejich pouty
železnými,
9. aby vykonali na nich
právo psané.
Toť bude ke slávě všem
věrným ctitelům Jeho.
Hallelujah!

Poznámky k žalmu 149.

Skladatel, obsah a doba. — Bohoduchý pěvec, jehož jména neznáme, oslavuje tímto hymnem Hospodina pro zvláštní dobrodiní, jakéhož svým ctitelům uštědřil.

K d y žalm byl sepsán, n e n í z n á m o.

v. 2. Synové Sionští, viz žalm 9¹, 15.

v. 3. a 4. Viz „Starověda bibl.“ § 95. IV. „O tanci“
III. „Nástroje hudební“.

v. 7.—9. Vítěz nakládal libovolně s přemoženými; všechno jmění, movité i nemovité, ženy a děti, ba i bůžky sobě přivlastňoval; konečně zajatce o vše oloupené a obnažené odvedl do zajetí a do otroctví. Králové a pohlavárové spoutáni řetězy, oslepováni neb zmrzačeni, rozličným způsobem tupeni a usmrcováni. Viz „Starověda bibl.“ § 111. „Způsob válčení a následky jeho“.

Žalm 150.

Chvalte Hospodina!

Překlad latinské Vulgaty.

Hallelujah!

1. Chvalte Hospodina ve
svatyni Jeho!
chvalte Jej na velebné
obloze Jeho!

2. Chvalte Jej pro Jeho vele-
skutky;
chvalte Jej podle veliké
důstojnosti Jeho!

3. Oslavujte Jej zvukem
trouby;
oslavujte Jej harfou a ci-
tarou!

4. Oslavujte Jej bubnem
a tancem;
oslavujte Jej strunami
a šalmají!

5. Oslavujte Jej cymbálky
jasně zvučícími;
oslavujte Jej cymbálky
hřmotícími!

6. Všelická živá bytost chval
Hospodina!

Hallelujah!Překlad původního textu
hebrejského.**H**allelujah!

1. Chvalte Hospodina ve
svatyni Jeho!
chvalte Jej na velebné
obloze Jeho!

2. Chvalte Jej pro Jeho vele-
skutky;
chvalte Jej podle veliké
důstojnosti Jeho!

3. Oslavujte Jej zvukem
trouby;
oslavujte Jej harfou a ci-
tarou!

4. Oslavujte Jej bubnem
a tancem;
oslavujte Jej strunami
a šalmají!

5. Oslavujte Jej cymbálky
jasně zvučícími;
oslavujte Jej cymbály
hřmotícími!

6. Všelická živá bytost chval
Hospodina!

Hallelujah!

Poznámky k žalmu 150.

Skladatel, obsah a doba. — Bohoduchý pěvec, jehož jména neznáme, povzbuzuje lidi, by zpívali chvály Boží a doprovázeli zpěv nástroji hudebními všeho druhu.

D o b a sepsání n e n í z n á m a.

v. 3.—5. Viz „Starověda bibl.“ § 95. III. „Nástroje hudební“.

